APPENDIX

AD

TOTIUS LATINITATIS

LEXICON

ÆGIDII FORCELLINI

PATAVII
TYPIS SEMINARII
MDCCCXVI.

ILLUSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO

FRANCISCO SCIPIONI

DE DONDIS AB HOROLOGIO

EPISCOPO PATAVINO

JOSEPH FURLANETTO

F.

Cum *Cajetanus Cognolatus* in præfatione ad *Lexicon totius Latinitatis Ægidii Forcellini* pollicitus esset, velle se de hoc Lexico in posterum etiam cogitare, eaque seponere, quibus aliqua ei fieret accretio, vel emendatio; id reapse præstitit vir clarissimus, & plurima addenda, supplenda, emendanda in nova hujusce operis editione comparavit. Verum cum hæc altera editio diutius protracta fuisset, videretque sibi diem extremum adventare, quæ ipse paraverat, ea Tibi, doctissime & amplissime Præsul, commendavit, ut pro tua, qua illum complectebaris, benevolentia in posterum vulganda curares. Neque vero spes optimum senem fefellit: nam simul ac de recudendo *Forcellini* Lexico animo agitare cœpit Typographus, Tibi statim curæ fuit, ut *Cognolati* lucubrationes suis quæque locis insererentur. Sed nescio quo fato accidit, ut quædam tantum ex illis locum haberent in primis alphabeti litteris, reliqua autem negligerentur. Qua de re memini Te summopere doluisse, quod doctissimi viri, Tibique carissimi prætermissæ fuerint observationes maximi æstimandæ. Cum itaque in animo Tibi esset, eas in litterariis Ephemeridibus evulgare, ipse auctor fui, ut Appendicis potius loco, & eadem, qua ipsum Lexicon, forma publicam lucem viderent. Hoc meo consilio tibi valde probato, nulla interjecta mora, ipsas *Cognolati* observationes edendi, quo melius putassem modo, facultatem mihi fecisti. Sed cum animadverterem, ea additamenta multum conferre posse ad absolutiorem totius operis perfectionem, si suo quæque loco posita fuissent; separatim vero typis impressa, nimis fortasse jejuna & levioris momenti videri posse, ubi cum ipsa operis mole compararentur; idcirco de iisdem augendis statim cogitare cœpi.

Plurima equidem in margine operis Forcelliniani jampridem ipse adnotaveram; auditione etiam acceperam, *Clementem Sibiliatum* quædam posthuma reliquisse; nec ignorabam in plurimis doctorum hominum operibus, qui *Forcellini* Lexicon semper maximi fecerant, multa reperiri posse, quæ ad illud amplificandum, corrigendumque forent peropportuna. Totus itaque in eo fui, ut exemplar illud eruditis Sibiliati adnotationibus locupletatum inviserem atque perpenderem: quod mihi tandem licuit per illius heredem, qui, etsi non omnino liberaliter, me tamen compotem voti fecit. Quamobrem, desiderio transferendi multa in meos usus, cum librum avide perlegerem, defecit mihi animus, ubi cognovi, me pro thesauro, prope dixerim, carbonem invenisse. Pauculas enim reperi, nec eas magni momenti adnotatiunculas, quarum partim ob litterarum deformitatem, partim ob supinam glutinatoris oscitantiam, qui librum misere admodum detruncaverat, vix oculis usurpari poterant; eas tamen, quocumque licuit modo, descripsi, iisdem deinceps usurus. Ad eruditos igitur nostri temporis viros, eosque linguæ Latinæ scientissimos confugi, ab iisque postulavi, ut si quid haberent in promptu, id mecum vellent humanissime communicare. Hinc quædam mihi indicavit *V. C. Jacobus Morelli*; multa, quæ ad Columellam

spectant, suppeditavit, *Benedictus Del Bene* veronensis, qui Columellam ipsum in linguam Italam vertit, & Veronæ paucis abhinc annis edidit; nonnulla etiam ad me misit *Antonius Cæsari* & ipse veronensis, cui plurimum debet Italica in primis lingua; alia etiam alii, quibus omnibus me gratum obstrictumque esse profiteor. Verum singula hæc, utpote numero exigua, haud satis videri potuissent. Curavi itaque Latinos auctores assidue tractare, ex iisque tum novas voces, tum nondum notatas vocum significationes excerpere; quidquid in apricum ætas nostra protulerat, mihi comparare, hinc Ciceronis, Frontonis, Symmachi, & Plauti fragmenta, quæ eruditissimus *Angelus Maius* ex Codicibus Bibliothecæ Ambrosianæ eruit, & nuperrime Mediolani vulgavit, in rem meam convertere; *Jo: Matthiæ Gesneri Thesaurum linguæ & eruditionis Romanæ*, & *Emman. Jo: Gerhar. Schelleri Lexicon Latinum* consulere; Ephemeridas litterarias attente perlegere; dissertationes, aliaque scripta huc pertinentia ad trutinam revocare; novissimos Latinorum auctorum interpretes expendere; doctissimi viri *Stephani Antonii Morcelli* aureum de *stilo Inscriptionum Latinarum* opus, & *Cajetani Marinii* de *Inscriptionibus Albanis*, & de *Fratribus Arvalibus* commentaria, reconditæ eruditionis plenissima, diligentius evolvere; quibus omnibus factum est, ut *Cognolati* animadversiones in decuplo majorem molem excreverint.

Restat, ut Tibi, Præsul amplissime, qui me, ut hæc publici juris facerem, hortatus es, qua cura ea collegerim, & qua methodo digesserim, nunc breviter exponam. Omnia vocabula, cujuscumque notæ essent, dummodo a probaris auctoribus, quos vulgo classicos nominant, fuerint usurpata, quæque *Forcellini* diligentiam effugerant, sedulo conquisivi, eaque hoc præposito signo * notavi; plurima auctorum testimonia perperam citata, quo reapse loco essent quærenda, indicavi; nonnullas verborum notationes vel ex Græca, vel ex Hebraica lingua, quæ magis rationi consentaneæ esse videbantur, addidi; verborum participia tum activæ, tum passivæ significationis & formæ sæpissime adjunxi, propterea quod experientia ipsa cognoveram, eos, qui apud nos Latine scribunt, ab iis religiose abstinere, quorum nulla apud idoneum auctorem ipsis suppeteret auctoritas. Gradus nominum & adverbiorum, qui aut in *Forcellini Lexico* desunt, aut ex inferioris Latinitatis auctoribus deprompti sunt, non raro adjeci, vel superioris ætatis testimoniis confirmavi. Quemadmodum vero ea fuit *Forcellini* cura & diligentia, ut vocabulorum exempla tum ex prorsæ, tum ex vorsæ orationis scriptoribus desumpta apponeret, ita quoties aliquid hujusmodi ab eo omissum animadverti, toties addere non dubitavi. Incertæ auctoritatis voces notavi, ut ab iis usurpandis caveret, qui vellet Latine scribere. Omissas passim verborum quantitates, quibus legitimæ pronuntiationi consulitur, diligentissime revocavi. Sed & istue animadvertendum existimo, me plurima vocabula, quæ inter barbara a *Forcellino* rejecta sunt, Romana civitate donasse. Ea enim barbara tantum censenda sunt, quæ vel Græca cum sint, Latine scribuntur, vel nullius aut certe minus idonei auctoris sanctione firmantur: hæc solum improbanda & expungenda; cetera, etiamsi infimæ notæ, afferri tamen possunt, ut de eorumdem pretio certo aliquando constet. Quotiescumque itaque vocem aliquam ab iis auctoribus, quos in classicorum album tum *Forcellinus*, tum alii Lexicographi admiserant, usurpatam fuisse deprehendi, mihi nulla fuit religio illi ipsi in Appendice locum facere. Sicut enim olim Tiberio imperatori licuit peregrinis quidem hominibus, non tamen eorum verbis civitatem donare, ita nemini hoc tempore licere puto, verba, quibus Latini scriptores usi fuissent, e Romanæ civitatis possessione exturbare. Lexicographi enim est, voces colligere, apte disponere, & recte interpretari, nullum vero de iisdem judicium ferre, nisi hoc ab idoneo illius temporis scriptore prolatum fuerit. Te etiam ad extremum monitum velim, me in primis alphabeti litteris plurimas voces, quas ex Inscriptionibus, seu ex *Litholexico* ab *Emmanuele Campolongo* Neapoli edito an. 1782, excerperam, inseruisse; deinde vero processu operis, cum suspecta mihi fieret illarum Inscriptionum αὐθεντία, utpote quæ barbara vocabula & hactenus inauditas historias complecterentur, ab iisdem mihi abstinendum existimasse, easque in posterioribus litteris prorsus omisisse.

Hæc sunt, quæ admonenda esse judicavi, ut omnes, ad quos pervenerit hæc Appendix, quid a me præstitum fuerit, possent cognoscere, Tuque in primis intelligere, Antistes sapientissime, studium meum ac laborem.

Quod vero ad me pertinet, ingenue fateor, id laboris eo consilio me suscepisse, non ut doctis hominibus hac vocum novarum additione imponerem, sed ut domesticam quandam laudem pro viribus tuerer atque augerem. Quod si mihi minus feliciter res cesserit, aliorum admonitiones æquo animo excipiam, modo ne sapientia careant atque humanitate. Illud etiam spondeo, me in nova Lexici Forcelliniani editione non modo hæc, quæ Appendicis loco in lucem emitto, sed etiam quæcumque aut suppeditata ab aliis fuerint, aut a me in posterum animadversa, suis in sedibus collocaturum esse. Quod si liberum mihi fuerit, & vacuum tempus, quæcumque ad Historiam & Geographiam pertinent, (quod operis a se prætermissi visus est *Forcellinus* aliis relinquere) ea etiam diligenter conquitam, ut ex omni parte, quoad ejus fieri potest, plenius Lexicon & cumulatius habeatur.

ADDENDA ET CORRIGENDA

IN PRÆFATIONE

CAJETANI COGNOLATO

In prima editione pag.	21 lin.	6 pro	*Quod*	lege	*Quid*
	28 . . .	29 . . .	*rogare*		*rogavi*
	ibid. . . .	41 . . .	*que*.		*quae*
	ibid. . . .	49 . . .	*addit*		*addidit*
	29 . . .	3 . . .	*colonarium*		*coloniarum*
	33 . . .	19 . . .	*Christianissimum*		*Christianismum*
	37 . . .	5 . . .	*Tabernacularius*		*Tabernaclarius*
	40 . . .	20 . . .	*nec hac quidem*		*ne hac quidem*
	43 . . .	25 . . .	*submittendas*		*submittendes*
	ibid. . . .	ibid. . .	*quemdam*		*quamdam*

In utraque vero editione ad pag. 28. lin. 32. 33. post verba *nihil de usuris*, hæc addenda reliquit Auctor. Illud fortasse videri posset non alienum, quod est apud eumdem Ciceronem ad eumdem Atticum lib. IV. Ep. 15. ubi scribit de immani Candidatorum ambitu, qui, cum multum pecuniæ ad largiendum sumerent, fœnus duplicaverant. *Sequere nunc me in campum. Ardet ambitus: σῆμα δέ τοι ἐρέω: fœnus ex triente Idib. Quint. factum erat bessibus*, h. e. *da quattro per cento era cresciuto ad otto*. Sed ne hujus quidem loci testimonio utimur, quod scilicet, non modo Idibus cujusque mensis pecuniæ usuram solutam fuisse, sed ipsam etiam pecuniam fenebrem collocatam, dicendum esset. Iis porro qui etc.

A

A, lin. 3. post verba *Insuavissimam litteram ob sonum vocat Cic. in Or. c.* 49. adde: Perperam id asserit *Forcellinus*. En verba *Cicer.* Proximus (versus) inquinatus insuavissima littera [finitus]: *Frugifera & ferta arva Asiae tenet*. Cum *Gesnerus* viderit litteram *T* esse in fine hujusce versus, ideo putavit eam esse quæ e Cicerone vocatur insuavissima, quod vocem *finitus*, quam nos uncis inclusimus, quamquam *Schützius* tamquam cassam & absurdam expunxit, pro genuina habuerit. Sed idem *Schützius* conjicit, Ciceronem scripsisse: *inquinatus insuavissimae litterae sonitu*, & ex *sonitu* librarios fecisse *finitus*. Ceterum nec littera *T*, ut putat *Gesnerus*, nec littera *S*, ut *Proustius*, hic insuavissima dicitur a Cicerone, multoque minus littera *A*, utpote quæ omnium prima facillime exprimetur ab infantibus, &, ut ait *Martianus Capella*, sub hiatu oris congruo solo spiritu memoretur; sed potius littera *R*, quæ vulgo ob illius asperitatem canina appellatur, eaque porro quater recurrit hoc in versu e Cicerone in exemplum adducto. *Forcellinus* iterum hac de re emendandus in V, *Insuavis*.

A, AB, ABS, col. 1. lin. antep. adde: ¶ *Petron.* c. 102. A capillo usque ad ungues. *Apul. Met. lib.* 3. Ab imis unguibus usque ad summos capillos. *Plin. lib.* 5. c. 27. A vestigio ad verticem.

ABACTOR, lin. 7. post *Abactor boum* adde: *Firmic. Astr. lib.* 6. *c.* 36. Pecorum abactores.

ABACTUS, us, lin. 3. post *equarum abactos* adde: *Tacit. Ann. lib.* 14. *c.* 63. Partus abactus, *h. e.* clam abductus.

ABACULUS, in fin. adde: Neque lusorios hic, neque numerarios calculos intelligi putamus, sed illos, quos ἀβακίσκους vocant Græci, tessellas nempe, ex quibus pavimenta operis musivi fiunt, quo lapidum genere valde delectatos fuisse veteres constat. Hinc *Athen. Deipnos. l.* 5. *pag.* 207. de navi Hieronis Ταῦτα δὲ πάντα διάθεσιν εἶχεν ἐν ἀβακίσκοις συγκείμενα ἐκ παντοίων λίθων. Vide *Eustath.* ad *Homer. Odyss. l.* 12. *pag.* 786.

ABACUS, lin. 4. post *mensa*, *tavola* adde: Ex *Livio lib.* 39. *c.* 6., & ex *Plinio lib.* 34. *c.* 3. *sect.* 8., constat, Cn. Manlium Vulsonem Gallorum in Asia victorem abacos Romam primum invexisse.

ABADIR, lin. 4. pro βαίτυλον lege βαίτυλον.

ABALIENO, lin. ult. post *i sentimenti* adde: Eodem sensu apud eumdem *compos.* 192. Abalienare mentem.

ABANTE, lin. ult. post *Dissert. Crotonens.* adde: V. et *Mazocchi de Ascia p.* 119.

ABATOS, *i*, *locus ultra Ægyptum* etc, hæc et quæ sequuntur, omnia delenda, reponenda vero sunt, quæ hic adscribuntur: ABATOS, i, f. ἄβατος, ab α privativa, et βαίνω vado sive *ascendo*, *h. e.* inaccessibilis. *Serv.* ad *Æn. l.* 6. *v.* 154. Hic (Seneca) dicit circa Sienem, extremam Ægypti partem, esse locum, quem Philas, hoc est amicas, vocant,

A cant,

nant, ideo quod illic est placata ab Ægyptiis Isis; quibus irascebatur, quod membra mariti Osiridis non inveniebat, quem frater Typhon ceciderat. Quæ inventa postea cum sepelire vellet, elegit vicinæ paludis tutissimum locum, quem transitu constat esse difficilem; limosa enim est, et papyris referta. Ultra hanc est brevis insula, inaccessa hominibus: unde ἄβατον appellata est. Hæc palus Styx vocatur, quod tristitiam transeuntibus gignit. Sane ad illam insulam ab his, qui sacris imbuti sunt, certis transitur diebus. Lectum est etiam, quod vicini populi cadavera suorum ad alteram regionem transferunt; sed, si quis forte in fluvio pereat, nec ejus invenitur cadaver, post centum ei annos ultima persolvuntur. *Senec. nat. quæst. l.* 4. *c.* 2. Primum incrementum Nili circa insulam, quam modo retuli, Philas, noscitur. Exiguo ab hac spatio petra dividitur, ἄβατον Græci vocant: nec illam ulli, nisi antistites, calcant: illa primum saxa auctum fluminis sentiunt. *Lucan. l.* 10. *v.* 323. Hinc, abaton quam nostra vocat veneranda vetustas, Petra potens primos sentit percussa tumultus.

ABAVUNCULUS, li, m. adde: Græca ἀπόθειος.

ABAVUS, lin. 5. post *illustre nomen* adde: A *Virgil. Æneid. lib.* 10. *v.* 619. dicitur *quartus pater*.

* ABELLÆI, orum, plur. m. Abellæ urbis incolæ et antiquo Lapide apud *Campolongum in Litholexico*.

ABEO, is, lin. 15. post *exulatum* adde: *Plaut. Truc.* 1. 2. 15. pessum.

* ABEO, onis, m. qui abit. *Campol. in Lithol.* ubi ponitur pro parasito abeunte asymbolo.

ABJECTUS, lin. 14. | 15. post *negotium* adde: *Quintil. lib.* 11. *c.* 1. Abjectissimus animus.

ABIENTINUS corrige ABIETINUS.

ABILA, in 2.ª edit. lin. 6. pro *montes coercent* lege *montes coercent*.

ABITUS, lin. 3. post *pestis* addendus est locus *Terent. Heaut.* 3. 2. 4. Cum videam hunc tam cruciarier ejus abitu. Et in fine addendus est *Virgil. Æn. lib.* 9. *v.* 380. Omnemque abitum custode coronant. Hic quidam edit. perperam legunt *aditum*.

* ABLUTORIUM, ii, n. locus abluendo factus. *Inscript.* apud *Campol. in Lithol.* Ablutorium Cœlius ora suo edidit magnæ matris Idææ sacerdotibus lavando.

ABNODO, as, are, a. 1. hoc verbum *Schneiderus* in sua editione *Scriptorum R. R.* auctoritate Cod. *Sangermanensis* ex Latina lingua tollere omnino aggressus est, quicum sentit doctiss. *Benedictus Del Bene* in sua *Columellae* versione *Tom.* 1. *pag.* 261., et in illius locum introducendum curavit verbum *Adnodo*, eadem tamen ac *Abnodo* significatione. Quater illud usurpat *Columella*, nempe *lib.* 4. *c.* 22. *sect.* 4., at *cap.* 24. *sect.* 10. et bis in *sect.* 18., capite vero 11. *sect.* 4. pro *annotato*, ut est in editis, *Schneiderus* & *Del Bene* legunt itidem, non male, *adnodato*. Quidquid tamen sit, sive *abnodo* legas, sive *adnodo*, cum verbum ejusdem sit significationis, patet nihil inde incrementi capere Latinam linguam, ideoque alterutram lectionem usurpare liberum omnino, cum etiam *abrado* & *adrado* unum idemque significent apud optimos Scriptores.

ABNUO, in fin. adde: ¶ Particip. *abnuendus*. *Senec. Thyest.* v. 471. Nec abnuendum si dat imperium Deus.

ABOLEO, lin. penult. pro *aboleri* lege *aboleri*. In fin. adde: ¶ Particip. *abolendus*. *Sueton. Cal. c.* 60. et *Domit. c.* 23. Abolenda memoria.

ABOLLA. lin. 5. pro *sera* lege *fera*.

ABOMINOSUS, ad fin. adde: Sed tamen legitur apud *Diomed. lib.* 3. *Putsch.* pag. 472. Spondæus dictus παρὰ τὰς σπονδὰς, quia in templis hoc pede quædam carmina componebantur, scilicet ut libantes sonum vocis abominosæ audire non possint.

ABORIGINES, lin. 3. pro *Erythia* lege *Erythria*. In fin. adde: ¶ Aborigines, περὶ ἀνθρώπων φύσεως, sic appellatur liber *Varronis* passim laudatus a *Nonio*.

* ABORIGINEUS, a, um, adject. ad Aborigines pertinens. *Terentian. Maur.* v. 1956. Jane pater, Tibi vetus ara caluit Aborigineo sacello. *h. e.* tibi Aborigines aras et hostias obtulerunt.

* ABRACADABRA, monstrum verbi, quod hemitritæo depellando chartæ inscriptum, ita ut ordine retrogrado littera deficiat, & lino inclusum collo suspendere jubet *Seren. Sammon. c.* 52. *v.* 941. Inscribis chartæ quod dicitur Abracadabra, Sæpius & subter repetis, sed detrahe summæ, Et magis atque magis desint elementa figuris Singula, quæ semper rapies, & cetera figes, Donec in angustum redigatur littera conum: His lino nexis collum redimire memento, Est ergo hæc figura

A b r a c a d a b r a
a b r a c a d a b r
a b r a c a d a b
a b r a c a d a
a b r a c a d
a b r a c a
a b r a c
a b r a
a b r
a b
a

ABRODO, in fine adde: ¶ Particip. *abrodens* apud *Pers. sat.* 5. *v.* 162. Crudum unguem abrodens.

ABROTONUM, in fin. adde: ¶ Abrotonum est etiam oppidum Africæ apud *Plin. lib.* 5. *c.* 3. *sect.* 4.

ABS, in fin. adde: *abs* præpositio a Græco ἄψ *retro* deducitur, significat enim retractionem in partem posteriorem.

ABSCEDO, in 2.ª edit. corrige ABSCEDO.

ABSCINDO, in fin. adde: ¶ Particip. *abscissurus* apud *Quintil. l.* 12. *c.* 1. Fortasse inventurus, quod adhuc abscissurum putem fuisse.

* ABSCONDITORIOLUM, ii. n. &

* ABSCONDITORIUM, ii. n. locus abscondendo aptus, & accipitur etiam pro sepulcro. *Inscript.* apud *Campol. in Lithol.* Absconditoriolum Cajoli Niobe mater infelix. *Id. ibid.* Absconditorium Didonis Oabalis Aretio Bebio fabricandum disposuere.

ABSIMILIS corrige ABSIMYLIS.

ABSINTHITES, lin. 2. post *conditum* adde: a *Scribon. compos.* 192. dicitur absinthium potum cum vino.

ABSOCRUS, cum vocem nullo Latino exemplo confirmet *Forcellinus*, cur illam admisit? Interim tu omnia quæ ille ad hanc attulit, dele, donec locus alicujus auctoris Latini in exemplum afferri possit.

ABSOLUTUS, quo fidentius gradum superlativum usurpare possis, si occasio detur, *Plinii* auctoritati (lin. 15.) adde planiorem *Auctoris ad Herenn. l.* 2. *c.* 28. Absolutissima & perfectissima argumentatio.

ABSQUE, lin. 8. post *excepto* adde: ita a Græcis quoque χωρὶς adhibetur.

ABSTERGEO, in fin. adde: ¶ Partic. *abstergendus*. *Plin. l.* 21. *c.* 10. Penicilli abstergendo lippitudini utilissimi. ¶ Partic. *abstergens*. *Cic. Topic. c.* 86. Oratio ægritudinem abstergens.

ABUNDANS, lin. 13. *litterarum* corrige *sententiarum*.

ABUNDO, lin. 27. post *imbecilles valent* adde: ¶ Particip. *abundaturus* habetur apud *Tertullian. adv. Marc. l.* 4. *c.* 24. Expeditionem per civitates abundaturam circumcidens, sicut & egituram per solitudinem struxerat.

ABUTOR, lin. 7. ¶ *Cum accusativo praesertim apud Comicos* corrige ¶ Cum accusativo *Lucret. l.* 5. *v.* 1032. Sentit enim vim quisque suam, quam possit abuti. *Plaut. Poen.* 5. 4. 29. &c. Lin. vero 19. dele locum *Lucretii l.* 5. *v.* 1032. antea citatum. Lin. 14. post *Cic.* 9. *Fam. ep.* 6. adde: Si locum ipsum attulisset *Forcellinus*, sententiæ suæ fuisset refragatus, qua sanxit usurpari in bonam partem *abutor* de iis rebus tantum, quibus aliter utimur, quam a natura comparatæ sunt. Ibi enim agitur de cultura studiorum, quæ non ad aliud instituta sunt, nisi ut iis bene uti possimus. En locus *Cicer.* Quo igitur studia, magnorum hominum sententia, vacationem habent etiam publici muneris, iis concedente republica cur non abutamur?

ABYDUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam Abydos Ægypti oppidum, Memnonis regia, & Osiridis templo inclytum, 7500. passuum in Libyam remotum a flumine Nilo. *Plin. l.* 5. *c.* 9. *sect.* 11.

ABYLA, æ, f. Ἀβύλη, *mons* &c. usque ad finem. Hæc omnia delenda censemus; nam quæ hic *Abyla* legitur, eadem omnino est ac *Abila*, quæ suo loco posita est. *Abyla* itaque et *Abila* nullum discrimen habent; *Abilam* habet ubique *Plinius*, imo etiam ipse *Avienus in ora marit.* v. 86. & 342. aliique permulti; proinde perperam *Forcellinus* *Abilam* ab *Abyla* ita distinxit, ut diversas esse voces putaverit, cum hæc differentia in eo tantum sita sit, ut una eademque vox alio atque alio modo scribatur.

AC, lin. 14. post *cur* &c. adde: ¶ *Ac quoque per pleonasmum dici videtur*. *Cels. l.* 2. *c.* 6. Ac sanguinem quoque in febre vomuisse, pestiferum est. & *l.* 2. *c.* 3. & *l.* 7. *c.* 18.

ACADEMIA, col. 2. l. 8. post *Plin. l.* 31. *c.* 2. adde: ¶ Habuisse Ciceronem suam Academiam etiam in Tusculano apparet ex *lib.* 2. *Tuscul. c.* 3. & *lib.* 3. *c.* 3. tum ex *lib.* 1. *de orat. c.* 21.

ACADEMICUS, in fin. vocis adde: ¶ Academici dicuntur a nostris Latine scribentibus, qui cœtus celebrant litte-

ratoram hominum, aut eorum, qui plerasque ingenuas ortes profitentur, quique in eorum numerum sunt cooptati, cœtus vero ipsi *Academiæ*. Verum id non recte, ut putat *Morcellus de Stil. Inscript. Latin. pag.* 527. Mitto enim, inqeit, ab antiqois philosophos tantum eo nomine fuisse appellatos; illud maxima valara debet, ne hujusmodi nomen recipiamus, quod Academia nomine non cœtum aliquem Philosophorem, qui alii alia proderent, explicarentque, sed unius Scholam Philosaphi designabant, Platonis, puta, aut Arcesilæ, aut Lacydæ; quo juventus Atheniensis discendi caesa conveniebat. Hæc illa. Quare si de littaratis viris agatur, *Sodales Litterarios* dicendos putat, addita appellationa urbis, ad quam spectant; si de ceteris, ab arte, quam profitentur, demonstrandos esse, dicendumque, *Pictores*, *Statuarios*, *Architectos* &c. *ex Collegio urbano Sodalium*, aut *Collegiatos Corporis Urbani Sodalium*, addito loci nomine, ad quem pertinent. At vero, ut nobis videtur, tradeɛtiona et immutatione nostris etiam oti licet; & similibus ac finitimis vaterum rebus res nostræ significari possunt; neque improbanda in his vocibus ea denominatio, quam ipsa etiam Italica lingua adoptavit.

ACANTHILLIS, in fin. pro c. 85. lege c. 84.

ACANTHYNUS, lin. 2. post *similis* adda: *Colum. lib.* 9. c. 4. Caules acanthini.

ACANTHUS, lin. 36.|37. pro *Plin. l.* 10. *c.* 4. lege *Plin. l.* 4. *c.* 10.

* ACANTHYLLIS, idis, f. avis quædam, quæ Italica vocatur *luchetino*, Romæ *verzellino*. *Plinio l.* 10 *c.* 33. restituit Harduinus, cum legeretur antea *Argatilis*; est enim *Aristotel. lib.* 9. *c.* 20. ἀκανθυλλίς. *Plin. loc. cit.* In genere vitiparrarum est, cui nidus ex musco arido ita absoluta perficitur pila, ut inveniri non possit aditus: acanthyllis appellatur, eadem figura ea lino intexens: quæ *Plinius ex Aristotele* mutuatus esse videtur. Hic enim sic *loc. cit.* Τεχνικῶς δὲ καὶ ἡ τῆς ἀκανθυλλίδος ἔχει νεοττιὰ, πέπλεκται γὰρ ὥσπερ σφαῖρα λινῆ, ἔχουσα τὴν εἴσδυσιν μικράν. *Artificiosus acanthyllidis quoque nidus est: intextus enim est perinde ac pila linea, angusto aditu.*

ACARNAN, in fin. adde: ¶ Est et Acarnan, seu, ut alii legunt, Acarnas, al. Acharnan, mons Atticæ admodum lapidosus, de quo *Senec. in Hippol.* v. 22. Subditus austris frigora mollit Durus Acarnan.

ACASTUS. *Forcellinus* distinctionem instituit inter Acastum Magnesiæ regem, et Acastum Peliæ filium, cum reapse unus et idem sit Acastus rex Magnesiæ, et Acastus Peliæ filius, cui etiam accidit, quidquid de illo hic narrat auctor.

ACATIUM *Lexicographus* dubitare videtur, cujus generis navis sit. At *Sueton. in Cæs.* c. 64. narrat, Cæsarem Alexandriæ subita hostium eruptione compulsum fuisse in scapham, sed pluribus eodem præcipitantibus desiluisse in mare, tandem nando evasisse ad proximam navem. *Plutarchus* hoc idem narrans utitur pro *scapho* voce ἀκάτιον. Acatium igitur scapham significat.

ACCA LAURENTIA, in fin. adde: ¶ Acca fuit etiam soror & æqualis Camillæ, Volscorum reginæ. *Virgil. Æn. l.* 11. v. 820.

ACCELERO, lin. 2. post *festino*, *propero* adde: Usurpatur neutraliter. Lin. vero 4. post *Teucrum* adde: ¶ Active. In fin. adda: ¶ Particip. *accelerandus* apud *Quintil. l.* 1. *c.* 1. In lectiona non properare ad continuandam eam, vel accelerandam. ¶ Particip. *accelerans* apud *Stat. Theb. lib.* 6. v. 242. Mirum opus accelerante manu.

ACCENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *accendendus* apud *Tacit. Ann. l.* 2. *c.* 57. Amici accendendis offensionibus callidi.

ACCEPTABYLIS, lin. 5. pro *cap.* n. lege *cap.* 58.

ACCEPTUS, lin. 27.|28. post *pessime acceptæ* adde. ¶ Acceptæ, arum, f. plur. sunt agrorum portiones viritim assignatæ, aut quæ sortito cuiquam obtigerunt. *Sicul. Flacc.* apud *Goes. pag.* 17. Manipulus singulas acceptas accipiet, aliqui gradus singulas et dimidias, aliqui binas. *Hygin. de limit. pag.* 195. Deinde acceptas terminabimus. *Id. pag.* 179. Ad partitionem acceptarum mensura acta appareat.

ACCIEO, in fin. adde: Quidquid tamen sit de *Plauti* loco, hoc certe verbum ponitur a *Diomed. lib.* 1. *pag.* 363. *Putsch.* in secunda conjugationa.

ACCIO, in fin. adde: ¶ Particip. *acciendus* ab *accieo*, vel *accio* apud *Cic. de Arusp. resp. c.* 12. Aruspices acciendos ex Etruria putaremus.

ACCIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *accipiens* et *accipiendus* apud *Cic. de Fin. l.* 2. *c.* 3. Voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam sensus accipiens movetur. *Id. de Nat. Deor. l.* 2. *c.* 63. Terga boum non sunt ad onus accipiendum figurata.

ACCIPITER, lin. 4. pro *Metam.* 11. v. 350. lege *Metam.* 11. v. 344. Lin. 21. post *sacer* adde: Rectius fortasse, quia augurium ex accipitre capiebatur, ut apud *Homer. Odyss.* 15. v. 524. & *seq.*: sacra autem Diis habebantur ea etiam, quæ ad augurium spectant, et ad divinationem quamcumque: imo *Cic. de Nat. Deor. l.* 3. *c.* 19. accipitres inter barbarorum Deos refert, eosque *Lucretius loco infra cit.* in somno metuere ait homines superstitiosos.

ACCIUS. Totum hoc caput ita reficiendum putamus ex iis quæ de Acciorum familia scripsit eruditissimus editor *Collectionis Pisaurensis Latinorum Poetarum*. Tres fuere Accii, quorum meminere Scriptores Latini. L. Accius senior, L. Accius junior, & T. Accius. Primus natus fuisse videtur ann. U. C. 560, qui sex annorum puer, cum P. Claudio Pulcro, et L. Porcio Licinio Coss. Pisaurum colonia deduceretur, illuc migravit. Fuit hic poeta comicus, cujus mentionem facit *Auctor vetus operis de Tragœdia et Comoedia*: hujus comœdiarum fragmenta leguntur inter carmina Accii. Hic iisdem Ædilibus una cum Pacuvio fabulam docuit, cum ipse triginta, Pacuvius vero octoginta annos natus esset. Ann. U. C. 650 nonagenario major obiit. ¶ L. Accius alter, de quo *Acron Horatii scholiastes* ait: Accius Poeta junior suo ingenio præcelluit Euripidem, qui fuit altus, et ingenio sublimis. Hic præcedentis filius fuisse videtur, nam, teste *Eusebio in Chron. Olymp. CLX. an. II.*, ortus est Mancino et Serrano Coss. *h. e.* ann. U. C. 580, parentibus libertinis; fuit etiam familiaris D. Bruti, & æqualis M. Tullii Ciceronis, hujus Tragoediarum fragmenta adhuc extant. Scripsit etiam hexametris annales, quorum fragmentum affert *Macrob. Sat. l.* 1. *c.* 7., & versibus ornavit D. Bruti monumenta, obiit autem ann. U. C. 667. ¶ T. Accius L. filius L. nepos, natus ann. U. C. circiter 630, orator eximius, Ciceronis æmulus et coævus, de quo ita ille *in Bruto c.* 78. T. Accius Pisaurensis, cujus accusationi respondi pro A. Cluentio; qui et accurate dicebat, et satis copiose, eratque præterea doctus Hermagoræ præceptis .... studio autem neminem, nec industria majore cognovi. Mortuus fuisse videtur ann. U. C. 706 circiter, cum illum *Cicero* dicat nuper mortuum *in Bruto* c. 78., qui liber scriptus creditur ann. 707. Tres igitur fuere Accii, nimirum L. Accius poeta comicus pater, L. Accius poeta tragicus, et annalium poeticus scriptor filius, & T. Accius orator nepos. ¶ Fuit etiam Accius Nævius (*Attius*, item *Actius Navius* habent libri etiam optimi.) Augur celeberrimus, qui jussu Tarquinii Prisci Romanorum regis novacula cotem discidit, quam historiam, seu potius fabulam narrant *Liv. lib.* 1. *c.* 36. *Val. Max. l.* 1. *c.* 4. *n.* 1. Hanc *Cicero de Divin. l.* 1. *c.* 17. defendit, sed *lib.* 2. *c.* 38. Contemne, *inquit*, cotem Accii Navii, nihil debet esse in philosophia commentitiis fabulis loci. ¶ Alter fuit Accius Priscus pictor nobilis, qui Honoris & Virtutis ædes Vespasiano restituenti una cum Cornelio Pino pinxit. *Plin. l.* 35. *c.* 10. Deinde adjungas licet, quæ habet *Forcellinus* de ratione, qua scribi potest hujusmodi nomen, nempe: *quædam Editiones habent Actius* &c. usque ad finem.

ACCLAMATIO, lin. 33. post *Lamprid. in Comm. cap. pænult.* adde: sed luculentius extat apud *Cic. pro C. Rab. perd. c.* 6. Utinam hanc mihi facultatem causa concederet, ut possem hoc prædicare, C. Rabirii manu L. Saturninum, hostem populi Romani interfectum! *Hic acclamatum esse sequentia indicant, nam pergit Tullius*: Nihil me clamor iste commovet, sed consolatur, cum indicet, esse cives quosdam imperitos, sed non multos. Numquam, mihi credite, populus Romanus hic, qui silet, consulem me fecisset, si vestro clamore perturbatum iri arbitraretur. *Hic iterem acclamatum intelligimus, sed Tullius subjicit*: Quanto jam levior est acclamatio! quin continetis vocem indicem stultitiæ vestræ, testem paucitatis &c. Præstitit hic *Cicero* ex parte aliqua, quæ præcipit ipse *lib.* 2. *de orat. c.* 83., quem locum, si lubet, vide. In fin. adde: *Virg. Æn. l.* 1. v. 33. Tantæ molis erat Romanam condere gentem.

ACCLINIS, lin. 22. post *Gifanius in observat. Latin. ling.* adde: Corrigendus hic *Gifanius* cum *Forcellino*, nam propria *acclinis* de iis personis aut rebus usurpatur, quæ acclinari possunt, seu quæ ita moveri possunt, ut acclinentur, seu inclinentur; *acclivis* vero fere ad situm locorum refertur, ut cuique, omnibus, quæ adducta sunt, exemplis attente consideratis, pronum erit judicare. Loca vero *Ammiani* & *Claudiani* modo adducenda, quæ contrarium

rium prŏbare videntur, varietate lectionis mirum quantum laborant.

ACCOMMŎDUS. Si *Forcellino* acquiescimus, qui duo solam poetarum loca in exemplum adduxit, vox est tantam poetica, sed ea usi sunt *Veget. Veter. l.* 3. *c.* 2. Accommodum labori animal, bos. & *Pallad. Jul. c.* 8. Acetum salati et digestioni accommodam.

ACCRETIO, lin. 2. pro *cap.* 27. *Accretio Lunæ* &c. lege *cap.* 28. *Accretio luminis Lunæ* &c.

ACCUMBO, lin. 2. post *discumbo* adde: sic tamen ut proprie *accumbere* sit incipientis accubare, ut *sidere* incipientis sedere, *labare* incipientis labi. In fin. adde: ¶ Particip. *accumbens* apud *Sueton. in Vespas. c.* 5. Procidit ad accumbentis pedas.

ACCUMULO, in fine adde. ¶ Particip. *accumulatus* apud *Apul. de herb. c.* 106. Semen accumulatum.

ACCURATIO, in fin. adde: *Veget. Veter. l.* 2. *c.* 56. Ad omnem accurationem, *h. e.* accuratissime.

ACCUSO, lin. 25.|26. adde: ¶ Particip. *accusans* & *accusandus* apud *Cic. Att. l.* 9. *ep.* 5. Venit ad me Q. Fusius scelus accusans Pompeji, levitatem et stultitiam senatus. *Id. lib.* 3. de *leg. c.* 10. Sed est iniqua in omni re accusanda, prætermissis bonis, malorum enumeratio, vitiorumque selectio.

ACCUSATORIE, in fin. adde: *Ascon. Pæd. in Divin. c.* 5. Accusatorie vociferari.

ACCUSATORIUS, lin. 6. post *accusatoria voce* adde: *Id. l.* 2. *c.* 61. Semel Appias causam dixit, quo semper agere omnia solitus erat, accusatorio spiritu.

ACDESTIS, in fin. adde: *V. Agdus* in *Appendice*.

ĂCER, aceris, n. in 1.ª edit. corrige ĀCER, aceris, n.

ĀCER, acris, col. 2. lin. 32.|33. post *acris* adde: & *Cels. l.* 8. *c.* 4. *ad fin.* Acris vomitus.

* ACERARIUM, ii, n. aceris copia, seu palearum. *Campol. in Litholex.* Curavere acerario lutulandam.

ACERBO, in fin. adde: ¶ Particip. *acerbans* apud *Sil. Ital. l.* 6. *v.* 117. Cetera acerbantem questu lenire laborans, Effatur senior.

ACERRÆ, in fin. adde: ¶ Fuit etiam ejusdem nominis oppidum in Umbria, quod Acerræ Vatria cognominabatur, fortasse ad distingendas Acerras in Campania sitas. *Plin. lib.* 3. *c.* 14.

* ACERRAEI, orum, plur. m. Acerrarum incolæ. *Campol. in Litholex.* Dicerio Acerraei.

ACHARNÆ, lin. 3. *ederis* corrige *hederis*.

ACHARNE, in fin. adde: ¶ Est Acharne etiam oppidum Magnesiæ regionis Thessaliæ. *Plin. l.* 4. *c.* 9.

* ACHILLĒA, æ, f. herba *Plinio* laudata *lib.* 26. *c.* 13. Menses nimios sistit Achillea imposita. Videtur fuisse eadem ac Achilleos, quam V. suo loco.

* ACIDE, adverb. cum aciditate. Comparat. *acidius* habet *Petron. satyr. c.* 92. Negat sibi unquam acidius fuisse, *h. e.* nunquam plus sibi molestiarum fuisse,

ACILIA gens, in fin. adde: ¶ Acilii Glabrionis grammatici junioris, Burdigalensis, elogium est inter *Auson. Profess. n.* 24.

* ACILIANUS, a, *um*, adject. ad Aciliam pertinens. *Liv. l.* 35. *c.* 14. Claudius secutus Græcos Acilianos libros, P. Africanum in ea fuisse legatione tradit. *Id. l.* 25. *c.* 39. Claudius annales Acilianos ex Græco in Latinum sermonem vertit.

ACINĂCES, in fin. adde: ¶ Acinacem coluisse tanquam Deum Scythicas nationes narrat *Arnob. lib.* 6. *pag.* 196.

ACIPENSER, col. 2. lin. 6.|5. post *libellum dabis* adde. *Horat. l.* 2. *sat.* 2. *v.* 47. Haud ita pridem Galloni præconis erat acipensere mensa infamis.

* ACISCULARIUM, ii, n. locus acisculis, aliisque fabrilibus instrumentis instructus. *Campol. in Litholex.* Acisculariam fecit Cœlius filiolo in lusus,

ACŎPOS, lin. 1. *pumicosa* corrige *pumicosa*.

ACQUIESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *acquiescens* apud *Cic.* 2. *leg. c.* 3. Crebro insistens, interdum acquiescens.

ACQUIRO, lin. 18. *In numo Nervæ* corrige *Trajani*.

* ACQUISITUS, a, um, particip. *Quintil. l.* 2. *c.* 16. Videmus corpora minus egere acquisitæ extrinsecus opis. *Justin. l.* 4. *c.* 4. Legatos mittunt, qui omni squaloris habitu ad misericordiam movendam acquisito concionem deformes adeunt. *Plin. l.* 29. *c.* 1. *sect.* 8. Eidem in Gallia exulanti, deinde restituto acquisitum non minus intra paucos annos. *Harduinus* ad *Plin. lib.* 2. *c.* 28. *not.* 29. probat ex numis *acquisitam regionem* non eam esse, quæ armis sit occupata, sed quæ fœdere populo Romano juncta sit, receptam vero dici, quæ armis recuperatur.

ACRESCO, cave utaris hoc verbo, Latinum non est, optimæ enim *Vegetii* editiones, puta *Gesneri* & *Schneideri*, habent *accrescat*, quidam autem *adcrescat*, quod idem omnino est.

ACRISIUS, in fin. post *Arcesius* adde: et quidem recte, nam aliquoties Ulysses dicitur ab Homero Ἀρκεισιάδης; deinde versus ratio minime constaret, si legeretur *Acrisius*, nam secunda in *Acrisio* semper corripitur; quod non animadvertisse *Forcellinum*, mirum profecto est.

ACROCHORDON, lin. 12. *Acrothymium*, ἀκροθύμιον, sic legit *Lindenius*, sed *Targa* & rectius, thymium.

* ACROCORION, ii, n. bulbi species est apud *Plin. l.* 19. *c.* 5. *sect.* 30. *Harduinus* conjicit legendum *acroscorodon*, nulla tamen fretus auctoritate.

ACROLITHUS, in 1.ª edit. in fin. adde: Doctissimus *Winckelmannus Hist. Art. l.* 1. *c.* 2. eas statuas *acrolithas* a Græcis appellatas fuisse dicit, quarum extremæ solummodo partes marmoreæ erant, ceteræ ligneæ. Signa enim a Græcis ita facta aliquando scimus, quemadmodum postea ex ebore et auro.

ACRON, lin. 8. post *Herculem colebant* adde: ¶ Alius fuit Acron a Mezentio prostratus. *Virgil. Æn. l.* 10. *v.* 719.

* ACRONIUS LACUS, ἀκρώνια λίμνη, est apud *Mela l.* 3. *c.* 2. Rhenus ab Alpibus decidens prope a capite duos lacus efficit, Venetum et Acronium.

ACTA, æ, in fin. adde: Ego enimvero probo auctoritate *Cic. pro Cœl. c.* 15. Accusatores adulteria, Bajas, actas, convivia, comissationes jactant. *Id. ad Att. l.* 14. *epist.* 8. Tu me jam rebare, cum scribebas, in actis esse nostris; at ego accepi XVII. Kal. in diversoriolo Sinuessano tuas litteras. Vides hanc vocem usurpatam fuisse etiam in quarto & sexto casu plurali, quod ex *Forcellino* minime constabat.

ACTA, *orum*, in fin. adde: ¶ *Adjutor ab actis* idem significat apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 55.

ACTUARIUS, lin. 30. post *V. Actarius* adde: Apud *Murator. Thesaur. Inscript. pag.* 1917. legitur etiam *actoarius*. Servi publici actis scribendis dabant operam. Iis hoc munere interdixit Arcadius. Non solum autem scriptores erant, sed etiam custodes, ἀκταριοφύλακες.

ADAMENON, i, n. herba hyoscyamus dicta. *Apul. de herb. c.* 4.

ADĂMO, lin. 5. post *in sermone* adde: Est etiam verbum poeticum. *Ovid. Trist. l.* 3. *el.* 2. *v.* 28. Stultus Achilleos non adamasset equos.

ADDITUS, in 1.ª edit. corrige ADDĪTUS, Lin. 4, post *oppositus, date*, adde: Peculiari quidem notione est inimicus. Etenim qui custodiuntur, oderunt custodes suos. Hinc sæpissime de rebus molestis adhibetur hoc participium.

ADDISCO, est etiam verbum poeticum, quod exempla a *Forcellino* adducta minime ostendunt. Etenim *Ovid. Amor. l.* 2. *el.* 5. *v.* 56. Et quiddam visa est addidicisse novi. & *Stat.* 2. *Silv.* 4. *v.* 23. Hoc centum miseraodum addiscite carmen.

ADDUA, in fin. adde: tardusque meatu Mincius. *Ibid.* ob eodem *v.* 458. Addua dicitur spumosior, et *v.* 488. celer.

ADĔO, is, in fin. adde: ¶ Particip. *aditurus* apud *Ovid. Amor. l.* 3. *el.* 7. *v.* 21. Sic flammas aditura pias aterna sacerdos.

ADĒSUS, in fin. adde: *Horat. carm. l.* 3. *od.* 29. *v.* 36. Lapides adesos dixit vi aquarum corrosos.

ADHIBĔO, is, l. 35.|36. *affrictionem membris*, perperam hic Lexicographus *affrictionem* usurpavit, cum suimetipsius oblitus in V. *Infrictio* affrictionem in *infrictionem* mutaverit, utramque tamen vocem e Latio eliminandam probat *Leonardus Targa* in secunda *Celsi* editione.

ADHINNIO, is, usque ad finem delenda omnia, et hæc reponenda; ADHINNIO, is, ivi & ii, n. 4. *annitrire*. Ad aliquem hinnio, προσχρεμετίζω, & est proprium equi ad alterius equi conspectum hinnientis. *Plin. l.* 35. *c.* 10. Namque (Apelles) ambitu æmulos prævalere sentiens, singulorum picturas inductis equis ostendit: Apellis tantum equo adhinnivere. ¶ Sæpius equorum est proprium equabus adhinnientium ob coitus desiderium, quin et equæ ipsæ interdum equis adhinniunt. *Ovid. de rem. Amor. v.* 634. Fortis equus visæ semper adhinnit equæ. *Apul. lib.* 6. *ad fin.* Virginis delicatas voculas adhinnire tentabat (asinus). *h. e.* hinnitu respondere. *Ovid.* 1. *de Art. am. v.* 280. Femina cornipedi semper adhinnit equo. ¶ Adhibetur etiam de hominibus ad mulieres equorum more accedentes cum accusativo sine præpos. *Plaut. in fragment.* apud *Priscian. lib.* 3. *sub fin. pag.* 617. *Putsch.* Adhinnire equulam possim ego hanc, si datur sola soli. Hæc *Plauti* verba in quibusdam editionib. inserta sunt *Cistell.* 4. 2. 83. *Augustin*,

de morib. Manich. l. 2. *c.* 19. Vidimus tres electas tres feminas petulanti gestu adhinnire. Cum præpos. *in. Arnob. lib.* 4. *p.* 135. Mercurius primus, qui in Proserpinam dicitur genitalibus adhinnivisse subrectis. *Id. pag.* 172. Jupiter etiamne in matrem, etiamne in filiam efferati pectoris appetitionibus adhinnivit? ¶ Translate cum præpos. *ad. Cic. in Pison. c.* 28. Admissarius iste, simul atque audivit a philosopho voluptatem tantopere laudari, sic suos sensus voluptarios omnes incitavit, sic ad illius orationem adhinnivit, ut etc. *h. e.* sic gavisus est oratione, quæ præsidium libidini suæ præstaret.

ADHORTOR, lin. ult. adde: ¶ Translate significat adhortari se, *h. e.* se excitare. *Catull. carm.* 63. *v.* 85. *de leone.* Ferus ipse sese adhortans rapidum incitat animum.

ADHUC, lin. 2. *jungiturque verbis tum præteriti, tum etiam præsentis temporis*, corrige: jungiturque verbis cum præteriti, tum præsentis, tam etiam futuri temporis. *Plin. l.* 4. *ep.* 13. Ipse paucolis adhuc diebus in Tusculano commorabor. *Senec. Nat. Quæst. l.* 4. *c.* 8. Unum rem adhuc adjiciam.

ADJUGATUS, lin. 3. ¶ *Item sub eodem jugo junctus, copulatus, cum de armentis sermo est.* Locus *Lacinotti* a *Forcellino* adductus non de armentis est sub eodem jugo junctis, sed de iisdem in Venerem coeuntibus.

ADJUTORIUM, in fin. adde: *Ascon. Ped. in argum. orat. pro Scauro.* Pompejus propensum adjutorium præbuit.

ADJUVO, col. 2. lin. 5.17. post *adjuvent* adde: Active impersonaliter. *Plaut. Capt.* 2. 1. 8. In re mala animo si bono utare, adjuvat.

ADMEDERENSIS, is, m. incola Admaderæ, quæ fuit orbis & colonia Numidiæ. *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 405., quam vide.

ADMETUS, in fine adde: ¶ Fuit alius Molossorum Rex, Themistoclis hospes. *Nep. in Them. c.* 8.

ADMISSARIUS, lin. 9. *Cic. in Pison. c.* 20. corrige *Cic. in Pison. c.* 28.

ADMISSOR, in fin. adde: *Collat. Mosaic, & Roman. legum. tit.* 6. *c.* 4. Admissores istiusmodi criminum.

ADMISSURA, in fin. adde: Etiam in plurali. *Varr. l.* 4. *c.* 4. *de suibus.* Admissuras com faciunt.

ADMISSUS, us, in fin. adde: Et etiam in quarto et quidem pro admissura. *Veget. Veter. l.* 4. *c.* 7. Admissariis anno, quo admissum faciunt, non est vena laxanda.

ADMODUM, col. 2. l. 20. adde: sed *Ursinus* vidit, corruptum esse locum, legendumque suspicatus est *exiguum*, quæ conjectura *Jo. Matth. Gesnero*, & *Schneidero* etiam probatur, qui hoc postremum in textum admisit.

ADNATO, in fin. adde: Adhibetur etiam cum dativo. *Sil. l.* 10. *c.* 609. Fractæ rectae si forte carinæ litoribus solus vacuis ex æquore sospes Adnatet, incerti trepidant, tendantve, negentve Jactatu dextras.

* ADNAVIGATIO, onis, f. προσπλευσις. *Ulpian. l.* 4. §. 5. *ff. de Offic. Procons. et Leg. l.* 1. *tit.* 16. Quas Græci ἐπιδημίας, id est accessus ad urbem, appellat, sive κατάπλουν, id est adnavigationem.

ADNEPOS, in 2.ª edit. lin. 11. post *Fabrett. c.* 10. *n.* 86. et 88. adde: In *Museo Veron. pag.* 427. *n.* 13. M. Aurelius Antoninus Caracalla dicitur Trajani et Nervæ *adnepos*, qui tamen Nervæ *trinepos* dicendus erat. Hoc in quibusdam aliis Inscriptionibus animadvertendum, nempe in *Inscript. Fratr. Arval.* num. 32. Fortasse *trinepos* minus probabatur.

ADOLENDA, æ, f. videtur fuisse nomen Deæ apud Romanos, quæ adolendis seu cremandis hostiis præerat. *Inscript. Fratr. Arval. n.* 32. apud *Marinium*. Magister operis inchoandi causa immolavit Vestæ matri oves II., item Adolendæ, Conmolendæ, Deferundæ oves II. Vide, quæ habet de hac Dea idem *Marinius ibid. pag.* 380.

ADOLESCENS, lin. 18.|19. post *Manut. ad l.* 2. *Famil. ep.* 5. adde: Quin etiam ipse *Cic.* 2. *Phil. c.* 46. se adolescentem vocat loquens de suo consulatu, quem gessit anno ætatis 44. *Idem* vero 1. *Catil. c.* 8. senatorem Sextium in senatu adolescentem dixit. Lin. 35. post *Mamerei* adde: *Ter. Hec. prol.* 2. 3. Quo jam sum usus adolescentior.

* ADONIALITER, adverb. Adonidis in morem, venuste. *Campol. in Litholex.* Templiculum adonialiter fabrefactum.

* ADOPERTE, adverb. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 303. Pensa Lachesis adoperte denuntiat Genethliacæ. *h. e.* fata obscure significat.

ADOPTO, lin. 21. post *surreptitium sibi filium* adde: *Cicer. l.* 8. *ad Att. ep.* 3. Ille in adoptando P. Clodio augur. Lin. 35.|36. post *nomen aliquod* adde: ¶ Ironice loquutus est *Cic. in Brut. c.* 68. Et C. Stalenus, qui se ipse adoptaverat, & de Staleno Ælium fecerat, *h. e.* licet ex Ælia familia non esset, tamen Ælium se appellaverat. Moris enim erat, ut adoptati nomen familiæ & gentis, in quam per adoptionem transibant, assumerent.

* ADRARRIZA, æ, f. herba, quæ aliter aristolochia vocatur. *Apul. de herb. c.* 19.

ADRASTEA, ad fin. adde: ¶ Est etiam regio et civitas ejusdem nominis non longe a Troade Mysiæ, ubi Alexander pugnavit cum Persarum exercitu juxta Granicum flumen. *Plin. l.* 5. *c.* 32. Hinc dicti Adrastii campi, ubi prima congressio Alexandri et Darii fuit. *Justin. l.* 11. *c.* 6. Quædam editiones hic etiam habent *Adrastiæ* pro *Adrastiæ*.

ADREPO, in fin. ut in hac etiam voce præsto tibi sit poeta auctoritas, adde: *Horat. lib.* 2. *sat.* 5. *v.* 47. Leniter in spem adrepe officiosus.

ADSELLO, lin. 5. post *adsellatus*, adde: deponentis more *h. e.* activa. *Id. l.* 3. *c.* 3. Si jumentum adsellatum fuerit sanguinem. Codex quidam Corbejensis in locis *Vegetii* supra allatis ubique habet formam verbi deponentis.

ADSOLO, lege ADSOLO, & in fin. adde. *Id. ibid. ad fin.* Majestatis fastigium adsolant, *h. e.* solo allidunt. Hinc apparet priore etiam loco idem verbum, *adsolo* legendum esse penultima brevi. Videtur tamen verbum *adsolo* eamdem habere significationem, ac verba *solo*, *as*, & *desolo*, *as*, quorum primo usus est *Stat. l.* 4. *Theb. v.* 36. & *l.* 5. *v.* 149., altero autem *Virgil.* 11. *Æneid. v.* 366. quæ certe *solum relinquere*, *desertum facere* significant, ac propterea penultima longa esset efferendum etiam verbum *adsolo*, cum eamdem habeat a *solus* originem; ut videtur.

ADVELO, l. 3. in 2.ª edit. pro *pupureo* lege *purpureo*.

ADVOCATA, in 1.ª edit. in fin. adde: *Id.* 4. *Tuscul. c.* 23. Non igitur desiderat fortitudo advocatam iracundiam. Satis est instructa, armata, parata per sese.

ADVOLO, lin. 13. post *advolat Æneæ* adde: Hinc Advolans gladiator nomen apud *Martial. l.* 5. *ep.* 25.

* ÆDICOLA, æ, f. ædem incolens. *Campol. in Litholex.* Deam ædiculam donavere altera æde.

ÆDIFICO, in fin. adde: ¶ Participia *ædificans*, *ædificaturus*, *ædificandus* sunt apud *Nep. in Them. c.* 6. Athenienses ædificantes prohibere sunt conati. *Cic.* 4. *Verr. c.* 23. Id quod erat ædificaturus. *Id.* 9. *ad Famil. epist.* 2. Ad ædificandam rempublicam.

ÆDILIS, lin. 21.|22. post *Ædilis iniquus* adde: Ex hoc *Persii* loco, itemque ex *Juvenal. sat.* 10. *v.* 102., ac tandem ex *Cic. lib.* 13. *ad Famil. epist.* 11. Ædiles etiam in municipiis fuisse colligimus, ut Aretii, Ulubris, Arpini; neque tamen sella aut purpurea toga utebantur. *Juvenal. sat.* 3. *v.* 179. de Ædilibus per Italiam constitutis, Sufficiunt tunicæ summis Ædilibus albæ. *Summos* appellat, quod Ædilitas erat magistratus summus, etenim hic magistratus in quibusdam municipiis erat solus et unicus, ut constat ex *Cic. loc. cit.*

ÆDILITAS, in fin. adde: *Suet. de cl. Rhet. c.* 6. Ædilitate fungi.

ÆDITUMUS, in 1.ª edit. col. 2. lin. 5., in 2.ª lin. 9. pro *Quidam hujus vocis eam tradunt* lege *Festus hujus vocis eam tradit*, at mox pro *refelluntur* lege *refellitur*.

ÆETES, lin. 3. *Calciopen* corrige *Chalciopen*.

* ÆGA, æ, f. Nymphæ nomen, quæ ex Oleno Vulcani filio nata, Jovis nutrix una cum Helice sorore germana fuisse fertur. Nonnulli Ægam Solis filiam dixerunt. Quidam Panos uxorem affirmant, a quo et Ægis dicta. Recordemur αἶγα esse capram, Amaltheæ capram Jovis nutricem fuisse, Panem vero capripedem. *Hygin. Poet. Astr. l.* 2. *c.* 13.

ÆGÆUM mare, in 2.ª edit. lin. ult. *Ægeo* corrige *Ægæo*.

ÆGEUS, lin. 10. post *Theseum proderet* interserε sequentia. Hic maxime patris Ægei dolore navim conscendit, cumque omnia navigii instrumenta nigra essent, ut etiam navis velum; habuit in mandatis a patre, ut, si ipse felicem sortitus fuisset exitum, rediens navi album imponeret velum amoto nigro, ut eminus fortunam suam ipse prænosceret. Theseus autem Ariadnæ consilio victor, mandatorum immemor, non amoto nigro velo redibat. Ægeus excelsa turri prospectans nigrum velum, falso indicio &c.

ÆGIALEUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam hoc nomine Adrasti filius, ex Demonassa, Argivus, qui solus periit ex septem *Epigonis*, qui exierant, ad mortem patrum, qui ad Thebas perierant, ulciscendas. Hic quia pater exsuperaverat, pro eodem vicariam vitam dedit. Ceteri sex victores redierunt. *Hygin. fab.* 71. ¶ Est mons quoque hujus nominis in Attica apud *Plin. lib.* 4. *c.* 7. & *Solin. c.* 7.

ubi tamen aliqui legunt *Ægialus*, vel *Ægileus*, vel tandem *Encaleus*.

* ÆGYCHON, i, n. herba quædam apud *Apul. de herb. c.* 77.

ÆGINETA, in fin. adde: ¶ *Plin. l.* 35. *c.* 11. mentionem facit fictoris cujusdam, cui nomen Æginetæ.

* ÆGIPANALIS, e, adject. ad Ægipane pertinens. *Campol. in Litholex.* Protectio ægipanalis.

ÆGISTHUS, in fin. adde: *Sueton. in Cæs. c.* 50., cum narrasset, a Jul. Cæsare adulterio cognitam etiam Cn. Pompeji uxorem Muciam, subjungit: Nam certe Pompejo exprobratum est, quod cujus causa post tres liberos exegisset uxorem, et quem gemens Ægisthum appellare consuesset, ejus postea filiam potentiæ cupiditate in matrimonium recepisset.

* ÆGLES, æ, m. Nomen athletæ cujusdam Samii, qui cum mutus esset antea et elinguis, præ indignatione, & cupiditate detegendi fraudem repente loqui cœpit. *Gell. l.* 5. *c.* 9. *Valer. Max. l.* 1. *c.* 8. *extr.* 4.

ÆGONYCHOS, in 2.ª edit. lin. 5. *Plin. l.* 7. *c.* 21. corrige *Plin. l.* 27. *c.* 11.

* ÆGOSTHENIENSIS, is, qui est ex Ægosthena urbe in regione Megaride. *Plin. l.* 4. *c.* 7. Ægosthanienses contributi Megarensibus. Quidam legunt *Ægisthenienses* eodem sensu.

ÆGYPTUS, lin. 15.]16., *Hygin. fab.* 178. corrige *Hygin. fab.* 168.

* ÆLURACEUS, a, um, adiect. æluro similis. *Campol. in Litholex.* Feli æluraceo terribili fecit C. Fusius veletarium.

ÆMONIUS, lin. 5. post *Æmonius juvenis* adde: & *Val. Flacc. l.* 8. *v.* 338. Æmonius adulter. Lin. 15. post *rogum Achillis* adde: *Ovid.* 4. *Trist. el.* 1. *v.* 16. Æmonia lyra, *h. e.* qua usus est Achilles. ¶ Thraces etiam a monte Æmo, qui Thessaliam dividit a Threcia Æmonii dici videntur. *Claudian. de bell. Get. v.* 165. Thraces & Æmonii poterunt, Mœsique fateri.

ÆMULATUS, us, in fin. adde: *h. e.* ea parum æquo animo ferret æmulam sui matrimonii, & adulterum Neronem.

ÆMOLUS, lin. 32.]33. pro ¶ *Cum accusativo et præposit. in Apulej.* lege ¶ Cum accusativo *Sallust. fragm. Histor. lib.* 5. Facta consultaque ejus (Alexandri) quidem æmulus erat Pompejus. Et cum præposit. *in*. *Apulej.* &c.

ÆNARIA, lin. 1. post *Ischia* adde: nunc vocatur a nomine oppidi imaginem coxendicis in monte præbentis.

ÆNARIENSES, ium, m. incolæ Ænariæ insulæ. *Camp. in Litholex.* Ænarienses curevare Vesuvinis reddi cultos agros deflagratos ira Vesevi, cum Ænariæ ludo Vesuvinis Deis celebrare deberent luminositer ob ædes conservatas Rebio ac Licinio Coss. terræmoto maximo ferocienta idibus Julii.

ÆNEAS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam Æneas Silvius inter posteros Æneæ, Albæ reges. *Virg. Æn. l.* 6. *v.* 769. Et Capys, & Numitor, et qui te nomine reddet, Silvius Æneas. Ejus etiam meminit *Liv. l.* 1. *c.* 3.

* ÆNEATES, atum, m. ad Æneam, urbem maritimam Thessalonicæ proximam, pertinens. *Liv. l.* 40. *c.* 4. Gens Æneatum. De urbe Ænea hæc habet. *Id ibid.* Proficiscuntur ab Thessalonice Æneam ad statum sacrificium, quod Æneæ conditori cum magna cærimonia quotannis faciunt. *Id. l.* 44. *c.* 10. eamdem Æniam vocat.

ÆNEIUS, in fin. adde: *Stat.* 5. *silv.* 3. *v.* 37. Æneia fata, *h. e.* mors Æneæ. *Auct. carm. ad Pison. v.* 218. Æneia carmina. *h. e.* Æneis Virgiliana.

ÆNIANES, um, m. pl. populi qui incolebant Æniam urbem Perrhæborum, positam in sinu Ænieno, ut scribit *Stephanus*. *Liv. l.* 28. *c.* 5. Maxime in sinu Ænianum segetibus vastatis.

ÆNIGMA, lin. 27. post *Augusti imagine cusorum* adde: Videtur *Prudentius* hanc vocis notionem hausisse ex 1. *Corinth. c.* 13. *v.* 12, ubi inter se opponuntur *videre in ænigmate*, & *de facie ad faciem*.

* ÆNITOLOGIUM, ii, n. Carminis genus quod constat dactylico & jambica penthemimeri, ut est hoc: *Carmina bella magis vellem sonare*. Hæc in centimetro *Servius* inter grammatic. *Putsch. pag.* 1825.

ÆOLIDES, in 2.ª edit. lin. 4. *Æolide* corrige *Æolidæ*. Lin. sed. post *Macareum hoc loco intelligit* adde: ego tamen puto *Ovidium* respexisse ad *lib.* 10. *v.* 7. *Odyss. Homeri*, ubi Æolus ventorum tyrannus sex filias suas totidem suis filiis matrimonio junxisse dicitur, itaque hic *Æolidæ* est nominativus pluralis, *h. e.* Æoli filii. In fin. adde: vel quia ad tubam inflandam venti imprimis opus sit, qui Æolo, utpote ventorum tyranno, subest, vel quia eum facit filium Æoli Trojani, quem oppetiisse narret in Italia manu Turni *Æneid. l.* 12. *v.* 542. *Val. Flacc. l.* 1. *v.* 286. Phrysum Æoliden vocat, quia is fuit Æoli ex Athamante nepos.

ÆOLIUS, lin. 17. post *Conciliet hæc qui potest*. adde: Facillime hæc conciliari possunt, si cum Marklando (in sua edit. *Statii* Silvarum, Londini 1728. 4.º) ita distinguas *Statii* versus: Nec fera crudeles Colchis durasset in ires, Editus Æolis nec si foret iste Creusa: Torvus ab hoc Athamas insanos flecteret arcus. Creusa vero a *Statio* Æolia, & a *Seneca* Æolia virgo ideo dicitur, quod desponsata fuerit Jasoni Æsonis filio, Crethei nepoti, & Æoli pronepoti, vel potius, quod ipsa fuerit filia Creontis, neptis Sisyphi, & proneptis Æoli. Lin. 26. post *querentem Sappho &c.* adde: Sic *Ov. Heroid.* 15. *v.* 200. Æolia lyra, & *Propert. l.* 2. *el.* 5. *v.* 19. Æolium plectrum, eodem sensu.

ÆOLUS. Tres Æolos inter se mire confundit *Forcellinus*: omissis itaque iis quæ ille affert de Æolo, hæc habe. ¶ Primus Æolus Hellenis & Doreidis filius, Deucalionis nepos, ex Enarete septem filios genuit, Cretheum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Dejonem, Magnetem, & Perieren; quinque vero filias, Canacam, Halcyonen, Pisidicen, Calycen, et Perimeden. Regnavit (*Apollodoro* teste *lib.* 1. *c.* 7.) in locis circa Thessaliam, & nomen dedit Æolis, qui et Hellenii sunt appellati. ¶ Æolus alter Jovis, seu Hippotæ, et Melanippæ filius, rex insularum inter Italiam et Siciliam, ex quarum nebulis, ut ait *Varro* apud *Serv.* ad *Æneid. l.* 1. *v.* 55. & fumo Vulcaniæ insulæ, prædicans futura flabra ventorum, ab imperitis visus est ventos in sua potestate retinere. Hic in hospites benignus (& quæ sequuntur a lin. 4. usque ad verba *pro Æolum* in col. 2. lin. 5.]6. sana sunt, ideoque supervacaneum puto ea transcribere. ¶ Forsan & tertius Æolus videtur secundi nepos ex Arne illius filia, quam Neptunus compressit. Hanc quidam Melanippen, alii Menalippen vocant. Hujus mentionem facit *Hygin. fab.* 186. ¶ Fuit quoque Æolus ex Lyrnesso urbe Mysiæ sub Ida, a Turno in Italia occisus, cujus meminit *Virg.* 12. *Æn. v.* 542.

ÆQUABILIS, in fin. adde: *Cic.* 5. ad *Att. epist.* 20. Nihil ea jurisdictione æquabilius, nihil lenius, nihil gravius.

ÆQUABILITAS, in fin. adde: *Lactant. lib.* 5. *c.* 14. Æquitatem se cum ceteris coæquandi Cicero æquabilitatem vocat.

ÆQUALITAS, lin. 2. *reducunt* corrige *redigit*. In fin. adde: ¶ Item ipsi sodales. *Phædr. in novis fabell.* Neapoli vulgatis anno 1811. *fab.* 15. *v.* 19. Hortante Baccho, & Venere dulces perficit, Æqualitatis inter plausus, nuptias, *h. e.* inter plausus æqualium suorum, seu sodalium coævorum, quibuscum accubabat; id vero ex more *Phædri*, qui sæpe nomina adjectiva in substantiva et abstracta convertit.

ÆQUANIMITAS, in fin. adde: *Plin. l.* 18. *c.* 12. Invenio apud auctores æquanimitatem fieri vescentibus ea, *scil.* lente Ægyptia.

ÆQUE, col. 2. lin. 30.]31. post *æquum legitur* adde: Certius est illud *Plaut. Mil. act.* 5. *v.* 52. Sed mihi id æque factum arbitror, *h. e.* jure ac merito.

ÆQUI, lin. 3. post *cum aliis* adde: *Liv. l.* 1. *c.* 9.

ÆQUICOLA, lin. 4. post *Æquicolus asper* adde: *Liv. l.* 1. *c.* 32. Jus ab antiqua gente, Æquicolis, quod nunc Feciales habent, descripsit. Et *l.* 10. *c.* 13. Carseolos colonia in agrum Æquicolorum deducta.

ÆQUILATERUS, in fin. adde: *Firmic. l.* 2. *c.* 11. Cum æquilateri trianguli figura in semet æque sit & conveniens.

ÆQUIMANUS, lin. 4. post *æquimanus Thrax* adde: *Isidor. Orig. l.* 10. Æquimanus appellatus, qui utraque manu gladio incunctanter utatur.

ÆQUIMELIUM, in fin. adde: ¶ Duplex affertur e scriptoribus Latinis hujus vocis notatio. *Cicer.* & *Val. Max.* ex æquo seu justo supplicio Melii deducunt. *Cic. pro Dom. c.* 38. Sp. Melii, regnum appetentis, domus est complanata. Ecquid aliud? æquum accidisse Melio populus Romanus judicavit; nomine ipso Æquimelii stultitia pœna comprobata est. *Val. Max. l.* 6. *c.* 3. *n.* 1. Area domus ejus (Melii) quo justi supplicii notitia ad posteros perveniret, Æquimelii appellationem traxit. At rectius *Varro* & *Aurelius Victor* idem putant locum illum Æquimelium vocatum fuisse, quod solo æquata sit Melii domus; hinc a Romanis aream illam æquum Melii, seu Melii planitiem, deinde junctim Æquimelium fuisse appellatam. *Varr. de L. L. l.* 4. *c.* 32. Æquimelium, quod æquata Melii domus publice, quod regnum occupare voluit is. *Aurel. Vict. c.* 17. Sp. Melium regnum affectantem occidi jussit Quintius Cincinnatus, domum ejus solo æquavit, unde locus ille Æquimelium dictus.

ÆQUI-

ÆQUIPARO, col. 2. lin. 2. post *Virtutes ad tuas* adde: ¶ Peculiari notione pro *suppeditare*. *Pallad. Febr. c.* 25. Si spissa poma ramos onerabunt, interlegenda sunt quæque vitiosa, ut alimentum ceteris succus æquiparet, *h. e.* ut sufficiat succus reliquis alendis.

ÆQUIVALEO, in fin. adde: Alii legunt, & fortasse rectius: Nulla potest modulos æquiparare tuos.

* ÆQUIVOCUS, a, um, adject. ὁμώνυμος. *Isidor. Orig. l.* 2. *c.* 26. Æquivoca sunt, quando multarum rerum nomen unum est, sed non eadem definitio, ut *leo*. Nam quantum ad nomen pertinet, & verus, & pictus, & cælestis leo dicitur.

ÆQUOREUS, in fin. adde: *Ovid. Met. l.* 15. *v.* 753. Scilicet æquoreos plus est domuisse Britannos, *h. e.* mari circumdatos & navigationi deditos.

AER, lin. 2. post *semper fluere* adde: vel ἀεὶ τοῦ αἴρειν, quod terram ferat, vel quod ab ipsa feratur. Lin. 29. | 30. post *modo frigido* adde: ¶ Translate de homine solitudinem eligente. *Cic.* 1. *ad Att. epist.* 18. Non homo, sed littus, aer, solitudo.

ÆRAMENTUM, lin. 2. pro *c.* 9. lege *c.* 8.

ÆRARIUM, lin. 10. post *hic Principis* adde: Interdum tamen pro fisco ab Ictis usurpatur. *Martian. l.* 1. §. 9. *D. ad L. Corn. de falsis*. *Paul. l.* 13. *D. de jure fisc. Nep. in Att. c.* 8. Excogitatum est a quibusdam, ut privatum ærarium Cæsaris interfectoribus ab equitibus Romanis constitueretur. Lin. 41. | 42. post *sed hæc trio æraria brevi tempore sublata sunt* adde: ¶ Ærarium dicebatur etiam arca Pontificum, *la cassa de' Pontefici*, quamvis neque apud Scriptores, neque in antiquis Lapidibus, quorum certa omnino sit fides, id nominis inveniri putet *Maffejus Art. Crit. Lap. col.* 208, ac Patavinam quandam inscriptionem ex eo præcipue suspectam habeat, quod in ea legatur *Curator ærarii Pontificii*. At nihil certe suspiciosi in iis monumentis, quæ leguntur apud *Reines. Class.* 9. *n.* 1. & *Class.* 12. *n.* 12. Certissima item illa apud *Murator. pag.* 1049. *n.* 5. & apud *Donatum pag.* 89. *n.* 2. ubi *Præfectus ærarii*, & *IVvir ob ærario Pontificum* occurrit. In hanc autem Pontificum arcam sive ærarium inferebatur plerumque pecunia, quam pœnæ nomine solvebant ii, qui sepulcra vel donarent, vel alienarent, vel eorum religionem quocumque alio modo polluerent, quod legibus, & inscriptis sepulcrorum titulis vetabatur. Hæc vero mulcta aliquando ærario P. R., aliquando fisco Principis, Collegio cuicumque legitime constituto, Vestalibus, Populo solvi jubebatur; qua de re sæpe antiqui Lapides. Vide *Gutherum lib.* 3. *de jur. man. c.* 6. Lin. antepæn. post *fra i benemeriti* adde: Non modo *benemeriti* erant, quorum nomina ad ærarium deferebantur, sed etiam mercedem, & cibaria a prætoribus ærarii accipiebant, ut videre est ex *Senatuscons. in ort.* 100. *Frontin. de aquæd.* Liceret eos ad ærarium, quique ita delati essent, iis prætores ærarii mercedes, cibaria annua darent, & attribuerent.

ÆRARIUS, in fin. adde: *Paternus L. alt. D. de Jure immunit.* Fusores, qui æs fundunt, vocat simpliciter ærarios, sed in *Cod. Theodos.* Ærarii a fusoribus distinguuntur. Illi enim sunt, qui ex ære plura faciunt, ut lebetes, cacabos, ahena, et alia, vel ipsam etiam monetam excudunt, ut ex *Quintil. l.* 2. *cap. alt.* liquet; fusores vero, qui fundunt. Ærarii autem fusores fundebant æs, & conflabant æreas imagines. Hæc *Joann. Lamius in lib. de eruditione Apostol. pag.* 186.

ÆREUS, lin. 12. post *Usurpatur etiam ad significandas res ex ferro confectas, aut ferro munitas* adde: Id nequaquam facile crediderim. Nam *Virgil.* æreum axem, æream rotam eam appellat, quæ vere ex ære fuit, vel quæ olim fuerat, etenim antiquitus prope nullus erat ferri usus.

AERIA, in fin. adde: ¶ Aeria fuit etiam antiquum Ægypti nomen, item insulæ Cretæ. *Gell. l.* 14. *c.* 6. V. in *Ægyptus* & in *Creta*.

ÆRISONUS, in fin. adde: *Stat.* 1. *Thebaid. v.* 265. Melius votis Mareotica fumat Coptos, & ærisoni lugentia flumina Nili, *h. e.* propter sistra, quibus in Isidis sacris utebantur.

* AEROMANTIA, æ, f. ἀερομαντεία, divinatio ex aere. *Isidor. Orig. l.* 8. *c.* 9.

ÆROPHOBUS, in fin. pro *l.* 1. *c.* 10. lege *l.* 3. *c.* 12. Ærophobos similes esse ajunt phreneticis.

ÆROSUS, lin. 6. | 7. Sic *Scholiastes Juvenal.* ad *sat.* 9. *v.* 31. Tenue argentum, venæque secandæ *interpretatur* Modicum aut leve, ærosum.

* ÆRUMNOSITAS, atis, f. labor onerosus, ægritudo laboriosa. *Campol. in Litholex.* Liberati variis ærumnositatibus.

ÆS, col. 2., *lin. antep.* post *æribus æra* adde: Passim enim in antiquis inscriptionibus dicitur Æra meruit X. XV. &c. V. in *Mereo*.

ÆSCHYNOMENE, αἰσχυνομένη, adde. Italice *sensitiva* & *vergognosa*.

ÆSCULAPIUS, lin. 6. pro *Cicer.* 3. *Tuscul. c.* 22. lege 3. *de Nat. Deor. c.* 22.

ÆSOPUS, col. 2. lin. antep. pro *uti narrat Valer. Max.* repone: uti narrant *Plin. lib.* 9. *c.* 35., & *Valer. Max.*

ÆSTIMO, lin. 2. post *æstimationem facio* adde: Idem ac perpendo, trutino, verbum ductum ab *ære*, pretio ceterarum rerum. Utrum vero posterior pars verbi sit ab ipso τιμάω sit, quod placet *Vossio*, vehementer addubito, quod sic vox hybrida esset, & quod repugnat modus syllabæ pænultimæ, quæ in verbo Græco longa est. Quare malim illud *timo* vel *tumo* esse tantum productionem verbi, ut in *autumo*, & in nominibus *legitimus*, *maritimus*.

* ÆSTIVARIUM, ii, n. locus in piscinis, in quo pisces æstivant. *Varr. R. R. lib.* 3. *c.* 17. Hac juceria laboram ajebat M. Lucullum Hortensius, & piscinas ejus despiciebat, quod æstivaria idonea non haberet, *h. e.* non haberet loca, in quibus pisces æstivos calores possent vitare. Codex *Ursini* habet *æstuaria*.

ÆSTUABUNDUS, in fin. adde: *h. e.* mistura quarumdam rerum effervens.

ÆTERNALIS, *in fin.* adde: *Venant. Fortunat. l.* 10, *carm.* 10. *al.* 11. *v.* 5. Quando æternalem concepit virgo salutem. *h. e.* Jesum Christum, qui æternam nobis attulit salutem.

ÆTHER, lin. 23. post ¶ *Item generatim pro cœlo, cielo*, adde: *Apul. de mundo pag.* 57. Cælum ipsum stellæque cæligenæ, omnisque siderea compago æther vocatur, non, ut quidam putant, quod ignitus sit & incensus (ab αἴθω), sed quod cursibus rapidis semper rotetur (ab ἀεὶ θέω).

ÆTHERIUS, lin. 27. post *in Somn. Scip. c.* 11. adde: *Plin. l.* 6. *c.* 30. Universa gens Æthiopum Ætheria appellata est, deinde Atlantia, mox a Vulcani filio Æthiope Æthiopia.

ETHIOPICUS, in 2.ª edit. corrige ÆTHIOPICUS.

ÆTHIOPS, lin. 19. post *usurpari possit* adde: ¶ Servos Æthiopes habere magnificum erat apud Romanos. *Ter. Eun.* 1. 2. 85. *Tibull. l.* 2. *el.* 3. *v.* 55.

ÆTHON, in fin. adde: quemadmodum & apud *Homer. Iliad. l.* 8. *v.* 185. equus jugalis Hectoris.

ÆTITIS, in fin. adde: Fortasse idem ac *Ælites*, ut putat *Gesnerus in Thesaur. Ling. Lat.* & ita habent quædam editiones.

* ÆTOLIS, idos, f. *Ovid. Heroid. ep.* 9. *v.* 131. Forsitan & pulsa Ætholide Dejanira. *Alii* alit. leg. (Hæc adde in 1.ª edit.)

AFFANIÆ, lin. 4. post *effutire* adde: Utroque loco adhibet de confuso sermone hominis in scelere deprehensi.

* AFFINIO, is, ire, a. 4. *Jul. Rufinian. de schem. lexeor.* Prolepsis est schema λέξεως, id est figura elocutionis, cum ante numerus redditur, quam res & personæ affiniantur, *h. e.* definiantur, enumerando ad finem perducantur. Ut *Virg. ecl.* 6. *v.* 30. Nec tantum Rhodope miratur, & Ismarus Orphea. *Mirantur*, numerus pluralis redditur, antequam ambo nomina, quæ respicit verbum plurale, enumerarentur.

* AFFINITUS vel ADFINITUS, a, um, *adject.* idem ac finitus. *Paul. in Pandect.* 22. 1. 17. *ab init.* Hæc constitutio affinitum modum excedit.

AFFLATOR, in fin. adde: Loquitur de Spiritu Sancto.

AFFLICTIO, lin. 2. pro *Tuscul. c.* 7. lege *Tuscul. c.* 13.

AFFLUENTER, in fin. adde: *Nep. in Att. c.* 14. Affluentius vivere.

AFRICUS, lin. antep. post *cum Aquilone* adde: vel potius ibi Poeta ita frigus Scythiæ graphice describit; ut dicat, ab ipso Africo, ceteroquin calidissimo, in Scythia gelari aquas.

* AGAMEDE, es, f. filia Augei, & uxor Mulii, ex qua Neptunus genuit Dictyn. *Hygin. fab.* 157. ¶ Fuit etiam hujus nominis urbs in insula Lesbo. *Plin. lib.* 5. *c.* 31. *ad fin.*

* AGAMEDES, is, m. filius Ergini, & frater Trophonii, de quo ita narrat *Cic.* 1. *Tuscul. c.* 47. Trophonius & Agamedes cum Apollinis Delphis templum exædificassent, . . . petierunt, quod esset optimum homini . . . ut illuxit dies tertius, mortui sunt reperti; judicavisse Deum dicunt, *h. e.* mortem esse optimum homini.

AGAMEMNONIUS, in fin. adde: *Propert. l.* 4. *el.* 1. *v.* 111. Agamemnonia puella, *h. e.* Iphigenia Agamemnonis filia.

* AGATHOSDÆMON, ἀγαθὸς δαίμων, bonus genius, nomen herbæ apud *Apul. de herb. c.* 94.

* AGDUS, i, *Arnob. lib.* 5. *pag.* 158. In Phrygiæ finibus petra est quædam, cui nomen est Agdus, ex ea lapides sumptos Deucalion jactavit & Pyrrha, Magnam matrem in

vertice ipso patræ datam somno & quieti quem incestis Jupiter cupiditatibus appetivit, sed voluptatem in lapidem fudit victus. Hinc petra concepit, & nascitur materno ab nomine cognominatus Acdestis. *Pausan.* tamen scribit *Agdestis*, & quidem melius, cum reapse hujusmodi nomen, ut ex allatis patet, ex *Agdus* originem habeat.

AGENOREUS, lin. pen. post *Carthaginienses* adde: *Sil. l.* 17. *v.* 392. Agenoreus ductor, *h. e.* Annibal.

AGENORIDES, in fin. adde: sed etiam Phineus a *Valer. Flacc. l.* 4. *v.* 581., vocatur Agenorides, quod, ut *Id.* ait *ibid. v.* 444. magno cretus Agenore.

AGER, lin. 2. post *fruges ferat* adde: *Donatus ad Terent. Adelph.* 3. 3. 47. Ab agendo ager dictus est, quod in eo multa agenda sunt. *Varr. de L. L. l.* 4. *c.* 4. Ager dictus est, in quem terram quid agebant, & unde quid agebant fructus causa. *Quintil.* vero *lib.* 1. *c.* 6. Sed cui non post Varronem sit venia, qui agrum, quod in eo agatur aliquid, dictum Ciceroni persuadere voluit (ad eum enim scribit *Varro*), cum ex Græco (ἀγρὸς) sit manifestum duci?

AGGESTUS, us, in fin. adde: ¶ Item quod aggestum. *Ammian. l.* 20. *c.* 11. Dimicare succinctius parans per sublimes aggestus, *h. e.* aggeres.

AGGRAVATUS, lin. pænult. pro 99. lege 98.

AGNELLUS, lin. 3. *hædilum* corrige *hædillum*.

AGNOMEN, in fin. adde: & *Sueton. in Vitell. ad fin.* Cui (Antonio Primo) Tolosæ nato cognomen in pueritia Becco fuerat, id valet gallinacei rostrum. *Id. in Calig. c.* 9. Caligula cognomen castrensi joco traxit, quod manipulario habitu inter milites educabatur, *perchè usava le stesse scarpe che i più bassi soldati*, ut explicat *Muratorius Dissert. Italic. Med. Ævi. Dissert. XLI.*

AGRARIUS, lin. 9.|10. post *parentibus agrariis* adde: ¶ *Agrariæ stationes*, & absolute *agrariæ* dicebantur præsidia militum, quæ in castellis & aggeribus publicis explorandi causa constituebantur: sic dictæ, ut distinguerentur a castrensibus stationibus. *Ammian. l.* 14. *c.* 3. Quia Mesopotamiæ tractus omnes crebro inquietari sueti, prætenturis & stationibus servabantur agrariis. *Veget. de re milit. l.* 1. *c.* 3. Si longior expeditio emergit, in agrariis plurimum detinendi sunt tirones, proculque habendi a civitatis illecebris. *Auct. de re mil. in Notit. Dignitat. Imper.* Quas quidem munitiones possessorum distributa sollicitudo sine publico sumptu constituat, vigiliis in his & agrariis exercendis.

* AGRESTINUS, a, um, adject. in agro nascens, idem ac agrestis. *Commodian. Instruct.* 67. *v.* 7. Inter agrestina benefactis lilia sitis. Cave tamen imiteris.

AGRESTIS, lin. 9. post *hoc contempsisti* adde: *Senec. Agamemn. v.* 733. Alumnus agrestis, *h. e.* Ægisthus, quia in agris e capris nutritus fuit. Lin. 11.|12. post *agrestes erubescunt* adde: *Ciceroni in Orat. c.* 3. agrestiores Musæ dicuntur Jurisprudentia & ceteræ artes, quæ non comprehenduntur humanitatis nomine, nec elegantiæ quidquam aut suavitatis habent.

AGRION. Cum ad hanc vocem *Forcellinus* nullam attulerit Latini scriptoris auctoritatem, habeas interim non contemnendum locum *Plinii l.* 19. *c.* 5. *sect.* 26. Raphani genus silvestre Græci agrion vocant, Pontici armon, alii leucem, nostri armoraciam, fronde copiosius quam corpore. Adde *Veget. Veter. l.* 3. *c.* 59. Semen agrii & nitri.

AGRIUS, lin. 1. *pater Thersitis* corrige *pater Thersitæ*. In fin. adde: *Id.* 3. *ex Pont. el.* 9. *v.* 9. Auctor opus laudat, sic forsitan Agrius olim Thersiten facie dixerit esse bona.

AGYLLA, lin. 1. *Cere* corrige *Cære*.

AGYLLINUS, in fin. adde: ¶ Agyllini, incolæ urbis Agyllæ. *Virg. Æneid. l.* 11. *v.* 281. Troes, Agyllinique, & pictis Arcades armis.

* AGYRTES, æ, m. parricida quidem, qui in nuptiis Persei occisus fuit. *Ovid.* 5. *Met. v.* 147. Regisque Thoactes Armiger, & cæso genitore infamis Agyrtes. ¶ Alius Agyrtes occiditur in pugna apud *Stat.* 9. *Theb. v.* 281.

AJAX, in fin. adde: ¶ Ajax fuit etiam unus ex regis Antiochi elephantis. *Plin. l.* 8. *c.* 5. Antiocho vadum fluminis experienti renuit Ajax, alioquin dux agminis semper.

AJO, lin. 9. post *eum ajebat* adde: *Horat.* 1. *serm.* 9. *v.* 12. O te, Bollane, cerebri Felicem, ajebam tacitus. *Diomed. p.* 375. *Putsch.* agnoscit *ajebamus*, *Priscian. l.* 17. habet *ajamus*.

ALABADENSIS, in 2.a edit. in fin. adde: *Liv. l.* 43. *c.* 6. Alabandenses (al. Alabadenses) templum urbis Romæ se fecisse commemoraverunt, ludosque anniversarios ei Divæ instituisse. ¶ Eorum urbs, de qua supra, nunc dicitur *Eblebanda*.

* ALABANENSES, ium, m. plur. populus, seu incolæ cujusdam urbis in Hispania Tarraconensi, fortasse ab urbe, quæ *Alabana* vocabatur. *Plin. l.* 3. *c.* 3. *sect.* 4. *Harduin.* putat nomen trahere ab urbe *Alaba*, quæ a *Ptolemæo* memoratur; sed, si ita esset, ejus incolæ Alabenses non Alabanenses vocarentur.

ALAPA, col. 2. lin. 4.|6. post *schiaffo* adde: Alaparum procellas lepide in parasiti descriptione memorat *Sidon. Apoll. l.* 3. *ep.* 13.

ALASTOR, in fin. adde: Alastor fuit etiam unus e sociis Sarpedonis Lyciæ regis, ad Trojam occisus ab Ulysse, de quo ipse gloriatur apud *Ovid.* 13. *Met. v.* 257.

ALAZON, in fin. adde: ¶ Est etiam fluvius Albaniam ab Iberia disterminans. *Plin. l.* 6. *c.* 10. Alazon in Cyrum amnem e Caucasiis montibus defluens.

ALBICANS, in fin. adde: *Catull. carm.* 63. *v.* 87. At ubi ultima albicantis loca litoris adiit.

ALBULA, in fin. adde: ¶ Albulam *Stat.* 1. *silv.* 3. *v.* 75. facit nympham seu Deam, quæ tenet hanc aquam. Illic sulfureos cupit Albula mergere crines.

* ALCATHOUS, i, m. Pelopis filius, qui cædis Chrysippi fratris suspectus Megaram venit, occisoque leone, qui Euripum, Megarei regis filium, necaverat, a rege adscitus est gener, & regni successor. Hinc Megara urbs Alcathoi appellata est, ubi ille tamquam Deus deinceps habitus fuit. Dum Alcathous Megaram muris cingeret, Phœbi cithara cuidam turri imposita resonandi facultatem eidem tribuit. *Ovid.* 8. *Met. v.* 14. & *Auct. Cir. v.* 101. rem narrant. *Ovid. de art. am. l.* 2. *v.* 421. Alcathoi qui mittitur urbe Pelasga Bulbus.

* ALCIBION, n. ἀλκίβιον, herba adversus serpentium morsus remedium habens. *Plin. l.* 27. *c.* 5.

* ALCIDAMAS, antis, m. Ἀλκιδάμας, luctator insignis, quod ipsum declarat nomen, qui nempe robore suo domare posset alios, apud *Stat.* 10. *Theb. v.* 500. ¶ Alius est apud *Ovid.* 7. *Met. v.* 369., qui in Cea insula admirabundus vidit columbam natam e filiæ suæ corpore.

* ALCIMEDONTÆUS, a, um, adject. ad Alcimedontem pertinens. *Campol. in Litholex.* Alcimedontæum præsepium, *h. e.* summa arte fabrefactum.

* ALCIS, is, m. Numen a Naharvalis, Germanica gente, cultum, quod Romani Castorem & Pollucem esse putabant. Præerat luco ejus sacerdos muliebri veste indutus. *Tacit. de German. c.* 43.

* ALCIPPE, es, f. Hæc mulier elephantum peperisse dicitur *Plin. l.* 7. *c.* 3. Fortasse idem ostentum est, quod narrent *Liv. l.* 27. *c.* 11. & *Val. Max. l.* 1. *c.* 6. puerum nempe elephantino capite natum fuisse.

ALECTORIA &

ALECTOROLOPHOS, in utraque voce lin. 3. ἀλέκτος corrige ἀλέκτωρ.

ALES, col. 2. lin. 6. post *in villis aluntur* adde: ¶ Interdum ales canorus apud *Horat. l.* 2. *od.* 20. *v.* 15. & absolute ales apud *eumd. l.* 1. *od.* 6. *v.* 2. accipitur pro cygno, seu poeta. *Id. loc. cit.* Scriberis Vario Mæonii carminis aliti, *h. e.* Vario poetæ epico, qualis fuit Homerus; *ales* vero *carminis* idem est ac poeta qui canit carmen. *Id. l.* 4. *od.* 2. *v.* 25.

ALEXANDER, lin. 16.|17. post *veneno aquæ Stygiæ sublatus est* adde; sed tamen *Senec. ep.* 83. & *Solin. c.* 9. *al.* 15. narrant, Alexandrum intemperantia bibendi exstinctum fuisse.

ALEXIS, in fin. adde: ¶ Alexis nobilis etiam fuit statuarius, Polycleti discipulus. *Plin. l.* 34. *c.* 8.

ALGEO, lin. ult. *a Græco* ἀλγῶ corrige *a Græco* ἀλγέω.

* ALGOLENTUS, a, um, adject. marinis algis adspersus. *Campol. in Litholex.* Algolentæ bestiæ, *h. e.* marinæ.

ALGOSUS, in fin. adde: *Auson. epist.* 7. *v.* 42. Algosum littus.

ALIGER, in fin. adde: ¶ Aligeri substantive sunt Cupidines. *Sil. l.* 7. *v.* 458. Denique hic aligeris instat Cytherea, *h. e.* precibus fatigat Cupidines, filios suos. ¶ Aligero XII. legionis est in *Vet. Inscript. Reines.* 8. 30. pro *Aquiligero*.

* ALIMON, i, n. ἡ ἄλιμον, videtur composita vox ex α priv. & λιμὸς *fames*, *h. e.* famem sedans. *Plin. l.* 22. *c.* 22. *sect.* 33. Asphodelon ab Hesiodo quidam alimon appellari existimavere, quod falsum arbitror. Est enim suo nomine alimon, non parvi & ipsum erroris inter auctores. Alii enim fruticem esse dicunt, foliis oleæ, cnqui autem hæc ciborum gratia. Alii olus maritimum esse dixere, salsum, & inde nomen. *Plin.* hic perperam nullum facit discrimen inter *alimon* (quod ab α pr. & λιμὸς *fames*) & inter *halimon* (ab ἄλιμον *maritimus*, quod ab ἅλς *mare*) V. *Hamilton* in *Appendice*. *Solin.* græce scribit c. 12.

Her-

Herba ἄλιμον dicitue: ea admorsa diurnam famem prohibet. *Plato* etiam *de Leg.* tradit Epimenidem ex malva & asphodele compositionem ἄλιμον sibi parasse, qua se a fame & siti diu vindicaret.

ALIPTES, lin. 7. post *neque aliptu egere* adde: Huuu ipsum *Celsi* locum citut *Forcellinus* ad vocem *Jatralipto*; constat igitur, illum non unica tantam editione usum fuisse; imo pleraque loca, quæ in *Lexico Sept. Linguarum Jocobi Facciolati* in axamplum adducebantur, iisdem eerbis retulisse, quod semel monuisse satis sit.

* ALIQUILYBET, ælibet, odlibet vel idlibet, idem ac quivis, ævis, odvis vel idvia. *Cæl. Aurel. l.* 1. *de morb. chrou.* o. 4. n. 70. Aut aliquulibet causa æger suu narrare poterit accidentia.

ALLEGATUS, in 2.ª edit. in fin. adde: Optimu *Inscriptio* detecta est *Patuvii* un. 1773 in fronte foroicis pontis antiquissimi, et a *Dominico Polcastro* peculiari *Opusculo* illustrata, relutu etiam in ajusdem *Fosciculo Rom. Inscript. pag.* 79. L. Clo. C. Albarenius. C . . . . Pomponius. Q . . . . . eius L. F. T. Ulla C. Pompon . . . . Scapula. Adlegatei. Poutem. faciendum. D. D. S. Locaru . . . idemque prebarunt, *h. e.* de Decurionum sententiu locerunt, iidamque probaruot. Censuit idem *Polcastro* adlegatos hic dici ministros muneria provoocialis, quod oempe Decurionam legati in Muncipiis et Coloniis habebaut officii adjutores, *aggiunti a' legoti*.

ALLĔGO, in fin. adde: *Inscriptio* ex Pompejorum ruinis eruta, quamqua rafert *Morcellus de stil. Latin. Inscript.* p. 146. Hanc decuriones ob liberalitutem cum esset aunorum sexs. (seauginta), ordioi sue gratis ullegeraut.

* ALLUVYUM, ii, n. idem fere ee elluvies. *Isidor. Origin. l.* 14. *c.* 8. *ad fin.* Alluvinm est consumptie riparum ex aquis. *Sidon. l.* 2. *ep.* 2. Lucus æstaans fuodamenta domicilii humectat alluvio.

* ALŎPE, es, f. Carcyonis filiu, quæ a Neptuno compressa poarum peperit, Hippothoum eppellatum, quem inscie patre nutrici axpooendom dedit. Hunc ub equu natritum, dein a pastore collectum Cercyon, re cogoitu, iterum projici jussit, Alopau vero filiam leto dedit, cujus corpus Neptunus in fontem commutavit, qui Alope et ipse est uominatus. *Hygin. fob.* 187. ¶ Fuit etiam hujus nominis urbs in Locride. *Plin. l.* 4. e. 7. *sect.* 12. & *Liv. l.* 42. c. 56.

ALPINUS, in 2.ª edit. lin. 4. pro v. 764. lege v. 794.

ALSIUS, lio. 14.|15. pro v. 123. lege v. 223.

ALTINUM, iu fio. edde: *Plin. l.* 3. *c.* 18. ¶ Est etiam Altinam urbs Puuuootæ. *Antonin. Itiuer. pag.* 244. edit. *Wesseliog.*

* ALTIPETAX, acis, comm. idem uc ultipetu. *Strabo Gallus c.* 6. v. 1. Huud secus altipetux semente cucurbita vili, *h. e.* quæ claviculis suis in altum serpit.

* ALTIVAGUS, u, um, adject. qui alte vagatur, altus, sublimis. *Sisebutus* Visigothorum in Hispania rex ab anno 612. ad 620. in *Antholog. Latin. Burmanni Tom.* u. *pag.* 329. Non ululans Lunam muliet prædire per umbras Detrahit altivago e speculo. Alii legunt *altivaga e speculo*, nempe ea alto detrahit; nonnulli vero explicant *speculum* de ipsa lunu, oam ceteres eam qaoddam solis speculum esse putubant.

ALUMĬNATUS, in fin. adda: *Marcell. Empir. c.* 25.

ALUMNUS, lin. 22.|23. post *tuus sum* adde: Quidquid vero sit de *Capri* auctoritate, certum tamen est, *Forcellinum* perparam in eaemplum adduxisse *Plauti* locum; nam ibi loquitur herus miuor cum sua uutrice, ac propterea nihil argui potest ea loco citeto. Louga est hac da re dispatatio in *Thesouro L. L. Getneri*, quem, si lubet & vacat, videsis. Solus adhuc omoi dubitetione caret locus *Martiau. Capell. l.* 1. *pag.* 21. Cygnus Imputiens oneris utque etium sobvolandi, elumna stagna petierat. Aliquis tameu hic hypullageu comminisci velit, qua sæpe Grammatici & Lexicogruphi abotuntur, ut veterum scriptorum loca suo arbitratu interpretari possiut. Merito igitur, in media licet barbarie, ait *Isidor. Orig. l.* 10. *c.* 1. Et qoi ulit, & qui alitur, ulumnus dici potest, id ast & qai nutrit, & qui nutritur; sed melius tumen, qui nutritur. Post *Adjective* udde: Alumnum numen *Ovid.* 4. *Met.* v. 421. & *Stat.* 8. *Theb.* v. 224.

* ALUTAMEN, vel ALUTAMENTUM u veteribus dicebatur opus ex concinuatis pellibus factum. *Lucil.* upnd *Non.* c. 2. n. 635. Pasceolum, alutamen.

AMABILYTAS, in fio. adde; ¶ Blunda compellutio patris od filium, quu passim utitur *Symmach. l.* 7. *ep.* 3. Secundas ad amabilitatem tuum litteras mitto.

* AMALOCYA, æ, f. est nomeu, quo Campuui uppellabant herbam chamæmelen, *Apul. de herb. c.* 23.

* AMALUSTYA, æ, f. sic Duci dictitubant heebam chamæmelon. *Apul. de herb.* c. 23.

AMANUS, lio. 1. pro *mons Syriæ* lege: pars moutis Tauri iu Syriu.

AMARYCO, lin. u. post *Plin. Voler.* adde: *l.* 2. *c.* 27. & post *Augustino* udde: *Enarrat. in Psal.* 65. *n.* 15. Ecce repulsi sunt qui amaricant.

* AMĀRANS, uutis, particip. ub inusit. *omaro, as*, umarum eeddens. *Avien. epist. ad Flav. Myrmecium* v. 21. Amaeaus Oru sapor.

* AMASTRIANUS, u, um, adiect. idem ac Amastriacus, Amastris incola. *Plin. l.* 10. *ep.* 99. Amastrianorum civitas, Domine, & elegans, & ornata.

AMĀTOR, lin. 5. post *omatores* adde: ¶ Adjectiva etiam accipitur. *Apul. Met. lib.* 5. Ferro cuput eacideres, quod istos umatores oculos taos gerit.

* AMAXITIS, is, fortasse rectius Hamaxitis, f. herba eadam quæ agrostis. *Apul. de herb. c.* 77.

AMBARVĀLIS, in fiu. adde: ¶ Caterum *Marinius* in *Fratr. Arval. pag.* XXIX. subdubiture videtar, num reepse Fratres Areales ambarvala sacrificium peragere soleraot. V. *Arvalis* in *Appendice*.

AMBIGOUS, lin. 22. post *modo cladem* adde: ¶ *Proles ambigua*, quæ geminos originis auctores habet. *Virgil. Æn. l.* 3. *v.* 180. Agnovit prolem umbiguam, geminosque parentes.

AMBROSYA, in fin. udde: Sic *Marcell. Empir. c.* 23. memorat medicamentum Jauii Prisci, quod uppellatur umbrosiu.

AMBUBAJÆ, in 2.ª edit. lin. 9. أنوب corrige أمبوب

Ibidem lin. 10. אֲבִיבָא seu אֲנְבִיבָא corrige אֲבוּבָא

seu אַנְבוּבָא

AMBULATŪRA, lio. 2. post *octus ambulandi* adde: Est nimirum incessus ille equorum, quem Gulli udhuc *l'amble*, & Itali *umbio*, *ambiadura* vocant. *Veget. Veter. l.* 4. *c.* 6. Persaram equi solius umbuluturæ quadam gratia discernuntur u ceteris: gradus est minutus, & creber, & qui sedentem delectet & erigat, nec arte doceutor, sed naturæ veluti jure præstetur.

* AMPECTO, is, xi, um, e. 3. *pettinare*, *scardassare*, *battere*, verbum compositum ex aotiquo *am* circum, & *pecto*. Jocularster usurpatur u *Plaut. Rud.* 3. 36. Extemplo ampectitote crura fustibus. *Acidalius* ita legendum conjecarat pro vulgari *amplectitote*, & quidem recte; nam nemo certe dixerit *omplectere crura* fustibus, sed potius *omplectere* sive *pectere*, quemadmodum alibi upud eumdem *Plaut.* legitur *pectere fuste*, *pectere pugnis*, & apud *Terent.* eodem sensu *depexum*. Hanc lectionem in textum recepit *primas*, ut puto. *Frid. Henr. Bothe*, aiqua ipse plane assentior.

* AMMUDĀTES, is, m. nomen cujusdam numinis apud Romanos, cojus mentio tantum est apud *Commodian. instruct.* 18. v. 3. Ammudatemque suum cultores more colebant. Monet *Rigaltius*, terminationem nominis esse Persicum, & Ammudium agrum Persicum mamorari a *Procopio*. Sed tamen nihil certi de hoc numine hinc statui potest.

* AMPHIDAMAS, uotis, m. filius Alei & Cleoboles ex Arcadia, Argonautarum iu Colchicu expeditione comes. *Hygin. fab.* 14. & *Val. Flacc. l.* 1. v. 376.

AMPHILŎCHUS, in fin. adde: ¶ Alias fuit Amphilochus filius Alcmæonis & Mantus, qui templam babuit Oropi in Atticu. *Liv. l.* 45. *c.* 27. Inde Oropum veutum est, ubi pro Deo vates Amphilochus colitur; templumque vetustum est fontibus rivisque circa umœnum. ¶ Fuit etiam Amphilochus Atheniensis scriptor celeberrimus de re rustica, cujus mentionem faciant *Varr. R. R. l.* 1. n. 1., *Colum. lib.* 1. *c.* 1. & *Plin. l.* 18. *c.* 16.

* AMPHIMĔDON, outis, m. ex Libyu, qui iu uulu Cephei regis udversus Perseum pugnans occisus est. *Ovid. Met. l.* 5. v. 75.

AMPHION, in fin. adde: ¶ Amphion alter ex Pelle, unus ex Argonautis. *Val. Flacc. l.* 1. v. 367. Fuit etiam pictor nobilis. *Plin. l.* 35. *c.* 10. *sect.* 36.

AMPLIATYO, lin. 18.|19. pro *V. in voce sequenti* lego *V. in voce* Ampliātus.

AMPLIFYCE, in fiu. adde: alii tamen legunt *amplificæ vestis*.

AMPLIFICO, in fin. adde: ¶ Perticip. *omplificaturus* apud *Cæs. de bell. Gall. l.* 2. e. 14. Quod si fecarit, Æduorum auctoritatem upud omnes Belgas amplificaturum.

* AMPLIFLŬUS, u, um, udject. umple fluens, ubundans. *Strabo Gallus* c. 2. v. u. Brumu est umplifiui consumptrix sæva laboris.

AMPUTO, in fin. adde: ¶ Particip. *amputans* apud *Horat. epod.* 2. v. 11. Inutiles falce ramos amputans Feliciores inserit. ¶ Particip. *amputandus* apud *Quintil. l.* 8. c. 3. n. 75. Ut medici abalienata morbis membra præcidunt, ita turpes ac perniciosos, etiam si nobis sanguine cohærent, amputandus.

AMULIUS, in fin. adde: ¶ Hujus nominis fuit etiam nobilis pictor. *Plin. l.* 35. c. 10. *sect.* 37. Fuit & nuper gravis ac severus, idemque floridus humilis rei pictor Amulius. Hujus erat Minerva spectantem adspectans quacumque adspiceretur.

AMYCLÆ, lin. 20.|21. *Statii* & *Silii* versus, in quibus Amyclæ vocantur *Apollineæ* & *Ledææ*, pertinent ad Amyclas Therapneas, ideoque hinc amovendi, & in locum suum transferendi.

AMYGDALUM, in fin. adde: ¶ Dicitur etiam de arbore. *Colum. de arb.* c. 25. Amygdala si parum feracia erunt, per foratam arborem lapidem adigito.

* **ANA**, ἀνὰ, vox medica & pharmaceutica, omnium parem modum (ut *Cels. l.* 3. *c.* 27. loquitur) indicans, ex Græco ἀνὰ, quod æquas partes seu æqualem distributionem notat. *Veget. Vet. l.* 3. *c.* 2. Folii capparis, folii myrti silvestris, folii cypressi una uncias tres diligentissime deteres. *Id.* pluribus in locis.

ANACLASIS, in fin. adde: Hanc eamdem figuram *Quinctil. l.* 9. *c.* 3. vocat antanaclasin, quam vocem V. suo loco.

ANACŒNOSIS, in fin. adde: usurpatur a *Jul. Rufiniano*, *de figur. sentent. & elocutionis.*

ANAGYROS, in 2.ª edit. lin. 3., post *messes* adde: *Plin.* quæ vox typothetarum incuria excidit.

n **ANAITIS**, idis, f. regio Armeniæ. *Plin. l.* 5. *c.* 20. *sect.* 24. ¶ Hinc Deam dictam Anaitidem colunt in primis Armenii. Quidam putant Deam illam fuisse Dianam, alii potius Venerem, nam in ejus templo virgines publice prostituebantur, antequam matrimonium inirent. *Id. l.* 33. c. 4. *sect.* 24. Aurea statua prima omnium nulla inanitate in templo Anaitidis posita dicitur, numine gentibus illis sacratissimo: direpta est Antonii Parthicis rebus. *Id. ibid.* lepidum narrat de eadem dictum veterani cujusdam militis Augustum Bononiæ convivio excipientis.

* **ANAITICUS** lacus in Asia, quem circa probatiores calami nascuntur, memoratur a *Plin. l.* 16. *c.* 36. *sect.* 64.

ANAPHE, in fin. adde: & *Ovid. l.* 7. *Met.* v. 461.

ANATOLE, in 2.ª edit. pro 173. lege 183.

* **ANAUSIS**, Ἄναυσις, m. Albanorum, Heniochorumque rex, procus Medeæ; hujus vero pater Æetes Styro Albanorum regi, illo repudiato, filiam despondere maluit, a quo Anausis postea, cum forte se se rivali obtulisset, interfectus est. Historiam narrat *Val. Flacc. l.* 6. *v.* 44.

* **ANAZARBENUS**, a, um, adject. Anazarbi incola, quæ fuit urbs Ciliciæ, deinde Cæsarea appellata. *Plin. l.* 5. c. 27.

* **ANAZETESIS**, f. herba eadem, quæ Latinis consolida. *Apul. de herb. c.* 59.

* **ANCHARIA**, æ, f. Aescolanorum (*al.* Aesul. *al.* Ascul.) Dea, laudatur a *Tertullian. Apolog. c.* 24. Etruscorum certe Dea fuit, plurimæ enim in Etruria detectæ sunt inscriptiones, quæ eam referunt. *Fæsulanorum* legendum censet *Reines. Inscript.* a. 23. cum inscriptio Fæsulis reperta sit ejusmodi: L. Magilios L. F. Paullinus Variscus IIIIvir signum Anchariæ sua pec. restitu. L. D. D. D. Quidam hariolantur ab hac Dea dictam fuisse Anchariam familiam a *Cicerone* memoratam; sed potius hæc nomen traxit ab Anchario quodam, præsertim cum apud *Cicer.* sæpius habeatur hujusmodi nomen.

* **ANCHATES**, is, m. nomen ducis in exercitu Persæ contra Æetem Colchorum regem, ejusdem Persæ fratrem. *Val. Flacc. l.* 6. *v.* 132. Doctus & Anchates patulo vaga vincula gyro Spargere.

* **ANCHEMOLUS**, i, m. Rhoeti, Marrubiorum regis, filius, qui cum Casperiæ novercæ stuprum intulisset, a patre ad supplicium petitus, ad Turnum in militiam profugit. Hæc *Servius ad Virgil. Æn. l.* 10. v. 389. Hinc Sthenelum petit, & Rhoeti de gente vetusta Anchemolum, thalamos ausum incestare novercæ.

ANCHIALUS, in fin. adde: Probabilior est *Spenceri* sententia, qui Anchialum hunc *Martialis* ita interpretatur, ut sit ipse puer meritorius, quem Judæo invidet poeta. Ponamus verba *Martial.* Pædicas puerum, verpe poeta, meum. Ecce negas, jurasque mihi per templa Tonantis. Non credo, jura, verpe, per Anchialum. Nempe pejeraturum putat Judæum, quidquid juret aliud; pro amore autem suo in Anchialum per illius caput nunquam juraturum fore falso.

ANCHISTRUM, adde: seu *Ancistrum*.

ANCOLI, in fin. adde: ¶ Sic videntur vocati ab ἀγγέλλω *minister*; præterea observandum est *Forcellinum* & ceteros Lexicographos male admodum interpretatos fuisse voces *Anculi* & *Anculæ*. Hi enim ita vocati fuerunt, non quod a servis & ancillis colerentur, sed potius quod ipsi Diis majorum gentium ministrarent quasi famuli, quales fuerunt Ganymedes Jovis pocillator, Hebe Dearum pincerna, Iris Junonis ministra. Hinc in *Inscription.* n. 32. & 43. *Fratr. Arval.* vocantur *Famuli Divi*.

ANCOSA, adde: vel potius *Anchusa*.

ANGELIFICATUS, lin. 2. pro 25. lege 26.

ANGULARIS, in fin. adde: ¶ Substantive *angularis* est genus vasis coquinarii ob angularem formam sic dicti apud *Apic. l.* 5. c. 3. Angularem accipias. *Id. l.* 7. *c.* 2. In angularem refundis simul cum ofellis, *h. e.* in ollam vel cacabum angularem.

ANHELO, in 1.ª edit. lin. 7. post *fornacibus exspirat* adde: Do ipsa terra ab equo Domitiani graviter pressa dixit *Stat. l.* 1. *silv.* 1. v. 56. Insessaque pondere tanto Subter anhelat humus.

ANIMA, lin. 67.|68. pro ἐξείλω corrige ἐξηίλω.

* **ANIMALITER**, adverb. more animalis. *Augustin. Retract. l.* 1. c. 26. *ad fin.* Item quod dixi spiritaliter summus angelos vivere, infimos vero animaliter.

ANNONA, col. 2. lin. 29. post *plebem* adde: *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 402. Annonam sufficientem civitati pecunia sua præstare.

ANTÆ, in fin. adde: a nobis Italis *contrafforti*.

ANTEQUAM, in fin. adde: ¶ Jungitur etiam infinitivæ. *Cic. pro Quinct. c.* 17. Dici vix potest, quam multa sint, quæ respondeatis ante fieri oportere, quam ad hanc rationem extremam necessariam devenire, *h. e.* antequam deveniatur. *Facciolat.* in annot. ad hunc locum ait: Duriusculum videtur, sed est Ciceronis.

ANTES, in 1.ª edit. lin. 7. pro v. 412. repone v. 417.

ANTEVERTO, lin. 2. post *prævertit* adde: *Cic. de Nat. Deor. l.* 2. c. 20. Stella Mercurii anno fere vertente signiferum lustrat orbem, neque a sole longius unquam unius signi intervallo discedit, tum antevertens, tum subsequens. *Id.* &c.

ANTHRACITES, in fin. pro *c.* 21. repone *c.* 20.

ANTIBACCHIUS, lin. 5. post *Idem docet Atil. Fortunatian. pag.* 2687. adde: & *Quintil. l.* 19. c. 4. qui tamen eumdem *palimbacchium* vocat.

* **ANTICLEA**, seu **ANTICLIA**, æ, f. Ἀντίκλεια, filia Autolyci, quam Sisyphus, cum ad Laertem duceretur, compressit, ex quo concubitu natus est Ulysses, qui tamen quod post nuptias ortus est, Laertis habitus filius; hinc apud *Ovid. Met. l.* 13. v. 31. Ajax Ulyssem vocat per contemptum *sanguine cretum Sisyphio*. Vide *Hygin. fab.* 201. & *Serv. ad Æn. l.* 6. v. 529.

* **ANTICYRICON**, i, n. ἀντικυρικόν, herba quædam similis erigeronti. *Plin. l.* 2. c. 25. Est etiamnum aliud sesamoides Anticyræ nascens, quod ideo aliqui anticyricon vocant.

ANTIGONE, lin. 8. post *personam Menalippes* adde: Vide *Hygin. fab.* 72.

ANTIPHATES, in fin. adde: ¶ Alius est Antiphates filius nothus Sarpedonis, occisus a Turno. *Virgil. Æn. l.* 9. v. 696.

ANTISIGMA, in fin. adde: ¶ Est etiam inter notas criticas, conversum nempe Sigma, sic Ͻ. *Isidor. Orig. l.* 1. c. 20. Antisigma ponitur ad eos versus, quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum invenitur. *Id. ibid.* Ͻ antisigma cum puncto ponitur in iis locis, ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur, qui potius eligendus sit.

ANTISTES, lin. 17. post *antistes pudicitia* adde: Apud *Fabrett. pag.* 694. n. 150. Vestæ sacrum antistiti prædiorum Helvidianorum.

ANUS, i, in fin. adde: Ablat. ano utitur *Scribon. comp.* 227. Hoc medicamento peruncto interius ano.

* **ANXIOSUS**, a, um, adject., quod molestum & incommodum est. *Cæl. Aurel. tard. l.* 3. c. 7. Quod est dormituris anxiosum.

APELLEUS, in fin. adde: *Propert. l.* 1. *el.* 2. v. 22. Qualis Apelleis est color in tabulis.

APERIO, lin. 48.|49. post *explicavimus* adde: ¶ Singularis est locus *Cicer. ad Att. l.* 5. *ep.* 1. De Oppio factum est, ut volui, & maxime quod DCCC aperuisti, *h. e.* ostendisti te daturum, si urgeret; quod ex simili loco *Ejusd. ibid. epist.* 4. arguitur. Ait enim: De Oppio bene curasti, quod ei DCCC exposuisti.

* **APHRISSA**, æ, f. herba eadem ac dracuntea. *Apul. de herb.* c. 14.

APIARIUM, lin. 2.|3. pro *melarium* corrige *mellarium*.

* **APISON**, i, n. herba, alias isatis. *Apul. de herb.* c. 69.

* APU-

* APOLLŎNOS, i, f. herba, forte eadem ac apollinaris. *Apul. de herb. c.* 90.

APONINUS, in fin. adde: Et quidem recte, nam vetus *Inscript.* quam affert *Maffejus* in *Mus. Veronens. pag.* 79. *n.* 5. Jovi Apenino T. Vivius Carmogenes, Sulpicia Euphrosyne Conjux V. S. D. D.; tum etiam quæ habet de Jovis delubro in Apennino *Claudian. de VI. Consul. Honor. v.* 501. & seqq. id confirmare videntur.

* APPARESCO, is, n. 3. idem ac appareo. *Ennod. l.* 7. *epist.* 19. Qui maximus apparescat in foribus.

APRICUS, lin. 4. post *tepescunt* adde: Potius dictum arbitror *apricum* quasi *apericum*, aperto cælo & soli adeo oppositum, ut *anticus* & *posticus* ad situm referuntur.

* APROCO, onis, f. herba, alias saxifraga. *Apul. de herb. c.* 97.

APTŎTA, in 2.ª edit. corrige APTŌTA.

APUA, in 1.ª edit. in fin. vocis adde: Incertæ lectionis est *Catulli* locus *carm.* 93. *v.* 7. quem ita legit *Josephus Scaliger*: Et Volusi Annales apuam porgentur ad ipsam: apuam pisciculi genus interpretatus est, quos pisciculos muria conditos chartis ineptis amiciebant, uti & hodie fit: hoc enim fatum est malorum librorum, ut ait in suis ad hunc locum Commentariis *Jo. Ant. Vulpius*, qui tamen *Vossium* sequutus, legere & scribere maluit: Aduam morientur ad ipsum. V. *Padus*.

APULIA, in fin. adde: ¶ Est etiam quoddam veli genus. *Tertullian. de spectac. c.* 20. Deus etiam extra cameras, & gradus, & apulias oculos habet. Hoc vocabulo significari videntur vela, quæ in theatris & amphitheatris ad ornatum, & ad excludendos solis ictus fervidos extendebantur. Ea vero quandoque purpurea erant, quo colore præstantissimæ, ut verisimile est, lanæ imbuebantur, quales ex Apulia; hinc *Martial. loc. cit.* Vel lenibus primis Apulia. Unde & velis nomen inditum Apuliarum.

* APYRĔTUS, i, m. ἀπύρετος, febri carens, ab α privat. & πυρετὸς febris. *Theodor. Prisc. l.* 2. Si apyreti fuerint.

AQUA, lin. 8. post *pigra* adde: *Cels. l.* 2. *c.* 29. tenera, quam *Id. c.* 30. opponit duræ, *h. e.* quæ tarde putescit. Lin. 28. post *gustabunt* adde: ¶ *Aqua data*, & *aqua adtributa* distinguuntur in *Lege de aquæduct.* apud *Frontin. art.* 129. Et in his hortis, prædiis, locis, quorum hortorum, prædiorum, locorum dominis possessoribusve aqua data, vel adtributa est, erit, saliat, distribuatur, dividatur. Censet autem jure optimo *Morcellus de stil. Inscript. Lat. pag.* 173. inter *aquam datam* & *aquam adtributam* hoc discrimen fuisse, ut *aqua data* ea diceretur quæ in privatorum fundos semper influeret, *aqua* vero *adtributa*, quæ nec quotidie, nec nisi aliquot horis derivari posset; aut, si quotidiana esset, quotidie quidem, ut ait *Ulpianus*, ea quis uti posset, si vellet; quotidie tamen non duceretur. Lin. 39. post *maledicunt* adde: Fortasse sic rectius explicandus est locus ille. Nostro (meretricum) ordini palam blandiuntur (matronæ); clam, si occasio usquam est, aquam frigidam subdole suffundunt, *h. e.* hominum erga nos calidum amorem minuunt, veluti aquam frigidam suffundendo. Col. 2. lin. 5.|7. adde: ¶ Aqua pro baptismo utitur *Tertullian. de Baptism. c.* 20. Deinde Dominus post aquam segregatus in deserta quadraginta dierum jejunia emensus.

AQUAGIUM, lin. 2. pro *Ulpian. Dig. l.* 43. *t.* 19. *leg.* 3. lege *Pomponius Dig. l.* 43. *t.* 20. *leg.* 3. Alter etiam locus, qui a *Forcellino* citatur, non *Ulpiani*, sed *Pomponii* est.

AQUARIŎLUS, lin. 3. post *addictus est* adde: Seu potius qui uxori suæ lenonis officium præstabat.

AQUATILIS, in fin. adde: ¶ *Aquatilia* absolute est morbus jumentorum. *Veget. Veter. l.* 2. *c.* 49. Si aquatilia in articulis, vel in gambis fuerint. *Id. l.* 1. *c.* 25. *Gesnerus* putat *aquatilia* esse quæ appellantur hydatides; in lemmate vocantur *ozænæ*: fortasse sunt quæ Italice dicuntur *galle*.

AQUILEJENSIS, in fin. adde: ¶ Aquilejensis est etiam Aquilejæ incola. *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 159. C. Veratio, C. F. Vel. Italo Aquilejensi. Adde *aliam apud eumdem* ibid. *pag.* 588. Silvano sacrum sectores materiarum Aquilejenses.

AQUIMINARIUM, in fin. adde: ¶ *Campol. in Litholex.* Aquiminale Deæ Cybeles, item Deæ Opis, item Deæ Fidei.

* AQUIMONIUM, i, n. aquæ copia. *Campol. in Litholex.* Ex liberalitate Cæsaris adjacentibus concessum civibus feliciter aquimonium.

ARA, lin. 27. quoad vocis etymon hæc adde: Optimum forte illud, quod damnat *Servius*, cum subjungit: Alii volunt ab altitudine, sed male. Nempe ara videtur ex eodem fonte, unde est Græcum αἴρω, ἀρῶ. Neque enim in ara aliud cogitari posse videtur, quam quod diximus locum aliquantum elevatum.

ARABICUS, in fin. adde: ¶ Arabica *scilic.* gemma. *Plin. l.* 37. *c.* 10. Arabica ebori simillima est: putant contra dolores nervorum prodesse habentibus. *Isid. Orig.* l. 16. *c.* 14. Arabica ex patria dicta, adspectu eburnea est.

ARABUS, in fin. adde: ¶ Hunc *Id. l.* 37. *c.* 10. vocat arabicam. V. supra *Arabicus* in *Appendice*.

ARANEŌSUS, in fin. adde: ¶ Item araneorum telis plenus. *Catull. carm.* 25. *v.* 4. Situs araneosus. ¶ Translate *Auct. Priap. carm.* 83. *v.* 29. Araneosus obsidet fores situs, *h. e.* pædor ex senectute, loquitur enim de pudendo mulieris vetulæ.

ARBITRATIO, in fin. post *Nos nullum aliud adhuc exemplum vidimus* adde: Habet etiam *Valentinian. Imper.* in lege agraria apud *Goes. pag.* 342. Artis hujus peritis omnia commisimus sub fidei arbitratione judicium. *Alii* legunt, sed minus recte *arbitrio actionem*.

ARBOR, lin. 19.|20. post *Macrob. l.* 2. *Saturn. c.* 16. adde: ¶ Arbor infelix dicitur etiam crux. *Liv. l.* 1. *c.* 26. I, caput obnube, arbori infelici suspende. *Cicer.* pro *C. Rabir. c.* 4. Tu ne in campo Martio crucem ad civium supplicium defigi & constitui jubes? *Id.* paulo post subjicit: Tu libentissime commemoras ea verba: Caput obnubito, arbori infelici suspendito?

* ARBORARIA, æ, f. herba, aliter hedera nigra. *Apul. de herb. c.* 98.

* ARBORARIUM, i, n. locus arboribus consitus. *Campol. in Litholex.* Arborarium Dei Deorum omnipotentis Jovis glandibus abundans Dodonæis.

ARBORARIUS, in fin. adde: ¶ Arborarius substantive est arborator, frondator. *Campol. in Litholex.* Faunabus nativis Peliaci verticis dedi arborarius Peliacus ædiculam ære meo.

ARBUSCŬLA, in fin. adde: & *Cic.* 4. *ad Att. epist.* 15.

ARCA, col. 2. lin. 33.|31. post & *alibi passim* adde: Alii tamen apud hos scriptores & his in locis *arcas sepulcrales* intelligunt in agrorum finibus locatas, quæ terminorum vices supplerent.

* ARCEBION, i, n. quædam herba apud *Plin. l.* 22. *c.* 21. Est & alia herba proprio nomine onochiles, quam alii anchusam vocant, alii arcebion.

* ARCELLARIUS, a, um, adject. Lapis ex *Pighio* apud *Begerum* in *Spicilegio Antiquit. pag.* 103. Atriensis arcellarius, fere idem ac topiarius. Arcellarii simpliciter non dicuntur, sed atrienses arcellarii. Hi ab *arcellis* dicti videntur, uti *Arcarii* ab *arcis*.

ARCEO, lin. 1. post ἀρκέω adde: Arcere, ut ait *Festus*, est continere: unde & arcus in ædificiis dictus est, quia se ipsum continet. Etiam area ita appellata, quia continet res, quæ ibi asservantur. Unde & coercere continere dicimus. Hinc apparet, primam & propriam verbi hujusce significationem esse hanc, ac propterea *Forcellinum* perperam consuendi significationem infra, non primo loco posuisse.

ARCHE, in fin. adde: ¶ Item una ex quatuor Musis ex secundo Jove natis. *Cic. de nat. Deor. l.* 3. *c.* 21.

ARCHIGALLUS, lin. 1. post *Cybeles* adde: *Plin. l.* 35. *c.* 10. Parrhasius pinxit & archigallum, quam picturam amavit Tiberius princeps. *Serv. ad Æn. l.* 9. *v.* 116. Archigalli Matris Deûm cultores.

* ARCHITIS, idis, f. nomen Veneris apud Assyrios & Phœnices. *Macrob. l.* 1. *Saturn. c.* 21. apud Assyrios Veneris Architidis, & Adonis maxima olim veneratio viguit, quam nunc Phœnices tenent. Simulacrum hujus Deæ in monte Libano fingitur capite obnupto, specie tristi, faciem manu læva intra amictum sustinens, lacrymæ visione conspicientium manare creduntur propter Adonin ab apro interemptum.

ARCHON, lin. antepæn. adde: Cœperuntque in denos annos creari, quæ consuetudo 10 annos 70 mansit; ac deinde annuis magistratibus commissa est respublica.

* ARCHONTIALIS, le, adject. ad archontes pertinens. *Campol. in Litholex.* Vulcanus archontialis.

* ARCIMURIUS, a, um, adject. mures arcens. *Campol. in Litholex.* Feles arcimuria.

* ARCION, i, n. ἀρκεῖον, herba est quæ persolata Latine dicitur. *Plin. l.* 25. *c.* 9. Persolata, quam nemo ignorat: Græci vero arcion vocant.

ARCTE, col. 2. lin. antepæn. post *più alle strette* adde: *Sallust. Jug. c.* 68. Ire quam arctissime.

* ARCTION, i, n. ἄρκτιον, herba apud *Plin. l.* 27. *c.* 5. Arction aliqui arcturum vocant; similis est verbasco foliis, nisi quod hirsutiora sunt; caule longo, molli, semine cumini.

* ARCTOPHYLLUM, i, n. ἀρκτόφυλλον, herba eadem ac arcefolium. *Apul. de herb. c.* 104.

ARCTOUS, in fin. adde: *Sen. Oedip. v.* 606. Arctoa nives. *Id. Herc. Oet. v.* 1565. sedes.

ARCTURUS, in fin. adde: ¶ Est etiam herba, quæ alias arction dicitur. *Plin. l.* 27. *c.* 5. V. supra *Arction* in *Appendice*.

ARCUS, col. 2. lin. 17. & 18. post *sexdecim* adde: ¶ Obscena metaphora usus est *Apul. Met. l.* 2. Arcum meum et ipse vigor attendit, & oppido formido, ne nervus rigoris nimietate rumpatur.

ARDEO, in fin. adde: Atqui habemus præterit. subjunct. arduerint in *Inscript. Fratr. Arvalium n.* 43. Quod ictu fulminis arbores sacri luci attactæ arduerint.

AREA, in 1.ª edit. col. 2. lin. 27. post *auceps sum ego* adde: *Gell. L.* 1. *c.* 20. *de geometrarum figuris loquens*. Planum est, quod in duas partes solum lineas habet, qua latum est, & qua longum; qualia sunt triquetra & quadrata, quæ in area fiunt, sine altitudine.

AREFACIO, in fin. adde: ¶ Particip. *arefaciens* apud *Vitruv. l.* 2. *c.* 1. Alii luteas glebas arefacientes struebant parietes.

AREFACTUS, in fin. adde: *Cels. l.* 5. *c.* 27. *sect.* 7. Polii, quod Ægyptiæ fabæ magnitudinem æquet, arefactum in duas portiones dividendum est.

AREOPAGUS, in fin. adde: Hoc etiam apparet ex versu senario *Ennii* apud *Varr. de L. L. l.* 6. 2. 2. quem *Scaliger* ita feliciter refinxit. Areopagitam ea de re vocant patrem.

ARGENTARIUS, ii, in fin. adde: ¶ *Argentarius* absolute idem est etiam ac *argentarius faber*. V. *Marinium Fratr. Arval. pag.* 149.

* ARGUMINOS, i, f. herba, aliter mercurialis. *Apul. de herb. c.* 83.

ARGUMENTUM, in fin. adde: ¶ Argumentum est etiam id quod Galli vocant *armes parlantes*, & *Manni dei Sigilli antichi Tom.* 13. *pag.* 28. *delle Befane*, *arme parlante*. *Plin. L.* 36. *c.* 5. *sect.* 12. Nec Sauron, atque Batrachum obliterari convenit, qui fecere templa Octaviæ porticibus inclusa. Negata inscriptione, hoc tamen alio loco & modo usurparunt. Sunt certe etiamnum in columnarum spiris insculpta nominum eorum argumenta, lacerta atque rana. Nempe lacertam Græci σαῦρα, vel σαύραν, & ranam βάτραχον vocant,

ARGUTE, in fin. adde: *Cic. in Brut. c.* 22. Ut aliquid dicere possint argutius.

* ARGYBOS, i, f. herba, aliter mercurialis. *Apul. de herb. c.* 83.

ARICIA, lin. 5. post *Silva Aricina fuit* adde: quæ idem videtur fuisse ac nemus Aricinum, quod memorat *Flor. L.* 1. *c.* 11.

ARIDE, in fin. adde: *Alii* legunt *arida*.

ARIETINUS, in fin. adde: ¶ Arietinum oraculum quid vocaverint veteres, intelligi potest ex *Gell. l.* 3. *c.* 3. Ex Freto, Plauti Comœdia, duos hos versus excerpsimus, ut historiam quæreremus oraculi arietini. Nunc illud est, quod arietinum responsum magnis ludis dicitur: Peribo, si non fecero; si fecero, vapulabo. Videtur autem oraculum seu responsum arietinum dictum fuisse, quemadmodum *ceratinas* dixit *Quintil. L.* 1. *c.* 10., seu cornutas argumentationes Stoicorum, vel dilemmata, quasi arietes gemino cornu ferientes. Ad ambiguitatem tamen oraculi Jovis Ammonis, cornuti scilicet, respicere etiam posset hujusmodi effatum. Narrat enim *Serv. ad Æn. l.* 4. *v.* 196. Jovi Ammoni templum & simulacrum cum capite arietino constitutum, quod ideo fingitur, quia satis ejus involuta sunt responsa.

ARIONIUS, lin. ult. post 316. adde: & *Propert. l.* 2. *el.* 16. *v.* 18.

* ARIS, idis, f. ἄρις, herba apud *Plin. l.* 24. *c.* 16. *sect.* 94. Est & aris, quæ in *Ægypto* nascitur, similis aro, minor tantum, minoribusque foliis, & utique radice, quæ tamen olivæ grandis magnitudinem implet.

* ARITHRILLIS, idis, f. herba eadem ac mercurialis apud *Apul. de herb. c.* 82.

ARMARIUM, col. 2. lin. 13. post *sexto librum* &c. adde: ¶ *Tertullian. de habitu muliebr. c.* 3. *loquens de libro Henoc*. Nec in armarium Judaicum admittitur, *h. e.* inter legitimos, inter sacros, & ut nos dicimus, inter canonicos libros non recensetur. Hebræi enim divinos libros in secundo templo in quodam armario servabant.

ARMO, in fin. adde: ¶ Particip. *armandus* apud *Ovid. Met. L.* 15. *v.* 115. Docuo quo simus alendi, Armandique modo.

ARMUS, in fin. adde: ¶ Pro brachio hominis usurpat *Lucan. l.* 9. *v.* 831. Invaditque manum, quam protinus ille retecto Ense ferit, totoque simul demittit ab armo.

* ARNION, i, n. ἄρνιον, herba eadem ac arnoglossa. *Apul. de herb. c.* 1.

* ARNOGLOSSA, æ, f. ἀρνόγλωσσον, herba eadem ac arnion atque plantago. *Apul. de herb. c.* 1.

AROMA, lin. 6. post *paulatim inspergas* adde: *Apul. in Florid. pag.* 362. *Elmenh.* Mambre omnia aromatis perspersa, *h. e.* aromatibus.

ARRHA, lin. 2. post *contractus* adde: Arrhæ autem institutæ videntur in auctionibus, cum æris aliquantulum daretur, quod plaustra gravis æris ad vehi incommodum fuisset. *Isidor. l.* 5. *Origin. c.* 25. Interest in loquendi usu inter pignus & arram. Nam pignus est, quod datur propter rem creditam, quæ dum redditur, statim pignus aufertur. Arra vero est, quod pro re bonæ fidei contracta empta ex parte datur, & postea completur. Est enim arra complenda, non auferenda: unde qui habet arram, non reddit, sicut pignus, sed desiderat plenitudinem. Et dicta arra a re, pro qua traditur. Lin. 7. & 8. post *pignora sponsaliorum* adde: *Plin. l.* 29. *c.* 1. *sect.* 8. mortis arrham vocat id, quod velati pignus pretii numerandi medicis datur, ut paulo post ægrum occidant.

* ARRHALIS, seu ARRALIS, e, adject. *Diocleт. in Cod.* 2. 4. *tit.* 49. *leg.* 3. Ex arrali pacto personalis dumtaxat actio paciscentibus præparatur.

* ARROTANS, antis, particip. ab inusit. *arroto*, circumtorquens, idem ac rotans. *Sidon. l.* 6. *epist.* 1. Quis fulmineus, arrotantis tactu pulsum distinguat incolumem? *h. e.* tactu incerto.

ARS, lin. 2. post *aliquid* adde: *Donatus ad Terent. Andr. l.* 1. deducit per syncopen ab ἀρετῇ *virtus*; alii ab ἄρω nectο, hinc est obsoletum ἄρτ, ἄρτιυ, unde Latinum *ars artis*, *h. e.* nectendi & apte copulandi ratio.

* ARSELLA, æ, f. herba, alias argemonia. *Apul. de herb. c.* 31.

* ARSINOETICUS, a, um, adject. ad Arsinoen, Ciliciæ oppidum, pertinens. *Plin. l.* 36. *c.* 22. Cotes Ciliciæ ex oleo & aqua pollent, ex aqua Arsinoeticæ.

* ARSINOEUM, i, n. sic appellatum fuit monumentum, quod Ptolemæus Philadelphus Arsinoæ sorori suæ eidemque uxori ponendum curavit. *Plin. l.* 36. *c.* 10. Hic obeliscus fuit in Arsinoeo positus a rege, munus amoris in conjugem eamdemque sororem Arsinoen.

* ARSURA, æ, f. in lemmate *Apul. de herb. c.* 118. habetur: Ad arsuram stomachi, *h. e.* ad ustum sedandam. Donec alia afferatur hujus vocis auctoritas, jure Latii donandam non esse equidem arbitror, cum minime innotescat quisnam & cujus ætatis sit illius lemmatis auctor.

* ARTEMEDIUM, i, n. herba, aliter dyctamnus. *Apul. de herb. c.* 62.

ARTHRITIS, in fin. adde: Doctissimus *Morgagni* in *epist.* ad *Polenum in Exerc. II. Vitruvian. pag.* 142. legendum censet *raucitudo arteriæ*, seu *arteriarum*, vocemque *arthritis* & a vestigiis Codicum, primæque editionis, & a *Vitruvii* sententia omnino ait recedere. Non enim *arthritis* locum habet inter vitia cetera, quæ hoc in loco a *Vitruvio* memorantur, quæque ad thoracem, pulmones, asperam arteriam, ad summum ad pituitariam membranam attinent. *Arthretis* primus dedit *Jocundus* in sua *Vitruvii* edit., quod postea in *Arthritis* commutatum est. *Schneiderus* habet *gravitudo arteriaca*. Viderint eruditi, quidnam retinendum sit. V. *Gravitudo* in *Appendice*.

ARTIFEX, in fin. adde: *Propert. l.* 2. *el.* 31. *v.* 8. Artifices boves, *h. e.* summo artificio elaborati.

ARTOPTA, in fin. adde: In supra allato *Juvenalis* loco legendum profecto est: Salva sit artocopi reverentia, primum quia omnes omnino codd. & principes editiones *artocopi* habeant, quia reipsa servus erat distribuendo pani, ut alter secandis carnibus præpositus (ἀρτόκοπος enim est ὁ κόπτων τὸν ἄρτον) tum etiam quia jam in versu præcedente panis siligineus his verbis designatur: Sed tener, & niveus, mollique siligine factus Servatur Domino; alioquin inutilis hæc esset et inelegans ejusdem rei repetitio. Adde locum *Firmic. l.* 8. *c.* 20. Decima octava pars Tauri si in horoscopo fuerit inventa, faciet artocopos, vel pistores.

ARTUS, in fin. adde: Nihili facienda est hæc *Phædri* auctoritas, nam hujus *Appendicis* fabulæ non sunt, ut jam constat, a Phædri pede, sed a *Burmanno* ex antiquis codicibus, qui fabulas illas prosa oratione scriptas continebant, pro arbitrio numeris suis redditæ, ac magna ex parte interpolatæ fuerunt.

ARVALIS, le, & quæ sequuntur omnia, dele per me licet; sunt enim jejuna nimis & in quibusdam etiam falsa. Antiquarum porro rerum cultoribus non injucundum fore confido, si paulo majora de *Fratribus Arvalibus* ipse attulero, duce eruditiss. *Cajetano Marinio*, qui integrum opus de

his

his sacerdotibus scripsit, cui titulus: *Degli Atti e Monumenti de' Fratelli Arvali scolpiti già in tavole di marmo, ed ora raccolti, diciferati e comentati*. Romae 1795. Tom. II. in-4.° ARVALIS, le, adject. ad arvum pertinens. *Arvales Fratres* dicti sunt, qui sacra publica faciunt, propterea ut fruges ferant arva, quemadmodum *Varro l. 4. L. L. c. 15.* docet. Fuit autem collegium duodecim sacerdotum institutum a Romulo, qui nutrici suae Accae Larentiae, quod ipsa ex duodecim filiis maribus unum morte amiserat, in illius locum se se filium dedit; seque & ceteros ejus filios *Fratres Arvales* appellavit. Hi gestabant pro insigni spiceam coronam vitta alba illigatam, eorumque honor non nisi vita finiebatur, & exules etiam comitabatur, ut apud *Plin. l. 18. c. 2.* legitur. Verosimile videtur duodecim semper numero fuisse, licet in *Inscriptionibus*, quae de iis supersunt, modo quinque, modo sex, modo octo, ad summum novem, nunquam plures numerentur. In demortui locum cooptabatur novus Frater Arvalis a collegio in aede Concordiae in Capitolio, aut in Regia congregato, & quidem per suffragia, praemissa quadam precatione cooptationis; aliquoties tamen renuntiabatur ab Imperatoribus per tabellas, quae Fratribus Arvalibus mittebantur, in hec verba: Ti. Claudius Caesar Augustus Fratribus Arvalibus collegis suis salutem. In locum N. N. Fratrem Arvalem Collegam vobis nomino N. N. Collegii praeses vocabatur Magister, qui annuus erat, licet iterum & tertio idem munus obire potuerit. Eligebatur is die secunda festi Deae Diae, *h. e.* XIV, vel IV. Kal. Jun. in luco ejusdem Deae, magisterium vero inibat XVI. Kal. proximi Januarii, quo die scilicet celebrabantur Saturnalia. Magistri vice, quoties hic valetudine aliave causa impeditus adesse non poterat, fungebatur unus ex Fratribus Arvalibus, qui Promagister dicebatur. Eadem die etiam Flamen eligebatur, qui annuus itidem erat, hujus vicem agebat Proflamen. Erat etiam qui Praetoris nomine in quibusdam sacris operabatur. Sacrorum ministri erant pueri quatuor, patrimi & matrimi, ingenui, & senatorum filii, qui quidem sacrificiis adstabant modo praetextati, modo riciniati. Erat etiam Aedituus, qui & a sacris Fratrum Arvalium vocabatur, erant praeterea calatores, publici, *h. e.* servi, commentarienses & scribae. Fratres igitur Arvales quotannis celebrabant sacrificium Deae Diae, quae quidem Ceres fuisse videtur. Id per triduum fiebat, nempe XVI. XIV. & XIII, vel VI. IV. & III. Kal. Jun. Indicebatur vero populo hujusmodi festum primis anni diebus in Capitolio, in pronao aedis Concordiae a collegii Magistro, qui lautis prius manibus, & velato capite, sub divo columine, *h. e.* sub atris fastigio, contra orientem haec pronunciabat: Quod bonum, faustum, felix, fortunatum, salutareque sit imperatori, conjugi ejus, totique domui eorum, Populo Romano, Quiritibus, Fratribusque Arvalibus, mihique, sacrificium solemne Deae Diae hoc anno erit ante diem XVI. Kal. Junias domi; XIV. Kal. Junias in luco, & domi; XIII. Kal. Junias domi consummabitur. Animadvertendum porro est, hoc festum modo XVI. XIV. & XIII., modo vero VI, IV. & III. Kal. Junias celebratum fuisse; qua vero de causa, incompertum adhuc est. Primo die Romae in domo Magistri, aut Promagistri, vel in Palatio in Templo Augusti Fratres Arvales prima luce sumptis praetextis & coronis spiceis vittatis sacrificium Deae Diae concipiebant ture & vino tantum, Deam unguentabant, fruges aridas & virides, *h. e.* spicas novas illuc illatas, panesque laureatos tangebant, iterum Deam unguentabant, deinde in cathedris considebant praetextati, ibique praetextis positis ad balneum se se conferebant; post meridiem a balneo iterum in cathedris considebant, mox lautis manibus cenatoria alba accipiebant, & in tricliniaribus discumbebant, post epulas praetextas recipiebant, & super toralibus segmentatis discumbentes ture & vino faciebant, ministrantibus pueris praetextatis, & per eosdem, & publicos ad aram perferebant libatas fruges, & unguenta & coronas accipiebant, & facibus accensis cum mantelis canipas, *h. e.* canistra in quibus erant fruges, tangebant, quas per calatores domum quisque suam cum rosis mittebant. Deinde bellariorum secunda mensa afferebatur & dividebatur inter praesentes sacerdotes & ministros, sportulas etiam accipiebant singuli sacerdotes denarios C., pueri vero XXV. divisisque rosis *feliciter* clamabant, domumque redibant. XIV. autem vel IV. Kal. Junias in lucum Deae Diae apud V. ab urbe lapidem via Campana conveniebant prima luce, ibique Magister ad aram duas porcilias, quae piaculares vocabantur, immolabat luci coinquendi & operis faciundi gratia, mox vacca alba, quae honoraria appellatur, ad foculum immolata, in tetrastylo, *h. e.* in portico quadrata in subselliis marmoreis una cum sacerdotibus considebat, tum reversus ad aram reddebat exta porciliarum antea elixa & ex aruspicina rite inspecta; item in Circo, in foculo, argenteo cespite ornato, extam vaccinam reddebat, & in tetrastylum reversus in codice cavabat, *h. e.* nomen suum in libro ad hoc posito scribebat, quo constaret se ibi adfuisse & sacrum fecisse, mox praetextam deponebat, & in papilionem suum redibat. Post meridiem sacerdotes praetextati conveniebant in tetrastylum, & in subselliis considebant, cavebantque, se adfuisse & sacrum fecisse, & positis praetextis porcilias piaculares, & sanguinem earum epulabantur; tum sumptis iterum praetextis, capite velato, vittis spiceis coronati lucum ascendebant, submoto prius per publicos populo, ibique per Magistrum vel Promagistrum & Flaminem immolabant agnam opimam, & hostiae litationem inspiciebant. Perfecto sacrificio, omnes ture & vino faciebant, deinde reversi in aedem in mensa sacrum instaurabant ollis, & ante aedem in cespite Magister tantum & Flamen sacrificabant. Item foras ad aram reversi dabant thesauros, (quidnam ii fuerint, ignoratur) item Magister & Flamen scyphos argenteos cum simpuviis, & acerras ferentes ture & vino faciebant; & ante ostium stabant, tunc duo ex eorum collegio cum publicis ad fruges petendas a populo prospectante discedebant, & reversi easdem dextera dabant, laeva recipiebant, deinde ad alterutrum sibi reddebant, publicisque tradebant; iterum in aedem intrabant, & ollas, in quibus exta coqui solebant, precabantur, & ostiis apertis per clivum jacebant; deinde in subselliis marmoreis considebant, & panes laureatos, & alia quaedam per publicos partiebantur, & spiceis coronis, quibus redimiti erant, ante aram projectis, Deas iterum unguentabant, *h. e.* Deam Diam, & Junonem Diae (quae fuisse videtur ejus filia Proserpina), deinde aedes claudebatur, omnibus praeter sacerdotes foras egressis. Tunc Fratres Arvales, intus clausi succinctique, libellis acceptis, carmen tripodabant, *h. e.* saltando concinebant, in verba haec:

(*ter*) Enos Lases juvate.
(*ter*) Neve luerue marmar sins incurrere in pleores.
(*ter*) Satur furere Mars limen sali, sta berber.
(*ter*) Semunis alternei advocapit conctos.
(*ter*) Enos Marmor juvato.
(*quinquies*) Triumpe.

Post tripudiationem, signo dato, & ostiis apertis publici ingrediebantur, & libellos a manibus sacerdotum recipiebant. Mox novus anni sequentis Magister & Flamen eligebantur, deinde praetextis positis in tetrastylo discumbentes epulabantur apud Magistrum, *h. e.* in papilione Magistri, ibique post epulas, sportulas, coronas convivales & bellaria inter se partiebantur. Porro aliquantisper ibidem commorati, ad Circum, qui in luco Deae Diae erat, progrediebantur, & unus ex quatuor pueris ingenuis patrimis & matrimis aut praetextatus aut riciniatus, soleatus coronatusque, populo prius submoto, super carceres ascendebant, signumque cum mappa alba mittebat bigis, quadrigis & desultoribus, iis ludis praesidente uno ex Fratribus Arvalibus, & victores palmis & coronis argenteis honorabantur. Quibus peractis vespere jam adventante Romam redibant, & in domo Magistri ea omnia peragebant, quae primo die fecerant, coena tantum excepta, nam haec in luco celebrata fuerat. Tertio tandem & ultimo festi die, *h. e.* XIII. vel III. Kal. Junias in domum Magistri ad consummandum Deae Diae sacrificium conveniebant, eaque omnia instaurabant, quae primo die peregerant.

¶ *Cajet. Marinius* videtur addubitare, num reapse Fratres Arvales ambarvale sacrum facerent: etenim veteres scriptores, qui Arvales memorant, nunquam eos ambarvale fecisse affirmant, quique ambarvale sacrum nominant, nullam Arvalium Fratrum mentionem faciunt. Praeterea certum omnino est, ambarvale quotannis factitatum ad agros suovetaurilibus lustrandos, hasque hostias ter circum novas fruges perferri solitas, unde ambarvalis & lustrationis nomina; sed nihil horum agebatur in hisce sacris arvalibus, & suovetaurilia ab Arvalibus immolabantur ad lucum duntaxat lustrandum. Putat igitur, eodem ferme tempore, quo festum Deae Diae publice, ambarvale sacrum a singulis patribusfamilias in arvis suis privatim celebratum fuisse, in eoque carmen cantari consuevisse ab arvalico diversum. Cum vero minime liceret in lucum Deae Diae ferrum inferre, sacrificium piaculare fiebat, ut a Diis operandi venia impetraretur; nec tamen ideo totum Arvalium collegium, sed calatores tantum & ceteri ministri in lucum sese conferebant. In hujusmodi sacrificio immolabatur porca & agna opima, ob ferrum scilicet illatum scripturae & sculpturae marmoris causa; ope-

ra

re autem perfectu, aliud huic simile sacrificium fiebat, quod appellabatur ob ferrum elatum. Constat ex *Inscriptionibus* in lucum ivisse Fratres Arvales vel ad festum Deæ Diæ peragendum, vel ad insculpenda in marmore collegii acta, vel ad eruendam ficum, quæ in fastigio ædis Deæ Diæ innata erat, ædemque reficiendam, vel ad expiandas & eruendas arbores attactas a fulmine, aut vetustate collapsas, & ad reficiendas temporales luci aras. Ad hæc duo postrema, causa operis inchoandi, piaculum fiebat suovetaurilibus majoribus, *h. e.* hostiis adultis, non lactentibus, deinde aliæ hostiæ, in variis luci locis, pluribus Diis Deabusque immolabantur. Nempe Arvales ante ostium ædis Deæ Diæ eidem immolabant boves feminas II., Jano patri arietes II., Jovi verveces II. altilaneos, Marti arietes altilaneos II., Junoni Deæ Diæ (*h. e.* Proserpinæ) oves II., Deo sive Deæ oves II., Virginibus, Divis oves II., Famulis Divis verveces II., Laribus verveces II., horum Matri oves II., Deo sive Deæ, in cujus tutela erat lucus lucusque, oves II., Fonti verveces II., Deo Summano (*h. e.* Plutoni, cum ageretur de fulminibus nocturnis) verveces II., Floræ oves II., Vestæ oves II., Vestæ Matri oves II., Adolendæ, Commolendæ vel Coinquendæ, & Deferundæ (quæ quidem Deæ ipsæmet sunt) oves II., deinde ante Cæsareum, sacellum scilicet Imperatoribus eorumque uxoribus & filiis sacrum, totidem verveces, quot ipsi numero erant. quibus peractis licebat ferro uti in luco vel in æde Deæ Diæ, perfectoque opere eadem reficiebantur iisdem hostiis immolatis, ut prius factum fuerat opere nondum inchoato. Hæc erant, quorum causa in lucum sese conferebant Fratres Arvales. ¶ Romæ vero conveniebant plerumque in Capitolium, ibique aut in æde Deæ Opis, aut in pronao ædis Concordiæ, aut apud aram Providentiæ, modo ante cellam Junonis reginæ; aliquando in Regiam in via sacra, modo ante domum Domitianam, aut in Palatium in æde nova, modo in templum Divis Imperatoribus dicatum, præter domum Magistri, de qua supra diximus. Hæc in luco conveniebant, ut festum Deæ Diæ indicerent, ut referrent quidquid accidisset in ejusdem Deæ luco, ut collegas cooptarent, ut votivis ludis adessent, ut vota nuncuparent ob salutem, securitatem & incolumitatem Imperatoris, ob ejus natalem, consulatum, itum & reditum in urbem, quod Pater patriæ fuisset appellatus, quod filium adoptasset, quod uxorem creandorum liberorum causa duxisset, ob Augustæ partum & incolumitatem ejusque consecrationem, ob detecta nefaria consilia contra Imperatorem, ad honorandam memoriam Cn. Domitii Aenobardi, ob restitutionem & dedicationem Capitolii ab Tito Imperatore habitam, ac tandem ob solemnia vota quæ concipiebantur quotannis III. Non. Januar. propter felicitatem Domus Augustæ. Tunc vero maximo religionis apparatu, præeunte præceptore, fiebat precatio Jovi, Junoni, Minervæ & aliquoties etiam Deæ Saluti. ¶ Dii, quibus sacrificabant hisce in festis Fratres Arvales, sunt Jupiter, Juno, Minerva, publica Salus, Salus Augusti, Populi R., Deorum Providentia, Concordia, Fecunditas, Felicitas, Spes, Fortuna ducis, Dii Penates, Lar vialis, Genius Imperatoris, Juno Augustæ, Divus Augustus, Diva Augusta, Divus Claudius. Diis maribus bovem, raro taurum; feminis vaccam, & quandoque geminam unicuique bestiam immolabant. ¶ Collegium Fratrum Arvalium permansisse constat ex *Inscriptionibus* usque ad Gordiani tempora, *h. e.* circiter ad ann. Chr. 235. Num viguerit postea, ignoratur; vero tamen simile est, ad ann. Chr. circiter 400. desiisse una cum reliquis gentilium sacerdotum collegiis.

ARVALUS, i m. arvorum Deus qui Saturnus fuisse creditur. *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* CLXXX. Deo Arvalo Saturno Sex. Commodus Valer. V. S. L. M. *Id. ibid.* Diis patriis Herculi, Apollini, Arvalo. Legesis eumdem de hoc numine disserentem *ibid. pag.* 812.

ARVISIUS, lin. 3. pro *ecl.* 7. *v.* 71. lege *ecl.* 5. *v.* 71.

ARUNDO, col. 2. lin. 55.156. post *Var. lect. c.* 18. adde: ¶ Arundo in textrina est pecten ex arundine, quo discriminantur fila, ne confundantur. *Ovid. Met. l.* 6. *v.* 55. Stamen secernit arundo.

ARUNDULATIO, lin. 2. pro *Varr. l.* 2. *R. R. c.* 8. corrige *Varr.* l. 1. *R. R. c.* 8.

ARX, lin. 2. post ἄκρα adde: Dicta est auctore *Varrone de L. L. l.* 4. *c.* 32. ab *arcendo*, quod is sit locus munitissimus urbis, a quo facillime possint arceri hostes: sed verior hujus vocis notatio est ab ἄκρα, per metathesin ἄρκα, nam propria & primaria ejus notio est summus & excelsus locus; hinc id nominis montibus etiam tribuitur.

ARYTHMUS, a, um, adject. *a* ῥυθμὸς *numerus*, & ab α privat. *h. c.* rythmo carens. *Martian. Capell. l.* 9. *pag.* 328, *edit. Grotii*. Alia tempora sunt, quæ arythmica nominantur, alia quæ arythma. *Grotius* sic legendum monet pro *arythmuta*. Quid vero significent *tempora arythma*, facile ex ipsa rythmi significatione intelligitur; est enim ad verbum *rythmo carentia*, vel, ut ipse *Capella* ait paulo post, ea, quæ sibi nulla omnino lege consentiunt, ac sine certa ratione conjuncta sunt.

* ASBESTINUS, a, um, adject. ex asbesto factus. *Campol. in Litholex.* Cum lampadibus decem asbestinis.

ASCANIUS, a, um, lin. 3. post in *Propontide* adde: ¶ Ex hujusmodi lacu profluit etiam fluvius dictus Ascanius, cujus meminit *Strabo l.* 12. *pag.* 999. *edit. Almelov.* a quo, ut alia multa, sic id quoque mutuatus est *Virgil.* qui *Georg. l.* 3. *v.* 269. illum sonantem, & equis transmittendum nominat. Adde *Plin. l.* 5. *c.* 32. *sect.* 40. Postea sinus, in quo flumen Ascanium.

ASCENDO, in fin. adde: ¶ Participia *ascensurus* et *ascendendus* apud *Tibull. l.* 4. *el.* 1. *v.* 12. Quin etiam Alcides Deus ascensurus Olympum. & *Cæs. de bello civ. l.* 1. *c.* 79. Ascendendus est mons.

ASCIA, in fin. adde: ¶ *Morcellus*, qui rem hanc postremus attigit, *de stilo Inscript. Latin. pag.* 325. litem jam diremptam existimat a *Maffeio*. cujus opinionem probat, ac per eam formulam *sub ascia dedicavit* nihil aliud significari ait, quam *novum intactumque addixit*, sive *ab ascia* statim tribuit, adsignavit. Hanc autem explicationem novo exemplo confirmat. Citat enim radulam æneam *Musei Kircheriani*, quam Templi donarium fuisse putat, & in qua legitur SUB ASCIA P., per quæ verba significari dicit, *instrumentum ante dicatum*, *quam quisquam uteretur*. Ex hoc autem exemplo illud etiam se didicisse addit, *asciam* pro quocumque instrumento accipi, quo opus quodlibet perficiatur.

* ASCIOLA, æ, f. *Isidor. l.* 19. *Orig. c.* 19. Ascia ab astulis dicta, quas a ligno eximit, cujus diminutivum nomen est asciola.

ASCLEPIODOTON, in fin. adde: Sed locum attentius legenti apparebit, non pharmaci, sed hominis nomen esse ab Æsculapio in vitam revocati; nempe ait: Iste Æsculapius, medicinarum demonstrator, alia die moriturus Socordio & Thanatio & Asclepiodoto vitæ subministrator. Si tamen cum *Forcellino* velis esse pharmacum quoddam, cur non ille *Socordium* & *Thanatium* suis locis posuit, & interpretatus est, cum non minus quam Asclepiodoton, pro pharmacis debeant agnosci?

* ASCLEPION, i, n. panacis herbæ genus sic dictum, quod Asclepias, seu Æsculapius filiam suam Panaceam appellavit. *Plin. l.* 25. *c.* 4. *sect.* 11.

ASCRIPTUS, in fin. adde: ¶ Ascriptus miles dicitur is, qui extra ordinem & ita adscitus est, ut commodis fruatur, labore careat. *Lamprid. in Alex. Sev. c.* 15. Jurejurando deinde se constrinxit, ne quem ascriptum haberet, ne annonis rempublicam gravaret.

ASELLUS, col. 2. lin. 9. post *omnia deponamus* adde: ¶ Translate significat corpus humanum pronum ad libidinem. *Hieronym. in vita S. Hilarion.* Ego, aselle, faciam ut non calcitres, nec te hordeo alam, sed paleis; fame te conficiam, & sitis gravi onerabo pondere; per æstus indagabo & frigora, ut cibum potius, quam lasciviam cogites.

ASIAGENES, in 5.a adit. in fin. adde: ¶ Nonnulli *Livii* Codices habent *Asiagenes*. *Inscriptio* vero Romæ inventa in *Monumentis Scipionum*, edita vero in *Ephemerid. Florent. an.* 1782. *col.* 136. habet *Asiagenus*: Cornelius L. F. L. N. Scipio. Asiagenus. Comatus. Annora. Gnatus. XVI. ¶ Huic veteri Latinæ denominationi successit postea Asiaticus.

ASINARIUS, in fin. adde: ¶ *Asinarii* per convicium dicuntur Christiani apud *Tertullian. Apolog. c.* 16., & *advers. gent. c.* 11. crimine, ut ibi ostenditur, ab Judæis tracto, qui adorare caput asininum falso credebantur, vulgata a *Tacit. Hist. lib.* 5. *c.* 4. fabula. Locus autem *Tertullian. Apol. c.* 16. sic se habet. Hoc forsitan improbandum, quod inter cultores omnium pecudum bestiarumque asinarii tantum sumus.

ASININUS, lin. 3. post *lac* adde: *Fulgent. Mythol. l.* 3. *c.* 9. Asininæ aures.

ASINUS, col. 1. lin. penult. post *asinos nunquam vidi* adde: *Cicer. Att. l.* 4. *ep.* 5. Scio te voluisse, et me asinum germanum fuisse, *h. e.* stupidum, qui quæ monuisti, non feci, nec salutaria esse intellexi. ¶ Translate significat corpus humanum ad libidinem proclive. *Paulin. Nolan. carm.* 21. *v.* 617. Sic fortis anima mortificans asinum suum.

* ASISINAS, atis, m. *di Assisi*, cives & incolæ Asisii, urbis in Umbria. *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval.* pag.

pag. 237. Bonum eventum municipio, municipibus, & incolis Asisinatibus Q. Tiresius Primigent Lib. Campanus VIvir Aug. S. C. L. D.

ASŌTOS, in 2.ª edit. lin. 1. pro *ἄσωτε* lege *ἄσωτοι*.

ASPER, in fin. adde: ¶ *Aspri* pro *asperi* per synæresin apud Poetas usitatum. *Virgil.* 2. *Æn.* v. 379. aspris sentibus. *Scribon. compos.* 180. Aspro linteo involutæ manus. *Pallad. de insit.* v. 67. Castaneæ septos aspro velamine fetus.

ASPERE, in fin. adde: *Sallust. de repub. ordin.* 1. c. 1. Pessimus quisque asperrime rectorem patitur. *Cic. Att. l.* 2. *epist.* 22. Non destitit de nobis asperrime loqui.

ASPICIO, in fin. adde: ¶ De rebus inanimatis adhibetur etiam pro vergere in aliquem locum. *Colum. l.* 8. *c.* 8. Tabulatum quod aspiciat meridiem.

ASPRETUM, in fin. adde: *Grat. cyneg.* v. 241. Aspretis medius qua clauditur orbis.

ASSENTATIUNCŬLA, in fin. adde: qui tamen vocem adhibet in numero plorali.

ASSEQUOR, in 1.ª edit. col. 2. lin. 18. post *ferme assequi* adde: ¶ Peculiare est illud *Cic. Verrin.* 3. *c.* 57. Quid ergo? Rabonius istam diem quomodo assequetur? *Asconius* explicat, quomodo *accurrit ad diem?* quæ scilicet operi cuidam faciendo erat præstituta.

* ASSIMULATITIUS, vel ASSIMULATICIUS, a, um, adject. idem ac assimulatus. *Cod. Theod.* 6. 22. 5. Qui insignibus consularium amendicatis atque assimulatitiis vestiuntur.

ASSIMULO, in fin. adde: ¶ Particip. *assimulandus* apud *Cic. de Invent. l.* 1. *c.* 28. Simile ex specie comparabili, comparabile autem ex conferenda atque assimulanda natura judicatur.

ASSULTUS, in fin. adde: *Tacit. Ann. l.* 2. *c.* 21. Assultibus & velocitate corporum uti in prælio.

ASTERION, ii, n. Animadvertas, velim, non *Asterion, ii*, sed *Asterion, ŏnis* esse declinandum hujusmodi nomen, quoties denotat flumen Peloponnesi, aut unum ex Argonautis, ac propterea tunc masculini, non neutrius generis esse, quod minime animadvertit *Forcellinus*.

ASTITUO, in fin. adde: ¶ Particip. *astitutus* apud *Plaut. Cas.* 5. 2. 49. Continuo in genua astituto pectus mihi pedibus percutit.

ASTRIFER, in fin. adde: *Val. Flacc. l.* 6. v. 752. Non simul astriferas profert mortalibus umbras. *Martial. l.* 8. *epigram.* 28. v. 8. Quem (Timavum) prius astrifero Cyllarus ore bibit, *h. e.* ore, quod postea inter astra una cum Castore positum fuit. Igitur hoc in loco *astrifer* est, qui fertur ab astris, non qui astra fert.

ASTRITES, lin. 1. post *referens* adde: eadem ac *Asterites*: quam vocem V.

* ASTRŌSUS, a, um, adject. lunaticus. *Isidor. Orig. l.* 10. Astrosus ab astro dictus, quasi malo sidere natus.

ASTUPEO, in fin. adde: *Ovid. Met. l.* 3. v. 418. Astupet ipse sibi. ¶ Tribuitur etiam rebus inanimatis. *Stat. Theb. l.* 2. v. 13. Tum steriles luci, possessaque Manibus arva, Et ferrugineum nemus astupet, ipsaque tellus Miratur patuisse retro.

ASTUTUS, lin. 22. 153. post *poeta* adde: *Cic. ad Fam. l.* 3. *epist.* 8. Quod si quis me astutiorem fingit. Lin. penult. post *Augustin.* adde: *de civit. Dei.*

ASTYANAX, in fin. adde: ¶ Frigidus est jocus *Martial. l.* 8. *epist.* 6. Miratus fueris cum prisca toreumata multum, In Priami cyathis Astyanacta bibis, *h. e.* licet cyathi Priamum ipsum recordentur, tamen vinum in iis contentum bibis novum.

* ASTYDAMIA, æ, f. filia Ormeni, V. *Ormenis*.

* ASTYLUS, i, m. *Ἄστυλος*. Unus ex Centauris, qui augurio valens fratres monuerat, ne bellum adversus Lapithas sumerent; sed exorto inter nuptias bello ipse sibi timens una cum Nesso Centauro fugam arripuit. *Ovid. Met.* 12. v. 307. Astylus ille etiam metuenti vulnera Nesso, Ne fuge; ad Herculeos, inquit, servaberis arcus.

* ASYNTRŎPHON, i, n. quoddam fruticis genus. *Apul. de herb. c.* 87.

* ATERAMNON, i, n. herba quædam apud *Plin. l.* 18. *c.* 17. *sect.* 44. Circa Philippos ateramnon nominant in pingui solo herbam, qua faba necatur: teramnon, qua in macro, cum udam quidam ventus afflavit. *Dalechampius*, aliique censent, hanc herbam nusquam omnino gentium fuisse, cum vox *ateramnon*, sicuti & *teramnon*, ex male intellecto *Theophrasti* loco *l.* 4. *de caus. plant. c.* 14. satis ridicule a *Plinio* conficta fuerit. *Harduinus* tamen *Plinium* a tam supinæ negligentiæ culpa purgare conatus est; quam vero feliciter, judicent eruditi.

* ATHENIPPUM, i, n. est collyrium apud *Scribon. compos.* 26. & 27. *Rhodius* tamen suspicatur *Athenippium* dicendum esse, ab auctore nempe Athenippo.

ATINA, in fin. adde: ¶ Hanc tamen illam ipsam urbem esse existimant Geographi nonnulli, quæ olim Venetæ Forojuliensis provinciæ caput fuit, quæque ab aliis *Vedinum*, ab aliis *Hunnum*, a plerisque *Utinum*, ob sententiarum de ejus origine varietatem, dicitur, a nobis vero *Udine*. Quamvis enim *Plinius l.* 3. *c.* 19. Atinam inter oppida numeret, quæ jam interierant, ex urbe tamen vicum factum non negat; ut revixisse post ea tempora videatur, nomenque vetus retinuisse, quod postea, ut plerisque contigit, paululum immutatum est, cujus penultima ex longa brevis facta sit. Ita *Morcellus in Inscription. pag.* 351. qui se huic opinioni ideo accessisse testatur, quod ingentes veterum ædificiorum reliquiæ oppidum vetustum, & Romano more extructum declarant; ac propterea in *Plinii* exemplaribus librariorum mendo *Atina* scriptum esse ait, reponendumque *Utina*, & hoc modo dictæ urbis nomen efferendum.

* ATLANTIGENA, æ, m. & f. ex Atlante genitus vel genita. *Vet. Poeta in Anthol. Latin. Burmann. Tom.* 2. *pag.* 364. Mensis Atlantigenæ dictus cognomine Majæ. Maja enim fuit Atlantis filia, quæ mensi Majo nomen dedit, ut narrat *Ovid. Fast. l.* 5. v. 104.

ATQUE, lin. 20. post *vim habent* adde: Libri quidem vulgati habent *atque neque*, sed utraque doctissimi *Targæ* editio reponit *ac neque*, quia duo Codd., quos ille præ manibus habuit, ita præseferunt; alii omnes *at neque*. Ideoque frustra omnino hic *Forcellinus* ex hoc loco novum particulæ *atque* usum adstruere conatur.

ATRIUM, lin. 30. 131. post *Lexic. Antiq.* adde: ¶ Memorari tamen debet atrium auctionarium, locus nempe publicis auctionibus attributus. *Cic. Agrar.* 1. *c.* 3. At hoc etiam nequissimi homines, consumptis patrimoniis, faciunt, ut in atriis auctionariis potius, quam in triviis, aut in compitis auctionentur. ¶ Alibi etiam hujusmodi atria fuerunt; ac tale apud Coranos cives suos fieri testamento jussit T. Pompullius ex *Inscript.* quam refert *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 143. T. Pompullius L. F. Luppa ex testamento atrium auctionarium fieri, & Mercurium Augustum sacrum poni jussit arbitratu Epaphro liberti.

ATTACTUS, lin. ult. post *de cœlo* adde. *Inscript. Fratr. Arval. n.* 43. Ictu fulminis arbores attactæ.

* ATTĔGRO, are. *Festus ex Scalig.* Attegrare est vino sacrificium augere. Attegrum enim minus factum. Integrare est in statum redigere.

* ATTERTIATUS, a, um, adject. a verbo inusitato *attertio*. *Plin. Valer. l.* 1. *c.* 29. Lixivium attertiatum, *h. e.* ad tertias usque decoctum.

ATTICISSO, lin. 3. post *Sicilicissat* adde: ¶ Simpliciter significat Græce loqui. *Apul. in Florid.* &c.

ATTICUS, in fin. adde: ¶ *Atticus profluvius* apud *Veget. Veter. l.* 1. *c.* 17. & *c.* 38. est morbi genus in jumentis, cum nempe de naribus pro mucis humor defluit male olens & spissus, colore pallido. Hoc Atticum fuisse nominatum putat *Gesnerus* ad similitudinem signorum in peste Attica commemoratorum a *Thucyd. l.* 2. *c.* 49.; ubi tamen hujus profluvii nulla fit mentio. Sed hæc nimis longe petita est ratio. Hinc *Schneiderus* arbitratur, hoc morbi genus ita fuisse appellatum, quod primum observatum fuerit ab Atticis scriptoribus. Fatendum tamen est, dubiam esse his in locis Codicum lectionem. ¶ Atticus est cognomen *Titi Pomponii*, familiaris Ciceronis, eo quod Attice optime loqueretur. *Nep. in Att. c.* 4. Sic Græce loquebatur, ut Athenis natus videretur.

* ATTINCTUS, a, um, adject. ab inusitato verbo *attingo, is, xi, inctum*. *Veget. Veter. l.* 1. *c.* 52. Post hæc melle, butyro, axungia, salibus & picula, offis pro æqua omnium portione confectis, succo ptisanæ ac passo involutis attinctum animal replebis.

ATTONITUS, lin. 1. post *a, um*, adde: particip. ab *attono*.

ATTŎNO, lin. 1. post *as, ui*, adde: itum.

ATTREMO, in fin. adde: *Sidon. l.* 6. *epist.* 1. Cum censuræ tuæ attremat etiam turba collegii.

ATTRIBUO, in fin. adde: ¶ *Attribuere aliquid ad rem* idem est ac addere, adjicere. *Cic.* 3. *Tuscul. c.* 30. Nunc illud satis est, non attribuere ad amissionem amicorum miseriam nostram, ne illos plus quam ipsi velint, si sentiant, plus certe, quam nosmet ipsos, diligamus. *Cicero* hoc in loco hortatur homines, ne amicorum morte plus æquo contristentur.

AUCUPO, lin. 6. post *aucupet* adde: *Seneca* imitatus est hunc locum in *Herc. Oet.* v. 482. Circumspice agedum, ne quis arcana aucupet. *Cic.* 3. *de leg. c.* 35. Aucupans omnes rumusculos populari ratione. *Plaut. Truc.* &c.

AU-

AUDIENS, in fin. adde: ¶ Audientes sunt Catechumeni apud *Tertullian. de poenit. c.* 6. Itaque audientes optare intinctionem, non præsumere oportet, *h. e.* Catechumeni debent optare, non præsumere baptismum.

AUDIO, in fin. adde: ¶ Particip. *auditurus* apud *Auct. carm. ad Pison. v.* 74. Huc etiam tota concurrit ab urbe juventus Auditura virum.

AVE, lin 5. pro חָיָה lege חַיָּה In fin. adde: *Quinctiliani* tamen ætate, ut ipse narrat *Institut.* l. 1. c. 6. *ante med.* obsoletum fuit *avēte*, *havēte* mutatum.

AVEHO, lin. antepæn. post *avectus esset* adde: ¶ Absolute etiam adhibetur sine loci indicio. *Justin. l.* 20. c. 2. Obtentuque, quod petebant, haud secus læti, quam si Deos ipsos secum avecturi essent.

AVERNUS, ni, m. in fin. adde: ¶ Avernus ipse pro Deo est habitus, & simulacro honestatus. *Servius ad Virg. Georg. l.* 2. *v.* 162. simulacrum Averni sudasse memorat.

AVERSATUS, lin. 2. post *aversatus amicum* adde: ¶ Passiva significatione *Aurel. Vict.* &c.

AVERSUS, lin. 16. post *apponitur adversus* adde: *Cic.* 2. *de Orat. c.* 63. Aversus & adversus impudicus es.

AUGEO, lin. 19. | 20. post *lætitiam* adde: ¶ *Augeat tibi Jupiter annos* solemnis fuit acclamatio populi Imperatoribus Romanis. *Tertullian. Apologet. c.* 35. De nostris annis tibi Jupiter augeat annos. *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 651. Sæpe de nostris annis augeat tibi Jupiter annos. Lin. 70. | 72. post *labores* adde: *Catull. carm.* 64. *v.* 324. Magnis virtutibus augens, *h. e.* auctus. ¶ Particip. *augendus* apud *Lucret. l.* 5. *v.* 81. Morigera ad fruges augendas.

AUGURIUM, in fin. adde: ¶ *Augura* pro *auguria* dixisse veteres probat *Nonius* 8. 38. ex Accii Telepho. Pro certo arbitrabor sortis oracla, adytus augura. Est versus trochaicus.

AVIDITAS, in fin. adde: ¶ Absolute *aviditas* significat etiam coitus desiderium. *Plin.* l. 20. *c.* 21. Aviditates feminarum augent semen malvæ cauliculis aspersum genitali.

AVIUS, lin. 5. post *Substantive* adde: *Auct.* ad *Herenn. l.* 5. *c.* 21. Hunc avium dulcedo ducit ad avium.

AULÆUM, in 1.ª edit. col. 2. lin. 6. post *Floralia*, *Cerealia* &c. adde: Ex allatis illud etiam animadvertendum nobis est, priscis illis temporibus, completa in Theatro fabula, claudi scenam consuevisse aulæo, *h. e.* sipario ex inferiore parte ad superiorem sublato & explicato, aperiri vero eodem ex superiore ad inferiorem demisso & implicato.

AULICUS, in fin. adde: ¶ *Aulica*, *æ*, substantivi more apud *Suetan. in Oth. c.* 2. Libertinam aulicam gratiosam, quo efficacius coleret, etiam diligere simulavit, quamvis anum ac pæne decrepitam. ¶ Est etiam *aulicus* ab αὐλὸς *tibia*, & idem significat ac auleticus. *Martian. Capell. l.* 9. *pag.* 314. Ischiadas quis nesciat expelli aulica suavitate?

AURICULA, lin. 2. post *auris partem* adde: *Velius Long. pag.* 2232. *Putsch.* Pro audiculis ab audiendo auriculas dicimus, nempe ut meridies pro medidies, seu medio die.

AURIGOR, in fin. adde: Non vidit *Forcellinus* locum *Mureti Variar. Lection. l.* 7. c. 5. aliter legentis, & fortasse sagacius: nempe, Asse vinum, asse pulmentarium, sed eas quo naturæ aurigatur necessitudo.

AURIS, lin. 3. post *voces percipiuntur* adde: Quibusdam dicta videtur ab aura, quam in audiendo recipit. *Lactant.* vero *de opif. Dei c.* 8. Auribus est inditum nomen a vocibus hauriendis, unde *Virgil.* 4. *Æn. v.* 359. *Vocemque his auribus hausi*; aut quia vocem ipsam Græci αὐδὴν vocant ab auditu, per immutationem litteræ, aures velut audes sunt nominatæ.

AURŌSUS, in fin. adde: *Veget. Veter. l.* 2. *c.* 17. Aurosus color.

AUSUS, a, um, in fin. adde: ¶ Activa & passiva significatione in eodem versu. *Virgil.* 6. *Æn. v.* 624. Ausi omnes immane nefas, ausoque potiti. ¶ Particip. *ausurus* apud *Ovid.* 2. *Amor. el.* 18. *v.* 4. Et tener ausuros grandia frangit amor.

AUTOGRAPHUS, in fin. adde: quod *Gellius l.* 9. *c.* 14. *idiographum* vocat.

AXIARIUS, in fin. adde: Hic vero lapis in *Museo Florentino* esse dicitur *Encyclopédie Méthodique*, *Antiquités*, *Mythologie* &c. & per hanc vocem vel eum significari, qui in axibus, tignis, asseribus artificium exercat, uti *Forcellinus* putat, vel rerum harum negotiatorem; alterum vero hoc probabilius videtur ejus operis scriptori.

B.

* BAJONULA, æ, f. *Isidor. l.* 20. *Orig. c.* 11. Bajonula est lectus, qui in itinere bajulatur, a bajulando, idest deportando.

* BAJUS, i, m. Ulyssis socius, qui Bajis nomen dedit. *Serv. ad Æn.* l. 3. *v.* 441. Haud longe a Bajis, qui locus a socio Ulyssis Bajo, illic sepulto, nomen accepit.

* BALINEUM, in fin. adde: ¶ Reperitur etiam *Balineus* mascul. gen. in *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 532. In prædiis Aureliæ Faustinianæ balineus lavat more urbico, & omnis humanitas præstatur.

* BALIS, is, seu idis, m. herba, de qua *Plin. l.* 25. *c.* 2. *sect.* 5. Xanthus historiarum scriptor in prima earum tradit, occisum draconis catulum revocatum ad vitam a parente, herba, quam balin nominat: eademque Thylonem, quem draco occiderat, restitutum saluti.

BALSAMUM, lin. 1. post Βάλσαμον adde: a duabus vocibus Hebraicis בַּעַל *dominus*, & שֶׁמֶן oleum, quasi *dominus olei*, seu *oleum præcipuum*, aut *dominus aromatum*. Ait enim *Plin. l.* 2. *c.* 25. Omnibus odoribus præfertur balsamum, uni terrarum Judææ concessum.

* BANCHUS, & Bancus, i, m. piscis genus, cujus mentio est apud *Cæl. Aurel. acut.* l. 2. *c.* 37. Item ex mari mullos, squillas, bancos, acus, labraces. *Quidam* etiam *Banchus* legere malunt in *Plin. l.* 32. c. 9. & 11. ubi *Harduinus* habet *Bacchus*, quam vocem V. ad fin.

BARATHRUM, in fin. adde: post *In plurali numero caret adhuc exemplis* adde: Nunc vero habemus exemplum in *Phædri* fabellis ann. 1809. Neapoli editis; etenim *fab.* 30. *v.* 2. Papilio ad vespam: O sortem miseram, ductam de barathris, ait. Modo tamen recta conjectura *Jannelius* sit consequutus veram Codicis lectionem; nam Codex habet tantum: *O sortem m . . . . . . d . . . . m . . ba . . t . . . s*. Si igitur admittenda sit hujus versus auctoritas, tunc *barathra* essent folliculi, quibus bombyces, antequam papiliones fiant, se se includunt.

BARBARUS, in fin. adde: ¶ *Barbari casus* videntur ii esse qui terminationem habent tantum Latinam, non vero Græcam. *Cic. in Orat. c.* 48. Et cum *Phrygum* & *Phrygibus* dicendum esset, absurdum erat aut tantum barbaris casibus Græcam litteram adhibere, aut recto casu solum Græce loqui; nunc tamen & *Phryges* & *Phrygum* aurium causa dicimus. *Goldbacchius* putat, casus obliquos ideo barbaros dictos, quod a rectis deflectant, quasi barbarum sit, quidquid recto utcumque oppositum est. Sed *Gesnerus* in *Thesaur. L. L.* in V. *Casus* censet, Ciceronem vocasse casus barbaros *Phrygum* & *Phrygibus*, quod eos Latini cum Græcis communes non habent; *Phryx* enim & *Phryges*, casus recti, etiam Græci sunt; in his igitur Græcæ litteræ *ph* & *y* ferri possunt, ergo, ait *Cicero*, cur non eædem retineri possint etiam in barbaris casibus *Phrygum* & *Phrygibus*, aurium scilicet causa?

* BARYTHON, ōnis, m. Βαρύθων, herba, quæ alias herba Sabina vocatur. *Apul. de herb. c.* 85.

BASILICA, lin. 26. | 27. post *longitudinis* adde: *Fabrett. pag.* 704. n. 252. Respublica, populusque Corfiniensis sacellum Larcejum vetustate dilapsum adjectis basilicis sua pecunia restituit decreto Decurionum, *h. e.* adjectis porticibus ad sacelli ipsius latera, vel *e* regione extructis.

BASILICUS, lin. 4. *pro basilicas editiones* corrige *basilicas edictiones*.

BASIO, in fin. adde: ¶ Particip. *basiandus* apud *Eumd. l.* 5. *epigr.* 93. Basiandus non es.

BASSAREUS, col. 2. lin. 7. post *sat.* 1. *v.* 222. adde: Præferenda tamen videtur *Bocharti* opinio, qui nomen *Bassareus* ab Oriente arcessit, ubi Bacchus præcipue cultus honoratusque fuit; nam Hebraice בָּצַר *batzar* seu *bassar* significat *vindemiavit*.

* BASTERNIUM, ii, n. spatium excurrendi cum vehiculis, quæ basternæ vocantur. *Codex Justinian.* l. 8. *tit.* 10. *leg.* 12. *n.* 4. Prospectum autem hunc liceat auferre e trajectibus, vel basterniis.

* BAXIARIUS, i, m. qui baxeas conficit. *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 12. Collegium Fabrum Soliarium, Baxiarium, *h. e.* Baxiariorum.

BEBRYX, in 2.ª edit. lin. 6. pro *Syl. l.* 3. lege *Sil. l.* 3.

BECCO, in fin. adde: Vocem hanc ad veterem Italorum linguam, aut ad Celticam pertinere scribit *Muratorius Dissert. Italic. Med. Ævi. Dissert. XLI.* At vero *Maffejus l. II. Veronæ Illustr.* existimavit voci huic apud rudi-

diorem veterum Latinorum gentem duplicem illam significationem fuisse, quæ apud Italos nunc est. Nam ex citato *Suetonii* loco rostrum galli gallinacei significari certum est; in antiqua vero *Lapide* inscripto cuidam homini, cui hoc nomen erat, *hirci* figuram habemus, quod ipsi nomini ex consuetudine respondet.

BELLAX, lin. 2. pro 466. repone 406.

* BELOACOS, seu BELOTŎCOS, herba, alias dictamnus. *Apul. de herb. c.* 62.

* BENDĬDIUS, a, um, adject. ad Bendia seu Dianam pertinens, cujus feriæ Athenis *Bendidia* vocabantur, nam ejus sacra ex Thracia adsciverant Athenienses, & in Piræo celebrabant vigesima die mensis Thargelionis; hinc Diana lingua Threcum Bendie vocabatur, ut *Hesychius* scribit. *Liv. l.* 38. *c.* 41. Romanorum primum agmen extra saltum circa templum Bendidium castra loco aperto posuit. *Livius* hic narrat bellum, quod Manlius Thracibus intulerat.

BENEFICIARIUS, ii, in fin. adde: ¶ Præter milites, qui muneris vacationem acceperant, dicti sunt etiam, ut aliquibus placet, *beneficiarii* quicumque magistratibus, & curatoribus negotiorum publicorum apparebant; quo sensu vox hæc nihil militare sonat. Hoc vero colligi videtur ex iis, quæ scribit *Plin.* ad *Trajan. l.* 10. *epist.* 36. Maximus libertus & procurator tuus, Domine, præter decem beneficiarios, quos assignari a me Gemellino, optimo viro, jussisti, sibi quoque confirmat necessarios esse milites. *Plinius* enim de *Virbio Gemellino* loquitur procuratore Augusti ad comparationem frumentorum; quo in munere a *Maximo* ejusdem Augusti liberto adjuvabatur, ut apparet ex *Trajani* responso *ejusd. lib. epist.* 37. Verum hoc etiam in loco *beneficiarii militares*, h. e. milites, qui a munere vacabant, intelligi possunt, quibus, uti discimus, alia atque alia hujusmodi officia posterioribus temporibus demandata sunt; videturque proinde hoc verbum ad eos semper referri, quibus stipendia dabantur vel ob honestiorem in militia locum, in quo alicujus beneficio essent, vel ob exactam de more ac secundum leges militiam, vel ob immunitatem a militiæ muneribus Imperatorum dono acceptam.

BENEFICIUM, lin. 3. post *meritum* adde: Quomodo differat ab officio & ministerio docet *Senec. de benef. l.* 3. *c.* 18. Sunt enim qui ita distinguunt; beneficium esse, quod alienus dat; alienus est qui sine reprehensione potuit cessare; officium esse filii uxoris, & earum personarum, quas necessitudo suscitet, & ferre opem jubet: ministerium esse servi, quem conditio sua eo loco posuit, ut nihil eorum quæ præstat, imputet superiori. Ipse tamen *Seneca* deinde beneficium etiam a servo posse dari ostendit.

* BERGIMALIS, le, adject. ad Bergimum pertinens. V. infra *Bergimus*.

* BERGIMALITER, adverb. Bergimi ritu. V. *Bergimus*.

* BERGIMUS, i, m. nomen cujusdam numinis apud Brixianos, qui eorum tentum regionis indigena & peculiaris fuit. Quomodo vero repræsentari solitus fuerit, ignotum omnino; templum tamen, aram & sacerdotem habuisse ex pluribus Inscriptionibus ibidem repertis apparet. Recte creditus fuit Deus montanus, quia *berg* Germanis mons est. Bergomeli etiam urbi hoc nomen inditum, quia in monte sita est. Hanc inscriptionem offert *Gruter. pag.* 1159. *n.* 4. Bergim. M. Nonius. M. F. Fab. Senecianus V. S. Plures affert *Murator. Inscript. pag.* 97. *n.* 3. 4. 5. & *pag.* 297. *n.* 4. Hanc vero *Campol.* in *Lithotex.* Bergimo Deo nemorum Gallico dedi M. Desiderius ædem nemoream bergimaliter factam cum bergimalibus ornamentis.

* BERŎE, es, f. Βερόη, Semeles, matris Bacchi, nutrix. *Ovid. Met. l.* 3. *v.* 278. Ipsaque fit Beroe, Semeles Epidauria nutrix. ¶ Beroe fuit etiam mulier Trojana, conjux Dorycli apud *Virgil. Æn. l.* 5. *v.* 620. Iris Fit Beroe, Tmarii conjux longæva Dorycli. ¶ Beroe altera nympha Penei, filia Oceani, soror Clius. *Virgil. Georg. l.* 4. *v.* 341. Clioque, & Beroe soror, Oceanitides ambæ.

* BERŬLA, æ, f. herba quædam apud *Marcell. Empir. c.* 36. *ad med.* Appones herbam, quæ in aquæ jugis decursu nascitur, quam Latine berulam, Græce cardaminen vocant.

BERYTIUS, lin. antep. post *Biblos &c.* adde: Hinc *Auson. in præf. ad Syngr. v.* 20. Æmilium aut Scaurum, Berytiumque Probum.

BES, col. 2. lin. 27. [28. post *Vitruv. l.* 3. *c.* 1. V. *As* adde: ¶ Bes alterum, seu conjunctim besalterum est as cum besse. Nam si senarius numerus assumatur pro asse, bes illius erit quaternarius: addito igitur ad sex hoc besse, orientur X. Denarius jam relatus ad senarium erit besalter, quemadmodum novem ad sex est sesquialter. *Vitruv. l.* 3. *c.* 1. Duabus partibus additis, & decussi facto, besalterum fit quem ἐπίδιμοιρον vocitant.

BICORNIS, in fin. adde: Non solum boves, sed etiam arietes dicuntur bicornes, nam in eodem *Lapide*, qui superius allatam inscriptionem continet, insculpti sunt taurus & aries cornibus auratis, qui jam sacrificandi ad altare adducuntur.

* BICORS, ordis, m. & f. cui duplex cor, seu translate, qui subdolus est. *Commodian. instruct.* 11. Virginem bicordem appellat Daphnen, quæ Apollinem sibi insidias struentem cursu fefellit.

BIFURCUS, in fin. adde: ¶ Substantive usurpant *Colum. l.* 4. *c.* 24. Vocatur focaneus palmes, qui solet in bifurco medius prorepere. *Veget. Veter. l.* 2. *c.* 40. Duæ autem venæ a capite descendunt, & conveniunt se sub maxillis usque ad gulam . . . . ne bifurcum tangas, & jumentum occidas. Et *Petron. satyr. c.* 62. Mihi sudor per bifurcum volabat, *h. e.* per femora & crura, quæ in homine furcam assimilant, seu potius per inferiorem maxillarum partem usque ad gulam.

BIGA, in fin. adde: ¶ *Bigas cornutas* joculariter dixit *Varro* apud *Non. c.* 2. *n.* 731. duos boves aratores, quos ad aratrum junxerat Triptolemus, qui frumenti sementem mortales docuit.

* BIPALMUS, a, um, adject. idem ac bipalmis, e. *Apul. de herb. c.* 7. Thyrsi bipalmi.

BIPES, in fin. adde: ¶ Ultimam licenter corripuit *Auson. edyll.* 11. *v.* 39. Qui bipes, & quadrupes foret, & tripes, omnia solus.

BISELLIUM, in fin. adde: ¶ *Mazochius in Tabul. Heracl. in addendis & resing. pag.* 555. bisellium ab eo dici vult, quod plicaretur, & ubi opus esset, explicaretur, ut apud Græcos δίφρος & δίελλα, nec aliam esse formam biselliorum æneorum, quæ in theatro Herculanensi reperta sunt.

BITHȲNUS, lin. 2. post *tyrannus* adde: Hoc postremo loco primam syllabam *Juvenal.* produxit, ut & ceteri omnes poetæ, sed *sat.* 7. *v.* 15. præter consuetudinem corripuit.

BLÆSUS, lin. 6. post *Blæsa lingua* adde: quam puellæ delicatiores effectabant *Nasonis* ætate.

BLANDIOR, lin. 32. ¶ *Cum accusativo Colum. l.* 7. *c.* 5. *Lac caprinum infusum tantum valet, ut & blandiatur igneam sævitiem*, h. e. *mitiget & quodammodo placet*. Hæc omnia dele, nam *Gesnerus* & *Schneiderus* pro *& blandiatur*, quemadmodum habetur in antiquis editionibus, reponunt *eblandiatur*, ut & ipse *Forcellinus* legit in V. *Eblandior*.

BLASPHĒMUS, in fin. adde: ubi substantive usurpatur.

* BLECHNON, i, n. βλῆχνον, herba quædam, de qua *Plin. l.* 27. *c.* 9. *sect.* 55. Pterin Græci vocant, alii blechnon, cujus ex una radice complures exeunt filices.

* BLECHON, onis, m. βλήχων, herba, cujus meminit *Plin. l.* 20. *c.* 22. *sect.* 55. Pulegium gustatum a pecore caprisque balatum concitat. Unde quidam Græci littera mutata blechona vocaverunt.

BLENDIUS, in fin. adde: Ceterum *Plinii* locus in omnibus editionibus, præter Harduini, habet *blennius*, quod magis verosimile, nam ab *Athen. l.* 8. *c.* 10: hic idem pisciculus vocatur βλέννος, ab *Oppian.* vero βλέννος, fortasse a βλέννα *mucus*, quia mucosus est.

BOATUS, in 2.a edit. lin. 2. pro *l.* 5. lege *l.* 3.

BŎLUS, lin. 9. post *emerent* adde: Utramque vocis notionem jungit *Plaut. Rud.* 2. 3. 29., quem locum *Forcellinus* in prima tantum notione attulit. En locus integer. O Neptune lepide, salve, nec te aleator ullus est sapientior: profecto nimis lepide jecisti bolum, perjurum perdidisti. Verba sunt servi Trachalionis ad Neptunum, existimantis lenonem naufragio periisse. Hic itaque *bolus* significat jactum tum in alea, tum retis ad piscandum, propterea que, ut sæpe solet *Plautus*, salse admodum ludit in duplici vocis significatione, quæ utraque huc mirifice quadrat.

BOMBYX, in 1.a edit. lin. 34. pro *l.* 2. *eleg.* 2. *v.* 25. lege *l.* 5. *eleg.* 3. *v.* 15. , In fin. adde: ¶ Ex his autem omnibus omnino apparet, sero admodum Romanos Italosque ceteros, omnesque Occidentis regiones cognovisse, qualis esset bombycinum opus, quid serica materies. Putabant enim lanuginem esse, quæ ex arborum frondibus depecteretur, quemadmodum mollis illa & alba lana, quam *gossipion* dicunt, nos vero *cotonn*. *Virgil. lib.* 2. *Georg. v.* 121. Velleraque ut foliis depectant tenuia Seres. *Plin. l.* 6. *c.* 17. Seres lanicio silvarum nobiles perfusam aqua depectentes frondium canitiem. *Ammian. Marcellin.* qui vixit sæculo Christi IV. sub Constantio proximisque Imperatoribus usque ad Theodosii tempora, *l.* 23. *c.* 6. Apud Seres silvæ sublucidæ, a quibus arborum fetus aquarum aspergininibus crebris velut quædam vellera mollientes, ex lanugine & liquore mixtam subtilitatem tenerrimam pectunt, nentesque subtegmina conficiunt sericum. Tradit

vero *Joann. Zonaras Annal. l.* 14. *c.* 9. Imperante Justiniano, *h. e.* circa dimidium sæculi VI. ova bombycum a Monachis quibusdam ex India in Græciam translata fuisse, ac tunc primum apud nos integrum animalium opus, totumque sericum artificium innotuisse. Hac de re legenda omnino est adnotatio *Camilli Silvestri* ad v. 66. *sat.* 2. *Juvenalis*, ubi pluribus verbis & firmissimis argumentis ostendit sericam multo nobilius fuisse bombyce, quippe quod respondeat illi filo, quod nos *orsojo*, bombycem vero illi materiæ quam *bavella*, *bavelline* aut *capecciole* nominamus.

* BOMONICÆ, masc. βωμονῖκαι, a βωμὸς *ara*, & νικάω *contendo*, sic dicti adolescentes apud Lacedæmonas, qui de patientia plagarum ad aram Dianæ contendebant. *Hygin. fab.* 261. Ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus servabatur, qui vocabantur bomonicæ, quia aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. Adde *Lactant. ad Stat. Theb. l.* 8. v. 439. qui tamen Græce scribit.

BONA, lin. 29. | 31. post *Macrob. loc. cit.* adde: ¶ In illo *Juvenal. sat.* 2. v. 86 & *seqq.* Atque Bonam teneræ placant abdomine porcæ, Et magno cratere Deam: sed more sinistro Exagitata procul non intrat femina limen: Solis ara Deæ maribus patet. Minervæ Quinquatria intelligi nonnulli interpretes arbitrantur, quæ in Albano celebrabantur, collegio a Domitiano instituto, ut narrat *Sueton. in Domit. c.* 4. Bonam autem dici putant, quod hæc Minervæ sacra ita celebrarentur, at sacra Bonæ Deæ, porca scilicet cæsa & vino illata; sed contrario ritu, amotis scilicet feminis, ut in Bonæ sacrificiis excludebantur mares. Hæc vero de sacerdotibus Minervæ in monte Albano commode intelligi nequeunt, nam dissimiles dubio procul fuerunt Minervæ & Cybeles cultus, præterea minime probandum est tantæ infamiæ auctoritatem quasi publicam præbuisse Domitianum, etsi malum principem; nullum insuper ea de re etiamnum extat monumentum, denique ideo tantum institutum a Domitiano collegium & Minervæ dicatum fuerat, ut *ederet eximias venationes*, & *scenicos ludos*, *superque oratorum ac poetarum certamina*, ut ait *Suetonius loc. cit.* Alii easdem dies volunt de sacris ipsius Bonæ Deæ, quæ tunc temporis feminæ privatim a solis maribus colerentur, ut falso existimavit *Jo. Ant. Vulpius* ad *Tibull. l.* 1. *eleg.* 6. v. 22. Unde vero qui ita explicant, hæc acceperunt? Cum igitur ex mera conjectura potius, quam alio quovis monumento freti hujus loci interpretationem dederint eruditi, nos putamus illa sacra fuisse simulata, & verorum Bonæ Deæ sacrorum parodiam ridiculam ab impiis hominibus in orgiis privatis peractam, ad irridendam potius religionem, quam in ejus honorem inventam. Consule, si vacat, *Juvenalis* locum, & mecum senties profecto, si sequentes etiam versus attente perlegeris.

BONUM, in fin. adde: ¶ *Bonum* aliquando more interjectionis interseritur, & exultantem lætitiam significat. *Apul. Met. l.* 10. Sciscitatus, quid, bonum? rideret familia. (Quemadmodum sensu contrario *Id. l.* 4. Anus subiratior dicere eam jubebat, quid, malum! fleret.)

BOREAS, lin. 2. post *V. suo loco* adde: *Non. l.* 1. *n.* 251. dictum putat a βοὴ *clamor*, *pugna*, quod sonorus sit & procellosus.

* BOREŎTIS, idis, f. idem ac borealis. *Priscian. in perieg.* v. 577. Ast aliæ Oceani juxta boreotidas actas Sunt geminæ, *h. e.* geminæ insulæ Albion & Hibernia juxta plagam borealem.

BORYSTHĔNES, lin. 9. post *ostia objecta* adde: ¶ *Borysthenes* fuit etiam equus Adriani Imper. in quem extat epigramma in *Anthol. Lat. Burmann. Tom. II. pag.* 288. Borysthenes Alanus, Cæsareus veredus, Per æquor & paludes, Et tumulos Etruscos Volare qui solebat.

BORYSTHENIUS, lin. 2. pro *Dryaspes* lege *Dyraspes*.

* BOTRYŌDES cadmia, eadem quæ botryitis. Sic ex sententia *Cl. Morgagni* legendum putant *Gesnerus* & *Schneiderus* apud *Veget. veter. l.* 4. *c.* 11.

BOTULUS, lin. 10. post *bene fartos* & *pingues* adde: Non ita, sed *interiores botulos* Psychicorum vocat intestina cibis luxuriosis farta, *exteriores* vero distenta libidine veretra.

BRABEUM, in fin. adde: ¶ Translate *Tertullian. ad mart. c.* 3. Bonum agonem subituri estis, in quo brabium angelicæ substantiæ politia in cælis, gloria in sæcula sæculorum.

BRACATUS, lin. 3. post *Bracati Medi* adde: *Cic. in Pison. c.* 23. Bracatæ cognationis dedecus. *Bracata* cognatio est cum hominibus a natione bracata Gallorum.

BRACHIALIS, in fin. adde: ut apud *Vopisc. in Aurelian. c.* 7. Torquem brachialem habeat miles.

BRACHIŎLUM, in fin. adde: ¶ *Brachiola* videntur esse venæ quædam in utroque latere equorum. *Veget. veter. l.* 1. *c.* 25. Minuendus est sanguis ex venis, quæ positæ sunt in dextra & sinistra, ubi brachiola conjunguntur, & flexura fit, cum armus plicatur. Quibus vero armus est in causa, de brachiolis sanguis mittatur, quæ venæ positæ sunt interius, ubi centuriæ, id est musculi brachiolares sunt.

* BRACHIOLARIS, is, adject. musculus brachiolaris apud *Veget. veter. l.* 1. *c.* 25. V. supra *Brachiolum* in *Appendice*.

BRACHMANÆ, lin. pænult. post *Apolog. c.* 42. adde: & ab *Ammian. Marcellin. l.* 23. *c.* 6. & *l.* 28. *c.* 1. Eos, suppresso nomine, describit etiam *Curt. l.* 8. *c.* 9.

* BRANCA, æ, f. idem ac extremus pes. *Vet. Auct. de limit. apud Goes. pag.* 310. Branca lupi, branca ursi.

* BRATHY, ys, βράθυ, herba apud *Plin. l.* 24. *c.* 11. Herba sabina, brathy appellata a Græcis, duorum generum est. *Apul. de herb. c.* 85. *Scribon. compos.* 154. habet genitivum *brathys*.

* BRAXEÆ, earum, f. *Isidor. Orig. lib.* 19. *c.* 34. Braxeæ calceamentum comœdorum erat, sicut tragœdorum coturni. *Quidam* deducunt a *baxeæ*, quam vocem V., alii a βράζειν, quod crepent inter eundum.

BREVIS, lin. 19. | 20. post *jube rosæ* adde: & *l.* 1. od. 36. v. 16. Breve lilium.

* BRITANNIS, idis, f. idem ac Britannia. *Priscian. in perieg.* v. 577. Ast aliæ Oceani juxta boreotidas actas Sunt geminæ, Rhenique Britannides ostia cernunt. *h. e.* insulæ Britannides, nempe Albion & Hibernia.

BRITANNICUS, in fin. adde: ¶ *Britannicus* fuit etiam cognomen victorum Britanniæ, ut filii Claudii Imperatoris ex Messallina, quem primo *Germanicum*, mox *Britannicum* appellavit, ut patet ex *Sueton. in Claud. c.* 27., tum etiam Imperator Commodus. *Lamprid. in Comm. c.* 8.

BRUTTIUS, lin. 3. post *Pers. sat.* 6. v. 27. adde: Bruttius angulus apud *Flor. l.* 3. *c.* 20. locus quidam fuisse videtur apud populos Bruttios.

* BUBŌNA, æ, f. Dea apud Romanos, quæ boum curam gerere credebatur. *Augustin. de civit. Dei l.* 4. *c.* 34. Sine Segetia seges, sine Bubona boves, mella sine Mellona, poma sine Pomona ab uno vero Deo multo felicius acceperunt Hebræi.

* BUGILLO, onis, m. herba eadem, quæ vulgo bugola, aut ajuga reptans appellatur. *Marcell. Empir. c.* 8. Bugillonis succus.

BUGLOSSA, in fin. adde: *Seren. Sammon.* v. 421. Capparis atque apium, buglossaque jungitur una. *Æmil. Macer* tamen primam syllabam corripit *in capit. de buglossa* v. 1. Lingua bovis Græco sermone buglossa vocatur. Et v. 10. Vinum potatum, quo sit macerata buglossa. Sed non imitandus.

* BULÆUS, a, um, adject. a Græco βουλὴ *consilium*. Bulæus Jupiter, & bulæa Pallas quasi consilii publici præsides in numis apud *Spanhem. de usu* &c. *dissert.* 3. *pag.* 133.

* BULLESCO, is, n. 3. *Ampel. de mirac. mundi c.* 8. Cum manibus supplodas, pix alte extollitur, & quasi ab aqua bullescit. *h. e.* in bullas abit, ebullit.

BUTES, in fin. adde: ¶ Alius fuit Butes Teleontis & Zeuxippes Eridani (corrige Apidani) fluminis filiæ filius, Atheniensis, de quo mentionem facit *Hygin. fab.* 14. ¶ Fuit alius Pallantis filius. *Ovid. Met. l.* 7. v. 500. ¶ Item armiger quidam Anchisæ. *Virgil. Æn. l.* 9. v. 647. ¶ Alius denique fuit Butes Trojanus a Camilla in prælio occisus. *Virgil. Æn. l.* 11. v. 690.

C

* CABALLIO, onis, m. idem ac equuleus. *Veget. veter. l.* 1. *c.* 20. Equulei, id est caballiones marini. Sunt qui putant hos esse *hippocampos*.

CABALLUS, in fin. adde: ¶ Caballus fuit etiam cognomen Romanum; hinc ludit in ambiguo *Martial. l.* 1. *ep.* 42. v. 16. Qui Galbam salibus suis, & ipsum Possis vincere Sextium Caballum. Ludit qui stolida procacitate, Non est Sextius ille, sed Caballus.

* CACATORIUS, a, um, adject. exonerando ventri idoneus. *Compol. in Litholex.* Fulcrum cacatorium.

CADAVER, lin. 2. post *præcipue hominis* adde: a *cadendo* deduxit *Hieronym. in Matth. c.* 24. v. 28., quoniam & apud Græcos πτῶμα significat *cadaver*.

CADUCUS, lin. 26. post *c. de Pæonia* adde: ¶ *Caducum ignem* vocat *Senec. natur. quæst. l.* 2. *c.* 23. quoddam genus fulminis imbecilli, quod cito interiturum est, quia non ex solida materia oritur, nec in qua possit consistere, ac propterea simile videtur fulguri.

CÆ-

* CÆLILOQUUS, a, um, adject. *Commodian. instruct.* 60. Cæliloquus Doctor Isaias. *h. e.* qui cælesti lumine præditus arcana profert.

CÆLO, lin. 8. post *cælandi subtilitas* adde: ¶ Hactenus *Forcellinus* exempla attulit de metallis tantum, sed usurpatur etiam de gemmis, de vitro, & de marmore. *Plin. l.* 37. *c.* 9. Difficilis ad cælandum gemma. *Id. lib.* 3. *c.* 26. Vitrum aliud flatu figuratum, aliud argenti modo cælatur. *Id. de mausolea marmoreo l.* 36. *c.* 5. Ab oriente cælavit Scopas.

CÆSAREUS, in 2.ª edit. lin. 11. pro *Coloniani* lege *Coloniai*.

CÆSARIANUS, lin. 10. | 11. *Sunt etiam Cæsariani*, — *qui est de Cæsarianis*, hæc sic mutanda: *Cæsariani* etiam & *Cæsarienses* dicuntur officiales Procuratoris Cæsaris, qui & *Catholiciani* vocantur. L. Prohibitum, & L. Defensionis Cod. de jure Fisci *lib.* 10. Eos vero executores, nuncios, fiscales interpretatur *Alciatus L. Final. Cod. de Fact.* De his *Cyprian. epist.* 82. Cæsariani quicumque vel prius confessi fuerant, vel nunc confessi fuerint, confiscentur, & vincti in Cæsarianas possessiones descripti mittantur.

CÆSARIES, in fin. adde: ¶ De catulis etiam usurpat *Grat. cyneget. v.* 272. Discretaque collo Cæsaries, non pexa nimis, non frigoris illa impatiens.

CÆSIO, lin. 2. pro 1. *c.* 33. lege 4. *c.* 33.

CAJOLUS, in fin. adde: V. *Sociolus* in *Appendice*.

CALAMARIUS, in 1.ª edit. lin. 3. pro *Me cuitis* lege *Ne cuivis*.

* CALAMAULES, ia, m. καλαμαύλης, qui calamo sonat, a κάλαμος *calamus*, & αὐλὸς *tibia*. *Notæ Tiron. pag.* 173.

CALAMETUM, in fin. adde: ¶ Hic *Forcellinus* lectionem *Gesneri* recepit, & calameta male interpretatur fragmenta arundinum, cum potius vox hæc, si ejus notationem sequi voluisset, interpretanda esset *locus calamis consitus*; præterea inepte coherent *calameta* cum *sarmentis*. Frustra igitur est *Lexicographus* noster, nam cum *Schneidero* legimus *calameatis* pro *calametis*. *Calamenta* quippe sunt partes siccæ vitis, ita appellatæ ab antiqua *cala*, Græce κᾶλον, quod lignum aridum significat, fortasse a καίω *ardeo*. *Lucilius* apud *Serv. ad Æn.* 6. *v.* 1. Scinde, puer, calam, ut caleas. Hinc *Benedictus Del-Bene* in sua *Columellæ* versione recte appellat calamenta *seccumi*. Si placet, comparemus loca *Palladii* & *Catonis*, quæ eamdam rem præscribunt. *Pallad. Febr.* 15. 6. Statim post putationem sarmenta decisa a vineis, & rubi, & impedimentum fossoris omne tollatur. *Cato c.* 50. Ubi vineam deputaveris, acervum lignorum, virgarumque facito.

* CALAMINTHA, æ, f. καλαμίνθη, planta quædam, eadem ac mentastrum. *Plin. l.* 19. *c.* 10. Senecta degenerat sisymbrium in calaminthum.

CALATHUS, in fin. adde: ¶ Etiam pro ipso floris calice usurpatur. *Colum. l.* 10. *v.* 99. Calathisque virentia lilia canis. *h. e. verdeggianti gigli coi canuti panier*, ita vertit *doct. Del-Bene*. Adde *Auson. edyll.* 14. *v.* 31. *de rosa*. Rideatis calathi patefecit honorem, Prodens inclusi semina densa croci. et *Auct. incert. epigr. de rosis v.* 3. Tertia non totum calathi patefecerat orbem.

* CALCEARIUS, a, um, adject. ad calceos pertinens. *Varr. de L. L. l.* 7. *c.* 30. Quoniam taberna, ubi venit vinum, a vino vinaria, a creta cretaria, ab unguento unguentaria dicitur; ἀναλογικῶς si essent vocabula, ubi caro venit, carnaria; ubi pelles, pellaria; ubi calcei, calcearia dicerentur; non lanienam, pellesuina, sutrina. Hinc apparet inusitata *Varronis* tempore fuisse vocabula *carnaria*, *pellaria*, *calcearia*, licet illa putet recte dici potuisse; quod tamen ne posterioribus quidem temporibus usurpatum fuit a Scriptoribus Latinis.

CALCO, lin. 53. post *calcare dicitur gallus gallinam iniens* adde: Sunt qui putent hic *calcare* poni pro pedibus scalpere, quemadmodum sæpe solent gallinæ more gallorum, ita etiam accepit *doct. Del-Bene*, qui locum *Columellæ* vertit Italice *scolpitare*.

CALCULATOR, in fin. adde: ¶ Sed in assignanda vocis hujus significatione errarunt Grammatici omnes, eosque secuti Lexicographi, nam *calculator* non is tantum erat, quem *ratiocinatorem* appellabant veteres, sed is etiam, qui pueros litteras docebat, quod neque a Grammaticis, neque a Lexicorum scriptoribus animadversum est. *Isidor. Orig. l.* 1. *c.* 3. Primordia, inquit, artis grammaticæ litteræ communes existunt, quas librarii & calculatores sequuntur, quorum disciplina velut quædam artis grammaticæ infantia est. *Morcellus* autem *de stil. Inscript. Latin. pag.* 527., opinatur singulis in calculis litteras singulas pueris fuisse propositas, quas multis modis componerent, ut iis syllabas & verba conficerent. Hac vero significatione admissa, multo melius cohæret allata supra *Ulpiani* verba.

CALCULUS, in fin. adde: ¶ Est etiam nomen ponderis. *Auct. de ponder.* apud *Goes. Agrar. pag.* 322. Ponderum pars minima calculus est, qui constat ex granis ciceris duobus, & apud quosdam siliqua pensante, quæ tribus granis hordei declaratur in pondere. Duo calculi ceratium faciunt. Quatuor calculi, sive duo ceratia, obolum reddunt.

* CALDIUS pro CLAUDIUS jocularitar dictus est imperator Tiberius Claudius Nero, non a potu caldæ, sed quod mero frequenter incalesceret, & caldus potator esset. *Sueton. in Tib. c.* 42. In castris, tiro etiam tum, propter nimiam vini aviditatem pro Tiberio Biberius, pro Claudio Caldius, pro Nerone Mero vocabatur.

CALENDARIUM, col. 2. lin. 4. | 5. post *tit.* 7. *leg.* 6. adde: ¶ Translate *Tertullian. de habitu mulier. c.* 9. ad *fin.* Graciles aurium cutes calendarium expendunt. *h. e.* universum domus censum quasi in extima auricula appendunt, circumferunt.

CALENUS, lin. 6. post *Tu bibes uvam* adde: ¶ Absolute substantivorum more, vino scilicet intellecto. *Plin. l.* 14. *c.* 6. *sect.* 8. Juncta his præponi solebant Calena.

CALIGA, lin. 16. | 17. post *caligas habuere* adde: ¶ *Tertullian. de cor. mil. c.* 1. speculatoriam absoluta posuit pro caliga speculatoria.

CALIX, lin. 1. post *poculum, scyphus* adde: *Varr. de L. L. l.* 4. *c.* 27. Calix a caldo: quod in eo calda puls apponebatur, & caldum eo bibebant. *Festus*. Calix quod in eo caldum bibitur. *Macrob.* vero melius *sat. l.* 5. *c.* 21. Cylix poculi genus est: nos una littera immutata calicem dicimus.

* CALLIPETALON, i, n. herba eadem ac quinquefolium. *Apul. de herb. c.* 2.

CALLIPYDES, lin. penult. pro *Cum illa* lege *Cum ille*.

CALLIROE, lin. 21. | 22. post ῥεῖ, *fluentum* adde: vel potius quod pulcre, *h. e.* molliter fluerent, quod est proprium fontium.

CALLOSUS, lin. 7. | 8. post *albumen* adde: quin potius gutta illa albicans in vitello, quæ facile in callum durescit.

* CALVENA, æ, m. a calvitie nomen fictum. *Cic. Att. l.* 14. *epist.* 5. Calvena moleste fert se suspectum esse Bruto. *h. e.* Matius, Cæsaris olim familiaris, calvus, quem propterea Madarum etiam vocat *Id. Att. l.* 14. *epist.* 2., calvus enim Græce est μαδαρός.

* CALVIO, is, ire, a. 4: idem ac *calvo* aut *calvor*, *ingannare*, fallere, decipere. *Serv. ad* 1. *Æn. v.* 720. Alii Calvam Venerem dictam tradunt, quod corda amantum calviat, id est fallat atque eludat.

* CAMA, æ, f. lectus brevis & prope terram, a Græco χαμαί *humi*. *Isidor. Orig. l.* 20. *c.* 11.

CAMERA, lin. 20. | 21. post *nomina enumerat* adde: Ab his navigiis, quæ eodem fere modo describit, nomen habere Camaritarum gentem, Ponti accolam, ait *Eustath. ad Dionys. perieges. v.* 700. Eorum mentionem facit *Priscian. in perieges. v.* 682. *Avien. in descript. orb. v.* 886., & *Ammian. Marcellin. l.* 22. *c.* 8.

* CAMESES, is, m. antiquus Italiæ princeps, qui una cum Jano regnavit. *Macrob. saturn. l.* 1. *c.* 7. *ad med.* Regionem istam, quæ nunc vocatur Italia, regno Janus obtinuit, qui, ut Hyginus Protarchum Trallianum secutus tradit, cum Camese æque indigena terram hanc ita participata potentia possidebant, ut regio Camesene, oppidum Janiculum vocitaretur.

* CAMPANEUS, vel CAMPANIUS, a, um, adject. ad campum pertinens, idem ac campestris. *Innocent. de casis lit. inter auct. rei agrar. Goes. pag.* 239. Si in campaneis locis hæc casa fuerit. *Id. ibid. pag.* 240. Si in campaniis locis fuerit.

CAMPANUS, lin. 7. post *fastidia videtur* adde: Hinc idem *Cic. contra Rull.* 2. *c.* 2. habet Campanum supercilium.

* CAMPICELLUS, i, m. diminutiv. a voce *campus*, parvus ager. *Innocent. l.* 12. *de litter. & notis juris expon. inter auctor. rei agrar. Goes. pag.* 222. Sub se autem campicellum habens.

* CAMPICULTOR, oris, m. qui campos colit, agricola. *Compol. in Litholex.*

* CAMPICULUS, i, m. diminutiv. a voce *campus*, parvus ager. *Campol. in Litholex.*

* CAMPSANEMA, atis, n. herba eadem ac ros marinus. *Apul. de herb. c.* 79.

CAMULUS, in fin. adde: Camulum tamen non jam apud Sabinos, sed apud Celtas Martis nomen fuisse probat *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 23.

CANA, in fin. adde: ¶ Habetur etiam singulare *canum* apud *Festum* in *Canephora*. Canephora mulier appellatur, quæ fert canum, id est qualum, quod est cistæ genus.

CANALIS, lin. 18. adde: ¶ Est etiam instrumentum olearium; quid tamen sit, prorsus ignoramus. *Colum. l.* 12. *c.* 50. Oleo autem conficiendo molæ utiliores sunt, quam trapetum; trapetum, quam canalis, & solea.'

CANALICULUS, in fin. adde: ¶ Est etiam in triglyphis cavitas inter strias, Italica *scanalatura*. *Vitruv. l.* 4. *c.* 3. Triglyphorum latitudo dividatur in partes sex, & secundum regulam ad normæ cacumen imprimantur.

CANCREMA, in fin. adde: Omnes editiones *Vegetii* habent *canchremata* cum adspiratione. Si cujus ictu vulneris insanabilis redditur, &, *ut* mulomedici dicunt, canchremata fecerit.

* **CANCRŌMA**, atis, n. idem ac canchrema, & cancer. *Veget. l.* 4. *c.* 19. Refrigeratoque mella ad cancromatis, & plagas, vel famices ad cicatricem reducendos uteris. Sic habetur in edit. *Schneideri*, vulgo vero *ad cancromatas plagas*; quin immo etiam superius *canchramata* in *cancromata* mutandum videtur.

CACO, in fin. adde: ¶ Particip. *cacandus* apud *Auct. Priap. carm.* 70. v. 4.

CANDELA, lin. 2. post λύχνοι adde: forte ejus ortatio deducenda est ex candore luminis. Lin. 15. | 16. pro *l.* 3. *c. ult.* lege *l.* 2. *c. ult.*

CANDELABRUM, lin. 4. post *humilia* adde: *Vitruv. l.* 7. *c.* 5. Inter monstrosas picturas ponit candelabra ædicularum sustinentia figuras.

CANDOR, in fin. adde: ¶ Candor est etiam virtus orationis. *Quintil. l.* 10. *c.* 1. Nec indignetur Herodotus sibi æquari Livium, cum in narrando miræ jucunditatis, clarissimique candoris &c. *h. loc.* indicat pulcritudinem illam, quæ ex perspicuitate narrandi oritur, & fidem simul facit historiæ.

CANIS, lin. 30. post *genere effertur* adde: ¶ Canis feminino genere effertur etiam cum de masculo agitur. *Auct. Priap. carm.* 71. v. 5. Vicini canis huc subinde venit, Nidorem, puto, prosecuta fumi; Quæ libamine mentulæ comeso, Tota nocte mihi litat rigendo. *h. e.* arrigendo.

CANITIES, lin. 10. post *morosa* adde: ¶ Tribuitur etiam animalibus. *Ovid. Met. l.* 1. v. 237., *de Lycaone in lupum converso*. Fit lupus, & veteris servat vestigia formæ: Canities eadem est. Canities *h. loc.* est color cinereus, quem referunt villi lupini. Hinc πολιὸν λύκον apud *Homer. Iliad. l.* 10. v. 334. ubi *Scholiast.* πολιὸν interpretatur τεφρώδη, *h. e.* cinereus.

* **CANYPA**, æ, f. idem ac canistrum a *canum*, vel a κάνεον Græcorum, quod idem significat. Hæc vox legitur tantum in *Inscript. Fratr. Arval.* n. 32. Deinde pueri canipas contigerunt, quas per calatores domos suas miserunt. *Marinius ibid. pag.* 396. & 397. probat per hanc vocem nihil aliud significari posse quam canistra; his enim veteres in conviviis & sacrificiis utebantur, ut fruges et res ad sacrificium pertinentes ferrent; mos vero tangendi canistra probatur etiam ex *Demosthen. ad fin. oration. contra Androtion.* ubi ille ait, sacerdotem solere ἅπτεσθαι χερνίβων καὶ κανῶν, *h. e.* *tangere pelves & canistra*.

CANNABETUM, lin. 3. pro *aræ* lege *areæ*.

CANTABRICUS, in fin. adde: ¶ Apud *Veget. l.* 3. *c.* 57. legitur Cantabricus succus. *h. e.* furfuraceus, ex cantabro derivandus; sed lectio ibi fluctuat, & quidam legere malunt *Tunc cantharum aquæ*.

CANTHARUS, lin. 2. post *genus poculi ansati* adde: Sunt qui putant, hujusmodi nomen originem trahere a quodam Canthar o inventore & opifice, cujus meminit *Pollux Onomast. l.* 6. *segm.* 96. *pag.* 623. *Athen. l.* 11. *c.* 6. & *Plin. l.* 34. *c.* 8. *sect.* 19. n. 25. Cantharus Sicyonius.

CANUS, lin. 21. post *excussa lupi* adde: Hoc loco *canus lupus* non idem est ac senex, sed potius cinerei coloris, qualem referunt lupi cujuscumque ætatis.

CAPETUM, in fin. adde: *Ammian. Marcellin. lib.* 22. *c.* 4. Totidemque pabula jumentorum (quæ vulgo dictitant capita) & annuum stipendium grave. *h. e.* quod nunc nostri milites vocant *razioni*. *Cod. Theod. l.* 7. *tit.* 4. *leg.* 7. Milites capitum petere jussimus. *Ibid. leg.* 13. Species capitum, annonarumve ex horreis proferantur. *h. e.* capitum pro capitorum.

CAPILLOR, lin. 1. | 2. pro *l.* 12. *c.* 37. lege *l.* 37. *c.* 11.

CAPILLUS, lin. 30. post *torte capille place* adde: ¶ *Capilli cedentes*. *h. e.* retro abeuntes, & refugi a fronte, ut in senescentibus & senibus. *Plin. l.* 3. *epist.* 6. Signum effingit senem stantem; rari & cedentes capilli, lata frons, contracta facies.

* **CAPITANEUS**, a, um, adject. præcipuus, principalis. *Auct. incert. rei agrar. pag.* 270. *Goes.* Quas litteras singulas in terminis invenies, quæ capitaneæ sunt, non fundorum, sed rationis terminum ostendunt.

CAPITOLIUM, in fin. adde: ¶ Veronæ etiam fuisse Capitolium apparet ex *Maffei Mus. Veron. pag.* 107. ¶ Christiani scriptores Capitolia dixere omnia gentilium templa. *Prudent. contr. Symm. l.* 1. v. 632. Et quæcumque solent Capitolia claudere larvas.

* **CAPITULARIA**, orum, n. libri sive tabulæ, in quibus populi capita, ejusque census descriptus erat: *libri del censo, libri della capitazione*: *Inscriptio* Romæ reperta atque edita in *Ephemer. Florent. ann.* 1756. *pag.* 114. atque etiam a *Morcello de stil. Inscript. Latin. pag.* 329. T. Flavio Aug. lib. Euschamoni, qui fuit ab epistulis, item Procurator ad Capitularia Judæorum fecit Flavia Aphrodisia Patrono & Conjugi benemerenti. *Inscriptionem* hanc illustravit *Lamius*. Eo anno, quo Christus natus est, Augustus totius imperii descriptionem, & capitum exactionem indixit. Hæc ad Judæos quoque pertinuit; & sequentibus quoque annis, atque etiam sub Tiberio facta est. Euschamonas igitur (homo Græcus, *di buona figura*) qui Augusti Libertus erat, eidemque ab epistolis, erat etiam Procurator a censibus Judæorum accipiendis, librosque seu tabulas, in quibus census isti descripti erant, curabat, dictus propterea Procurator ad Capitularia Judæorum; *Procuratore o Fattore a riscuotere il censo imposto alla nazione Giudea*. Titulum posuit Flavia Aphrodisia, quæ illi primum in servitute, tum ab eo manumissa, ejus tandem uxor. V. *Procurator*. ¶ *Morcellus loc. cit.* opinatur, Titum Flavium Capitularia exegisse, tributum scilicet drachmarum duarum, quod, Vespasiani jussu, Judæi quotannis Capitolino Jovi pendere cogebantur, quemadmodum in templum Hierosolymorum undique antea mittebant; ut etiam apud *Cic. pro Flacc. c.* 28. videre est. Vox tamen hæc libros seu tabulas, de quibus diximus, certe significat, quocumque demum tempore hæc Judæorum capitum exactio indicta fuerit, & quæcumque ipsa fuerit. Hinc apud *Medii Ævi* Scriptores *Capitulatium* & *Capitulare*; quibus vocibus idem liber significatur, & ad alia horum attributorum genera refertur.

CAPPA, lin. 2. post *hujus litteræ* adde: *Auson. edyll.* 12. *de litt. monosyll. Græc. & Lat.* v. 26. Cappa fui quondam Bœotia, nunc Latium K.

* **CAPRISSO**, as, n. 1. vocem caprinam imitor. *Anonym. Neveleti fab.* 29. v. 7. Sta procul, hædus ait, caprissas gutture falso. *Quidam* legunt *caprizas* eodem sensu.

* **CAPSARIA**, æ, f. ancilla, quæ in capsa servat res dominæ suæ. *Inscript.* apud *Murator. pag.* 899. Asia Liviæ capsaris.

* **CAPSULO**, as, a. 1. in capsa claudo. *Campol. in Litholex.*

CAPULUS, in 2.ª edit. lin. 20. pro *carm.* 57. lege *carm.* 24.

CAPUT, col. 3. lin. 17. | 18. post *pernumeratum esset* adde: ¶ Non una est interpretatio verborum *Cic. ad Att. l.* 15. *epist.* 26. Item de illo Tulliano capite libere cum Cascelio loquere. Parva res est, sed tu bene attendisti; nimis callide agebatur. *Caput* hoc *Tullianum* idem *Cic. ibid. epist.* 29. vocat *Tullianum semissem*. De Tulliano semisse, inquit, M. Axianum adhibebis, ut scribis. Quare cum semissis dimidiam cujuscumque rei partem significet, *Tulliani capitis* nomine indicari videtur dimidium pecuniæ fenori datæ. *h. e.* dimidium sortis, *la metà del capitale*. At vero cum in re usuraria *semissis* dimidium sit usuræ centesimæ, *il sei per cento*, putarunt nonnulli capitis nomine, quod postea *semissis* appellatur, significari a *Cicerone* non jam dimidium ipsius pecuniæ in fenore occupatæ, sed dimidium ejus pretii, quod pro fenore pendebatur, quod *Cicero* rem parvam dicit. In fin. adde: ¶ *Caput Africæ* fuit Romæ vicus quidam, in quo pædagogi præsertim habitabant, ut probat ex *Inscription. Marinius Fratr. Arval. pag.* 425. Pædagogus a caput Africæ. *h. e.* a vico, qui appellatur *caput Africæ*. ¶ Caput obscena metaphora pro veretro usurpat *Tibull. in Priap.* v. 31. Voret profunda fossa lubricum caput. *Id. ibid.* v. 36. Vagum sonante merseris caput luto.

* **CARCERARIUS**, ii, m. *carceriere*, carceris custos. *Campol. in Litholex.*

CARCHESIUM, lin. 18. | 19. post (Hunc *Catulli* versum inter ejus carmina non invenio) adde: Pleræque editiones illum interserunt, auctore *Mureto*, post *vers.* 235. *Epithalamii Pelei & Thetidis*.

CARCINŌMA, col. 2. lin. 9. | 10. *carentiam ulceris agnoscit*, ait *Forcellinus*, non imitandus tamen, nam vocem *carentia* inter barbaras ipse recenset.

* **CARCINOMATŌSUS**, a, um, adject. ciens carcinoma. *Campol. in Litholex.*

* **CARDAMINA**, æ, f. herbæ nomen apud *Apul. de herb. c.* 20., qui Græcis etiam Cardamon, Italis nasturtium vocari ait.

* CAR-

* CARDIMONA, atis, *Cœl. Aurel. acut. l. 2. c. 35. ad fin.* Vocatur autem secundam aliquos quædam passio etiam cardimona, quam Græci καρδιωγμὸν vocaverunt. Haec oe-cessariu sequitor dolor oris ventris, quam plurimi idiotæ cordis dolorem vocaverent.

CAREX, in fin. adde: Sed legitur etiam apud *Colum.*, cujus auctoritas pluris est facienda, is enim ait *l. 11. c. 2. circa med.* Filix quoque, aut carex, ubicumque nascitur, Augusto mense recte extirpatur.

CARMEN, in fin. adde: Sed in hoc etiam *Claudiani* loco fluctuat lectio, nam quidam *carmina* pro *cantu* accipiant, *Burmannus* tamen reponendum putat *stamina*.

CARNARYUS, in fin. adde: ¶ Taberna *carnaria* pro laniena apud *Varr. de L. L. l. 7. c. 30.* V. *Calcearius* in *Appendice*.

CARNEUS, lin. 3: post *carnea tunica* adde: ¶ Idem ac carnosus. *Maxim. Gall. eleg. 1. v. 85.* Quærebam gracilem, sed quæ non macra fuisset; Carnis ad officium carnea membra placent.

CARNI, orum, m. Delenda sunt quæ deinde apponentur, & hæc reponenda. Populi montani ad provinciam Forojuliensem pertinentes, quique Alpes Julias & Noricas incolebant, ex quibus digressi septentrionem versus Carniolæ, Carinthiæ, Carso, & aliis provinciis nomen dederunt. Ab iis etiam civitas *Carnuntum* (ut apud *Vellej. Paterc. l. 2. c. 109.*) vel *Carnus*, *untis* (ut apud *Liv. l. 43. c. 1.*) dicta est, & ab Cornutibus, Galliæ populis antiquissimis, profecti dicuntur. De iis *Plin. l. 3. c. 18.* & *Pompon. Mela l. 2. c. 4.*

CARPENTUM, col. 2. lin. 1. post *bantur* adde: *Propert. l. 4. el. 8. v. 22.* Carpenta serica. h. e. serico panno ornata.

CARPO, in fin. adde: ¶ *Carpere hortum* est fruges carpere. h. e. furari ex horto. *Auct. Priap. carm. 27. v. 1.* Tu qui non bene cogitas, & ægre Carpendo tibi temperas ab horto. *Id. carm. 77. v. 5.* Si commissa meæ carpes pomaria curæ.

CARPOBALSAMUM. Eliminanda vox hæc, nam primus eam Latio donavit *Lindenius* nullius codicis fretus auctoritate. Hinc *Leon. Targa* hanc vocem in utraque *Celsi* editione exolare toto Latio jussit.

CARPUS, in fin. adde: ¶ Carpus fuit etiam servile nomen apud Romanos, & sæpe occurrit apud *Gruterum*; immo vero in iis *Inscriptionibus* aut diserte scriptum est *Carpus Aug. Lib.* & *Carpus Cæsaris Lib.* aut sigla *L.* subjungitur, & si prænomina & nomina gentium nobilium cognomini *Carpo* preposita attendas, adjectave alia consideres, nummissos eos Carpos fuisse facile intelliges, ut ait idem *Murgagnus epist. Æmilian. 12. n. 50.*, qui etiam hujus nominis inscriptiones alias affert a se visas in Arce Meldensi. Id nomen servile fuisse ea etiam ostendunt, quæ de servo obsoniorum scissore (V. *Carpo*) scribit *Petron. in satyr. c. 36. ad fin.* Ingerebat nihilominus Trimalchio lentissima voce, Carpe, Carpe. Ego suspicatus ad aliquam urbanitatem toties iteratam vocem pertinere, non erubui eum, qui supra me accumbebat, hoc ipsum interrogare. At ille, qui sæpe ejusmodi ludos spectaverat, Vides, inquit, illum, qui obsonium carpit? Carpus vocatur. Itaque quoties-cumque dicit: Carpe, eodem verbo & vocat, et imperat.

* CARRACUTIUM, ii, n. *Isid. Orig. l. 20. c. 12.* Carracutium vehiculum altissimarum rotarum, quasi carrum acutum. *Scheffer.* tamen *de re vehic. l. 2. c. 27. pag. 322.* hæc posteriora verba, etymologiam continentia, absurditatis postulat.

CARROBALLISTA. Vox hæc minus Latina est, ac rejicienda prorsus auctoritate *Cod. MS. Biblioth. D. Marci Venetiar.*, qui hoc in loco habet *arcuballistæ* pro *carroballistæ*, Eu locus, ut legitur in edition. *Vegetii.* In quinta acie ponebantur interdum carroballistæ (*Gesnerus* in *Thesaur. L. L.* habet *carraballistæ*), manuballistarii, fustibulatores, funditores. *Vegetius* nullo alio in loco adhibet hanc vocem, sed sæpissime utitur vocabulo *arcuballista* (quod V. suo loco) præterea *lib. 2. c. 15.* conjungit *manuballistas*, & *arcuballistas*, quemadmodum *lib. 4. c. 21.* *manuballistarios*, & *arcuballistarios*; ita ut arcuballistæ fere semper videantur soliti fuisse pugnare una cum manuballistariis.

CASEALE, in fin. adde: *Pontedera in Antiquit. Latin, & Græc. pag. 498.* vulgatum *caseale* aperte vitiosum ex *Cod. Lipsiensi* corrigi jussit; quicum sentiunt *Schneiderus* & *Dei-Bene*; nam hoc in loco sermo est de pecudum stercore, non de caseo conficiendo. Itaque reponendum putant *caprile* pro *caseale*, quod sane fecit in sua editione *Schneiderus*; hac præcipua de causa, quod idem *Colum. l. 7. c. 6.* jubet caprile quotidie converrere. Vides igitur, vocem hanc e Latino Lexico convellendam omnino esse, ac repudiandam.

* CASIGNETE, es, f. κασιγνήτη, h. e. soror germana. Ita vocatur herba quædam apud *Plin. l. 24. c. 17. sect. 102.* Casigneten, quoniam secum ipsa nascatur, nec cum ullis aliis herbis; eamdem Dionysonymphadem nominant, quoniam vino mire conveniat. *Harduinus* tamen eam potius appellandam esse ait *acasigneten*. h. e. sine fratribus, nam κασίγνητον *fratrem* significat; cui ipse assentio.

CASSIS, idis, lin. 1. post *ut galea* adde: ita appellata, quod cassa. h. e. vacua sit ad caput recipiendum.

CASSIS, is, lin. 5. post *venatorium* adde: sic nominata, quod cassas. h. e. vacuas habeat maculas, proprie rete cavum instar sacci, in quod ingressa bestia exitum non inveniat.

CASSITERON, lin. 2. pro *Plin. l. 24.* lege *Plin. l. 34.*

CASTRA, in fin. adde: *Castra Ælia* oppidum in Hispania apud *Liv. in fragm. l. 91. histor.* V. *Giovenazzium in Scholiis*. Hujus autem oppidi, ut ipse ait, non modo apud Geographos, sed ne in aliorum quidem veterum aut recentium scriptorum monumentis mentio fit; suas ipse conjecturas proponit; hæc demum addit; sed hæc Hispani doctiores viderint. ¶ In antiquis Inscriptionibus *Castrorum pater*, aut *filius* est appellatus Imperator Caligula, quod in castris natus, & educatus fuerit, ceteri deinde etiam imperatores (*Sueton. in Calig. c. 22.*). *Castrorum* vero *Mater* prima omnium Augustarum dicta fuit Faustina, quod maritum suum M. Antoninum Pium comitata fuisset in castris. Hoc exemplo pluribus Augustarum hujusmodi appellationis honor habitus fuit. *Capitolin. in M. Aurel. c. 26.*

CASUS, in fin. adde: ¶ *Casus barbari* quinam sint, V. *Barbarus* in *Appendice*.

CATAPLASMA, lin. penult. post *aperiatur* adde: sed meliores editiones, post *Leon. Targam*, legunt *cataplasmatis*.

* CATASTACTICE, es, f. herba scelerata apud *Apul. de herb. c. 8.*

* CATASTALTYCUS, a, um, adject. καταςαλτικός, reprimendi aut sistendi vim habens, cohibens, a verbo Græco καταςέλλω reprimo. *Veget. Veter. l. 4. c. 28.* Hæc bene trita & cribrata æquo pondere catastalticum (*subintellig.* medicamentum) faciunt, quod carnem supercrescentem comedendo adjuvet. *Id. l. 2. c. 22.* Catastaltico quoque medicamento libraturam satis consumis.

* CATASTEMA, atis, n. κατάςημα, constitutio. *Veget. Veter. l. 1. c. 17.* Nam Austro, & Africo vento flantibus, interpositis annorum spatiis, recursu, ut asserunt, catastematis (*scilic.* recursu cæli & siderum) sicut certo tempore homines pestilentia corrumpantur, sic animalia ille aer corrumpit, & perimit.

CATERVARIUS, in fine adde: Etiam *Gudius Inscript. pag. 106. n. 1.* ex lapide antiquo protulit *catervarios pugiles*.

CATHARTYCUS, lin. 5. post *insiticium* adde: Hinc *Leonard. Targa* in utraque *Celsi* editione ex texta expunxit.

CATILLUS filius Amphiarai &c. Hæc omnia delenda esse arbitror, & ea, quæ sequuntur, reponenda. CATILLUS filius Amphiarai post patris interitum tres liberos in Italia procreavit, Tiburtum, Coram, & Catillum, qui, depulsis ea oppido veteribus Sicanis, a nomine Tiburti fratris natu maximi urbem vocaverunt. Hæc narrat *Solin. c. 2. Sil. l. 8. v. 366.* Et Tibur, Catille, tuum. *Horat. l. 1. od. 8. v. 2.* sublata consonante Catilum media brevi extulit. Circa mite solum Tiburis, & mœnia Catili. Primam vero corripuit *Stat. silv. l. 1. carm. 3. v. 100.* Alciden, dictumque lyra majore Catillum. Ceterum mons Catilli, cujus meminit *Serv. ad Æn. l. 7. v. 672.*, est idem Tibur, ac propterea perperam putavit *Forcellinus* Catillum nomen ussa montis ejusdem apud Tibur.

* CATOPYRITIS, itidis, f. gemma quædam apud *Plin. l. 37. c. 10. sect. 56.* Catopyritis e Cappadocia provenit.

CATONIUM, in fin. adde: ¶ Et pro sepulcro apud *Campol. in Litholex.* Catonium fecit Decius.

* CATULOTICUS, a, um, adject. κατουλωτικός, cicatricem obducens. *Veget. Veter. l. 4. c. 28.* Igitur medicamentum, quod supra dixi, catuloticum est.

CAUDINUS, lin. penult. adde: *Liv. l. 9. c. 7.* Pax caudina, & saltus caudinus. In fin. adde: & *Liv. l. 23. c. 41.*

CAVEO, lin. 23. post *ep. 5. v. 139.* adde: Singulare est illud *Inscript. Fratr. Arval. n. 41.* Promagister in codice cavit. h. e. nomen suum in codice seu libro scripsit, quo probaret illa die se adfuisse & sacrum fecisse; mox enim *ibid.* legitur: Fratres Arvales caverunt se adfuisse, & sacrum fecisse. Nimirum ut sportulas acciperent. V. *Arvalis* in *Appendice*.

* CAVILLATORIUS, a, um, adject. sophismatis et cavillationibus plenus. *African. Dig. l. 35. tit. 2. leg. 88.* Qui tractatus apud dialecticos τοῦ ψευδομένου (id est frustratorii, cavil-

villatorique) dicitur. Attamen hæc postreme verba uncis inclusa desunt in quibusdam editionibus.

CAURIO, in 2.a edit. lin. 3. pro *perdus* lege *pardus*.

CAUSA, lin. 1. post αἴτιον adde: id est, ea quo, vel per quod, vel a quo, vel propter quod aliquid fit, vel fieri dicitur, aut simulatur. Ejus vocis etymon ignotum, aut saltem incertum est. Quidam enim ex *cavillor*, alii a *casus* deducunt, nonnulli e *caiso* seu *quaiso*. *h. e. quæso*, vel ab αἰτία; sed forte derivandum est a *caveo*: certe Jurisconsultorum imprimis est *cavere*, quorum causæ quoque sunt, unde *causidici* appellantur.

* CAUSATRIX, icis, f. *Dig. l.* 38. *tit.* 10. *leg.* 4. §. 6. Omnis mali causatrix. Sed est tantum ex interpretatione, nescio quam antiqua, Homerici versus, & verbi κακομήχανος.

* CAUSTICE, es, f. καυστική, urens herba, quæ alias scelerata dicitur. *Apul. de herb. c.* 8.

* CAUTELITAS, atis, f. idem ac cautela, cautio. *Ennod. l.* 8. *ep.* 8. An forte contra me illam tuam cautelitatem æstimes esse servandam?

* CAUTEROMA, seu CAUTROMA, atis, n. e καυτήρ, ulcus, seu vulnus a peccante cautere factum. *Plin. Valer. l.* 3. *c.* 47. Quod remedium & alia hujusecemodi curat, & cautromata.

CAVUM, lin. ult. post *spiritu* adde: Pro fornace adhibet *Prudent. de S. Vincent. v.* 70. Excisa fabrili manu, Cavis recocta & follibus, Quæ voce, quæ gressu carent, Immota, cæca, elinguia.

CEDRIA, lin. ult. pro *Cels. l.* 5. *c.* 28. *n.* 39. lege *Cels. l.* 5. *c.* 18. *n.* 39. præterea animadvertas velim loco citato in utraque editione *Leonard. Targam* posuisse *cedri* pro *cedria*, quod postremum *Lindenius* in textum receperat.

CELEBER, in fin. adde: ¶ *Celebrissimus pro celeberrimus* archaice scriptum apud *Campol. in Litholex.*

CELER, lin. 2. post *velox* adde: a Græco κέλης, Dorice & Æolice κέλης *equus desultorius*, vel a verbo κέλλω *impello*, vel a κέλω *jubeo*.

CELERITAS, in fin. adde: ¶ *Celeritas* fuit etiam Dea Solis filia, quæ a *Martian. Capell. l.* 1. *c.* 13. in sexta cœli regione collocatur.

* CELMIS, is, sive CELMUS, i, m. unus ex Idæis Dactylis, nutricius Jovis, cui, dum parvus erat, & fidus & admodum carus fuit. Sed cum postea vulgasset, Jovem aliquando fuisse mortalem, in adamantem ab eo conversus est. *Ovid. Met. l.* 4. *v.* 181. Te quoque, nunc adamas, quondam fidissime parvo, Celmi, Jovi. Quidam legunt *Celme*.

CELTIS, lin. 2. ¶ *Item genus scalpri* &c. Delenda hæc & quæ sequuntur omnia, atque ita mutanda. ¶ Putarunt Lexicographi per hanc vocem significari etiam scalpri genus, quo lapides inciduntur, decepti *Inscriptione*, quæ est apud *Gruterum pag.* 329., in cujus *lin.* 23. legitur Malleolo & celte litteratus silex. Sed ea *Inscriptio* recens figmentum est, eamque titulum *Jacobus Baduarius*, patricius Venetus, Sergio Polensi parasito & histrioni sæculo XV posuit. V. *Maffejum in Art. Crit. Lapid. lib.* 3. *c.* 2. *col.* 185. & *seqq.*

* CEMUS, seu CEMOS, i, m. e κημός *canistrum*: planta quædam, quæ eadem videtur esse ac leontopodium. *Plin. l.* 27. *c.* 8. *sect.* 35. Eadem ex causa & cemos scribitur a nobis.

* CENARIUS, ii, m. auri & argenti expurgatorem esse conjicit *Guther. de offic. domus Aug.* 3. 9. (refutatur tamen a *Reinesio V. L. L.* 3. *pag.* 616.) quia apud *Hesychium* κένον sit κλῆρος *fundus*. *Inscript. apud Gruter. pag.* 1054. *n.* 8. Hic jacet nomine matrona C. F. in pace, uxor Cornelii primiceri Cenariorum, filia Porphori primiceri monetariorum.

CENOTAPHIUM, in fin. adde: Sed hæc Pisanorum decurionum decreta minus commode a *Norisio* appellata fuisse *Cenotaphia* animadvertit *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 376.

CENTIMALIS, in fin. adde: Hæc eadem *lib.* 3. *c.* 25. dicitur *Centralis*, at in edit. *Schneideri* itidem *centimalis*: Videtur hujusmodi nomen derivatum fuisse e κέντημα, quod e κεντέω *pungo*; est enim instrumentum ad paracentesin aptum. Hoc Galli vocant *trois-quarts*, Itali *il trequarti*.

CENTONARIUS, in fin. adde: ¶ *Inscriptio*, quæ ann. 1696. *Idib. August.* reperta est Patavii ad D. Petri Templum, ut affirmat *Salomonius in Urb. Patavinæ inscription. pag.* 120. M. Junius Sabinus IV vir ædilitiæ potestat. e lege Julia municipali patronus collegi centonariorum &c. Ex hac *inscriptione* quidem putant hac in urbe istiusmodi opificia viguisse. Re vera fortasse; at argumentum ab uno lapide sumptum sublestæ fidei est. Quid ni enim aliunde deportari potuit, & hic tandem consistere?

CENTRUM, in fin. adde: ¶ Centrum est etiam foramen κέντημα, *h. e.* punctione factum. *Martian. Capell. lib.* 8. *pag.* 290. Cito superioris vasis, aqua videlicet pleni, centrum aperi, ut simul cum incipiente lunæ oriri aquæ fluere in vas inferius incipiat, &, donec totum corpus appareat, fluat: Sic nempe legendus hic locus; ex eo enim vitiose edito nescio quod plenicentrum exsculpserant quidam Lexicographi. Centrum itaque est minutulum foramen, ut in clepsydra.

CENTURIO, lin. 17. 18. post *divitibus* adde: ¶ *Centurio nitentium rerum* apud *Ammian. Marcellin. l.* 16. *c.* 6. dicebatur magistratus ille, cui veterum monumentorum cura & custodia demandata erat. Quamvis autem hujus muneris ac magistratus mentio primum occurrat apud hunc auctorem, qui sæculo IV. scripsit, antea tamen, ac fortasse ipsius Augusti temporibus, institutum fuisse, optime probant qui Artium historiam illustrarunt, ac de signorum usu ætate hac nostra scripserunt. Hic igitur *Centurio* (qui postea *Tribunus* dictus est, ac tandem *Comes*) noctu per urbem cum militibus vagabatur, ut a veteribus monumentis dolus malus abesset; cavebatque præcipue, ne quis signa, quæ in urbe frequentissima erant, frangeret, avelleret, asportaret.

* CEPHALÆOTES, æ, m. κεφαλαιώτης, capitationis exactor. *Cod. Theodos. l.* 11. *tit.* 24. *leg.* 6. Nequaquam Cephalæotis, Hirenarchis, Logographis, publicis functionibus denegatis, nisi quid ea his quæ exigenda sunt, vel negligentia, vel contemptus distulerit.

* CEPOTAPHIOLUM, i, n. diminutivum e *cepotaphio*. Vox hæc extat in *Inscriptionibus apud Fabrett. c.* 2. *n.* 294. & *Boldett. pag.* 446. Sic etiam legendum pro *Epitaphiolum*, quod perperam dedit *Murator. Inscript. pag.* 162. *n.* 2. & *Forcellinus* ipse in Lexicon suum admisit, quam propterea vocem expungendam esse probat *Marinius Fratr. Arval. pag.* 184.

* CERASARIUM, ii, n. locus cerasis consitus. *Campol. in Litholex.* Cerasarium Mævius constituit in morem Ponticum magnifice.

* CERATIUM, ii, n. κεράτιον, siliqua Græca, *baccello Greco*. In ponderibus ceratium Græcorum idem est ac siliqua Latinorum. *Auctor. de ponder. apud Goes. Agrar. pag.* 322. Ponderum pars minima calculus est, qui constat ex granis ciceris duobus. Duo calculi ceratium faciunt. Quatuor calculi sive duo ceratia obolum reddunt. ¶ Est etiam ejus mentio apud *Colum. l.* 5. *c.* 10., sed ibi Græce scribitur.

CERCOPS, lin. 3. post *vocamus* adde: *Festus* hæc scribens humani aliquid passus est: miscet enim κέρδω, quod significat *vulpem*, et cognatum est nomini κέρδος *lucrum*, cum κέρκωψ, cujus plane aliud est etymon.

CERDO, lin. 5. post *Volesos*, *Brutosque decebunt* dele quæ sequuntur, & hæc repone: Adde *Pers. in fin. sat.* 4. ¶ Cerdones primis temporibus dicti sunt Christiani, ob majorem eorum multitudinem, quæ ex pauperibus abjectisque hominibus, vilibusque artificibus constabat. *Juvenal. in fin. sat.* 4. *de Domitiano*. Atque utinam his potius nugis tota illa dedisset Tempora sævitiæ, claras quibus abstulit urbi Illustresque animas impune & vindice nullo! Sed periit, postquam cerdonibus esse timendus Cœperat: hoc nocuit Lamiarum cæde madenti. Ita locum hunc intellexerunt *Baronius ad An. Ch.* 98. §. 9. *Tillemontius Tom. II. Monum. Eccles. Lamius in lib. de erud. Apostol. pag.* 90. & 1030. atque etiam *Mamachius de origin. & antiquit. Christ. lib.* 1. *c.* 2. §. 16. Vide etiam ad hanc vocem *Encyclopédie Méthodique*, *Antiquités*. Certe *Lactantius* (sive alius æque vetustus auctor) *lib. de mort. persecutor.* hæc habet *c.* 3. Qui (Domitianus) cum exerceret invisam dominationem, subjectorum tamen cervicibus incubavit quam diutissime, tutusque regnavit, donec impias manus adversus Dominum tenderet. Postquam vero ad persequendum justum populum, instinctu dæmonum, incitatus est, tunc traditus in manus inimicorum luit pœnas. ¶ Jungitur &c.

* CERNUNNUS, i, m. Numen Gallorum proprium, cujus effigies cornuta Bacchum repræsentabat, hinc etiam illi nomen inditum fuit. Hujus numinis mentionem facit *Inscriptio*, quæ prope Pollentiam Vagiennorum reperta est, quamque affert *Durandus Durandi* in opere, cui titulus: *I Cacciatori Pollentini*, quæ talis est: Deo Cernunno servatori Fouscius venat. V. S. L. M. Agit de eadem *Joseph Franchi nell'Antichita di Pollenza*. V. *Mémoir. de l'Acad. de Turin ann.* 1805-1808. *pag.* 486.

CERTITUDO. Vocem hanc *Forcellinus* inter barbaras adnumerat, & tamen hoc in loco ponit, & passim adhibere solet in vocabulorum enarrationibus. Tu vero cave imiteris; nihili enim est hæc *Ammiani* auctoritas, nam optimæ editiones eam vocem minime admittunt.

CERTUS, col. 2. lin. antepen. post *constitutum* adde: & *Plaut. Capt.* 3. 4. 111. Nihil inventes magis hoc certo certius.

CERVIX, lin. 4. 15. post *significat* adde: Sed interdum etiam anterior colli pars cervix appellatur. *Cels. l.* 7. *c.* 13. At in cervice inter cutem & asperam arteriam tumor increscit. Col. vero 2. lin. 35. 136. post ad *Æn.* 10. *v.* 396. adde: & *Lucret. l.* 6. *v.* 744.

CERYCIA, in fin. adde: ¶ Reperitur etiam *ceryceum* in sing. pro *caduceo* Mercurii. *Martian. Capell. l.* 4. *pag.* 93. *Grot.* Cum Cyllenius ceryceo geminus anguis assurgens allambere feminam crebris linguarum micatibus attentaret.

CHALASTICUS, lin. 1. pro *Colastram* lege *Chalastram*.

* CHALCEOS, χαλκεῖος, herba quædam apud *Plin. l.* 21. *c.* 16. *sect.* 56. Carduus et folia & caules spinosæ lanuginis habet. Item acorna, leucacanthos, chalceos, cnicos. Hujus herbæ mentionem facit etiam *Theophrast. Hist. Plantar. l.* 6. *c.* 3.

* CHALCETUM, i, n. herbæ genus apud *Plin. l.* 26. *c.* 7. *sect.* 25. Item herba chalcetum a vincis contrita imponitur.

CHALCIŒCUS, lin. 6. pro Χαλκίοικος lege Χαλκίοικος.

CHAMÆCTE, lege CHAMÆACTE.

* CHARAXATUS, a, um, adject. a verbo *charaxo*, exaratus, scriptus. *Augustin. de altercat. Eccles. & Synag.* Moyses in monte Sinai charaxatas decalogo tabulas accepit.

* CHARISTOLOCHIA, æ, f. herba apud *Apul. de herb. c.* 10.

CHARTULA, in fin. adde: ¶ Usurpatur etiam pro tabulis, vel scriptis publicis, aut privatis. *Cod. Theodos. leg.* 2. *de tabulariis*. Quam fideliter dederint administratorum suo tempore chartularum apud acta rationem. *Id. leg.* 8. *de filiis mil. apparit.* In chartularum ministerio esse, *Prudent.* περὶ στεφ. *carm.* 1. *v.* 75. Chartulas blasphemus olim nam satelles abstulit, Ne tenacibus libellis erudita sæcula Ordinem, tempus, modumque passionis proditum Dulcibus linguis per aures posterorum spargerent. Nempe *chartulas* dixit acta & narrationes Martyris.

* CHENOPOS, odis, f. χηνόπους, quasi tu *anseripedem* dicas, herba, quæ habet effigiem anserini pedis. *Plin. l.* 8. *c.* 8. Ceras ex omnium arborum satorumque floribus confingunt, excepta rumice, & chenopode. In edit. *Harduin.* legitur *echinopode*, quod deducitur ex Græco ἐχινόπους, spinæ vel tribuli genus aculeis horrens.

CHESIPPUS, lin. 2. pro *Cic. l.* 2. lege *Cic. l.* 1.

CHILO, in fin. adde: Fere eadem habent *Velius Long. pag.* 2234, & *Caper pag.* 2242. ¶ Fuit etiam cognomen apud Romanos. *Cic. Catil.* 2. c. 6. nominat Q. Manlium Chilonem. ¶ *Chilo* est quoque philosophus Lacedæmonius, unus ex septem sapientibus Græciæ, de quo *Plin. l.* 7. *c.* 32. Adde *Auson. de sept. sapient.* Chilo, cui patria est Lacedæmon: Noscere seipsum.

CHIONE, lin. 10. post *sequentibus* adde: & *Hygin. fab.* 200. In fin. adde: ¶ Alia fuit Chione Aquilonis & Orithyiæ filia, quæ a Neptuno compressa genuit Eumolpum. Hinc factus

* CHIONYDES, is, m. Chiones filius, Eumolpus. *Ovid.* 3. *Pont. el.* 3. *v.* 40. At non Chionides Eumolpus in Orphea talis, Quo in versu animadvertas velim, primam Chionidis syllabam produci, licet in *Chione* brevis sit, quod usuvenit sæpissime, ut in *Priamides* a *Priamo*.

CHLAMYS, lin. 38. 139. post *Ferrar. loc. cit. docet* adde: At *Winckelmannus* ex opere quodam anaglyptico Villæ Albanorum in *Novis Monumentis n.* 174. Macedonicæ chlamydis peculiarem etiam longitudinem demonstravit. In eodem opere Alexandri chlamys infra imos talos demittitur, Diogenis vero (uti etiam in signis heroicis) vix ad suram descendit.

CHOA, lin. 9. post *nola appellatur* adde: Hoc non admittendum, cum *nola Campana* dicitur inventa tempore *Paulini Nolani* ann. scil. a Chr. nato 400., nec ante sextum sæculum hujus vocis sic intellectæ uspiam extat mentio. — In fin. adde: Illud forte minus ineptum, *Coam. h. e.* vestibus Cois nudam potius quam tectam in triclinio, in cubiculo autem totam *Nolam* esse. *h. e.* omne impudicitiæ genus in se admittere, quo male audiebant Campani, & in iis præsertim Nolani. Sunt etiam qui exponunt, *Coam* in triclinio eam esse quæ coire gestiret, *Nolam* in cubiculo, quæ hoc idem nollet & detrectaret.

CHOACON, in fin. adde: Alii rectius fortasse legunt *coacon*, MSS. enim Codices id constantissime præseferunt; observandum est etiam inter *Hippocratis* opera haberi librum inscriptum de *Coacis Prænotionibus*, unde nomen deductum videri potest; *Gesnerus* putat *coacon* melius dici cum respectu ad *Coum Hippocratem*.

* CHORAULE, es, f. χοραύλη, *sonatrice corista*, femina, quæ ad chori cantum tibia sonat. *Inscript. apud Marinium Fratr. Arval. pag.* 612. Licinia M. Crassi lib. Selene choraula.

* CHORAULICUS, a, um, ad choraulem pertinens. V. *Choricus* in *Appendice*.

* CHORDULA, æ, f. diminutivum a chorda: *Campol. in Litholex.* Chordulam feci.

CHORICUS, lin. 5. post *pag.* 1821. *Putsch.* adde: Choricæ tibiæ. *Diomed. lib.* 3. *pag.* 489. *Putsch.* Quando enim choros canebat choricis tibiis, id est choraulicis, artifex concinebat.

* CHOROS, i, f. herba eadem ac acoros apud *Apul. de herb. c.* 6.

CHORS, in fin. adde: ¶ Quoad vocis etymon hæc habet *Gesnerus* in *Thesaur. Ling. & Erud. Rom.* Cohors, cors, chors ejusdem originis nomen, & significationis primitivæ. Sed posteriores formæ contractæ a rusticis, ut videtur, in re potissimum rustica sedem retinuere. Nempe *cohors* a *cohercendo*, seu *coercendo* dicta, notat locum in prædio rustico tectis villæ circumdatum, & alias conseptum.

CHRISTUS, in fin. adde: V. etiam *Plin. l.* 10. *epist.* 97. & *Sueton. in Claud. c.* 25.

* CHROMIS, is, m. Χρόμις, Herculis filius, quem constat equos habuisse Thracas, quos Hercules occiso Diomede rege abduxerat humanis carnibus vesci consuetos. Hæc habet *Lactant. ad Stat. Theb. l.* 6. *v.* 346. Sed *Hygin. fab.* 30. narrat, Herculem ipsos etiam equos occidisse.

CHRYSIPPUS, in fin. adde: ¶ Chrysippus alter Pelopis filius nothus, propter formæ dignitatem a patre valde amatus, quod ejus noverca Hippodamia indigne ferens liberos suos Atreum & Thyestem impulit, ut illum interficerent; quam ob rem a Pelope pulsi in exilio vitam degerunt, donec ejus pater vixit. *Hygin. fab.* 85.

* CHRYSOCALIS, idis, f. herba eadem ac parthenium. *Apul. de herb. c.* 23.

* CHRYSOCOCCUS, a, um, adject. aurea grana habens, a χρυσὸς aurum, & κόκκος granum. *Apul. de herb. c.* 28. Herba regula habens floram chrysococcum.

CHYSOCOLLA, in fin. adde: ¶ Est & herba chrysocolla, eadem ac amphitane. *Plin. l.* 37. *c.* 10. *sect.* 54. & *Isidor. Orig. l.* 16. *c.* 14. V. *Amphitane* apud *Forcellinum*.

* CHRYSOMELARIUM, ii, n. locus chrysomelis consitus. *Campol. in Litholex.* Chrysomelarium Lydio more Mævius inserui, atque cercopithecon Lydio dedicavi feliciter.

CHRYSOPOLIS, in fin. adde; Ejus meminit *Plin. l.* 5. *c.* 32. *sect.* 43. & *Ammian. l.* 22. *c.* 8.

CHRYSOS, in fin. adde: ¶ Chrysos melos herba, quam etiam hederam nigram vocat *Apul. de herb. c.* 98.

* CIBATORIUM, ii, n. locus cibo sumendo destinatus. *Campol. in Litholex.* Cibatorium ære Cæcilii ædificatum.

CIBUS, lin. 2. post *pabulum* adde: *Festus*. Cibus appellatur ex Græco, quod illi peram, in quam cibum recondunt, κίβισιν (lege κίβιν) appellant.

CICINDELA, lin. 2. post *a candore dicta* adde: alii legunt & quidem rectius a *candela* dicta.

CIDARIS, lin. 3. post *appellabatur* adde: est ab Hebraico כֶּתֶר *keter*, corona, quod a verbo כָּתַר cinxit.

* CIGNUS, i, m. mensuræ genus, retinens scrupulos octo, teste *Papia*. *Plin. Valer. l.* 2. *c.* 30. Cignum dimidium commisce bis. *Id. ibid. c.* 31. Sic injicies, ut habeat olei cignos tres.

CILIUM, lin. 2. post *ii*, *n.* adde: a *cillendo*, h. e. *movendo* dictum videtur, ut *palpebra* a *palpitando*.

CINCTUS, us, in fin. adde: ¶ Significat etiam mediam partem corporis, qua cinguntur milites, quemadmodum & interdum ζώνη apud Græcos. *Fulgent. Mythol. l.* 3. *c.* 7. Omnes Deos Jupiter ad nuptias dicitur convocasse, illa de causa, quod putarent pagani singulas partes in homine Deos singulos obtinere; ut Jovem caput, Minervam oculos, Junonem brachia, pectus Neptunum, cinctum Martem, renes et inguina Venerem, pedes Mercurium.

CINERESCO, in fin. ad: ¶ Particip. *cinerescens* apud *Fulgent. Mythol. l.* 2. *c.* 18. Poma quoque fugitivis cinerescentia tactibus desuper facie tenus apparent pendula.

CINNAMOMUM, in fin. adde: ¶ Vox etiam blandientis est; nam vetula apud *Plaut. Curcul.* 1. 2. 6. ad vinum orationem convertens, ait: Tu mihi stacte, tu cinnamomum, tu rosa.

* CIPPULUS, i, m. parvus cippus, *h. e.* columella quadrata in sepulcris cum memoria & titulo aliquo posita. *Campol. in Litholex.* Corilla cippulum curavit.

* CIRCEN, inis, m. circulus, idem ac circus. *Vet. epigr. in Anthol. Latin. Burmann. Tom. II. pag.* 212. Ille ego, qui vixi bis deno circine solis.

CIR-

CIRCITER, lin. 2. post verba *Cic. Att. l.* 2. usque ad finem dele omnia, nam rectius sic sunt digerenda. Hæc præpositio alteri *Circa* cognata, unde producta est, quæ accusativo casui jungitur; et ad tempus, numerum, & interdum ad locum pertinet. Ad tempus, nempe *Cic. Fam.* 3. *ep.* 5. Circiter Idus Sextil. puto, me ad Iconium fore. *Id. Attic. l.* 2. *ep.* 4. Nos circiter Calendas aut in Formiano erimus, aut in Pompejano. *Cæs. l.* 1. *B. Gall. c.* 50. Circiter meridiem exercitum reduxit. *Horat. l.* 1. *ep.* 7. *v.* 47. Octavam circiter horam. *Varr. R. R. l.* 2. *c.* 11. Circiter messem hordeaceam. Ad numerum *Cæs. l.* 5. *B. Gall. c.* 15. Dies circiter quindecim iter fecerunt. *Plaut. Mil.* 2. 3. 79. Nam illic noster est fortasse circiter triennium. Ad locum *Plaut. Cistell.* 4. 2. 8. Loca hæc circiter mihi excidit. ¶ Sæpe est adverbium, seu potius adhibetur sine casu more adverbii. *Cæs. l.* 2. *B. Gall. c.* 32. Circiter parte tertia celata. *Sallust. Cat. c.* 56. Circiter pars quarta. *Varr. R. R. l.* 3. *c.* 10. Pulli circiter duobus mensibus fiunt pingues.

CIRCIUS, in fin. adde: V. *Thrascias* in *Appendice*.

CIRCUM, lin. 2. a verbo *Cæs.* usque ad fin. omnia delenda, & sic melius disponenda: *Cic. Attic. l.* 8. *ep.* 9. Volo circum villulas nostras errare. *Id. Verr.* 4. *c.* 7. Prætorem circum omnia fora sectari. *Id.* 3. *Attic. ep.* 17. Circum hæc loca commorari. *Id.* 4. *Acad. c.* 39. Terra circum axem se summa celeritate convertit. *Virgil.* 1. *Æn. v.* 60. Illi indignantes magno cum murmure montis Circum claustra fremunt. *Id.* 1. *Æn. v.* 36. Maria omnia circum errare. ¶ Aliquando etiam ad personas. *Cic. l.* 9. *Attic. ep.* 9. *ad fin.* Et eos qui circum illum sunt, omnia postulantes, & bellum nefarium times, *οἱ περὶ αὐτόν* V. *Circa*. Sic *Terent. Eun.* 3. 5. 33. Paucæ, quæ circum illam sunt, manent. *h. e.* quæ ei præsto sunt ad ministeria. ¶ Significat etiam quoquoversus. *Varr. R. R. l.* 3. *c.* 10. Singulis anseribus, ubi pariant, faciundum haras quadratas circum binos pedes & semipedem. ¶ *Charis. l.* 5. *pag.* 207. *Putsch.* tradit statuit discrimen inter *circum* & *circa*, quod illud referatur ad locum, hoc ad tempus; & si aliter inveniatur, licentia dictum videri. Hoc tamen non usquequaque verum est. Nam *circa* refertur non raro etiam ad locum. V. ¶ Nonnumquam adhibetur sine casu more adverbii. *Cæs. l.* 2. *B. Civ. c.* 10. Ubi ex ea turri, quæ circum essent, opera tueri se posse confisi sunt. *Varr. l.* 3. *R. R. c.* 14. Idoneus sumendus locus cochleariis, quem totum circum aqua claudas. *Virg.* 4. *Æn. v.* 416. Anna, vides toto properari litore circum. *Gell. l.* 14. *c.* 2. Causæ circum undique distrahentes. *Tacit. annal. l.* 4. *c.* 74. Aram Amicitiæ, effigiesque circum Cæsaris ac Sejani censuerunt.

CIRCUMCURSO, lin. pænult. post *Desierunt verti* adde: *Cic. l.* 7. *ad Fam. ep.* 5. Ut nostras villulas obire, & simul mecum lectica circumcursare posses.

* CIRCUMDŎLENS, entis, particip. ab inusit. *circumdoleo*, circum, seu undique, vel ab omni parte angens. *Coel. Aurel. acut. l.* 2. *c.* 14. Spiratio etiam circumdolens atque frequens.

* CIRCUMFLO, as, *n.* 1. undique, ex omni parte flo, vel adflo. *Stat. Theb. lib.* 11. *v.* 45. Circumflantibus Austris. ¶ Translate & passive. *Cic.* 3. *Verr. c.* 41. Ut hic ordo (judicum) ab omnibus ventis invidiæ circumflari posse videatur.

CIRCUMJECTUS, a, um, lin. pænult. post *causa* adde: *Cic. de Divin. l.* 2. *c.* 28. Retulit quasi ostentum, quod anguis domi vectem circumjectus fuisset, *h. e.* vectem circumplicavisset.

* CIRCUMLUVIUM, ii, *n.* est locus, quem aqua circumluit. Hæc *Isidor. Orig. l.* 14. *c.* 8. *ad fin.*

CIRCUMPLICO, in fin. adde: *Cic. l.* 2. *de Divin. c.* 28. Tum esset ostentum, si anguem vectis circumplicavisset.

CIRCUMVERSUS, lin. 5. pro *c.* 133. lege *c.* 143.

CIRCUMVOLVO, lin. 2. pro *v.* 384. lege *v.* 284.

CIRRUS, lin. 17. post *cirro* adde: *Madidum* appellat *Juvenalis* cirrum Germanorum, quod illi capillos crebro lavare & sapone rutilare consueverant. Idem fere mos apud eam gentem adhuc exstat, ii enim capillos oleo & præsertim multo sebo saturant ad nauseam usque.

CISALPINUS, lin. ult. pro *Liv. l.* 27. *c.* 3. lege *Liv. l.* 27. *c.* 38.

CISIUM, in fin. adde: *Auson. epist.* 8. *v.* 6. Vel cisio trijugi, si placet, insilias. *Virgil. in catalect. carm.* 8. *v.* 3. Neque ullius volantis impetum cisi Nequisse prætarire. ¶ *Vitruvius l.* 10. *c.* 1. *extr.* inter machinas notissimas refert cisia. Cisii figuram exhibet *Oliver. in Marm. Pisaurens. pag.* 155.

* CISSAROS, i, *f.* vel CISSARON, i, *n.* herba eadem ac chrysanthemos. *Apul. de herb. c.* 57.

* CISSYON, i, *n.* herba, quam *Apul. de herb. c.* 98. vocat etiam hederam nigram.

CISSITIS, lin. ult. pro *l.* 27. *c.* 11. lege *l.* 37. *c.* 11.

* CISSONYUS, a, um, adject. a Græco *κισσός hedera*. *Inscript. apud Murator. pag.* 144. *n.* 3. Deo Mercurio Cissonio Dubitatia Castula templum & porticus vetustate collapsum denuo de suo restituit.

CISTIBERIS, lin. 2. pro *Dig. lib.* 1. *tit.* 2. *leg.* 2. ¶ 33. repone *Dig. lib.* 1. *tit.* 2. *leg.* 2. *n.* 33. ¶

CITATIM, lin. 1. post *celeriter* adde: *Cic. l.* 14. *ad Attic. ep.* 20. Citatim scribere.

* CITHARICEN fictum nomen docendi causa a *Varr. L. L. l.* 7. *c.* 33. Cum a tibiis & canendo tibicen dicitur, quærunt, cur non a cithara citharicen.

* CITICULA, æ, *f.* instrumentum quoddam medicorum, seu chirurgorum. *Isidor. l.* 4. *Orig. c.* 11. Citicula est, in qua circumducta collyria resolvuntur. Erit enim lenis; nam aspera frangi potius, quam resolvi collyrium facit.

CITIENSIS, lin. 2. pro nunc *Chiti* lege nunc *Larnica* seu *Arnaca*. In fin. adde: *Vetus Inscript. nuper reperta*. Imp. Cæsari Nervæ Aug. PP. Cos. II. Civitas Citiensium. Eam vide in *Ephemerid. Florent. ann.* 1787. *col.* 604. ubi quædam de situ urbis Citii, & quidam etiam Græci lapides ibi eruti, ubi quondam ea urbs fuit.

* CITOCACIUM, i, *n.* herba eadem ac chamelæa. *Apul. de herb. c.* 121.

CITRATUS, lin. 2. pro *arbitatiter* lege *arbitrariter*.

* CITRYA, æ, *f.* arbor apud *Isidor. Orig. l.* 17. *c.* 7. Hanc (Medicam arborem) Græci *κεδρόμηλα*, Latini citriam vocant, quod pomum ejus ac folia cedri odorem referant. Hæc arbor omni pæne tempore plena est pomis, quæ in ea partim acerba, partim matura, partim adhuc in flore sunt posita. Ex hac descriptione videtur esse eadem ac *citrus*, quam V.

CLAM, in fin. adde: Videtur ex Græco *κλέμμα* descendere, & *furtim* significare. Certe magis hoc probabile, quam illud *Festi*. Clam a clavibus dictum, quod his, quæ celare volumus, claudimus.

* CLAMATUS, us, *m.* idem fere ac clamitatio. *Paulin. Nol. de S. Felic. Natal. carm.* 4. *v.* 279. Sed neque clamatu est, neque pulsu mobile corpus, Sed simile exanimo.

CLAMITO, lin. 12. post *imprecari* adde: ¶ Usurpatur passive impersonaliter a *Liv. l.* 1. *c.* 9. Thalassio eam ferri clamitatum.

CLANO, lin. 1. post *ad alta voce* adde: a *καλῶ*, vel *κλάζω* dictum, quibus etiam cognatum est *κρώζω* &c.

CLANGOR, lin. 7. post *Liv. l.* 1. *c.* 34. adde & *Cic. Tuscul. l.* 2. *c.* 10. & *Sueton. in Domitian. c.* 6.

CLANIS, in fin. adde: Quidam hic legere malunt *Closis* cum *Cluverio*.

CLASSIARIUS, in fin. adde: ¶ Quamvis nihil de fabris navalibus apud rerum antiquarum scriptores occurrat, ii tamen *Classiariorum* nomine significari etiam videntur ex *Inscript. Mus. Veronens. pag.* 477. *n.* 10. Conleg. Dendrophor. Et Classiar. Misenatium Aurelio Canusio Prænestino patrono optimo anr. comm. fieri cans. Cum enim in hoc Titulo Classiarii Dendrophoris copulentur, iis scilicet, qui materiem ad classem reficiendam, ornandam, ædificandam comportabant (V. *Dendrophori*), videntur illi nec milites, nec remiges, neque nautæ fuisse, sed fabri, qui in Miseni navali laborarent. Sic *Gladiatores* dicti sunt & qui gladios facerent, & qui gladio pugnarent; sic *Ballistarii*, qui ballistas facerent, & qui ballistis missilia jacerent. V. *Morcell. de stil. Inscript. Latin. pag.* 97.

CLAVATUS, lin. 2. pro *itertexta* lege *intertexto*.

CLAUDIGO, in 2.ª edit. lin. 2. pro *c.* 62. lege *c.* 26.

CLAUDIUS, in fin. adde: ¶ *Claudium* absolute fuit Claudii Imperatoris templum in secunda urbis regione, quemadmodum habent optimi Codices Vatic. in *Descriptione Urb. Romæ*, quæ *Rufo* vel *Victori* tribuitur.

CLAVIS, lin. 11. 12. pro ¶ *Clavem*, *inquit Festus &c.* lege ¶ Clavim, inquit *Festus*, consuetudo erat mulieribus donare ob significandam partus felicitatem. Sed potius ad traditam uxori rei familiaris curam pertinuit. Quas enim initio matrimonii dabant claves, eas divortio facto adimere solebant, quod significat *Cic. Phil.* 2. *c.* 28. Mimam illam &c.

CLAVUS, lin. 26. post *& l.* 9. *c.* 28. adde: Clavum autem istum in clypeorum numero habendum esse opinatur *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 53. & 56., novamque opinionem veteris cujusdam Kalendarii auctoritate confirmat: clypeumque ideo *clavum* appellatum esse, ait, quod capita trabalium clavorum parvi clypei figuram imitentur. Lin. vero 32. 33. post *administratione* adde: Sed *clavos annales*, seu potius clypeos, litteratos fuisse

veri

veri simillimum putat idem *Morcellus loc. cit.* Nam, nisi hoc statuimus, quid aliud tandem, clavis enumeratis, posteri didicissent, præter annorum, qui elapsi jam essent, numerum? Qua in re nihil compendii esse poterat, quod, quibus illi rebus, & quibus magistratibus respondnerent, minime proderent. Nota igitur aliqua temporis, nominis, muneris in iis esse debuit; ac si ex clavis, sive clypeis annalibus annorum numerus colligendus erat, ex aliqua nota constare debebat, a quo potissimum numerus esset ineundus.

* CLEŎBIS, is, m. Κλέοβις. *Cic. Tuscul. l.* 1. *c.* 47. Primum Argiæ (Cydippeo vocat *Stobæus serm.* 119.) sacerdotis, Cleobis & Biton, filii prædicantur: nota fabula est; cum enim illam ad solemne & statum sacrificium curru vehi jus esset, satis longe ab oppido ad fanum, morarenturque jumenta; tunc juvenes ii, quos modo nominavi, veste posita, corpora oleo perunxerunt, ad jugum accesserunt: ita sacerdos advecta in fanum, cum currus esset ductus a filiis, precata a Dea dicitur, ut illis præmium daret pro pietate, quod maximum homini dari posset a Deo: post epulatos cum matre adolescentes somno se dedisse, mane inventos esse mortuos.

* CLEOMBRŎTUS, i, m. Κλεόμβροτος. Adolescens Ambraciota, de quo ita *Cic. Tuscul. lib.* 1. *c.* 34. Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est (adhuc extat hujusmodi epigramma, quod inter *Callimachi* carmina legitur n. 24.); quem ait, cum nihil ei accidisset adversi, e muro se in mare abjecisse, lecto Platonis libro. *Augustin. de civit. Dei l.* 1. *c.* 25. Ille potius Cleombrotus in hac animi magnitudine reperitur, quem ferunt lecto Platonis libro, ubi de immortalitate animi disputavit, se præcipitem dedisse de muro. Hinc *Ovid.* de eodem *in Ibide v.* 495. Vel de præcipiti venias in Tartara saxo, Ut qui Socraticum de nece legit opus. ¶ Alius fuit Cleombrotus Lacedæmoniorum dux, qui suorum civium invidiam & ignaviæ notam timens, pugnam commisit in campis Leuctricis cum Thebano Epaminonda, victusque est. *Cic. Offic. l.* 1. *c.* 24. *a med.*

* CLIBANICIUS, vel CLIBANITIUS, a, um, adject. ad clibanum pertinens. *Isidor. l.* 20. *Orig. c.* 2. Clibanitius panis est in testa coctus. Est itaque is qui κλιβανίτης a Græcis dicitur.

CLIBĂNUS, in fin. adde: & *Tertullian. advers. Marcion. l.* 4. *c.* 30.

CLINICUS, in fin. adde: ¶ *Clinici* dicebantur *Cypriani* ætate, qui dilato baptismo in infirmitate & languore, aqua salutari non loti sint, sed perfusi tantum. *h. e.* aspersi. *Cyprian. epist.* 69. *ad fin.* Et tantus honos habeatur hæreticis, ut inde venientes non interrogent utrumne loti sint an perfusi, utrumne Clinici an Peripatetici?

* CLŒLIUS, i, m. C. Clœlius qui Albanis imperitans bellum contra Tullum Hostilium paravit. *Liv. lib.* 1. *c.* 23. Albani priores ingenti exercitu in agrum Romanum impetum fecere: castra ab urbe haud plus quinque millia passuum locant, fossa circumdant: fossa Clœlia ab nomine ducis per aliquot sæcula appellata est, donec cum re nomen quoque vetustate abolevit. In his castris Clœlius Albanus rex moritur. *Alii legunt Cluilius*, & Fossa *Cluilia*.

* CLONOS, i, f. herbæ nomen apud *Apul. de herb. c.* 8. quam sceleratam, batrachion, & multis aliis nominibus appellat.

* CLOSTER, ĕris, m. Κλωστήρ, filius Arachnes, qui fusos in lanificio primus invenit, ut refert *Plin. l.* 7. *c.* 56. Nomen fictum a κλώθω *neo*, unde & uni Parcarum Clotho nomen est.

* CLYBĂTIS, idis, f. κλύβατις. sic appellatur herba quædam perdicalis apud *Apul. de herb. c.* 81.

CLYMĔNE, in 2.a edit. lin. ult. pro *Clymenem* lege *Clymenen*, nempe ut versus ibidem allati ratio constet.

COACERVO, in fin. adde: *h. e.* acervis pecuniæ implere.

COACESCO, in fin. adde: ¶ Translate *Cic. in fragm. orat. pro Scauro edit. ab Angelo Majo* ann. 1814. *pag.* 13. Quam valde eam gentem (Sardos) putamus tot transfusionibus coacuisse? *h. e.* improbiorem, scelestioremque factam fuisse.

COACTIO, in fin. adde: ¶ Coactio est, ait *Veget. Veter. l.* 1. *c.* 37., in animalibus passionis nomen, ex qua ægritudinem diversa genera nascuntur, ideo sic appellata, quod ob injuria, vel labore, vel ex coactione contingat. *Id. ibid. c.* 38. & 43.

COACTUS, a, um, in fin. adde: ¶ Speciatim *coacta* dicuntur cilicia, quorum usus in bello ad tegendas turres. *Cæs. de Bell. Gall. l.* 3. *c.* 44. Atque omnes fere milites aut ex coactis, aut ex centonibus, aut ex coriis tunicas, aut tegmenta fecerant. Hæc habentur in V. *Coctilia*, ubi male cohærent cum antecedentibus, nam licet *Coctilia* idem significent ac *Coacta*, tamen vox hæc suo loco ponenda fuisset.

COÆDIFICATUS, in 2.a edit. lin. 1. pro *c.* 13. lege *c.* 14.

COEDIFICO, in 1.a edit. lege COÆDIFICO. In fin. adde: Immo recte se habet *coædificari*, nam hic *Cicero* significat Cæsarem habuisse in animo veterem Campum Martium urbi adjungere, & novum veteri contiguum, æquata inter Tiberim & montem Vaticanum planitie, ædificare, ubi populus centuriata comitia habere posset, hæc enim extra pomœrium fieri debebant.

COAGULATUS, in fin. adde: *Tertullian. de carne Christi c.* 4. Homo in utero coagulatus.

* COARMIO, onis, m. iisdem armis utens, commilito. *Inscript. apud Reines. epist.* 44. *ad Daum.* Delicatus coarmio merenti fecit.

COBION, lin. 1. pro *l.* 25. lege *l.* 26.

COCHLIS, lin. 2. post *habentes* adde: ejus meminit *Plin. l.* 37. *c.* 10. *sect.* 74. In fin. adde: *c.* 8. & 9.

* COCINATORIUM, ii, n. cœnatio, *refettorio.* V. *Culina* in *Appendice*, & *Coquinatorius* apud *Forcellinum.*

COCTILICIUS. Quamvis *Forcellinus* non potuit jure Latii donandam esse vocem hanc, eam tamen retinendam esse probat pluribus argumentis *Auct. Mémoir. de littérat. & beaux arts de l'Acad. de Turin ann.* 1805-1808. *pag.* 410. *& seq.* Etenim cum Pertinacis Imperatoris patria fuerit villa Martis prope Pollentiam in Liguria, Pollentia autem celebraretur ob opera figulina, probabilius ipsi auctori videtur, Pertinacis patrem exercuisse tabernam coctiliciam, in qua amphoræ, dolia, & alia hujusmodi vasa, quam coactiliciam, in qua cilicia, vel ligna venderentur. Sed cum *Capitolin. in eod. Pertin. c.* 1. narret Pertinacis patrem filio nomen imposuisse, ex continuatione lignariæ negotiationis, quod pertinaciter eam rem gereret; *cap.* vero 3. hæc habeat: Pater ejus tabernam coctiliciam in Liguria exercuerat; patet *coctilicius* idem esse ac *coctilis*, & pertinere ad ligna cocta, quibus utebantur Romani, ne fumum facerent.

COCTILIS, lin. 6. *leg.* 53. corrige *leg.* 55.

CŒLEMENTATUS corrige COELEMENTATUS.

CŒNACULARIUS, lin. 4. post *conduxit* adde: Non qui conduxit, sed qui pretium locationis exigebat, quique ideo Græce ἐνοικιολόγος vocabatur, nempe *il riscotitore.*

CŒNATORIUS, in fin. adde: ¶ *Cœnatorium* absolute est etiam locus cœnando factus, cœnatio. *Inscript. in Ephemer. Florent. ann.* 1788. *col.* 442. I. O. M. Dol. Q. Publicius Modestinus & Claudius Cenatorium P. S. F. I. D. D. D. Cœnaculum significatur Jovi Dolicheno præparatum. *h. e.* locus datus decreto Decurionum, ubi Jovi cœna apponeretur. *Jul. Capitol. in Pertin. c.* 11. Ingressi, inquit, porticus Palatii usque ad locum, qui appellatur Sicilia & Jovis cœnatio.

CŒNO, lin. 24. post *herbas comedendo* adde: ¶ Translate *Plaut. Asin.* 5. 2. 86. Ecastor cœnabis hodie, ut dignum est, magnum malum. *Sueton. in Aug. c.* 70. Cœnat adulteria.

COĔO, col. 1. lin. pænult. post *Ovid. Plin. Colum.* adde: immo & de Venereo hominum congressu, ut ex sequentibus patet. *Ovid. Heroid. ep.* 4. *v.* 129. Nec quia privigno videar coitura noverca. *Curt. l.* 5. *c.* 1. Liberos conjugesque cum hospitibus stupro coire.

* COGITAMEN, inis, n. idem ac cogitatio. *Tertullian. de Trinit. c.* 6. Necessaria hæc membra hominibus fuerunt, non Deo, quia inefficax hominis consilium fuisset, nisi cogitamen corpus implesset.

* COGNĬTUS, us, m. *cognizione*, idem ac cognitio. *Apul.* 9. *Met. pag.* 619. Multarum civitatum obitu, & variorum populorum cognitu summas adeptum virtutes cecinit. *h. e.* quod multas civitates obierit, & varios populos cognoverit.

COHÆRENTIA, in fin. adde: *Macrob. Saturn. l.* 5. *c.* 15. regionum cohærentiam vocat, quam paulo post continentiam dicit.

COHIBILIS post COHUMIDO corrige COIBILIS.

* COINQUENDA, æ, f. Deæ nomen apud Romanos, eadem ac Commolenda, quæ coinquendis seu commolendis. *h. e.* minutatim cædendis arboribus, quæ in aliquo loco Diis sacro essent, præerat. *Inscript. Fratr. Arval.* n. 43. Vestæ Matri oves duas, item Adolendæ, Coinquendæ oves duas immolavere. V. *Marinium ibid. pag.* 309. & 380. de hac Dea multis verbis disputantem.

COINQUIRE, in fin. adde: ¶ Particip. *coinquendus* in *Inscript. Fratr. Arval.* n. 43. Arbores coinquendæ.

* COLAXES, is, m. rex Bisaltarum, filius Jovis, & nymphæ Horæ, hujus mentionem facit *Valer. Flacc. l.* 6. *v.* 48.

COLLACTANEUS, lin. 2. | 3. *Ulpianus* corrige *Paulus.*

COLLARIA, in fin. adde: Certe *Priscian. pag.* 590. Put-

D seh.

ach. collarium naminat, & id esse dicit, quod in collo est.

* COLLETICUS, a, um, adject. κολλητικός, id quod tanquam colla agglutinat. *Veget. veter. lib. 1. c. 46.* Et curabis clysteriis colleticis, ut foramine illa saeentur. Vulgo *colletiis*, sed *Gesnerus* conjeceret legendum *colleticis*, quam vocem *Schneiderus* probavit, & in textum recepit.

* COLLETIS, is, f. herba verbenacea apud *Apul. de herb. c. 3.*

* COLLICELLUS, i, m. idem ac colliculus. *Auct. rei agrar. pag. 245. Goes.* Area in collicello circa viam. Adde *pag. 272.*

COLLUCTATIO, in fin. adde: ¶ Pro amantium complexibus usurpat *Apul. Met. l. 9. pag. 600. Oudend.* Dum Veneris colluctationibus securius operentur. *Id. lib. 2. pag. 132. Oudend.* His & hujuscemodi colluctationibus ad confinia lucis usque pervigiles egimus. ¶ Translate de vitiis oratorum *Quintil. l. 11. c. 3.* Est aliis concursus oris, & cum verbis suis colluctatio. *h. e.* difficultas quædam ea apte exprimendi.

COLLYRIS, in fin. adde: ¶ Collyris est etiam herba, alias malva erratica. *Apul. de herb. c. 40.*

* COLOBUS, a, um, adject. a Græco κολοβὸς, mutilus; ita vocatur metrum, cui syllaba deest, quod etiam catalectum dicitur. *Mall. Theodor. de metr. c. 5.* Metrum Jambicum senarium colobon constat ex pedibus superius comprehensis, & pro sexto pede una tantum syllaba ponitur, ut est apud Horatium: Trahuntque siccas machinæ carinas. *Id. c. 7.* Versus pentameter anapæsticus colobos fit ita: Tuba terribilis procul ære sonoro. *Mar. Victor. pag. 2504. Putsch.* Hoc metrum quidam colobon vocant.

COLUMBARIUM, lin. 16. l 17. post *confirmat* adde: Vox *columbarium* non modo, ut asserit *Forcellinus*, loculum in sepulcris significat, in quo olla reponebatur, sed totum etiam sepulcri ædificium, quod plurimos loculos, & arcuatis cellulis peristerotrophiorum seu columbariorum omnino similes; nam ollarum prominentes oræ & opercula columbas in suis latibulis nidificantes quodammodo referunt. Ob maximam igitur inter se similitudinem hæc ædificia columbaria sunt appellata, cujus exemplum habemus luculentissimum in *Columbario Liviæ Aug.* detectum in Via Appia ann. 1726., & a *Gorio* illustratum, quem V. *ibid. pag. 52. & seqq.* hac de re disserentem. Ceterum dissimulandum non est, *P. Lupi* apud *Marinium Fratr. Arval. pag. 674.* supra allatam *Gorii* opinionem labefactare conatum fuisse.

COLUMBARIUS, lin. 3. ¶ *Adjective. Id. ibid. Columbarius pastor.* Perperam hæc posuit *Forcellinus*, ut & alii Lexicographi; nam si attentius legas *Varronis* locum, qui primus supra ad V. *Columbarium* adducitur, certo certius tibi constabit, vocem *columbarium* ibidem esse nomen substantivum, minime vero adjectivum.

COLUMBINUS, in fin. adde: ¶ *Columbinum venenum* quidnam fuerit disces ex *Sueton. in Calig. c. 55.* Columbo victori, leviter tamen saucio, venenum in plagam addidit, quod ex eo *Columbinum* appellavit. Sic certe inter alia venena scriptum ab eo repertum est.

COLUMBULUS, in fin. adde: *h. e.* versibus nostris amatoriis, alludit enim ad Passerem *Catulli*, & ad Columbam *Stellæ*.

COLUMNARIUM, in fin. adde: ¶ *Columnarium* videtur etiam fuisse locus extra urbem, in quo columnæ, vel porticus columnis sufulta publico sumptu constituta fuisset. *Fabrett. Inscript. c. 6. n. 95.* Censeo locum, qui est extra portam medianam long. P. XLVII. . . in quo antea columnarium publicum fuit. Adde *Murator. Inscript. pag. 571. n. 1.*

COLUS, in fin. adde: ¶ Colus pro morbo colico dixit *Seren. Sammon. c. 31. v. 1.* Cum colus, invisum morbi genus, intima carpit. *Serenus* corrupta terminatione & genere & modulo prioris syllabæ *colus* pro *colon* dixit.

COMBURO, in fin. adde: ¶ Translate *Plaut. Mil. 3. 1. 22.* Nam mihi nimius calor comburebat gutturem. *h. e.* vehementer exsiccabat.

* COMESUS, us, *m.* actus comedendi. *Isidor. Orig. l. 20. c. 1.* Ab esu & comesu mensæ factum dicitur vocabulum.

COMETES, in fin. adde: ¶ Cometes, is, m. fuit etiam pater Asterionis, unus ex Argonautis. *Val. Flacc. l. 1. v. 356.* Celer Asterion, quem matre cadentem Cristatus gemino fovit pater amne Cometes.

COMICUS, in fin. adde: ¶ Comicum balneum pro fictitio. *Tertullian. de anim. c. 50.* Quod hoc Menandri (hæretici) balneum (baptismo substitutum) comicum credo. *h. e.* fictitium, & Menandro poeta comico dignum.

COMMACERO, in fin. adde: Secunda syllaba in *Commacerare* perperam corripitur.

COMMANDUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *commanducandus* apud *Scribon. compos. 165.* Commanducandus pastillus.

* COMMATURESCO, is, rui, escere, n. 3. *maturarsi*, *stagionarsi*, idem ac maturesco. *Colum. l. 12. c. 49.* Est & illa probata compositio, ut cum muria dura pausea albe ubi commaturuerit, omne jus defundetur. Ita legit *Schneiderus* ex Codice *Sangermanensi* pro *maturuerit*, quod dederat *Gesnerus*.

COMMEMORATIO, lin. 4. pro *benefici* lege *beneficii*.

COMMENDO, lin. 1. post *consegnare* adde: diligenter & totum mendo, ac velut in manum do. In fin. adde: ¶ Particip. *commendandus* apud *Cic. offic. l. 3. c. 10.* Cum is, qui morti addictus esset, paucos sibi dies commendandorum suorum causa postulavisset.

COMMERCIUM, lin. antep. post *accipere* adde: ¶ Videtur usurpari etiam pro annona, seu commeatu. *Plin. l. 26. c. 4.* Romani duces primam semper in bellis commerciorum habuere curam. *Frontin. strateg. l. 2. c. 5.* Certior factus hostem inopem commercio laborare. ¶ Ponitur etiam pro pretio. *Juvenc. lib. 3. v. 310.* Vel quæ digna queunt animæ commercia poni?

COMMENTARIUS, in fin. adde: *Commentarium custodiarum* est (ut ait *Cic. 6. Verr. c. 57.*) ratio carceris, quæ diligentissime conficitur, quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus, quo necatus sit. *Vet. Inscript. in Museo Oliveri.* Et in *Monument. ad Class. Ravenn. erut. pag. XII. & XXVIII.*

COMMETIOR, lin. pænult. pro *l. 1. c. 39.* lege *l. 1. c. 26.*

COMMINUO, in fin. adde: ¶ Particip. *comminuendus* apud *Ovid. de medicam. fac. v. 72.* Utraque de nigris comminuenda molis.

* COMMIXTIM & COMMISTIM, idem ac mixtim, *mescolatamente*. Translate *Modestin. Dig. l. 27. tit. 1. leg. 2. n. 9.* Qui habet commixtim tres curatorias & tres tutelas.

COMMODUM, i, lin. 1. post ἀρέσκον adde: quod fit cum modo, qui nobis placeat, ipsaque adeo utilitas &c.

* COMMOLENDA, vel CONMOLENDA, æ, f. Deæ nomen apud Romanos, quæ & *Coinquenda* vocabatur. Hæc commolendis, seu minutatim cædendis arboribus, quæ in lucis sacris fulmine attactæ fuerint, præerat, eique sacrificium piaculare fiebat, ut venia eas cædendi impetraretur. *Inscript. Fratr. Arval. a. 31.* Adolendæ, Commolendæ (*lege* Conmolendæ), Deferundæ oves duas immolavit. V. *Marinium ibid. pag. 380. & seqq.* de hac Dea disserentem.

COMMOLO, in fin. adde: ¶ Significat etiam cædere, & de arboribus usurpatur, quæ ictu fulminis attactæ fuerunt; etenim rami a fulmine tacti decidebantur, deinde adolebantur. *Inscript. Fratr. Arval. a. 43.* Earumque arborum ernendarum, ferro perdendarum, adolendarum, commolendarum, item aliarum restituendarum causa.

COMMONITUS, in fin. adde: *Plaut. Trin. 4. 3. 43.* Hoc qui in mentem venerit mihi, reipsa modo commonitus sum.

COMMOTIUNCULA, lin. ult. pro *h. e. levibus morbi tentationibus afficior* corrige *h. e. levibus Atticæ febriculis ipse summopere afficior*.

COMMOVEO, in fin. adde: ¶ *Commoveri* est etiam levi febricula tentari. *Cic. ad Q. Fratr. lib. 2. ep. 6.* Huic convivio puer optimus Quintus tuus meusque, quod perleviter commotus fuerat, defuit: a. d. VII. Id. April. veni ad Quintum, eumque vidi plane integrum.

* COMMULCO, as, avi, are, a. 1. *battere*, *percuotere*, idem fere ac mulco. *Apul. Met. l. 8. pag. 584. Oudendorp.* Indidem se se multimodis commulcant ictibus.

* COMMULGEO, es, lxi, ere, a. 2. *mugnere*, totum mulgeo. Translate *Lucret. l. 4. v. 1103.* Et commiscendo cum semen forte virile Femina commulxit subita vi, corripuitque.

COMMUNIS, lin. 30. post *Plaut. Cas. prol. v. 19.* adde: Ponitur etiam pro lupanari. *Senec. l. 1. controvers. 2.* Meretrix vocata es, in communi loco stetisti; superpositus est cellæ tuæ titulus, venientes recepisti. In 2.a edit. lin. 39. pro *Fivatus* lege *Privatus*.

COMŒDIA, lin. 1. pro κομῳδία lege κωμῳδία. In fin. adde: ¶ Villam quamdam suam humiliore loco positam Comœdiam appellat *Plin. l. 9. epist. 7.* Hujus in littore (ad Larium lacum) plures villæ meæ; sed duæ, ut maxime delectant, ita exercent. Altera imposita saxis, more Bajano, lacum prospicit; altera æque more Bajano, lacum tangit. Itaque illam tragœdiam, hanc appellare comœdiam soleo; illam quod quasi cothurnis, hanc quod quasi socculis sustinetur.

COMOSUS, lin. 1. pro *Pædr.* lege *Phædr.* Lin. 2. post nudo *corpore* adde: *Auct. Priap. carm. 36.* Phœbus comosus, Hercules lacertosus.

* COMPAGINA, æ, f. conjunctio. *M. Baro de casis litter.*

ter. apud Goes. Agrar. pag. 239. Colligo ab omni compagina litterarum. et *Innocent. ibid. pag.* 245. & 246. Omnis compagina litterarum.

COMPAGINO, in fin. adde: ¶ Particip. *compaginans* apud *Auct. rei agrar. pag.* 346. *Goes.* Compaginantes agri, limitesve.

COMPAVESCO, in fin. adde: & *Macrob. l.* 1. *satura. c.* 6. Hoc illa ubi audivit, animo compavescit.

* COMPECTORATUS, a, um, adject. qui pectore alterius pectori adhæret, vel cujus partes alterius partibus ita adhærent, ut partes pectoris inter se. *Apulej. in erron. vener. Poetar.* Quin & cum tenera membra molli lectulo Compectorata adhærent Veneris glutino. Alii tamen aliter legunt, & *Scriverius* hoc *Apuleji* poemation supposititium, aut saltem infimæ vetustatis censet.

* COMPENSATIVUS, a, um, adject. *Marius Victorin. Rhet. l.* 1. *pag.* 137. *Capperon.* Primo debet dicere *feci*, *sed profui*; & probare plus se profuisse, quam obfuisse, quæ est qualitas compensativa, quam ideo Cicero comparationem vocat. *Id. Rhet. l.* 2. *pag.* 217. Est in hoc themate etiam alia constitutio vel relativa, vel compensativa, vel absoluta.

COMPESCO, in fin. adde: Immo habetur auctoritas, qualiscumque ea tandem sit, veteris *Inscriptionis* apud *Campol. in Litholex.* Saxa compescita.

COMPILO, in fin. adde: ¶ Significat etiam ita fusta caedere & pervellere, ut ne pilus quidem in toto corpore relinquatur. *Apul.* 7. *Met. pag.* 482. *Oudendorp.* Totum me puer compilabat, cædens fusti grandissimo. Loquitur hic asinus ab agasone suo male habitus. *Id. l.* 9. *pag.* 596. Nec dubie me lanceis, vel venabulis, imo vero & bipennibus membratim compilassent.

* COMPINGUESCO, is, ere, n. 3. simul pinguesco, coagulor. *Tertullian. de anim. c.* 25. Præsumunt, semen ex concubitu muliebribus locis sequestratum, motuque naturali vegetatum, compinguescere in solam (*alit.* solidam) substantiam carnis.

* COMPLATONICUS, i, m. qui una cum Platone est, Platonis sectator. *Sidon. l.* 4. *epist.* 11. A collegio tamen complatonicorum solo habitu ac fide dissociabatur.

* COMPOSCENS, entis, particip. ab inusitat. *composco*, *h. e.* simul posco, apud *Martian. Capell. l.* 5. *init.* Bellaque composcens, arcus, atque Herculis arma. *Alii* legunt *compescens*, nullo tamen sensu.

COMPOTIOR, in fin. adde: & *Tertullian. advers. Valentin. c.* 11. Non visu, nec auditu ejus compotiri fas est.

* COMPUNCTORIUS, a, um, adject., *confortatorio*, *esortatorio*, qui pungit, excitat, & hortatur. *Sidon. l.* 6. *ep.* 6. Restat, ut vestra beatitudo compunctorii salubritate sermonis avidam nostræ ignorantiæ pascat esuriem.

* COMPUTATUS, a, um, adject. *computato*, *calcolato*, supputatus. *Sueton. in Domitian. c.* 4. Fecit ludos sæculares computata ratione temporum ab anno, quo Augustus ediderat. *Auct. rei agrar. pag.* 246. *Goes.* In litteris computatum colligo.

CONCAMERATUS, in fin. adde: *Plin. l.* 14. *c.* 1. *sect.* 3. Durant per hyemem uvæ pensili concameratæ nodo. *h. e.* e camera suspensæ.

CONCILIUM, col. 2. lin. 11. post *hæc nomina confunduntur* adde: ¶ Sub hac significatione adjunctum etiam habet patrium casum *conventus*. *Tabula ænea Romæ in Aventino reperta ann.* 1776. Concilium conventus Cluniensis legitur apud *Morcell. de stil. Inscript. Latin. pag.* 178.

Lin. vero ult. post *coagmentato* adde: vel potius a *concilio* pro coitu, quemadmodum supra adhibet *Arnobius*; nam ipse *Plin.* adjungit: Et hujus commendatio ad stimulandos coitus.

* CONCITATUS, us, m. idem ac concitatio. *Sidon. carm.* 23. *v.* 365. Curæ est id medils, ut ille primus Pressus dexteriore concitatu, Partem si patefecerit sinistram, Totas ad podium ferens habenas, Curru prætereatur intus acto.

CONCLUSURA, lin. 1. pro *c.* 1. lege *c.* 11.

CONCORPORATUS, in fin. adde: & *Marcell. Empir. c.* 36. Cum bene permixtum & concorporatum videris medicamen.

CONCORPORO, lin. 2. pro *l.* 2. lege *l.* 22.

CONCREPO, lin. ult. post *excitavit* adde: *Id. c.* 27. Concrepare digitos.

* CONCRUCIFIGO, is, xi, xum, ere, a. 3. simul cum aliis crucifigo. Translate *Sidon. l.* 6. *ep.* 1. Sed si tu inter & illum, cui concrucifigeris, Jesum Christum Dominum nostrum, intercessor assistas, non ulterius descendemus in infernum viventes.

CONCUBINA, lin. 2. post *concubitus* adde: tantum causa.

CONCUBINUS, in fin. adde: ¶ Est etiam, & primario quidam sensu, qui non nefandæ Veneris, sed quacumque de causa simul cum alio cubat. *Tertullian. de resurr. carn. c.* 16. Gladium latrociniis ebrium quis non a domo tota, nedum a cubiculo, nedum a capitis sui officio relegabit, præsumens scilicet, nihil aliud se quam illudia animarum somniaturum urgentium & inquietantium sanguinis sui concubinum? *h. e.* illum, qui dormiens secum habet gladium, quo earum corpora confossa sunt.

CONCUMBO, lin. 3. pro *c.* 30. lege *c.* 13.

* CONCUPISCIBILIS, le, adject. qui potest concupisci, concupiscendus, apud *Hieronym. Quæst. Hebr. in* 1. *Paralipom.*

CONCUPISCO, in fin. adde: ¶ Particip. *concupiscens*, & *concupiscendus* apud *Cic. Paradox.* 6. *c.* 3. Signa, tabulas, supellectilem, & vestem infinite concupiscenti. & *ad Fam. lib.* 15. *epist.* 6. Honor non nimis concupiscendus.

CONDEMNATOR, lin. 2. post *An. c.* 66. adde: vocat Domitium Afrum condemnaturam Claudiæ, quam paulo ante narrat fuisse ab eo accusatam.

CONDISCIPULA, in fin. adde: *Apul.* 9. *Met. pag.* 654. *Oudendorp.* Arcten meam condiscipulam memoras.

CONDISCO, lin. 1. post *idici*, *a.* 3. adde: proprie una disco, condiscipulus sum. *Apul. Florid. pag.* 365. *Elmenh.* Quemdam ex his, qui mihi Athenis condidicere, percontari facio.

CONFECTOR, lin. 3. post *operam dant* adde: Ita *Spon.*, alii tamen, confectores æris eos fuisse putant, qui æs ipsum flavo orichalci colore tingebant & ornabant.

CONFECTRIX, lin. 1. post *ex incerto Ciceronis loco* adde: ex probabili *Bunemanni* conjectura certus *Ciceronis* locus, ex quo hæc hausit *Lactantius*, est *pro Marcell. c.* 4. Nihil est opere & manu factum, quod non conficiat & consumat vetustas. Animadvertendum porro est, *Lactantium loc. cit.* non ipsissima *Ciceronis* verba, sed sententiam tantum retulisse; ea tamen attulit ipse *Lactant. l.* 6. *c.* 11.

CONFICIO, lin. 28. post *in petitione honorum* adde: *Id. pro Planc. c.* 18. Neque hoc liberis nostris interdicendum est, ne observent tribules suos, ne diligant, ne conficere necessariis suis suam tribum possint. *h. e.* conciliare suam tribum amicis suis & cognatis, quemadmodum apud *Terent.* conficere alicui virginem, nuptias, argentum. Quidam hic legunt *reficere*, sed male.

CONFICTIO, in 2.ª edit. lin. ult. pro *confactionem* lege *confictionem*.

CONFLAGRO, in fin. adde: ¶ Particip. *conflagraturus* apud *Cic. Catil.* 1. *c.* 15. An tu non existimas invidiæ incendio conflagraturum?

* CONFLIGATUS, a, um, particip. ab inusitat. *confligo*, *as*, idem ac profligatus, *sbaragliato*, *disperso*. *Frontin. strateg. l.* 2. *c.* 3. *n.* 5. Ipse mediam suorum aciem reduxit, ne ea parte acta cum hoste confligeret, quam cornibus confligatis medios undique circumvenisset. Sic MSS. & editiones omnes; *Modius* ne novæ voci locum daret, *profligatis* legere mavult.

CONFRAGOSUS, in fin. adde: ¶ Comparativo utitur *Mall. Theodor. de metr. c.* 7. Dactylo pede adhibito confragosius quiddam resonat, & durius metrum anapæsticum.

* CONFRUMENTALIS, is, m. qui ex eodem Collegio est eorum qui frumentum vendunt. *Cajus Dig. l.* 47. *tit.* 22. *leg.* 4. Si autem plebs, vel fratres, vel sacrorum sacramentales, vel nautæ, vel confrumentales in eodem sepulcro sepeliuntur. Sic illa interpretatur Græcam vocem [illegible].

CONFUNDO, in fin. adde: ¶ Particip. *confusurus* apud *Ovid. Met. l.* 6. *v.* 585. Sed fasque nefasque Confusura ruit.

CONFUSUS, in fin. adde: ¶ Comparativo usi sunt *Plin. in proœm. l.* 7. Nulli datus est pavor confusior, quam homini. & *Tacit. Ann. l.* 4. *c.* 63. Facies confusior.

* CONGREGALIS, le, adject. idem ac congregabilis. *Terentian. v.* 1314. *de syllaba loquens.* Vinculum nam signat ista congregale dictio. *h. e.* fraternum; ita & apud *Charisium pag.* 2. *Putsch.* syllaba dicitur congregatio litterarum. Luzacius mallet legere *conjugale*.

CONJICIO, col. 2. lin. 37. [39. post *unum colligere* adde: vel desumitur a scopo feriendo, quemadmodum in *Conjectus*, *us*, ubi videre est sæpe adhibitum fuisse tali conjectum. In fin. adde: ¶ Particip. *conjiciendus* apud *Ovid.* 3. *Trist. el.* 11. *v.* 46. Hac tibi, quem perdis, conjiciendus erit.

CONJUGALES, in fin. adde: ¶ Plures recenset Deos conjugales *Augustin. de civit. Dei l.* 6. *c.* 9. quem videsis.

CONOR, in 2.ª edit. lin. 21. post *Participia sunt* adde: *conans*.

CONQUINISCO, lin. 10. pro *conquiniscito* lege *ceveto*.

* CONSEVIUS, ii, m. Deus quidam apud Romanos, qui, ut loquitur *Tertullian. ad nation. l. 2. c. 11.*, consationibus concubitalibus præerat. Hic tamen idem videtur esse ac *Janus Consivius*, cujus mentionem facit *Macrob. l. 1. Satur. c. 9.* Vide *Forcellinum* in V. *Consivius*.

CONSIDERANTIA, in 2.a edit. lin. 5. pro κόντοξ lege κόντοξ.

CONSIGNATIO, in 2.a edit. lin. 3. pro *obsignitas* lege *obsignatas*.

CONSILEO &

CONSILESCO. Duas admittit ejusdem verbi formas *Forcellinus*, cum una tantum sit, nempe *Consilesco*: præteritum enim *consilui*, non tam ad *Consileo*, quam ad *Consilesco* pertinet; & hactenus nulla alia innotescit verbi *Consileo* persona, qua probetur hujusmodi verbum in secunda conjugatione usurpatum fuisse.

CONSILIUM, lin. 5. post *Etymologos* adde: Probabilius esse videtur *consilium* a consulendo, quemadmodum etiam ab *exulendo* exilium, deductum fuisse.

CONSITOR, lin. 2. 13. pro v. 35. *genialis* lege v. 63. *jucundæ*.

* CONSOCIABILIS, le, adject. qui consociari potest. Translate *Ambros. epist. 2.* (*olit. 7.*) Quid enim tam consociabile, quam de divinis rebus sermonem contexere. *h. e.* congruum & conveniens.

CONSOLABILIS, in fin. adde: ¶ Comparativo *consolabilior* utitur *Ambros. ep. 8.* (*alit. 61.*) tot funera non te admonent unius feminæ decessionem consolabiliorem habendam?

CONSPIRATUS, in fin. adde: ¶ Conspiratus sanguis apud *Veget. veter. l. 2. a. 30.* videtur esse ex arteria cum spiritu emissus, nam veteres putabant, arterias esse etiam spiritus receptaculum; sic enim *Cic. de nat. Deor. l. 2. c. 55. sub fin.* Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias.

* CONSPISSATIO, onis, f. condensatio, constipatio. *Theodor. Priscian. l. 2. c. 18.* Conspissatio sordium.

* CONSTAGNO, as, n. 1. congelo. *Corn. Fronto pag. 2198. Putsch.* Glacies est, quæ ex coitu aquæ constagnat.

CONSTANTIA, in fin. adde: ¶ In num. plurali usurpat *Cic. Tuscul. l. 4. c. 6. sub fin.* Sic quatuor perturbationes sunt, tres constantiæ.

CONSTUPRO, in fin. adde: ¶ Translate *Hieronym. l. 2. advers. Jovinian.* Multi philosophorum reliquerunt frequentias urbium, ne animæ pudicitia constupraretur.

CONSULARIS, lin. 17. post *Consularis vir*, & *Consularis absolute est, qui aliquando consul fuit* adde: Id locum habuit primo & secundo Christi sæculo, non tamen tertio & quarto, nam, ut probat *Marinius Fratr. Arval. pag. 794.* & 800. & apud Scriptores Latinos, & in Inscriptionibus plures consulares legere est, qui vel ex familia, in qua honor consulatus fuerit, vel inter consulares adlecti, ex Imperatorum privilegio, fuerunt. ¶ *Consulares aquarum* dicebantur illarum curatores, ut ex pluribus Inscription. arguit *id. Marinius ibid. pag. 806.*

CONSUMMATIO, lin. 17. pro *propediem* lege disjunctim *prope diem*.

* CONSUMPTRIX, icis, f. quæ consumit. *Strabo Gallus c. 2. v. 1.* Brumæ senectutis vernacula, totius anni Venter, & amplifflui consumptrix sæva laboris.

* CONSUMPTILIS, le, adject. qui consumi potest. *Scævola Dig. 32. leg. 101.* Prædia cum omnibus servis, fructibus, & usu consumptilibus.

CONTABEFACIO, lin. 1. pro *Pseud. 1. 2. 91.* lege *Pseud. 1. 5. 19.*

* CONTAGIOSUS, a, um, adject. *attaccaticcio*, quod contagium affert, vel tactu acquiritur. *Veget. veter. l. 1. c. 14.* Hæc passio licet contagiosa sit. *Id. l. 3. c. 71.* Scabies contagiosa est, & transit in plures.

* CONTAX, acis, n. κόντοξ, ludi genus, in quo palos eminus ita jaculabantur, ut summo capite rectus in terra humectata ac mollita sisteret, usque sic depactus alio subinde misso everteretur. In quo certamine vincebat, qui palum suum rectius defixerat, & citius defixum everterat paucioribus missis paxillis. Hujus ludi mentio est in *Cod. lib. 3. tit. 43.*

CONTEMPLATUS, us, in fin. adde: ¶ Translate *Macrob. Somn. Scipion. l. 1. c. 1.* Pro contemplatu probi, improbive meriti. *h. e.* respectu.

CONTEMPLO, in fin. adde: & *Nemesian. fragm. de aucup. v. 3.* Cum pedicas necti sibi contemplaverit adstans.

CONTEREBROMIA, lin. penult. post *vini feracem* adde: vel in qua multum vini conteritur, seu consumitur.

CONTESTIFICANS, lin. 2. 12. post *de testimon. anim.* adde: *c. 2. post init.*

CONTINENTER, lin. 2. post *non intermisse* adde: & refertur ad tempus, & ad locum. Ad tempus. Lin. 7. post *negotium* adde: Ad locum.

CONTINUATUS, lin. 6. post *laboris effectus* adde: ¶ *Continuata mulier* dicitur, quæ bis terve a viro continenter initur. *Ovid. 3. Amor. el. 7. v. 23.* At nuper bis flava Chlide, ter candida Pitho, Ter Libas officio continuata meo.

* CONTRACTOR, oris, m. qui contractum & sponsionem facit. *Cod. lib. 5. tit. 5. leg. 8.* Si quæ hujusmodi nuptiæ contractæ fuerint, eas, earumque contractores, & ex his progenitos antiquarum legum tenori subjacere sancimus.

CONTRASCRIBO, in fin. adde: Apud *Murator. Inscript. pag. 960. n. 7.* Diis Manibus L. Juli . . . . . chi Crescens Juliorum Disp. Fil. & Ultimus contrascriba. Hæc postrema vox officium fortasse significet citati modo ab *Apulejo Æmiliani*.

CONTRASCRIPTOR, in fin. adde: Apud *Murator. Inscript. pag. 1042. n. 4.* in titulo sepulcri Liberti cujusdam Augustalis legitur: Automato contrascriptori pistorum. *Muratorius* explicat, *che tenea i conti de' fornai*.

CONTRECTABILIS, lin. 2. post *contrectabile habere* adde: *Auson. parental. carm. 9. v. 3.* Nec contrectabile fulmen.

CONTRUCIDO, in fin. adde: *Apul. 11. Met. pag. 666. Oudendorp.* Jugulum sibi multis ictibus contrucidat.

CONTRUNCO, lin. 2. pro *obsistentes* lege *absistentes*.

CONTUBERNIUM, lin. 4. post *Tacit. 1. Hist. c. 43.* adde: Pro quocumque domicilio. *Id. 3. Hist. c. 74.* Domitianus æditui contubernium (*h. e.* domum, in qua apud æditum olim delituerat) disjecit. Col. vero 2. lin. 19. 20. post *la conversazione* adde: *Id. epist. 95.* vocat terram contubernium mortale.

CONTUS, in fin. adde: ¶ *Contus pedalis* pro veretro prægrandi. *Auct. Priap. carm. 10. v. 3.* Trajectus conto sit extendere pedali.

CONVECTOR, in fin. adde: ¶ Convector est etiam viæ comes, licet nec navi, nec equis, nec curru usus fuerit. *Apul. l. 1. Met. pag. 54. Oudendorp.* Unde autem scio, an convectore illo tuo, cum quo sero devorteras, jugulato, fugæ mandes præsidium?

CONVELLO, in fin. adde: ¶ Particip. *convellens* & *convellendus* apud *Val. Flacc. l. 5. v. 158.* Jamque aspera cursu Undique convellens. & *Cels. l. 3. c. 4.* Convellendas etiam vires ægri putavit.

* CONVERSIM, adverb. e converso. *Martian. Capell. l. 5. pag. 159. Grot.* A consequentibus vero conversim, ut quæstio in antecedentibus sit, argumentum in sequentibus. *Firmic. l. 2. c. 32.* Decima quinta in decimam septimam, rursusque conversim.

* CONVERTIBILITAS, atis, f. idem ac conversio, vicissitudo. *Oros. l. 1. c. 1.* Convertibilitas naturæ.

CONVICANUS, in fin. adde: Alia *Inscript. apud Marin. Fratr. Arval. pag. 436.* Heredes amico & convicano benemerenti fecerunt. Adde *Cod. Teodos. leg. 6. de patrocin. vicorum*.

CONVICTIO, in fin. adde: ¶ Est etiam a *convinco*, & significat actum convincendi, demonstrationem certam. *Augustin. de Trinit. l. 13. c. 1.* Dictumque sit, eam esse convictionem rerum, quæ non videntur.

CONVIVATOR, in fin. adde: *Horat. 2. serm. 8. v. 73.* Sed convivatoris, uti ducis, ingenium, res Adversæ nudare solent, celare secundæ.

* CONULA, æ, f. herba eadem, quæ polion. *Apul. de herb. c. 57.*

COPHINUS, lin. 2. post *rusticos* adde: ita dictum ob levitatem, nam Græce κοῦφοι est *levis*.

* CORACESIA, æ, f. herba, qua Pythagoras aquam glaciari tradit apud *Plin. l. 24. c. 17. sect. 99.*, qui addit, apud alios hujus mentionem se non invenire. Alii legunt *coriacesio*.

* CORALLINUS, a, um, adject. corallo similis, ruber. *In quodam Epigramm. quod Gallo tribuitur, in Anthol. Latin. Burmann. Tom. I. pag. 651. v. 13.* Porrige labra, labra corallina.

CORAM, in 2.a edit. lin. 8. pro *patriam* lege *patria*.

CORAMBLE, lin. 3. post *visum hebetat* adde: Quidam hoc genus brassicæ sic appellatum existimant, quod obvolvit pupillam, seu partem interiorem, quam nos dicimus *l'occhio del cavolo*.

* CORCUS, i, m. morbi genus esse videtur, quod *Marcell. Empir.* cum præcordiorum & cordis dolore conjungit, & superstitiosis remediis curare docet. Sic illa *cap. 21.* Ad corcum, carmen in lamella stannea scribes, & ad collum suspendes hæc, ante vero etiam cane.

CORDATUS, lin. 4. post *quam ceteros* adde: Superlat. *cordatissimus* apud *Campol. in Litholex.* Dionysii Deorum adoratoris cordatissimi.

* CO-

* CORELLIANUS, a, um, adject. ad Corellium Atestinum, equitem Romanum, partinens, qui teste *Plin. l.* 17. *c.* 57. inseruit castaneam suomet ipsam surculo in Neapolitano agro. Sic facta est castanea, quæ ab eo nomen accepit, inter laudatas. Postea Eterejus libertus Corellianam iterum inseruit. *Idem l.* 15. *c.* 25.

* CORYA, æ, f. Κορία, Minervæ quartæ nomen apud Arcades. *Cic. de nat. Deor. l.* 3. *c.* 23. Minerva quarta, Jove nata, & Coryphe, Oceani filia, quam Arcades Coriam nominant, & quadrigarum inventricem facerant. *Pausan. Arcad. c.* 21. hoc idem confirmat; memorat enim παῖς καὶ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς Κορίας. Fortasse a virginitate nomen traxit, quod κόρη, puella seu virgo semper mansit. Sunt qui pro *Coriam* legunt *Corasiam*, aut *Coryphasiam*, quam vocem V. apud *Forcellinum*.

CORICEUM, lege CORICEUM. Lin. 2. pro *l.* 4. repone *l.* 5.

CORINTHUS, in fin. adda: ¶ Est etiam generis mascul. in *Inscript. veter. apud Marin. Fratr. Arval. pag.* 30. L. Mummii L. F. Cos. ducta, auspicio, imperioque ejus Achaja capta, Corintho deleto Romam rediit triumphans, ob hasce res bene gestas, quod in bello voverat, hanc ædem & signum Herculis victoris imperator dedicat.

CORION, lin. 2. pro *oleaceo frutice. Plin. l.* 15. *c.* 8. lege *oleraceo frutice. Plin. l.* 26. *c.* 8.

* CORIS, is, f. κόρις, genus herbæ apud *Plin. lib.* 26. *c.* 8. *sect.* 54. Est aliud hypericon, quod alii corin appellant, folio tamaricis. *Id. ibid. sect.* 73. Semen hyperici, quod coris appellatur. & *sect.* 81. Perungi semina hyperici, quod coris vocatur.

CORNICOR, in fin. adde: ¶ Ad locum hunc forte respexit *Hieronym.* cum dixit *epist.* 4. *ad Rustic.* Alii intra se nescio quid cornicantes tumentia verba trutinantur.

CORNU, col. 2. lin. 63. | 64. post *galeæ perfregit* adde: De Germanorum comis usurpat *Juvenal. sat.* 13. *v.* 164. Cærula quis stupuit Germani lumina, flavam Cæsariem, & madido torquentem cornua cirro? *h. e.* crines in altitudinem quandam & terrorem ornatos. Hinc etiam *Vulpius ad Tibull. l.* 2. *el.* 5. *v.* 3. ait hujusmodi cornua nihil aliud esse, quam certam capillorum ornatum, qui cornuum figuram exhibet. Dicta vero sunt aurea Bacchi cornua, quod intonsa illius coma flavo colore esset.

COROLLARIUM, in fin. adda: ¶ Obscena metaphora utitur *Apul. l.* 3. *Met. pag.* 211. *Oudend.* Hactenus denique intecti atque nudati bacchamur in Vaneram; cum quidem mihi jam fatigato de propria liberalitate Fotis puerile obtulit corollarium.

CORONA, in fin. adda: ¶ Coronæ appellatione honorabantur olim episcopi. *Sidon. l.* 7. *epist.* 8. *ad Euphronium Augustodunens. episc.* De minimis videlicet rebus coronam tuam, maximis consuleram. *Savaro & Gothofredus* ob tonsuram orbicularem sic appellatos affirmant, negat tamen *Salmasius*.

CORPORATUS, lin. 4. post *corpus assumpsit* adda: ¶ Translata *Tertullian. de pall. c.* 2. Mundus omnis & diversitatibus corporatus & vicibus temperatus. *h. e.* ex diversis substantiis compactus, compositus.

CORPORO, lin. 1. *in corpus efformo* ait *Forcellinus*; ita tamen cave utaris hoc verbo, Latinum enim non est, & inter barbaras voces recenset idem Lexicographus. In fin. adde: ¶ Translata *Id. c.* 1. *n.* 168. Tractum a pictura, quæ priusquam coloribus corporatur, umbra fingitur. ¶ De assumptione carnis. *h. e.* naturæ humanæ. *Tertullian. de carne Chr. c.* 3. Ita ut & nasceretur, & carne corporaretur. *Idem ibid. c.* 6. Numquam fuit causa angelorum corporandorum.

CORRIDEO, in fin. adde: *Augustin. l.* 4. *confess. c.* 8. Colloqui, & corridere & vicissim benevole obsequi.

CORRIGIA, lin. 2. post *ad ligandum* adde: a *corrigo* deductum est, nam corrigia pedem seu potius calceamentum regit.

CORRIVATIO, lin. ult. pro *lib.* 35. *c.* 15. lege *lib.* 36. *c.* 15.

* CORSALVIUM, ii, n. herba eadem ac salvia. *Apul. de herb. c.* 101.

* CORSI, orum, m. populi Sardiniæ, quorum meminit *Plin. lib.* 3. *c.* 7. Hi fortasse Corsicam insulam primi incoluerunt, hinc nomen insulæ dedere: vel potius *e* Corsica migrantes Corsi proximam Sardiniæ partem occuparunt.

CORUSCUS, in fin. adde: ¶ Coruscum, i, n. absolute est fulgor, *lampo*, *baleno*. *Venant. Fortunat. l.* 3. *c.* 4. Soporantes oculos aperuistis tonitruo, clausistis corusco.

CORYBAS, lin. 1. post 3. *v.* 111. adda: Quo clarius innotescat hic *Forcellinum*, aliosque magni nominis Lexicographos alucinatos fuisse, integrum *Servii* locum appono. Sic ille *loc. cit.* Corybantes dictos tradunt ἀπὸ τῆς κόρης. Corybas enim Proserpina, quæ κόρη dicitur Græce, sine patre natus. Quo quidem in loco videre est, *Proserpina* non primum, sed sextum esse casum, & vocem *Corybas* non ad Proserpinam ipsam, sed ad ejus filium nescio quem esse referendam, qui ex ea, sine viri opera, natus sit; nam certe Proserpina patrem habuit Jovem, vel, ut aliqui putant, Sicanum Siciliæ regem. Adde quod nulla erat causa, cur *Servius* hic animadverteret, Proserpinam sine patre natam, nam sermo est de Corybante, non de Proserpina.

CORYPHASIA, lin. 1. & 2. pro *Coriphe & Coriphes* lege *Coryphe & Coryphes*. Lin. ult. post *atque arma* adde: Probabilius tamen videtur, sic appellatam Minervam a Coryphasio oppido & promontorio Messeniæ prope Pylum, ubi illa templum habebat. Ipse tamen cum *Davisio* hoc in loco *Coriam* pro *Coryphasiam* lego. V. supra *Corio in Appendice*.

COSSIGERARE, in fin. adde: Nam in MSS. est *possigerare*, al. legunt *cossimgirare*, alii demum *prosit aggerare*, quæ lectio ceteris videtur præferenda. Vox igitur est valde dubia.

COSSIS, lin. 8. post *l.* 11. *c.* 33. adde: *Hieronym. l.* 2. *adversus Jovinian.* Superstitio Gentilium cossum matris Deûm observat & Isidis. *h. e.* ab eis abstinent Cybeles & Isidis sacerdotes quasi his Deabus sacri essent. *Idem Ibid.* In Ponto & Phrygia vermes albos & obesos, qui nigello capite sunt, & nascuntur in lignorum carie, pro magnis reditibus paterfamilias exigit. Et quomodo apud nos attagen, & ficedula, mullus & scarus in deliciis computantur, ita apud illos ξυλοφάγον comedisse luxuria est.

COSTUM, lin. 8. | 9. post *Eoaque costos* adde: *h. e.* Persica, hinc *Horat. l.* 3. *carm.* 1. *v.* 44. Achæmenium costum. *h. e.* Persicum, nam Persæ ab Achæmenide rege Achæmenii dicti sunt.

COTARIA, lin. 2. pro *Ulpian.* repone *Alfenus*.

COTTANA, lin. penult. post *cottona vento* adde: *Idem lib.* 7. *epigr.* 53., & *l.* 4. *epigr.* 39. quasi proprio epitheto *parva* ea vocat; quæ res confirmat opinionem *Casauboni* & *Vossii*, hanc videlicet appellationem esse ab Hebraico קָטֹן *caton* parvus.

COTURNIX, in fin. adda: Coturnices, quæ apud nos aliquo in pretio sunt, apud Romanos contemptui habitas ex *Juvenale* & multo magis ex *Plinio* apparet; hic enim ait *l.* 10. *c.* 23. Coturnicibus veneni (*h. e.* ellebori) semen gratissimus cibus, quam ob causam eas damnavere mensæ, simulque comitialem propter morbum despui suetum, quem solæ animalium sentiant præter hominem.

COUS, lin. 12. post *Coæ amphoræ* adde: *Marcell. Empir. carm. de med. v.* 5. Quod Cous docuit senior. *h. e.* Hippocrates Cous.

CRATHÆIS, lin. 2. pro *Ovid.* 10. lege *Ovid.* 13.

CREBRE, in fin. adde: ¶ Significat etiam frequenter, sæpe. Comparativo utitur *Cic. ad Famil. l.* 5. *ep.* 6. Tu ad me velim literas crebrius mittas. Superlativo *Cæl. Aurel. chron. l.* 2. *c.* 2. Ut adducat buccas in posteriorem partem creberrime.

CREMO, in fin. adde: ¶ Particip. *cremandus* apud *Ovid. in Ibin v.* 518. Des tua succensæ membra cremanda pyræ. *Senec. in Octav. v.* 17. Cum rogis artus tuos dedit cremandos.

CREOBULA, æ, f. herba eadem ac mentastrum. *Apul. de herb. c.* 90.

CREPIDO, lin. 11. post *circa forum s. p. f.* adde: Cum vero hæc *Inscriptio* adhuc Calatiæ maneat ad puteum, vel cisternam veterem, illud certo discimus, crepidines hic esse marginem, sive loricam; forum vero ipsum os putei. Lin. 37. | 38. post *Et castella posuit* adde: Probanda videtur eorum opinio, qui *crepidines viarum* dicunt esse tumulos, sive aggeres utrimque ad marginem positos.

* CREPIS, idis, f. κρηπίς, herbæ genus apud *Plin. l.* 21. *c.* 16. Caule foliato est & crepis, & lotos.

CREPUNDIA, lin. 1. post *da bambini* adda: a *crepando*, *h. e.* tinniendo dicta, quoniam infantes hujusmodi crepitaculis maxime gaudent.

CRETACEUS, in fin. adde: vel quæ crevit in loco cretoso.

* CRETICE, es, f. herba eadem ac hibiscus, sic appellata a patria. *Apul. de herb. c.* 38. & 62. Alia videtur esse ea, quam *Plin. l.* 15. *c.* 8. vocat Creticam, quæ clematitis etiam vocatur.

CRETUS, lin. 13. post *Item cribro purgatus*, adda: nempe a verbo *cerno*.

* CRIBELLATORIUM, ii, n. locus cribrando destinatus. *Campol. in Litholex.* Cribellatorium farinæ fecit L. Mamercus filiis campestre.

CRI-

CRIBRUM, lin. 1. post *instrumentum* adda: pistorium, quo oernunt vel frumentum, vel farinam, a *ceiao*, *creri* dictum, quasi *crebrum*.

CRIMEN, lin. 3. post *damnotio* adde: vel est id, quod in judicium defertur, ut da illo cernatur, quasi *ceroimeo*. Ea hac varo notatinue recte deducitur compositum *discrimen*. *h. e.* id, quo res una ab alia discarnitur. V. in *Discrimen*.

CRISPUS, lin. 14. post *crispo fulgere* adda: *Auct. Copæ v. a.* Crispum sub crotalo docta movere latus. *h. a.* fluctuans & vibrans.

CROCEUS, lin. 6. post *giallo carico, o rosseggionte*, fortasse melius, sed saltem bravius *rancio*.

* **CROSMIS**, is, f. herba, cadem ac salvia. *Apul. de herb. c.* 101.

CROTALYA, in fin. adda: & *Petron. c.* 67. Iuda duo crotalia protulit.

CROTONIENSIS, ia fin. adde: sed in optimæ notæ editionibus legare est *Crotooiensis*.

CRUCIO, in fin. adde: ¶ Propria significat crucifigere. *Lactant. de mort. persecut. c.* 2. Eatremis temporibus Tiberii Cæsaris Dominus noster Jesus Christus a Judæis cruciatus ast post diem decimum Kalendarum Aprilis, duobus Geminis consulibus.

CRYPTICUS, io 2.a edit. lin. 1. pro *subertaneus* lege *subtarraneus*. In fin. adde: ¶ Cryptici *Firmico Mathes. l.* 3. sunt homioes taciturni, qui κρύπτουσι (occultant) suas cogitationes.

CRYSTALLYON, lin. 2. pro *l.* 14. *c.* 11. lage *l.* 25. *c.* 11.

CRYSTALLUS, in fin. adde: ¶ Crystallus pro glacie apud *Auct. Priap. carm.* 63. *v.* 6. Rigetque dura barba vincta crystallo.

CUBICULARYUS, in fin. adde: Aperta tamen occurrit apud *Murator. Inscript. pag.* 398. *n.* 1. Cubicularia huuc titulum posuit.

CUBITISSIM, lin. 1. pro *Tollo* lege *Volo*.

CUBITORYUS, in fin. adda: ¶ *Cubitorium* absolute pro sepulcro. *Campol.* in *Litholex.* Cubitorium curavit.

* **CUCUMERARYUM**, ii, n. locus cucumeribus consitus. *Campol.* in *Litholex.* Cucumerarium cædaum cuilibet da populo dedi. *Tertullino. advers. Jud. c.* 3. sic vertit *Isaiæ c.* 1. *v.* 8. Derelinquetur filia Sion, sicut casa in vinea, & sicut custodiarium in cucumerario. *Id. ibid. c.* 13. Velut in cucumerario casula.

CUCURBITOLA, in fin. adda: ¶ Cucurbitula silvestris apud *Scrib. compos.* 106. ast ea, quam Græci κολοκυνθίδα appellant.

* **CULCITARYUS**, ii, m. *materassajo*, qui culcitas facit, aut vendit apud *Diomed. l.* 1. *pag.* 313. *Putsch.*

CULEX, in fin. adde: ¶ *Culex* est etiam harba quædam, V. *Culix* in *Appendice*.

CULINA, lin. 4. post *mea molesta est* adde: meliores editionas habent: maa in palæstra ast. *h. a.* tu Epicurom imitaris, ego vero palæstrice spatior in aysto, & declamationibus exerceor. Lin. 15. post *culinas appellant* adda: ¶ Culina videtur etiam significara locum prope templa, imo templis adjunctum, qui coquendis sacrificiorum carnibus atque sacris epulis tum sacerdotibus, tum etiam populo præparandis destinatus erut. Hujusmodi vocis sensus elicitar tum ea vetare *Inscript.* quam habes supra in V. *Zotheca*, tum ex ulia, qua legitur apod *Clem. Biagi* inter *Monumenta Græc. & Latin. Musæi Naniani pag.* 188. quæ talis est. T. Septimius T. L. L. Charito culinam D. S. P. F. Idem evincitur aa altera *Inscript.* iotar *Marmor. Oxoniens. n.* 114. *pag.* 184. Pedimus conditor sacrarii Veneris cum porticum & coinatorium cunst., ubi *cocinatorium* nibil aliud esse potast, quam culina, in qua peractis sacrificiis parabantur apulæ. ¶ Culina est etiam latrina, *scolatojo*. *Colum. l.* a. *c.* 15. Quædam quotidie, ut suilia & caprila, quædam pluviis diabus, ot bubilia & ovilia, debent emundari. *Schneiderus* tamen *culinam* hoc loco abesse vallat, *Columella* anim aperte loquitur de pecudum stercora; itaque ille probabili conjectura legera mallat *suile & caprile*.

* **CULIX**, & **CULEX**, icis, f. herba est eadem fortasse quæ ψύλλιον & pulicaris dicitur. *Plin. l.* 19. *c.* 5. Sunt qui harba, quæ vocatur culia nomine, trita semen aorum (cucumerum) maceratum seri jubeant, ut sien semina nascantur. *Pallad. l.* 4. *c.* 9. Sine seminn uascantur (cucumeres), si prius anrum semina olao Sabino perungautur, & herbana, quæ culea dicitur, trita confricentur.

CULTOR, lin. 14. post *reducunt, omont* adda: Modeste hic loquitur amator Patronianus, oam alioquin cultor minus est quam amator. Hinc *Ovid.* 1. *Art. am. v.* 72a. Qui fuarat cultor factus amator erat.

* **CUMININUS**, a, om, adject. ad cuminum pertinens. *Apul. de herb. c.* 74. *n.* 4. Herbæ solatæ sucaum aum oleo cuminino misca. Alii legunt *cyminioum* codem aensu.

* **CUMULARE**, is, n. commissura reoum. *Veget. veter. l.* 4. *c.* a. A commissura renum (quod cumulara dicitur) osque ad imum muscariom commissuræ sunt duodecim. *Idem l.* 4. *c.* 1.

* **CUNCTICYNUS**, a, um, adject. totus cantans, a *cunctus* & *cano*. *Martian. Capell. lib.* 9. *pag.* 306. *Grot.* Non anim simplea quædam, & ueius matariæ tinnitibus modulata, sed omnium organicarum vocum coosociata permixtio quamdam plenitudinem cuncticinæ voluptatis admisit.

CUNEATYO, in fin. adde: Quo facilias pateat *Forcellinum* mala interpretatum fuisse vocem haac, afferendus est integer *Scribonii* locus. Dooicum (vulgo legitur *Donec cum*) vidcatur pator narium cuneatione quadam recipere posse fistulam. *h. e.* ita fistula circumvolvendo linteolo conformari debet, ut angusta, velut cuneum intrusum, foramen narium illam recipera possit.

CUNYO, in fia. adda: *Pontedera Antiquit. Latin. & Græc. pag.* 8. hæc habet da verbi notationa. *Coenum* a *coenira* dascendit, qood recentioras *cunira* dicunt, & ab illo *cunus*, quod tunc unico n, nunc cum geminn *cuonus*. Ab eadem origine fortasse *cuna*, ia qua puaruli cuniunt.

CURA, in fin. adda: ¶ *Cura ogens* apud *Fabrett. pag.* 434. *n.* 14. pro *Agente curam*, qua formula curator designabatur, cui publici alicujus negotii admioistratio demandata erat; ut in *Museo Naniano apud Biagi in Monum. Græc. & Latin. pag.* 117. Curagens Theatri: & eodem sensu Cura agantes sæpa dicti, qui ca munera sive delegatione publice aliquid faciundum suscepissent.

CURATUS, col. 2. lin. 6. post *& morbus oderit* adde: *Apul.* 5. *Mat. pag.* 322. *Oudendorp.* Nec corporis curatæ tibi regales apulæ morabuntur. *h. c.* cum somno & lavatione corpus curavaris, præsto tibi erunt epulæ regiæ.

CURYA, col. 2. lin. 42. | 43. post *Syracusis* adde: & *Juvenal. sat.* 9. *v.* 101. Ergo occulta teges, ut curia Martis Athenis. *h. e.* Areopagus.

CURRO, col. 2. lin. 15. post *tu quidem* adda: subintalligitur incitaris, nam plaaius iam totam effert *Idem de Orat. l.* a. *c.* 44. Facilius enim est currentam (quod ajunt) incitare, quam commovere languentem. Ducta videtur metaphora ab iis, qui cursu certabaot, quibus acclamatio addebat velocitatam.

* **CURSILYTAS**, atis, f. idem ac cursitatio. *Fulgent. Mythol. l.* 3. *c.* 2. Cui cum solitudinum vagabunda arrando cursilitas displicaret.

CURSOR, in fin. adda: ¶ Cursores, qui non pedibus, sed aquis aut vehiculis maxima itinera celerrime cooficiebaat, publici erant, a veteribus appallati *frumentarii*. ut scribit *Hieronymus in Abdiam cap.* 1., cujus ætate *agentes in rebus*, vel veredarii dicebantur, ἀγγελιαφόροι, γραμματηφόροι, πτεροφόροι. Vide Titulum *Cod. Theod. de cursu publico*, & *Sidon. l.* 1. *epist.* 5. V. atiam *Frumentarius* apud *Forcellinum*.

CURSORYUS, in fin. adde: *Frontin. de col. pag.* 141. *Goes.* In campis vero statuerunt terminos quadratos cursorios. ¶ Cursorium, ii, n. idem ac cursus publicus. *Faust. & Valer. de limit. pag.* 261. *Goes.* Hæ vero litaræ in cursoriis eorum terminorum sunt. *Mago & Vegoja de limit. pag.* 257. *Goes.* Aquarum potai aliquoties in cursorio a terminis damonstrantur.

CUSTODYA, in fin. adde: ¶ Custodiæ publicanorum (apud nos *squadra di Finanzo*) sunt carti homines, qui itinera observabant, ne merces importarantur, aut evehereutur, portorio non soluto. *Cic. de provinc. consul. c.* 5. Gabinius statuit ab initio, & in eo parsevaravit, jus publicano non dicere: pactiones sine ulla injuria factas rescidit: custodias sustulit: vectigalas multos ac stipendiarias liberavit; quo in oppido ipse esset, aut quo ventrat, ibi publicaoum, aut publicani servum esse vatuit.

* **CYBIOSACTES**, is, m. a κύβιον, *cybium*, & σάττω *constipo*, qui cybia seu salsamanta constipat & condit. *Sueton. in Vespas. c.* 19. Alcaaedrini Cybiosactem eum vocare persevaraverunt, cognomioa unius a regibus suis turpissimarum sordium.

CYCNEUS, in fin. adde: ¶ *Cycnea specula* est collis, circa quam posita est urbs Briaia, Cenamanorum olim caput, a Cycno Liguris filio, qui illius urbis conditor fuisse traditur; etiamnum is collis *Cigneo* vocatur. *Cotull. carm.* 67. *v.* 32. Briaia, Cyceæ supposita speculæ, Flavus quam molli percurrit flumine Mela.

CYCNUS, lin. 6. post 1. *Tuscul. c.* 30. adde: ¶ Translata *cycnus* accipitur pro poeta. *Horat. lib.* 4. *od.* 2. *v.* 25. Multa Dircæum lavat aura cycoum. *h. a.* Pindarum Thabanum, nam Dirce fons est in Bœotia. *Virgil. ecl.* 9. *v.* 27. Vara, tuum oomen Caotantes sublima farant ad sidera cycni.

* CI-

* CYDONEUM, i, n. potio ex pomis entonais. *Ulpian. Dig. l. 33. tit. 6. leg. 9.* Cydoneum, & si qua alia sunt, quæ non ex vinea fiunt, vini appellatione non continebuntur.

* CYDONARYUM, ii, n. locus malis cydoniis consitus. *Campol. in Litholex.* Cydonarium disposui.

* CYMBALARIS, is, f. herba eadem ac cotyledoe, seu umbilicus Veneris. *Apul. de herb. c. 43.*

CYMBALIS. Monente doctiss. *Marinia Fratr. Arval. pag. 415.* dele totum hoc caput, nam hic *Forcellinus* primo male disjunxit *famula* a voce *Bacchi*, nam ea non *Bacchi cymbalis*, sed *famula Bacchi* fuit; deinde, quod caput est, falso legit *cymbalis*, cum reapse breviata sit vox pro *cymbalistria*, quæ sola Latina est. Adde *Forcellinum* arbitrio suo, ut sæpissime solet, Græcam vocem κυμβαλὶς, quæ nusquam alibi reperitur, confinxisse.

* CYMBALITIS, idis, f. herba eadem ac cymbalaris. *Marcell. Empir. c. 14.*

* CYNOCARDAMON, i, n. herba eadem ac nasturtium caninum. *Apul. de herb. c. 20.*

* CYNOCHALE, es, f. herba, alias polygonon. *Apul. de herb. c. 18.*

* CYNOMAZON, i, n. herba sic dicta, quod in offa, vel in pulte data canes enecat. *Apul. de herb. c. 109.*

* CYNOPS, opis, f. herbæ genus spicatum. *Plin. l. 21. c. 17.*

* CYNOSDEIXA, æ, f. piscis marinus vel potius zoophyton. *Plin. l. 32. c. 11.* Extra hæc sunt rotundæ in eleario usu cochleæ, cucumis, cynosdeaia, draco.

* CYPARISSYAS, æ, f. genus tithymali. *Plin. lib. 26. c. 8. sect. 43.* Quintum genus cyparissian vocant, propter foliorum similitudinem, caule gemino aut triplici nascentem in campestribus.

* CYPARISSOS, i, f. herba quædam verbenacea. *Apul. de herb. c. 3.*

* CYSTHOS, i, m. κύσθος, pudendum muliebre. *Auson. epigr. 123. v. 5.* Dum cysthon, costonque putas communis odoris.

* CYTHYON, i, n. κύθιον, collyrium quoddam ad oculorum morbos perutile apud *Cels. l. 6. c. 6.* In quibusdam editionib. Græce scribitur.

ALTERA APPENDIX

A

ACCURATUS, in fin. adde: ¶ Culinæ etiam verbum est. *Apic. l. 1. c. 24.* Ante accuratas rapas & compositas perdes myrthæ (*leg.* myrti) baccis cum melle & aceto. *h. e.* præparatas & comminutas admiscebis, & ita, ne appareant, abscondes myrti baccis.

ACHERONTYA, in fin. adde: ¶ *Acherontia sacra* est titulus libri, quem *Tagetem* composuisse ait *Serv.* ad *Æneid. l. 8. v. 398.*

AD, col. 2. lin. 3. post *quingenti* adde: *Cæs. de B. Gall. l. 2. c. 33.* Occisis ad hominum millibus quatuor, reliqui in oppidum rejecti sunt.

* ADALGYDUS, a, um, *freddissimo*, summe algidus, idem ac algidus. *M. Aurel. apud Fronton. l. 2. ep. 1.* Jam conticinium, atque matutinum, atque diluculum usque ad solis ortum, algidum, adalgidum maxime.

ADMISSUM, in fin. adde: *Ovid. 14. Met. v. 92.* Perjuria quondam Cercopum exosus, gentisque admissa dolosæ.

ADMURMURO, in fin. adde: ¶ Deponentis forma utitur *Fronto ad M. Aurel. l. 1. ep. 1.* Ad hoc pauca admurmurati sunt.

ADOPTO, in fin. adde: ¶ Particip. *adoptaturus* apud *Apul. 5. Met. p. 375. Oudend.* Volim scias aliquem de meis adoptaturam vernulis.

ADPRYMO, in fin. adde: *Tibull. in Priap. v. 24.* Puella nec jocosa te levi manu Fovebit, adprimetve lubricum femur.

ADSERO, in fin. adde: ¶ Particip. *adserendus* apud *Auct. Priap. carm. 51. v. 7.* Non mala troncis adserenda Picenis.

ADVENTOR, in fin. adde: & *Apul. l. 1. Met. pag. 39. Oudend.* Caupo adventores suos officiosis ronchis raucus appellat.

* ÆMULATRIX, icis, f. *emulatrice*, quæ æmulatur. *Cassiodor. Variar. lib. 7. ep. 5.* Ut quod tantis ac talibus institutionibus inventum est, æmulatrix posteritas in suum commodum custodiret.

ÆQUIVOCUS, in *Appendice*, in fin. adde: *Martian. Capell. l. 4. pag. 97. Grot.* Quæritur quid sit æquivocum, quid univocum, quid, ut ita dicam, plurivocum.

* AGANIPPYCUS, a, um, ad Aganippen pertinens. *Sidon. l. 9. ep. 13.* Procul hinc & Hippocrenen, Aganippicasque fontes, Abigsmus & Minervam.

* AGGEREUS, a, um, adject. ex aggere, in formam aggeris factus. *Vet. Auct. in Antholog. Latin. Burmann. Tom. 2. pag. 330. v. 28.* Dum transeat axem Aggerei velox tumuli, *h. e.* dum luna transeat axem mundi, sive telluris inter solem lunamque positæ tempore solaris eclipseos.

AGNA, in fin. adde: ¶ Vocatur etiam agna spica. *Festus* in *Pennatas*. Pennatas, impennatasque agnas in Saliari carmine spicas significat cum aristis, & alias sine aristis agnas novas volunt intelligi. Hic adnotat *Scaliger* spicas parvas a *Theophrast. l. 8. c. 7.* ἄχνας vocari.

AGON, lin. 11. | 12. post *etiam poetæ* adde: ¶ Etiam Domitianus agonem instituit Romæ Jovi Capitolino quinto quoque anno redeunte. *Censorin. de die natali c. 18.* Rursus annus idem magnus per Capitolinos agonas cœptus est &c. Adde *Sueton. in Domit. c. 4.*

ALYQUI, in fin. adde: at certissima est apud *Fronton. de nep. amiss. ep. 2.* Facinorosus aliqui & scelestus mortalis.

ALYTER, in fin. adde: Aliter est etiam pro *alia de causa*. *Auct. Priap. carm. 30. v. 5.* Vade per has vites, quarum si carpseris uvas, Quas aliter sumas, hospes, habebis aquas. *h. e.* quas ad bibendum petebas, eas ad os eluendum sumes.

ALLAPSUS, us, in fin. adde: *Apul. 5. Met. pag. 319. Oudend.* Prope fontis allapsum domus regia est.

ALPINUS, in fin. adde: ¶ Absolute, qui ex Alpibus est, qui Alpes habitat. *Inscript.* apud *Gruter. pag. 374. n. 5.* Qui militat in cohorte III. Alpinorum.

ALTERCOR, in fin. adde: ¶ Usurpatur etiam cum accusativo. *Apul. 1. Met. pag. 90. Oudend.* Dum hunc et hujusmodi sermonem altercamur.

AMICA, in fin. adde: ¶ *Paul. Dig. lib. 50. tit. 16. leg. 144.* Massurius scribit pellicem apud antiquos eam habitam, quæ cum uxor non esset, cum aliquo tamen vivebat, quam nunc vero nomine amicam, paulo honestiore concubinam appellari.

AMICE, in fin. adde: ¶ Comparat. *amicius* apud *Fronton. ad Antonin. ep. 10.* Quotidie aliquid reperias, quod circa me jucundius atque amicius facias.

AMICYO, in fin. adde: ¶ Particip. *amiciendus* & sensu quidem translato apud *Fronton. ad M. Aurel. l. 1. ep. 1.* Eodem cultu nonnunquam oratio quoque amicienda est.

AMICULUM, in fin. adde: ¶ Translate. *Fronto de oration. l. 1. fragm. 2.* Namque homini sapientiam colenti amiculum est gloriæ cupido: id novissimum exuitur.

AMO, col. 2. lin. 47. post *amavi amorem tuum* adde: ¶ Adhibetur etiam cum infinitivo, & significat gratum sibi esse. *Horat. l. 1. od. 2. v. 50.* Hic ames dici pater atque princeps. *Id. lib. 3. od. 9. in fin.* Tecum vivere amem, tecum obeam libens.

AMPLIFYCUS, a, um, *amplus*, *magnificus* adde: *Fronto de oration. l. 2. fragm. 3.* Tibi, Cæsar, maximum, sublime, & excelsum, & amplificum ingenium ab Diis datum est.

ANGUYPES, in fin. adde: Sed videtur substantive usurpari.

* ANUCELLA, æ, f. diminut. ab anu. *Fronton. ad amic. epist. 12.* Vox hæc licet amissa in pagina illa obliterata, servata tamen est in margine.

APOPSIS, is, f. ἄποψις, ab ἀπὸ longe, & ὄπτομαι video, specula, unde despectus est in inferiora. *Fronto de fer. Alsiens. ep. 3.* In apopsi jucundiores tibi esse videntur.

ARCHIATRUS, in fin. adde: ¶ Pænultimam corripit *Paulin. Petrocor. lib. 2. v. 697.* Miramur cito tam multa & tam magna videntes Archiatri fomenta pii, miremur & illam, Quam meruit medians Christo medicante medelam.

ARCHIPRÆGUSTATOR, in fin. adde: Hanc inscriptionem suspectam habet *Marinius Fratr. Arval. pag. 617.*, eam enim putat *Gudio* suppositam fuisse, ut alias multas, a *Ligorio* sublestæ fidei viro. Hinc ab his vocibus *archiprægustator*, & *architricliniarchus* abstinendum.

* ARCHITRICLINYUM, ii, n. primum triclinium. Legitur hæc vox in *Not. Tironis pag. 162. Gruter.*

ARCULA, in fin. adde: ¶ In militaribus curribus fuere arculæ, in quibus parata jacerent tela, jacula, hastæ, ut pharetra sagittis continendis destinatæ erant. Hinc translate

late

lata *Quintil. l.* 2. *n. c.* 3. Neque ego sum nostri moris ignarus, oblitusve eorum, qui ad arculae sedent, & tela gentibus subministrant. *h. e.* suppeditant arma pugnanis cuonas agentibus. De arcularum proprio usu *Virg. Æn. l.* 12. *v.* 333. Suggeru telu mihi.

ARGENTEOLUS, in fin. adde: *Fronto de orat. l.* 2. *fragm.* 1. *pag.* 547. Laminæ interdum argenteolæ in cloacis inveniuntur.

ASCLEPIODOTON, in *Appendice*, in fin. adde: Asclepiodoti cujusdam mentio est in *Inscript. vet.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 517.

ASININUS, in *Appendice*, in fin. adde: *Apul.* 6. *Met. p.* 434. *Oudend.* Inepta prorsus & asinina cogitatio.

* ATELLANIOLUS, a, am, diminut. ab *Atellanus*. *Fronto ad M. Cæsar. lib.* 2. *ep.* 9. Sed cum leges sexaginta mihi sint & Novianæ, & Atellaniolæ, & Scipionis oratiunculæ, ne tu numerum nimis expavescas.

AUCTORITAS, lin. 34. 135. post *ration. heredit.* adde: *Gesnerus* tamen in suo *Thesauro* interpretatur qui forte fidem adfaciendam fabulis quibusdam, & signandum adhibebatur. Sed neutrum placet *Marinio Fratr. Arval. p.* 512.

AUGURATORIUM, in fin. adde: ¶ Fuit etiam locus in castris ita appellatus, quod ibi auguria, antequam prælium iniretur, capiebantur. *Hygin. Gromat. de castrametatione*. Auguratorium parte dextra prætorii ad viam principalem apponimus, ut dux in eo augurium recte capere possit.

AULULARIA, lin. pæn. post *cujus tamen exemplum adhuc nullum vidimus* adde: Atqui habemus apud *Apul.* 5. *Met. pag.* 356. *Oudend.* Lucernamque subde aliqua claudentis aululæ tegmine. Sic habent optimæ editiones, & præcipue *Elmenhurstii*, & *Oudendorpii*, quod profecto melius est quam *aulæ*, vel *auleæ*, vel *aulææ*, quæ duo postrema mendosa certe sunt.

B

BIDENS, lin. 19. & *Nigidio apud Gell. loc. cit.* Sed *Forcellinus* nusquam *Gellii* locum citat.; est autem *l.* 16. *c.* 6.

BOMONICÆ, in *Appendice*, lin. 7. post *sustinere* adde: Hæ eadem leguntur apud *Serv.* ad *Æn. l.* 1. *v.* 116.

C

CÆSAR, in fin. adde: ¶ *A septem Cæsares*, & *A septem Cæsaribus* erat locus Romæ sic dictus, quia ibi forsitan septem Cæsarum statuæ erant. V. *Marin. Fratr. Arval. pag.* 284. & seq.

CÆSPES, col. 1. lin. pæn. adde: ¶ Propter similitudinem cæspes etiam vocabatur licet argenteus impositus esset foculis. *Inscript. Fratr. Arval.* apud *Marinium pag.* 41. *lin.* 19. In foculo argenteo cespiti ornato. *Marinius* tamen dubitat, num foculus an cespes esset argenteus.

CANTERIUS, col. 2. lin. 16. post *deorum infestum* adde: ¶ Translate dicitur etiam de sene viribus effeto. *Plaut. in nov. fragm. Cistellariæ pag.* 19. Muliercula mea, quamquam vetus cantharius sum, mihi nunc, ut ego opinor, adhinniret. Nota, cantherium cum *h* scribi in eo codice, qui certe secundo Christi sæculo est exaratus.

CANTOR, in fin. adde: *Plaut. Pseud.* 1. 3. 125. *Cal.* Ingere mala multa. *Pseud.* Jam ego te differam dictis meis, impudice. *Cal.* Furcifer. *Pseud.* Parricida. *Cal.* Perjure. *Pseud.* Fraudulente. *Cal.* Impure leno. *Pseud.* Cœnum. *Ball.* Cantores probos!

CAPERO, lin. 1. *a.* 2. non activum, sed neutrum verbum est. Lin. 6. *Ascon.* corrige *Auson.*

* CASSANDRENSES, ium, incolæ Cassandreæ urbis Macedoniæ ad sinum Thermaicum. *Liv. l.* 44. *c.* 10. *extr.* Finium is ager Cassandrensium erat.

* CASSANDREUS, i, m. Κασσανδρεύς, vox trium syllabarum, nomen patronymicum a Cassandrea urbe Macedoniæ, in qua regnavit Apollodorus tyrannorum immanissimus. *Ovid. ex Pont. l.* 2. *el.* 9. *v.* 43. Non tibi Cassandreus pater est, gentisque Pheræ. *h. e.* non Apollodorus Cassandrensis, nec Alexander Pheræus pater est. *Id.* in *Ibin v.* 463. Aut, ut Cassandreus, domino non mitior illo.

* CATACHANNA, æ, f. arboris nomen; quænam vero sit, omnino ignoratur. *Fronto ad M. Aurel. l.* 2. *ep.* 7. Ibi me (commemini) vidisse arborem multorum ramorum, quam ille suum nomen catachannam nominabat. *Id. de oration. l.* 2. *fragm.* 1. Confusam eam ego eloquentiam catachannæ ritu, partim igneis nucibus Catonis, partim Senecæ mollibus & febriculosis prunuleis insitam subvertendam censeo radicitus.

* CAUSIDICATIO, onis, f. oratio causidico digna, prolixa, nimis verbosa. *Fronto pro Volumn.* Quod si ultra epistolæ modum videbor progressus, eo eveniet, quod et res postulat, ut cum epistola conjuncta sit quædam causidicatio.

* CHAMÆTORTUS, a, um, humum versus inflexus. Vox hybrida a χαμαὶ humus & *tortus*. *Fronto de oration. l.* 2. *fragm.* 2. Quin erige te & extolle, & tortores istos, qui te ut abietem, aut ulmum proceram incurvant, & ad chamætorta detrahunt, valido excamine tuo excute. *h. e.* ad ea, quæ humi curvata sunt. Cave tamen usurpes.

CINEROSUS, in fin. adde: *h. e.* cinere perfusus, quod in luctu facere solebant veteres.

CIRCUMCURRO, in fin. adde: *Martian. Capell. l.* 18. *pag.* 299. *Grot.* Saturni sidus modico minus annis triginta circulum suum per longitudinem circumcurrit.

CIRRUS, lin. 19. post *plura* adde: ¶ Cirri sunt etiam pili in fronte, in articulis pedum, & in tibiis equorum. *Veget. veter. l.* 4. *c.* 2. A cirro frontis ad nares habet pedem. *Id. ibid. l.* 2. *c.* 28. Cirri in articulis pedum, naturale ornamentum, non resecandi. & *l.* 4. *c.* 1. A gambu ad cirros tibiales ossa duo.

CISIARIUS, in fin. adde: ¶ *Cisiarium*, ii, n. est locus, ubi cisii servabantur. *Fabrett. Inscript. el.* 2. *n.* 179. Collegium jumentariorum, qui est in cisiaris (cisiariis) Tiburtinis Herculis.

CISTERNINUS, in fin. adde: ¶ *Senec. epist.* 86. *extr.* Ait arbores aqua adjuvandas cisternina.

COMPECTUS, in fin. adde: *Plaut. in novis fragm. Cistellariæ v.* 28. Quæ esset ætatem mecum exsectura, mecum in matrimonio compecta sit, capere oportet.

CONFESSIO, lin. 15. 116. post *rem manifestam* adde: *Liv. l.* 2. *c.* 4. Gratum id multitudini spectaculum fuit: submissa sibi esse imperii insignia; confessionemque factam, populi, quam consulis, majestatem, vimque majorem esse.

CONFŒDERO, , in fin. adde: *Hieronym. in Chron. Euseb. ad an.* 110. Ad confœderandam disciplinam vetuit ab his (Christianis) homicidia, furta, adulteria, latrocinia & his similia.

CONFREQUENTATUS, a, um, idem fere ac frequentatus, accresciuto. *Colum. lib.* 9. *c.* 13. *ad fin.* Nec ullis juventutis supplementis confrequentatæ (apes) novissime reliquæ intereunt. Ita legit *Schneiderus*; aliæ editiones *frequentatæ*.

* CONGARRIO, is, ire, n. 3. sæpius blatero, obloquor. *Antonin. imperat.* apud *Fronton. ep.* 12. Fronto iste nullum verbum prius, neque frequentius congarrit, quam hoc *da*.

CONSILIOSUS, in fin. adde: hac voce utitur etiam *Fronto ad L. Verum l.* 1. *ep.* 4. Cum multa hujusmodi consiliosa exempla in historiis & in orationibus lectitares. *h. e.* quæ recte vivendi consilium præbent.

CONSOLO, in fin. adde: ¶ Cum dativo personæ & accusativo rei. *Fronto ad amic. l.* 2. *ep.* 6. Nec melius aut mihi posteritatem, aut meæ filiæ in omnem vitam consulere potui, quam cum talem mihi generum illis moribus, tantaque eloquentia alegi.

CONVERTO, col. 2. lin. 64. 166. post *se convertit* adde: At certa est auctoritas *Fronton. ad M. Aurel. l.* 1. *ep.* 6. Sperabam tunc, habeo nunc: spes in rem convertit. *h. e.* conversa est.

CORDAX, in fin. adde: ¶ Adjectivi forma. *Fronto de orat. l.* 2. *fragm.* 5. Sed non modulatas (sententias) æque; fateor: neque ita cordaces; ita est: neque ita tinnulas; non nego. *h. e.* resultantes eorum more, qui cordacem saltant.

CRISPULUS, in fin. adde: ¶ Translate *Fronto de oration. l.* 2. *fragm.* 5. Dices fortasse: quid in orationibus meis novicium, quid crispulum, quid purpurisso litum aut pollutum?

CUBITO, in fin. adde: *Plaut. Curc.* 2. 2. 57. Neque dum cubitat cum viris.

CURATRIX, in fin. adde: ¶ *Non. c.* 2. *n.* 632. hanc vocem *curatrix* dici posse putat, nullius tamen scriptoris Latini auctoritate.

CURRO, in fin. adde: ¶ *Verus imper. ad Fronton. lib.* 2. *ep.* 3. habet *currissem* pro *cucurrissem*.

CURRUCA, lin. 2 pro [illegible] corrige [illegible].

D

* **D**ABLA vel DABOLA, æ, f. palmæ genus. *Plin. l.* 13. *c.* 4. *sect.* 7. Juba apud Scenitas Arabas præfert omnibus saporibus, quam vocant dablan. Alit. *dabulam*.

DÆDALUS, in fin. adde: ¶ Dædalus fuit etiam statuarius insignis Sicyonius, de quo *Plin. l.* 34. *c.* 8. *sect.* 19. *n.* 15. Dædalus, & ipse inter fictores laudatus, pueros distringentes se fecit.

DÆMONICOLA, in fin. adde: *Id. de civit. Dei l.* 18. *c.* 2. Dæmonicola civitas.

DALMATENSIS, lin. 1. pro *Vopisc.* lege *Trebell. Poll.*

DAMASCENUS, in fin. adde: ¶ Est epitheton Jovis in *Inscr.* apud *Gruter. pag.* 20. *n.* 2. & *Vignol. Inscript. sel. pag.* 187. ab urbe Damasco in Cælesyria, ubi cultus præcipua fuit.

DAMNAS, lin. 8. pro *lib.* 30. *leg.* 19. lege *lib.* 30. *leg.* 122. Lin. 9. pro *lib.* 32. *leg.* 33. lege *lib.* 32. *leg.* 34.

DAMNATIO, lin. pæn. pro *l.* 3. *tit.* 7. lege *l.* 3. *tit.* 6. §. 8.

DAMNIFICUS, in fin. adde: *Pallad. lib.* 3. *tit.* 9. Damnificum, exspectare seras maturitates.

DAMNO, lin. 10. *Cic. pro Cluent. c.* 4. &c. dele hunc locum, cum hic agitur de verbo *damno* non de *condemno*, quo hic utitur *Tullius*. In fin. adde: ¶ Particip. *damnans*, *damnaturus* & *damnandus* apud *Sil. l.* 16. *v.* 535. Cavea damnante furorem. *Ovid.* 7. *Met. v.* 834. Damnatura sui non est delicta mariti. & *v.* 402. Facto damnandus in uno. Adde *Val. Max. l.* 2. *c.* 2. *n.* 3.

DANAE, in fin. adde: ¶ Est etiam hujus nominis herba, cujus mentio est apud *Plin. l.* 15. *c.* 30. *sect.* 39. Est & Alexandrina (laurus), quam aliqui Idæam, alii hypoglotton, alii danaen, alii carpophyllon, alii hypelaten vocant. Adde *Apul. de herb. c.* 58.

DANUBIUS, col. 2. lin. 4. post *Nile*, *negat* adde: *Auson.* tamen Danubio Nilum præfert *epig.* 3. *v.* 1. Illyricis regnator aquis, tibi, Nile, secundus Danubius lætum profero fonte caput.

DARDANARIUS, lin. pæn. pro *Ibid. tit.* 19. *leg.* 37. lege *Ibid. lib.* 48. *tit.* 19. *leg.* 37.

DARDANUS, in fin. adde: ¶ Dardanus fuit etiam magicæ artis scriptor celeberrimus ex Phœnicia, a quo Dardaniæ artes, *h. e.* magicæ sunt appellatæ. *Plin. l.* 30. *c.* 1. & *Apul. Apol. pag.* 331. *Elmenh.* ¶ Est & philosophus Stoicus apud *Cic. Acad. lib.* 4. *c.* 22.

DARES, lin. 1. post *etes* adde: *Serv. ad Æn. l.* 5. *v.* 456. Præcipitemque Daren, hæc adnotat: & *Dares*, *is*, & *Dares*, *etis* promiscue dicitur.

DARIUS, in fin. adde: ¶ Animadvertas, velim, primam syllabam in *Darius* ab *Ovid. loc. cit.* productam; ab *Auson.* vero *loc. cit.* correptam fuisse, quemadmodum primam & etiam secundam corripuit *Sidon. carm.* 9. *v.* 52. Et primum Darii tumultuantes Præfectos, Satrapasque perculisse.

DASUMIANUM, lin. 2. pro *Modestino* lege *Mæciano*.

DAVIDICUS, in fin. adde: Animadvertendum est *Sedulium* secundam syllabam in *Davidicus* in *locis cit.* corripuisse *Prudentium* produxisse.

DEBELLATOR, in fin. adde: *Tertullian. Apolog. c.* 5. Edito aliquem debellatorem Christianorum.

DEBELLO, in fin. adde: ¶ Translate *Plin. lib.* 22. *c.* 23. *sect.* 47. Debellat eos fungos & aceti natura, contraria iis. *h. e.* nocendi vi eos exarmat. ¶ Particip. *debellandus* & *debellaturus* apud *Virg.* 5. *Æn. v.* 730. Gens dura atque aspera cultu Debellanda tibi Latio est. *Curt. l.* 7. *c.* 4. Debellaturus super meosam Alexandrum.

DEBILITO, in fin. adde: ¶ Particip. *debilitaturus* apud *Ovid.* 13. *Met. v.* 102. Debilitaturum quid te petis, improba, mundus?

* DEBLATERATUS, a, um, particip. a verbo *deblatero*. *Gell. l.* 9. *c.* 15. Sed deblateratis versuum multis millibus finem aliquando fecit.

DECAPOLITANUS, lin. 1. pro *c.* 28. lege *c.* 18.

DECEPTUS, us, in fin. adde: *Id. de Anim. c.* 18. Deceptui facilis.

DECEPTUS, a, um, lin. 11. ¶ *Aliquando est idem quod destitutus*, *desolatus*, *orbatus*, &c. Delenda hæc usque ad finem, atque ita mutanda. ¶ Ubi quis de mortuis loquitur, habet verbum hoc quamdam ex amore querelam, quod nempe superstites se prius vitam finire optassent, atque sperassent, quemadmodum, si quando parentes, turbato mortalitatis ordine, iis essent superstites, quibus vitam ipsi dederant, caritate patria impulsi filiorum monumentis inscribebant *Contra Votum*. Ita intelligendum illud *Virg.* 4. *Æn. v.* 17. ubi Dido extinctum Sichæum respiciens, inquit: Postquam primus amor deceptam morte fefellit. *Inscriptio Firmana* reperta anno 1771, & edita in *Ephemer. Florentin.* ejusd. anni *col.* 357. D. M. Terentio Paulino juveni probissimo, qui vixit an. XXXII., mens. II. dieb. XV. Vindia Restuta (*lege* Restituta) mater, & Atilia Tartia conjux decepta cum filiis posuerunt B. M. Et apud *Fabrett. c.* 10. *n.* 236. *pag.* 702. de duobus filiis carissimis, qui *uno*, *unoque lecto elati sunt*, dicitur: Qui deceperunt. V. Epistolam *Christoph. Amadutii* in *cit. Ephemer. Florent.* Deceptam in allato *Virgilii* loco alii interpretantur destitutam, desolatam, orbatam, sed minus aptis exemplis.

DECERNO, in fin. adde: ¶ Particip. *decernens* apud *Suet.* in *Tib. c.* 4. Cunctis turbarum metu abolitionem facti decernentibus. ¶ Partic. *decernendus* apud *Cic.* 3. *Fam. epist.* 10. *ante med.* Ego censui, sumptus legatis quam maxime ad legem Corneliam decernendos.

DECERPO, in fin. adde: ¶ Particip. *decerpens* apud *Propert. l.* 1. *el.* 20. *v.* 39. Quæ modo decerpens florem ungui.

DECERTATORIUS, in fin. adde: sed optimæ editiones habent *decretoria*.

* DECESSUS, a, um, particip. a verbo *decedo*, *passato*, præteritus. *Rutil. Itiner. l.* 1. *v.* 313. Necdum decessis pelago permittimur umbris. *h. e.* præteritis. ¶ Significat etiam mortuum. *Vet. Inscriptio* Romæ reperta apud *Zaccariam Ann. Letter. d' Italia Tom.* I. *lib.* 3. *pag.* 207. Vitent homines avaros, audaces, monumentorum sacrilegos, per quos decessis nunquam requiescere licet.

DECIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *decepturus* apud *Lucan. l.* 4. *v.* 722. Decaptura malis fortuna. Adde *Stat. Theb. l.* 9. *v.* 295.

DECLAMO, in fin. adde: ¶ Particip. *declamans* & *declamaturus* apud *Suet.* in *Claud. c.* 4. Tiberium nepotem tuum placere mihi declamantem potuisse, admiror. et *de cl. Rhet. c.* 6. Cui declamaturo mos erat.

* DECLARATIVE, adverb. *Martian. Capell. l.* 4. *pag.* 120. *Grot.* Cum dicimus *Cicero disputat*, si accedat huic sententiæ *in Tusculano*, declarative accessit; item si accedat *prudenter* & *copiose*, declarative; item si dicitur *cum Catone*, declarative accessit. Quidquid declarative accedit, variis casibus & modis accedit.

* DECLARATIVUS, a, um, adject. declarans, declarationi serviens. *Martian. Capell. l.* 4. *pag.* 97. Pars declarativa. *Apul. de Syllog. categ. pag.* 30. *Elmenh.* Altera pars declarativa, ut *disserit* vel *non disserit*; declarat enim quid faciat Apulejus. Et *pag.* 33. Particulæ subjectiva & declarativa possunt semper servare inter se vices.

DECLARO, in fin. adde: ¶ Particip. *declaraturus* apud *Liv. l.* 32. *c.* 40. Liberam concionem declaraturam, quid Argivi vellent, dicebat.

DECOCTOR, in fin. adde: & *Catull. carm.* 41. *v.* 4. Decoctoris amica Formiani. ¶ Est etiam consumptor rei alienæ. *Cod. lib.* 10. *tit.* 31. *leg.* 40. Quilibet principalium, vel decurionum, si vel decoctor pecuniæ publicæ, vel fraudulentus in adscriptionibus illicitis fuerit inventus, plumbatarum ictibus subjiciatur.

DECOQUO, in fin. adde: ¶ Partic. *decoquendus* apud *Cels. l.* 3. *c.* 21. Ex iisdem aliquid, quæ id præstant, erit decoquendum.

DECURIA, in fin. adde: ¶ Quotiescumque veteres Lapides *tres decurias* commemorant, non expresso earum nomine, intelligendæ sunt *Viatoria*, *Equestris*, *Consularis*. Id adnotavit *Marinius*, addito exemplo, *Inscr. Alban. pag.* 58.

DECURIATUS, a, um, in fin. adde: ¶ Translate *Martian. Capell. l.* 1. *init.* Respersum capillis albicantibus verti-

cem, incrementisque lustralibus decuriatum. *h. e.* decem annorum lustris exactis, quod proprium est hominis quinquagenarii.

* DECURSORIUS, a, um, adject. *Innocent. rei agrar. pag.* 223. *Goes.* Termini decursorii.

DECUTIO, in 2.ª edit. lin. 6. pro *decutit esse* lege *decutit ense*. In fin. adde: ¶ Translatu *Val. Max. l.* 1. *c.* 4. *n.* 2. Ti. Gracchus a Scipione Nasica pontifice maximo decussus Capitolio. *Hirt. de bell. Afr. c.* 50. Atque eum collem, decusso Labieni præsidio, celeriter occupaverunt. ¶ Particip. *decutiens* apud *Plin. l.* 34. *c.* 16. Decutiens gladii robiginem.

* DEDECORAMENTUM, i, n. idem ac dedecus. *Gracchus* apud *Isid. Orig. l.* 2. *c.* 21. Adolescentia tua fuit senectutis dedecoramentum.

DEDICO, in fin. adde: ¶ Particip. *dedicaturus*, *dedicandus* apud *Cic. Verr.* 5. *c.* 55. Duo templa, se Romæ dedicaturum voverat Marcellus. *Suet. in Vitell. c.* 10. Pugionem, quo is se occiderat, in Agrippinensium coloniam misit Marti dedicandum.

DEDIGNOR, in fin. adde: ¶ Particip. *dedignandus* apud *Sil. l.* 13. *v.* 358. Nec dedignande parenti Carmina fuderunt Phœbo.

DEDISCO, in fin. adde: ¶ Particip. *dediscendus* apud *Cic.* 9. *Fam. ep.* 20. Dediscendæ tibi sunt sportellæ.

* DEDITOR, oris, m. qui se ipsum dedit. *Tertullian. de orat. c.* 11. Nos Dominum adoremus, non dedimus, imo & adversari debemus deditoris exemplo.

DEDO, in fin. adde: ¶ Particip. *dedens* & *deditурus* apud *Liv. l.* 9 *c.* 9. Coegissent nos verba legitima dedentium urbes nuncupare. *Cæs. de bell. Gall. l.* 5. *c.* 20. Pollicentur sese ei dedituros.

DEDUCTUS, ua, in 2.ª edit. lin. 4. pro *ponderis deducti* lege *ponderis deductu*.

DEERRO, lin. ult, pro *Vellej. l.* 2. *c.* 3. *extr. Deerrare recto repone*: ¶ Passive impersonaliter. *Vellej. l.* 2. *c.* 3. *extr.* Ubi semel recto deerratum est. ¶ Particip. *deerrans* apud *Plin. l.* 8. *c.* 8. Aliquos elephanto in foveas deerrante.

* DEESIS, is, f. δέησις, est obsecratio, vel obtestatio, qua Deos oramus, aut homines, ut *Cic. pro Dejot. c.* 3. Per dexteram istam tuam ego obtestor &c. Hæc *Jul. Rufinian. de fig. sent. & eloc.*

* DEFERUNDA, æ, f. Deæ nomen apud Romanos, quæ deferendæ caprifico in Deorum templis innatæ, vel arbori a fulmine attactæ præesse credebatur. *Inscript. Fratr. Arval. n.* 32. ubi de ficu, in fastigio ædis Deæ Diæ innata, eruunda agitur, hæc habentur: Q. Licinius Nepos Adolendæ, Commolendæ, Deferundæ oves duas immolavit.

DEFATIGATUS, in fin. adde: ¶ Translate *Colum. init. lib.* 1. Ubertate nimia prioris ævi defatigatum & effetum solum.

DEFENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *defendendus* apud *Hirt. de bell. Gall. l.* 8. *c.* 52. Cum Cæsaris causam dignitatemque defendendam suscepisset.

DEFENSO, in fin. adde: ¶ Particip. *defensans* apud *Claudian. l.* 1. *in Eutrop. v.* 386. Sic armenta suo jam defensante juvenco.

DEFERO, in fin. adde: ¶ Particip. *deferendus*, *delaturus* apud *Liv. l.* 3. *c.* 53. Adeo æqua postulastis, ut ultro vobis deferenda fuerint. & *l.* 40. *c.* 39. Admonens, spolia ad triumphum Romam delaturos.

DEFIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *defigens*, *defigendus* apud *Manil. l.* 5. *v.* 594. Gorgoneo tinctum defigens sanguine ferrum. *Cels. l.* 4. *c.* 20. Cucurbitulæ tamen defigendæ sunt in inguinibus.

DEFLECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *deflectens* apud *Catull. c.* 63. *v.* 52. Deflectens pondere corpus.

DEFLEO, in fin. adde: ¶ Particip. *deflens* apud *Ovid. l.* 7. *Met. v.* 388. Deflentem fata nepotis Respicit.

DEFLORO, in fin. adde: ¶ Particip. *deflorens* legitur in *Inscript. vet.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 123. Hunc Antho tumulum, male deflorentibus annis, Pro pietate pari composuere suo. *h. e.* annis, quasi flores essent, decisis, nam admodum parvulus interierat Anthus.

DEFODIO, in fin. adde: ¶ Particip. *defodiendus* apud *Plin. l.* 4. *epist.* 11. Missi pontifices, qui Vestalem defodiendam, necandamque curarent.

* DEFRUMENTUM, i, n. idem ac detrimentum. *Plin. Valer. l.* 5. *c.* 24. Omnia alia defrumenta fugienda sunt.

DEFRUTO, as, a. 1. &c. Deleas velim omnia quæ sequuntur, hæc vero reponas per me licet. *Conciare il vino*, addere vino defrutum. *Colum. l.* 2. *c.* 22. Sed defrutum quoque facere, & defrutare vinum licet. *Defrutum facere*, & *defrutare* hoc differunt, quod *defrutum facere* est mustum ita decoquere, ut defrutum, vel sapa, vel carenum fiat: at *defrutare* est addito defruto vinum firmare, quo facilius ætatem ferat; quod nos Itali *conciare* dicimus. *Id. Colum. l.* 12. *c.* 37. docet quosdam vino Græco defruti sextarium miscere, nonnullos etiam duos, si existimant vini notam parum esse firmam. Ex quibus *Columellæ* verbis patet etiam cur solerent antiqui defrutum vino miscere. Huc etiam facit *Catonis* locus de *R. R. c.* 24. Quidquid vini *defrutabis*, partem trigesimam defruti addito.

DEFUNCTUS, in fin. adde: ¶ Vocem *defunctus*, utpote ominosam, nunquam aut raro admodum in antiquis sepulcrorum titulis adhibitam existimarunt nonnulli, easque inscriptiones, in quibus legitur, ad Christianos homines pertinere. Utrumque falsum esse citatis exemplis satis pluribus probat *Clemens Biagi* in *Monum. Græc. et Latin. ex Museo Nanio pag.* 198.

DEGO, in fin. adde: ¶ Particip. *degens* apud *Curt. l.* 9. *c.* 3. Inter feras serpentesque degentes.

* DEGENERATUS, a, um, particip. a *degenero*. *Val. Max. l.* 8. *c.* 4. Vitaturum se diceret conspectum degenerati patris.

DEGENERO, in fin. adde: ¶ Passive impersonaliter. *Val. Max. l.* 2. *c.* 7. *n.* 7. Mars impurii nostri pater, ubi aliqua ex parte a tuis auspiciis degeneratum erat, numen tuum propitiabatur. ¶ Particip. *degenerans* apud *Liv. l.* 9. *c.* 18. Exercitus degenerans.

DEGRAVO, in fin. adde: *Propert. l.* 3. *el.* 7. *v.* 58. Degravat unda caput. ¶ Particip. *degravans* apud *Plin. l.* 11. *c.* 24. Pulverum mole degravante.

DEGULO, in fin. adde: Hanc interpretationem confirmare videtur *inscript.* apud *Campol. in Litholex.* Et continuo captos degulavit grandi exemplo ceterorum.

DEGUSTATUS, in fin. adde: ¶ Translate *Constantin.* in *Cod. Theodos. lib.* 16. *tit.* 10. *leg.* 1. Si quid de Palatio nostro, aut ceteris operibus publicis degustatum fulgore esse constiterit. *h. e.* tactum, delibatum, disjectum; vocabulo haruspicinæ, ni fallor, proprio.

DEHORTOR, in fin. adde: ¶ Particip. *dehortans* apud *Auson. perioch.* 3. Alexander frustra Agamemnone dehortante congreditur.

DEJICIO, lin. penult. post *Icti toto tit.* 15. *lib.* 43. *Dig.* adde: ¶ *Libellos dejicere* publice propositos, quibus bona alicujus proscribebantur, eorumque auctionem certo die futuram edicebatur, *annullare i cartelli*. *Cic.* pro *Quint. c.* 6. *ad fin.* Libellos Sex. Alphenus, procurator P. Quintii, familiaris & propinquus Sex. Nævii, dejicit. *Senec. l.* 4. *de benef. c.* 12. Spondeo pro judicato, & suspensum amici bonis libellum dejicio, creditoribus ejus me obligaturus; ut possim servare proscriptum, ipsa proscriptionis periculum adeo. V. *Libellus*.

DEINTEGRO. Locus *Cæcilii* a *Forcellino* allatus ita legendus ex probabili conjectura *Gonsalii de Salas in Commentar. ad cap.* 25. *Petronii*. Novem virgines, nisi mirum est, deintegravit. Vides profecto quam recte ita suse habeat legitimus verbi *deintegro* sensus pro *devirgino*.

* DEIPHOBUS, i, m. Δηΐφοβος, filius Priami & Hecubæ, qui post mortem Paridis, Helenam duxit uxorem. Hæc Menelaum, conjugem olim suum, ut illius gratiam iniret, in Deiphobi cubiculum admisit, qui cum rivalem sopitum, & armis spoliatum invenisset, misere prius laniatum multis vulneribus interfecit. *Virgil. Æn. l.* 6. *v.* 495. & seqq.

DELACRYMATIO, lin. 2. pro *l.* 37. *c.* 11. lege *l.* 34. *c.* 21.

DELEGATUS, in fin. adde: ¶ *Delegatum* absolute idem est ac delegatio. *Ulpian. Dig. lib.* 44. *tit.* 4. *leg.* 4. §. 26. Quid si debitor, ex delegato pupilli, pecuniam creditori ejus solvit?

DELEGO, in fin. adde: ¶ Particip. *delegans*, *delegandus* apud *Sueton. de ill. grammat. c.* 21. Quo delegante, curam ordinandarum bibliothecarum in Octaviæ porticu suscepit. *Tacit. Hist. l.* 4. *c.* 85. Caninefates, Batavosque minoribus ducibus delegandos.

DELENIO, in fin. adde: ¶ Particip. *deleniturus* apud *Auson. edyll.* 4. *v.* 9. Longum deleniture laborem Intervalla damus.

DELEO, in fin. adde: ¶ Particip. *delens* apud *Sil. l.* 2. *v.* 514. Dexter ades Phrygiæ delenti stirpis alumnos.

DELETITIUS, in fin. adde: Ea nempe, quam *Cic.* 7. *ad Fam. ep.* 18. & *Catull. carm.* 22. *v.* 3. vocant *palimpsestum*.

DELIBERO, in fin. adde: ¶ Particip. *deliberaturus* apud *Liv. l.* 32. *c.* 34. Dixit, se de Corintho cum imperatore Romano deliberaturum esse.

DELIBRATUS, lin. 1. post *cortice spoliatus* adde: *Cæs. de bell. civ. l.* 7. *c.* 73. Itaque truncis arborum aut admodum firmis ramis abscisis, atque horum delibratis. *Obelinus*

ita

ita legendum putat pro *dolabratis*, quod legitur in plerisque editionibus.

DELIBRO, in fin. adde: ¶ Translate significat auferre, imminuere. *Lucret. l.5. v. 1101.* Nec prorsum demimus hilum Tempore de mortis; nec delibrere valemus, quo minus esse diu possimus morte perempti. Quædam editiones habent *delibare*.

* DELICIOR, aris, dep. 1. *Ruricius l. 2. epist.42.* Volatilia deliciari. *h. e.* comedere cum delectatione.

DELIGO, is, in fin. adde: ¶ Particip. *deligens* apud *Justin. l. 2. c.15. sub fin.* Nec in bello judicium deligentium fefellit.

DELITUS, in fin. adde: *Cic. Verr. 2. c. 55.* Ex qua tantum tectorium vetus delitum sit, & novum inductum. ¶ Idem ac delibutus. *Apul. 8. Met. pag. 578. Oudendorp.* Faciem cœnoso figmento deliti, & oculis obunctis graphice prodeunt.

* DELUSTRO, as, are, a. 1. plane ac cum bono eventu lustro. *Apul. de herb. c.84.* Si qui malevolus devotaverit hominem, herbæ asparagi agrestis radice sicca cum aqua fontana delustrabis eum, & resolutus erit.

* DEMANDATIO, onis, f. idem fere ac commendatio. *Tertullian. de resurr. carn. c. 48.* Apostolus summam & sui euangalii & fidei illorum in dominicæ mortis & resurrectionis demandatione concluserat.

* DEMATRICO, as, are, a. 1. sanguinem e matricali vena emitto. *Veget. Veter. l. 4. c. 7.* Admissarii, si cohibeantur a Venere, nisi dematricati fuerint, cæcari sæpe dicuntur.

DEMERGO, in fin. adde: ¶ Particip. *demergens* apud *Plin. l. 3. c. 1.* Oceanus terras demergens.

* DEMIURGUS, i, m. δημιουργὸς, a δῆμος *populus*, & ἔργον *opus*, est nomen magistratus apud Græcos, præsertim Achajæ, quasi dicas publicorum operum curatorem. *Liv. l. 32. c. 22.* Tum inter magistratus gentis (demiurgos vocant, decem numero creantur) certamen nihilo segnius, quam inter multitudinem, esse. *Id. l. 38. c. 30.* Sub adventum consulis, demiurgis civitatum, qui summus est magistratus, Ægium avocantibus, Philopœmen (prætor tum erat) Argos conventum edixit. Utroque loco optimæ editiones habent *damiurgus*. ¶ *Demiurgus* fuit etiam titulus comœdiæ *Turpilii*, cujus meminit *Cic. 9. ad Fam. ep. 22.* & *Non.* multis in locis.

DEMO, in fin. adde: ¶ Particip. *dempturus* apud *Justin. l. 39. c. 3.* Adjicit neque occisa illa se virium quidquam Cyziceno dempturum.

DEMOLIO, in fin. adde: ¶ Particip. *demoliens* apud *Liv. l. 39. c. 16.* Cum demolientes nos Bacchanalia, discutientesque nefarios cœtus cerneretis.

DEMOLITIO, lin. 2. post *demolitio fieret* &c. adde: *Vitruv. l. 10. c. 19.* Posteaquam non habuerunt ad demolitionem ferramenta. ¶ Translate *Tertullian.* &c.

DEMONSTRO, in fin. adde: ¶ Particip. *demonstrandus* apud *Cic. l. 1. de Orat. c. 31.* Cognoram, conciliandos eorum esse animos qui audirent; deinde rem demonstrandam.

* DEMOPHOON, ontis, m. Δημοφῶν, filius Thesei & Phædræ ad Trojam profectus, & inde rediens, tempestate delatus est in Threciam, & a Phyllide illius loci regina, hospitio exceptus, quam deinde deserens causa illi mortis fuit. *Ovid. Heroid. epist. 2. Justin. l. 2. c. 6. Hygin. fab. 59.* & 243.

DEMUTO, in fin. adde: ¶ Particip. *demutandus* apud *Plaut. Mil. 4. 7. 8.* Oratio alio mihi demutanda est mea.

DENDROPHORI, in fin. adde: Sed hanc opinionem vetera monumenta omnino tollunt. In *Mus. Veronens. pag. 477. n. 10.* Colleg. Dendrophor. & Classiar. Misenatium Aurelio Fanusio Prænestino patrono optimo æ. c. fieri cens. Una hæc inscriptio, inquit *Morcellus de stil. Inscript. Lat. l. 1. pag. 9.* satis declarat, Dendrophoros quoque appellatos, qui materiam ad naves ac bellicas machinas fabricandas advehebant, quæ sane plurima Misenum comportanda erat, ad naves reficiendas, aut ædificandas, cum classem ibi Augustus ad tutelam inferi maris collocasset.

DENEGO, in fin. adde: ¶ Particip. *denegandus*, *denegaturus* apud *Cic. ad Q. Fratr. l. 2. ep. 9.* Divinus fuit in supplicatione Gabinio deneganda. *Curt. l. 5. c. 5.* Desperare misericordiam, quia ipse alteri denegaturus sit.

DENOMINO, in fin. adde: *Horat. 3. carm. 17. v. 2.* Priores hinc Lamias ferunt denominatos.

* DENORMATUS, a, um, partic. a verbo *denormo*, *ineguale, fuori di squadra*. *Auct. de limit. pag. 252. Goes.* Lineæ denormata.

DENOTATUS, lin. pænult. pro *declam. 13. c. 3.* lege *declam. 19. c. 3.*

DENOTO, in fin. adde: ¶ Particip. *denotans* apud *Tacit. Ann. l. 3. c. 53.* Denotantibus vobis ora ac metum singulorum.

DENS, col. 2. lin. 9. post *Stat. l. & silv. 3. v. 95.* adde: Dens libycus *Propert. l. 2. el. 31. v. 12.* & erytræus *Martial. l. 13. epigr. 103.* idem est ac ebur.

DENSO, in fin. adde: ¶ Particip. *densans* apud *Plin. l. 10. c. 29.* Densante se frondium germine.

* DENTARIUS, a, um, adject. *Apul. de herb. c. 4.* & 8. Herba dentaria.

DENTEX, in fin. adde: Idem ab *Isidor. l. 12. Orig. c. 6.* vocatur dentria.

DENUNTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *denuntians* apud *Cic. 4. Fam. ep. 3.* Monente ac denuntiante te.

DEONERO, in fin. adde: ¶ Particip. *deonerans* apud *Arnob. l. 7. pag. 249.* Immunda fex eversabili fœditate corpora deonerent.

DEPALATIO, lin. 5. post *Vespasiani arbitri* adde: Hoc vero titulo declaratur, lapideos terminos decem & novem positos fuisse ab agri dominis, ubi pali erant, quibus defixis Vespasianus, nondum Princeps, arbiter postulatus eumdem agrum limitaverat, finesque statuerat inter Scribonianum & Pisonem Frugi.

* DEPALO, as, are, a. 1. aperio, palam facio. *Fulgent. Mythol. l. 2. c. 10.* Juste vel Sol Veneris depalet adulterium. *Id. l. 3. c. 6.* Lucernam de sub modio ejecit, id est desiderii flammam in pectore absconsam depalat.

DEPASCO, lin. 5. *Silii* versum hac typothetarum incuria translatum, deleas velim, nam recte se habet in fine positus, quemadmodum cuilibet legenti facile patet.

DEPECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *depectens*, *depectendus* apud *Plin. lib. 6. c. 17.* Seres depectentes frondium canitiem. & *l. 19. c. 1.* Ars depectendi digerendique lini.

DEPELLO, in fin. adde: ¶ Particip. *depellendus*, *depulsurus* apud *Cic. pro Cluent. c. 6.* Cum ad amici pericula depellanda adhiberer. *Tacit. Hist. l. 1. c. 40.* Romani milites quasi Vologesum aut Pacorum avito Arsacidarum solio depulsuri.

DEPENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *dependendus* apud *Cic. 1. Fam. ep. 9.* Dependendum tibi est, quod pro illo spopondisti.

DEPERDITUS, in fin. adde: ¶ Deperditum intelligitur, quod in rerum natura esse desiit. Ita *Cajus Dig. lib. 5. tit. 3. leg. 21.*

DEPERDO, in fin. adde: ¶ Particip. *deperdens* apud *Plin. l. 10. c. 3.* Lapis nihil igne deperdens.

DEPETIGO, in fin. adde: *Cato R. R. c. 137. edit. Schneid.* Depetigini spurcæ brassicam opponito, sanam faciet. *Gesnerus* habet: *deinde petigini parce*.

DEPICTUS, in fin. adde: *Apul. Met. l. 9. pag. 616. Oudend.* Homunculi vibicibus livedinis totam cutem depicti.

DEPILO, in fin. adde: *Apic. l. 6. c. 3.* Coctura madefactam depilabis perdicem. Alii leg. *deplumabis*.

DEPONO, in fin. adde: ¶ Particip. *depositurus* apud *Justin. l. 21. c. 2.* Spondens se depositurum tyrannidem.

DEPOPULOR, in fin. adde: ¶ Particip. *depopulans*, *depopulandus*, *depopulaturus* apud *Liv. l. 33. c. 22.* Depopulante vicos eorum atque agros collega. & *l. 21. c. 49.* Quinqueremes ad depopulandam oram Italiæ missæ. *Justin. l. 27. c. 2.* Liberius depopulaturi Asiam.

DEPORTO, in fin. adde: ¶ Particip. *deportaturus* apud *Liv. l. 40. c. 4.* Athenas deportaturum nos ad fidos hospites dixit.

DEPOSCO, in fin. adde: ¶ Particip. *deposcens* apud *Suet. in Galb. c. 15.* Populo Romano deposcente supplicium.

DEPRECOR, in fin. adde: ¶ Particip. *deprecaturus* apud *Hirt. de bell. Alex. c. 57.* Cognoscit, eos nullum periculum deprecaturos.

DEPRIMO, in fin. adde: ¶ Particip. *depressurus* apud *Tacit. Ann. l. 15. c. 42.* Ab lacu Averno navigabilem fossam usque ad ostia Tiberina depressuros promiserant.

DERADO, in fin. adde: ¶ Particip. *deradendus* apud *Cels. l. 8. c. 4.* Deinde scalpro id deradendum est.

DERELINQUO, in fin. adde: ¶ Particip. *derelinquendus* apud *Justin. l. 8. c. 5.* Ut illi vel replenda, vel derelinquenda loca videbantur.

DERIDEO, in fin. adde: ¶ Particip. *deridens*, *deridendus* apud *Suet. de cl. Rhet. c. 2.* Deridens ut inflatum ac levem & sordidum. *Auson. epist. 4. v. 66.* Inter doctrinam, deridendasque Camenas.

DERIVO, in fin. adde: ¶ Translate *viam derivare* est e loco ad locum cum aliquo flexu perducere, aperire; *aprire, continuare la strada in una svolta; il diramarsi d'una strada principale e maggiore*. Optimæ notæ *Inscriptio* prope Feltriam in miliario reperta ann. 1786, quæ legitur in

Ephemerid. Floren*. ejusdem anni col. 694., quamquè fideliter descriptam ac delineatam exhibet *Aurel. Guarnieri* in *Dissert. postuma: Intorno al corso dell' antica via Claudia dalla città di Altino sino al fiume Danubio*. Ti. Claudius, Drusi F. Cæsar Aug. Germanicus, Pontifex maximus, tribunitia potastatè VI, Cos. IV. Imp. XI. P. P. Censor viam Claudiam Augustam, quam Drusus pater Alpibus bello patefactis derivavit, munit ab Altino atque ad Danuvium M. P. CCCL. Vidè *cit. Dissert. pag.* 90. & *seq.*

DERŎGO, in fin. adde: ¶ Particip. *derogaturus* apud *Auson. in gratiar. act. c.* 36. Non derogaturus industriam.

DESCENDO, col. 2. lin. 30. pro *Id. l.* 2. *c.* 7. lege *Cels. l.* 2. *c.* 7.

DESCISCO, in fin. adde: ¶ Particip. *desciscens*, *desciturus* apud *Liv. l.* 21. *c.* 19. Ne sua sponte desciscentes resiperentur. & *l.* 30. *c.* 3. Spes afferebatur desciturum.

DESĔRO, in fin. adde: ¶ Particip. *deserens*, *deserendus* apud *Plin. l.* 3. *ep.* 5. Erat somni paratissimi; nonnunquam etiam inter studia instantis & deserentis. *Liv. l.* 24. *c.* 43. Propter conjurationem deserendæ Italiæ ad Cannas factam.

DESERPO, in fin. adde: *Apul. Apolog. pag.* 315. *Elmenh.* Ut decenter utrimque lanugo malis deserpat.

* DESICCATUS, a, am, particip. *disseccato*. *Apul. de herb. c.* 49. n. 3. Herba desiccata, & in pulverem redacta.

DESIDEO, in fin. adde: ¶ Particip. *desidens* apud *Curt. l.* 8. *c.* 6. Humus desidente sabulo agilitatem rotarum morabatur.

DESIDĔRO, in fin. adde: ¶ Particip. *desiderans*, *desiderandus* apud *Horat. l.* 3. *carm.* 1. v. 25. Desiderantem quod satis est, neque Tumultuosum sollicitat mare. *Plin. l.* 7. *ep.* 1. Spero, nihil me desiderandorum vel pudore vel pœnitentia dignum.

DESILIO, in fin. adde: ¶ Particip. *desiliens* apud *Ovid.* 4. *Pont.* v. 428. Locus adspergine multa Uvidus ex alto desilientis aquæ.

DESPECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *despectans* apud *Calpurn. ecl.* 7. v. 30. Spectacula Tarpejam prope despectantia culmen.

DESPICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *despiciendus* apud *Ovid.* 5. *Fast.* v. 642. Tunc etiam pecori despiciendus eram.

DESPONDĔO, in fin. adde: ¶ Particip. *despondens* apud *Liv. l.* 4. *c.* 35. Plebem trahere consulatum favore ac spe despondentem.

DESTINO, in fin. adde: ¶ Particip. *destinans* apud *Suet. in Aug. c.* 8. Expeditionem in Dacos destinante.

DESTITUO, in fin. adde: ¶ Particip. *destituendus* apud *Ovid. de rem. amor.* v. 110. Æger mihi destituendus erit.

DESTRINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *destringendus* apud *Colum. l.* 11. *c.* 2. Tum & olea destringenda est.

DESTRUO, in fin. adde: ¶ Particip. *destructurus* apud *Tertullian. advers. Marcion. l.* 1. *c.* 29. *post init.* Non quasi destructuri felicitatem sanctitatis.

* DESULCO, as, a. 1. maxime, vel totum sulco, *sulcare*, *fendere*. Translate *Avien. in perieg.* v. 1138. Æquora desulcat glebæ dites Catabanus.

* DESURRECTIO, onis, f. actus surgendi de lecto ventris exonerandi causa. *Marcell. Empir. c.* 27. Si torminosi, vel cœliaci propter frequentes desurrectiones viribus deficientur.

DETĔGO, in fin. adde: ¶ Particip. *detegens*, *detegendus* apud *Suet. in Oth. c.* 11. Modo celans, modo detegens plagam. *Curt. l.* 6. *c.* 7. Ratus, nihil quod detegendum foret, indicaturum.

DETERGĔO, in fin. adde: ¶ Particip. *detergens* apud *Auson. perioch. Od.* 8. Lacrymas aut vultu dissimulans, aut veste detergens.

DETERRĔO, in fin. adde: ¶ Particip. *deterrens* apud *Suet. in Cæs. c.* 70. Deterrentibus amicis.

DETEXO, in fin. adde: ¶ Particip. *detexens* apud *Cic. Arat.* v. 250. Hic non perpetuum detexens conficit orbem.

DETRAHO, in fin. adde: ¶ Particip. *detrahens*, *detracturus*, *detrahendus* apud *Curt. l.* 5. *c.* 4. Nudi complectuntur armatos, & ingenti corporum mole secum ad terram detrahentes. *Liv. l.* 39. *c.* 20. Spe destinaverit Annibalem ex Italia detracturum. *Cæs. de bell. Gall. l.* 2. *c.* 21. Ut ad tegmenta scutis detrahenda tempus defuerit.

DETRECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *detrectaturus*, *detrectandus* apud *Suet. in Pers. vita*. Sibi primo, mox omnibus detrectaturus. *Cæs. de bell. Gall. l.* 7. *c.* 14. Neu suis sint ad detrectandam militiam receptacula.

DETRUDO, in fin. adde: ¶ Particip. *detrudens* apud *Claudian. de Manl. Consul.* v. 316. Et qui magna levi detrudens murmura tactu.

DETURBO, in fin. adde: ¶ Partic. *deturbandus* apud *Cic. pro Quint. c.* 14. De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus.

DEVĔHO, in fin. adde: ¶ Particip. *devehendus* apud *Liv. l.* 21. *c.* 10. Devehendum Annibalem in ultimas maris terrarumque oras censeo.

DEVĔNIO, in fin. adde: ¶ Particip. *deventurus* apud *Suet. in Vesp. c.* 5. Non defuerunt qui interpretarentur, quandoque rempublicam in tutelam ejus ac velut in gremium deventuram.

DEVINCIO, in fin. adde: ¶ Particip. *deviciendus* apud *Liv. l.* 8 *c.* 22. Quos metus non teneat, beneficio & gratia devinciendos esse.

DEVINCO, in fin. adde: ¶ Particip. *devincendus* apud *Justin. l.* 25. *c.* 4. Ad devincenda regna invictus habebatur.

DEVIRGINO, lin. 2. pro *Satyr. c.* 27. lege *Satyr. c.* 25.

DEVITO, in fin. adde: ¶ Particip. *devitans* apud *Suet. in Aug. c.* 92. Nihil in hoc quidem aliud devitans, quam δυσφημίαν nominis.

DEVŎCO, in fin. adde: ¶ Particip. *devocaturus* apud *Cæs. de bell. Gall. l.* 6. *c.* 6. Devocaturus in dubium fortunas suas.

DEVŎRO, in fin. adde: ¶ Particip. *devoraturus* apud *Plaut. Rud.* 2. 6. 60. Jam postulabas, te totam Siciliam devoraturum insulam.

DEVŎTO, lin. 1. post *devoveo* adde: *Plaut. Cas.* 2. 6. 36. Credo, hercle, devotabit sortes, si attigerit.

DEVOVĔO, in fin. adde: ¶ Particip. *devoturus* apud *Quintil. l.* 5. *c.* 6. Causa litis, propter quam devoturus se ipse non fuerit.

DEXTELLA, lin. 1. pro *l.* 10. *c.* 29. lege *l.* 10. *c.* 20.

* DIACONIUM, ii, n. idem ac diaconatus, officium diaconi. *Sever. Sulpic. de vit. Martin. c.* 5. Tentavit idem Hilarius imposito diaconii officio sibi eum arctius implicare. *Cyprian. epist.* 49. Nicostratum vero diaconio sanctæ administrationis amisso. *Ennod. l.* 4. *epist.* 21. Hunc, si merear, ad diaconii sacramenta perducite.

DIACŎPI, lin. ult. pro *leg.* 7. *extr.* lege *leg.* 10. *extr.*

DIALIS, lin. 6. post *diales habemus* adde: *Inscript.* prope Brundusium non multis abhinc annis reperta, quam vide apud *Cajetanum Migliore pag.* 21. Bæbiolo fil. diali Q. Bæbius Neg. Hispan. P. Q. Bæbius pater filium suum, quem diminutivo nomine Bæbiolum dicit, dialem vocat, quod uno eodemque die & in lucem prodierit, & fato concesserit; ut ait idem *Migliore adnot.* 34.

* DIANARIA radix, est eadem ac artemisia. *Veget. Veter. l.* 2. *c.* 6. Caput ejus purgabis radice dianaria, quam artemisiam dicimus. *Id. l.* 3. *c.* 35. Radicem dianariam, id est herbæ artemisiæ, in pulverem rediges.

* DIANITIS, idis, f. genus quoddam myrrhæ. *Plin. l.* 12. *c.* 16. Tertia myrrha Dianitis. Fortasse a Dia insula.

* DIAPHRAGMA, atis, n. διάφραγμα, a præpos. διὰ inter, & φράγμα septum, membrana, quæ cor & pulmones a jecore & liene distinguit, septum transversum. *Cæl. Aurel. Chron. l.* 2. *c.* 12. Et magis si ex diaphragmate, quod nos jamdudum discretorium dicimus.

* DIASMYRNES, διασμύρνης, *h. e.* ex myrrha, quæ Græce etiam σμύρνα appellatur. *Scribon. compos.* 26. Collyrium diasmyrnes. *Inscript.* reperta ann. 1809 Hubiliaci in Gallia prope *Châlons-sur-Saône*. Regini diasmyrnes post lippitudines ex ovo primum. Hic est titulus collyrii, quod Reginus medicus elaboraverat ad oculorum lippitudines sanandas. V. *Magas. Encyclop.* ann. 1809. *Mars pag.* 105.

DIASTEMA, lin. 2. post *seorsim sto* adde: *Seorsim*, quod *Forcellinus* ad voces barbaras in calce ablegat, hic ipse tamen adhibet, ut & aliis in locis.

* DICABULUM, i, n. fortasse idem ac dicibulum, a verbo *dico*. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 273. *Grot.* Vatum rumores cabulis cavillantibus.

* DICHOMENION, i, n. διχομήνιον a διχομηνία, dimidia luna. Sic vocat *Apul. de herb. c.* 64. pæoniam herbam, quod similis ea sit lunæ semiplenæ.

* DICHONEUTUS, a, um, διχώνευτος, a δὶς bis, & χωνεύω conflo, bis conflatus. *Cod. Theod. l.* 11. *tit.* 21. *leg.* 1. Æs, quod dichoneutum vocatur, tollatur, *h. e.* bis recoctum & conflatum, adulteratum, & adventitia etiam forte aliqua materia commixtum.

DICO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *dicans*, *dicaturus*, *dicandus* apud *Plin. l.* 1. *init.* Similis est conditio publicantium, & nominatim tibi dicantium. & *l.* 7. *c.* 38. Octoginta emit duas tabulas Cæsar in templo Veneris genitricis dicaturus. & *l.* 16. *c.* 4. Inde natum, ut coronæ etiam triumphaturis conferrentur in templis dicandæ.

DICO, is, in fin. adde: ¶ Particip. *dicens*, *dicturus* apud *Justin. l.* 12. *c.* 5. Interdum, se quoque non debere melius sperare, dicentes. *Liv. l.* 21. *c.* 18. Adversus quod nihil ago dicturus sum.

DIFFĔRO, in fin. adde: ¶ Particip. *differendus* apud *Cels. l.* 4.

l. 4. *c.* 5. *in fin.* Ideoque vini usus in longius tempus differendus est.

* DIGLOSSOS, i, δίγλωσσον, bilinguis, herba eadem ac hypoglossa. *Apul. de herb. c.* 58.

* DIGNOSCENTIA, æ, f. discernendi scientia. *Augustin. de mor. Eccl. Cathol. c.* 24. Ad prudentiam dignoscentia pertinet appetendorum & vitandorum. *Id. de Gen. contra Manich. l.* 2. *c.* 9. *extr.* Ex ligno, ex quo est dignoscentia mali & boni, non edat.

DIJUDICO, in fin. adde: ¶ Particip. *dijudicaturus* apud *Liv. lib.* 40. *c.* 16. Pronuntiavit, causam eorum dijudicatorem.

* DILŎPHOS, i, δίλοφος, duas cristas habens. *Martian. Capell. l.* 2. *pag.* 42. *Grot.* Sed dilofon (*corrige* dilophon) alitem, quæ sit oscinem mitior, in certaminis tentamenta pulsabat ibis. *h. e.* gallum gallinaceum, qui, quod ejus cantu quisque ad negotia peragenda excitatur, apte Mercurio, Deorum nuntio & eloquentiæ magistro, consecratur. V. *Fulgent. Mythol. l.* 1. *c.* 21. & *Albric. c.* 6.

DILUCIDO, lin. 3. *Gellii* locus, quem huc adducit *Forcellinus*, infra transferendus est ad vocem *Diluciduś*.

DILUO, in fin. adde: ¶ Particip. *diluendus* apud *Liv. l.* 4. *c.* 14. Cum proponeret, crimen esse diluendum.

* DIMACHÆRUS, i, m. gladiator, qui ex essedo duobus gladiis cum aliis pugnabat, idque in ludis publicis in ipso essedi cursu; vel qui modo ex essedo, modo pedes decertabat. *Inscript.* apud *Montfaucon Tom. V. P. I. pag.* 108. Dimachæro, sive assiderio (*lege* essedario) P. VII. Ro. I. *h. e.* essedario pugnarum septem, rudis unius; Græcam derivationem hujus vocis V. in *Dimachæ*.

DIMETIOR, in fin. adde: ¶ Particip. *dimetiundus* pro *dimetiendus* apud *Cic. de Senect. c.* 14. Studium dimetiendi cæli atque terræ.

DIMICO, in fin. adde: ¶ Particip. *dimicaturus* apud *Cæs. de bell. Gall. l.* 3. *c.* 24. Se tuto dimicaturos existimabant.

DIMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *dimittens*, *dimissurus*, *dimittendus* apud *Plin. l.* 12. *c.* 5. Prunus Ægyptia nec folia dimittens. *Cæs. de bell. Gall. l.* 7. *c.* 17. Se dimissurum oppugnationem dixit. *Liv. l.* 21. *c.* 21. Credo, vos cernere, dimittendos esse exercitus.

* DIONYSONYMPHAS, adis, f. διονυσονυμφάς, herbæ genus apud *Plin. l.* 24. *c.* 17. *sect.* 105. V. *Cnignete* in *Appendice*.

* DIPLASIUS, a, um, adject. διπλάσιος, duplex, duplo major. *Martian. Capell. l.* 9. *pag.* 330. *Grot.* Per genus, cum diplasium, aut hemiolium simul jungimus, vel quod ex pluribus æqualiter copulatur.

* DIPLOMARIUS, a, um, adject. ad diploma pertinens, ut *tabellarius diplomarius*. Legitur hæc vox in quadam tessera utrinque litterata, quam ex *Odericio pag.* 230. *n.* 83. refert *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 258. Thuantis Ti. Cæsaris Aug. dispensatori (*dispensatoris*) ab tabis (*tabis*). In altera vero parte ejus tesseræ. De statione Cæsaris Aug. tabellaris diplomari decedo. Quæ huc spectant, ita explicantur. Suos tabellarios Princeps habebat sibi uni addictos. Hi de statione Cæsaris Augusti esse dicebantur, quod ibi fere in statione manerent, ubi Princeps moraretur. Erant igitur *tabellarii diplomarii* appellati, qui Principis diplomata ferebant, *h. e.* litteras ad cursum publicum usurpandum, vel quibus aliquid uni vel pluribus concedebatur. V. *Diploma*. Addit vero *Morcellus pag.* 259. *Tabellarem* & *tabellarium* dixisse veteres, verisimile est, ut *tabularem* & *tabularium*. *Diplomari* vocativo casu scriptum vel ex usu, vel quod E littera deest; ut S in *dispensatori*. Non sunt autem peregrina habenda, aut quasi peram Latinæ repudianda vocabula, quæ sint in familia usurpata Tiberii, cui *Monopolium* & *Emblema* displicuisse scimus (*Sueton. in Tib. c.* 71.) Extremo verbo *discede* viam tabellarius inire jubebatur.

DIPONDIARIUS, in fin. adde: ¶ Dipondiarius dominus apud *Petron. c.* 58. & dipondiarius homo *c.* 74. est dominus, & homo vilioris pretii, qui dipondii est æstimandus. Hinc *Id. c.* 58. ait, Dupondii non facio matrem.

DIRARO, as, V. *Disraro* in *Appendice*.

DIRIMO, in fin. adde: ¶ Particip. *diremturus*, vel *diremturus* apud *Liv. l.* 31. *c.* 17. Cum non prælium diremturus esset.

DIRIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *direpturus* apud *Liv. l.* 24. *c.* 2. Urbes direpturos se destinaverant.

DIRUO, in fin. adde: ¶ Particip. *diruens*, *diruendus* apud *Liv. l.* 40. *c.* 3. Eum diruentem templa negari, dixerunt. *Vellej. l.* 1. *c.* 13. M. Cato perpetuus diruendæ Carthaginis auctor.

DISCERNO, in fin. adde: ¶ Particip. *discreturus* apud *Tacit. Ann. l.* 2. *c.* 66. Jus, & injuriam discreturi.

DISCERPO, in fin. adde: ¶ Particip. *discerpendus* apud *Curt. l.* 6. *c.* 11. Clament, discerpendum esse parricidam manibus eorum.

DISCINDO, in fin. adde: ¶ *Descindere* seu *discindere* carmen legitur in *Inscript. Fratr. Arval. n.* 41., quod idem valet ac versus in numerum canere, sonoque vocis pulsu pedum modulari, quod *Ovid.* 4. *Trist. el.* 10. *v.* 50. vocat ferire carmen pede. V. *Tripodo* in *Appendice*.

DISCIPULUS, in fin. adde: ¶ Translate *Publ. Syrus in Mim.* Discipulus est prioris posterior dies.

DISCO, in fin. adde: ¶ Particip. *discendus* apud *Plaut. Mil.* 4. 8. 49. Molestas mores discendi, obliviscendi stratiotici.

* DISCRETORIUM, ii, n. discrimen, id quod discernit & separat. *Cæl. Aurel. Chron. l.* 2. *c.* 12. Fluores difficiles curatione judicantur, si ex diaphragmate, quod nos jamdudum discretorium dicimus.

DISCUS. Ad hanc vocem sequentia adnotavit *Sibiliatus*. Vidi olim discoboli simulacrum eo statu, positaque corporis, ut non in altum jacere, sed in longum emittere discum cerneretur; ac sollicitor putare, hac una olim ratione jactari consuevisse.

DISCUTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *discutiens*, *discussurus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 22. Continuatis honoribus rempublicam lacerantium, & gladiis quoque, & cæde comitia discutientium. *Liv. l.* 5. *c.* 28. Momento temporis discussurum illos cœtus fuisse.

* DISJURGIUM, ii, n. idem fere ac jurgium, contentio, & levior quædam lis, etiam inter cognatos & amicos. *Inscript.* optimæ notæ reperta Romæ ann. 1790, quæ legitur apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 712. A. Memmio Clero A. Memmius Urbanus conliberto eidem consorti carissimo sibi. Inter me & te, sanctissime mi conliberte, nullum unquam disjurgium fuisse conscius sum mihi.

DISPARENS, in fin. adde: Meliores tamen editiones, *Heumanni* puta, *Bunemanni*, *Cellarii*, *Walchii* habent, & quidem rectius, *dispatentia*.

DISPERGO, in fin. adde: ¶ Particip. *dispergendus* apud *Val. Max. l.* 9. *c.* 2. *n.* 1. Sulla quinque millia Prænestinorum interficienda, protinusque per agros dispergenda curavit.

DISPESTUS, a, um, particip. a *dispesco*, separatus, disjunctus, dissectus. *Apul. l.* 4. *Met. pag.* 296. *Oudendorp.* Sed ad instar Athracidis, vel Protesilei dispestæ, disturbatæque nuptiæ. Alii legunt *dispectæ* ab inusit. *dispeciscor*, pactum divello.

DISPICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *dispecturus* apud *Plin. l.* 10. *epist.* 48. Cogor petere a te, mittas architectum, dispecturum, utrum &c.

DISPŌNO, in fin. adde: ¶ Particip. *disponens* apud *Propert. l.* 3. *el.* 5. *v.* 9. Corpora disponens mentem non vidit in arte.

DISPUNGO, in fin. adde: ¶ Particip. *dispungendus* apud *Ulpian. Dig. lib.* 40. *tit.* 7. *leg.* 6. §. 6. Ad examinandas rationes & dispungendas atque excutiendas factum habet.

DISPUTO, in fin. adde: ¶ Particip. *disputans* apud *Cic.* 5. *Tuscul. c.* 10. Acute autem disputantis illud est.

DISRARO, in fin. adde: ¶ Legitur etiam *diraro*, *as* eodem ferme sensu ac *disraro* apud *Cæl. Aurel. Acut. l.* 1. *c.* 15. Non aliter & vinum plurimam nutrimenti partem resolvere ac dirarare, & tenuem facere. *Ibid.* Aliqui phreniticorum, dirarato corpore motus nacti, deficiunt. *h. e.* nimis transpirante. Adde *ibid. c.* 11.

DISSENTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *dissensurus* apud *Plin. l.* 8. *epist.* 14. Nec contra absolventes mox dissensuri congregarentur.

DISSILIO, in fin. adde: ¶ Particip. *dissiliens* apud *Sil. l.* 5. *v.* 616. Immugit penitus convulsis ima cavernis Dissiliens tellus.

DISSIMULATIO, in fin. adde: ¶ Significat etiam negligentiam, incuriam. *Veget. de re mil. l.* 1. *c.* 18. Quem usum usque ad hanc ætatem, licet jam cum dissimulatione, pervenisse manifestum est. *Veget. alter de re vet. l.* 4. *init.* Solemnis excusatio negligentium est, dispendia ex dissimulatione venientia Deo imputare vel casibus.

DISSIMULO, in fin. adde: ¶ Particip. *dissimulaturus* apud *Tacit. Ann. l.* 13. *c.* 49. Magnarum rerum curam non dissimulaturi.

DISSITUS, in fin. adde: ¶ Est etiam diductus, divaricatus, & a se invicem remotus. *Id.* 7. *Met. pag.* 491. *Oudend.* Possim trucem amatorem istum atque insuavem dissitis femoribus emasculare. Alii male legunt *dissectis*.

DISSOCIALIS, in e.ª adst. lin. 2. pro *dissociabile* lege *dissociale*.

* DISSONŌRUS, a, um, adject. idem ac dissonus. *Terentian. de metr. v.* 190. Compressio porro est in utraque dissonore.

DISSUADEO, in fin. adde: ¶ Particip. *dissuadens*, *dissuadendus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 31. Cum dissuadens legem in concione dixisset. *Liv. l.* 30. *c.* 37. Cum Gisgo ad dissuadendam legem processisset.

* DISSULCO, as, a. 1. idem a desulco. Translate usurpat *Fortunat. in vita S. Martin. l.* 4. *v.* 242. Calitus ast oculis descendere visa columna, Molliter aerio dimulcens nubila lapsu. Alii scribunt *disulcans*.

DISTENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *distendens* apud *Lucan. lib.* 9. *v.* 721. Oraque distendens avidus spumantia Prester.

* DISTENSUS, a, um, particip. a *distendo*, extentus, explicatus. *Hirt. de bell. Alex. c.* 45. Cum propius Tauridem accessisset, distensis suis navibus, navem instructam propugnatoribus animadvertit.

* DISTERNO, is, avi, atum, ere, a. 3. *stendere*, sterno, substerno. *Apul.* 10. *Met. pag.* 749. *Oudend.* Et jam accuratissime disternebatur lectus. Alii legunt *desternebatur* eodem sensu. Hinc particip. *distratus*, quod V. apud *Forcellinum*.

DISTINCTUS, us, in fin. adde: *Stat.* 1. *silv.* 2. *v.* 40. Viridis cum regule longo Synnada distincte variat.

DISTINEO, in fin. adde: ¶ Particip. *distinendus* apud *Cæs. de bell. Gall. l.* 3. *c.* 11. Mittit, qui eam manum distinendam curet.

DISTORQUEO, in fin. adde: ¶ Particip. *distorquens* apud *Horat.* 1. *Sat.* 9. *v.* 65. Distorquens oculos.

DISTRACTIO, lin. 10. pro *Dig. lib.* 14. *tit.* 7. lege *Dig. lib.* 14. *tit.* 3.

* DISTRACTUS, us, m. apud Jurisconsultos est resolutio contractus. *Justinian. lib.* 3. *Institut. tit.* 28. §. 6. Ut magis ex distractu, quam ex contractu possit dici obligatus esse; nam qui solvendi animo pecuniam dat, in hoc dare videtur, ut distrahat potius negotium, quam contrahat.

DISTRIBUO, in fin. adde: ¶ Particip. *distributurus* apud *Apul.* 4. *Met. pag.* 244. *Oudend.* Rebar, latrones dorsi mei sarcinam duobus ceteris jumentis distributuros. Adde *Justin. l.* 12. *c.* 5.

DISTRINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *distringens*, apud *Plin. l.* 34. *c.* 8. Dædalus, & ipse inter fictores laudatus, distringentes se fecit. *h. e.* strigili sese defricantes, sudoremque ac sordes detergentes.

DISTURBO, in fin. adde: ¶ Particip. *disturbaturus*, *disturbandus* apud *Cic. Phil.* 5. *c.* 7. Huc nisi venirem, fabros se missurum, & domum meam disturbaturum esse dixit. & *in fragm. orat. pro C. Cornel. I.* Qui aliquod instituti exemplum disturbandorum judiciorum perniciosissimum cuperent.

DITIO, lin. 19. post *ab uno regebatur* adde: ¶ Ex allatis scriptorum locis, numquam veteres *ditionem* appellasse videntur locum ipsum regionemve, ubi quis jus imperiumve exerceret (quod tamen *Forcellinus* ceteros secutus supra affirmavit), sed potestatem sive dominium semper hac voce significasse. Optime id animadvertit *Morcellus* in *Inscript. pag.* 14. illudque addit: Quare qui hodie *Venetam ditionem*, vel *ditionem Pontificiam* dicere solent, cum provincias intelligi volunt, quæ Venetæ olim reipublicæ, quæ Pontifici Maximo parent, non eos consuetudinem Latinam sequi existimamus. Idem tamen Cl. *Auctor* in quodam titulo Senogalliæ posito, quique legitur earum *Inscriptionum pag.* 368. de Pio VI. Pont. Max. Romam ex Germania redeunte, dixit: Inde ad ditionis sea fines, incredibili omnium ordinum lætitia, reversus.

DITO, in fin. adde: ¶ Particip. *ditandus* apud *Claudian. de* 6. *Consul. Honor. v.* 72. Tecum prælarga vocavit Ditandas ad dona tribus.

DIVELLO, in fin. adde: ¶ Particip. *divellens* apud *Stat.* 2. *Theb. v.* 603. Et instat, Spicula divellens.

* DIVERBERATUS, a, um, particip. a *diverbero*, *battuto*, percussus. *Curt. l.* 4. *c.* 4. Belluæ diverberatis fluctibus allevans semet, utrimque conspecta est. *Lactant. l.* 2. *c.* 7. *prope fin.* Antronius Maximus quidam diverberatum servum medio circo ad supplicium duxerat.

DIVIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *divisurus*, *dividendus* apud *Liv. lib.* 2. *c.* 41. Agri dimidium Latinis, dimidium plebi divisurus consul erat. *Suet. in Cæs. c.* 14. Solus municipatim dividendos custodiendosque, publicatis bonis, censuit.

* DIVINALIS, e, adject. ad res divinas pertinens. *Isidor.* 2. *Orig. c.* 24. Divinalis philosophia dicitur, quando aut ineffabilem naturam Dei, aut spiritales creaturas ex aliqua parte profundissima qualitate disserimus.

DIVISUS, us, in fin. adde: *Gell. l.* 20. *c.* 1. *ad fin.* Neque pejus ullum facinus existimatum est quam si cui probaretur clientem divisui habuisse, *h. e.* divisisse cum altero quæstus causa.

* DIVOLVO, is, ere, a. 3. *jecto*. Translate *Ammian. l.* 26. *c.* 4. Multa secum ipse divolvens. *h. e.* reputans.

* DIURNARIUS, ii, m. ἡμερολόγοι, qui diurna efficit seu perscribit. *Cod. Theodos. l.* 8. *tit.* 4. *leg.* 8. Subscribendarii vero, tabularii, diurnarii post emensum munus curtis aggregentur.

DIUS, lin. 9. post *Philipp. a Turre de monum. Ant. p.* 389. adde: Male sibi cohæret *Forcellinus*, nam in V. *Dea* dixerat, *Deam Diam* esse Cererem, quod certissimum esse probat *Marinius Fratr. Arval. pag.* 10. & 368. sed hic deceptus a *Guthero* & *Sponio*, qui eam Opim, & a *Philippo a Turre*, qui Junonem esse putabat, contrariam & falsam amplexus est sententiam.

DO, col. 3. lin. 7. post *per tres D. D. D.*, *vel per duos* adde: Non ego subscribam *Forcellino*, sed potius Cl. *Morcello* neganti tres D. D. D. legi hoc sensu in antiquis, sed tantum significari *Datum Decreto Decurionum*, vel simpliciter *Decreto Decurionum*. *Morcellus* rem sola asseveratione confectam putet; mihi non una suppetit probabilis ratio, quæ huic sententiæ exploratior fides accedat. Fatendum tamen est, quandoque, ut probat doctiss. *Marinius Fratr. Arval. pag.* 556. tres D. D. D. significare etiam *Donum Dederunt*.

* DOCIMEN, inis, n. idem ac documen. *Terentian. de metris v.* 1932. Livius ille vetus Graio cognomine suæ Inserit Inonis versu puto tale docimen.

* DOCIS, idis, f. a δοκὶς trabs, genus quoddam phænomeni cælestis in trabis formam, *meteoro*. *Apul. de Mundo pag.* 58. *Elmenh.* Flammæ quædam ostensæ oculis nostris, quas Græci cometas, & docidas, & bothynos appellant. *Id. ibid. pag.* 64. V. *Docus* apud *Forcellinum*.

* DOCTRINALIS, e, adject. ad doctrinam pertinens. *Isidor.* 2. *Origin. c.* 24. Doctrinalis philosophia.

* DOLIONIUS, a, um, adject. ad Doliones urbem, seu Cyzicum pertinens. Urbis mentionem facit *Plin. l.* 5. *c.* 32. Oppidum Milesiorum Cyzicum, antea vocitatum Arctonnesus, & Dolionis, & Dindymis, cujus a vertice mons Dindymus. Hinc *Valer. Flacc. l.* 5. *v.* 6. Cælataque multa Arte Dolionii donat velamina regis. *h. e.* Cyzici, qui urbem cognominem condidit.

* DOLIVUS, a, um, adject. molestus, dolorem afferens. *Cæl. Aurel. Acut. l.* 3. *c.* 3. Omnis motus dolidus est tumore oppressis.

DOLO, in fin. adde: ¶ Dolare vermes est necare fricando. *Auct. Priap. carm.* 46. Dolemque Cunni vermiculos scaturientes.

DOMEFACTUS, lin. 2. pro *c.* 97. lege *c.* 99.

* DOMINATUS, a, um, particip. sensu activo imperium habens. *Virgil.* 2. *Æn. v.* 363. Urbs antiqua ruit, multos dominata per annos.

DOMINICUS, in fin. adde: ¶ Dominicum pro *Cœna dominica*, seu *Communione Eucharistiæ*. *Cyprian. de opere & eleemos. pag.* 203. Locuples & dives dominicum celebrare te credis, quæ *corbanam* omnino non respicis, quæ in dominicum sine sacrificio venis, quæ partem de sacrificio, quod pauper obtulit, sumis?

DOMINULUS, lin. 2. pro *leg.* 39. *ante med.* lege *leg.* 41. §. 4.

* DOMNÆDIUS, ii, m. *il padrone di casa*, dominus ædium, aut is, qui in ædibus a se conductis habitat, ὁ σταθμοῦχος; persyncopen a *dominædius*, quæ integra vox legitur apud *Paulin. Nolan. carm.* 20. *v.* 104. & in fine sui Lexici inter non probatas recensetur a *Forcellino*. In *Gloss. Græc. Latin. Domnædius* dicitur *Cœnacularius*, *h. e.* qui cœnaculum conduxit. Quamvis autem verbum hoc in *Notis*, quæ *Tironi* tribuuntur, reperiri dicatur, illudque in quibusdam Codicibus *Rhetor. ad Herenn. l.* 4. *c.* 51. a se visum testetur *Salmasius in adnot. ad Histor. August. pag.* 142. & alibi, nos tamen locum illi fecimus in hac *Appendice* ex quodam optimo *Lapide* in *Ephemerid. Florentin. ann.* 1757. *col.* 421 & apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 82. Domnædius, possessor, colonus sequens, & te, viator, precor, parce tumulum Narcissi. *Inscriptio* hæc ita construenda & explicanda. Narcissus colonus, sive conductor prædii, aut agri, in quo sepulcrum sibi paraverat, rogat dominum, sive conductorem domus ejus prædii, rogat possessorem ejusdem prædii, rogat colonum, qui post ipsum prædium illud colendum tuendumque erit, rogat viatorem, ut suo sepulcro parcant, neve se jam mortuum inquietent. V. *Marinium loc. cit.* Hujus igitur Lapidis auctoritate integra quoque vox *Dominædius* aliquatenus probari potest.

* DOMNIFUNDA, æ, f. *la padrona del fondo*, vox composita a *domina*, & *fundus*. *Inscript.* apud *Marin. Fratr. Arval. pag.* 644. Euporas filio benemerenti fecit ex auctoritate

critate Gesonie Ledæ domnifundæ. V. *ibidem Marinium* de hac voce disputantam.

DOMO, in fin. adde: ¶ Particip. *domiturus* apud *Virgil. Georg.* 4. v. 102. Mella premes durum Bacchi domitura saporem.

DONO, in fin. adde: ¶ Absolute sine accusativo. *Martial. l.* 4. *epigr.* 56. v. 7. Quid sit largiri, quid sit donare, docebo: Si nescis, dona, Gargiliana, mihi. ¶ Cum genitivo. *Apul.* 5. *Met. pag.* 530. *Oudend.* Si ille nova nuptæ sorores auri vel monilium donare concessit. *h. e.* concessit nova nuptæ donare sorores suas auro vel monilibus. ¶ Particip. *donaturus* apud *Apul.* 5. *Met. pag.* 375. *Oudend.* Velim scias, me ei donaturam istas pinnas, & flammas, & arcum, & istas sagittas.

* DORCADION, i, n. herba eadem, quæ dracontea, vel dictamnus. *Apul. de herb. c.* 14. & *c.* 62.

DORMIO, in fin. adde: ¶ Particip. *dormiturus* apud *Cels. l.* 5. *c.* 25. *n.* 9. Bina catapotia noctu dormituro dantur.

DOTO, in fin. adde: ¶ Particip. *dotandus* apud *Claudian. de IV. Consul. Honor.* v. 628. Nurus toto dotanda mari.

* DRYITIS, is, f. gemma, e truncis arborum sic dicta, quæ & ligni modo ardet, ut auctor est *Plin. l.* 37. *c.* 11.

* DRYŎPE, es, f. filia Euryti, soror Iolæ, ab Apolline amata Amphissum genuit, mox Andremoni nupsit; dum vero quadam die prope lacum aquatico loti flores carpit, ipsa in loton arborem est conversa. *Ovid.* 9. *Met.* v. 331. ¶ Alia fuit Dryope nympha, quæ ex Fauno Tarquitum peperit. *Virgil.* 10. *Æn.* v. 551.

DUBITO, in fin. adde: ¶ Particip. *dubitaturus* apud *Cic. pro Milon. c.* 23. Arbitrabantur, non dubitaturum fortem virum, quin cederet.

DUCENARYUS, lin. 13. post *ducenariis indulsit* adde: Hinc *Apul.* 7. *Met. pag.* 455. *Oudend.* Nam procuratorem principis ducenaria perfunctum fueram aggressus, *h. e.* dignitate ducenaria jam functum.

* DUCIANUS, a, um, adject. ad ducem aliquem pertinens. *Cod. Theodos. lib.* 15. *tit.* 11. *leg.* 2. Officium ducianum. *h. e.* ducis. *Ibid. lib.* 11. *tit.* 25. *leg.* 1. Adparitores duciani. *h. e.* adparitores ducum rei militaris. *Cod. Just. lib.* 7. *tit.* 62. *leg.* 38. Judicium ducianum. ¶ Hinc *ducianus*. *h. e.* officialis ducis alicujus in *Cod. Theodos. lib.* 7. *tit.* 16. *leg.* 3. & plural. *duciani* in *Cod. Justin. lib.* 1. *tit.* 27. *leg.* 2. §. 8. Nullum dispendium a ducibus, vel ducianis prædicti limitanei sustineant.

DUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *ducens* apud *Ovid.* 9. *Met.* v. 358. Nec sequitur ducentem lacteus humor.

* DUCTRIX, icis, f. *condottiera*, quæ ducit. *Ulpian. Dig. l.* 14. *tit.* 1. *leg.* 1. §. 12. Quædam naves [illegible], id est vectorum ductrices sunt. Modo tamen hæc Græcæ vocis interpretatio *Ulpiani* sit.

DULCESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *dulcescens* apud *Plin. l.* 3. *c.* 18. Dulcescente mari.

* DULCIFLŬUS, a, um, adject. [illegible], dulciter & suaviter fluens. *Dracont. Hexaem.* v. 29. Pars dat dulcifluis undantis fontibus agri.

DULCILŎQUUS, in fin. adde; *Sidon. l.* 8. *epist.* 11. *ante med.* Dulciloqua ars Orphei.

* DUMALIS, e, adject. dumis obsitus, dumosus. Translate *Martian. Capell. l.* 2. *pag.* 95. *Grot.* Verum femina dumalibus hirta setis nescio quid vulgo inexplanabile loquebatur.

DUO, lin. 21. post *duo dulce fuit* adde: Dele locum *Ovidii*, nam hic *duo* est accusat. plur. neutrius, non masculini generis. Lin. 52. post *viros creare* adde: ¶ *Duo* reperitur etiam indeclinabile pro *duabus*. *Procul. Dig. l.* 17. *tit.* 2. *leg.* 80. Ut alter ex millesima parte, alter ex duo millesimis partibus socius esset. ¶ Etiam pro *duas*. *Paul. Dig. l.* 38. *tit.* 10. *leg.* 10. §. 17. Personas autem complectitur triginta duo.

DUODĔCIM, in fin. adde: ¶ *Duodecim scripta* fuit lusus quidam apud Veteres, cujus mentio est apud *Cic. de orat. l.* 1. *c.* 50., & *Quintil. l.* 11. *c.* 2. V. *Scriptum* in fin. apud *Forcellinum*.

* DUOMILLESIMUS, vel duo millesimus, a, um, bis millesimus. *Procul. Dig. l.* 17. *tit.* 2. *leg.* 80. V. supra *Duo* in *Appendice*.

DUPLICARII, in fin. adde: ¶ In allato *Varronis* loco legendum videtur *Dupliciarii*; vox enim hæc melius respondet origini *duplicia cibaria*. Apud *Livium* pariter *loco cit.* legendum *dupliciarios*; eamdem enim vocis hujus derivationem agnoscit *Livius*, qui *lib.* 24. *c.* 47. Hispanis, inquit, duplicia cibaria dari jussa. Lectionem vero hanc confirmat optimæ notæ *Inscriptio* inventa anno 1758, in qua etiam vox hæc gemina littera *p* scribitur. A. Arrius Chrysanthus marmorarius Augustal. Puteol. dupplicar. &c.

Eam vide apud *Giovenazzium*, *Della Città di Aveja pag.* 126.

* DUODĔCAS, adis, f. δωδεκάς, aliquid duodenarium numerum continens. *Tertullian. de præscript. c.* 49. Hæc esse æonum triacontada, quæ sit in pleromate ex octoade et decade, ac duodecade. Alii legunt *dyodecade*.

E

EBENUS, lin. 1. post [illegible] adde: etym. ab Hebraico אבן *eben* petra; sic vocatur propter ejus duritiem & pondus.

EBULLIO, in fin. adde: ¶ Singulare est illud *Apul.* 2. *Met. pag.* 166. *Oudend.* Dum risus ebullit. *h. e.* fervescit cachinnatio.

EBUR, in fin. adde: ¶ Per metonymiam ponitur pro elephanto. *Juvenal. sat.* 12. v. 112. Quin illud ebur ducatur ad aras. *h. e.* elephas immoletur, cujus dentes eburnei.

ECDICUS, in fin. adde: Hi Latine dicuntur *defensores civitatum* in lemmate *Cod. l.* 1. *tit.* 55. & *ibid. leg.* 2. & 7. Ibidem agitur de eorumdem conditione, electione & officiis.

* ECHINŎPOS, odis, [illegible]. V. *Chenopos* in *Appendice*.

ECLOGARIUS, in fin. adde: Ponamus ipsius *Ciceronis* verba, quo facilius, quid significent, cognoscatur. De Gloria (*h. e.* opus de Gloria) misi tibi. Custodies igitur, ut soles; sed notentur eclogarii, quos Salvius, bonos auditores nactus, in convivio duntaxat legat. Ex iis apparet *eclogarios* esse locos insigniores, quod quidem bene respondet iis, quæ idem *Cic. ad Att. l.* 16. *ep.* 11. habet. Nostrum opus (de Gloria) tibi probari lætor; ex quo ἄνθη ipsa posuisti, quæ mihi florentiora visa sunt tuo judicio. Si vero *eclogarios* servos fuisse admittas, tunc *Gronovii* emendationem recipias oportet, qui legit *notent eclogarii*, sed quomodo cohæreat ea quæ sequuntur? *quos Salvius in convivio legat*. Tu videris, quænam ex hisce interpretationibus sit admittenda.

ECTRŌMA, atis, n. Delenda quæ sequuntur, & hæc reponenda. Vox Græca, a τιτρώσκω lædo, vulnero, quam quidam interpretantur *abortum*. Translata videtur usus hoc verbo *Tertullian. advers. hæret. c.* 7. Et quod proxime Valentinus proposuit, unde Deus? scilicet de enthymesi, & ectromata: *appunto d'invenzion di capriccio e di fantasia stravolta*.

EDENTULUS, lin. 1. post *qui sine dentibus est* adde: *Martian. Capell. l.* 4. *pag.* 116. *Grot.* Edentulum non illum dicimus, qui dentes non habet, sed cui natura inest, ut habeat ex illo tempore, quo natura permittit, ut habeat. Nam neque lapidem recte dicimus edentulum, qui nunquam dentes habet; neque infantem, qui quamvis aliquando habere possit, nondum tamen illo tempore ut habeat, natura permittit. Sed tamen etiam de infantibus dixit *Arnob. l.* 3. *pag.* 108. Edentulos Deos esse parvulorum ritu credendum est? ¶ De vetulis *Plaut.* &c.

EDICO, in fin. adde: ¶ Particip. *editurus* apud *Liv. l.* 42. *c.* 33. Se in eum diem comitia edicturum.

EDICTUM, col. 2. lin. 16. | 18. post *forensibus occupati* adde: ¶ Nomine *Edicti Perpetui* significantur Leges & Edicta collecta a *Salvio Juliano* jussu *Adriani* imperatoris ann. a Christo nato CXXXI. Cum enim tunc temporis alii aliter in provinciis jus dicerent, iidemque prætores inter se pugnantia sæpe sancirent, communem veluti judiciorum regulam Imperator proposuit; estque propterea *Edictum Perpetuum* totius Romanæ jurisprudentiæ fundamentum; nihilque ex eo immutatum usque ad tempora Constantini imperatoris. Hujus fragmenta in editione *Digestorum* collegit *Dionysius Gothofredus*; idemque *Edictum Perpetuum* restituit *Guilelmus Ranchinius*. De eo multa *Heineccius*, aliique. *M. Salvio Juliano* titulum posuerunt Mediolanenses, quem vide apud *Murator. pag.* 338. De hoc titolo alii alia, *Marinius* tamen *Fratr. Arval. pag.* 220. eum vocat *apertamente finto*.

I. DISSĔRO, in fin. adde: ¶ Particip. *edisserens*, *edisserturus* apud *Tacit.* 3. *Hist. c.* 52. Cunctandi utilitates edisserens. *Justin. l.* 31. *c.* 5. Professus est, se viam gerendi belli edisserturum.

EDITUS, us, lin. 1. pro *lib.* 32. *leg.* 53. lege *lib.* 32. *leg.* 55.

EDO, in fin. adde: ¶ Particip. *edens* & *edendus* apud *Ovid.* 2. *Met.* v. 768. Videt intus edentem Vipereas carnes. & *Heroid. epist.* 11. v. 90. Viscera montanis ferret edenda lupis.

EDO, in fin. adde: ¶ Particip. *edens*, *editurus*, *edendus* apud *Ovid.* 9. *Met.* v. 207. Sæpe illum gemitus edentem, sæpe frementem videres. *Suet. in Tib. c.* 14. Cum Livia, an marem editura esset, variis captaret ominibus. *Cic.* 1.

ad

ad Fam. epist. 9. *ad fin.* Quos libros jam pridem ad te misissem, si edendos putassem.

* EDORMISCO, is, ere, n. 3. idem ac edormio. *Plaut. Rud.* 2. 7. 28. Abeo hinc, ut edormiscam hanc crapulam. *Id. Amphitr.* 2. 2. 84. Paulisper mane, dum edormiscat unum somnum. *h. e.* dum excutiat se e somno. *Terent. Adelph.* 6. 5. 11. Aliquo abeam, atque edormiscam hoc villi. *h. e.* concoquam dormiendo paululum hoc vini, quod bibi.

EDUCATRIX, lin. 2. pro *Pulli gallinacei* repone *Pulli pavonini*.

EDUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *eductūrus*, *educendus* apud *Cæs. de B. Gall. l.* 5. *c.* 47. Quanto cum periculo legionem ex hibernis educturus esset. *Cels. l.* 7. *c.* 7. *n.* 14. Postea educenda recta acus est.

EDULICA, in fin. adde: Hæc eadem Dea vocatur Edulia a *Donato ad Terent. Phorm.* 1. 1. 15.

EFFEMINATUS, in fin. adde: & *Auct. Priapeor. carm.* 58. *v.* 2.

EFFERO, in fin. adde: ¶ Particip. *efferens*, *elaturus*, *efferendus* apud *Hirt. de B. Hispan. c.* 23. Gloria se efferentes. *Liv. l.* 40. *c.* 28. Ut certum esset, hostes extra vallum signa non elaturos. *Plaut. Aul.* 3. 6. 31. Tum tu idem optumum est loces efferendum, nam jam, credo, mortuus est.

EFFICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *effecturus*, *efficiendus* apud *Cæs. de B. Gall. l.* 7. *c.* 26. Non magna jactura suorum sese effecturos sperabant. & *de B. civ. l.* 1. *c.* 65. Quod fuit illis conandum, atque omni ratione efficiendum.

EFFIGIATUS, in fin. adde: *Ammian. l.* 26. *c.* 7. Numi effigiati.

EFFINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *effingens* apud *Sil. l.* 1. *v.* 404. Horrentes effingens crine galeros.

EFFLAGITO, in fin. adde: ¶ Particip. *efflagitans* apud *Sueton. Vespas. c.* 5. Supplicantes, nec non & minaciter efflagitantes.

* EFFLOREO, es, n. 2. idem ac effloresco. *Tertullian.* seu potius *Cyprian. de judic. Domini v.* 209. Talia florigeris numquam nascuntur in hortis Lilia, nec nostris efflorent talia campis.

* EFFLUXIO, onis, f. *scolatojo*, emissarium, & id quod per id effluit. *Papinian. Dig. lib.* 43. *tit.* 10. *init.* Ædiles studeant, ut quæ secundum civitates sunt viæ, adæquentur, & effluxiones non noceant domibus.

EFFRACTARIUS, lin. 1. pro *ep.* 69. lege *ep.* 68.

EFFRACTURA, in fin. adde: Effracturæ fiunt plerumque in insulis, in horreisque, ubi homines pretiosissimam partem fortunarum suarum reponunt.

EFFULGEO, in fin. adde: ¶ Particip. *effulgens* apud *Sil. l.* 3. *v.* 694. Ante aras stat vesta sacerdos Effulgens nivea.

* EFFULGURO, as, are, n. 1. idem ac effulgeo, splendeo. *Ennod. l.* 1. *epist.* 8. In quibus litterarum commerciis ad unguem politi sermonis splendor effulgurat.

EFFUNDO, in fin. adde: ¶ Particip. *effundens*, *effusurus*, *effundendus* apud *Lucan. l.* 1. *v.* 188. Turrigero canos effundens vertice crines. *Val. Max. l.* 7. *c.* 7. *n.* 6. Cum effusurus se in nostras provincias Parthorum rex Phrahates videretur. *Cels. l.* 7. *c.* 15. Per hanc membranam effundendus humor est.

EGEO, in fin. adde: ¶ Passive impersonaliter. *Plaut. Pseud.* 1. 3. 39. Amatur, atque egetur acriter.

EGERO, in fin. adde: ¶ Particip. *egerendus* apud *Liv. l.* 21. *c.* 37. Tantum nivis fodiendum atque egerendum fuit.

* EGESTA, æ, f. filia Hippotæ Trojani, quum ne marinæ belluæ ob perjuria Laomedontis secundum Apollinis responsa traderetur, pater impositam naviculæ misit quo sors tulisset; quæ tandem ad Siciliam delata, a Crimiso fluvio in canem converso compressu Acestem peperit. Hic ex matris nomine urbem Trojanis condidit, quæ natu Egesta, post Segesta dicta est. *Serv. ad Æn. l.* 1. *v.* 550.

EGESTIO, in fin. adde: ¶ Asportationem etiam significat. *Sueton. in Nerone*, qui urbem paulo antea incenderat, *c.* 38. Pollicitus cadaverum & ruderum gratuitam egestionem.

* EGLECOPALA, æ, f. verbum Gallicum, cujus etymon ignoratur ab ipso *Plin. l.* 17. *c.* 8. Columbinam terram Galliæ suo nomine eglecopalam appellant.

* EGRANATUS, a, um, particip. ab inusitat. *egrano*, granis privatus. *Plin. Valer. l.* 3. *c.* 14. Caricæ egranatæ. Alii legunt *ægre natæ*.

EJA, in fin. adde: Exemplum *Sidonii* de *a* in *eja* producta, præterquam quod scripturis est non admodum luculenti, nihil probat, eo quod in carmine phalæcio pro spondæo non infrequenter adhiberi choreus consuevit, atque etiam jambus, præsertim a *Catullo*, cujus auditu nomina poetarum chorus assurgit. *Eja* igitur choreus, sive trocheus semper esto.

EJECTIO, in fin. adde: ¶ *Ejectio sanguinis* apud *Vitruv.* est morbus, quem nos *lo sputo di sangue* dicimus.

* EJURATUS, a, um, particip. ab *ejuro*, *rifiutato*, jurando recusatus, detrectatus. *Auson. Edyll.* 2. *v.* 31. Vitati cœtus, ejuratique tumultus. *Stat.* 2. *Achill. v.* 187. Ejurata fides, domitorque inimicus.

ELABORO, in fin. adde: ¶ Particip. *elaborans* apud *Cic. de Senect. c.* 11. *ad fin.* In his desudans atque elaborans.

ELANGUESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *elanguescens* apud *Sil. l.* 4. *v.* 140. Elanguescens, & jam casura cornus.

ELATIO, in fin. adde: ¶ Est etiam actus ferendi foras. *Inscript. Fratr. Arval. n.* 42. Piaculum factum ob ferri elationem, & *n.* 43. Immolavit ob ferri elationem. *h. e.* ut liceret ferrum ex luco, & per lucum ferre, quod, nisi piaculo facto, & ab nemorensibus Diis petita venia, fieri nequaquam poterat.

ELATUS, in fin. adde: ¶ Item prolatus. *Lactant. de opif. Dei c.* 6. Adjugatis corporibus elata soboles. *h. e.* procreata. ¶ Item foras latus. *Inscript. Fratr. Arval. n.* 43. Piaculum factum ob ferrum de æde elatum. V. supra *Elatio* in *Appendice*.

ELEPHANTINUS, lin. 3. post *librum elephantinum*, *in quo hoc S. C. perscriptum est* adde: *h. e.* librum, qui ex tabellis eburneis totus constabat.

ELEUSIS, lin. 1. post Εὐνοῦς adde: ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως, ab adventu, propterea quod Ceres, post errores in quærenda filia, huc tandem veniens conquievit. Col. 1. lin. ult. post *& angustam*, *ubi* &c. hæc quæ sequuntur, repone: ¶ Casus nomin. Eleusis est apud *Melam l.* 2. *c.* 3. *Plin. l.* 4. *c.* 7. *Ovid. Heroid.* 4. *v.* 67. & 7. *Met. v.* 439. & 4. *Fast. v.* 507. Genit. Eleusinis apud *Liv. l.* 31. *c.* 26. Accusat. Eleusinem apud *eumd. ibid. c.* 25. Eleusina apud *Cic.* 1. *de nat. Deor. c.* 42. Ablat. Eleusine apud *Plin. l.* 35. *c.* 11. *sect.* 40. *n.* 29. Eleusi apud *Tacit.* 4. *Hist. c.* 83. ¶ *Eleusin* casu accusat. & pro *Cerere* dixit *Sidon. carm.* 9. *v.* 178. Non cum Triptolemo verendam Eleusin, Qui primas populis dedere aristas, Saxabo. At *Claudian. de rapt. Proserp. l.* 1. *v.* 11. *Eleusin* est Ceres casu nominat., licet quidam ibi legant *Eleusis*, quemadmodum & apud *Ovid. loc. cit.* 4. *Heroid. v.* 67. Eleusis est ipsa urbs Atticæ, quod etiam agnoscitur a *Prisciano lib.* 6. *pag.* 689. *Putsch.* Sed Eleusis, ut vidimus, est frequentius.

ELIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *elidens*, *elisurus* apud *Senec. Herc. Fur. v.* 221. Et tumida tenera guttura elidens manu. *Curt. l.* 9. *c.* 7. Elisurus eo stipite victum, ni prohibitus esset a rege.

ELIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *eligens*, *electurus*, *eligendus* apud *Justin. l.* 28. *c.* 1. Honestiorem viam eligentes. *Liv. l.* 40. *c.* 35. Loca pacata se ad hibernacula electurum. *Cic. de Amicit. c.* 17. Sunt igitur firmi, & stabiles, & constantes amici eligendi.

* ELIMPIDO, as, are. n. 1. purum reddo. *Veget. veter. l.* 2. *c.* 27. Hoc collyrium omnia vulnera elimpidat atque persanat. *Id. l.* 4. *c.* 28. Tetrapharmacum, quod facit ad omnia vulnera elimpidanda & velocius curanda. Quidam hic legunt *elympidanda*. *Id. l.* 5. *c.* 26. Et cum bene elimpidaveris.

ELIQUO, in fin. adde: ¶ Est etiam emittere liquidum quid. *Apul.* 10. *Met. pag.* 736. *Oudend.* Non fluviales aquas eliquans. *Id. init. l.* 1. *Met. pag.* 13. Sensim proveho equum, quo lassitudinis incommodum alvi solitum ac naturale præsidium (*corrige* residuum) eliquaret. *h. e.* donec alvi proluvies equi lassitudinem tolleret.

ELOQUENS, in fin. adde: ¶ Quoad gradum comparativum præter *Apuleji* habeas velim etiam auctoritatem *Quintil. l.* 12. *c.* 6. Itaque nonnullos reperias, qui sibi eloquentiores videantur. Quoad vero superlat. præter *Quintiliani* adest etiam locus *Cic. in Brut. c.* 39. Ut eloquentium jurisperitissimus Crassus, jurisperitorum eloquentissimus Scævola putaretur.

ELUDO, in fin. adde: ¶ Particip. *elusurus*, *eludendus* apud *Tacit. Ann. l.* 14. *c.* 41. Nos prævaricando ultionem elusurus. *Suet. in Cæs. c.* 59. Ad eludendas vaticinationes.

* ELUMINATUS, a, um, adject. *acciecato*, lumine oculorum & visu privatus. *Sidon. l.* 8. *epist.* 11. *ad fin.* Quis ita gemino obtutu eluminatus, qui, exanimati cadavere inspecto, non statim signa vitæ colligeret extortæ?

ELUDIA, corrige ELUTIA.

ELUVIES, col. 2. lin. 3. pro *Eluviæ maris* lege *Eluvie maris*.

* ELYMPIDO, V. *Elimpido* in *Appendice*.

EM, in fin. adde: ¶ Est etiam loco interjectionis *hem*, aut adverbii *en*. *Terent. Heaut.* 4. 8. 26. Em, istuc volueram. *Varro de R. R. l.* 1. *c.* 2. Em, ibi tu quidquam nasci putas posse? *Id. ibid. c.* 56. Ille, en quia adsum: venio, inquit, ad limen, fores aperi.

* EMANATOR, oris, m. qui diffundit. *Cassiodor. de institut. divin. litter. c.* 20. Ambrosius lactei sermonis emanator.

EMANO

EMANO, in fin. adde: ¶ Particip. *emanaturus* apud *Valer. Max. l.* 2. *c.* 6. *ext.* 3. Singularem eloquii suavitatem ore ejus emanaturam dixerunt.

EMARCUS, in fin. adde: & *Plin. l.* 14. *c.* 2. *sect.* 4. *n.* 5.

EMASCULO, in fin. adde: ¶ Significat etiam inefficaces ad concubitum reddere. *Serv. ad Æn. l.* 6. *v.* 66. Herbis etiam quibusdam emasculabantur sacerdotes, unde jam coire non poterant.

EMATHIS, in fin. adde: ¶ Plural. Emathides, scilicet virgines puellæ, filiæ. *Ovid.* 5. *Met. v.* 669. Rident Emathides, *h. e.* Pierides, filiæ Pieri regis.

EMENDO, in fin. adde: ¶ Significat etiam punire, *Lamprid. in Alex. Sever. c.* 51. Idque per praeconem, cum aliquem emendaret, dici jubebat, *h. e.* cum fustibus aut virgis aliquem coerceret. ¶ Particip. *emendans*, *emendaturus*, *emendandus* apud *Plin. l.* 9. *ep.* 36. Cogito ad verbum scribenti emendantique similis. *Horat.* 2. *sat.* 8. *v.* 85. Arte emendaturus fortunam. *Plin. l.* 5. *ep.* 13. Ipsa præterea quædam emendanda annotavi.

EMENTIOR, in fin. adde: ¶ Particip. *ementiendus* apud *Liv. l.* 9. *c.* 18. Piget referre vanitatem ementiendæ stirpis.

* EMERCATUS, a, um, adject. passiv. significationis, *comperato*, emptus. *Ammian. Marcellin. l.* 26. *c.* 2. Id frustra creditum videbatur, quod non emercati, sed consoni totius multitudinis paria volentis clamores audiebantur.

EMERCOR, in fin. adde: ¶ Passiva significatione. *Ammian. Marcellin. l.* 21. *c.* 6. Armeniæ et Hiberiæ reges cultu ambitioso indumentorum emercabantur et multiformibus donis, damna negotiis Romanis illaturi, si rebus tum etiam dubiis descivissent ad Persas.

EMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *emittens*, *emissurus* apud *Cels. l.* 7. *c.* 29. Ore vulvæ non emittente, infans abrumpitur. *Justin. l.* 21. *c.* 15. Postremas voces emissurus.

* EMMANES, is, a Græco ἐμμανής, furibundus, herba eadem ac hyoscyamus. *Apul. de herb. c.* 4.

EMO, in fin. adde: ¶ Particip. *emens*, *empturus*, *emendus* apud *Justin. l.* 21. *c.* 4. Captivorum pretium non ex ementium commodo, sed ex inimicorum odio extenditur. *Id. l.* 23. *c.* 2. Emptura periculo spiritus sui, ut extremos viri spiritus exciperet. *Cic.* pro *Cluent. c.* 36. Oppianicum judici ad emendas sententias dedisse pecuniam, judicatum est.

EMOLLIO, in fin. adde: ¶ Particip. *emolliendus* apud *Cels. l.* 8. *c.* 4. Emolliendum id emplastrum.

* EMPNEUMATŌSIS, is, f. ἐμπνευμάτωσις, inflatio, morbi genus. *Cæl. Aurel. Chron. l.* 3. *c.* 8. Conjicienda etiam inflationis medela, quam Græci empneumatosin vocant. Adde *Marcell. Empir. c.* 20.

EMUNGO, in fin. adde: ¶ Particip. *emungens* apud *Sueton. in vit. Horat.* Quoties ego vidi patrem tuum cubito emungentem?

* ENCATHESMA, atis, n. ἐγκάθισμα, collectio humoris. *Apul. de herb. c.* 38. *n.* 3. Hæc omnia teres, & encathesmatis impones. *Encathesmatis* est pro *encathesmatibus*.

* ENCOMIOGRAPHUS, i, m. ἐγκωμιογράφος, qui elogium, vel laudationem scribit. *M. Aurel.* apud *Fronton. ad eumdem l.* 12. *ep.* 1. Encomiographos istos audimus.

ENECO, in fin. adde: ¶ Particip. *enecandus* apud *Cels. l.* 6. *c.* 7. *n.* 5. Vermes medicamentis enecandi.

ENERVO, lin. 1. post *nervos adimo* adde: *Apul.* 8. *Met. pag.* 388. *Oudend.* Fuit unus, qui poplitea meos enervare securi sæva comminaretur.

* ENNEAS, ădis, ἐννεάς, novenarius numerus, spatium novem annorum. *Censorin. de die natal. c.* 14. Annus tertius & sexagesimus, quem vel hebdomades novem, vel septem enneades conficiunt.

ENITOR, in fin. adde: ¶ Particip. *enisurus* apud *Liv. l.* 29. *c.* 13. Vix, si simplum ex formula imperetur, enisuros.

* ENRHYTHMUS, & ENRHYTHMICUS, e, um, ἔνρυθμος, rhythmis et numeris constans. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 357. *Grot.* Genus musicæ enrhythmon, *Id. ibid. pag.* 308. Tempora enrhythmice.

ENSIS, lin. 2. post *Etymologi* adde: *Quintil. l.* 10. *c.* 1. Sunt autem alia verba hujus naturæ, ut idem pluribus vocibus declarent, ita ut nihil significationis, quo potius uteris, intersit; ut ensis, & gladius.

* ENTATICOS, i, m. ἐντατικός, vim intendendi habens. Ita vocat *Apul. de herb. c.* 15. herbam satyrion, quod valeat ad intendendum penem.

* ENTHECATUS, a, um, adject. *accumulato*, repositus in theca. Translate *Fulgent. Mythol. l.* 1. Quidquid Helicon verbalibus horreis enthecatum possederat.

ENUBILO, in fin. adde: ¶ Particip. *enubilandus* apud *Tertullian. de anima c.* 3. Ea erunt Christianis enubilanda.

ENUCLEATUS, in fin. adde: *Cicer. in fragm. pro Scaur. novissime ab Angelo Majo editis pag.* 3. Non acu enucleata argumenta conquiram.

ENUMERO, in fin. adde: ¶ Particip. *enumerans*, *enumeraturus* apud *Curt. l.* 6. *c.* 3. Nescio, an enumeranti mihi quædam ipsarum rerum multitudo subduxerit. *Cic.* 3. *Verr. c.* 33. Dixi jam antea, me non omnia istius, quæ in hoc genere essent, enumeraturum.

ENUNTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *enuntiaturus*, *enuntiandus* apud *Liv. l.* 10. *c.* 38. Adigebatur jurejurando, quæ visa auditaque in eo loco essent, non enuntiaturum. *Sueton. in Tib. c.* 71. Per ambitum verborum rem enuntiandam censuit.

* EPAPHUS, i, m. Ἔπαφος, filius Jovis ex Io, vel Iside. Hic a patre Ægypti oppida communire, ibique regnare jussus, oppidum primum Memphin, & alia plura constituit, & ex Cassiopeia uxore procreavit filiam Libyen, a qua terra est appellata. *Hygin. fab.* 149. *Ovid.* 1. *Met. v.* 748.

EPIDAURIUS, col. 2. lin. 15. | 23. post *Alia fuit in Dalmatia* adde: Locus *Virgilii* perperam hoc loco usurpatur, cum, ut annotat *Servius*, Epiri civitas designetur ab epico Latino. Non laudo præterea *Forcellinum*, quod silentio transegerit nomen ejus urbis Dalmaticæ, nempe *Ragusa*, vel *Rogusi*, quæ sui olim juris, & reipublicæ caput fuit, maritimis opibus pollens ac felix *prole virum*, quorum non paucos etiam de Latina lingua per quam optime meritos novimus.

* EPIDERMIS, idis, f. ἐπιδερμίς, *epidermide*, cuticula sensu destituta, & veram hominum & animalium cutem tegens. Translate tamen usurpat *Veget. veter. l.* 2. *c.* 6. Sed commodius est, pulmunculum decussatim ferro secare et eximere, ita ut pellem admodum præcidas, ne, cum cicatricem duxerit, inveniatur epidermis, *h. e.* ulceri obducta crusta, ut vocat *Celsus*, quam Græci dicunt ἐσχάρα.

* EPIMELIA, æ, f. ἐπιμέλεια, diligentia. Sed est nomen proprium apud *Martian. Capell. l.* 2. *pag.* 37. *Grot.* Epimelia, & Agrypnia dilecta virgini (Philologiæ) mancipia.

EPIPHŎRA, in fin. adde: ¶ Est etiam figura rhetorica, cum nempe plurium sententiarum unum atque idem novissimum verbum ponitur. *Rutil. Lup. de fig. sentent. et eloc. l.* 1. Nos primum impulit Philippus, deinde deseruit nos Philippus, novissime sucannset idem Philippus.

* EPISCYNIUM, i, n. ἐπισκύνιον, supercilium. *Tertullian. de pall. c.* 4. Jamdudum censoriæ intentionis episcynio dispersò, *h. e.* deposito supercilio nimia adstricto contractoque.

EPISTOLARIS, lin. 2. post *carta da lettere* adde: *Augustin. epist.* 3. *ad Marcellin.* Epistolare colloquium.

EPISTRŎPHE, in fin. adde: Hac voce utitur *Jul. Rufinian. de schem. lex.*

EPITAPHIUM, lin. 6. | 7. *qui belli pro patria vitam dederunt.* Animadvertas velim genitivum *belli* numquam adhiberi posse, nisi cum *domi* subsequatur. Vide in V. *Bellum* apud *Forcellinum*.

EPITASIS, in fin. adde: Hac utitur voce *Pseudo-Donatus de Comœd. & Tragœdia.* Epitasis est incrementum processusque turbarum, ac totius, ut ita dixerim, nodus erroris.

EPULOR, lin. 14. | 15. post *apud aliquem* adde: *Hygin. fab.* 125. Polyphemus carnem humanam epulabatur. In fin. adde: ¶ Particip. *epulaturus* apud *Val. Max. l.* 3. *c.* 6. *n.* 4. Quotiescumque C. Duilius epulaturus erat.

EQUIDEM, lin. 8. post *Quod equidem sciam* adde: *Cic. pro Sext. c.* 57. *in fin.* Equidem audiebamus.

EQUITO, in fin. adde: ¶ Equitare est etiam in obscenis. *Juvenal.* 6. *sat. v.* 311. *de impuris mulieribus.* Inque vices equitant, & luna teste moventur. ¶ Particip. *equitans* apud *Plin. l.* 8. *c.* 23. Dorso equitantium modo impositi.

EQUUS, in fin. adde: ¶ *Equus Hectoreus* translate vocatur ipse Hector, cum rem haberet cum uxore sua Andromache novo quodam schemate. *Ovid. de art. am. l.* 3. *v.* 775. Nunquam Thebais Hectoreo nupta resedit equo. *Martial. l.* 11. *ep.* 103. Hectoreo quoties sederat uxor equo.

ERADICATUS, in fin. adde: ¶ Translate *Plaut. Bacch.* 5. *s.* 6. Perditus sum, atque etiam eradicatus sum, omnibus exemplis crucior.

EREBEUS, lin. 2. pro *v.* 559. lege *v.* 229.

EREBUS, lin. 1. post Ἔρεβος adde: etym. ab Hebraic. עֶרֶב *ereb*, vesper, tenebræ. Fabulæ occasionem dedisse Moses videtur, cum ait ex *ereb*, *h. e.* vespere et mane ortum diem primum.

ERECHTHIS, in fin. adde: ¶ Est etiam Procris filia Erechthei. *Ovid.* 7. *Met. v.* 726. Vix aditu per mille dolos ad Erechthida facto.

EREMIGO, lin. 2. pro *Sil. l.* 4. lege *Sil. l.* 14.

* ERGASTICUS, a, um, adject. ἐργαστικός, peritus operandi, efficax. *Martian. Capell. l. 6. pag. 231. Grot.* Alia schemata dicuntur ergastica, alia apodictica; ergastica sunt, quæ faciendæ cujuslibet formæ præcepta continent.

ERIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *erigens* apud *Liv. l. 21. c. 32.* Erigentibus in primos agmen clivos apparuerunt imminentes montani.

ERIGŌNE, in fin. adde: ¶ Alia fuit Erigona filia Ægisthi, & Clytæmnestræ, quam Diana ab imminente cæde rapuit, & in Attica sacerdotem fecit, *Hygin. fab. 122. Dyct. Cret. l. 5. c. 2. et 4.*

ERIOXYLON, lin. 2. *leg.* 68. corrige *leg.* 70. §. 9.

ERIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *eripiens*, *erepturus* apud *Curt. l. 4. c. 3.* Velut eripientibus navigia classicis cessit. *Cæs. de B. Gall. l. 1. c. 17.* Neque dubitare debeant, quin una cum reliqua Gallia Æduis libertatem sint erepturi.

* ERIS, idis, seu idos, Ἔρις. Deæ nomen apud Romanos, eadem ac Discordia, quam vocem usurpat *Hygin. fab. 92.*

ERŎGO, in fin. adde: ¶ Particip. *erogans*, *erogaturus* apud *Val. Max. l. 4. c. 8. e. 1.* Si ad calculos revocetur, parvum; si animo erogantis, omni pecunia majus. *Plin. l. 5. ep. 16.* Quod in vestes, margaritas, gemmas fuerat erogaturus, hoc in tura, & unguenta, & odores impenderetur.

ERRABUNDUS, lin. 4. pro *Ecl. 9.* lege *Ecl. 6.*

ERRATIO, in fin. adde: ¶ Translate *Lactant. l. 5. c. 17.* Stultitia igitur est in factis dictisque, per ignorantiam recti bonique erratio.

* ERUDIBĬLIS, e, adject. qui erudiri potest. *Fulgent. de contin. Virgil. pag. 707. Staver.* Neque enim eruditur, nisi quod erudibile noscitur.

ERVILIA, in fin. adde: En tibi etiam poetæ locum. *Seren. Samon. v. 585.* Resinas ex terebintho in speciem ervilia parvos glomerabis in orbes.

ERUO, in fin. adde: ¶ Particip. *eruturus* apud *Justin. l. 5. c. 8.* Negarunt se Spartani ex duobus Græciæ oculis alterum eruturos.

ERYMANTHUS, in fin. adde: ¶ Est etiam fluvius in Perside, quo transmisso ex Arachosia in Drangianam iter est. *Plin. l. 6. c. 23.* Amnis Erymanthus præfluens Parabesten Arachosiorum. Ejus meminit etiam *Polyb. l. 21. extr.*

* ESOR, oris, m. *mangiatore*, qui edit. *Fronto de fer. Alsiens. ep. 3.* Scimus (Hadrianum) prædiorum opimorum esorem optimum fuisse.

ESSEDARIUS, lin. 5. | 6. post *confligebat* adde: *Petron. c. 45.* Mulier essedaria.

ETESIÆ, in fin. adde: ¶ Etesius lapis est apud *Plin. l. 36. c. 22. init.* Auctoribus curæ fuerunt lapidea mortariorum quoque (*h. e., e quibus fierent mortaria*), nec medicinalium tantum, aut ad medicinam pertinentium. Etesium lapidem in iis prætulere ceteris. Sic apud *Harduin.* qui *Etesium* pro *Ephesium* probat ex Indice *Plinii*, et ex *Isidor. lib. 16. Orig. c. 4.* Lapides quoque medicinalium mortariorum & pigmentorum usibus apti, Etesius præcipuus.

EVACUO, in fin. adde: ¶ Particip. *evacuandus* apud *Plin. l. 20. c. 6.* Ad evacuandam alvum.

EVĀDO, in fin. adde: ¶ Particip. *evadens* apud *Curt. l. 9. c. 2. a med.* Quantumcumque flumen intervenit, idem futurum discrimen ac evadentium in terram.

EVAGOR, in fin. adde: *h. e.* vagari extra rectum ordinem.

EVALLO, in, lin. 1. pro *a.* 1. lege *a.* 3.

EVANESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *evanescens* apud *Sen. de benef. l. 3. c. 22.* Ipsæ res evanescentem memoriam excitent.

EVASTO, in fin. adde: ¶ Particip. *evastandus* apud *Eumd. l. 15. v. 184.* Evastanda tibi tellus.

* EUBOLION, ii, n. idem quod dictamnus. *Apul. de herb. c. 62.*

* EUCNĒMOS, i, m. & f. εὔκνημος, habens pulcra crura. *Plin. l. 34. c. 8. sect. 19. n. 21.* Strongylion fecit Amazonem, quam ob excellentiam crurum eucnemon appellant.

* EUDAEMON, is, εὐδαίμων, felix. Ita *Mela l. 3. c. 8.* vocat Arabiam, quam Latino vocabulo Felicem dicimus.

EVELLO, in fin. adde; ¶ Particip. *evellens* apud *Senec. Oedip. v. 592.* Luctus evellens.

EVERTO, in fin. adde: ¶ Particip. *eversurus* apud *Liv. l. 30. c. 32.* Multa ante parta decora aut cumulaturi eo die, aut eversuri.

* EUGALACTON, i, n. εὐγάλακτον, herba, glaux postea dicta, cytiso & lenticulæ foliis similis; aversa candidiora. Rami in terram serpunt quini, senive, admodum tenues ab radice. Flosculi purpurei exeunt. Invenitur juxta mare. Coquitur in sorbitione similaginis ad excitandam ubertatem lactis. Hæc *Plin. l. 27. c. 9.*

EVIBRO, lin. 2. pro *l.* 2. *c.* 2. lege *l.* 2. *c.* 11.

EVINCO, in fin. adde: ¶ Particip. *evincendus* apud *Colum. l. 6. c. 5.* Evincendi sunt quamvis pestiferi morbi.

EVITO, in fin. adde: *Apul. lib. 3. Met. pag. 187. Oudend.* Nec verisimile est, hominem solitarium tres tam validos evitasse juvenes, *h. e.* unum hominem tres juvenes occidisse.

EUMECES, in fin. adde: *Id. l. 35. c. 10. sect. 58.*

* EUMĒDES, is, m. Εὐμήδης, præco Trojanus, & pater Dolonis. Hic ab Hectore in Græcorum castra speculatum missus, & præmium pactus currus, & equos Achillis, ab Ulysse & Diomede interfectus est. *Ovid. 3. Fast. el. ex P. 27.* Non foret Eumedes orbus, si filius ejus Stultus Achilleos non adamasset equos. Adde 13. *Met. v. 98. et 244.*

* EUMENETICUS, a, um, adject. pertinens ad Eumeniam, urbem Phrygiæ majoris. *Plin. l. 5. c. 29.* Amnis Mæander Apamenam primum pervagatur regionem, mox Eumeneticam.

* EUMETRIA, æ, f., εὐμετρία, justa proportio. *Veget. veter. l. 4. c. 2.* Hæc eumetria equi convenit staturæ honestæ ac mediæ.

* EUNUCHION, ii, n. lactucæ genus apud *Plin. l. 19. c. 8. ab init.* Quidam vocant eunuchion, quoniam hæc maxime refragetur Veneri.

EVŎCO, in fin. adde: ¶ Particip. *evocandus* apud *Cels. l. 5. c. 21.* Ad sanguinem evocandum.

EVŎLO, in fin. adde: ¶ Particip. *evolans*, *evolaturus* apud *Plin. l. 7. c. 52.* Evolans ex ore animæ. *Plin. alter l. 9. ep. 28.* Polliceris futurum te fugitivum rei familiaris, statimque ad nos avolaturum.

EVOLVO, in fin. adde: ¶ Particip. *evolvendus* apud *Tacit. de orator. dial. c. 29.* Nec in evolvenda antiquitate satis operæ insumitur.

EVŎMO, in fin. adde: ¶ In bonam partem *Prudent. Apotheos. v. 595.* Pandite librum, Evomuit spirante Deo quem sanctus Esajas. ¶ Particip. *evomens*, *evomitus* apud *Tacit. 12. Ann. c. 67.* Illa tanquam nisus evomentis adjuvaret. *Cæl. Aurel. Chron. l. 4. c. 8.* Diocles inquit, evomitos lumbricos nihil alienum significare.

EUPATORIA, in fin. adde: ¶ Fuit etiam urbs Eupatoria prope flumen Amisum in Ponto, sic cognominata a Mithridate ejus conditore, aut Eupatoris nomen fuit. *Plin. l. 6. c. 2.*

* EUPELIOS, i, herba eadem quæ daphnoides, hypoglosson, & victoriola. *Apul. de herb. c. 58.*

EURIALE, lin. 2. post *Orionem peperit* adde: *Hygin. Astron. l. 2. c. 34.* In fin. adde: ¶ Alia fuit regina Amazonum. *Val. Flacc. l. 5. v. 612.*

* EXACERVANS, tis, particip. ab inusit. *exacervo*, sensu passivo idem ac coacervatus, acervatim congestus. *Ammian. Marcellin. l. 23. c. 5.* Retorsit plebs universa cervicibus exacervantia in se tela declinans spargitur passim.

EXACUO, in fin. adde: ¶ Particip. *exacuens* apud *Sil. l. 7. v. 112.* Exacuens varia ad carmina mentem.

EXÆSTUO, in fin. adde: ¶ Particip. *exæstuans* apud *Curt. l. 6. c. 4.* Mare magna parte exæstuans stagnat.

* EXARSUS, a, um, particip. ab *exardesco*. *Cod. Justin. lib. 9. tit. 1. leg. 11.* Data opera partis adversæ res vestras incendio exarsas esse asseverantes. *h. e.* exarsisse, incensas esse.

EXASPĔRO, in fin. adde: ¶ Particip. *exasperaturus* apud *Cels. l. 3. c. 5.* Si qua sunt, quæ exasperatura eorum animos sunt.

EXAUGŬRO, in fin. adde: *Capitolin. in M. Aurel. c. 4.* Fuit in eo sacerdotio (Saliorum) & præsul, & vates, & magister, & multos inauguravit, atque exauguravit.

EXCAVO, in fin. adde; ¶ Obscena metaphora utitur *Auct. Priapeor. carm. 51. v. 3.* Cum quisquis in nos inciderit, luat pœnas, Et usque curvos excavetur ad lumbos.

EXCĒDO, in fin. adde: ¶ Particip. *excessurus* apud *Liv. l. 8. c. 33.* Quo ultra iram violentiamque ejus excessuram fuisse.

EXCERPO, in fin. adde: ¶ Particip. *excerpens* apud *Horat. 2. sat. 3. v. 272.* Excerpens semina pomis.

EXCERPTUS, in fin. adde: *Excerpta* absolute sunt flosculi, anthologiæ, *h. e.* ea quæ ex operibus alicujus excerpuntur, quæ meliora probatioraque videntur. *M. Aurel. apud Fronton. ad eumd. l. 2. ep. 8.* Feci tamen mihi per hos dies excerpta ex libris sexaginta in quinque tomis.

EXCIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *excidendus* apud *Cic. 1. Offic. c. 22.* Africanus in excidenda Numantia reipublicæ profuit. Alii legunt *exscindenda*.

EXCIO, in fin. adde: ¶ Particip. *exciendus* apud *Liv. l. 36. c. 7.* Inter cetera, quæ ad exciendum in Græciam Antiochum dicere est solitus.

EXCĬPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *excipiens*, *excepturus* apud

apud *Cic.* 5. *ad Fam. ep.* 12. Nihil est, quod diuturnitas temporis, excipienta memoria, prodendisque monumentis, efficere atque assequi possit. *Liv. l.* 36. *c.* 5. Petebant, ne se temere in caussam deduceret primos impetus Romanorum excepturos.

EXCITO, in fin. adde: ¶ Particip. *excitaturus* apud *Plin. l.* 6. *ep.* 20. Surgebam invicem, si quiesceret, excitaturus.

EXCLUDO, in fin. adde: ¶ Particip. *exclusurus*, *excludendus* apud *Tibull. l.* 2. *el.* 3. *v.* 73. Nulla exclusura dolentes Janua. *Colum. l.* 8. *c.* 10. Quae fovent ova, totum tempus fecunditatis aut excludendis, aut etiam educandis pullis consumant.

EXCODICO, in fin. adde; & quidem sensu translato. *Tertullian. de pudicit. c.* 16. Quanta securi censura omnem silvam libidinum cædat, & eradicet, & excaudicet, nec quidquam de residuo fruticare permittat.

EXCOGITO, in fin. adde: ¶ Particip. *excogitans* apud *Curt. l.* 5. *c.* 12. Nova ludibria subinde excogitanta fortunæ.

* EXCŌGO, is, ere, a. 3. *Innocent. agrimens. apud Goes.*, *pag.* 252. Si in monte fuerit constitutus, excogimus finem habere. *Id. pag.* 227. Terminos excogimus requirendos. *h. e.* colligimus, cogimus, argumentamur.

* EXCOMEDO, is, ere, a. 3. idem quod comedo. *Apul. de herb. c.* 8. Herba scelerata excomedet putredinem.

* EX COMITE, indeclin. m. qui comes fuit. *Ammian. Marcellin. l.* 14. *c.* 7. Mandabat Domitiano, ex Comite Largitionum, præfecto, ut &c.

* EXCORDOR, aris, ari, dep. 1. excors sum, insanus. *Commodian. Instruct.* 51. Excordaris, homo, si putas &c.

EXCREMENTUM, in fin. adde: ¶ Est etiam a verbo *excresco*, & significat excrescens aliquid. *Sidon. l.* 1. *ep.* 2. *de Theodorico rege*. Aream dorsi humilior inter excrementa costarum spina discriminat. *h. e.* inter prominentes costas spinæ depressior est.

EXCURRO, in fin. adde: ¶ Particip. *excursurus* apud *Justin. lib.* 13. *c.* 5. Excursurus cum valida manu fuerat ad Athenas delendas.

EXCUSO, in fin. adde: ¶ Particip. *excusaturus*, *excusandus* apud *Tacit. Ann. l.* 1. *c.* 59. Germanos hominem nunquam satis excusaturos. *Cic. ad Att. l.* 15. *ep.* 14. De me excusando apud Apulejum dederam ad te pridie litteras.

EXEDO, in fin. adde: ¶ Translato & obsceno sensu loquitur cinædus pathicus ad dominum suum de asino, quem pullulum, *h. e.* delicium suum vocat. *Apul.* 8. *Met. pag.* 577. *Oudend.* Cave, ne solus exedas tam bellum scilicet pullulum, sed nobis quoque, tuis palumbulis, nonnumquam impertias. Sic *Plaut. Pseud.* 4. 7. 24. *Ball.* Jam admordere hunc mihi libet. *Sim.* Jam ne illum comesurus es? *Ball.* Dum recens est, dum datur, dum calet, devorari decet. *Id. Curcul.* 1. 1. 45. Nimis formido ne exedat. *Ph.* Odiosus es. ¶ Particip. *exedens* apud *Cels. l.* 5. *c.* 19. *sect.* 18. Emplastra exedentia.

EXERRIUM corrige EXEDRIUM.

EXEMPTILIS, lin. penult. *leg.* 26. *ad fin.* corrige *leg.* 25. §. 12.

EXEO, lin. 9. post *vix exeuntia* adde: ¶ Inter *exeo*, & *emigro* differre aliquando aliquid (nam fere promiscue semper usurpantur) monet nos *Ciceronis* locus *Verr.* 4. *c.* 36. Domo ejus emigrat Verres, atque adeo exit, nam jam ante migrarat. Ex loci hujus sententia emigrare est alio se ad habitandum conferre, vasis tamen relictis; exire vero significat universa sua discedendo secum asportare. ¶ *Exire de nomine familiæ*, vel absolute *de nomine* dicebantur monumenta sepulcralia, quæ exteros heredes a diversa familia ortos recipiebant. *Inscript.* apud *Brisson. de formul. pag.* 280. Hoc monumentum cum ædificio neque veniet, neque donabitur, neque pignori obligabitur, sed nec ullo modo alienabitur, ne de nomine exeat familiæ suæ. *Marin. Inscript. Alban. pag.* 66. Vivus sibi, uxori, fratri ete. fecit, ita ne de nomine exeat.

EXERCITO, in fin. adde: *Sallust. orat.* 2. *de rep. ordin. c.* 10. (*al.* 18.) Corpus atque ingenium quisque exercitabat.

EXHALO, lin. 13. post *esalar l' anima* adde: ¶ Absolute etiam et sine ullo casu usurpat *Ovid.* 7. *Met. v.* 582. Hi illic ubi mors deprenderat exhalantes, subintellige *animam*, *spiritum*, ut etiam apud Italos *spirare*.

EXIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *exacturus* apud *Val. Max. l.* 1. *c.* 1. *n.* 14. Exacturi justa piacula.

EXIMO, in fin. adde: ¶ Particip. *eximendus* apud *Liv. l.* 24. *c.* 29. Id eximendum de fœdere est.

EXINANIO, in fin. adde: ¶ Particip. *exinaniens* apud *Plin. l.* 36. *c.* 14. Paulatim exinaniens imos.

EXONERO, in fin. adde: ¶ Particip. *exonerandus* apud *Suet. in Claud. c.* 33. Ut pinna in os inderetur ad exonerandum stomachum.

* EXOPINO, as, are, n. 1. idem ac opinor. *Petron. in frag. Tragur. Burmann. c.* 62. Si aliter exopinassent. Alii legunt *exopinissent*.

EXOPTO, in fin. adde: ¶ Particip. *exoptans*, apud *Liv. l.* 9. *c.* 55. Jampridem exoptantes Samnitium adventum.

EXORBITO, lin. 6. post *a regula* adde: *Sidon. l.* 8. *ep.* 15. *ad fin.* Quisque præsumpserit interdicta, secreta, vetita rimari, vereor hujusmodi a catholicæ fidei regulis exorbitaturum.

EXORNATUS, in fin. adde: ¶ Comparat. *exornatior* apud *Auctor. elegiæ ad Virgin. nimis cultam in Anthol. Latin. Burmann. Tom.* 2. *pag.* 692. *v.* 25. Ornatu nullo potes exornatior esse.

EXORNO, in fin. adde: ¶ Particip. *exornaturus* apud *Justin. l.* 7. *c.* 3. Mulieres cultius exornaturus.

EXŌRO, in fin. adde: ¶ Particip. *exoraturus* apud *Claudian. edyll.* 6. *v.* 87. Parcarumque colos exoratura serenas Flumina.

EXPELLO, in fin. adde: ¶ Particip. *expellens*, *expellendus* apud *Suet. in Vespas. c.* 14. Quidam ex officio admissionis cum expellens. *Justin. l.* 38. *c.* 1. Auxilia sororii ad expellendum Cappadocia Nicomedem mittit.

* EXPAUSATUS, a, um, *riposato*, delassatus. *Veget. veter. l.* 5. *c.* 38. Expausatum jumentum. *h. e.* quod a labore requievit.

EXPENSUS, in fin. adde: ¶ *Expensus gradus* est quasi numeratus, lentus, compositus, muliebri quadam segnitie. *Propert. l.* 2. *el.* 4. *v.* 6. Ibat & expenso planta morata gradu. Fortasse est, quod *Terent. Phorm.* 5. 6. 27. dixit *ire suspenso gradu*.

* EXPERIMENTATUS, a, um, particip. ab inusitato *experimento*, experimento probatus. *Theodor. Priscian. l.* 3. *c.* 5. Omnibus experimentatum usibus remedium.

EXPĔTO, in fin. adde: ¶ *Expetere aliquem* est ad aliquem se conferre. *Sever. Sulpic. de vita B. Martini c.* 5. Hilarium Pictavæ episcopum civitatis expetivit, & aliquamdiu apud eum commoratus &c. *Paulin. Petrocor. de vita S. Martini l.* 1. *v.* 179. Doctorem fidei per tot documenta probatum expetit Hilarium.

EXPILO, in fin. adde: ¶ Particip. *expilaturus* apud *Petron. Satyr. c.* 22. Duo Syri expilaturi lagenam.

EXPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *expiaturus* apud *Val. Max. l.* 1. *c.* 7. *n.* 3. Id luce proxima consulibus sacrificio expiaturis.

EXPLANO, in fin. adde: ¶ Particip. *explanaturus* apud *Cels. l.* 7. *c.* 17. *in fin.* Eam partem explanaturus, hanc quoque eo differo.

EXPLEO, in fin. adde: ¶ Particip. *explendus* apud *Curt. l.* 7. *c.* 5. Avidus explendi supplicii.

EXPLORATUS, in 2.ª edit. lin. 15. pro *exploratus* lege *exploratius*.

EXPLŌRO, in fin. adde: ¶ Particip. *explorans*, *explorandus* apud *Liv. l.* 37. *c.* 28. Inde ex propinquo explorans, quid hostes agerent. & *l.* 25. *c.* 55. Hæc exploranda noscendaque per impigros juvenes esse.

EXPOLIO, in fin. adde: ¶ Particip. *expoliendus* apud *Plin. l.* 1. *ep.* 10. Illi te expoliendum limandumque permittas.

EXPŌNO, in fin. adde. ¶ Particip. *expositurus* apud *Tacit. Annal. l.* 15. *c.* 72. Quasi gesta bello expositurus.

EXPOPULATIO, in fin. adde: Optimæ tamen editiones, ut & *Schneideri*, habent *populationem*.

EXPOSCO, in fin. adde: ¶ Particip. *exposcens*, *exposcendus* apud *Justin. l.* 18. *c.* 6. Pacem Deorum sanguine eorum exposcentes. *Val. Max. lib.* 2. *c.* 1. *n.* 1. Cum aliquid exposcendum est.

* EXPŌTUS, a, um, adject. potando haustus, exhaustus. Translate. *Plaut. Trinum.* 2. 4. 5. Quid factum est eo? (argento). Comesum, expotum, exunctum, elotum in balineis. *h. e.* comedendo, potando, exungendo, lavando consumptam.

EXPRIMO, in fin. adde: ¶ Particip. *exprimendus* apud *Cic. in orat. c.* 55. Oratio ad sensus exprimandos reperta.

EXPRŎBRO, in fin. adde: ¶ Particip. *exprobraturus* apud *Curt. l.* 8. *c.* 1. Exprobraturus sibi fuisset vitam a semetipso datam.

EXPRŌMO, in fin. adde: ¶ Particip. *expromens* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 19. Magno ejulatu expromens indignationem casus tanti viri.

EXQUIRO, in fin. adde: ¶ Particip. *exquirens* apud *Cic. de Fato c.* 1. Exquirentes ea consilia, quæ ad pacem pertinerent.

EXSATURATUS, in fin. adde: *Stat.* 6. *Theb. v.* 176. Vulnere justo Exsaturata oculos.

EXSATŪRO, in fin. adde: ¶ Particip. *exsaturandus* apud *Ovid.* 5. *Met. v.* 19. Bellua exsaturanda visceribus meis.

EXSIBILO, in fin. adde: ¶ Est etiam ventorum sibilo asportare. *Apul.* 5. *Met. pag.* 340. *Oudend.* Confestim præsentiam nostram gravata, propalli & efflari, exsibilarique jusserit. *h. c.* quasi flatu venti & sibilo asportari, nam ultra domum Psyches sorores ejus a Zephyro spirante fuerant asportatæ.

EXSOLVO, in fin. adde: ¶ Particip. *exsoluturus*, *exsolvendus* apud *Tacit. Hist. lib.* 1. *c.* 46. Fiscum suum vacationes annuas exsoluturum promisit. & 3. *Ann. c.* 39. Ipse robur peditum ad exsolvendum obsidium ducit.

EXSPECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *exspectaturus*, *exspectandus* apud *Liv. l.* 36. *c.* 43. Classis illi aptius exspectatura hostem. *Cels. l.* 2. *c.* 10. Exspectanda ergo remissio est.

EXSPIRO, in fin. adde: ¶ Particip. *exspiraturus* apud *Liv. l.* & *c.* 28. Si ego morerer, mecum exspiratura respublica erat.

* EXSPUTUS, a, um, particip. sputo emissus, sed translate apud *Sidon. l.* 1. *ep.* 7. *sub fin.* In insulam conjectus est, ubi usque ad inimicorum dolorem devenustatus, & a rebus humanis veluti vomitu fortunæ nauseantis exsputus vitam trahit, uncum & laqueum per horas turbulenti carnificis horrescens.

EXSTINGUO, in fin. adde: ¶ Particip. *exstincturus* apud *Liv. l.* 10. *c.* 24. Eum ignem se exstincturum ait.

EXSTRUO, in fin. adde: ¶ Particip. *exstructurus* apud *Tacit.* 3. *Annal. c.* 72. Pompeji theatrum, igne fortuito haustum, Cæsar exstructurum pollicitus est.

EXTA, in fin. adde: ¶ *Exta*, *æ*, feminini generis legitur in *Inscript. Fratr. Arval.* n. 41. *lin.* 18. Deinde reversus ad aram extas reddidit porciliares. Item in Circo extam vaccinam reddidit. & n. 42. *lin.* 11. Quorum extæ redditæ sunt. & n. 43. *lin.* 12. Extas reddit ad aram.

EXTENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *extendens* apud *Sueton. in Calig. c.* 38. Pretium extendens.

EXTENUO, in fin. adde: ¶ Particip. *extenuans* apud *Cels. l.* 6. *c.* 6. *n.* 8. Vitatis tamen omnibus pituitam extenuantibus.

EXTERMINATUS, in fin. adde: ¶ Cum genitivo. *Apul.* 3. *Met. pag.* 214. *Oudend.* Sic exterminatus animi vigilans somniabar. *h. c.* extra terminum mentis meæ positus, quemadmodum loquitur idem *Apul. l.* 5.

EXTISPEX, in 2.ª adit. lin. ult. pro *extispisci* lege *extispici*.

EXTOLLO, in fin. adde: ¶ Particip. *elaturus* apud *Liv. l.* 40. *c.* 28. Certum est hostes extra vallum signa non elaturos.

EXTRAHO, in fin. adde: ¶ Particip. *extracturus* apud *Liv. lib.* 38. *c.* 44. Et tempus eum morando extracturum diceret.

EXULCERO, in fin. adde: ¶ Particip. *exulcerandus* apud *Cels. l.* 3. *c.* 21. *a med.* Ferramentis candentibus venter exulcerandus est.

* EXUNCTUS, a, um, particip. ab *exungo*. *Plaut. Trin.* 2. 4. 5. Quid factum est eo? (argento.) Comesum, expotum, exunctum, elotum in balineis. *h. e.* unguentis emendis absumptum.

EXUO, in fin. adde: ¶ Particip. *exuendus* apud *Tacit.* 12. *Annal. c.* 14. Exuendam ad fidem hostes emercari.

F

FABRE, lin. 4. pro *fabrerime* lege *faberrime*.

FABRICO, in fin. adde: ¶ Particip. *fabricans*, *fabricandus* apud *Sueton. in Claud. c.* 19. Naves mercaturæ causa fabricantibus magna commoda constituit. *Sil. l.* 15. *v.* 197. Ad tela fabricanda.

* FABRIO, is, ivi, ire, n. 3. idem ac fabrico. *Venant. Fortun. l.* 1. *carm.* 11. *v.* 23. Quod nullus veniens Romana gente fabrivit, Hoc vir barbarica prole peregit opus.

FACIO, col. 5. lin. antep. post *Deveniat* adde: *Nep. in Pausan. c.* 2. Certum hominem ad eum mittas face, cum quo colloquuntur. In fin. adde: ¶ Particip. *faciens* apud *Cic. de Divin. l.* 1. *c.* 33. Per agrum Leontinum iter faciens.

FACTIOSUS, locum *Taciti* in fine descriptum deleas per me licet, ad hanc enim vocem minime pertinet.

FACTOR, in fin. adde: ¶ Factor dicebatur, qui in pila ludo pilam ab alio datam excipiebat. *Plaut. Curcul.* 2. 3. 18. Tum isti qui ludunt datatim servi scurrarum in via, & datores & factores omnes subdam sub solum.

FÆCINÆ UVÆ, in fin. adde: ¶ Hanc eamdem uvam *fecen. niam* vocat *Plin. l.* 14. *c.* 2. *sect.* 4. *n.* 3. Ubi fortasse legendum *feciniam*.

FÆCULENTIA, in fin. adde: ¶ Translate est fœditas. *Fulgent. de contin. Virgil. pag.* 756. *Staver.* Dum quis in temporalis gurgitis cœnositates morumque fæculentias transit.

FÆCULENTUS, in fin. adde: ¶ Translate *Arnob. l.* 3. *pag.* 119. Liber fæculentæ hilaritatis dator.

* FALCASTRUM, i, n. a similitudine falcis vocatum. Est autem ferramentum curvum cum manubrio longo ad densitatem veprium succidendam. Hæc *Isidor. Orig. l.* 20. *c.* 14.

FALSIDICUS, in fin. adde: *Auson. epigr.* 118. *v.* 17. Falsidici vates, temerant qui carmine verum.

FALSITAS, lin. 4. post *falsitas habet* &c. adde: In optimis tamen editionibus, ut & *Ernesti*, legitur *veritas habet*.

* FAMATUS, a, um, adject. idem ac diffamatus. *Cic. in fragm. orat. pro Scauro editis ab Angelo Majo pag.* 17. Hæc tota apud ignaros aut invidos famata causa est. Sed omnino legendum videtur *diffamata*, licet editor sic in Codice legi affirmet.

* FAMELICOSAM TERRAM, terram palustrem vocabant. *Festus*. Sunt qui recte corrigunt *famicosam*, quæ alibi scaturiginosa dicitur.

* FAMESCO, is, ere, n. 3. idem ac esurio. *Alcim. Avit. ad Fuscinam Soror. v.* 738. Ora famescentum satiat qui dura ferarum.

* FAMEX, icis, m. tumore. *Schneiderus in Colum. l.* 6. *c.* 12. pro *saniem creabit* legit *famicem creabit*, fretus auctoritate codicis cujusdam Sangermanensis, & *Julii Pontederæ*, qui *epist.* 60. idem sentit. Deducitur autem hujusmodi nomen a Græco φῦμα tumor, hinc *fomica*, deinde levi mutatione *vomica*. Item apud *Veget. Veter. l.* 4. *c.* 19. & *Gargil. Martial.* legitur *famex* eodem sensu; in quibus tamen omnibus locis *Morgagnus in Epistol.* legit *vomicem*.

FAMULITIUM, in fin. adde: *Spartian. in Sever. c.* 6. Occurrente omni famulitio aulico.

FAMULUS, in fin. adde: Hi omnes vocantur *Famuli Divi* in *Inscript. Frat. Arval.* n. 32. Famulis Divis immolavit verveces duos.

FARRAGINARIA, in fin. adde: Ita legitur in edit. *Gesneri*, sed *Pontedera epist.* 65. monuit hoc esse monstrum verbi, & multis argumentis rectissime probavit pro *farraginaria* quoque legendum *farrago hordeacea*, quam quidem lectionem in textum recepit *Schneiderus*; hinc supra allatam vocem toto Latio exulare jubemus.

FARRICULUM, lin. 1. post *li*, n. adde: est deminutivum a *far*, & significat libum farreum, seu libum ex farre factum.

FASCINUS, in fin. adde: ¶ Fascinus hic, hic Deus, de quo *Plinius loc. cit.*, veretrum erat, pendebat enim ejus figura sub triumphantium curribus, ut, quoniam magna erat eorum fortuna & gloria, invidentium fascinatio ab iis averteretur; quemadmodum adversus fascinationem eadem figura pueris e collo suspendebatur, ut dictum est superius in *V. Fascinum*.

FASTIGIUM, lin. 22. post *Plin. l.* 35. *c.* 12., & *lib.* 36. *c.* 5. adde: ¶ Sed fastigii nomine appellata potius fuisse tegmina illa quasique umbracula, quæ statuis vel parvis Deorum ædibus aliquando veteres imponebant, probabilius censet *Muratorius*, cujus hæc sunt verba ad *Inscript. Tom.* 3. *pag.* 618. Nihil aliud fuisse mihi creditur *fastigium*, nisi ædicula, seu tegumentum ædiculæ, vel statuæ impositum, & quatuor columnis suffultum. Idem Auctor eodem nomine usos Christianos Scriptores ostendit, et hæc nostra altarium culmina significarunt. Ad hanc significationem referenda quibusdam videntur inferius citanda verba ex *Plin. l.* 36. *c.* 1. Fictilia Deorum fastigia.

FATALITER, lin. 3. post *definita esse fataliter* adde etiam poetæ locum. *Ovid.* 12. *Met. v.* 67. Hectorea primus fataliter hasta, Protesilae, cadis.

FATIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *fatigaturus* apud *Liv. l.* 38. *c.* 19. Tædio se fatigaturos hostem censebant.

* FATILOQUIUM, ii n. prædictio, prophetia. *Apul. de Deo Socrat. pag.* 46. *Elmenh.* Vel Sibyllæ fatiloquia versificet.

FAVISSOR, in fin. adde: *favisor* unico *s* habet *Symmach. orat. in patr. c.* 3. Illa (vetustas) tribus avocet libertinas ac plebeja fæce pollutas, nos patricios favisores.

FAVONIANA PYRA, in fin. adde. ¶ *Dalechampius* affirmat, aliquos putasse favoniana fuisse dicta, quod Favonio flante formentur.

* FEBRIBILIS, e, adject. ad febrem pertinens, febrem excitans. *Cæl. Aurel. Tard. lib.* 4. *c.* 8. *ante med.* Diocles lumbricos vivos, vel planos, ac sanguinolentos febribiles dixit.

FELINUS, in fin. adde: *Leonardus Targa* in 2.ª *Celsi* editione reposuit: *Quod habet vires seminis, stercoris, resinæ* &c. Deinde in notis adjungit: Sub mendosa voce *simini* (quam habent plerique Codices atque editiones sex primæ & Manutianæ) sive *semini* latet adjunctum sequentis vocis

vocis, stercoris, non tamen felini, ut Cæsariana, ceteræque editiones. Nam vox *felinus* apud nullum Latinum Scriptorem invenitur, ut monet *Facciolatus* in *Animadv. Crit. in Lex. Danetii*; nec apud veteres medicos quidquam occurrit de felis stercore ad malagmata & cataplasmata adhibito. Fortasse reponendum *suilli stercoris*, cujus aliquem fuisse in medicina usum ex iis colligitur, quæ de illo tradit *Plin. l. 28. c. 17. sect. 70.*

FEMYNA, lin. 3. post *de homine tantum* adde: *Isidor. 11. Orig. c. 2.* ita appellatam esse ait a feminum partibus, quibus distinguitur a viro.

FEMUR, lin. antep. post *Dausq. Orthogr.* adde: Etiam *feminus* dici contendit *Oudendorpius* ad *Apul. 8. Met. pag. 590. & 591.*

FENERATOR, in 2.ª edit. lin. penult. pro *Cic. Attic. ep. 1.* lege *Cic. 6. Attic. ep. 1.*

* FERALITER, adverb. more ferarum, *Fulgent. Mythol. l. 3. c. 1. a med.* Ut leo feraliter invadit.

* FERATRINA, æ, f. *serroglio, parco*, vivarium, locus, in quo feræ inclusæ servantur. *Non. c. 1, n. 350.* Moletrina a molendo, quod pistrinum dicimus, ut feratrina, ut fætutina. Sunt qui legere malint *ferratrina. h. e.* locus, in quo ferrum; alii *serratrina, h. e.* ubi seræ elaborantur: sed prior lectio retinenda.

* FERMENTARIUS, a, um, adject. idem ac fermentatus. *Isidor. 20. Orig. c. 2.* Panis fermentarius est fermentis confectus.

* FERRAGO, inis, f. quod ferro cæditur. Ita legendum putat *Pontedera* locum *Varronis R. R. l. 1. c. 31.* Viridia, quod ferro cæsa, ferrago dicitur: *Gesneri* editio habet: Viridia, quod far ferro cæsa, farrago dicta. *Schneiderus* in sua editione *Pontederæ* conjecturam probavit, & textum ad illius mentem refinxit.

FERRUMINO, in fin. adde: ¶ Particip. *ferruminandus* apud *Plin. l. 35. c. 6.* Ferruminandæ fracturæ.

FERTILIS, in fin. adde: ¶ Quo securius superlativo utaris, habeas per me licet aurei scriptoris auctoritatem, *Livii* nempe *l. 59. c. 25.* Fertilissimus ager.

* FERVUNCULUS, i, m. idem ac furunculus, a fervendo dictus. *Arnob. l. 1. pag. 49.* Fervunculum, scabiem, aut inhærentem spinulam sanare. Alii legunt *furunculum*. Metuunt quippe ne quid peccatum sit ab insciente librario, sed etiam *Caper de verb. dubiis pag. 2248. Putsch.* hæc habet. Fervunculum a fervore, non furvunculum. Videtur igitur dictum olim fuisse etiam *ferrunculum* pro *furunculo*, quorum quidem primum etymon melius servat.

* FESSULUS, a, um, diminut. a *fessus*. *Apul.* in *Anechom. v. 19.* Trepida in decursu Venera, & anime fessule.

FESTINO, in fin. adde: ¶ Particip. *festinaturus* apud *Plin. lib. 4. epist. 1.* Festinaturi, quantum itineris ratio permiserit.

FIBRA, in fin. adde: ¶ Prima syllaba apud Poetas semper longa est, sed brevis apud *Manil. lib. 1. v. 91.* Consultare fibres, & rumpere vocibus angues.

FIBULA, lin. 3. post *adnectitur* adde: vocis etymon fortasse derivatur a verbo *figo*, ut sit quasi *figibula*. Col. 2. lin. 57. post *l. 14. epigr. 215.* adde: Erat autem hæc fibula annulus tenuissimus vel aureus, vel argenteus, vel æneus, qui præputio, sicut docuit *Celsus*, perforato inserebatur. Nec solum annulus, sed etiam subligaculum quoddam erat, quo histriones utebantur tum ad inguina tegenda, tum ut a coitu cohiberentur, ne vox eorum raucesceret. Hinc *Martial. lib. 7. ep. 81.* Menophili penem tam grandis fibula vestit, ut sit comœdis omnibus una satis. Hunc ego credideram (nam sæpe lavamur in uno) Sollicitum voci parcere, Flacce, suæ. Dum ludit media, populo spectante, palæstra, Delapsa est misero fibula, verpus erat. *h. e.* Judæus recutitus.

FICTOR, lin. 21, [13. post *est qui legit lictor*: adde: Ex eo tamen quod docet *Servius ad Æneid. l. 1. v. 116.*, & *l. 4. v. 512*, in sacris scilicet eam de animalibus, quæ difficile inveniuntur, sacrificandam essent, liba de pane, vel cera facta esse, & pro veris accepta & usurpata; probabilius multo est *Fictores Pontificum* eos esse dictos, qui hæc Pontificibus fingerent pararentque; quorum etiam officina quædam esset, in qua hujusmodi artem nonnulli addiscerent. Optima *Inscriptio*, quam ex *Fontanino* affert *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag. 88.* Statilio Dionysio discipulo fictorum Pontificum.

FICUS, lin. 26. post *Dicemus ficus, Cæciliane, tuos* adde: *h. e.* filios, vel famulos tuos ficosos, nam *ficum* pro *ficoso* dixit. *Id. l. 4. epigr. 52.* Gestari junctis nisi desinis, Hedyle, capris, Qui modo ficus eras, mox caprificus eris.

FIDENS, in fin. adde: ¶ Comparativo præter *Ammian. loc. cit.* usi sunt *Valer. Max. l. 6. c. 3. n. 2.* Nihil hac severitate fidentius, & *Apul. 5. Met. pag. 351. Oudend.* Paulo fidentior intra limen se se facit.

FIDES, & FIDIS, is, lin. 3. post *lyra, cithara* adde: *Festus*. Fides genus citharæ dicta, quod tantum inter se chordæ ejus, quantum inter homines fides, concordent; cujus deminutivum fidicula est.

* FIDICULARIUS, a, um, qui fidicularum more flexilis & contortus est. *Fronto de oration. l. 1. fragm. 1.* Discere autem ceratinas, & sorites, & pseudomenus, verba contorta & fidicularia.

FIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *fixurus* apud *Ovid. 2. Met. v. 504.* Vulnifico fuerat fixurus pectora telo.

* FIGULO, as, are, a. 1. idem ac formo, fingo. *Tertullian. advers. Valentin. c. 24.* Figulat ite hominem Demiurgus, & de afflatu suo animat. *Id. de exhort. cast. c. 5.* Nam cum Deus hominem figulasset. Quidam hic scribunt *figurasset*.

FIGURA, col. 2. lin. 57. post *Dii dent, adimuntque figuras* adde: ¶ *Figuræ* dicuntur mortuorum umbræ, quas viventibus apparere putabant veteres. *Virgil. 10. Æn. v. 641.* Morte obita quales fama est volitare figuras, Aut quæ sopitos deludunt somnia sensus. *Lucret. l. 4. v. 38.* Cum sæpe figuras Contuimur miseri, simulacraque luce carentum.

* FIGURALITAS, atis, f. figuratus dicendi modus. *Fulgent. de continent. Virgil. ante med.* Ergo sub figuralitate historiæ plenum hominis monstravimus statum.

FILIOLUS, in fin. adde etiam poetæ locum. *Juvenal. sat. 9 v. 83.* Quod tibi filiolus, vel filia nascitur.

FILIX, in fin. adde: ¶ Translate filicem vocat pilos circa genitalia *Pers. sat. 4. v. 40.* Non tamen iste filix ullo mansuescit aratro.

FINDO, in fin. adde: ¶ Particip. *findens, findendus* apud *Curt. lib. 8. c. 9.* Ganges findens ripas, multas arbores cum magna soli parte exsorbet. *Cels. l. 7. c. 26. sect. 3.* Si quando autem calculus major non videtur nisi rupta cervice extrahi posse, findendus est.

FINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *fingendus* apud *Justin. l. 36. c. 4.* Cerisque fingendis oblectabatur.

FIRMO, in fin. adde: ¶ Particip. *firmans, firmaturus* apud *Stat. 4. Theb. v. 582.* Nec jam firmanti baculo, neque virgine fida Nititur. *Justin. l. 1. c. 10.* Regalibus nuptiis regnum firmaturus.

FLABILIS, in fin. adde: ¶ Pro spirituali Christianorum significatione apud *Prudent. in Romano vers. 10. v. 347.* Ædem sibi ipse (Deus) mente in hominis condidit vivam, serenam, sensualem, flabilem, solvi incapacem posse, nec destructilem. Ita legitur in edit. Parmensi ann. 1788. V. *Sensualis*, qua in voce eamdem lectionem reposui; legebatur enim *habilem*.

FLAGITIUM, lin. 9. post *Voss. in Etymol.* adde: ¶ Significat etiam strepitum, quæ quidem prima est vocis notio. *Plaut. Pæn. 3. 2. 32.* Hæ fores fecerunt magnum flagitium modo. *Add.* Quid id est flagitii? *Co.* Crepuerunt clare.

FLAGITO, lin. 3. post n. 2. adde: cum strepitu quodam & convicio peto, quam notionem strepitus et vehementiæ ipsæ litteræ F l., ut & Græce φλ, indicare videntur. *Donat. ad Ter. Eun. 2. 3. 90.* Flagitatio e strepitu dicitur, unde *Flamma* & *Flagella* & *Flagitare*, id est personare, intelligimus dici. Nam hæc omnia sine strepitu crepituque non sunt. In fin. adde: ¶ Particip. *flagitandus* apud *Justin. l. 11. c. 8.* Stipendia illis non a se flagitanda esse, sed ab hoste quærenda.

FLAMMA, in fin. adde: ¶ Flamma fuit etiam cognomen apud Romanos. *Tacit. Hist. l. 4. c. 45.* Antonius Flamma Cyrenensibus damnatur lege repetundarum.

FLAMMEUM, in fin. adde: Rectius tamen scribitur *flamea*, quam *flammea*, nam *Verrius Flaccus* inquit. Flameum nuptæ amiculum vocabant, non quidem a flammæ colore, sed quia flaminica (flaminis uxor), cui divortium facere non licebat, eo perpetuo utebatur. Eadem dicit *Festus*, additque: Unde, boni ominis causa, nubentes flameo velantur. V. etiam *Plin.* & *Lucan. loc. cit.* Ex quibus *Plinii* & *Lucani* locis apparet flameum, velum novæ nuptæ, non ignei coloris fuisse, sed lutei. *h. e. di color giallo.* ¶ *Flameum conterere* est divortium facere. *Juvenal. sat. 6. v. 224.* Permutatque domos, & flamea conterit, *h. e.* facto divortio sæpe alius maritis nubit.

* FLAMMOSUS, a, um, adject. idem ac ardens. *Cæl. Aurel. Acut. l. 2. c. 32.* Febris celerrima & flammosa. *Id. l. 3. c. 17.* Carbones non flammosi.

FLAMMULA, lin. 1. post *parva flamma* adde: *Cic. 4. Acad. c. 25.* Negat sibi unquam duas ex lucerna flammulas esse visas. In fin. adde: Vanam hanc suspicionem movit *Stewechius*, qui hujusmodi scripturam contra veterum librorum auctoritatem sollicitat. Fuerunt autem *flammulæ*

vaxillæ

vexilla equitum ex contis suspensa, flammei seu purpurei coloris, *vexillo flammeo* dicta *Ammiano Marcellin.* Afferamus itaque locum *Veget. l.* 2. *c.* 1. Equitum alii alares dicuntur, ab eo quod ad similitudinem alarum ab utraque parte protegant acies: qui nunc vexillationes vocantur a velo, quia velis, hoc est, flammulis utuntur. *Id. l.* 3. *c.* 5. Muta signa sunt aquilæ, dracones, vexilla, flammulæ, tufæ, pinnæ.

FLECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *flectens* apud *Claudian. de laud. Stilich. l.* 1. *v.* 67. Flectenti faciles Medus tibi cessit habenas.

FLEXUS, a, um, in fin. adde: ¶ Comparat. *flexior* apud *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 297. *Grot.* Zodiacus circa Cancrum, Capricornumque flexior æquinoctialem pæne directum secat. ¶ *Flexum, i*, substantive idem ac *flexio* apud *Minuc. Fel. Octav. c.* 17. Quid loquar apte disposita recta montium, collium flexa, porrecta camporum?

* FLORENTER, adverb. *Hieronym. in Chron. ad ann. Chr.* 358. Minarvius Burdigalensis rhetor Romæ florentissime docet. *Id. ibid.* Alcimus, & Delphidius rhetores in Aquitania florentissime docent.

FLORILEGUS, lin. 2. in 2.ª edit. pro *v.* 266. lege *v.* 366.

FLORULENTUS, in fin. adde: ¶ Translate de scorto masculo in primo juventutis flore. *Prudent. περὶ στεφ.* 10. *v.* 191. Mox flevit impuratus occisum gravi Disco, & dicavit florulentum succubam. *h. e.* Hyacinthum puerum, Apollinis amasium ab eodem imprudenter disco percussum.

FLOS, col. 2. lin. 4. | 3. post *flore puella* adde: ¶ *Flos ætatulæ* est etiam ipsum pudendum muliebre. *Apul.* de nuda puella, Venerem imitante, & tenui tantum pallio bombycino pubem suam inumbrante, hæc habet *lib.* 10. *Met. pag.* 739. *Oudend.* Quam quidem laciniam curiosulus ventus lasciviens reflabat, ut, dimota, pateret flos ætatulæ.

* FLUCTICŎLOR, oris, m. & f. *di color d'acqua*, cæruleum colorem referens. *Martian. Capell. l.* 1. *pag.* 18. *Grot.* Diadema, cui neque scythidis vireta, nec ceraunorum vibrans fulguransque lumen, nec flucticolor hyacinthi credebatur abesse profunditas. *h. e.* cui inerant virides smaragdi ignei, veluti carbones, carbunculi, & prægrandes cæruleique hyacinthi.

FLUCTUATIM, in fin. adde: ex eo sumptum, quod qui magnifice incedunt, laxam vestem undantem facere quassando solent, ut loquitur *Plaut. Epid.* 3. 3. *in fin.*

FOCANEUS *palmes*, post hæc verba adde: Italice *foccata*, ita vetustus interpres *Palladii*, quem Etrusci sermonis cultores suspiciunt, *Benedictus Del-Bene* tamen vertit *focagno*.

FOCUS, lin. 54. post ¶ *De ara* adde: Quodnam sit discrimen inter aram & focum vel foculum statuere conatus est *Marinius Frat. Arval. pag.* 311. *et seq.* ibique multa docte & erudite disserens putat aram fuisse, quæ vel in publicis vel privatis templis ex quadrato plerumque lapide structa immobilis erat, focum vero vas aenatum ex creta vel ex metallo, quod & facillime transferri poterat, & vel aræ imponi, vel tripede sustineri solebat. Hinc negat, notissimam illam formulam pro *aris ac focis* ita esse interpretandam, ut voce *aris* religio, *focis* patria denotanda sit, cum, ut supra diximus, tam aræ quam foci & publice & privatim adhibiti passim fuerint. Ipse tamen fatetur, quandoque aram pro foco, & vicissim focum pro ara usurpatum fuisse a Latinis Scriptoribus. Num *Marinius* rem acu tetigerit, affirmare non ausim, licet, si loca auctorum, in quibus de focis sermo est, inter se comparemus, verosimilem esse illius conjecturam, quisque per se facile poterit existimare.

FODIO, in fin. adde: ¶ Particip. *fodiens*, *fodiendus* apud *Claudian. de Consul. Prob. et Olyb. v.* 50. Sollicitis fodiens rimatur collibus aurum. *Hirt. de B. Alex. c.* 9. Dat centurionibus negotium, ut reliquis operibus intermissis, ad fodiendos puteos animum conferant.

FŒDO, in fin. adde: ¶ Particip. *fœdaturus* apud *Justin. l.* 29. *c.* 3. Videre se ait procellam magno cruoris imbre omnia fœdaturam.

FŒNARIUS, in fin. adde: ¶ Fœnarii dicebantur, qui fœnum in fœnilibus adservatum divenderent, quorum in urbe corpus erat constitutum. Apud *Gruter. pag.* 173. *n.* 9. M. Ulpius Aug. L. Æglus Proc. Mausolei imaginem Cornelbram Trajani Cæsaris Colleg. Fœnarior. D. D.

FŒTEO, in fin. adde: *Colum. l.* 9. *c.* 14. Abstineat fœtentibus acrimoniis allii, vel cæparum. ¶ Translate *Plaut. Cas.* 3. 6. 7. Fœtet mihi tuus sermo.

FŒTUTINUS, a, um, &c. Delenda omnia & reponendum

* FŒTUTINA, æ, f. *sentina*, locus fœtore oppletus. *Non. cap.* 1. *n.* 350. Moletrina a molendo, quod pistrinum dicimus; ut feratrina, ut fœtutina. ¶ Translate *Apul. in Apol.* Lingua mendaciorum præministra semper in fœtutinis & oleticetis suis jaceat. *Gellius* ex persona *Probi Valerii l.* 13. *c.* 20. *init.* Si aut versum pangis, aut orationem solutam struis, non finitiones illas præraucidas, neque fœtutinas grammaticas spectaveris; sed aurem tuam interroga. *h. e.* ineptas grammaticorum leges.

* FOLLICULŌSUS, a, um. adject. folliculis plenus. *Apul. de herb. c.* 53. Papaver silvestre, folliculosum. Mecona Latini papaver dicunt. Ejus alia est usualis, quæ etiam folliculosa vocatur: alia agrestis. Alii legunt *follicosum* & *follicosa* eodem sensu.

FOLLIS, lin. 18 | 19. post *pecunia condebatur* adde: ¶ Pro ipsa tandem pecunia cœpit accipi, & ad æs, argentum, atque aurum significandum adhiberi. *Lamprid. in Heliogab. c.* 22. Cum haberet in sorte centum aureos, & mille argenteos, & centum folles æris. *Augustin. de civ. Dei l.* 22. *c.* 8. *a med.* Quasi a martyribus quinquaginta folles, unde vestimentum emeret, petivisset. *Id. adv. ers. Crescent. l.* 3. *c.* 20. Populo dedit viginti folles. *Id. ibid.* Grandem piscem trecentis follibus vendidit. De follis valore V. *Gronov. de pecun. vet.* 4, 13. & 16. ¶ Follis etiam pulvillus dicebatur, qui sedentibus subjectus, non tomento aut pluma infarciebatur, sed vento inflabatur. *Lamprid. in Heliogab. c.* 25. Vilioribus amicis folles pro accubitis sternebat, eosque reflabat prandentibus illis, ita ut plerumque subito sub mensis invenirentur prandentes.

FONTANUS, in fin. adde: ¶ *Magistri fontani* leguntur apud *Fabrett. pag.* 332. *n.* 495. quo nomine fontium curatores significantur.

FORICA, in fin. adde: Vetus *Juvenalis Scholiastes* adnotavit, ex quorumdam opinione foricas dictas fuisse tabernas, quæ prope forum conducebantur. V. *Foriculiarium in Appendice.*

FORICULARIUM &c. Delenda hæc vox, & quæ illi apponuntur, reponendumque est

* FORICULIARIUM, ii, n. vectigalis genus, de quo in vetere Lapide tum apud *Grut. pag.* 199. *n.* 6., & *Murat. pag.* 373. *n.* 4, tum apud alios, sed quem fidelibus & eruditis oculis inspectum ac diligentissime descriptum dedit omnium primus *Marinius Inscript. Alban. pag.* 28. Imp. Cæsar M. Aurelius Antoninus Aug. Germanicus Sarmat. & Imp. Cæsar L. Aurelius Commodus Aug. Germanicus Sarmatic. hos lapides constitui jusserunt propter controversias, quæ inter mercatores & mancipes ortæ erant, uti finem demonstrarent vectigali foriculiari te (*lege* &) ansari promercalium secundum veterem legem semel dumtaxat exigundo. Quærunt eruditi quidnam sit *foriculiarium*, quidnam *ansarium*, quod vectigalis nomine ab iis pendebatur, qui promercalia importabant, cujus causa inter mercatores & publicanorum principes controversiæ exoriebantur, quibus definiendis lapides constitui jusserunt Imperatores, iisque inscribi pretia ab iisdem publicanis exigenda, *note di tariffe*. Sed res incerta adhuc & obscura. *Marinius. loc. cit.* existimavit, *foriculiarium* (apud ipsum aliosque contra Lapidis fidem legitur *foricularium*) vectigal fuisse, quod foricarum & stercoris nomine impositum aliquando fuerit, quemadmodum in urina imposuit Vespasianus; similiter *ansarium* fuisse, quod in vasis ansatis ad ventrem exonerandum, quæ nos *pitali*. Sed vide superius quod attulimus in V. *Forica*.

FORINSECUS, in fin. adde: ¶ Est etiam idem ac foras. *Apul.* 9. *Met. pag.* 648. *Oudend.* Insuper plagis castigatum forinsecus puerum abjicit.

FORMICA, lin. 3. post *ut videtur* adde: *Isidor. Orig. l.* 12. *c.* 3. Formica dicta, quod ferat micas farris. *Serv. ad Æn. l.* 4. *v.* 402. Sane formica dicta ab eo, quod ore micas ferat.

FORMIDO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *formidans*, *formidandus* apud *Plaut. Amph.* 3. 2. 61. Metuens pueris, mihi formidans. *Cic. in orat. c.* 63. Quo etiam satietas formidanda est magis.

FORMO, in fin. adde: ¶ Particip. *formans*, *formaturus*, *formandus* apud *Manil. l.* 3. *v.* 364. Formantibus astris. *Justin. l.* 22. *c.* 2. Ita veluti reipublicæ statum formaturus. & *l.* 5. *c.* 8. In has leges traditam sibi urbem Lacedæmonii formandam Lysandro tradiderunt.

FORMOSE, in fin. adde: *Augustin. confess. l.* 1. *c.* 7. Formosissime qui formas omnia.

FORNICATUS, in fin. adde: ¶ Romæ fuit via Fornicata, quæ ad campum Martium ducebat. *Liv. lib.* 22. *c.* 36. In via Fornicata, quæ ad Campum erat, aliquot homines de cælo tacti, exanimatique fuerant. *h. e.* via fornicibus seu porticibus ornata; alia via, quæ Tecta appellata fuit, memoratur ab *Ovid.* 6. *Fast. v.* 192., quæ porticibus instructa erat, & a porta Capena ad Martis templum ducebat.

FORO,

FORO, in fin. adde: ¶ Particip. forans, forandus apud *Sidon.* *l.* 9. *ep.* 13. Jaculo jam forante cruor exit. *Cels.* *l.* 7. *c.* 20. Indice digito corpus illud forandum est.

FORTUNA, lin. 42.|43. post *exsectum esse* adde: ¶ *Sortiri fortunam oculis* apud *Virgil. Æn.* 12. *v.* 920. de Ænea telum in Turnum intorquente, et locum in corpore vulneri maxime opportunum, quem fortuna dabat, oculis designante. Cunctanti telum Æneas fatale coruscat sortitus fortunam oculis, & corpore toto Eminus intorquet. Id ex *Homero Iliad. X. v.* 321. εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα. In re non dissimili ita locutus *Tacit.* 2. *Ann. c.* 7. Densarent ictus, ora mucronibus quærerent. *h. e. trarsero di punto spesso al viso.*

FORTUNATUS, in fin. adde: ¶ Cum genitivo Græcorum more. *Virgil.* 11. *Æn. v.* 416. Ille mihi ante alios fortunatusque laborum. *h. e.* qui felix in malis suis & calamitatibus.

FOSSA, in fin. adde: ¶ Etiam pro pudendo muliebri usurpatur. *Tibull. in Priap. v.* 30. Tibi hæc paratur, ut tuum ter & quater Voret profunda fossa lubricum caput.

FOVEA, in fin. adde: ¶ Feminæ etiam uterum significat. *Tertullian. de anim. c.* 19. *a med.* Hominis anima genitalibus feminæ foveis commendata pullulabit tam intellectu, quam sensu.

* FOVELA, æ, f. fomentum, recreatio. *Tertullian. de anim. c.* 7. Incorporalitas est immunis a pœna & a fovela.

FOVEO, in fin. adde: ¶ Particip. *fovens* apud *Liv. lib.* 24. *c.* 36. Ut præstans suas res foventibus adderet animos.

FRANGO, in fin. adde: ¶ Particip. *fracturus*, *frangendus* apud *Claud. de B. Get. v.* 522. Tenuemque per undas Obvia dimittit fracturum flamina collem. *Vellej. l.* 2. *c.* 24. Existimavit ante frangendum hostem, quam ulciscendum civem.

* FRATRICIDA, æ, m. & f. ἀδελφοκτόνος. *fratricida*, *uccidittore* aut *ucciditrice del fratello*, fratrem occidens. *Cic. pro Dom. c.* 10. *a med.* De me quod tulisse te dicis, parricida, fratricida, sororicida, nonne extra ordinem tulisti? *Nep. in Timol. c.* 1. Mater vero post id factum neque domum ad se filium admisit, neque adspexit, quin eum fratricidam impiumque detestans compellaret.

* FRATRICIDIUM, ii, n. ἀδελφοκτονία, *fratricidio*, fratris occisio. *Tertullian. de monog. c.* 4. de *Abele a Caino occiso*. At ubi primum scelus homicidium in fratricidio dedicatum fuit.

FRAUS, lin. 27. post *sine fraude constituunt* adde: ¶ *Sine fraude* significat etiam *profecto*, quin ulla fraus sit. *Auct. Priap. carm.* 5. *v.* 4. Totamque hanc sine fraude, quantacumque est, Tormento citharaque tensiorem, Ad costam tibi septimam recondam.

* FREQUENTATIVE, adverb. *Paul. ex Festo*. Verberitare Cato frequentative ab eo, quod est verbaro, dixit.

FREQUENTATOR, in fin. adde: ¶ Est etiam qui continuo servat. *Apul. ad Asclep. a med. pag.* 94. *Elmenh.* Sol ipse semper gubernator vitalium, vel totius vivacitatis eorum frequentator & dispensator est.

* FREQUENTATO, adverb. *più volte*, crebro, sæpius. *Apul.* 9. *Met. pag.* 641. *Oudend.* Salutem ei fuerat imprecatus, & iterato rursum, & frequentato sæpius.

FRICTUS, a, um, lin. pæn. post *quam frixa* adde: *Leonard.* tamen *Targa* contendit ibi legendum *elixa*, non *frixa*.

FRIGESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *frigescens* apud *Curt. l.* 8. *c.* 10. Cum crus saucium penderet, & cruore siccato frigescens vulnus aggravaret dolorem.

FRIGIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *frigidans*, *frigidandus* apud *Cæl. Aurel. Acut. lib.* 1. *c.* 17. Frigidans membranam. & *l.* 3. *c.* 17. Ob frigidandum corpus.

FRIGUS, lin. 26.|27. post *frangendæ aptus* adde: *Id. l.* 1. *ep.* 56. *v.* 5. Quisquam picta colit Spartani frigora saxi. *h. e.* frequentat atria divitum marmore strata Laconico, vel potius pavimentum opere musivo variagatum.

* FRONDICO, as, are, n. 1. idem ac frondesco. Agnoscit hujusmodi verbum *Eutyches grammat. pag.* 2161. *Putsch.* sed nullam affert scriptoris Latini auctoritatem.

FRONTO, lin. penult. ¶ *Alius fuit is* &c. Dele omnia usque ad finem, nam cum nullum afferat *Forcellinus* argumentum, quo probet scriptum illud alii Frontoni adscribendum esse, cumque nemo fere illud abjudicet M. Cornelio Frontoni, M. Aur. Antonini & L. Veri magistro, nos cum doctiss. *Angelo Maio* putamus illorum imperatorum magistrum & hujus Opusculi auctorem unum eumdemque esse Frontonem.

FRONTONIANUS, in fin. adde: ¶ *Frontoniani* dicti sunt discipuli Cornelii Frontonis, qui princeps fuit oratorum sui seculi. *Sidon. l.* 1. *ep.* 1. Propter quod illum (Jul. Titianum) ceteri quique Frontonianorum utpote consectaneum æmulati, cum veternosum dicendi genus imitaretur, oratorum simiam nuncupaverunt.

FRUOR, in fin. adde. ¶ Particip. *fruiturus* apud *Cic. Tuscul. lib.* 3. *c.* 17. Zeno contendere solebat, eum asse beatum, qui præsentibus voluptatibus frueretur, confideretque se fruiturum aut in omni, aut in magna parte vitæ.

FRUSTILLATIM, in 2.ª edit. lin. 2. pro 4. 2. 20. repone 4. 4. 20.

FRUTICO, in fin. adde: Primam syllabam male producit *Tertullian. de judic. Domini v.* 135. Tempore nuda suo foliis quoque fruticat arbor.

FUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *fucans* apud *Claudian. de laud. Stilich. lib.* 2. *v.* 330. Spumis fucantem Serias frena Sanguineis flectebat equum.

FUGO, in fin. adde: ¶ Particip. *fugaturus*, *fugandus* apud *Ovid. Heroid. ep.* 18. *v.* 111. Jamque fugatura Tithoni conjuge noctem. & *de remed. Amor. v.* 358. Ex omni parte fugandus amor.

* FULGYTRU, u, n. *lampo*, idem ac fulgetrum. *Hygin. fab.* 183. Hi (equi solis) fucales sunt mares; feminæ jugariæ, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, quæ fulgitrua. *Muncherus* tamen putat legendum *fulgetra*, nota hæc enim vox est, & a pluribus usurpata.

FULGOR, in fin. adde: ¶ Significat etiam fulmen. *Constantin. in Cod. Theodos. lib.* 16. *tit.* 10. *leg.* 1. Si quid de palatio nostro, aut ceteris operibus publicis degustatum fulgore constiterit, quid portendat, ad nostram scientiam referatur.

FULGUR, in fin. adde: ¶ Fulgur dium appellabant diurnum, quod putabant Jovis, ut nocturnum Summani. Hæc *Festus* in V. *Dium*. ¶ Fulgur provorsum appellatur, quod ignoratur nocte, an interdiu sit factum; itaque Jovi Fulguri (lege *Fulguratori*, aut *Fulgeratori*, aut *Fulguritori*) & Summano fit, quod diurna Jovis, nocturna Summani fulgura habentur. *Festus* in V. *Provorsum*.

FUMYCUS, in 2.ª edit. corrige FUMIFICUS.

FUMIGATUS, lin. 2. pro *fumicati* lege *fumigati*.

FUNDO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *fundaturus* apud *Ovid. Heroid.* 16. *v.* 109. Fundatura citas flectuntur robora naves.

FUNDO, is, in fin. adde: ¶ Particip. *fusurus* apud *Lucan. l.* 7. *v.* 566. Fusura cruorem Vulnera.

FUNESTUS, lin. 17.|18. post *quæ in luctu est*, *in duolo*, adde: & quæ nondum justa defuncto persolvit; huic opponebatur *familia pura*, ut habet *Varr.* apud *Non. cap.* 2, *n.* 724. & *Cic. loc. cit.*

FURATRINA, in fin. adde: ¶ Translata *Apul.* 8. *Met. pag.* 511. *Oudend.* Et puellæ, si vellet, furatrinæ conjugalis incommodaret rudimentum. *h. e.* adulterii.

* FURCOSUS, a, um, adject. furcis plenus, habens furcas, in modum furcæ factus. *Apul. de herb. c.* 7. Nascitur leontopodium sæpe cum tritico, thyrsis bipalmis, furcosis.

FURVESCENS, lin. 1. pro *pag.* 2. lege *pag.* 20.

FUSUS, i, in fin. adde: ¶ Neutro genere *fusum*, *i*, usurpat *Symmach. orat. in Gratian. c.* 9. Jamdudum aureum seculum currunt fusa Parcarum.

G

GAGATES, in fin. adde: *Apul. in Apol. pag.* 303. *Elmenh.* Incensus gagates lapis, ut apud Physicos lego, pulcre & facile hunc morbum (caducum) explorat, cujus odore etiam in venalitiis vulgo sanitatem, aut morbum venalium experiuntur.

GALANTHIS, lin. 3. post *ob ea in* adde: γαλῆν, *h. e.*

* GABALI, orum, m. populus Galliæ Aquitanæ. *Cæs. de B. Gall. l.* 7. *c.* 7. 64. et 75. ¶ Hinc *Gabalicus pagus* apud *Plin. lib.* 11. *c.* 42. *sect.* 97. Laus caseo Romæ a provinciis, Nemausensi præcipua, Lesoræ, Gabalicique pagi. Nunc vocatur *Anterieux*, olim *Andericum*. ¶ *Gabalitani* sunt ejus regionis incolæ apud *Sidon. l.* 5. *ep.* 13. & *lib.* 7. *ep.* 6. *a med.*

GALBANUM, lin. 1. post χαλβάνη adde: vox hæc Hebraica est, Hebræi enim *galbanum* vocant חֶלְבְּנָה *chelbena* a nomine חֵלֶב *adeps*, *pinguedo*; alii dictum putant ab urbe חֶלְבּוֹן *Chelbon*: quæ græce dicitur Χαλυβὼν, estque celeberrima urbs Syriæ Seleucidis, cujus vinum olim Persiæ regibus oblatum esse *Strabo* (*l.* 15. *pag.* 1068. *Almelov.*) testis est; eadem nunc vocatur *Aleppo*, estque nobilissima totius Syriæ metropolis.

GALEATUS, lin. 2. post *galeatæ Minervæ* adde: ¶ Accipitur

pitur atiam ahealata pro militn galea armato. *Juvenal. sat.* 1. *v.* 169. Galaatum sero duelli Pœnitat.

GALLICUS, in fin. adde: ¶ *Gallicus* pertinat etiam ad Gallos sacardotes Isidis. *Ovid.* 2. *Amor. el.* 13. *v.* 18. Qua cingit laurus Gallica turma tuas.

GALLINA, lin. pænult. pro *Plin. in fi. l.* 16. lege *Plin. in fi. l.* 15. In fin. adda: ¶ Est atiam nomen servi vel gladiatoris ax Thracia apud *Horat.* 2. *satyr.* 6. *v.* 44. Thrax est Gallina Syro par.

GALLO, in fin. adde: *Vet. epigr.* in *Anthol. Latin. Burm. Tom.* 1. *pag.* 34. Nam qua venustas his adest Gallantibus? Gallantes varo sunt magnæ matris Idææ sacardotes, ut Bacchi Bacchantes.

GANYMEDES, in fin. adde: ¶ Fuit etiam hoc nomina eunuchus Arsinoes Ægypti reginæ, qui ejus atiam exercitibus præfuit. *Hirt. de B. Alex. c.* 4. 23. *et* 33.

* GARAMANTITES, æ, m. nomen lapidis seu gemmæ apud Indos. *Plin. l.* 37. *c.* 7. *sect.* 28. Cognata est huic (anthracitidi) sandaresus, quam alii garamantitam vocant, nascitur in India, loco ejusdem nominis.

* GARRITOR, oris, m. *cicalatore*, importune garrieas. *Ammian. Marcellin. lib.* 22. *c.* 9. Jube, inquit, periculoso garritori pedum tegmina dari purpurea.

* GARRULO, as, are, a. 1. idem ac garrio. *Fulgent. Mythol. lib.* 1. *pag.* 613. *Stav er.* Non inquirimus Haro atque Psychen poeticas garrulantes ineptias.

* GARUMNI, orum, m. pl. populi circa Garumnam flumen. *Cæs. de B. Gall. l.* 3. *c.* 27.

GAVIA, in 2.ª adit. lin. 1. pro *Plin. l.* 5. lega *Plin. l.* 10.

* GAULITANUS, a, um, adject. pertinens ad Gaulon insulam parvam Malitæ adjacentem, quæ nunc *Gozzo* appellatur. *Inscript.* apud *Murat. pag.* 755. *n.* 5. M. Vallio C. F. Rufo plebs Gaulitana ea ære conlato &c. Hanc eamdem inscriptionem a se visam & lectam fuissa affirmat *Anton. Maria Lupi in suis dissertationibus & epist. philologicis*, ut & aliam, in qua eadem verba *plebs Gaulitana* leguntur.

GEBENNICUS, dele quæ sequuntur, & hæc repone:

* GEBENNICUS, a, um, adject. ad Gebennam pertinens, qui mons est Galliæ, in Provincia trans Rhodanum. *Pompon. Mela l.* 2. *c.* 5. Gebennici montes. ¶ *Gebenna* & *Gebennicus* legitur etiam *Cebenna* & *Cebennicus*, & quidem rectius; hodie enim his montium tractus vocatur Gallice *les Cevennes*. Quemadmodum etiam plur. numero effert *Lucan. lib.* 1. *v.* 435. Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas. Adde *Pompon. Melam loc. cit. a med.* Tum ex Gebennis demissus Arauris juxta Agathan fluit.

* GELANUS, a, um, ad Gelam urbem pertinens, de qua V. in *Gelous*. ¶ *Gelani* sunt ejus urbis incolæ. *Plin. l.* 3. *c.* 8.

GELASINUS, lin. 3. pro *h. e. cui deest alios irridendi, pungendique facultas* repone *h. e.* cui desunt rugæ inter ridendum contractæ, quæ ori miram quamdam conciliant gratiam; etenim gelasini apud Græcos sunt fossulæ a risu ortæ in facie, hisque similes aliis etiam in locis lacunalæ. Hoc certa sensu accipiant hujusmodi vocem *Suidas in Lex.*, *Alciphron l.* 1. *epist.* 39. & *Auct. epigr.* in *Anthol. Græc. Tom.* 2. *pag.* 390. *Brunkii.* In fine adde: *Id* asserit *Pollux l.* 5. *sect.* 91.

* GELOTOPHYE, es, f. γελωτοφυή, quasi tu dicas risui natam, herba eadem ac batrachion. *Apul. de herb. c.* 8.

* GELOTOPHYLLIS, idis, f. γελωτόφυλλις, *h. e.* folium risus, quasi folio risum ciente, si comedatur. Hanc quidam putant eamdem ac batrachion. *Plin. l.* 24. *c.* 17. *sect.* 102. *a med.*

GEMELLAR, lin. 2. post *fortasse quod geminam mensurum contineret*, adde: vel potius, ut putat *Gesnerus*, quod duo cava continua haberat.

* GEMELLENSES, ium, m. plur. sunt incolæ urbis Gemellæ Acci seu Coloniæ Accitanæ in Hispania Tarraconensi, nunc *Guadix*. *Plin. l.* 3. *c.* 3. *sect.* 4. *n.* 3. ¶ Ex Colonia Accitana Gemellenses.

GEMELLUS, in fin. adde: ¶ *Gemelli* fuit titulus mimici poematis a Laberio compositi. *Gell. l.* 1. *c.* 7.

GEMINUS, lin. 17. post *geminos suos devorat* adda: *Ammian. Marcellin. l.* 16. *c.* 7. Eutherius captus a finitimis hostibus etiam tum parvulus, abstractis geminis, Romanis mercatoribus venditur.

* GEMITES, æ, m. gemma quædam apud *Plin. l.* 37. *c.* 11. *sect.* 73. Nec in gemite, velut in petra candidis manibus inter se complexis.

* GEMITORIUS, V. in GEMONII GRADUS.

GEMMULA, lin. 2. post *cuncta depingeret* adde: ¶ Translata usurpat de pupillis oculorum *Apul. in Anx. v.* 9. Malas adorent ore, & ingenuas genas, Et pupularum nitidas geminas gemmulas.

* GEMONIDES, um, f., gemmæ quæ & Paeantides vocantur. *Plin. l.* 37. *c.* 10. *sect.* 66. Paeantides, quas quidam gemonidas vocant, prægnantes fieri & parere dicuntur, mederique parturientibus.

* GENERALITAS, atis, f. *generalità*, universitas. *Martian. Capell. l.* 4. *pag.* 100. *Grot.* Dum hominem risibile animal dixerimus, eo a ceterorum animantium generalitate discreverimus. Adde *Symmach. lib.* 2. *epist.* 90. & *Serv. ad Georg. l.* 1. *v.* 21. Post specialem invocationem transit ad generalitatem, ne quod numen prætereat, *Id. ad Æn. l.* 6. *v.* 154. Quæ contra naturam fiunt, non afferunt præjudicium generalitati.

GENIALITER, in fin. adda: *Apul. l.* 10. *Met. pag.* 709. *Oudend.* Otiose ac satis genialiter contorta in modum linguæ extrema labia, grandissimum illum calicem uno haustu perhausi.

GENICULATUS, a, um, in fin. adde: Translata de amne inflexo in modum geniculi. *Ammian. Marcellin. l.* 18. *c.* 9. A latere australi, geniculato Tibridis meatu (urbs Amida) subluitur propius emergentis.

* GENICULOSUS, a, um, adject. idem ac geniculatus. *Apul. de herb. c.* 77. Agrostis foliis parvi calami similibus, atque virgultis per terram serpentibus, geniculosis.

* GENIMEN, inis, n. *progenie*, germen, progenies, a verbo *gigno* vel *geno*. *Tertullian. de anim. c.* 39. Omnes idololatria obstetrice nascuntur, dum ipsi adhuc uteri infulis apud idola confectis redimiti, genimina sua dæmoniorum candidata profitentur.

GENITALIS, in fin. adde: & *Cels. l.* 4. *c.* 1. Vesica in feminis super genitale earum sita est. ¶ *Genitales* menses sunt, in quibus mulier infantem parare potest. *Gell. l.* 3. *c.* 16. In mensibus tamen non genitalibus nominandis non prætermisit octavum.

GENITURA, in fin. adde: ¶ Usurpatur etiam pro ipsis animalibus. *Arnob. l.* 1. *pag.* 8. Morsu animam serpens tollit; maledicam primordiis rerum, quod tam sæva prodigia geniturie spirantibus addiderunt.

GERMANUS, in fin. adde: Hanc nostri Lexicographi interpretationem improbat *Marinius Frat. Arval. pag.* 472. Putat enim apud Romanos non invaluisse morem illum, qui postremis temporibus viguit, ut risus movendi gratia mimi quasdam Germanorum personam referentes alerent principes & optimates; sed in locis allatis quotiescumque Germani appellatio est, verum a Germania, seu Batavia militem significari: ex *Martialis* vero *epigramm.* illud tantum argui posse, Romanos consuevisse figulino opere Germanorum personas repræsentare, quæ, ut etiam nunc apud nostrates, pueris terriculamento essent.

GERO, in fin. adde: *Gerere regna in gremio alicujus* significat, ab illo unice amari, et apud illum omnia posse. *Tibull. l.* 1. *el.* 9. *v.* 79. Tunc flebis, cum me vinctum puer alter habebit, Et gerat in gremio regna superba meo. ¶ Particip. *gesturus* apud *Lucan. lib.* 2. *v.* 278. Prælia gesturus consul.

* GERONTEA, æ, f. γερόντεια, scil. βοτάνη, a γέροντος, i. e. senilis. Herba quædam quæ & senecio appellatur. *Apul. de herb. c.* 75.

GERRÆ, lin. 11. post *Siculis vaniora* adda: Cur vero Siculis dicantur gerræ, docet *Festus*. Athenienses cum Syracusas obsiderent, & crebro gerras poscerent, irridentes Siculi, *gerras* clamitabant. Unde factum est, ut gerræ pro nugis & rebus contemptui habendis dicantur.

GERRO, in 2.ª edit. lin. 5. *nugatur* corrige *nugator*.

GERULUS, a, um, in fin. adde: *Apul. in Apolog. pag.* 323. *Elmenh.* Et illa ad matrem, verborum Rufini gerulus.

GESTIO, is, in 2.ª edit. lin. 19. σπουδάζοντων corrige τρυγάζοντων.

GESTITO, in fin. adde: ¶ Particip. *gestitans* apud *Solin. c.* 45. *a med.* Ficus Ægyptia poma non ramis tantum gestitans, sed & caudice.

GESTO, in fin. adde: *Cels. l.* 2. *c.* 31. Mane gestari debet.

GIBBEROSUS, in fin. adde: ¶ Translate *Fronto de oration. l.* 5. *fragm.* 5. sermones gibberosos, retortos dixit.

* GIRGILLUS, i, m. *girella*, *ruota*, trochlea. *Isidor. l.* 20. *Orig. c.* 15. Girgillus, quod in gyrum vertatur. Est enim lignum in transversa pertica mobile, ex quo funis cum situla, vel utre in puteum demittitur hauriendæ aquæ causa.

GLACIO, in fin. adde: ¶ Neutra etiam significatione usurpatur. *Plin. lib.* 29. *c.* 3. *sect.* 13. Fit autem (unguentum) hyeme, quoniam æstate non glaciat, nisi accepta cera.

GLADIATOR, in 2.ª edit. col. 1. lin. ult., in 2.ª edit. col. 2. lin. 1. post *V. Cic.* 5. *Tuscul. c.* 17. adde: ¶ Gladiatores, vilissimum genus hominum nunquam collegii formam habuisse existimavit *Murator.* ad hanc Mutinensem Inscript. *pag.* 512. *n.* 3. D. M. Q. Alfidio Q. L. HYLAE VI viro

VI viru Foro Sempronii Collegii arenariorum Romæ negotianti lanario Alfidia Severa patri pientissimo. At vero fuisse Romæ gladiatorum collegium certum omnino est, ex quo duo sane insignia marmora detecta sunt, & in Albanorum Museum illata, quæque habemus apud *Marinium Inscript. Alban. pag. 51.* Spectat eorum primum ad ann. a Christo nato CLXXVII. Imp. Cæs. L. Aurelio Commodo, M. Plautio Quintillo Cos. &c. Urbanum Collegium Silvani Aureliani commemorat, gladiatores in quatuor decurias partitos recenset &c. Certissima nunc apud rei antiquariæ scriptores gladiatorum collegia, quorum suspicionem fecerat allatus Lapis Mutinensis, ex quo illud fortasse colligimus, fuisse etiam Foro Sempronii arenariorum collegium; huic Q. Alfidium VI virum præfuisse; eumdemque Romæ negotiantem lanarium fuisse.

GLADIATORIUS, in fin. adde: ¶ *Gladiatoria Venus* apud *Apul. 2. Met. pag. 126. Oudend.* est concubitus.

GLANS, lin. 20. post *hyperbole videri potest* adde: ¶ At non modo ex plumbo, sed etiam ex argilla glandes fiebant. *Cæs. de B. Gall. lib. 5. c. 43.* Septimo oppugnationis die ferventes fusili ex argilla glandes fundis, & fervefacta jacula in casas, quæ more Gallico stramentis erant tectæ, jacere cœperunt.

GLASTUM, lin. 1. *gaudo* corrige *gundo*.

* GLAUCOMATICUS, a, um, adject. qui glaucomate laborat. *In not. Tironis* apud *Gruter. pag. 140.*

GLEBOSUS, in fin. adde: *Apul. 5. Met. pag. 12. Oudend.* Post roscida cespitum, & glebosa camporum ementa.

GLEBULA, in fin. adde: *Apul. 9. Met. pag. 699. Oud. ad.* Vicinus potens pauperem ipsis etiam glebulis exterminare gestiebat.

GLEBULENTUS, lin. 2. *Glebulenta terra*. Non terra ab *Apulejo* dicitur glebuleata, sed animalia. En integrum locum. Quin in eo quoque aere animalia gignerentur, ut in igne flammida, in onda fluxa, in terra glebuleuta.

GLOMUS, in fin. adde: ¶ Ex supra allatis *Horatii*, & *Lucretii* locis videre est priorem syllabam in hac voce ab *Horat.* correptam, a *Lucret.* productam fuisse. Hoc tantum animadvertas velim.

* GLOSSEMATICUS, a, um, adject. a *glossema*. *Diomed. l. 2. pag. 434. Putsch.* Glossematicum genus locutionum.

GLUTINO, in fin. adde: ¶ Particip. *glutinans* apud *Cels. l. 7. c. 4. init.* Et fibulæ glutinantia medicamenta superdanda sunt.

GLUTINOSUS, in fin. adde: *Id. lib. 2. c. 22.* Glutinosa caro. *Id. l. 6. c. 7. sect. 9.* Resina quam glutinosissima.

GORIUS, in an. edit. αὐθεν corrige αὐθεῖ.

GOMPHUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam urbs Thessaliæ Gomphi appellata, hinc civitas Gomphensis, & ejus incolæ Gomphenses dicti sunt. *Cæs. de B. civ. l. 3. c. 80. & 81.*

* GORGE, es, f. Γοργή, filia Œnei & Altheæ, soror Meleagri & Dejaniræ. *Ovid. 8. Met. v. 542. & Heroid. ep. 9. v. 165. Hygin. fab. 174.*

GRADILIS, lin. 7. de *annonis civis* corrige *civicis*. In fin. vero adde: Cum in allatis *Prudentii* locis de plebe sermo sit, ac de tenuis fortunæ hominibus in diem viventibus, iisque panes præberentur *e gradibus*, qui in unaquaque Urbis regione erant ad pistrinas, videtur panis sic distributus *gradilis* vocitari solitus fuisse. Adde, in *Cod. Theod. loc. citatis* inhiberi, ne panis gradilis ex uno in alium gradum transferatur, prædici panem hunc diurnum a pistoribus fuisse popularibus alimentis prælatum, denique vetari, ne ex officinarum conditoriis, sed ex gradibus illius fieret distributio; ne scilicet, si populus per gradus in conditoria pistrinarum descendisset, turbæ fierent, cum dignosci minime posset quis tesseram porrigeret, quis panem acceperit; præterea cum ea conditoria furum, & meretricum receptacula facta fuerint illis temporibus, vetabant leges, ne plebs vel cibi capiendi, vel libidinis explendæ causa illuc descenderet, sed in summis gradibus consisteret, & palam omnia fierent. Patet igitur, panem gradilem nec de Amphitheatri, nec de Palatii, sed de pistrinarum gradibus distribui solitum.

* GRÆCALIS, is, adject. ad Græciam pertinens. *Frontin. de colon. pag. 116. Goes.* Lapides Græcales. *h. e.* Græcis litteris notati.

* GRÆCIUS, a, um, idem ac Græcus, i. *M. Aurel.* apud *Fronton. ad eumdem l. 2. ep. 1.* Quantum a terra Græcia nunc Cœlius meus abest.

* GRANULATIM, adverb. in speciem granorum. *Commodian. Afr. Instruct. c. 60.* Levatis comulas granulatim. *h. e.* ut sint veluti in grana discriminatæ.

* GRANUS, i, plur. grani, orum, m. *mostacchi*, ea pars barbæ, quæ infra nares est. *Isidor. 19. Orig. c. 23.* Ut videmus cirros Germanorum, granos & cinnabar Gothorum. *h. e.* pilos ita discriminatos, et cum in fine convoluti sint, granorum formam exhibeant.

* GRASSARIUS, i, m. *assassino*, idem ac grassator. *Festus* in *Grassari*. Grassaris autem dicuntur latrones viæ obsidentes.

GRASSATOR, in fin. adde: ¶ *Grassatorem Cecropiæ* vocat *Symmach. orat. 1. in Valentinian. c. 6.* Minotaurum.

* GRATIFICUS, a, um, gratum faciens. *Isidor. Orig. l. 10.* Gratificus ab eo, quod gratis faciat bonum. *Paulin. de vit. Martin. lib. 2. v. 715.* Gratifico concors cum pectore vultus. *Optatian. Porphyr. Panegyr. ad Constantin. c. 1. v. 6.* Gratificus dominus.

GRATUITUS, col. 2. lin. 12. post *dictum videtur* adde: Alii tamen *honorem gratuitum* eum esse dicunt, qui decreto seu diplomate absque ulla impensa immuni collatus est. ¶ *Sacerdos gratuitus* in *Mus. Veronens. pag.* fin. n. 3. dicitur Kanius, qui sacerdotium sine pecunia est consequutus, idque ipse in suo Titulo posuit, sibique laudi tribuit, cum alii grandem pecuniam ejus rei causa plerumque numerarent. Ita *Sextii gratuitus*.

GRATULOR, in fin. adde: ¶ Particip. *gratulandus* apud *Fronton. de nep. amiss. ep. 2.* Quod si mors gratulanda potius est hominibus, quam lamentanda.

GRATUS, in fin. adde: ¶ *Gratus* fuit etiam cognomen apud Romanos. *Tacit. Ann. l. 15. c. 50.* Munatius Gratus. *Id. ibid. l. 3. c. 26.* Julius Gratus.

GRAVATE, in fin. adde: ¶ Comparat. *gravatius* apud *Fronton. princip. histor. fragm. 1.* Haud ignarus fortissima facinora viventium gravatius, mortuorum gratius accipi.

GRAVEOLENS, in fin. adde: *Apul. de mundo pag. 74. Elmenh.* Civitas spirans Panchæis odoribus & graveolentibus cœnis.

* GRAVIDULUS, a, um, diminut. a *gravidus*. *Ammian. Marcellin. l. 23. c. 6. ad fin.* Apud Indos & Persas margaritæ ex lunari aspergine gravidulæ edunt minutas binas, aut ternas, vel uniones, ideo sic appellatas, quod evisceratæ conchulæ singulas aliquoties pariunt, sed majores.

GRAVITUDO, in fin. adde: Sed vox *gravitudo* non ita apud *Vitruvium* bene habitat, ut oppugnatoribus careat. Hunc *Vitruvii* locum illustravit *Morgagnus epist. ad Jo. Polenum opusc. Miscell. Part. 1. pag. 33.* Victorius, inquit, legit *gravido*, quæ vox ad aliarum normam facta illi videtur, et *libido*, *cupido*, *formido*. Ipse pro *gravitudo*, *arthritis*, legendum conjicio *ravitudo arteriæ*, vel *arteriarum*, nulla propemodum scripturæ mutatione, eadem tamen sententia. (V. *Arthritis* in *Appendice*.) Nam ut *mollire* habemus & *mollitudo*, *pavire* (& sic enim veteres atque in his *Ennius*, declinabant) & *pavitudo*, sic non est adeo fortasse absonum, ut cum Plautinum verbum extet *ravire*, ravitudo quoque dici potuisse videatur: aut si quis malit derivare a *molli mollitudinem*, non secus atque a *gravi gravitudinem*, vel certe ab *ampli amplitudinem*, a *magni magnitudinem*, idem pariter ab *ravi* poterit *ravitudinem* derivare. Hæc ille. *Schneiderus* in sua *Vitruvii* edit. habet *gravitudo arteriæ*. Quidquid vero sit de vocis hujus αὐθεντίᾳ apud *Vitruvium*, ea tamen legitur apud *Apicium l. 3. c. 6.* Sine ructu & gravitudine.

GRAVO, in fin. adde: ¶ Particip. *gravandus* apud *Propert. l. 3. el. 3. v. 22.* Non est ingenii cymba gravanda tui.

* GRIAS, adis, f. herba quædam apud *Apul. de herb. c. 50.* Grias nascitur in Lucania, marmoris albi colorem habens, quatuor rubicundis ornata cauliculis.

* GRISELICUS, a, um, adject. pertinens ad Griselum, nunc *Greoulx*, urbem Galliæ in Provincia prope Diniam ad Druentiam flumen, quæ thermis olim celebris fuit. *Griselicæ Nymphæ* sunt in fragm. *Inscript.* apud *Donat. pag. 47. n. 2.*, integra vero legitur in *Magas. Encycloped. an. 1811. Jun. pag. 256.* Annia M. filia Faustina T. Vitravii Pollionis Cos. II. Præf. Imp. Pontif. Asiæ uxor Nymphis Griselicis.

GRIPHUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen apud Romanos. *Tacit. Hist. l. 3. c. 52.* Plotius Griphus.

GROMATICUS, in fin. adde: ¶ Gromatici dicebantur, qui artem metandorum agrorum profitebantur. *Hygin. Gromat. de castramet.* Professores ejus artis gromatici sunt appellati.

* GROSSUS, a, um, adject. *grosso*, crassus. *Arnob. l. 6. pag. 252. Harald.* Simulacra malleis ænta grossis. Alii aliter legunt. *Sulpit. Sever. Dial. 1. c. 21.* Restis grossior. *Hieronym. epist. 39. (al. 62.)* Qui scorpionibus cædit, qui lumbis patris habere se putat digitos grossiores, cito regnum mansueti David dissipat.

GUBERNACULUM, in fin. adde: *Apul. Florid. pag. 341. Elmenh.* Aquila mole corporis labitur, velificatas alas, quo libuit, advertens, modico caudæ gubernaculo.

* GUBERNIO, onis, m, idem ac gubernator. *Isidor. l. 19. Orig. c. 1.*

* GULOSE, in fin. adde: *Martial. l. 3. ep. 22. v. 5.* Nil est, Apici, tibi gulosius factum.

GULOSUS, in fin. adde: *Hieronym. epist. 9. ad Lætam.* Abstinentia gulosa. *h. e.* quæ a quibusdam abstinet, ut desiderio velut condiat.

GUMEN, in fin. adde: *Schneiderus* ex auctoritate *Geopon. l. 7. c. 24.* ubi est κόμην καρπώσει λάμη, acribendum esse putat *comam* pro *gumen*. Legitur tamen *gumen* apud eumd. *Pallad. Novembr. tit. 7.* Antequam incipiat gumen lacrimare. Sed hic etiam aliter legunt.

GURGULIO, lin. 2. post *ad pulmones defertur* adde: *Cic. in fragm. orat. pro Tullio ab Angelo Maio edit. pag. 30.* Tantumque odii crudelitatisque habuerunt, ut eos omnes gurgulionibus insectis relinquerent. Hunc *Ciceronis* locum citat *Martian. Capell. l. 5. pag. 165. Grot.* & habet *ejectis*, alii. *exactis* pro *insectis*, quæ vera est lectio.

GUSTO, in fin. adde: ¶ *Particip. gustandus* apud *Cels. l. 4. c. 3.* Celerius panis mandendus, quam vinum gustandum.

GYPSEUS, in fin. adde. ¶ Item gypso illites, infectus. *Hieronym. ad Marcell. ep. 23.* Illæ Christianos oculos scandalizant, quæ purpurissa & quibusdam fucis ora oculosque depingunt, quarum facies gypseæ & nimio candore deformes idola mentiuntur.

* GYRO, as, avi, atum, are, a. 1. *girare*, in gyrum ducere. *Vegat. de re vet. lib. 2. c. 5.* Animal difficile se gyrabit.

* GYTHEATES, æ, m. pertinens ad Gytheum oppidum navale Lacedæmoniorum, prope flumen Eurotam, quod Hercules & Apollo, depositis eo loci simultatibus, communi opere condiderent. *Plin. l. 4. c. 5. a med.* Sinus Gytheates ab oppido (Gytheo).

H

HABEO, in fin. adde: ¶ *Habere negotium suum* significat de re aliena ita laborare, ut si res nostra ageretur. *Cic. ad Att. l. 13. ep. 49.* Habuit suum negotium Gallus, ut scribit, *h. e. tratto l'affare come suo proprio. Ernesti* tamen ita hunc locum interpretatur: non ei parum laboris & molestiæ fuit, cum vellet Tigellium mihi iratum ad meliorem mentem revocare. Tu, Lector, videris, quid amplectendum.

HABILITAS, lin. 2. *aptitudo*, cave usurpes hanc vocem, ea enim ab ipso *Forcellino* inter barbaras recensita est.

* HABITUO, as, avi, are. a. 1. *abituare*, habitum aliquem inducere. *Cæl. Aurel. Chron. l. 1. c. 4.* Si nutria malo succo atque corpore habituari videatur: hoc Græci κακεξίαν vocaverunt. *h. e.* pravi habitus fieri tam quoad liquores, quam quoad carnes. *Id. ibid. l. 4. c. 8.* Ægrotantium vires ouec debilitate, nunc fortitudine habituantur.

HACPROPTER, in fin. adde: Optimæ tamen editiones habent *hac propter*, & fortasse rectius.

HÆMATITES, lin. 3. post *lapis subintelligitur* adde: Hinc *Cels. l. 5. c. 3.* Lapis hæmatites purgat.

* HÆMOPTOICUS, i, m. αἱμοπτυικός, ab αἷμα, sanguis & πτύω exspuo, sanguinem exspuens. *Theodor. Priscian. de diæta c. 12. Macer. l. 2. c. 3.*

* HÆMOSTASIS, is, f. αἱμόστασις, herba eadem ac consolida. *Apul. de herb. c. 59.*

* HALATUS, us, m. idem ac halitus. *Martian. Capell. l. 1. pag. 4. Grot.* Nam & unguentis oblitam, floribusque redimitam halatu pasci fovereque docueret. *Id. l. 2. pag. 46.* Arabicis latabatur halatibus.

HALICACABUM, lin. 3. post *opio efficaciorem* adde: *Cels. l. 5. c. 20. sect. 3.* Halicacabi cortex.

* HALIMON, i, n. ἅλιμον, fruticis marini quoddam genus, ab ἅλιμος maritimus. *Plin. l. 17. c. 24. ad fin.* (ex *Theophr. Hist. plant. l. 4. c. 20.*). Et cytisus necatur eo, quod halimon vocant Græci. *Id. lib. 22. c. 22. sect. 33.* Alii Alimon (*lege* halimon) olus maritimum esse dixere, salsum, & inde nomen. V. *Alimon* in *Appendice*.

* HALMYRAGA, æ, f. ab ἁλμυρὸς, salsus, nitri genus. *Plin. l. 31. c. 10. sect. 46.* Exiguum (nitrum) fit apud Medos, canescentibus siccitate convallibus, quod vocant halmyraga. Quam quidem vocem hoc in loco esse casum accusativum probabile est, a nominativo *halmyrax*, *agos*.

* HAMALOPUS, i, m. *rampicone*, qui & canicula, ferreus harpax, qui, si quid in puteum decidit, rapit & extrahit, unde & nomen accepit. Harpax enim dictus, quia arripit, ἁρπάζειν enim Græce rapere est. Hæc *Isidor. 20. Orig. c. 15.*

HARPAGINETULUS, in fin. adde: Sed quid reapse sint harpaginetuli, indicat pictura vetus, cujus explicationem exhibet Auctor operis, cui titulus: *Le pitture antiche di Ercolano Tom. 2. pag. 212.* En illius verba: *Sembro che queste pitture ne somministri lume più chiaro per illustrar sì fatto oscurissimo luogo. Sul colonnato principale della nostra pittura non si vede già un tholus, o sia ciborium, vale a dire quel cupolino, che comparisce nelle medaglie della Dea Vesta: ma un so che oltre di forma circolare e straordinaria, intessuto tutta di certi lavori uncinati attissimi ad afferrare e tirarsi dietro qualunque cosa, non altrimenti che gli harpagones, o sieno que' ferri di punta adunca, con cui si afferrano i navigli o altra cosa. Questi dunque, che nella pittura si vedono tener luogo di fastigio, par che rappresentino bene quel che Vitruvio ha voluto spiegarci.*

HASTA, in fin. adde: ¶ Est etiam mentula. *Auct. Priap. carm. 44. v. 1.* Velle quid hanc dicas, quamvis sim ligneus, hastam, & *v. 4.* Utetur veris usibus hasta rudis.

HASTULA, lin. 3. post *intelligere* adde: *Fronto de oration. l. 2. frag. 1. ad fin.* Pugnare oportet, non parmulam ventilare, neque hastulis histrionum ludere.

* HEBON, onis, Ἥβων, est cognomen Bacchi apud Neapolitanos. *Macrob. 1. Saturn. c. 18.* Liberi patris simulacra partim puerili ætate, partim juvenili fingunt, præterea barbata specie, senili quoque, uti Græci ejus, quem Bassarea, item quem Brisea appellant, & ut in Campania Neapolitani celebrant, Hebona cognominantes. *h. e.* Ἥβωνα pubescentem. *Mazocchius* tamen putat Deum hunc pingi solitum bovino capite & humana facie, hinc in numis Campaniæ videre est sæpissime hujusmodi imaginem.

HEBRAICUS, in fin. adde: *Alcim. Avit. l. 5. v. 544.* Bellorum versat curas Hebraica plebes.

* HECATOMPYLOS, i, m. & f. ἑκατόμπυλος, ab ἑκατὸν centum, & πύλη porta, centum portas habens. *Ammian. Marcellin. l. 22. c. 16. de Thebis Ægyptiis.* Hecatompylos enim Thebas nemo non novit. ¶ Fuit etiam hoc nomine urbs Parthorum. *Plin. lib. 6. c. 15.* Ipsius Parthiæ caput Hecatompylos.

HECUBA, in fin. adde: ¶ Hecuba accipitur etiam generatim pro quacumque vetula. *Martial. l. 3. ep. 76. v. 4.* Cum possis Hecubam, non potes Andromachen? *h. e.* cum possis vetulam & deformem, non potes juvenem & formosam?

HELENA, in fin. adde: ¶ Fuit etiam nomen castri in Hispania a Constantino imperatore conditi in matris suæ memoriam. *Eutrop. l. 10. c. 5.*

* HELIOGABALUS, i, Ἡλιογάβαλος, nomen cujusdam numinis, cujus templum erat Emessæ. Phœnicium vocabulum faciunt *Capitolin. in Macrin. c. 9.* & *Aurel. Vict. in Epit.* & sic Solem appellari affirmant. *Lampridius in Heliog. c. 1.* inter Jovem & Solem fluctuatur, incertumque habet *Spartianus in Caracall. c. 11.* Varie scribunt, qui hoc nomen afferunt, nam quidam *Elegabalum*, *Eleagabalum*, *Alagabalum*, sed recentiores & plurimi ex veteribus *Heliogabalum* dicunt. Hujus Dei figura erat petra in conum fastigata, quæ in numis imperatoris Heliogabali apparet. Hic summo in honore habuit hoc numen, ejusque templum Romæ in suburbano extruxit, & illius templi sacerdos fuit. Hinc ipse imperator Heliogabalus est appellatus.

* HELIOPON, i, n. herba eadem ac heliotropium. *Apul. de herb. c. 49.* A Græcis dicitur heliotropion, quibusdam heliopon.

HELIOSCOPIOS, in fin. adde: *Apul. de herb. c. 108.* vocat *Helioscopum*.

* HELIOSTROPHON, i, n. herba eadem ac malva erratica. *Apul. de herb. c. 40.*

HELIOTROPIUM, in fin. adde: *Martian. Capell. l. 2. pag. 20. Grot.* Nominativus est *Heliotropios*.

* HEMEROTON, i, n. herba eadem ac centaurea major. *Apul. de herb. c. 34.*

* HEMIONION, i, n. herba quæ & asplenion dicitur. *Plin. l. 27. c. 5. Apul. de herb. c. 56.*

HEPAR, lin. 1. post *Plin. l. 32. c. 11.* adde: a Græcis ἧπαρ vocatur. Lin. 3. post *in usu Latino* adde: hac tamen voce usus est *Marcell. Empir. l. 4. c. 22.* Potio ad hepar utilissima. *Id. ibid.* Expertum atque utile ad hepar remedium.

HEPATARIUS, in fin. adde: *h. e.* morbus amatorius, nam hepar sive jecur est sedes amoris, & omnium affectionum. Hinc *Horat. 4. od. 1. v. 12. de amatore* ait. Si torrere jecur quæris idoneum.

HEPATIA, in fin. adde: antiquorum auctorum loca, nempe *Lucil.* apud *Non. l. 2. n. 390.* Gigeria sunt, sive adeo hepatia. *Petron. in satyr. c. 66.* Hepatia in catillis.

* HERBESSENSIS, e, ad Herbessum pertinens, Siciliæ urbem. *Herbessenses* sunt ejus urbis incolæ. *Plin. lib. 3. c. 8. sect. 14.*

* HERBIDO, as, are, a. 1. herbis orno. *Martian. Capell. l. 1.*

l. 2. *pag.* 20. Qui lapides coloribus suis *terras* ratis temporum vicibus herbidabant. *h. e.* herbidas reddebant.

HERBOSUS, in fin. adde: ¶ Item herbei coloris. *Martian. Capell. l.* 1. *pag.* 17. *Grot.* Calceos smaragdinæ fluctu viriditatis herbosos vestigiis ejus (Jovis) Tellus anaexuit.

* HERBUSCULA, æ, f. diminut. ab herba, *erbetta*, herbula. *Martian. Capell. l.* 2. *ab init. pag.* 29. *Grot.* Quem prælectis quibusdam herbusculis conspicata est.

HERCLE, in fin. adde: ¶ *Per hercle* idem ac hercle. *Gell. l.* 3. *c.* 6. Per hercle rem mirandam Aristoteles dicit. Nonnulli conjunctim scribunt *perhercle*.

HERES, lin. 15. | 16. post *heredi reliquit* adde: ¶ *Heres suus* est necessarius et legitimus, qualis est filius. *Ulpian. Dig. lib.* 38. *tit.* 16. *leg.* 1. Suos heredes accipere debemus filios, filias, sive naturales, sive adoptivos. *Id. ibid.* Si filius suus heres esse desiit, in ejusdem partem succedunt omnes nepotes neptesque ex eo nati.

* HERMÆUS, a, um, ad Hermen, seu Mercurium pertinens. *Suet. in Claud. c.* 10. Cum, quasi secretum eo desiderante, turbam submoverent, in diætam, cui nomen est Hermæum, recesserat. *h. e.* Hermæum cubiculum. *Liv. l.* 35. *c.* 50. Cum jam Menippus castra ante Salganea ad Hermæum, qua transitus ex Bœotia in Eubœam insulam est, haberet. *h. e.* Hermæum templum, in quo fortasse Mercurius cultus honoratusque fuit.

* HERMEROS, otis, m. ab Ἑρμῆς, *Mercurius*, & Ἔρως *Cupido*, statua duplex, Mercurii & Cupidinis in eadem basi, qua prisci significabant cum amore jungendam esse eloquentiam. *Plin. l.* 36. *c.* 5. *sect.* 4. *n.* 10. Hermerotes Taurisci.

* HERMELION, i, n. ἑρμίλιον, gemma igneo colore radians. *Plin. l.* 37. *c.* 10.

* HERMESIAS, adis, f. *Plin. l.* 24. *c.* 17. *sect.* 102. Hermesias ab eodem (Democrito) vocatur, ad liberos generandos pulcros bonosque, non herba, sed compositio e nucleis pineæ nucis tritis cum melle, myrrha, croco, vino palmeo.

* HERMIONEUS, a, um, idem ac Hermionicus, ad Hermionem oppidum Peloponnesi pertinens. *Virgil. in Ciri v.* 472. Hinc sinus, hinc statio contra patet Hermionea. Alii, sed male, legunt *Hermiona*, ut sit versus spondaicus; *Heynius* primus *Hermionea* recepit.

HEROICUS, in fin. adde. ¶ *Heroici* absolute sunt poetæ heroici. *Quintil. l.* 10. *c.* 10. Verum hic (Homerus) omnes sine dubio, & in omni genere eloquentiæ procul a se reliquit, Heroicos tamen præcipue.

HEROPHILE, lin. 1. Ἡροφίλη corrige Ἡροφίλη.

HERULI, in fin. adde: Sunt qui scribant sine adspiratione. *Claud. Mamert. in paneg. ad Maximian. Herc. c.* 5. Chaibones Erulosque non dignatus pari astu perdere.

* HEXASYLLABUS, i, V. *Pentasyllabus* in *Appendice*.

HIERACIUM, in fin. adde: Sed tamen hujasmodi collyrium nomen accepisse videtur a quodam medico, cui Hierax nomen, ejus inventore; *Celsus* enim *l.* 6, *c.* 6. *sect.* 28. illud vocat *collyrium Hieracis*; quidam scribunt *hieracis*.

HIEROSOLYMA, in fin. adde: Hic tamen postremus penultimam corripit *carm.* 21. *v.* 497. Plantata Domino in atrii. Hierusalem.

HILARATUS, in fin. adde: ¶ Translate *Apul.* 5. *Met. pag.* 360. *Oudend.* Cujus (Cupidinis) adspectu lucernæ lumen hilaratum increbruit.

* HIPPOPHLOMOS, i, m. ἱππόφλομος, ab ἵππος, equus, & φλόμος, verbascum, *h. e.* majus verbascum. Est genus quoddam mandragoræ. *Plin. l.* 25. *c.* 13. *sect.* 94. Album alii arsen, alii morion, alii hippophlomon vocant.

* HIPPOPHOBAS, adis, f. ἱπποφόβας, ab ἵππος, equus, & φόβος, timor. Herba magica. *Plin. lib.* 24. *c.* 17. *sect.* 102. Eamdem hippophobada appellat (Democritus), quoniam equæ præcipue caveant eam.

HISCO, in fin. adde: ¶ Particip. *hiscens* apud *Manil. lib.* 4. *v.* 537. Et scandat (Leo) malis hiscentibus orbem.

* HISTONIENSES, ium, m. Histonii cives, quæ urbs fuit in Aprutio citeriore, nunc *il Guasto*. *Murator. Inscript. pag.* 653. *n.* 4. & *pag.* 1109. *n.* 1. Huic plebs universa, Municipium Histoniensium statuam ære collato decrevit.

HISTRIONIA, lin. 2. pro *v.* 80. lege *v.* 90.

* HOLOCYRON, i, n. ὁλόκυρον, herba eadem ac chamæpitys. *Apul. de herb. c.* 26.

HONESTE, lin. 5. post *honeste gerunt* adde: Comparativi exemplum apud *Cic.* 3. *offic. c.* 30. Honestius hic, quam Q. Pompejus.

HONOR, col. 2. lin. 19. | 20. *Vellej. l.* 2. *c.* 23. corrige *Vellej. l.* 2. *c.* 123.

HONORARIUS, in fin. adde: ¶ *Honoraria vacca* habetur in *Tabul.* 32. 36. & 41. *Fratr. Arval.* apud *Marinium*, & est ea victima, quæ pro sacrificio, non pro piaculo Diis offerebatur, nempe ut his honor haberetur: quemadmodum & apud Hebræos aliæ hostiæ pro sacrificio, aliæ pro peccato offerebantur, ut patet ex plurimis locis libri *Levitici*, & *Numerorum*.

HONORATUS, in fin. adde: ¶ *Honoratus ad curam* is dicitur, cui cura aliqua honoris causa delata est. *Inscript.* apud *Gruter. pag.* 444. *n.* 5. Honoratus ad curam Calendarii Reip. Canusinorum.

HONORO, in fin. adde: ¶ *Honoror, aris*, deponentis more pro *honoro* usurpat *Solin. c.* 1. *ad fin.* Dionysius cum albis quadrigis (Platonem) egredientem in littore occurrens honoratus est. *Ampel. c.* 2. Ob id tactum Junoni odio esse cœpit, Leonemque cælesti dignitate est honorata.

* HONOROSUS, a, um. *Isidor. Orig. l.* 10. Honorosus plus est, quam honoratus, sicut scelerosus plus est, quam sceleratus.

HORARIUS, lin. 4. | 5. post *spatium dabat* adde: sed ne hæc quidem lectio certa est, nam edit. *Burmanni* & *Ernesti* habent *horarum spatium*.

HOROSCOPO, in fin. adde: ¶ Particip. *horoscopans* apud *Firmic. lib.* 5. *c.* 1. Is erit Ariete horoscopante semper in Cancro.

HORTATRIX, in fin. adde: *Quintil. lib.* 11. *c.* 3. *n med.* Est & illa cava & rara, & supra humeri altitudinem elata cum quodam motu velut hortatrix manus, a peregrinis scholis jam prope recepta.

HORTENSIS, in fin. adde: ¶ Hortenses sunt, qui incolebant Hortam, urbem Latii. *Plin. l.* 3. *c.* 5. *sect.* 9.

HORTUS, col. 2. lin. 14. post *Priapeis* adde: hic tamen *carm.* 4. hortus idem est ac αἰδοῖον ἀνδρεῖον.

HORUS, in fin. adde. ¶ Horus est etiam Assyriorum rex apud *Plin. l.* 30. *c.* 15. *sect.* 51. ¶ Item astrologus Babylonius apud *Propert. l.* 4. *el.* 1. *v.* 79.

HOSPES, in fin. adde: ¶ Hospes fuit etiam prænomen in eo, qui peregre apud hospitem natus erat, ut ait *T. Probus in epitom. l.* 10. *Val. Max. n.* 5. idque habuit Lucretius Tricipitinus, collega L. Sergii. Quædam editiones optimæ notæ habent *hostus*. Apud *Gruter. pag.* 107. *n.* 8. Hospes Ti. Cæsaris Aug. Licinianus. Hoc in loco hospes servi nomen aut prænomen liberti est, ut ait *Morcellus Inscript. pag.* 73.

HOSPITIUM, lin. 19. post *Pallad. l.* 5. *tit.* 8. adde: ¶ Hospitium est etiam locus, in quem gentis alicujus mercatores conveniunt, suasque merces deponunt, ut ibi, donec venumdari possint, custodiantur; nunc dicimus *fondaco*. *Vet. Inscript. in Ægypto ad Nilum* prope *Alexandriam reperta ann.* 1596. quæ legitur in opere inscripto: *Iscrizioni dell' Accademia Colombaria tom.* 1. *pag.* 102, Hospitium mercator Pisar . . . . C. Julius . . . , Coss.

* HOSPITIVUS, a, um, idem ac hospitus & hospitalis. *Spartian. in Hadrian. c.* 12. Hadrianus gravissimum periculum adiit apud Tarraconem spatians per hospitiva viridaria, servo in se hospitis cum gladio furiosius irruente.

* HOSTILINA, æ, f. Deæ nomen apud Romanos. *Augustin. de Civ. Dei l.* 4. *c.* 8. Cum segetes novis aristis æquantur, quia veteres æquare *hostire* dixerunt, Deam Hostilinam præfecerant.

HOSTIO, col. 2. lin. 6. | 5. post *eodem redire* adde: ¶ Translate *Serv. ad* 2. *Æn. v.* 156. Hostia victima est, dicta, quod Dii per illam hostientur (alii legunt *hostiatur*, ut sit ab *hostio*, *is*, non ab *hostio*, *as*) id est, æqui & propitii reddantur, unde *hostimentum* æquationem.

HOSTUS, in fin. adde: ¶ Hostus fuit etiam prænomen apud Romanos. *Liv. l.* 1. *c.* 12. Hostus Hostilius. *Id. l.* 4. *c.* 30. Hostus Lucretius Tricipitinus. Adde *T. Prob. in epit. l.* 12. *Val. Max. n.* 5. V. supra *Hospes* in *Appendice*.

HUMANE, in fin. adde: *Cic. fil. in epist. Cic. ad Fam. l.* 16. *ep.* 21. Humanissime nobiscum jocatur. *Cic. ad Q. Fratr. l.* 3. *ep.* 1. Humanissime locutus esses.

HUMEROSUS, in fin. adde: Sed tamen *Schneiderus* fretus auctoritate codicis Sangermanensis, & comparatione aliorum locorum *Columellæ*, in quibus *humerus* eadem significatione adhibetur, expulsa inusitata voce *humerosos*, *humeros* in textum recepit, quod & novissimus *Columellæ* interpres *Benedictus Del Bene* admisit; *humeros* enim vertit *spalle*.

HUMIGATUS, in fin. adde: *Marinius Frat. Arval. pag.* 584. pro *humigatus* legit *fumigatus*, fretus potissimum auctoritate *Prudentii* qui hæc habet περὶ στεφ. *Hymn.* 10. *v.* 186. Quas ad aras præcipis, Varvece cæso fumet ut cæspes meus?

HUMILIS, col. 2. l. 7. post *humilesque metus* adde: ¶ *Humilior* dicebatur, qui post mortem combustus quidem erat, nondum tamen terra coopertus. *Varro de L. L. lib.* 4. *c.* 4.

HUMO, in fin. adde: ¶ Particip. *humaturus*, *humandus*

apud *Suet. in Calig.* c. 3. Cesorum reliquias uno tumulo hamaterus. *Virg.* 6. *Æn.* v. 161. Corpus humandum.

* HUMORŌSUS, a, um, idem ac humidus, humens. *Apul. de herb.* c. 51. Nascitur in parietibus, & humorosis locis. *Cæl. Aurel. Acut.* l. 2. 4. 10. *a med.* Item sexus causa mulieribus, & humorosis & vacuis corporibus.

* HUNNISCUS, a, um, ad Hunnos pertinens. Sic appellantur a *Veget. Veter.* l. 4. c. 4. et 7. equi Hunnorum, quos ipse vulnerum patientes describit.

HYÆNIÆ GEMMÆ, in fin. adde: ¶ Dicitur etiam *hyænius lapis* a *Solin.* c. 27. *ante med.* In quorum pupulis lapis invenitur, hyæniam dicunt.

* HYDRAGŌGUS, a, um, aquiducus. *Cæl. Aurel. Tard.* l. 3. c. *ult. a med.* Ut aquiducis medicaminibus, quæ Græci hydragoga vocaverunt. ¶ *Hydragogos* est herbæ nomen apud *Apul. de herb.* c. 27. Chamædaphne a Græcis quibusdam daphnites, aliquibus vero daphne, aliis hydragogos dicitur.

* HYDRAGŌNOS, i, ὑδραγονον, h. 4. ex aqua genitus. Ita vocatur nymphæa herba, quæ in aqua degit. *Apul. de herb.* c. 67.

HYDRAULUS, in fin. adde: *Cic.* 3. *Tuscul.* c. 18. Hortabere, hydrauli ut audiat voces potius, quam Platonis?

* HYDROGERON, tis, m. ὑδρογέρων, herba eadem ac senecio. *Apul. de herb.* c. 75.

* HYDROMELUM, i, n. ὑδρόμηλον, potio ex aqua & malis Matianis. *Isidor.* 20. *Orig.* c. 3.

* HYDROPISMUS, i, m. hydropis generatio. *Cæl. Aurel. Acut.* l. 1. c. 14. Hydropismum (fieri censet Asclepiades) perforatione carnis in parvam formulam viarum, quæ possit solita (*lege* solida) corporis nutrimenta inequaro. h. 4. in aquam vertere.

* HYPATOĪDES, is, m. ὑπατοειδής, modulatio quædam musicalis. *Martian. Capell.* lib. 9. *pag.* 326. *Grot.* Melopoeiæ species sunt tres, hypatoides, mesoides, netoides: hypatoides est, quæ appellatur *tragica*, quæ per graviores sonos constat.

* HYPERBOREANUS, a, um, idem ac hyperboreus. *Hieronym. in Chron. Euseb. ad ann.* 1560. *ab Abraham*. Abaris Hyperboreanus ariolus agnoscitur.

HYSSŌPUM, lin. 8. 19. post ὕσσωπον, i adde: *Cels.* l. 4. c. 8. Mulsa aqua, cum qua vel hyssopus cocta sit.

I

IACTANTICULUS, in fin. adde: *Vet. Schol. ad Juvenal. sat.* 11. v. 34. Jactanticuli, qui tantum buccas inflant, & nihil dicunt.

JACTITO, in fin. adde: ¶ Particip. *jactitans* apud *Phædr.* l. 2. *fab.* 5. v. 16. Come officium jactitans.

* IASPACHATES, æ, m. ἰασπαχάτης, gemma ex achatæ generibus, quæ quamdam habet cum iaspide affinitatem. *Plin.* l. 37. c. 10. *init.*

* IASPIUS, a, um, ad iaspidem pertinens, iaspideus. *Mæcen. in epigr. ad Horat. apud Isidor.* 19. *Orig.* c. 32. Nec percandida margarita quæro, Nec, quos Thynica lima perpolivit, Anellos, nec iaspios lapillos. Extat etiam in *Antholog. Latin. Burmanno.* l. 2. *epigr.* 224.

IATRALIPTA, lin. 6. 17. post *iatralipta egere* adde: Hunc eumdem *Celsi* locum citat Lexicographus noster ad vocem *Alipta*, non unica igitur usus est editione. Ceterum *Leonard. Targa* in not. ad secundam *Celsi* edit. pluribus probat *aliptam* legendum esse.

* IATRICE, es, f. ἰατρική, scil. τέχνη, ars medendi. *Martian. Capell.* l. 3. *pag.* 50. *Grot.* Cum Deorum nonnulli Iatricen, alii genethliacen diversis rerum operibus æstimarent, adderenturque fidei medendi solertia.

IAXAMATÆ, in fin. adde: ¶ Hos populos *Ixamatas* vocat *Pompon. Mela* l. 1. c. 19 *a med.*

* ICAS, adis, f. εἰκάς, numerus vicenarius. *Plin.* l. 35. c. 2. Natali ejus (Epicuri) vicesima luna sacrificant, feriasque omni mense custodiunt, quas icadas vocant. h. 4. philosophi Epicurei *icadem* vocabant diem cujuslibet mensis vicesimum, qui fuit dies natalis Epicuri. Vide & *Cic. de fin.* l. 2. c. 31.

IDENTIDEM, in fin. adde: *Catull. carm.* 51. v. 3. Qui sedens adversus identidem te Spectat & audit.

IDĔO, in fin. adde: *Virg.* 2. *Georg.* v. 96. Nec cellis ideo contende Falernis.

* IDOMENENSES, ium, m. incolæ urbis Idomenes in Macedonia. *Plin.* l. 4. c. 10. *sect.* 17.

* IDOMENIUS, a, um, quatuor syllabarum, ad Idomenen urbem Macedoniæ, vel ad oram maritimam Macedoniæ pertinens. *Catull. carm.* 64. v. 178. Idomeniosne petam montes? Alii tamen legunt *Idæosne*.

* IDŪUS, a, um, *diviso*, divisus. *Macrob.* l. 1. *Saturn.* c. 15. Vidua quasi valde idua, id est, valde divisa.

* IESSEUS, a, um, ad Iesse, sive Isai pertinens, qui fuit pater Davidis regis Hebræorum. *Prudent. Cathem. carm.* 12. v. 49. Jam flos subit Davidicus Radice Iessea editus. h. e. Christus e stirpe Davidis.

IESUS, in fin. adde: ¶ *Iesus* vocatur etiam Josua unus ex judicibus Hebræorum. *Prudent. Cathem. carm.* 12. v. 173. Hic nempe Iesus verior, Qui longa post dispendia Victor suis tribulibus Promissa solvit jugera. h. e. hic nempe Christus est verior Iosua, nam Hebraice *Josua* servatorem significat.

* IETENSES, ium, m. incolæ urbis Ietæ in Sicilia. *Plin.* l. 3. c. 8. *sect.* 14.

IGNIS, lin. 34. post *torquens* adde: ¶ Sumitur etiam pro crepitu flammæ & materiæ flagrantis. *Virgil.* 2. *Æn.* v. 705. Dixerat ille, & jam per mœnia clarior ignis Auditur, propiusque æstus incendia volvunt, *s'ode più chiaro scoppiar la fiamma per le muro*. Col. 2. lin. 6. post *letalis* adde: ¶ Est etiam morbus pecudum ejusdem nominis. *Colum.* l. 7. c. 5. Est etiam insanabilis sacer ignis, quam pusulam vocant pastores; ea, nisi compescitur intra primam pecudem, quæ tali malo correpta est, universum gregem contagione prosternit. Hunc morbum Galli vocant *la petite verole*, Itali *il vajuolo dei bestiami*.

IGNITABULUM, in fin. adde: ¶ Translate *Macrob.* l. 2. *Saturn.* c. 8. *init.* Plato æstimavit, fomitem esse quemdam & ignitabulum ingenii virtutisque, si mens & corpus hominis vino flagret.

IGNOBILITAS, in fin. adde: *Ovid.* 6. *Met.* v. 319. Res obscura quidem est ignobilitate virorum.

IGNŌRO, in fin. adde: ¶ Particip. *ignorandus* apud *Plaut. Trin.* 2. 1. 29. Mille modis amor ignorandus est.

* IGUVINATES, ium, m. &

* IGUVINUS, a, um, pertinens ad Iguvium, postea Eugubium, *Gubbio*, urbem scilicet in ea regione Italiæ, quæ Umbria dicitur, ubi celeberrimæ Tabulæ Eugubinæ inventa anno 1444, quarum occasione veteres Etruscorum litteræ ac monumenta illustrari cœperunt. Vetus urbis hujusce nomen est apud *Cic. ad Att.* l. 7. ep. 13. Quid agat Domitius in Marsis, Iguvii Thermus, P. Attius Cinguli. *Sil.* l. 8. v. 460. Narnia, & infestum nebulis humentibus olim Iguvium. Id etiam nominis fuisse huic urbi optime conjecit *Maffejus* ex duabus *Inscriptionib.* in *Observat. litterar.* t. V. *pag.* 107. in quibus est allatum adjectivum nomen *Iguvinus*. Prima est: Collegi fabrum Iguvin. Altera vero: Rufrena L. l. Stacte Igu. Legendum enim in prima *Iguvinorum*, in altera *Iguvina*. Populi *Iguvini* memorantur etiam a *Plin.* l. 3. c. 14. & l. 15. c. 7. *Cic.* pro *Balbo* c. 20. Dicat, neque Iguvinatium, neque Camertium fœdere esse exceptum.

ILIA, col. 2. lin. 7. post *Ilia rumpens* adde: ¶ Ilia etiam dicitur venter seu cavitas vasorum. *Juvenal.* lib. 2. v. 140. Sex illic fuerant saxis præpulcra cavatis Vascula, quæ ternis aperirent ilia metris.

ILLICENTIŌSUS, in fin. adde: Corruptus certe locus, ubi tamen cum *Salmasio* & *Oudendorpio* legendum est: Inter hæc convivium totum in licentiosos cachinnos effunditur. Hinc nulla est in Latio vox *illicentiosus*.

ILLICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *illiciendus* apud *Vellej.* l. 2. c. 13. Inescandæ, illiciendæque multitudinis causa.

ILLIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *illigans*, *illigaturus* apud *Liv.* l. 36. c. 11. Cum fatigasset patrem, invitum se gravioris fortunæ conditioni illigantem. *Horat. epod. carm.* 3. v. 11. Ignota tauris illigaturum juga.

* ILLIMATUS, a, um, *impiastrato*, limo inductus. *Colum.* l. 9. c. 7. Convenit alvearia luto Punico frondibus illimatis adumbrari. Ita legit *Schneiderus*, quia sic in libris scriptis invenit, antea in editionibus legebatur *illinitis*. Ille autem multis probat *illimatis* retinendum, quem V.

ILLINIO, in 2.a edit. lin. ult. pro *Cic. init. cap.* 21. *lib.* 5. lege *Cels. init.* &c. præterea dele ea verba in utraque editione, nam *Celsus* in cap. cit. bis utitur verbo *illino*, non *illinio*.

ILLINITUS, lin. 2. pro c. 3. lege n. 33. In fin. adde, quemadmodum & in *Celsi* loco cit. alii leg. *illita*, quos inter *Leonard. Targa*.

ILLINO, in fin. adde: ¶ Particip. *illinendus* apud *Cels.* l. 7. c. 12. *sect.* 1. Dens illinendus rosæ flore contrito.

ILLUMINO, in fin. adde: ¶ Particip. *illuminaturus* apud *Tertullian. de pænit.* c. 2. Quam gratiam universo orbi illuminaturus esset.

IMMATURE, in edit. 2.a lin. ult. pro *Apul.* l. 7. lege *Apul.* l. 6.

* IMMASTICATUS, a, um, *non masticato*, non satis mansus. *Cæl. Aurel. Tard.* l. 3. c. 3. Immasticata transvoratio.

IMMISCEO

IMMISCEO, in fin. adde: ¶ Particip. *immiscens* apud *Liv. l.* 31. *c.* 35. Equites immiscentes se peditibus.

IMMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *immittendus* apud *Cels. l.* 5. *c.* 15. Tum immittenda in alvem est pura aqua.

IMMUNDUS, in fin. adde: *Catull. carm.* 97. *v.* 3. Nil immundius hoc, nihiloque immundius illud.

* IMMUNDUS, i, m. substantive, fictum a *Tertullian.* vocabulum *de cultu femin. c.* 4. Habitus feminæ duplicem speciem circumfert, cultum & ornatum. Cultum dicimus, quem mundum muliebrem vocant; ornatum, quem immundum muliebrem convenit dici.

IMMURMURO, in fin. adde: ¶ Particip. *immurmurans* apud *Ammian. Marcellin. l.* 22. *c.* 16. Cum sæpe immurmurantes audierit ventos.

* IMPALPEBRATIO, onis, f. palpebrarum immobilitas. *Cæl. Aurel. Tard. l.* 2. *c.* 5. Sequitur vocis amputatio cum oculis patientibus, atque impalpebratione.

IMPATIENS, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Macrob.* 7. *Saturn. c.* 4. Imperitia nihil est impatientius.

IMPATIENTIA, in fin. adde: ¶ Veneris impatientia apud *Apul.* 2. *Met. pag.* 128. *Oudend.* est impatientia moræ in re Venerea patranda.

* IMPEDATIO, onis, f. actus impedandi. *Colum. l.* 4. *c.* 13. Impedationem deinde sequitur alligatio.

* IMPEDIMENTOSUS, a, um, impedimentis abundans. *Cassiodor. Variar. l.* 1. *ep.* 35. Impedimentosa venalitas est.

IMPENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *impendendus*, *impensurus* apud *Manil. l.* 4. *v.* 407. Impendendus homo est, Deus esse ut possit in ipso. *Vellej. l.* 2. *c.* 89. Impensurus omne ævi sui spatium in id opus.

* IMPERMUTABILIS, e, idem ac immutabilis. *Auct. fragm. quod Censorino tribuitur c.* 1. Stoici introduxerunt naturam providam ac sapientem, quam ordo impermutabilis ostenderet.

IMPERO, in 1.a edit. lin. antep., in 2.a lin. pænult. post *vocaretur* adde: *Fronto de oration. fragm.* 4. Ubi verborum præsidiis opus sit, non voluntariis tantum, quæ ultro obvenerint, utemur, sed latentia eliciemus, atque ad imperandum indagabimus. Ad hunc *Frontonis* locum *Angel. Maius* hæc adnotat. Ceterum quod ajunt apud Forcellinum nonnulli, ea verba *vel ad parendum potius* (quæ leguntur in *ep.* 25. *lib.* 9. *Cic. ad Fam.*) additicia esse in Tullio, & scholium redolere; ego quidem in septem, quos consului, Tullianis codicibus ea textui Tulliano inserta vidi, non addita. ¶ Particip. *imperaturus*, *imperandus* apud *Cæs. de B. Gall. lib.* 2. *c.* 32. Finitimis imperaturus. *Cels. l.* 7. *c.* 20. Si vires patiuntur, imperanda triduo abstinentia est.

* IMPERTINENS, entis, m. & f. ille, cui non pertinet. *Martian. Capell. lib.* 1. *pag.* 15. *Grot.* Item alii cælites ac Deorum omnium populus absque impertinentibus (diis) convocandi sunt. *h. e.* quibus jure non licet ad concilium venire.

IMPERTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *impertiens*, *impertiturus*, *impertiendus* apud *Suet. in Aug. c.* 40. Ne publicum quidem & translatitium jus ulla in re sibi sine pactione gravissimæ mercedis impertiente. *Plaut. Mil.* 2. 2. 68. Non hic suo seminio quamquam porculam impertiturus est. *Suet. in Aug. c.* 25. Nunquam donis impertiendos putavit.

* IMPETRABILITER, adv. *ottenibilmente*. *Symmach. orat. pro patr. c.* 4. Impetrabilius cuncta nunc petitis, quam aliquando jussistis.

IMPETRO, in fin. adde: ¶ Particip. *impetraturus*, *impetrandus* apud *Liv. l.* 2. *c.* 46. *extr.* Verbisne istis, ut pugnent, te impetraturum credis? *Val. Max. l.* 3. *c.* 5. *n.* 2. Cum ad eum tribunum plebis Latini de civitate impetrande convenissent.

* IMPINGUO, as, are, n. 1. pinguis fio. *Apic. lib.* 8. *c.* 7. Porcellum tamdiu coquea, donec lenis fiat, & impinguet. *h. e.* quasi a pinguedine resplendeat.

* IMPLEBILIS, e, adject. qui impleri potest. Active. *Cæl. Aurel. Tard. lib.* 3. *c.* 8. Herodicus ventris adhibet purgationem, atque post cœnam vomitus, qui sunt implebiles potius, quam siccabiles. *h. e.* qui magis faciunt ut impleatur hydropicus.

* IMPLECTICUS, a, um. *Veget. veter. l.* 3. *c.* 29. Bos implecticus. *h. e.* qui riget & flectit se difficulter, quasi ab *ἰμπλεκτικός*, *implicatus*.

IMPLEO, in fin. adde: ¶ Particip. *impleturus* apud *Liv. l.* 24. *c.* 26. Quæ virgines impleturæ urbem tumultu fuerint.

IMPLETUS, in fin. adde: *Liv. lib.* 7. *c.* 2. Impletas modis saturas peragebant.

IMPLICO, in fin. adde: ¶ Particip. *implicans*, *implicandus* apud *Liv. l.* 27. *c.* 43 Eum primo incertis implicantes responsis. *Curt. l.* 4. *c.* 3. Ad implicanda navigia, quæ muros subibant.

IMPLORO, in fin. adde: ¶ Particip. *imploraturus* apud *Cæs. de B. Gall. l.* 1. *c.* 31. Dixerunt, se se neque obsides repetituros, neque auxilium a populo Romano imploraturos.

IMPOLLUTUS, in fin. adde: *Sil. lib.* 13. *v.* 678. Proh barbara numquam Impolluta fides!

IMPONO, in fin. adde: ¶ Particip. *impositurus* apud *Liv. l.* 36. *c.* 37. Dixit, illis violandi supplices verecundiam se impositurus.

IMPORTO, in fin. adde: ¶ Particip. *importandus* apud *Varr. de R. R. l.* 1. *c.* 16. Fructuosior sit fundus, quam si longe sint importanda.

IMPROBATUS, in fin. adde: *Apul.* 8. *Met. pag.* 507. *Oudend.* Juvenis morum improbatus. *h. e.* ob mores perditos improbatus.

IMPROBO, in fin. adde: ¶ Particip. *improbans*, *improbaturus* apud *Cæs. de B. civ. lib.* 2. *c.* 31. Curio utrumque improbans consilium. *Horat. epod.* 5. *v.* 8. Per improbaturum hæc Jovem.

IMPUGNO, in fin. adde: ¶ Particip. *impugnans* apud *Justin. l.* 38. *c.* 4. Quin sit resistendum impugnantibus.

* IMPULSTRIX, icis, f. *instigatrice*, quæ incitat ad aliquid faciendum. *Non. c.* 2. *n.* 531. dici probat, quemadmodum & tonstrix, curatrix, assestrix.

IMPUNITUS, in fin. adde: *Horat.* 2. *sat.* 7. *v.* 105. Qui tu impunitior, illa opsonia captas?

IMPUTO, in fin. adde: ¶ Particip. *imputans*, *imputaturus* apud *Val. Max. lib.* 5. *c.* 7. *ext.* 1. Imputans ipsius pudori. *Senec. epist.* 86. Suum exilium reipublicæ imputaturus.

IMUS, lin. 19. post *andare a fondo* adde: ¶ *Ima ventris* sunt genitalia. *Apul.* 8. *Met. pag.* 586. *Oudend.* Quemdam fortissimum rusticanum, industria laterum, & imis ventris bene præparatum, comitem cœnæ secum adducunt. *h. e.* juvenem bene mutoniatum.

INALPINUS, in fin. adde: *Brut. apud Cic.* 11. *Fam. ep.* 4. Progressus sum ad Inalpinos cum exercitu. *h. e.* populos inalpinos, qui in Alpis habitant.

INAMBULATIO, in fin. adde: ¶ Translate dictum de lecti huc illuc nutantis quassatione. *Catull. carm.* 6. *v.* 10. Tremulique quassa lecti Argutatio, inambulatioque.

* INAQUO, as, are, a. 1. in aquam verto. *Cæl. Aurel. Acut. l.* 1. *c.* 14. Hydropismum fieri perforatione carnis in parvam formulam viarum, quæ possit solita (*lege* solida) corporis nutrimenta inaquare.

INAURATOR, in fin. adde: *Firmic. l.* 4. *c.* 15. Venus facit aurifices, inauratores, bractearios, argentarios.

INAURATUS, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Tertullian. de pall. c.* 3. *init.* Omni patagio inauratior pavo.

INCALLIDUS, in fin. adde: *Sabin. epist.* 3. *v.* 55. Atque utinam formæ judex incallidus essem Creditus.

* INCALLO, as, are, a. 1. in callum verto. *Veget. veter. l.* 2. *c.* 57. *tult.* Carnem indurat & incallat.

INCANDESCO, in fin. adde: *Plin. paneg. c.* 30. Pars magna terrarum alio pulvere incanduit. *Senec. natur. quæst. l.* 3. *c.* 16. Ætas suo tempore incanduit.

INCENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *incensurus*, *incendendus* apud *Liv. l.* 9. *c.* 9. Si spopondissemus, urbem hanc relicturum populum Romanum? si incensurum? *Cæs. de B. Gall. l.* 7. *c.* 30. Quod primo incendendum Avaricum, post defendendum censuerat.

* INCHARAXO, as, are, a. 1. aperio, perforo. *Apic. l.* 6. *c.* 5. Avem incharaxas & perfundis. *h. e.* perforas ad accipiendum emittendumve humorem. Scribitur etiam *incaraxo*.

* INCHOAMENTUM, i, n. actus inchoandi, principium. Translate pro rudimento usurpat *Martian. Capell. lib.* 3. *pag.* 93 *Grot.* Scholaria inchoamenta. Id. *l.* 5. *pag.* 139. Hæc inchoamentorum primordia detrectaret excurrere. Adde *l.* 6. *pag.* 189.

* INCHOATIO, onis, f. actus inchoandi, initium. *Augustin. epist.* 120. (*al.* 222.) *c.* 3. Non enim parva est inchoatio cognitionis Dei. *Id. de Genesi contra Manichæos l.* 1. *c.* 14. Vespera propter transactionem consummati operis, et mane propter inchoationem futuri operis.

INCHOO, in fin. adde: ¶ Particip. *inchoaturus* apud *Curt. l.* 6. *c.* 7. Dixit, ab illo capite conjuratos pulcherrimum facinus inchoaturos.

INCIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *incidens*, *incidendus* apud *Plin. l.* 16. *c.* 9. Incidens litteras. *Cels. l.* 7. *c.* 19. Si inguen incidendum est.

INCISIO, lin. 3. post *vulnerato* adde: Sed legendum, ut habent *Gesneri* & *Schneideri* editiones, *insitionem*. ¶ *Incisiones interiorum* sunt tormina ventris apud *Veget. veter.*

ter. lib. 1. *c.* 39. Dolorem ventris in jumentis torsiones vocant, & interiorum incisiones.

INCITO, in fin. adde: ¶ Particip. *incitaturus* apud *Liv. l.* 34. *c.* 33. Maximæ partis sententia erat, ipsum multos incitaturum.

INCLINO, in fin. adde: ¶ Particip. *inclinaturus, inclinandus* apud *Liv. l.* 27. *c.* 45. Ait, ipsos eum omnem inclinaturos. *Cels. l.* 7. *c.* 7. *sect.* 14. Inclinanda acus ad ipsam suffusionem est.

INCOMMA, in fin. adde: Cum vero plures codices Mss. habeant *ad incommoda*, vera demum lectio videtur esse *ad incommata*, sive incisuras, quibus pedum & unciarum notæ distinctæ erant in instrumento, ad quod metiri solebant milites. Hinc nomen neutrius generis esset *Incomma, atis*.

INCOMPARABILIS, in fin. adde: Sæpissime vox hæc adhibetur in antiquis Inscriptionibus optimæ notæ.

* INCOMPETENS, tis, adject. *inconveniente*, inconveniens. *Theodor. Priscian. l.* 2. *c.* 17. Cum vero corruptis stomachi humoribus incompetentibus.

INCONDITUS, lin. antep. post *componere* res adde: ¶ Hinc *carmina incondita* apud *Liv. lib.* 4. *c.* 20. Longe maximum triumphi spectaculum fuit Cossus spolia opima regis interfecti gerens: in eum milites carmina incondita, æquantes eum Romulo, canere. Erant autem *carmina incondita*, ut ait *Atilius Fortunatianus* apud *Putsch. pag.* 2680, quæ scripta essent non observata lege, nec uno genere custodito inter se versus. Saturnii versus dicebantur, quibus scribi consueverant triumphantium tituli, qui in Capitolio proponendi erant.

INCOQUO, in fin. adde: ¶ Particip. *incoquendus* apud *Cels. l.* 6. *c.* 7. *sect.* 6. Incoquendum mel est, & eo utendum.

INCORPORATIO, in fin. adde: Immo rectius se habet *in comparatione*, quam quidem lectionem in textum recepit *Schneiderus* fretus auctoritate *Palladii*, qui in simili argumento hæc habet *lib.* 4. *c.* 11. Curandum est, ut viribus ad trahendum comparentur æquales, ne valentioris robur alteri procuret exitium.

INCORPORATUS, in fin. adde: *Augustin. ep.* 34. (*al.* 31.) *n.* 5. Aliud est enim nolle incorporare, quæ desunt, aliud jam incorporata divellere.

INCREMENTUM, lin. 16. post *præfecti et duces* adde; ¶ Etiam de filiis usurpatur. *Apul. Met. l.* 5. *pag.* 373. *Oudend.* Nimirum istud incrementum lenam me putavit. Loquitur Venus indignata de filio suo Cupidine. *Inscript.* apud *Murator. pag.* 981, *n.* 9. Incrementum maximum. Hoc nomine fortasse vocatur filius annorum undecim, cui ille titulus positus fuit. Altera *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arval. pag.* 425. Niceratus conjugibus fecit, & sibi et duobus incrementis Victori & Chrysomallo. Hi tamen fortasse fuerunt illius alumni, nam *pædagogus* ipse dicitur.

¶ Est etiam idem ac nutrimentum. *Fronto* apud *Putsch. pag.* 2198. Alitudo incrementum corporis, alimentum incrementum infantis.

INCREPITO, in fin. adde: ¶ Est etiam excitare, hortari. *Virgil.* 1. *Æn.* *v.* 742. Tum Bitiæ dedit increpitans: ille impiger hausit Spumantem pateram, & pleno se proluit auro. *Servius* exponit *inclamans*. *Vulpius* ad *Propertii loc. cit.* refert ad crepitum vini in libatione humi fusi. Alii explicant, *increpitans moram ad bibendum*, sed simpliciter intelligendum est, *Instans ut ipse biberet*.

INCULPATUS, in fin. adde: *Cod. Justinian. l.* 8. *tit.* 4. *leg.* 1. Inculpata tutela. *h. e.* defensio licita, quæ fit sine culpa, cum quis injuste impetitur.

INCURRO, in fin. adde: ¶ *Incurrere mulierem* est cum ipsa concumbere. *Apul.* 10. *Met. pag.* 723. *Oudend.* Verebatur mater, ne quo casu caloris juvenalis impetu lapsus nescius nesciam sororum incurreret. ¶ Particip. *incursurus* apud *Liv. l.* 29. *c.* 5. Dixit, extemplo infestos utrimque exercitus in agrum suum incursuros.

INCURSIM, in fin. adde: *Cornel. Fronto ad Aurel. Cæsar. lib.* 2. *ep.* 3. Compertum & traditum est, sanguinem, ubi abundet, incursim detrahendum, postea pedetentim esse reparandum.

INDAGANTER, in fin. adde: Ita nonnullæ editiones, sed *Gesnerus* & *Schneiderus* ex optimis Mss. reposuerunt *indagantem*.

INDAGO, as, *in* fin. adde: ¶ Particip. *indagaturus* apud *Apul.* 8. *Met. pag.* 512. *Oudend.* Die quadam Tlepolemus indagaturus feras.

INDECENTER, in fin. adde: *Senec. epist.* 27. Nunquam vidi hominem beatum indecentius.

INDEFENSA, in fin. adde: *Sil. l.* 6. *v.* 652. Campania bellum indefensa recepit.

INDESCRIPTUS, lin. 3. post *in descriptis* adde: *Schneiderus* tamen cum *Pontedera* præfert *indiscretis*, quæ ab *indescriptis* diversa & huic loco aptæ sunt, nam eas *Columella* opponit discretis seminibus; ipse vero *Bened. Del Bene* optime vertit *non differenziate*.

INDICO, in fin. adde: ¶ Particip. *indicans, indicaturus, indicandus* apud *Liv. lib.* 22. *c.* 1. Petitus principum insidiis, ipsorum inter se fraude eosdem, quos indicantium. & *lib.* 8. *c.* 18. Ancilla quædam indicaturam se ae causam publicæ pestis, professa est. *Val. Max. l.* 3. *c.* 3. *ext.* 3. Indicandorum consciorum gratia.

INDICUS, in fin. adde: *Vitruv. l.* 7. *c.* 11. quod *Plinius* vocat absolute *Indicum*, ipse appellat *colorem Indicum*.

* INDIFFICULTER, adverb. *facilmente*, non difficulter. *Claud. Mamert. de statu anim. l.* 1. *c.* 21. *ante med.* Aquas indifficulter haurimus.

INDIGESTUS, in fin. adde: ¶ Est etiam non concoctum, non *digerito*. *Macrob.* 7. *Saturn. c.* 7. *ante med.* Indigestum est enim & crudum, quod egeritur (e corpore muliebri), & quasi infirmum effluit. *h. e.* menstruum.

INDISCRETUS, lin. 5. post *indiscreta feris* adde: ¶ Indiscretum nomen idem est ac indifferens. *Cels. l.* 4. *c.* 3. Priorem morbum Græci ἀνεύθετον, insequentem ἐμπρόσθοτονον, ultimum τέτανον appellant: quamvis minus subtiliter quidam indiscretis his nominibus utantur.

* INDISJUNCTIM, adverb. *di seguito*, non disjunctim, continuo. *Claud. Mamert. de statu anim. l.* 1. *c.* 12. *a med.* Indisjunctim namque mox adjicit, ac dicit &c.

INDORMIO, in fin. adde: ¶ Peculiare est illud, quod legitur in *Fragm. Inscript. recens erutæ*. T. Curvius, T. L. Heliades, in quo numquam indormivit timor, V. *Florentin. Ephemer.* ann. 1785. *col.* 580.

INDUBITATUS, in fin. adde: *Ulpian. Dig. lib.* 43. *tit.* 13. *n.* 8. Æstatis fluxus indubitatior est.

INDUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *inducens, inducturus* apud *Cels. l.* 5. *c.* 26. *sect.* 21. Medicamentis inducentibus crustam non est utendum. *Hirt. de B. Afr. c.* 90. Edicit, se bonorum venditionem inducturum.

* INDUCTURA, æ, f. idem ac inductio, appositio. *Cæl. Aurel. Acut. lib.* 3. *c.* 17. *ante med.* Cum grave quisquam cataplasma apponendum putavit, ex plurima atque corpulenta inductura. *h. e.* ex multa & copiosa materia.

INDUMENTUM, in fin. adde: ¶ Translate *Prudent. Cath.* 10. *v.* 99. Patres carnis indumenta sumunt, eque bustis prodeunt. *h. e.* e mortuis resurgunt, corpus assumendo.

INDURO, in fin. adde: ¶ Particip. *indurans* apud *Plin. l.* 8. *c.* 52. Sues indurantes arborum attritu costas.

* INEFFRENATUS, a, um, *sfrenato*, sine freno, infrenatus. *Collat. Mosaic. et Roman. Leg. tit.* 6. *c.* 4. Nemo audeat ineffrenatis cupiditatibus obedire.

* INEFFABILITAS, atis, f. *Ineffabilità*. *Augustin. epist.* 147. (*al.* 112.) *c.* 13. Necesse est abstrahi ab hac vita mentem, quando in illius ineffabilitatem visionis assumitur.

* INEFFUSUS, a, um, adject. *raccolto*, non effusus. *Apul.* 2. *Met. pag.* 129. *Oudend.* Sed, ut mihi morem plenius gesseris, ineffusum laxa crinem, & capillo fluenter undante ede complexus amabiles. Alii legunt eodem sensu *in effusum laxa crinem*, ita ut *laxa* non verbum, sed nomen sit.

INEMPTUS, in fin. adde: *Tacit.* 2. *Hist. c.* 60. Vitellius dedit consulatum Simplici innoxium & inemptum.

INERRO, in fin. adde: ¶ Cum accusativo. *Apul.* 10. *Met. pag.* 734. *Oudend.* Puelli puellæque dispositis ordinationibus decursus ambitus inerrabant, nunc in orbe flexuosi, nunc in obliquam seriem connexi. *h. e.* saltantes choreas ducebant.

INERUDITUS, in fin. adde: ¶ Translate *Quintil. lib.* 1. *c.* 12. *extr.* Quanto plus delectationis habiturus, quam ex ineruditis voluptatibus?

INESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *inescandus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 13. Inescandæ multitudinis causa.

INEXERCITATUS, in fin. adde: ¶ Item iners, qui vitam minime laboriosam degit. *Cels.* in *præf. ad fin.* Famem facilius fert inexercitatus quam exercitatus homo. (*Id. l.* 5. *c.* 26. *n.* 6. Facilius sanescit exercitatus, quam iners).

INFANTIA, in fin. adde: ¶ Translate *Juven. sat.* 10. *v.* 199. *de sene.* Madidique infantia nasi. *h. e.* destillatio nasi in senectute, ut in infantia esse solet.

INFANTILIS, in fin. adde: Idem ac juvenilis. *Apul.* 5. *Met. pag.* 343. *Oudend.* Hic adhuc infantilis uterus gestat nobis infantem alium. Loquitur Cupido ad Psychen admodum juvenem & jam gravidam.

* INFATUATUS, a, um, *infatuato*, fatuus & stolidus factus. *Lactant. l.* 1. *c.* 5. *extr.* Nisi eos retrorsum infatuata pravis opinionibus consuetudo rapuisset. Sic legit *Bunemannus*, *Heumannus*, & optimæ editiones; olim legebant *infucata*.

INFECUNDUS, in fin. adde: *Sallust.* in *Jugurth. c.* 17. Ager frugum fertilis, bonus pecori, arbori infecundus.

INFERO, lin. antep. pro *Maxim.* lege *Cuj.* In fin. adde: ¶ Particip.

¶ Particip. *illaturus* apud *Liv. lib.* 21. c. 2. Ut appareret, Hamilcare duce Pœnos arma Italiæ illaturos esse.

INFESTO, lin. 10. | 11. post *guastare* adde: *Cels. l.* 4. *c.* 1e. (*al.* 19.) Si exolceratio stomachum infestat.

INFIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *infigendus* apud *Plin. l.* 5. *ep.* 20. *init.* Quæ sint inculcanda, infigenda, repetenda.

INFLATE, lin. 5. *Translate*, & quæ sequuntur, rectius ita dispone: Translate *Cæs. l. c. de B. civ. c.* 17. Atque hæc ad eum latius atque inflatius Afranius perscribebat. Adde *lib.* 3. *c.* 79. Latius, inflatiusque multo, quam res erat gesta, fama percrebuerat.

INFLECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *inflectens* apud *Catull. carm.* 64. v. 256. Evoe bacchantes, evoe, capita inflectentes.

INFLO, in fin. adde: ¶ Particip. *inflans* apud *Ovid. de medic. fac.* v. 70. Et simul inflantes corpora frige fabas.

INFODIO, in fin. adde: ¶ Particip. *infodiens* apud *Sil. l.* 10. v. 236. Perfractæ candis æra Ossibus infodiens.

INFORMIS, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Senec. ep.* 94. *a med.* Nihil est illis (metallis), dum fiunt, & a fæce sua separantur, informius.

INFORMO, in fin. adde: ¶ Particip. *Informaturus* apud *Claudian.* 3. *de rapt. Proserp.* v. 331. Noctivagu tædas informatura labori.

* INFRENDIS, e, adject. *Lactant.* ad *Stat. Theb. l.* 5. v. 663. Infrendere est dentes dentibus quatere, ut *Virgil.* Dentibus infrendens. Infantes enim sine dentibus infrendes dicuntur.

INFRICTIO, in fin. adde: *Leonard. Targa* contendit legendum esse *frictionem*, ideoque illam vocem e Latio eliminandam.

INFRINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *infringens* apud *Stat.* 2. *Theb.* v. 556. Infringens cautibus manus.

INFULATUS, in fin. adde: *Prudent. cathem.* 9. v. 5. Christus est, quem rex sacerdos adfoturum Infulatus concinebat voce, chorda & tympano. *h. e.* rex David.

INFUNDO, in fin. adde: ¶ Particip. *infundendus* apud *Cels. l.* 1. *c.* 3. Multa aqua per caput infundenda.

* INGEMINATIO, onis, f. *raddoppiamento*, actus geminandi. *Mall. Theodor. de metr. c.* 2. Matrum unius pedis ingeminatione expletur.

INGERO, in fin. adde: ¶ Particip. *ingerendus* apud *Cels. l.* 5. *c.* 27. *n.* 12. Vinum merum calidum cum ruta quamplurimum ingerendum est.

* INHAMO, as, ave, a. 1. hamo involvo. *Sidon. l.* 9. *ep.* 9. *a med.* Ligati syllogismis uncatis, volubilam tergiversantum linguam inhamantibus.

INIGO, lin. 3. post *usurpatum* adde: *Fronto ad M. Aurel. l.* 1. *ep.* 7. Equum in oves inigo; oves constarnatæ dispergantur.

INJICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *injiciens*, *injecturus*, *injiciendus* apud *Cic. de nat. Deor. lib.* 1. *c.* 20. *ante med.* In quam (magnitudinem regionum), se injicians animus & intendens late longeque peregrinatur. & *pro Cæcin. c.* 2. Sperarunt, se injecturos vobis causam deliberandi. *Cels. l.* 5. *c.* 26. *n.* 23. Utraque neque nimis rara, neque nimis crebra injicienda est.

INIMICO, in fin. adde: *Sidon. l.* 5. *ep.* 19. *init.* Quod vos nosque inimicasset.

INITIATUS, initio carens. In 2.ª edit. corrige

ININITIATUS, initio carens.

INITIALIS, in fin. adde: ¶ *Initialis* substantivorum more In præclaro *Lapide Albano in Ephemer. Florent. an.* 1757. *col.* 220., & apud *Marinium Inscript. Alban. p.* 12. Imp. Cæs. L. Aurelio Commodo, M. Plautio Quintillo Cos. Initiales Collegii Silvani Aureliani &c. Refert hic Lapis indicem gladiatorum, qui Silvani sacris, ut videtur, initiati erant; Curatores deinde ejus Collegii nominat; tum demum gladiatorum ipsorum decurias quatuor. Alii tamen *Initiales* appellatos putant præsides ipsos Collegii urbani gladiatorum.

INITUS, us, lin. 3. post *appetere* adde: *Ovid.* 4. *Fast.* v. 94. *de Venere*. Perqua suos initus continet omne genus.

INNOVATUS, in fin. adde: *Inscript. in Ephemer. Florent. an.* 1789. *col.* 454. quæ est anni a Chr. nato CCXVIII. Villa fundi Barbani a solo innovate &c.

INNUBO, lin. 4. post *quæ innupsisset* adde: *Ovid.* 7. *Met.* v. 856. Ne thalamis Auram patiare innubera nostris.

INNUO, in edit. 2.ª lin. 5. pro *innumero vobis* lege *innuero vobis*.

INOCCIDUUS, lin. 3. post *inestinguibili* adde: *Arnob. l.* 2. *ante med. pag.* 68. Vita continua & inocciduа.

INORNATE, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Fronton. in supplem. ep. e. l.* 2. *ad Verum*. Res expeditius & inornatius scripsit Paterculus.

INQUINO, in fin. adde: ¶ Particip. *inquinans* apud *Cic. de Fin. l.* 5. *c.* 8. Obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis.

INQUIRO, in fin. adde: ¶ Particip. *inquirens*, *inquirendus* apud *Cic. de cl. orat. c.* 82. Nimium inquirens in se. *Justin. l.* 3. *c.* 4. Ad sedes inquirendas proficiscuntur.

INSCITIA, in fin. adde: ¶ Plural. *inscitiæ* apud *Fronton. in princip. histor. fragm.* 2. Sed forte temere Syrorum munditias introspicere, & Pannoniorum inscitias.

INSCIUS, in fin. adde: ¶ Passive etiam usurpatur pro ignoto, non cognito. *Apul.* 5. *Met. pag.* 368. *Oudend.* Psyche, inscio quodam tramite, accedit quamdam civitatem.

INSECO, in fin. adde: ¶ Particip. *insecandus* apud *Colum. l.* 9. *c.* 15. Insecandi sunt favi.

INSIDIOR, in fin. adde: ¶ Particip. *insidiaturus* apud *Hirt. de B. Afr. c.* 65. Cum magno equitatu, levique armatura insidiaturus locis idoneis consedit.

INSIGNITER, in fin. adde: ¶ Superlat. *insignissime* est *Hieronym. in Chron. Euseb.* ad *ann. Chr.* 46. Clodius Quirinalis rhetor Arelatensis Romæ insignissime docet.

* INSIGNITOR, oris, m. *intagliatore di gemme*, qui lapides insculpit. *Augustin. de civit. Dei l.* 21. *c.* 4. Adamantem lapidem multi apud nos habeat, & maxime aurifices, insignitoresque gemmarum, qui lapis nec ferro, nec igni, nec alia vi ulla perhibetur, præterquam hircino sanguine, vinci.

INSIMULO, in fin. adde: ¶ Particip. *insimulaturus* apud *Plaut. Amph.* 3. *c.* 21. Nisi, etiam hoc falso dici, insimulaturus es.

* INSINUATRIX, icis, f. quæ insinuat. *Augustin. epist.* 110. (*al.* 135.) *n.* 1. Epistola rem quidem mihi in te notissimam insinuavit; verumtamen etsi non mihi rei novæ insinuatrix, nova tamen rescriptorum exactrix fuit.

INSOLESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *insolescens* apud *Tacit.* 2. *Ann. c.* 75. Neque ipse gaudium moderans, & magis insolescente Plancina.

INSOLUBILIS, lin. 1. post *non potest* adde: *Macrob. in Somn. Scip. l.* 1. *c.* 6. *ante med.* Insolubili inter se vinculo elementa devinxit. ¶ *Senec.* &c.

* INSOLUTUS, a, um, non solutus. Insoluta *loca* quæ sint, explicat *Aggen. in Frontin. de limit. agr. pag.* 49. *Goes.* Loca insoluta dicuntur, quæ aut in saxosis & sterilibus locis sunt, aut in paludibus, ubi nulla potuit exerceri cultura.

* INSOMNIETAS, atis, f. idem ac insomnia. *Theodor. Priscian. l.* 2. *c.* 1. Febris procurat capitis doloram, linguæ asperitatem, aliquando insomnietates.

* INSPECTRIX, icis, f. quæ inspicit. *Ambros. ep.* 5. (*al.* 64.). Legimus etiam in veteri Testamento obstetrices, sed non inspectrices; ad parturientes ingrediebantur, non ad virgines; ut partus susciperent, non ut pudorem examinarent.

INSPICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *inspiciens*, *inspecturus* apud *Justin. l.* 6. *c.* 1. Ea est procul inspicientibus natura loci. *Virgil.* 2. *Æn.* v. 47. Fabricata est machina Inspectura domos.

* INSPICIUM, i, n. idem ac inspectio. *Tertullian. carm. advers. Marcion. l.* 1. v. 1e. Posse videre Extorum inspiciis.

INSTITUO, in fin. adde: ¶ Particip. *instituens*, *instituendus* apud *Val. Max. lib.* 5. *c.* 9. *n.* 3. Instituens heredem. & *l.* 2. *c.* 4. *n.* 4. instituendorum ludorum causa.

INSTRUCTURA, in fin. adde: ¶ Translate *Fronto ad M. Cæs. l.* 1. *ep.* 1. Ut in compositionis instructura æqua mollitia sit delictum, quam in sententia impudenti.

INSTRUO, in fin. adde: ¶ Particip. *instruens* apud *Catull. carm.* 21. v. 7. Instruens insidias.

INSUAVIS, lin. 6. post *h. e. littera A.* adde: *Non littera A sed R.* Vide *A in Appendice*.

* INSUFFLATIO, onis, f. actus insufflandi. *Cæl. Aurel. Tard. lib.* 1. *c.* 4. Aceti insufflatio naribus. *Hieronym. epist.* 61. Deus per gratiam propriæ insufflationis ei (homini) animam tribuit.

INSULTO, in fin. adde: ¶ Particip. *insultaturus* apud *Suet. in Cæs. c.* 22. Jactavit se proinde ex eo insultaturum omnium capitibus.

INSUPERATUS, in 2.ª edit. lin. 2. pro *cuncta* lege *cunctas*.

* INSUTUS, us, m. actus insuendi. *Apul.* 7. *Met. pag.* 352. *Oudend.* Quos (aureos) insutu laciniæ concaverat. Alii legunt, quos insutus laciniæ.

* INTARDATUS, a, um, moram trahens, idem ac intardens. *Cæl. Aur. Tard. l.* 2. *c.* 3. *extr.* Intardata corporibus amovere atque excludere.

INTEGO, in fin. adde: De hac significatione, ac de Lapide Gruteriano, ex quo desumitur, *Maffejus in Art. Crit. Lap. l.* 3. *c.* 4. vehementer dubitat. At dubitationem omnem sustulit *Marcellus de stil. Lat. Inscript. pag.* 442. qui etiam

integere

integere non jam idem esse dicit ac *viam sternere*, vel *munire*: verum de via fornicata sermonem esse in eo Lapide optime existimat; id enim locus indicat, in quo allata Inscriptio adhuc Tiburi est, camera tectus perpetua. De via Fornicata, quæ Romæ fuit vide in V. *Fornicatus*.

INTEGRE, in fin. adde: ¶ Compar. *integrius* apud *Cic. pro Mil. c.* 22. *extr.* Quid hac quæstione dici potest integrius, quid incorruptius?

INTELLIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *intellecturus* apud *Ovid.* 3. *Trist. el.* 14. *v.* 40. Intellecturis auribus utor.

INTEMERANDUS, lin. 2. pro *l.* 5. *v.* 462. lege *l.* 5. *v.* 642.

* INTENDITUS, a, um, *teso*, idem ac intensus. *Fronto de fer. Alsiens. ep.* 3. Quis arcus perpetuo intenditus, quæ fides perpetuo strictæ sunt?

* INTERANNIENSES, ium, m. populi, qui incolebant urbem nomine Interanniensia in Lusitania. *Plin. l.* 4. *c.* 21. *sect.* 35. & *Inscript.* apud *Gruter. pag.* 162. *n.* 3.

* INTERBLANDIENS, tis, comm. idem ac blandiens. *Augustin.* 9. *Confess. c.* 12. Obsequiis meis interblandiens appellabat me pium.

* INTERCATIENSIS, e, adject. qui ad Intercatiam pertinet, urbem in Hispania Tarraconensi. *Plin. lib.* 37. *c.* 1. *sect.* 4. Intercatiensem illum, cujus patrem &c. *Id. lib.* 3. *c.* 3. *sect.* 4. Intercatienses vocat cives illius urbis.

INTERCIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *intercidendus* apud *Cels. lib.* 5. *c.* 26. *sect.* 21. Venæ, quæ sanguinem mittant, duobus locis deligandæ, intercidendæque sunt.

INTERCIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *intercipiendus* apud *Liv. lib.* 30. *c.* 3. Classem paratam ad commeatus intercipiendos habebant.

INTERCLUDO, in fin. adde: ¶ Particip. *intercludendus* apud *Cic. post red. ad Quir. c.* 5. Inimici mei flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt.

* INTERCREATUS, a, um, idem ac intercollectus. *Cæl. Aur. Tard. l.* 5. *c.* 2. *ante med.* Denique augmento passionis intercreatus humor.

INTERDICO, lin. 42. post *aut aqua aut igni interdicamur* adde: ¶ Etiam absolute *interdicere alicui* idem est ac *interdicere alicui aqua et igni*. *Ampel. c.* 42. Quo terrore victus senatus Mario, totique factioni ejus interdixit. *h. e.* eos exsules fecit, ut ait de eadem re *Vellej. l.* 2. *c.* 19.

INTEREO, in fin. adde: ¶ Particip. *interimendus* apud *Vellej. lib.* 2. *c.* 58. Quem cum simul interimendum censuisset Cassius.

INTERFATIO, in fin. adde: *Cic. pro Sex. c.* 37. Sed etiam contra verba atque interfationem legibus sacratis esse armatum putaret. Ita habet edit. *Ernesti*, alii legunt *intercessionem*, vel *interpellationem*.

INTERFEMINEUM, in fin. adde: & *Novius* apud *Non. c.* 10. *n.* 10. Cum natus arrivit matri interfeminia fortiter.

* INTERJECTURA, æ, f. eadem ac interjectio. *Frontin. de colon. pag.* 135. *Goes.* Sunt & per recturas positæ interjecturæ.

INTERIOR, lin. 7. 18. post *le interiora* adde: *Cels. l.* 1. *c.* 1. Facilius omnium interiorum morbi, curationesque in notitiam venient, si prius eorum sedes breviter ostendero.

INTERMICO, in fin. adde: *Apul. de deo Socrat. ante med. pag.* 43. *Elmenh.* Rapidissimo coruscamine lumen candidum intermicare. *Lactant. l.* 6. *c.* 20. Intermicantibus astrorum luminibus.

INTERMINUS, in fin. adde: *Apul. de mundo init. pag.* 57. *Elmenh.* Agens stellarum choros intermino lapsu.

INTERMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *intermissurus*, *intermittendus* apud *Cæs. de B. civ. l.* 1. *c.* 10. Non intermissuros consules, Pompejumque delectus. *Cels. lib.* 3. *c.* 22. Post cibum intermittenda hora.

* INTERMOVEO, es, ere, a. 2. inter duco. *Symmach. l.* 8. *ep.* 69. Rusticari te asseris, & ducendis vitibus aut arboribus inserendis crudam senectutem fovere; non hoc litteræ tuæ sapiunt; alios sulcos stilo intermoves, alios ordines pangis.

INTERNITEO, in fin. adde: *Curt. l.* 3. *c.* 3. *a med.* Gemmæ internitentes.

INTERNOSCO, in fin. adde: *Plaut. Amph. prol. v.* 140. Nunc internosse ut nos possitis facilius. *Internosse* est syncop. pro *internovisse*.

INTERNUNTIUS, in fin. adde: ¶ Cum genitivo more adjectivi. *Apul.* 9. *Met. pag.* 612. *Oudend.* Anus quædam adulteriorum internuntia.

* INTERPOLAMENTUM, i, n. id quod immiscetur, interpolatur. *Claud. Mamert. de statu anim. præf.* Sicque adjectis nostris aliquot sine aliorum interpolamento finem liber accepit.

INTERRASILIS, in fin. adde: *Venant. Fortunat. l.* 2. *carm.* 31. *v.* 15. Hic sculptæ cameræ decus interrasile pandet.

INTERRUMPO, in fin. adde: ¶ Particip. *interrumpendus* apud *Curt. l.* 5. *c.* 2. Interrumpendæ sunt res Asiæ.

INTERSCAPILIUM, in fin. adde: ¶ Legitur etiam *interscapulum* apud *Cæl. Aurel. Tard. l.* 1. *c.* 4. Cucurbitulæ apponendæ stomacho atque thoraci; & interscapulis, atque præcordiis.

INTORQUEO, in fin. adde: ¶ Particip. *intorquendus* apud *Tacit. Ann. l.* 14. *c.* 36. Ita se ad intorquenda pila expedierat vetus miles.

* INTREPIDANS, antis, particip. a verbo inusitat. *intrepido*, idem ac intrepidus, non trepidans. *Inscript.* apud *Paulovich. Marmor. Macarens. pag.* 61. D. M. Licinia Prima, & Licinius Gerontius, Crescenti conjux, & filius adhuc intrepidantis ætatis patri.... hunc titulum posuerunt.

INTRO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *intraturus*, *intrandus* apud *Liv. l.* 9. *c.* 36. Abhorrebat ab fide, quemquam Ciminios saltus intraturus. *Ibid.* Regio quæ intranda erat.

* INTRODUCTORIUS, a, um, adject. qui introducit. Translat. *Cassiodor. divin. lection. c.* 24. Post introductorios libros auctoritatem cum expositoribus suis sedula intentione curramus.

INTRORSUM, lin. penult. post *nudantur* adde: *Horat.* 1. *epist.* 16. *v.* 44. Sed videt hunc omnis domus, & vicinia tota introrsus turpem.

INTUS, lin. 15. | 16. post *Rhenum* adde: ¶ Cum genitivo *Apul.* 8. *Met. pag.* 587. *Oudend.* Intus ædium audito ruditu men. *h. e.* intra ædes.

* INTROVOCATUS, a, um, *chiamato dentro*. *Apul.* 8. *Met. pag.* 539. *Oudend.* Introvocata Charite invadit, ac supersistit sicarium.

INVADO, in fin. adde: ¶ Particip. *invasurus*, *invadendus* apud *Liv. l.* 10. *c.* 35. Jam invasuros castra Samnitem credentibus. & *l.* 33. *c.* 44. Spes orta Ægypti invadendæ.

* INVECTRIX, icis, f. quæ invehit. *Ambros. epist.* 63. (*al.* 71.) *n.* 3. Etsi (Epicurus) neget invectricem mali esse voluptatem Mss. habent minus recte *inventricem*.

INVEHO, in fin. adde: ¶ Idem ac invado. *Prudent. περὶ στεφ. l.* 10. *v.* 404. Quis hos sophistas error invexit novus, Qui non colendos Divos esse disputent? ¶ Particip. *invehendus* apud *Sueton. in Claud. c.* 18. Nihil non excogitavit ad invehendos etiam in tempore hiberno commeatus.

INVENIO, in fin. adde: ¶ Particip. *inventurus* apud *Tacit. Hist. l.* 4. *c.* 20. Sin arma occurrant, ferro viam inventuros.

INVERECUNDUS, in fin. adde: ¶ Tertia syllaba apud *Horat. loc. cit.* longa est, at brevis apud *Venant. Fortun. de vita S. Mart. l.* 2. *v.* 393. Irruit in medios clamoribus inverecundus.

INVERSUS, in fin. adde: ¶ *Inversum* adverbii more. *Solin. c.* 8. Surculis inversum superpositis.

INVETERO, lin. 14. post *præteritis* adde: *Cels. l.* 3. *c.* 13. Si res inveteraverit. *Id. l.* 3. *c.* 13. Si malum inveteravit, non nisi magna mole discutitur.

* INVIO, adverb. sine via. *Fronto de oration. l.* 2. *fragm.* 4. Perviam potius, ad vestigandum, quam invio progredimur. *h. e.* eo, ubi nulla via est.

* INVISE, adverb. *invisibilmente*, invisibiliter. *Fulgent. Mythol. l.* 3. *c.* 6. Ut invise vespertinus advenerat, ita in crepusculo incognitus etiam discedebat. Loquitur de Cupidine, qui vesperi ad Psichen invisus se conferebat. Sunt tamen, qui legendum putent *invisus*. Viderint eruditi.

INVITAMENTUM, in fin. adde: ¶ Proprie usurpat *Apul. in Apolog. pag.* 322. *Elmenh.* Filia autem per adolescentulos ditiores invitamento matris suæ circumlata, quibusdam etiam procis ad experiundum permissa.

* INVITATRIX, icis, f. *invitatrice*, quæ invitat. *Symmach. l.* 1. *ep.* 59. *init.* Placet hortatio invitatrix religionis.

INVITO, in fin. adde: ¶ Particip. *invitandus* apud *Suet. in Calig. c.* 41. Misit circum fora & basilicas nomenclatores ad invitandos in libidinem juvenes, senesque.

INVITUS, in fin. adde: ¶ Comparat. *invitior* apud *Plaut. In novis fragm. Cistellariæ pag.* 19. Nam sola nulla invitiòr solet esse.

INUMBRO, col. 2. lin. 4. 13. pro *Plin. Apul. l.* 5. lege *Apul. Met. l.* 5.

INUNCO, in fin. adde: ¶ Particip. *inuncandus* apud *Apul. in Apol. pag.* 293. *Elmenh.* Instrumenta non falcibus metenda, sed hamis inuncanda.

* INVOLUNTARIE, adverb. *involontariamente*, coacte, contra voluntatem. *Marcian. Dig. lib.* 1. *tit.* 3. *leg.* 2. Coercitio eorum, quæ sponte, vel involuntarie delinquuntur. Animadvertas tamen velim his verbis translatum fuisse a *Marciano*, vel ab antiquo aliquo auctore, locum *Demosthenis in orat. advers. Aristogit.* qui ita ea habet: ἐπανόρθωμα δὲ τῶν ἑκουσίων, καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων.

INVOLVO, in fin. adde: ¶ Particip. *involvendus* apud *Cels. l.* 2. *c.* 17. Curiosa involvendus vestimentis is est.

INURGEO, in fin. adde: *Apul.* 8. *Met. pag.* 536. *Oudend.* Pergit linguæ sauciantis improbos susurros inurgere.

JOCOSE,

JOCOSE, in fin. adde: *Horat. 1. sat. 4. v. 105.* Liberius si Dixero quid, si forte jocosius, hoc mihi juris Cum venia dabis. Nisi malis *jocosius* esse nomen comparativum neutrius generis.

* IRREQUISITUS, a, um, *non ricercato*, non quæsitus. *Sidon. l. 9. epist. 3.* Custodias aggerum publicorum nequaquam tabellarius traasit irrequisitus.

IRRIDENTER, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Fronton. de oration. l. 1. fragm. 5.* Quisquam vereri potest, quem irridentius contempserit?

IRRIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *irrigandus* apud *Justin. l. 11. c. 10.* Cum operam oblocare ad puteos exhauriendos, hortosque irrigandos solitus esset.

* IRRITATE, adverb. idem fere ac irate, cum frequenti incitatione. *Ammian. Marcellin. l. 22. c. 15. in med.* Trochilus genas ejus (crocodili) irritatius titillando pervenit adusque ipsam vicinam gutturis.

IRRITO, in fin. adde: ¶ Particip. *irritandus* apud *Liv. l. 31. c. 5.* Opportune irritandis ad bellum animis litteræ allatæ. ¶ *Irritassis* antique pro *irritaveris* apud *Plaut. Amph. 1. 1. 298.* Num si me irritassis, hodie lumbifragium hoc auferes?

IRRORATUS, in fin. adde: *Cels. l. 5. c. 16. sect. 8.* Sudores tenues, malique odoris tamquam irrorato corpore oriuntur.

IRRORO, in fin. adde: ¶ Particip. *irrorandus* apud *Cels. l. 7. c. 19. a med.* Bis die tantum aceto irroranda lana, vel spongia.

IRRUMPO, in fin. adde: ¶ Particip. *irrupturus* apud *Tacit. in Agric. c. 25.* Interim cognoscit, hostes plurimis agminibus irrupturos.

IRRUO, in fin. adde: ¶ Particip. *irruens* apud *Curt. l. 10. c. 3.* Ut non modo nullus ex omnibus irruenti regi restiterit.

ISODOMON, in fin. adde: Structuræ genus, isodomon appellatum, simile est illi, quod Romani vocabant reticulatum, quia nempe retis quodammodo speciem exhibebat, quadratis enim, nec ideo jacentibus, sed in latus stantibus lapidibus construebatur. Pseudisodomon vero, quod Romani opus incertum appellabant; hoc non ordinatim dispositis, sed fortuito collocatis lapidibus struebant, ita ut impares & inæquales choriorum ordines exhiberet. Tertium vero genus, quod & emplecton & diamicton vocitabant (V. *Emplecton* & *Diamicton*), erat hujusmodi, ut in frontibus tantum politis saxis, reliqua, ita ut nata erant, cum materia, *h. e.* calce, collocata alternis alligarent in muri crassitudinem coagmentis, nec ullum intrinsecus cavum facerent, sed in unam crassitudinem murum consolidarent.

* ITATENUS, adverb. vox composita ab *ita* & *tenus*, *fino a tal segno*. *Claud. Mamert. de statu anim. lib. 2. c. 10.* Duoque ista itatenus uniuntur, ut sint indiscriminabilia. Sæpius utitur hac voce hic auctor, cujus loco rectius quispiam usurpaverit *illatenur*.

ITERO, in fin. adde: ¶ Translate *iterare mulierem* est iterum seu secundo eam inire. *Lamprid. in Heliogab. c. 24.* Mulieres nunquam iteravit, præter uxorem.

ITINERARIUM, lin. 3. post *habere perscripta* adde: *Id. ibid.* Usque eo ut solertiores duces itineraria provinciarum, in quibus necessitas geritur, non tantum annotata, sed etiam *picta* habuisse firmentur, ut non solum consilio mentis, sed veram adspectu oculorum viam profecturis eligerent. *Itineraria annotata* sunt ea, quæ loca eorumque distantias habent notata, ut *Itinerarium Antonini*, & *Hierosolymitanum*; *picta*, quæ ipsa loca oculis repræsentant, ut *Tabula Peutingeriana*.

ITHYPHALLUS, in fin. adde: *Arnob. lib. 5. pag. 176.* In Liberi honorem patris ithyphallos subrigit Græcia, & simulacris virilium fascinorum territoria cuncta florescunt.

JUBEO, col. 2. lin. pæn. post *pilas ex lapide*, &c. adde: ¶ Veteres Latini scribebant *jusi* pro *jussi*: nam ait *Quintil. l. 1. c. 7. a med.* Atqui paulum superiores etiam illud, quod nos gemina *s* dicimus, *jussi*, una dixerunt, *jusi*.

JUCUNDE, in fin. adde: *Cic. de fin. l. 1. c. 22.* Cur non jucundissime vixerit?

JUCUNDUS, lin. 23. | 24. pro *materia* legendum *aqua*, mox pro *morbida* lege *tepida*.

* JUDICIALITER, adverb. cum judicio. *Sidon. l. 5. ep. 156.* Bibliopolam vestrum non gratiose, sed judicialiter expertus insinuo.

JUDICO, in fin. adde: ¶ Particip. *judicans*, *judicaturus*, *judicandus* apud *Justin. l. 5. c. 7.* Miseriorem incolumium, quam amissorum fortunam judicantes. *Cæs. de B. Gall. l. 1. c. 40.* De itinere ipsos brevi tempore judicaturos. *Cic. 1. Verr. c. 10.* Homo in rebus judicandis spectatus & cognitus.

JUGALIS, lin. 17. post *Trojæ exstitit* adde: ¶ *Jugalis* absolute pro marito. *Venant. Fortun. l. 6. carm. 2. v. 76.* O virgo miranda mihi, placitura jugali. Loquitur Venus de Brunichilde regina nuptias jam jam initura.

* JUGALITAS, atis, f. *unione*, conjunctio. *Fulgent. Mythol. l. 1. c. 15.* Quæ una eademque fervoris humorisque jugalitate gignuntur. Adde *l. 3. c. 7.*

JUGARIUS, in fin. adde: ¶ *Jugarius*, *a*, *um*, idem ac jugalis. *Hygin. fab. 183. de Solis equis.* Feminæ jugariæ. Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, quæ fulgitrua.

JUGATIO, lin. 1. post *alligatio* adde: *Cic. de senect. c. 15. de vitibus loquens.* Capitum jugatio.

* JUGUS, a, um, conjunctus. *Cato R. R. c. 10.* Vasa juga quinque. *Varro R. R. l. 1. c. 22.* hæc eadem *Catonis* verba repetit.

JUMENTARIUS, in fin. adde: ¶ *Medicus jumentarius* habetur in fragmento *Inscriptionis in quodam vico viæ Appiæ repertæ ann. 1785.* V. *Florentin. ephemeridas ejusdem anni col. 580.*

JUNCEUS, in fin. adde: ¶ Translate & jocoso *Plaut. Stich. 4. 2. 56.* Nam mihi intus potione juncea onerabo gulam. *h. e.* laqueo junceo mihi gulam frangam. Ita habet Cod. Ambrosian., cum editiones minus recte *vincea* legant.

* JUNCTOR, oris, m. qui mulas jungit ad rhedam, vel mulio tantum & lecticarius. *Alfen. Dig. lib. 50. tit. 16. leg. 203.* Quo in genere junctores, cubicularii, coci numerantur. Sunt qui legendum putant *unctores*, sed cum voces *adjunctor*, & *junctura* recte usurpentur, quippini etiam *junctores*? Pro hujusmodi voce pugnat etiam *Marinius Frat. Arval. pag. 824.*

JUNGO, in fin. adde: ¶ Particip. *jungens*, *juncturus*, *jungendus* apud *Sil. l. 5. v. 252.* Urgebat jungens convicia linguæ. *Liv. l. 29. c. 5.* Satis scire, Sp. Lucretium se cum M. Livio juncturum. *Justin. l. 29. c. 4.* Jungendæ societatis causa.

JUNIX, in fin. adde: *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval. pag. 212.* Felix Asinianus Bonæ Deæ votum solvit junicem albam libens animo.

JUNO, in fin. adde. ¶ *Juno Historiæ* videtur fuisse *Marinio Frat. Arval. pag. 369.* Historiæ Dea, vel Musa Clio. Junoni Historiæ Telephus & Priscus L. D. I.

JURATOR, in fin. adde: *Symmach. in orat. pro Synes. c. 5.* Dum juratoribus abuodat, dum meriti sui certus est, adhibuit petitorem, quem testem sibi alius reservasset.

JURIDICUS, in fin. adde: Quamquam illud sane probabilius, *Ægypti* præfectum Augustalem *judicem* dictum esse, ut eum appellat *Eutrop. l. 7. c. 7.*; præter hunc vero, juris dicendi causa, alium etiam in eam provinciam missum esse, qui *juridicus* diceretur: hunc enim *Straboo* appellat *Strobo l. 17.* & a præfecto distinguit. Erat præfectus loco Cæsaris; suberant illi primum juridicus, deinde Cæsaris procurator, tum ceteri. V. *Morcellum de stil. Inscript. Latin. pag. 167.*

JURISCONSULTUS, in fin. adde: ¶ Cum vero jurisconsultorum cavillationes plurimum molestiæ afferrent etiam antiquis Romanis, hinc in suis ipsi sepulcralibus titulis, ut longe ea abessent, sibi precabantur. *Inscript.* apud *Gruter. pag. 662. n. 5.* & fidelius ex ipso marmore apud *Marinium Inscript. Alban. pag. 63.* Huic monumento dolus malus abesto, & jurisconsultus. Huic formulæ gemina est ea, quæ legitur in quodam *Lapide* apud eumdem *Marioium ibid. pag. 64.* Ab iis omnibus dolus malus abesto, & jus civile. In alia vero apud *Gruter. pag. 903. n. 12.* Lis abeat.

JURISPERITUS, in fin. adde: ¶ Superlat. apud *Cic. in Bruto c. 39.* Ut eloquentium jurisperitissimus Crassus, jurisperitorum eloquentissimus Scævola putaretur.

JUSCELLUM, in fin. adde: *Venant. Fortunat. l. 6. carm. 10. v. 18.* Plus juscella coci, quam mea jura valent.

JUVENTUS, in fin. adde: *Champollion Figeac* in opere cui titulus: *Antiquités de Grenoble pag. 65. n. 19.* affert inscriptionem, quæ sarcophagum ornabat Sex. Julii Gordiani, qui Deæ Juventutis flamen fuisse dicitur. ¶ Princeps juventutis apud *Gruter. pag. 236. n. 11.* dicitur Drusus Tiberii frater, *h. e.* ordinis equestris. Nam, licet multi in eo ordine consenescerent, potior tamen equitum pars juvenes censebantur. V. *Norisium Cen. Pisan. Dissert. 2. c. 3.*, atque etiam *Morcellum de stil. Inscript. Latin. p. 60.*

K

* KOPPA, n. indeclin. nomen litteræ K. *Quintil. lib. 1. c. 4.* Et K, quæ & ipsa quorumdam nominum nota est: et Q, an cujus similis effectu specieque, nisi quod paulum a nostris obliquatur, Koppa apud Græcos nunc tantum in numero manet. Hæc enim nonaginta significat, quemadmo-

dum & ק apud Hebræos, quæ non solum potestate, sed etiam sono per quam simillima est.

L

LABEFACTO, in fin. adde: ¶ Particip. *labefacturus* apud *Liv. l.* 24. *c.* 20. Spe labefactandæ fidei.

LABELLUM, in fin. adde: *Auct. Priap. carm.* 2. *v.* 2. Horto carmina digna, non libello, Scripsi non nimium laboriose.

* LABORATIO, onis, f. *fatica*, labor. Utitur hac voce *Fronto princip. hist. fragm.* 7.

LABORO, col. 2. lin. 33.|34. *mens laborat*. Male hic *Forcellinus* cum *Lindenio* legit *laborat*; nam potius *labat* reponendum censet *Leon. Targa*: & ea quidem vera plura *Celsi* loca, in quibus hæc dicendi ratio habetur, id confirmant. In fin. adde: ¶ Particip. *laboraturus* apud *Marcell. Empir. c.* 36. Constat, eum non laboraturum podagræ dolore.

* LACESSITOR, oris, *m.* qui lacessit. *Isidor. Orig. l.* 10. *in littera L.* Lacessitor per translationem dictus a canibus vel a feris, quæ solent lacerando provocare.

LACESSO, in fin. adde: ¶ Particip. *lacessens*, *lacessiturus*, *lacessendus* apud *Liv. l.* 21. *c.* 11. Saguntini nec lacessentes, nec lacessiti per aliquot dies. & *l.* 28. *c.* 28. Nec populum Romanum, nec socios populi Romani ultro lacessituri bello. *Cæs. de B. Gall. l.* 8. *c.* 14. At Cæsar neque credentes tanto collis adscensu lacessendos judicabat.

LACRYMABILIS, in fin. adde: ¶ Lacrymis similis. *Arnob. l.* 7. *pag.* 233. Viscum est ex corticibus profluens, ita ut ex amygdalo, ceraso, lacrymabili destillatione coalescens.

LACTUCA, lin. 14. post *tit.* 14. *&c.* adde: & præsertim *Cels. l.* 2. *c.* 32. Lactuca, maximeque æstiva, cujus cauliculus jam lacte repletus est, somno apta est. In fin. adde: ¶ Alia est quæ lactuca marina dicitur, Græce autem τιθύμαλλος. *Cels. lib.* 5. *c.* 7. Lac lactucæ marinæ, quæ τιθύμαλλος a Græcis nominatur, exedit. *Colum. l.* 6. *c.* 15. Item si vomer crus sauciavit, marina lactuca, quam Græci τιθύμαλλον vocant, admixto sale imponitur.

LÆDO, in fin. adde: ¶ Particip. *læsurus* apud *Lucan. l.* 5. *v.* 151. Haud æque læsura ducem.

* LÆTATUS, a, um, adject. *rallegrato*, lætus factus. *Virgil.* 12. *Æn. v.* 841. Adnuit his Juno, & mentem lætata retorsit. *Sallust. in Jugurt. c.* 69. Ita Vagenses biduum modo ex perfidia lætati.

LÆTOR, in fin. adde: ¶ Etiam cum genitivo. *Virgil.* 11. *Æn. v.* 280. Nec veterum memini, lætorve malorum. More Græcorum genitivus est pro ablativo.

LANA, lin. 37.|39. *lib.* 31. *leg.* 68. corrige *lib.* 32. *leg.* 70.

LANARIUS, in fin. adde: ¶ Est & cognomen Romanum in familia Calpurnia. P. Calpurnius Lanarius apud *Cic.* 3. *de Offic. c.* 16. *post init.*

* LANCEOLATUS, a, um, adject. lanceola armatus. *Macer de plantagine v.* 5. Altera vero minor, quam vulgo lanceolatam Dicunt, quod foliis, ut lancea, surgat acutis.

LANGUENS, lin. 12.|13. post *languentior cubes* adde: Alii tamen, & quidem rectius pro *aut languentior* legunt *angue lentior*.

LANIO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *lanians* apud *Cic.* 1. *de Divin. c.* 47. *ex poeta*. Lanians se, castroque eneceturus.

LANIO, onis, in fin. adde: ¶ Joculariter *Plaut. Pseud.* 1. 3. 98. Lanios arcessam duos cum tintinnabulis. *h. e.* carnifices. & *Sedul. carm.* 2. *v.* 127. *ad Herodem*. Quis tibi tunc, lanio, cernenti talia sensus?

* LANUGINEUS, a, um, idem ac lanuginosus. *Apul. de herb. c.* 62. Foliis paulo majoribus, atque floccosis, vel lanugineis adnationibus.

LANIFICUS, lin. 3. post *stamina* adde: *h. e.* tres Parcæ.

* LAOCOON, ontis, m. Λαοκόων, fuit Priami regis & Hecubæ filius, vel Acœtis filius & Anchisæ frater, vel tandem Antenoris filius, Thymbræi Apollinis sacerdos. Cum Trojanos frustra admonuisset de fraude lignei equi a Græcis relicti, una cum duobus filiis a draconibus a Tenedo per maris fluctus agressis interemptus est. Quod Trojani idcirco factum putarunt, quia hastam in equum Trojanum immiserat. *Virgil.* 2. *Æn. v.* 41. & 201. *Hygin. fab.* 135.

LAPIDATIO, in fin. adde: ¶ Lapidatio fuit etiam supplicii genus apud Hebræos, tum etiam apud Macedones. Nam *Curt. lib.* 6. *ad fin.* Omnes ergo a Nicomacho nominatos, more patrio, dato signo, saxis obruerunt. Sed nullus est auctoris Latini locus, in quo ea vox hoc sensu fuerit usurpata.

LAPIDEUS, lin. 8. post *præ stupore & metu* adde: *Inscript. apud Maffej. Mus. Veron. pag.* 307. Pontem olim vetustate collapsum lapideum restituerunt. *Curt. l.* 5. *c.* 1. *a med.* Pons lapideus, flumini impositus, jungit urbem.

* LARGIMENTUM, i, n. largitas, largitio. *Fulgent. Mythol. l.* 1. *præf.* Quæ ampliora eveniunt, non hominis, sed divinum est largimentum.

LARGITER, in fin. adde: *Apul. in Apol.* Largiter aquæ superest mihi.

LARIDUM, in fin. adde: ¶ Adjective *laridus*, a, um. *Cod. Theodos. lib.* 8. *tit.* 4. *leg.* 17. Pro octoginta libris laridæ carnis, pro octogenis etiam libris olei, & pro duodenis modiis salis singuli solidi perferantur.

* LARISSENSES, ium, m. populi, seu incolæ urbis Larissæ, iidem ac Larissæi. *Liv. l.* 8 *c.* 31.

LATERENSIS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum in familia Juventiorum. Hinc M. Juventius Laterensis apud *Cic. pro Planc. c.* 1.

LATHYRIS, in fin. adde: ¶ Scribitur etiam *lathyr* apud *Seren. Sammon. v.* 1099. Aut herbæ succus, quæ fertur nomine lathyr. Alii tamen legunt *lichen*.

LATIAR, in fin. adde: *Cic. ad Q. Fratr. lib.* 2. *epist.* 4. *extr.*

LATINITAS, lin. 5.16. post *pro jure Latii* adde: *Cic. Att. l.* 14. *ep.* 12. *init.* Scis quam diligam Siculos. Multa illis Cæsar, neque me invito; etsi Latinitas erat non ferenda. *h. e.* jus Latii a Cæsare Siculis concessum.

* LATITIA, æ, f. *larghezza*, latitudo. *Inscript.* apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 119. L. Septimius Severinus Aug. Lib. fecit monimentum a solo cum agello concluso sibi & suis libertis libertabusque, posterisque eorum. Habet autem agellus conclusus latitiæ P. LXXV, longitiæ P. CXXXVII. H. L. E. N. H. *h. e.* hic locus exterum non habet, scilicet non recipit, non admittit.

LATIUS, in fin. adde: ¶ Absolute *Latium* pro *jus Latii*. *Tacit. Hist. l.* 3. *c.* 55. Fœdera sociis, Latium externis dilargiri. *Plin. l.* 5. *c.* 1. Latio dato. *Id. l.* 3. *c.* 2. *sect.* 3. Latio donata oppida.

LAVO, in fin. adde: ¶ Particip. *lavans*, *lavandus* apud *Liv. l.* 44. *c.* 6. Lavanti regi dicitur nuntiatum, hostes adesse. *Plin. l.* 8. *ep.* 18. Dantes lavandos, fricandosque præbebat.

* LAURENTIUS, a, um, idem ac Laurentius. *Virgil.* 10. *Æn. v.* 709. Multosve (apros) palus Laurentia. *h. e.* quæ prope Laurentum oppidum erat.

LECTICULA, in fin. adde: Perperam hic affertur locus *Martialis*, nam lecticulam haberet secundam brevem, cum certo constat longam esse. Hinc optimæ editiones habent *lectulus*.

* LECTUARIUS, a, um, ad lectum pertinens. *Non. c.* 14. *n.* 5. Plagæ, grande linteum tegmen, quod nunc toralem, vel lectuarium sindonem dicimus, quarum diminutivum est plagulæ.

LEGICREPA, in fin. adde: Si consulas *Burmannum in Antholog. Latin. Tom.* 2. *pag.* 322., certo certius tibi constabit, auctorem carminis, atque adeo hujus versus & vocis non esse *Varronem Atacinum*, sed *Sisebutum* Visigothorum in Hispania regem, qui anno 612. Gundemaro successit, & octo ferme annos regnavit.

LEGIFER, in fin. adde: *Apul.* 10. *Met. pag.* 747. *Oudend.* Judicium illud apud legiferos Athenienses.

LEGITIMUS, in fin. adde: ¶ *Legitimus Deus* is est, ad quem proprie pertinet cura rei alicujus, ut ad Æsculapium valetudinis restitutio, ad Neptunum naufragorum tutela &c., seu fortasse ita appellabatur, qui legibus in urbem esset receptus. *Auct. Priapeor. carm.* 37. *v.* 5. Diis me legitimis nimisque magnis, ut Phœbo, puta, filioque Phœbi, Curatum dare mantulam verebar. Huic dixi, fer opem, Priape, parti.

LEMBUS, in fin. adde: ¶ Qui primi lembum invenerunt, fuerunt Cyrenenses, teste *Plin. l.* 7 *c.* 56. *ad fin.*

* LEMNICOLA, æ, m. qui Lemnum insulam colit, habitat. Sic vocatur Vulcanus, quod in ea insula officinam habere credebatur, ibique colebatur in primis. *Ovid.* 2. *Met. v.* 757. Cum sine matre creatam Lemnicolæ stirpem contra data fœdera vidit. *h. e.* Erichthonium Vulcani filium.

LEMNIUS, in fin. adde: ¶ *Lemnii* absolute sunt Lemni insulæ incolæ. *Nep. in Milt. c.* 1. Idque Lemnii sua sponte facerent.

LEMONIA, in fin. adde: Hujus meminit & *Cic. pro Planc. c.* 16. Quid Plancio cum Lemonia, cum Vejentina, quid cum Crustumina?

LEMURIA, in 2.ª edit. lin. antep. *Ovid.* 3. *Fast.* corrige *Ovid.* 5. *Fast.*

LENÆUS, in fin. adde: ¶ Lenæus, seu Pompejus Lenæus fuit Pompeji Magni libertus, qui illustris grammaticus fuit. *Sueton. de ill. gramm. c.* 15. *Plin. lib.* 15. *c.* 30. *init.* & *lib.* 25. *c.* 2.

LENIO,

LENIO, in fin. adde: ¶ Particip. *leniandus* apud *Cels. l.* 6. *c.* 6. *sect.* 39. Ad inflammationam leniandam.

LENTITUDO, lin. 4. post *Vellej. l.* 2. *c.* 11. adda: *Tibull. in Priap. carm.* 82. *v.* 37. Quid est, iners, pigetne lentitudinis?

* LENTO, onis, m. cognomen Romanum in familia Cæsennia. Cæsennius Lento VII. Vir Antoniaous apud *Cic. Philipp.* 12. *c.* 9.

LEO, in fin. adda: ¶ *Leones Mithræ* sunt ipsius numinis sacardotes apud *Tertullian. advers. Marcion. l.* 1. *c.* 13. V. *Leontica sacra*.

LEONTOPHÖNOS, in fin. *l.* 8. *c.* 48. corrige *l.* 8. *c.* 38.

LEPORINUS, in fio. adde: *Ulpian. Dig. lib.* 32. *leg.* 70. *n.* 9. Leporina lana.

* LEPTIMAGNENSIS, e, ad urbem Leptim magnam pertioans. *Cod. Justinian. lib.* 1. *tit.* 27. *leg.* 2. Dux militum Tripolitanæ provinciæ in Leptimegnansi civitate sedes habeat.

LEPUS, in fin. adde: ¶ Adhibetur etiam io blanditiis. *Plaut. Cas.* 1. 50. Meus pullus passer, mea columba, mi lepus!

* LEUCEÖRON, i, n. λευκέῖρον, herba eadem ac leontopodion. *Plin. l.* 26. *c.* 8. *sect.* 34.

* LEUCÖPIS, idis, f. λευκῶπις, *h. e.* pulcros aculos habens, herba aadem ac artemisia. *Apul. de herb. c.* 10.

LEVO, in fin. edde: ¶ Perticip. *levaturus* apud *Curt. l.* 3. *c.* 6. Tantam vim morbi potione medicata levaturum esse promisit.

* LIBELLATICUS, a, um, hinc substantive libellatici e libello reeipieodo sic dicti sunt in vetari Ecclesia, qui libellum a magistratu accapit sua pecunia radomptum, quo magistratus testaretur, licat falso, ipsum sacrificasse, *h. e.* Christi fidem eo rito abnegasse, ut tutus deinde fuerit ab aliorum quæsitorum injuriis. *Cyprian. ep.* 55. Cum ergo inter ipsos qui sacrificant (*h. c.* idolis) multa sit diversitas, quæ inclementia est & quam acerba duritie, libellaticos cum iis, qui sacrificarint, jungere? quando is, cui libellus acceptus est, dicat &c.

LIBERALYTER, col. 2. lio. 9. post *liberaliter pollicetur* adde: *Cic. ad Att. lib.* 5. *ep.* 13. Liberalissime arat pollicitos tuis omnibus.

LIBERO, in fin. adda: ¶ Particip. *liberaturus*, *liberandus* apud *Liv. l.* 32. *c.* 20. Quas (civitetes) ipse cepisset, eas liberaturum. *Cic.* 6. *ad Att. ep.* 2. Civitatibus facultatem ad se ære alieno liberaodas, aut levandas dedi.

LIBIDO, in fin. adde: ¶ *Libidines* absoluta dicootur lascivæ imagioes, quæ in tabulis, vel in poculis pingebantur, aut aculpebantur, quales fuisse dicuntur, quæ Philænidis, aut Elephantidis schemata obscana repræsentabant. *Plin. l.* 33. *c.* 1. Auxare & vitiorum irritamenta: in poculis libidines cælare juvit. *Id. l.* 35. *c.* 10. Parrhasius pinxit & minoribus tabellis libidines, eo genere petulantis joci se reficieos.

LIBO, in fin. edde: ¶ Perticip. *libandus* apud *Ovid.* 3. *Met. v.* 27. Et petere e vivis libandas fontibus undas.

LIBRAMEN, in fin. adde: ¶ Translate *Claud. Mamert. de statu anim. lib.* 3. *c.* 13. *init.* Adhibito judicii libramine.

LICINIANUS, in fin. adda: ¶ *Liciniani* dicti sunt atiam milites imperatoris Licinii. *Lactant. de mort. persecut. c.* 46. ¶ Licinianus fuit quoque cogoomen consularis & prætorii cujusdam viri apud *Plin. l.* 4. *ep.* 11. qui eppellatus fuit Valerius Licinianus.

LICIUM, in fio. adde: ¶ Erant demom *licia* oroamentum capitis femioerum. *Prudent. In Symmach. l.* 2. *v.* 1105. Perfundunt quia colla comis bene, vel beoe cingunt Tempora tæniolis, & licia crinibus adduot?

LIGO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *ligans* apud *Ovid. ex Pont. l.* 1. *el.* 6. *v.* 39. Hæc Dea quam multos laqueo sua colla ligantes Non est proposita passa perire nace.

LIMA, lin. 17. post *fuisse sanguinis* adde: *Apul.* 8. *Met. pag.* 530. *Oudend.* Sed Charite ad limam consilii desiderium petitoris distulit. *h. e.* ut scilicet desiderium petitoris perpenderet, ac libraret.

LIMITATUS, lin. 3. *lib.* 43. *tit.* 11. corrige *lib.* 43. *tit.* 12.

LIMMA, & quæ sequuntur dale omnia, & aorum loca scribe.

* LIMMA, atis, n. λεῖμμα, idest reliquum, defectus, e verbo λείπω, relinquo, deficio. *Macrob. de somn. Scip. lib.* 2. *c.* 1. *ad fin.* Plato semitonium limma vocitavit. *h. e.* cui aliquid deest, scilicet pars dimidia.

LIMO, as, lin. 2. *Plaut. Men.* 1. 1. 9. Tum compediti januam lima preterunt. Hic *Plauti* locus qua de causa huc intrusus fuerit, prorsus ignoro.

* LIMPIDO, as, avi, a. 1. limpidum reddo. *Veget. Veter. l.* 2. *c.* 18. Est & aliud vitium ejusmodi, ut iotardum oculo album inducat, interdum limpidet.

* LINEALYTER, adv. in modum lineæ. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 280. *Grot.* Quorum (circulorum) unus Signifer, non ut ceteri, quos linealiter feci, sed latissimus omnium comprobatur.

LINEARIS, lin. 6. 17. post *Ægyptio* adde: ¶ *Scalptor linearis ære cælando* dici nunc posset χαλκογλύφος, *lavorator di bulino, che incide in rame*, qui nempe vericulo post varios linearum ductus, sive punctorum ordines aliquid in ære repræsentat, ut ex æreis tabolis prelo suppositis in chartis postea refaratur imago. Sed cum ars hæc prorsus nostrorum inventum sit, ut vulgo creditur, non occurrit hæc formula, aut alia hoic similis apud veteres scriptores. Quamvis autem artis hujus nomen ignaremus, eam tamen a veteribus non ignoratam, & a *M. Varrone* primum repertam suspicatos est *Jo. Ludovicus Bianconi in epist. ad Thomam Puccini*, & deinde etiam auctor allatæ formulæ *Morcellus Inscript. pag.* 120. ex qoodam *Plinii* loco *l.* 35. *c.* 2. Imagioum amore flagrasse quondam testes sunt & Atticus ille Ciceronis edita de his voluminа, & M. Verro benignissimo invento, insertis voluminum suorum fecuoditati oon nominibos tantum septingentorum illustrium, sed & aliquo modo imaginibus: non passus intercidere figuras, aut vetustatem ævi contra homines valere, inventor muneris etiam Diis invidiosi, quando immortalitetem non solum dedit, verum etiam in omnes terras misit, ut præsentes esse ubique, & claudi possent.

* LINEAMENTATIO, onis, f. idem ac lineamentum. *Firmic. l.* 1. *c. ult.* Unde enim sese singuli propria corporis lineamentatione cognoscunt.

LINGUA, lin. 54. | 55. post *Plin. l.* 17. *c.* 14. *in med.* adda: ¶ *Lingua canis* apud *Apul. de herb. c.* 96., & *lingua canina* apud *Cels. l.* 5. *c.* 27. *sect.* 13. est herba, qoæ cynoglossos etiam dicitur.

* LINITUS, us, m. actus liniendi. *Plin. l.* 20. *c.* 12. *sect.* 47. *de petraselino*. Prævalere contra serpentes potu & linitu.

LINQUO, in fin. adde: ¶ Particip. *linquendus* apud *Claudian. in Rufin. lib.* 2. *v.* 21. Cum luce simul linquenda potestas.

LINTEUM, lin. 11. | 12. post *col grembiule* adde: Immo lintea tunica succinctos ephebarum more, quos Romani ad libidinem excitandam sibi adsistere jobebant sola tunica, eaque tenuissima ita alticioctos, ut totum eorum corpus pelluceret.

LITATIO, in fio. adde: *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. n.* 41. *lin.* 23. Agnam opimem immolavarunt, & hostiæ litationem inspexeruot. *h. c.* observarunt, num cæsæ hostiæ exta recta se haberent, ex haruspicinæ præscripto; nam nisi id ita essa reperissent, aliis, iisque majoribus hostiis Deorum iram placare studebant.

* LITATO, adverbialis vox, qua significatur hostiis litatis, *h. e.* ex more inspectis & recte se habentibus. *Liv. lib.* 5. *c.* 38. Non Deorum saltem, si non homioum, memores, nec auspicato, nec litato, instruunt aciem.

LITERNINUS, in fin. adde: ¶ *Literninum* absolute, *h. e.* prædium. *Liv. lib.* 38. *c.* 52. Scipio in Literninum concessit. *Cic.* 10. *ad Att. ep.* 13. In Liternino mansurus. *Plin. l.* 16. *c.* 44. *init.* In Literninoo Africani prioris manu sata oleæ.

* LITHANYCUS, i, m. qui calculo laborat, e λιθιάω, calculo laboro. *Plin. l.* 22. & *c.* 22. *sect.* 87. Utuntur (sinapi) ad alopecias cum rubrica, psoras, lepras, phthiriases, lithanicos, opisthotooicos. *Harduinus* adnotat: Ita libri omnes: alii *tetanicos*; ego *lichenas* malim.

LITTERA, col. 1. lin. pen. post *litteræ factæ* adde: ¶ *Litteræ missæ* ex sunt, quas tu ad aliquem scripseris; *allatæ*, quas ab aliquo tibi scriptas acceperis. Hinc liber litterarum missarum, & allatarum fuit tabularium, quo utebantur publici magistratus, quodque nos vulgo vocamus *il Copialettere*. *Cic. pro Fonteio c.* 4. Quad vox ex litteris quidem nostris, ques exscripsistis, & missis & allatis certe scire potuistis. Quas si antea non legistis, nunc ex nobis, quid de iis rebus Fontejus ad legatos suos scripserit, quid ad eum illi rescripserint, cognoscite. L. M. (*h. e.* litteræ missæ) ad C. Anoium Leg., ad C. Fontejum Leg. L. A. (*h. e.* litteræ allatæ) a C. Annio Leg., a C. Fontejo Leg. Adde aumd. *Cic. in Verr.* 4. *c.* 71. Quas ego (litteras) Syracusis, apud Carpinatium in litterarum allatarum libris; Romæ, in litterarum missarum apud magistrum Tullium inveni.

* LITTERATULUS, i, m. dimiout. a *litteratus*. *Hieronym. in Rufin. l.* 1. *c. ult.* Tu, qui videris tibi litteratulus, atque Rabbi, respoode.

LITUS, us, in fio. adde: Acute hic coojicit *Leon. Targa* in altera *Celsi* editiona legendum esse: Ante leni, tum hoc inungendum est. Sensus arit, ante leni collyrio, tum hoc acri inungendum essa.

* LIVIDE,

* LIVIDE, adverb. subobscure. *Plin. l.* 37. c. 7. Qui carbunculi languidius & lividius ex Indicis lucent, lithizontas appellari.

LIVIUS, ii, lin. 8. *vix XLV supersunt* corrige *vix XXXV supersunt*.

LOCO, in fin. adde: ¶ Particip. *locaturus* apud *Liv. l.* 23. c. 48. Quæque alia opus essent navalibus sociis, esset locaturus.

LOCULUS, in fin. adde: *Plaut. Cas.* a. 2. 21. At candidatus cedit hic mastigia, stimulorum loculi.

LOCUPLETATOR, in fin. adde: Alia *Inscript.* effossa anno 1767., edita vero ann. 1773. in *Ephemer. Florent. col.* 6. Hadriano Augusto C. III. P. P. Sabinæ Augustæ locupletatoribus municipii ex D. D. publice.

LOCUSTA, in fin. adde: *Alcim. Avit. lib.* 5. *v.* 188. Bruchus, & excusso confidens crure locusta.

LONGE, in fin. adde: ¶ Etiam cum genitivo. *Apul.* 5. *Met. pag.* 337. *Oudend.* Longe parentum velut exsulantes. *h. e.* longe a parentibus.

LONGITIA, in fin. adde: Habetur etiam *Inscript.* apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 119., in qua hæc vox usurpatur. V. supra *Lætitia* in *Appendice*.

LONGULE, in fin. adde: *Apul.* 9. *Met. pag.* 623. *Oudend.* Auribus grandissimis præditus cuncta longule etiam dissita facillime sentiebam.

LONGUS, in fin. adde: ¶ *Longas manus* alii aliter explicant apud *Propert. l.* 3. *el.* 7. *v.* 59. Quo rapitis miseros primæ lanuginis annos? Attulimus longas in freta vestra manus. *Vulpius* interpretatur *extensas* & *porrectas*, & hanc esse ait hujus loci sententiam: Parcite Dii maris, non enim sacrificia vestra neglexi, antequam solverem, immo pelagus intravi supplicibus palmis & ad vos protentis. *Dousa* vero, *Borthius* & *Kuinoel* id nimis longe petitum existimant, & interpretantur *longas manus* esse integras, non mutilatas, nam supra *v.* 51. ait Poeta, fluctus & scopulos abstulisse juveni ungues. Putabant autem vatores, perjuros membro aliquo mutilari solitos, & perfidis mare esse valde periculosum. Hinc Pœtus his verbis inducitur sortem suam deplorans, & innocentiam suam declarans.

LOQUITOR, in fin. adde: *Apul. in Flor. pag.* 352. *Elmenh.* Prorsus hoc erat primum sapientiæ rudimentum, meditari condiscere, loquitari dediscere.

LOQUOR, col. 2. lin. 7. 18. post *Sil. l.* 16. *v.* 323. adde: *Propert. l.* 1. *el.* 15. *v.* 11. Multos illa dies incomptis mœsta capillis Sederat, injusto multa locuta salo.

LOTIO, in fin. adde: Immo multis ex causis *Leon. Targa* sic legit: Plerumque vero alvus potius ducenda est. Ostendit autem *Lindenium* primum recepisse in textum, contra fidem Codicum, & veterum editionum, vocem *lotionibus*, adductum fortasse, ut suspicatur *Morgagnus*, a Gallorum consuetudine, qui ad id ipsum significandum voce *lavement* utuntur.

LOTUS, us, & quæ sequuntur, tollenda omnino censet *Leonard. Targa*, quia vox *lotus* pro *lotione* a *Lindenio*, invitis Codicibus & editionibus, inducta est in textum, nec apud ullum Latinum scriptorem reperitur.

LUBRICO, in fin. adde: ¶ Particip. *lubricans* apud *Apul.* 7. *Met. pag.* 481. *Oudend.* Limo cœnoso ripæ supercilio (*lege* supercilium) lubricante.

LUBRICUS, lin. 46. l. 47. post *Plin. lib.* & *epist.* 3. adde: *Apul.* 1. *Met. init.* Post ardua montium, & lubrica vallium.

* LUCERINUS, a, um, ad Luceriam, urbem Italiæ in Apulia, pertinens. *Liv. lib.* 10. *c.* 35. Ad finem Lucerinum ei hostis obvius fuit. ¶ *Lucerini* sunt ipsius urbis incolæ. *Id. lib.* 9. c. 2. Haud erat dubium, quin Lucerinis opem Romanus ferret, bonis ac fidelibus sociis.

LUCETIUS, lin. 4. post *diespiter* adde: Sed melius fortasse a Græca voce λύκη *lux* nomen hoc repetandum est, Græca enim littera *υ* eodem fere modo antiquitus pronuntiabatur, quo apud Latinos *u*, ut *Sulla*, *Purrhus* pro *Sylla*, *Pyrrhus*. V. *Cic. in orat. c.* 48. Alii cognomen hoc ex verbo *lucescit* derivandum censent, quod est apud *Terent. Heaut.* 3. 1. 1. Lucescit hoc jam; & apud *Plautum*, ex quo exemplum est in V. *Lucesco* superius allatum.

LUCRATIVUS, in fin. adde: *Cornel. Fronto ad M. Cæsar. lib.* 2. ep. 6. Lucrativa tua in tantis negotiis tempora mea quoque orationibus legendis occupare non inutile tibi arbitraris, nec infructuosum.

LUCRIPETA, in fin. adde: ¶ *Lucripetes* habet *Cassiodor. l.* 12. *ep.* 11. Quibus (Romanis) sola contentio est, paupertatem fugere, divitias non amare, nesciunt enim esse lucripetes.

LUCTO, lin. antep. *Id. lib.* & *cap.* 19. corrige *Isidor. lib.* & *cap.* 19.

* LUDICROR, aris, ari, dep. 1. jocor, ludo. *Antonin. imper. apud Fronton. epist.* 12. Nec cessavit per totos pæne dies aut lingua lambere uvam, aut labris saviari, aut gingivis lacessere, aut ludicrari.

LUDIMAGISTER, lin. 1. pro γραμματιστὴς repone γραμματοδιδάσκαλος, nam sic vocatur a *Strabone* loco mox citando Neocles, quem *Cicero* ludimagistrum appellat. In fin. adde: Fallitur hic *Forcellinus*, nam cuicumque locum *Ciceronis* attentius perlegenti patebit, opinor, verba illa, *ludimagister fuit*, non ad Pamphilum, Platonis auditorem, mox philosophiæ magistrum, pertinere, sed ad Neoclem Epicuri patrem, cui cum agellus ad vitam sustentandam minime suppeteret, ludum litterarium aperuit, ut narrat etiam *Strabo l.* 14. *pag.* 638. Νεοκλῆς ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὥς φασι, & pueros erudivit. Stet igitur, ludimagistrum esse, qui primas litteras docet, ut ait *Asconius loc. cit.*

LUNENSIS, lin. 9. post *vincente conspicuum* adde: *marmo di Carrara*.

LUO, in fin. adde: ¶ Particip. *luens* apud *Justin. l.* 17. *c.* 1. Parricidium principum secutæ cædes sunt luentium supplicia.

LURCO, onis, lin. antep. post *Gruter. pag.* 237. *n.* 8. adde: ¶ Est etiam homo impudicus, cinædus apud *Apul.* 8. *Met. pag.* 574. *Oudend.* Sed præco lurconem tractabat dicacule.

* LUSTRAGO, inis, f. herba eadem ac hiera botane, verbenaca, columbina. *Apul. de herb. c.* 3.

LUSTRUM, col. 2. lin. 55. l. 58. post *quinquennia lustris* adde: sed hoc licentia quadam poetica dictum videtur: nam lustra Capitolina annorum quatuor fuere, ut Græcorum Olympiades, quod probat *Morcellus de stilo Inscript. Latinar. pag.* 79. & 87.

LUXUS, a, um, in fin. adde: *Cato R. R. c.* 160. Luxum si quod est, hac cautione sanum fiet. *Id. ibid.* Ad luxum, aut ad fracturam alliga, sanum fiet.

LUXUS, us, lin. 18. post *Tacit.* 4. *Hist. c.* 14. adde: & *Virgil. Æn.* 4. *v.* 193. *de Ænea* & *Didone*. Nunc hiemem inter se luxu, quam longa, fovere.

LYCISCA, in fin. adde: ¶ Est etiam *lyciscus*, *i*, m. *Isidor. l.* 12. c. 2. Lycisci sunt, ut etiam Plinius ait, canes nati ex lupis & canibus, cum inter se miscentur. ¶ *Lycisca* est etiam nomen meretricis, in cujus locum sæpe succedebat Messallina Claudii imperatoris uxor. *Juvenal. sat.* 6. *v.* 123. Fortasse id nominis illi impositum fuit ad denotandam infamiam artis, quam profitebatur.

LYCOPHOS, in fin. adde: ¶ *Lycophon* est herba eadem ac scelerata. *Apul. de herb. c.* 8.

* LYRON, i, n. herba eadem ac alisma. *Plin. l.* 25. *c.* 10. *a med.* Item alisma, quam alii dasamonion, alii lyron appellant.

* LYSAS, antis, f. herba eadem ac artemisia. *Apul. de herb. c.* 10.

ALTERA APPENDIX

D

DEFECTUS, a, um, in fin. adde: ¶ Est etiam qui rebellionem, vel defectionem fecit. *Ovid.* 3. *Fast.* v. 673. Pace domi facta, signum posuere Parennæ, Quod sibi defectis ille tulisset opem. *h. e.* quod illa plebi Romanæ, quæ in montem sacrum secesserat, liba paravisset.

DEFETISCO, lin. 3. post *effecero* adde: *Corn. Fronto de B. Parthico.* Nec, si quid malæ pugnæ acciderit, defetiscendum, sed victoriam brevi spere.

DEGLUTTIO, in fin. adde: ¶ *Antonin. imp. apud Fronton. ep.* 12. Primum denique hunc cibum deglutivit.

* DELIBERAMENTUM, i, n. idem ac deliberatio. *Laber.* ex *Fronton. ep.* 10. *ad Antonin.* Ad amorem injiciendum delenimenta esse deliberamenta, beneficia autem beneficia (*lege* veneficia).

DEPSITICIUS, in fin. adde: Alii legunt, & quidem recte *testiclam.* V. *Testicius* in *Appendice*.

DESIDERANS, in fin. adde: *Fronto ad Antonin. ep.* 10. Magister optatissima, amice desiderantissime; & *ad Verum l.* 1. *ep.* 1. Domine desiderantissime. & *ibid. ep.* 9. Homo desiderantissime.

DESIDERANTER, in fin. adde: *Fronto ad L. Verum l.* 1. *ep.* 4. Irasceris anim., quanto desiderantius desideras.

DESIGNATOR, lin. 16. post *Martial. l.* 5. *ep.* 25. adde: In cit. *Martial.* loco sub *locarii* nomine non designatoris, ut autumat *Forcellinus*, sed vere ac proprie *locarii* mentio fit; nam designatoris multo honestius officium fuit, quam locarii, qui cum pauper esset, loca commoda in spectaculis e se occupata divitibus tarde venientibus locabat; contra designator, ut natum cuique est, spectaculis quamadmodum præerat.

DETESTOR, in fin. adde: ¶ Particip. *detestaturus* apud *Hieronym.* in *Rufin. l.* 1. Qui Arianorum principem detestaturi erant.

* DICTABOLARIUM, i, n. idem fere ac dicterium. *Laber.* apud *Fronton. de oration. l.* 2. *fragm.* 1. Ut Laberius ait, dictabolaria, immo dicteria potius eum, quam dicta continere.

DIDO, us, lin. 28. post *l.* 8. *v.* 233. adde: *Didus* in recto pro *Dido* usurpat *Symmach. orat.* 2. *in Valentinian. c.* 5. Didus circumcisi tergoris ensit dedecus emptionis.

DIPSAS, in fin. adde: ¶ Nomen est lenæ valde accommodatum, quam *Ovidius* insectatur, quod puellam suam meretricie arte instrueret. *Amor. l.* 1. *el.* 8. Est quædam (quicumque volet cognoscere lenam, Audiat) est quædam nomine Dipsas anus.

DIRIBITIO, in fin. adde: At certissimæ auctoritatis est locus *Symmach. orat. in Patr. c.* 3. Abest cere turpis, diribitio corrupta clientelarum cuneis, sitella venalis.

* DISCONCINNUS, a, um, *malacconcio*, idem ac inconcinnus. *Fronto de oration. l.* 2. *fragm.* 5. Straboni oculi dispares sunt: potuisse te pares aut impares dicere. Disconcinnos hos, illos concinnos dici potuisse, convenientes multo melius.

DISPANDO, in fin. adde: *L. Verus apud Fronton. l.* 2. *ep.* 2. An igitur debeas illa omnia corripere, an vero paulo altius dicare, nec tamen ita, ut mox nostra dispandere (debeas), ipse dispicies. *h. e.* pluribus verbis aperire, nota facere, amplificare.

DIVERTO, in fin. adde: ¶ Particip. *diversurus* apud *Apul. in Apol.* Ni impetrarem, diversurum me ab ea comminatus sum.

DURUS, in fin. adde: ¶ *Duras dare* est ellipsis pro *duras contumelias*, vel *lites*, vel *partes dare*. *Terent. Heaut.* 2. 4. 22. Imo, ut patrem tuum vidi esse habitum, diu etiam duras dabit. Simile id esse videtur illi *Terent.* loco *Eun.* 2. 3. 62. Duras fratris partes prædicas. Hoc vero translate ex auctoribus scenicis ductum videtur. *Anton.* inter *epist. Cic. ad Att. l.* 10. *ep.* 8. Quod judicabam duriores partes mihi impositas esse ob offensione tua.

E

EDENTULUS, lin. 4. pro *peristeph.* 14. corrige *peristeph.* 10.

EDOMO, in fin. adde: ¶ Particip. *edomandus* apud *Symmach. orat. in Gratian. c.* 6. Audin in edomendis equis equites inscios aptius essedis colla conjungere.

* EDUCTOR, oris, m. *educatore*, idem ac educator. *Antonin.* apud *Fronton. ep.* 12. Sæpe audivi ex his, qui mihi eductores, aut magistri fuerunt.

* EGESTIVUS, a, um, adject. qui egerit. *Macer de anetho v.* 14. Unde minor fieri vis egestiva videtur.

EJUSMODI, in fin. adde: ¶ Peculiari quodam sensu adhibetur a *Nep. in Dion. c.* 7. Id ejusmodi erat, ut, cum milites reconciliasset, amitteret optimates. *h. e. da ciò ne veniva, che* &c.

I

INTRITUS, in fin. adde: *Cæs. de B. Gall. l.* 3. *c.* 26. Eductis quatuor cohortibus, quæ præsidio castris relictæ, intritæ ab labore erant. Alii leg. *integræ*.

M

MACHINATOR, lin. 8. post *Museo machinatori* adde: ¶ Non solum machinarum artificem significat, sed architectum etiam ac designatorem, qui nempe ædificiorum, villarum, viarumque & aliorum operum rationem designat ac disponit. *Tacit.* 15. *Ann. c.* 42. Ceterum Nero usus est patriæ ruinis, extruxitque domum, in qua haud perinde gemmæ & aurum miraculo essent, solita pridem & luxu vulgata, quam arva, & stagna, & in modum solitudinis hinc silvæ, inde aperta spatia, & prospectus, magistris & machinatoribus Severo & Celere, quibus ingenium & audacia erat, etiam quæ natura denegavisset, per artem tentare, & viribus principis illudere.

MACRESCO, in fin. adde: *Horat.* 1. *ep.* 2. *v.* 57. Invidus alterius macrescit rebus opimis.

MACTO, in fin. adde: ¶ Particip. *mactans*, *mactandus* apud *Lucret. l.* 5. *v.* 1239. Securis mactans. *Ovid.* 15. *Met. v.* 114. Vite caper morsa Bacchi mactandus ad aras.

MACULŌSUS, in fin. adde: ¶ Comparat. *maculosior* apud *Fronton. de orat. l.* 2. *fragm.* 6. Polluta & contaminata, & varia & maculosa, maculosioraque (hæc sunt verba), quam nutricis pallium.

MADEFACIO, in fin. adde: ¶ Particip. *madefaciendus* apud *Cels. l.* 3. *c.* 18. Si vero imbecillitas est, rosa caput, adjecto serpyllo alioque simili, madefaciendum est.

MADIDUS, lin. 8. post *madentes unguento* adde: ¶ Cum genitivo. *Apul.* 4. *Met. pag.* 239. *Oudend.* Rosas madidas divini roris & nectaris video.

MADOR, in fin. adde: *Apul.* 1. *Met. pag.* 49. *Oudend.* Quosd me urinæ madore perluerent.

* MAGIRA, æ, f. a μάγειρος coquus, ars culinaria. *Cato* apud *Fronton. de fer. Alsiens. ep.* 2. Cato ait, statuas positas Ochæ, atque Dionysidoro affeminatis, qui magiras facerent.

MAGNARIUS, in fin. adde: Alia *Inscriptio* Romæ detecta ann. 1773., quæque legitur in *Ephemer. Florentin. ejusd. anni col.* 636. Diis Manibus M. Juni Pudentis pistori magnario Persiano (*in lapide* Pepsiano) Claudia Earine conjugi carissimo &c. Ad hanc inscriptionem vide *Curas posteriores Cajetani Migliore*; at nihil ibi de vocis hujus significatione.

MAGNIDICUS, in fin. adde: *Ammian. Marcellin. lib.* 23. *c.* 6. *a med.* Persæ magnidici, & graves, & tetri.

MAGNITUDO, in fin. adde: ¶ Fuit etiam titulus honoris inferiori ætate *Cassiodor. variar. l.* 9. *ep.* 13. Magnitudinis tuæ suggestione comperimus &c. *Cod. Justinian. l.* 1. *tit.* 27. *leg.* 2. Jubemus, eum habere milites pro custodia locorum, quantos & ibi tua magnitudo providerit.

MAGNUS, col. 3. lin. 2. post *referri potest* adde: ¶ Magnum dicitur de eo, quod vim habet ad aliquid faciendum. *Cic.* 4. *ad Fam. ep.* 3. Hæc tibi ad levandas molestias magna esse debent.

MALE, col. 2. lin. 6. post *dictum fuisset* adde: Hinc *Ovid. de arte am. l.* 1. *v.* 524. Et si quis male vir quærit habere virum. *h. e.* impudicus, cinædus. *Catull. carm.* 16. *v.* 13. Male me marem putastis. *h. e.* male-marem, minus valentem.

* MALIENSIS, e, adject. Idem ac Maleus. *Liv. l.* 42. *c.* 40. Per Thessaliam & Maliensem agrum cum exercitu contra fœdus Delphos isti.

MALLEATOR, in fin. adde: Sed alii eos fuisse *suppostores* dicant, qui metalli frusta in ipsam primam formam infundebant, *tra la matrice*. V. *Institutiones antiquitatis numariæ pag.* 45.

MALLEŎLUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum in familia Publicia. *Epit. Liv. l.* 68. Publicius Malleolus. *Fast. Capitol.* apud *Gruter. pag.* 292. P. Publicius Malleolus.

MALLEUS, lin. 13. post 3. 4. *extrem.* adde: Hoc proverbium mancum & imperfectum est in omnibus edition., integrum vero habetur in novis *Plauti fragm. pag.* 20. Malleam sapientiorem vidi excusso manubrio.

MALOGRANATUM, in fin. adde: Sed fortasse aliquid certi colligi potest ex hoc loco *Isidor.* 17. *Orig. c.* 7. Arbor autem malogranata est generis feminini, pomum vero generis neutri.

MAMERCUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum in familia Æmilia apud *Cic. pro Sex. Rosc. Amerin. c.* 32. & in *Brut. c.* 47. & *Offic. l.* 2. *c.* 17. ¶ Hinc quoque L. Æmilius Mamercinus apud *Liv. l.* 7. *c.* 1.

MAMILLA, in fin. adde: ¶ Est etiam vox blandientis. *Plaut. Pseud.* 1. 2. 47. Ubi isti (viri) sunt, quibus deliciæ estis? quibus suavia? mamillæ? mellitæ?

MAMMA, lin. 9. post *pag.* 2119. *n.* 7. *V. Tata* adde: ¶ Pro nutrice, quæ lac præbet, *balia*, *mammana*. *Pers. sat.* 3. *v.* 18. At cur non potius teneroque palumbo, Et similis regum pueris, pappare minutum Poscis, & iratus mammæ lallare recusas? *h. e.* iratus fastidis & respuis cantilenam nutricis ad soporem invitantis? Sic apud *Heliodor. Aethiop. l.* 7. Arsaces Cybelam nutricem vocat μαμμίλην. Vide veterem *Inscript. in Ephemer. Florent. ann.* 1780. *col.* 356. & aliam *ibid.* ann. 1774. *col.* 491. & quæ in his locis de hac significatione disserit *Christ. Amadutius*.

MAMMONEUS, in fin. adde: Ubi secunda syllaba contra prosodiæ regulas brevis est.

MAMMŬLA, lin. 5. post *Parva mater* adde: quin potius nutrix, nam hæc inscriptio posita fuit filio trienni, & mammulæ octogenariæ, quæ certe pueri triennis mater esse minime potuit. Videnda est tota *Inscript.* & quæ ibi adnotat *Burmannus in Anthol. Latin. Tom.* 2. *pag.* 163.

MAMURRA, in fin. adde: ¶ Hinc *Mamurrarum urbs* apud *Horat.* 1. *sat.* 5. *v.* 37. sunt Formiæ, ubi natus Mamurra.

MANDO, is, in fin. adde: ¶ Particip. *mandendus* apud *Cels. l.* 4. *c.* 3. Etiam panis mandendus.

MANDO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *mandans*, *mandandus* apud *Ovid. Heroid.* 16. *v.* 314. Utere mandantis simplicitate viri. *Liv. lib.* 22. *c.* 35. In tali tempore nulli novus magistratus videbatur mandandus.

MANES, lin. 31. 32. post *jura sancta sunto* adde: ¶ *D. M.* solemnes notæ erant, quibus Dii Manes in sepulcrorum titulis significantur. In *Mus. Veron. pag.* 292. *n.* 7. legitur Diis Manibus communibus, quod ultima fata omnibus imminent, vel quod mortuis omnibus Dii Manes præsint. In Cippo paucis abhinc annis invento, & de quo in voce *Pupillatus* in *Appendice* dicemus, pro *Diis Manibus* habetur *Diis Propitiis*, quo probatur eorum sententia, qui Deos Manes dictos esse putant quasi bonos Genios.

MANIFESTO, lin. penult. post *probare aliquid* adde: *Virgil.* 8. *Æn. v.* 16. Manifestius ipsi, quam Turno regi, aut regi apparere Latino.

* MANIFOLIUM, ii, n. herbæ nomen apud *Apul. de herb. c.* 36.

MANSIO, in fin. adde: ¶ *Mansiones pomparum* erant temporaria tabernacula, sive ædiculæ propter urbis vias excitatæ fortasse etiam cum stibadio, ubi sacris alicujus numinis operantes subsistebant, & pausabant, vel ut hymnos commodius canerent, & adoranda simulacra spectanti populo exhiberent, vel ut fessis ab onere sacerdotibus recentes succederent. V. *Pausa*. Id apparet ex quadam *Inscript.* apud *Fabrett. pag.* 488. *n.* 172. quam vide in V. *Pausarius* in *Appendice*.

* MANSIONARIUS, a, um, ad mansionem pertinens. *Fulgent. Mythol. l.* 3. *c.* 6. Ignoto atque mansionario utebatur conjugio (Psyche). *h. e.* hospitali, non continuo, noctu enim tantum Cupido cum Psyche manebat ignotus.

MANTICHŎRA, in fin. adde: ¶ Scribitur etiam *manticora* penultima brevi apud *Calpurn. ecl.* 7. *v.* 59. Hic niveos lepores, & non sine cornibus apros, Manticoram, silvis etiam quibus editur, alcem Vidimus.

* MANTUELIS, e, *h. e.* similis manti, vel mantelli. *Trebell. Poll. in Claud. c.* 17. Chlamydem Dardanicam mantuelem unam.

* MANTUM Hispani vocant, quod manus tegat tantum. Est enim breve amictum. Hæc *Isidor.* 19. *Orig. c.* 24.

MANUBIÆ, in fin. adde: *Ammian. Marcellin. l.* 17. *c.* 7. Numina summa fatales contorquentia manubias.

MANUMITTO, in fin. adde: ¶ Ii quoque *manumissi*, vel *emissi a manu* dicebantur, qui cum essent in alienam familiam, tamquam filii, assumpti, postea emancipabantur. Nam cum ipsa adoptio trina mancipatione fieret, uti docet *Gell. l.* 5. *c.* 19., manumissione etiam finem habebat. *Tacit.* 15. *Ann. c.* 19. Percrebuerat ea tempestate pravissimus mos, cum propinquis comitiis, aut sorte provinciarum, plerique orbi fictis adoptionibus adsciscerent filios, praeturasque & provincias inter patres sortiti, statim emitterent manu, quos adoptaverant. *emancipavano i figliuoli adottati*. ¶ Particip. *manumittendus* apud *Liv. l.* 41. *c.* 9. Qui idem non juraret, eum manumittendum non censuerunt.

MAPPA, in fin. adde: ¶ Vetus *Lapis* primum editus in *Ephemer. Florent.* ann. 1772. *col.* 694. D . . . . . Flavie Grapt. . . . . Imp. Aug. Dom. . . . . Mappis conju . . . Item Flavia A . . . . ce B. M. Neque inscripti lapides, neque scriptores *de officiis Domus Augustae* servos ancillasve memorant *a mappis*. Videtur tamen haec Flavie Grapto in domo Domitiani Augusti ita dici, quod mappas custodiret, sive illae essent mappae circenses, sive lintea, quibus manuum atque oris sordes in mensa abstergebantur, vel quibus lotae manus siccari solebant, quaeque a Graecis χειρόμακτρα dicuntur, a nobis *sciugamani*, ut placet *Christophoro Amadutio*.

MARCIDUS, col. 2. lin. 11. post *Massica, aut Marsica* adde: *Apul.* 3. *Met. pag.* 199. *Oudend.* Oculi libidine marcidi.

MARCOMANI, in fin. adde: ut & apud *Caes. de B. Gall. l.* 1. *c.* 51.

* **MARGARITION**, onis, diminut. a *margaritum*, i, & de re carissima per similitudinem usurpatur, *gioja*, *giojello*. Adjectum legitur bimo puello in veteri *Epitaphio* apud *Fabrett. pag.* 44. *n.* 253. quod eum nutritores quasi parvum margaritum amarent, carumque haberent. Sex. Brittid. juveni margaritioni carissimo.

MARMOR, in fin. adde: ¶ Videtur usurpari pro metallo albi coloris, marmor enim inter equorum Solis ornamenta commemorat, aerique inaurato & orichalco interserit *Prudent. l.* 1. *contr. Symmach. v.* 347. Et frenos phalerasque, & equorum pectora anhela Aeris inaurati, vel marmoris, aut orichalci Jusserunt nitido fulgere polita metallo. ¶ Accusat. *marmorem* est apud *Plin. Valer. l.* 3. *c.* 14. *a med.* Super marmorem aqua lotum fundes medicamen.

MARMORARIUS, in fin. adde: *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 693. D. M. titulos scribendos, vel si quid operis marmorarii opus fuerit, hic habes. Hoc programma officinae alicujus marmorarii inscriptum fuisse videtur.

MARSUPIUM, in fin. adde: & *Prudent. Psychom. v.* 600.

MARTIUS, lin. 2. post *pertinens* adde: *Apul.* 10. *Met. pag.* 692. *Oudend.* Exemplo legis Atticae, Martiique judicii. *h. e.* judicii Areopagitici, quod Athenis solemne erat.

MAS, in fin. adde: ¶ *Mare* neutro genere dixit *Apul. de Mundo pag.* 66. *Elmenh.* Sic mare & femineum secus junguntur, at diversus utriusque sexus ex dissimilibus simile animal facit.

MASTICHE, in fin. adde: ¶ Videtur etiam haberi *mastix*, *ichis*, nam *Seren. Sammon. v.* 447. Mastichis addentur fractae jam mollia farra. & *v.* 556. Rugarum sulcos lentisci mastiche tendes. & *Isidor.* 17. *Orig. c.* 8. Mastix arboris lentisci gutta est, melior autem in Chio insula gignitur.

* **MASURIANUS**, a, um, adject. ad Masurium Sabinum pertinens, qui fuit celeberrimus jurisconsultus Tiberio imperante. *M. Aurel. Imper.* apud *Fronton. lib.* 2. *ep.* 2. *ad eumd.* Sed quid ego deliramenta Masuriana congero?

MATER, in fin. adde: ¶ *Mater castrorum* fuit quoque appellatio Augustarum, quae viros ad fortia hortabantur, aut sequebantur in bello, aut aliquid supra sexum ausae fuerant. V. *Castra* in *Appendice*.

MATERIA, lin. 13. post *materia agit* adde: *Cels. l.* 2. *c.* 18. In media vero materia numerari ex oleribus debere ea, quorum radices, vel bulbos assumimus; ex quadrupedibus, leporem; aves omnes a minimis ad phoenicopterum; item pisces omnes, qui salem non patiuntur, solidive saliuntur. Imbecillissimam vero materiam esse omnem caulem oleris, & quidquid in caule nascitur, qualis est cucurbita, & cucumis, & capparis; omnia poma, oleas, cochleas, itemque conchylia.

MATERIARIUS, lin. 10. post *cito erit parata navis* adde: ¶ *Negotians materiarius* est *mercante da legname per fabbriche*. *Inscript. agri Ariminensis* in *Ephemer. Florent. ann.* 1745. *col.* 828. Silvano Aug. Sac. L. Titius Eutychas negotians materiar. D. D. Legitur etiam apud *Murator. pag.* 980. *n.* 8.

MATERIS, lin. 3. post *Vox est Gallica* adde. Hodieque *matras vocant*, & *mataris occidere* olim dicebant *matrasser*.

MATERNUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum apud *Auct. dialog. de orat. c.* 2. Postero die, quam Curiatius Maternus Catonem recitaverat. Hinc etiam *Jul. Firmicus Maternus*, qui sub Constantino M. vixit, & opus scripsit de mathesi, & aliud de errore profanarum religionum.

* **MATILICA**, & **MATELICA**, ae, f. urbs in Umbria apud *Frontin. de colon.* ¶ Hinc *Matelicates* illius urbis incolae apud *Plin. l.* 3. *c.* 14.

MATURESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *maturescens* apud *Plin. l.* 16. *c.* 26. Pinus habet fructum maturescentem.

* **MAXENTIANUS**, a, um, pertinens ad Maxentium Imperatorem. Hinc Maxentiani milites apud *Lactant. de mort. persecut. c.* 44.

* **MEATOR**, oris, m. qui meat, *che passa*, apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 146. in sinistro latere Hermae cujusdam eximie elaborati legitur: Interpres Divum, caeli terraeque meator, Sermonem docui mortales atque palaestram.

MEDICA, in fin. adde: *Ambros. ep.* 9. (*al.* 64.) *de obstetrice puellam inspiciente*. Nam ut quisque voluerit, aut imparitam medicam, aut redemptam asseret.

* **MEDICOSUS**, a, um, idem ac medicatus. *Cael. Aurel. Tard. l.* 2. *c.* 1. Medicosis quoque fomentationibus utendum probat.

MEDIOCRITAS, col. 2. lin. 3. & 4. post *verecunda mediocritate* adde: *Horat.* 2. *od.* 10. *v.* 5. Auream quisquis mediocritatem Diligit.

MEDIOCRITER, in fin. adde: ¶ Comparat. *mediocrius* apud *Cic.* 1. *ad Att. ep.* 20. *a med.* Hoc vellem mediocrius.

MEDIOLANENSIS, in fin. adde: ¶ *Mediolanenses* sunt urbis Mediolani, & illius regionis incolae. *Varr. l.* 1. *R. R. c.* 8. Ut Mediolanenses faciunt in arboribus.

* **MEDITATORIUM**, ii, n. locus, ubi aliquid praeparatur. *Hieronym. l.* 2. *advers. Jovinian.* Pridianis epulis distendimur, & guttur nostrum meditatorium fit latrinarum. *h. e.* in nostro gutture praeparatur, quod postea latrina suscipiat ac devoret. *Id. epist. ad Fabiolam de XLII. mansionibus Israelit. mansion. ult.* Succedit Deuteronomium, secunda lex, meditatorium Evangelii, *h. e.* quae Evangelii doctrinam quodammodo praeparavit.

MEDITERRANEUS, lin. 16. post *inveni adhuc neminem* adde: Qui tamen sic appellaverit est *Isidor.* 13. *Orig. c.* 16. *init.* Mare magnum est, quod ab occasu ex Oceano fluit, & in meridiem vergit, deinde ad septentrionem tendit. Istud est & mediterraneum; quia per mediam terram usque ad Orientem perfunditur, Europam, & Africam, Asiamque disterminans.

MEDITRINALIA, lin. 2. *Gruter. pag.* 103. corrige *Gruter. pag.* 133.

* **MEDULLIUM**, i, n. quod intus est. *Symmach. orat.* 2. *ad Valentinian. c.* 23. Dum orbis secreta rimaris, dum in medulliis barbarorum non tentoria, sed tecta constituis, triumphum egisti. *h. e.* in medio barbarorum. Fortasse legendum esset *medullis*, licet Cod. diserte habeat *medulliis*.

MEDULLINUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. Hinc Furius Medullinus apud *Liv. lib.* 4. *c.* 25. & Livia Medullina Claudii imperatoris sponsa apud *Sueton. in Claud. c.* 26.

MEGALOPOLITANUS, lin. 2. post Μεγαλόπολις adde: *Liv. l.* 36. *c.* 13. & 14. Philippus Megalopolitanus. In fin. adde: ¶ Iidem etiam dicuntur *Megalopolitae* a *Liv. l.* 32. *c.* 8. & *l.* 35. *c.* 27.

MEGARA, in fin. adde: ¶ *Megara*, *ae*, m. est nomen viri fortissimi e Numantia apud *Flor. l.* 2. *c.* 18.

* **MELANTHEMON**, i, n. herba eadem ac anthemis. *Plin. l.* 22. *c.* 21. *sect.* 26.

* **MELOPHYLLON**, i, n. herba eadem ac millefolium. *Apul. de herb. c.* 88.

MEMBRUM, in fin. adde: ¶ *Membrum genitale* est etiam unus ex testiculis. *Colum. l.* 7. *c.* 11. Mediam autem, quae intervenit duobus membris genitalibus, rescindito. *h. e.* duobus testiculis.

* **MENDOSITAS**, atis, f. idem fere ac mendum. *Augustin. ep.* 71. (*al.* 10.) *n.* 5. Coactus est homo velut mendositatem corrigere. Adde *Retract. l.* 2. *c.* 1.

MENDOSUS, in fin. adde: ¶ Pro mendaci *Apul.* 9. *Met. pag.* 611. *Oudend.* Sed mendoso risu cavillantes.

* **MENOGENION**, i, n. herba quae & paeonia & menion. *Apul. de herb. c.* 65.

MENSARIUS, in fin. adde: ¶ Est etiam idem ac nummularius. *Sueton. in Aug. c.* 4. proavum Augusti mensarium appellat, quem paulo ante nummularium nominaverat.

MERACIUS, lin. 2. post *più puramente* adde: *Cels. l.* 1. *c.* 3. Hieme plus esca convenit; minus, sed meracius bibere.

MERCOR,

MERCOR, in fin. adde: ¶ Particip. *mercans*, *mercandus* apud *Sueton. in Aug. c.* 75. Solebat incerto casu spem mercantium vel frustrari, vel explere. *Cic.* 9. ad *Att. ep.* 5. Ego vero hæc officia mercanda vita puto.

MERIDIES, lin. 12. post *sul fitto meriggio* adde: *Censorin. de die natal. c.* 22. Secundum diluculum vocatur mane, cum lux videtur solis; post hoc ad meridiem; tunc meridies, quod est medii diei nomen; inde de meridie. *h. e.* post meridiem.

* **MERSATUS**, a, um, idem ac mersus. *Senec. quæst. natur. l.* 4. *extr.* Boletos raptim condimento suo mersatos demittunt pæne fumantes.

MERULA, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. Hinc Cornelius Merula apud *Liv. lib.* 37. *c.* 55. & *Tacit. Ann. l.* 3. *c.* 58. Apidius Merula apud *eumd.* 4. *Ann. c.* 42.

* **MESSIA**, æ, f. nomen columnæ in Circo maximo, in cujus summitate simulacrum erat Messiæ, seu Segesiæ Deæ Romanorum, ita dictæ a messe, quod messioni præesset; unde & ipsi columnæ datum nomen. *Tertullian. de spectac. c.* 8. Columnas Sessias a sementationibus, Messias a messibus, Tutelinas a tutelis fructuum sortiuntur: ante has tres aræ trinis diis parent, magnis, potentibus, valentibus.

* **METACULUM**, i, n. diminut. a meta. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 274. *Grot.* Apud vos, superi cælestesque, qui vestra nascentibus metacula, non tacebo. Alii legunt *meacula*, alii *meatula*, quod postremum putant diminut. a *mea*, quasi significet mea propria.

METHYMNÆUS, in fin. adde: ¶ *Methymnæi* sunt Methymnæ urbis incolæ apud *Curt. l.* 4. *c.* 5. Forte Aristonicus Methymnæorum tyrannus cum piraticis navibus ad portus claustra successit.

METO, in fin. adde: ¶ Particip. *metens*, *metendus* apud *Liv. l.* 28. *c.* 11. Ab Antio nuntiatum est, cruentas spicas metentibus visas esse. *Cic.* 3. *Tuscul. c.* 25. Vita omnibus metenda, ut fruges.

MIGRO, in fin. adde: ¶ Particip. *migraturus* apud *Sueton. in Cæs. c.* 79. Fama percrebuit, migraturum Alexandriam, vel Ilium.

MILANION, lin. 5 | 2. *Jasti* corrige *Jasii*.

MILITIA, in fin. adde: ¶ *A militiis* occurrit in antiquis lapidibus apud *Reines. class.* 14. *n.* 146., apud *Gruter. pag.* 310. *n.* 5. *pag.* 325. *n.* 3. 10. & *pag.* 588. *n.* 7. ac tandem apud *Murator. pag.* 820. *n.* 7. qui notam *A Mil.* per hanc formulam explicat, quam tamen vocat *prorsus insuetam*. Fortasse inter officia Domus Augustæ hoc quoque erat, ut quis ad imperatorem ea referret, quæ potissima de militaribus expeditionibus afferebantur: is dicebatur *a militiis*. Sed res est valde dubia.

MILITO, in fin. adde: ¶ Militare etiam dicitur, qui Amori & Veneri indulget. *Ovid.* 1. *Amor. el.* 9. *v.* 1. Militat omnis amans, & habet sua castra Cupido. *Horat.* 3. *od.* 26. *v.* 1. Vixi puellis nuper idoneus, & militavi non sine gloria. ¶ Cum accusat. rei, & dativ. personæ. *Apul.* 9. *Met. pag.* 630. *Oudend.* de *muliere et adolescente*. Prima stipendia Veneri militabant nudi milites. ¶ Particip. *militaturus* apud *Liv. l.* 10. *c.* 10. Militaturos tamen se (dixerunt), si utique Etrusci velint.

MILLIARIUS, col. 2. lin. 3. post *auro lita erat* adde: Verum *Marcian. Dig. lib.* 50. *tit.* 16. *leg.* 154. Mille passus non a milliario urbis, sed a continentibus ædificiis numerandi sunt. Idem probavit multis argumentis, adversus *Mazocchii* sententiam, *Marinius Fratr. Arval. pag.* 8. quem V.

* **MILLIMODUS**, a, um, varius, multiplex. *Venant. Fortunat. de vita S. Martin. lib.* 3. *v.* 303. Hic ubi millimodas animalis adegerat iras.

MIMA, in fin. adde: ¶ Teste *Cledon. pag.* 1863. *Putsch.* in dat. & ablat. plur. habet *mimabus*.

* **MIMMULUS**, i, m. herbæ nomen apud *Plin. lib.* 18. *c.* 28. Herba optima in prato trifolii, proxima graminis, pessima mimmuli, siliquas etiam diras ferentis.

MINERVALIS, lin. 2. post *Minervales artes* adde: *Hieronym. ad Ephes. c.* 6. Et quod virgo, vel vidua, vel pauper obtulerat, hoc calendariam strenam & Saturnalitiam sportulam, & Minervale munus grammaticus & orator aut in sumptus domesticos, aut in templi stipes, aut in sordida scorta convertit.

MINIME, lin. 59. | 20. post *almeno* adde: *Cels. l.* 1. *c.* 8. Is morbus erit longissimus, minimaque annuus. Ita habet editio 2.ª *Leon. Targæ*, & sic legitur in Codd. Mss. & editionibus antiquis, excepta Lindeniana & Constantiniana in margine.

MINUS, lin. 51. | 53. post *expeditus* adde: & quidem recta, nam, ut animadvertit *Morgagnus*, *minus* comparativa adjungi non solet, hinc *Targa* in suis *Celsi* editionibus restituit *expeditus*, ideoque hujusmodi constructionis auctoritas nihili est facienda.

* **MINYAS**, adis, f. herba quædam, quam *Harduinus* eamdem putat ac mieyanthem. *Plin. l.* 22. *c.* 17. *sect.* 100. Idem (Pythagoras) minyada appellat, nomine alio corysidiam, cujus decocto in aqua succo protinus sanari ictus serpentium dicit.

* **MIRATUS**, a, um, *ammirato*, passive. *Juvenc. l.* 3. *v.* 58. Ipse sed in primis, mirata virginis arte, Attonitus stupuit.

MIRMILLO, col. 2. lin. 4. | 5. *Cic. Philipp.* 3. *c.* 12. Illa autem ex Mirmillone dux, ex gladiatore imperator quas fecit strages, ubicumque posuit vestigia?

MISCELLANEUS, lin. 7. *sat.* 11. *v.* 29. corrige *sat.* 11. *v.* 20.

MISCEO, in fin. adde: ¶ Particip. *miscens*, *miscendus*, *mixturus* apud *Phædr. l.* 1. *fab.* 28. *v.* 10. Hosti dolorem damno miscens sanguinis. *Ovid.* 12. *Met. v.* 311. Miscenda cum Styge vina bibas. *Lucan. l.* 7. *v.* 814. Rogus ossibus astra Mixturus.

MISSIO, lin. 3. post *legatorum* adde: *Cels. l.* 2. *c.* 10. Missio sanguinis, *cavata di sangue*.

MITHRAS, lin. 15. | 16. post *tamquam a* μίθρῃ adde: *Mithres* autem quamvis appellatio Solis propria, in hominum tamen cognomen transiit, quod jamdudum observatum est ab eruditis. Occurrunt exempla apud *Fabrett. Murator. Maffejum*, & apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 80. 81.

MITRATUS, in fin. adde: *Propert. l.* 4. *el.* 7. *v.* 62. Mitratisque sonant Lydia plectra choris.

MITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *mittendus* apud *Justin. l.* 6. *c.* 11. Decernunt auxilia Cyro mittenda.

MNESTER, in fin. adde: ¶ Est etiam cognomen Romanum. M. Lepidus Mnester est pantomimus quidam apud *Sueton. in Calig. c.* 36. & 57. & apud *Tacit.* 14. *Ann. c.* 9. Mnester est libertus Agrippinæ.

MOBILITAS, lin. 6. post *speditezza* adde: *Lucret. lib.* 2. *v.* 931. Sed mobilitate Ante aliqua tamquam partum, quam proditur extra.

MODICUS, in fin. adde: ¶ *Modicum* est adverbium eadem significatione ac parum. *Apul.* 6. *Met. pag.* 417. *Oudend.* Modicum te progressam textrices orabunt anus. ¶ *Modico*, adverbialiter, *h. e.* modico tempore. *Id.* 5. *Met. pag.* 69. Modico deinde regressa. *h. e.* post modicum tempus. *Id. ibid. pag.* 33. Modico prius quam Larissam accederem. *Id. Flor. l.* 3. *pag.* 354. *Elmenh.* Dolor intestinorum modico ante sedatus est, quam me violentus exanimaret. *Id.* 5. *Met. pag.* 68. *Oudend.* & modico secus progressus ostium accedo. *Id. ibid. pag.* 18. Polentæ caseatæ modico secutus offulam grandiorem contruncare gestio. *Martian. Capell. lib.* 8. *pag.* 299. *Grot.* Saturni sidus modico minus annis triginta circulum suum per longitudinem circumcurrit.

MODIUM, lin. 42. post *invitationem crebram* adde: ¶ *Modius cumulatus* est, quod apud nos *moggio col colmo* dicitur. *Fronto de bello Parthico*. Post Cannensem cladem Pœnus imperator anulorum aureorum tres modios cumulatos misit Carthaginem. ¶ Fuit etiam nomen familiæ Romanæ apud *Cic.* 2. *Verr. c.* 48. M. Modius. & apud *Varr. R. R. l.* 2. *c.* 7. *init.* Q. Modius Equiculus.

* **MŒSIACUS**, a, um, idem ac Mœsicus. *Sueton. in Vespas. c.* 6. Mœsiacus exercitus. *Tacit.* 2. *Hist. c.* 32. Mœsiacæ copiæ.

* **MŒSI**, orum, m. sunt, qui Mœsiam incolunt. *Plin. l.* 3. *c.* 26. *sect.* 29. & *l.* 4. *c.* 11. *sect.* 18.

MOLA, in fin. adde: ¶ Translata & ob similitudinem ita vocatur maxilla. *Apul. de doctr. Platon. l.* 3. *pag.* 35. *Elmenh.* Homo inferiorem molam movet, equus inferiorem movet; item equus & canis. Ergo & omne animal inferiorem molam movet, quod cum sit in crocodilo falsum, potes &c. Notandum est veteres, duce *Aristotele*, & *Plin. l.* 8. *c.* 25. *sect.* 36. credidisse crocodilum unum ex animalibus maxillam superiorem, non inferiorem mobilem habere, quod recentiores falsum omnino esse deprehenderunt.

MOLARIS, in 2.ª edit. lin. 56. *Juvenal. sat.* 12. corrige *Juvenal. sat.* 13.

MOLESTO, in fin. adde: Cum vero optimæ editiones habeant *Aurelio Sempronio fratri meo. Neminem molestari volo* &c. patet *molestari* non deponentis forma usurpatum, sed passivum esse, ideoque nulla est *Modestini* auctoritas.

MOLIOR, in fin. adde: ¶ Particip. *moliendus* apud *Cic. de orat. l.* 2. *c.* 51. Hæc fere maxime sunt in judicum animis oratione molienda.

MOLITOR, lin. 7. post μυλωθρὸς, ἀλέτης adde: *Ulpian. Dig.*

lib. 33. *tit.* 7. *leg.* 12. §. 5. Mulieras, quæ panem coquant, quæque villam servent, item molitaras, si ad usum rusticum parati sunt.

MOLLIO, in fin. adde: ¶ Particip. *molliens* apud *Plin. l.* 7. c. 15. Dentes mollientes verbe.

MONACHUS, in fin. adde: *Sidon. l.* 3. *ep.* 17. Cultu peracto vigiliarum, quas monachi, clerique psalmicinas concelebraverant.

* MONAULES, is, m. μοναύλης, qui monaulo sonat. *Notæ Tiron. pag.* 173. *Gruter.*

MONODIARIA, in fin. adde: Aliud exemplum affert *Morcell. de stilo Inscript. Latin. pag.* 109. ex *Guthebertletho*, qui ipsum epitaphium ex villæ Pincienæ marmore diligenter expressit. Heria Thisbe Monodiariæ T. Claud. Glaphyri Chorаulæ &c.

MONOLITHUS, in fin. adde: *Silvanum monolithum* habemus in quodam Lapide apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 10. *una statua del Dio Silvano tutta d'un sasso.*

MONSTRO, in fin. adde: ¶ Particip. *monstraturus* apud *Curt. l.* 3. *c.* 13. Nuntiabant, ipsis brevius iter monstraturos.

* MORBOSITAS, atis, f. idem fere ac morbus. Licet hoc vocabulum apud nullum hactenus ex Latinis scriptoribus reperiatur, tamen ne quis mihi succenseat, si unius fretus Codicis auctoritate in Latinam linguam inveho omnium primus. *Pallad. de R. R. l.* 1. *c.* 16. Vitandum est autem, quod plerique fecerunt aquæ causa, villam in infimis vallibus mergere, & paucorum dierum voluptatem præferre habitatorum saluti: quod etiam magis metuemus, si provincia, quam colimus, de morbis æstate (Cod. Mss. Biblioth. Marcianæ habet *morbositate*) suspecta est. Et sane num vocis inflexio minus Latina est? an non *morositas*, *mulierositas* & alia permulta his similia sunt in Latina lingua? nonne rectius sese habet sententia, si *morbositate* pro *morbis æstate* legas? At enim quis affirmare possit a nullo umquam ex Latinis auctoribus, quorum plurima scripta jam periere, usurpatam fuisse hanc vocem?

MOROR, in fin. adde: ¶ Particip. *moraturus*, *morandus* apud *Propert. l.* 3. *el.* 20. *v.* 12. Phœbe, moraturæ contrahe lucis iter. *Horat. art. poet. v.* 223. Illecebris erat, & grata novitate morandus Spectator.

MOROSITAS, in fin. adde: *Tertullian. de præscript. hæret. c.* 40. Nonne manifeste diabolus morositatem illam Judaicæ legis imitatus est? *h. e.* morum ac rituum Judaicorum scrupulositatem.

MORSIUNCULA, in fin. adde: *Apul.* 8. *Met. pag.* 567. *Oudend.* Formicæ continuis morsiunculis penitus inhærentes membra (hominis) nudarunt.

MORTUUS, colon. 2. lin. 6. post *Cæciliane, potest?* adde: ¶ *Mortuum esse alicui* idem est ac nihil valle rei habere cum aliquo. *Plaut. Cist. act.* 3. *v.* 15. *Mel.* Hae, voluisti istuc severum facere? *Alces.* Nihil mecum tibi, mortuus tibi sum. ¶ *Mortua ea verba facere* est dictum proverbiale apud *eumd. Pseud.* 1. 3. 27. Mortua ea verba nunc facis. Stultus es, rem actam agis.

MOSEUS, in fin. adde: ¶ *Moseius*, a, um apud *Paulin. Nol. carm.* 23. *v.* 334. Devorat ut magicos Moseia virga dracones.

* MOTAMEN, inis, *n.* idem ac motatio. *Paulin. Petrocor. l.* 5. *v.* 681. Rejectæ applaudans signis motamine caudæ.

MOVEO, in fin. adde: ¶ Particip. *moturus* apud *Liv. l.* 25. *c.* 27. Exspectaturus magis eventum, quam inde quidquam moturus.

MULARIS, in fin. adde: ¶ Mularis herba, quæ & nodia dicitur, apud *Plin. l.* 24. *c.* 19. *sect.* 153.

MULIEBRITER, lin. 2. post *effeminate* adde: *Ammian. Marcellin. l.* 31. *c.* 2. Hunni equis prope affixi, & muliebriter iisdem nonnumquam insidentes. *h. e.* non divaricatis cruribus, sed utroque pede ad alterutrum latus dependente, ut mulieres solent. ¶ Translate *Plin.* &c.

MULTANGULUS, in fin. adde: ¶ Scribitur etiam *multiangulus*. *Martian. Capell. l.* 2. *pag.* 33. *Grot.* Forma multiangulæ.

MULTICOLOR, in fin. adde: ¶ Substantive. *Apul.* 11. *Met. pag.* 758. *Oudend.* Multicolor bysso tenui pertexta. *h. e.* vestis multicolor.

* MULTILATER, era, erum, qui multis lateribus constat. *Auct. fragm.* operis quod *Censorino* tribuitur *c.* 7. Trigonum trilaterum: tetragonum, quod quatuor: multilaterum, quod pluribus lineis continetur.

* MULTINUBA, æ, adject. quæ multis viris nupsit. *Hieronym. ep.* 91. (*al.* 11.) Maritus uxoris multinubæ feretrum præcedebat.

MULTIPES, in fin. adde: ¶ Est etiam idem ac *multipeda*. *Isidor.* 12. *Orig. c.* 5. Multipes vermis terrenus ex multitudine pedum vocatus, qui contra ictum contractus in globum complicatur; nascitur sub petris ex humore & terra.

MULTIPLICITER, in fin. adde: ¶ Comparat. legitur in lemmate *Plin. l.* 7. *c.* 14. Item de eodem multiplicius.

MULTIPLICO, in fin. adde: ¶ Particip. *multiplicans* apud *Manil. l.* 3. *v.* 486. Atque hunc numerum revocabis in ipsum Multiplicans decies.

* MUNDIGER, a, um, qui fert mundum. *Anthol. Latin. Burmanni l.* 1. *carm.* 30. *v.* 11. Velitabo per aaem Mundigerum.

MUNDITER, in fin. adde. ¶ Translate *Apul. Apolog. pag.* 296. *Elmenh.* Feminal nullo pacto reperiens munditer dicere, ad mea scripta confugit. *h. e.* polite & decenter.

MUNIO, in fin. adde: ¶ Particip. *muniens*, *muniturus* apud *Liv. lib.* 21. *c.* 7. Nec quidquam satis tutum munientibus pati. *Hist. de bello Alex. c.* 73. Videretque eas valles eodem intervallo suæ castra munituras.

MURCUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. Statius Murcus legatus Cæsaris apud *Cæs. de bell. civ. l.* 3. *c.* 15. Hic idem L. Statius Murcus appellatur a *Cic. Philipp.* 11. *c.* 12. & ad *Fam. l.* 12. *ep.* 11.

MUSCUS, lin. pæn. *Actius tradit* corrige *Aetius tradit*.

MUSEUM, col. 2. lin. 1. post *Spartian. in Adrian. c.* 20. adde: ¶ Latinam consuetudinem sequuntur ii, qui ita appellant ea loca, in quibus reponuntur & asservantur veterum monumenta, litterata marmora, & quæcumque ad rem numariam, & naturæ historiam spectant, & alia hujusmodi κειμήλια artium, studiorum ac litterarum causa collecta. Museum enim est quasi Musarum sedes; Musæ vero nusquam habitare libentius splendidiusque possunt, cum doctrinarum velut antistitæ, & artium præsides habeantur, ut ait *Morcellus Inscript. pag.* 280.

MUSTACEUM, in fin. adde: vel id quod fieri non poterat, ut laurus nempe mustaceo supposita inveniretur, eo quod igne absumi, dum coquebatur mustaceum, debuisset.

* MUSTECULA, æ, f. diminut. a *mustela*. *Auct. carm. de Philomel. v.* 61. Mus avidus mintrit, valox mustecula drintrit. Alii leg. *velox mustelaque drintrit*.

MUSTELLAGO terrestris, herba eadem ac laurago, chamædaphne. *Apul. de herb. c.* 58.

* MUSTIO, onis, m. parva musca, quæ in vino nascitur. *Isidor.* 12. *Orig. c.* 8. Bibiones sunt, qui in vino nascuntur, quos vulgo mustiones a musto appellant.

MUTESCO, in fin. adde: Ex his tribus locis duo mihi comperta sunt. *Apul. ad Asclep. med. pag.* 91. *Elmenh.*, *Martian. Capell. l.* 9. *ante med. pag.* 308. *Grot.*

* MUTILAGO, inis, f. herba eadem ac tithymalus. *Apul. de herb. c.* 108.

MUTILATIO, in fin. adde: ¶ Vox *mutilatio* per hunc unum *Celsi* locum (ita *Facciolatus*) inter Latinas obrepsit. At mihi dubia erit, donec certiore auctoritate firmetur. *Morgagnus* enim & *Targa* fatentur in *Mss.* Codic. & editionibus antiquis invenisse *in levi mutatione*, & primum in margine edit. Constantinianæ positum fuisse *mutilatione*, quod *Lindenius* perperam in contextum recepit. V. *Facciolatum* apud *Morgagnum* ipsum *ep.* 3. in *Celsum*, atque adeo doctiss. *Targam* in 1.ª & 2.ª *Celsi* editione ad hunc locum.

* MUTITATIO, onis, f. *banchetti a vicenda*, *cene per turno*, mutua conviviorum agitatio. Nuper apparuit optimæ notæ vocabulum in *Verrii Flacci Kalendario Prænestino*, paucis abhinc annis detecto, in quo ita legimus, ut apud *Fogginium*, & apud *Giovenazzium* in *scholiis ad T. Livii fragm. pag.* 66. Ludi M. D. M. I. Megalensia vocantur, quod ea Dea Megale appellatur; nobilium mutitationes cenarum solitæ sunt frequenter fieri, quod Mater Magna ex libris Sibyllinis arcessita locum mutavit ex Phrygia Romam. V. *Mutitio*.

MUTO, in fin. adde: ¶ Particip. *mutaturus* apud *Stat.* 3. *silv. carm.* 5. *v.* 27. Et semel insertas non mutaturus habenas.

MUTONIATUS, in fin. adde: Observandum est, primam syllabam brevem esse, ut & apud *Auct. Priap. carm.* 52., licet longa sit in *Muto, onis*.

* MYACANTHOS, i, f. vel myacanthon, i, n. herba, quæ alio nomine corruda dicitur. *Plin. l.* 19. *c.* 8. *sect.* 42. Hunc intelligo silvestrem asparagum, quem Græci hormenum, aut myacanthon vocant.

* NACCINUS,

N

* NACCINUS, a, um, ad naccam pertinens. *Apul. 9. Met. pag. 646. Oudend.* Nec ad exemplum naccinæ truculentiæ sulfuris te letali fumo necabo. *h. e.* ad exemplum naccæ seu fullonis hospitis mei, qui nuper deprehensum adulterum truculenter necare tentavit.

NÆVULUS, lin. 2. *nammarum ubera* corrige *mammarum ubera*.

NAIS, in fin. adde. ¶ Fuit etiam nomen cujusdam libertæ, Domitii amicæ, apud *Sueton. in Ner. c. 3.*

* NAPY, n., idem ac sinapi. *Plin. l. 19. c. 8. sect. 54.* (Sinapi) Athenienses napy appellaverunt. *Id. l. 27. c. 13. sect. 113.* Alterum thlaspi aliqui Persicum napy vocant.

NAR, in fin. adde: *Plin. l. 3. c. 14. sect. 19.* Interamnates cognomine Nartes. Hinc patet in allata *Gruteri* inscript. legendum sine commate Interamnatium Nartium, nam Interamnates dicuntur etiam Nartes.

NARCISSUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam celeberrimus Claudii imperatoris libertus. *Sueton. in Claud. c. 28. Tacit. 11. Ann. c. 29.*

NARRATUS, us, in fin. adde: *Apul. 9. Met. pag. 650. Oudend.* Lector reprehendens narratum meum.

NARRO, in fin. adde: ¶ Particip. *narrans, narraturus, narrandus* apud *Catull. carm. 9. v. 6.* Audiamque Hiberum Narrantem loca facta, nationes. *Stat. 3. silv. carm. 3. v. 207.* Verbaque dilectæ fert narraturus Etruscæ. *Justin. l. 17. c. 3.* De origine regni ejus pauca narranda sunt.

NATALIS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. *Tacit. Ann. l. 15. c. 50.* Antonius Natalis.

NATURA, lin. antep. post *sunt ossa* adde: *Q. Cic. de petit. consul. c. 11.* Deinde id, quod natura non habes, induc in animum, ita simulandum esse, ut natura facere videare.

NATUS, in 2.a edit. lin. 52. *Plin. Mostell.* corrige *Plaut. Mostell.*

* NAUCRATICUS, a, um, pertinens ad Naucratem urbem in Delta Ægypti. *Plin. l. 5. c. 10.* Naucratis, unde ostium quidam Naucraticum nominant. ¶ Hinc etiam *Naucratites*, æ, idem ac *Naucraticus*. *Id. l. 5. c. 9.* Naucratites nomos.

NAVIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *navigaturus* apud *Sueton. in Tib. c. 13.* Ut polliceretur, confestim, si sa, si juberet, Rhodum navigaturum.

NAVO, in fin. adde: ¶ Particip. *navaturus* apud *Curt. l. 7. c. 5.* Ceteris gratiæ actæ, quod ad reliqua belli navaturos operam pollicebantur.

* NEBRIDÆ, arum, m. nebride tecti, videntur fuisse Cereris ministri in sacris Eleusiniis, ita appellati, quod Ceres filiam quærens, et terrarum orbem aberrans hinnuli pellicula contecta fuerit. *Arnob. l. 5. pag. 185.* Nonne Ceres nebridarum familiam pellicula cohonestavit hinnulæ?

NECO, in fin. adde: ¶ Particip. *necans, necandus* apud *Ovid. 2. Amor. el. 14. v. 22.* Vidissem nullos, matre necante, dies. *Juvenal. sat. 6. v. 596.* Quæ steriles facit, atque homines in ventre necandos Conducit.

NEFARIUS, in fin. adde: ¶ *Nefarium* substantive positum pro nefario scelere. *Liv. l. 9. c. 34.* Nisi universam rempublicam eo nefario obstrinxeris, quod ominari etiam reformidat animus.

NEFRENDES, in fin. adde: *Fulgent. de prisc. serm. n. 5.* Cœperunt efferre porcum castratum, quem nefrendem vocabant, quasi sine νεφρῶν, id est renibus.

NEGLIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *neglecturus, negligendus* apud *Cæs. de B. Gall. l. 1. c. 36.* Quod sibi Cæsar denuntiaret, se Æduorum injurias non necturum. & *l. 5. c. 28.* Etsi ab hoste ea dicebantur, non tamen negligenda existimabant.

NEGO, in fin. adde: ¶ Particip. *negaturus, negandus* apud *Liv. l. 38. c. 43.* Negaturum aut me pro M. Fulvio, aut ipsum M. Fulvium censetis? *Ovid. 15. Met. v. 648.* Parsque negandum Non putat auxilium.

NEGOTIOR, in fin. adde: ¶ Particip. *negotiaturus* apud *Senec. ep. 119. ante med.* In quod me mare negotiaturus immitterem.

NEGOTIOSUS, in fin. adde: ¶ *Negotiosa cogitatio* est quæ in negotiis suis considerandis occupatur. *Cels. lib. 4. c. 32.* Qui convalescit, ambulare debet, circumcisa omni negotiosa cogitatione.

* NEMETENSIS, e, pertinens ad regionem in Gallia Belgica, quam incolebant Nemetes, quorum urbs nunc Spira appellatur. Eorum mentio est apud *Cæs. de B. Gall. l. 1. c. 51. Tacit. de German. c. 28. & Ann. l. 12. c. 27. Symmach. orat. 2. in Valentin. c. 21.* Qua regio Nemetensis extenditur, recessum fluminis murorum ambitus vindicavit.

* NEQUITO, as, are. n. 1. & nequitor, aris. nequam sum. Agnoscit *Priscian. l. 8. pag. 799. Putsch.*, sed nullum adduxit Latini scriptoris locum.

* NESCIENTIA, æ, f. *ignoranza*, ignorantia. *Claud. Mamert. de statu anim. l. 1. c. 21. ad fin.* Agnosce, te nobis quærentibus veritatem pro una, qua polliceris, scientia multorum nescientias attulisse.

* NETINENSES, ium, &

* NETINI, orum, m. incolæ urbis, quæ Netum vocatur, in Sicilia inter Acrillas & Elorum. *Cic. 5. Verr. c. 22. et 51. Plin. l. 3. c. 8. sect. 14.* Netinos appellat. *Cic.* vero *2. Verr. c. 65.* Netinenses.

* NETOIDES, is, νητοειδής, a νήτη ultima, & εἶδος species. *Martian. Capell. lib. 9. pag. 326. Grot.* Melopeiæ species sunt tres, hypatoides, mesoides, netoides. Netoides, quæ & νομική consuevit vocari, quæ plures sonos ex ultimis recipit.

* NEVRAS, adis, f. νευράς, herba eadem ac poterion. *Plin. l. 27. c. 12. sect. 97.* Poterion, aut, ut alii vocant, Phrynion, vel nevrada, large fruticat. ¶ Est etiam strychni species. *Id. l. 21. c. 31. sect. 105.* Qui nequiter occultabant (strychnum), erythron, aut nevrada appellavere.

* NICÆNUS, a, um, idem ac Nicæensis. *Cod. Justinian. lib. 1. tit. 1. leg. 21.* Nicæna fides. *h. e.* quæ constituta est in Concilio Nicææ habito.

* NICENSIS, e, idem ac Nicæensis, ad Nicæam pertinens. Nicenses apud *Plin. l. 10. ep. 33.* sunt cives urbis Nicææ.

NICTO, lin. pæn. post *scibis cum &c.* adde: ¶ Particip. *nictans* apud *Lucret. l. 6. v. 181.* Semina, quæ faciunt nictantia fulgura flammæ.

NIDIFICO, in fin. adde: *Virgil.* apud *Donat.* in *ejus vita.* Sic vos non vobis nidificatis aves. ¶ Particip. *nidificans* apud *Plin. loc. cit.* Turdi toto nidificantes.

* NIGRICO, as, a. 1. idem ac nigresco. *Plin. lib. 37. c. 12. sect. 58.* Epimelas fit, cum candida gemma superne nigricat colos.

* NIGRITÆ, arum, m. populi, qui ad Nigrim Africæ flumen habitant. *Plin. l. 5. c. 8. Mela l. 1. c. 4.*

NINNIUS, in fin. adde: ¶ Est etiam nomen Romanum. *L.* Ninnius amicus Ciceronis. *Cic. ad Att. l. 10. ep. 16.*

* NIOBIDES, æ, m. filius Niobes. *In titulo fab. 11.* apud *Hygin.* legitur *Niobidæ.* h. e. filii Niobes.

NITENS, in fin. adde: ¶ *Nitentes res* sunt signa ex ære vel marmore. Hinc legere est apud *Ammian. Marcellin. l. 16. c. 6.* Centurio nitentium rerum. *h. e.* magistratus, qui signorum ex ære & marmore curam gerebat, noctuque cum militibus observabat, ne quis ea confringeret, aut mutilaret. V. *Centurio* in *Appendice.*

NITRUM, lin. pæn. post *aqua imminita fit* adde: *Ovid. de medic. fac. 5. 85.* Tus ubi miscueris radenti tubera vitro.

NIXUS, a, um, in fin. adde: ¶ *Ad nixas.* h. e. ciconias, locus erat Romæ, in quo tres erant ciconiæ rostris inter se invicem junctæ. V. *Marinium Frat. Arval. pag. 151.*

NOMEN, in fin. adde: ¶ Nomen commune *Cels. l. 7. c. 18.* & generale *l. 5. c. 28. sect. 11.* illud vocat, quod pluribus morbis convenit; quemadmodum hernia apud Latinos significat eos omnes morbos, quos Græci distinctis nominibus ἐντεροκήλην, ἐπιπλοκήλην, ὀσχεοκήλην appellant.

NOMINO, in fin. adde: ¶ Particip. *nominans, nominandus, nominaturus* apud *Curt. l. 6. c. 10.* Num hodie dicerem causam, nullo me nominante? *Ibid.* Cum quærenti socios vel falso fuerim nominandus. *Suet. in Ner. c. 71.* Monopolium nominaturus.

NONNUS, in fin. adde: ¶ Idem est ac nutrix. *Vet. Inscript.* apud *Marin. Frat. Arval. pag. 212.* Q. Pescennius Chrestio alumnus Clodiæ Antiochæ nonnæ suæ fecit. Hæc videtur esse antiquior hujus vocis auctoritas.

* NORENSIS, e, pertinens ad Noram Sardiniæ oppidum. *Cic. in fragm. orat. pro Scaur.* Bostarem quemdam dixit Norensem. *Id. ibid.* Cum agerent parentalia Norenses.

NORTIA, lin. 4. post *Nersia* adde: *Martian. Capell. l. 1. pag. 21. Grot.* Quam alii Sortem adserunt, Nemesinque nonnulli, Tychenque quam plures, aut Nortiam.

* NOTIFICATUS, a, um, notus. *Auct. carm. de pulice v. 24.* Res est notificata satis.

NOTO, in fin. adde: ¶ Particip. *notans, notandus* apud *Horat. 1. sat. 6. v. 14.* Notante judice, quæ nosti, populo. & *de art. poet. v. 156.* Ætatis cujusque notandi sunt tibi mores.

NOVATUS, a, um, in fin. adde: ¶ Est etiam cognomen Romanum apud *Sueton. in Aug. c. 51.* Julius Novatus.

* NOVENNIS, e, qui novem annos habet. *Lactant. de mort. persec.*

persec. c. 20. Substituto Cæsare filio suo, qui tunc erat novannis.

NOVENSILIS, lin. antep. et pæn. post *lib.* 1. *pag.* 16. adde: ¶ Certi tamen aliquid de significatione hujus vocis attulisse nuper videtur *Joachimus Navarrus*, qui Græcum marmor Melitense ann. 1789. docte admodum explicuit & illustravit. Eam scilicet interpretationem probat, quam primo loco posuit *Forcellinus*: ac Novensiles Deos eos dictos putat, qui novissime in Deorum sedes recepti erant. Insigne marmor novam quamdam sacerdotem commemorat ἱερείαν Θεᾶ *Novensilis Divæ*. Divam hanc Liviam fuisse docet *Navarrus*, Tiberii Cæsaris matrem, quam anno a Christo nato XLII. Tiberius Claudius Drusi filius imperator Divorum festis adscripsit. Vide ejus *Dissertat.* eo, quem diximus, anno Melitæ editam. Vide etiam *Ephemerid. Florentin. ejusdem anni col.* 631.-638.

NOVIANUS, in fin. adde: *M. Aur.* apud *Front. epist. ad eumd. l.* 2. *ep.* 9. Sed cum leges sexaginta inibi sint & Novianæ, & Atelleniolæ, & Scipionis oratiunculæ, ne tu numerum nimis expavescas. Observandum porro est, Novium dici a *Macrob.* 1. *Saturn. c.* 10. probatissimum Atellanarum scriptorem, sed Marcum hic aperte distinxisse Novianas ab Atellanis.

NOVO, in fin. adde: ¶ Particip. *novans*, *novaturus* apud *Liv. l.* 32. *c.* 38. Duæ faces novantibus res ad plebem in optimates accendendam. *Curt. l.* 10. *c.* 8. Ni occupetur impotens animus, res novaturum.

NOVOCOMENSIS, in fin. adde: Hinc Novocomenses apud *Cic.* ad *Fam. l.* 13. *ep.* 35. sunt illius urbis incolæ.

* NUBESCO, is, *n.* 3. nubilus fio. *Symmach. in laudat. fragm. c.* 2. *pag.* 60. Vos autem nubescite prasini, pallescite lychnites, albescite hyacinthi, fuscemini margaritæ.

* NUBILARE, is, *n.* idem ac nubilarium, quam vocem vide. Habet *Inscriptio* inventa in villa Pinciana, quæ legitur apud *Auct. Institut. antiquar. Lapid. pag.* 340. Locus sepulcri continet per cippos dispositos jug. quattuor & nubilare. Vide etiam apud eumdem *pag.* 308.

NUBO, in fin. adde: ¶ Particip. *nupturus* apud *Ovid. Heroid.* 21. *v.* 156. Nupturæ toties languida membra cadunt.

NUCETUM, in fin. adde: *Tertullian. adv. Valentinian. c.* 20. Sic et in cælestibus nucete præsumpsit.

NUGULÆ. Vocem hanc toto Latio eliminandam censeo, quia levi admodum nititur auctoritate. Nam *Codex* optimæ notæ in *Biblioth. D. Marci Venetiar.* habet diserte *nugales ineptias*, quod itidem *Justus Zinzerlingius* in *Cod. Ms.* reperit (*Promulsid. Crit. c.* 19.), *Barthius* vero *Adversar. VIII.* 23. & *Arntzenius Miscell. pag.* 197. probavit. Hæc ex *Biblioth. Mss. Jacobi Morelli Tom.* 1. *pag.* 327.

NUMEROSUS, in fin. adde: ¶ *Res numerosa* de homine multarum rerum perito, & pluribus apto, apud *Burmann. Anthol. Latin. Tom.* 2. *pag.* 264. Ille ego qui magni parvus cognominis *heres* Corpora in exiguo res numerosa fui; Flectere doctus equos, nitida certare palæstra, Ferre jocos, astu fallere, nosse fidem &c.

NUMMATUS, in fin. adde: *Horat.* 1. *ep.* 6. *v.* 38. Ac bene nummatum decorat Suadela Venusque.

NUMMULARIUS, in fin. adde: ¶ Antiqui lapides nummularios officinatores aliquando habent, argentariæ tamen monetæ, non aurariæ. Apud *Gruter. pag.* 583. *n.* 7. Ulpius Secundus dicitur nummularius officinator monetæ. Apud *eumd. pag.* 638. *n.* 2. Lollius Maximus dicitur nummularius primus offisinator monet. argentar. ¶ Aliquando nummularii ab officinatoribus distinguuntur. Apud *eumd. pag.* 45. *n.* 3. Officinatores & nummularii officinarum argentariarum. ¶ Non adeo vile, ac putavit *Forcellinus*, videtur fuisse officium nummularii, cum in *Iscrizioni dell' Accademia Colombaria Tom.* 1. *pag.* 146. legatur vetus inscriptio Romæ effossa, quæ talis est. C. Ulbius Serenus C. F. Col. Niger nummularius.

NUNCUPO, in fin. adde: ¶ Particip. *nuncupaturus* apud *Justin. l.* 24. *c.* 2. Adjurat, nuncupaturum se eam reginam.

NUNDINO, in fin. adde: ¶ Particip. *nundinans* apud *Liv. l.* 22. *c.* 56. Pœnum sedere ad Cannas in captivorum pretiis prædaque alia, nec victoris animo, nec magni ducis more nundinantem.

NUNTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *nuntians*, *nuntiaturus* apud *Cic. in Pison. c.* 19. Hujus unius litteris nuntiantibus non crederet? *Liv. l.* 29. *c.* 22. Tamquam victoriam nuntiaturi Romam essent.

NUTO, in fin. adde: ¶ Particip. *nutaturus* apud *Plin. in Paneg. c.* 26. Defectum corpore caput, nutaturumque instabile pondere tuetur.

* NUTRICIO, onis, *m.* idem ac nutricius. *Inscript.* apud *Murator. pag.* 1892. *n.* 8. Juliæ Gaudentiæ filiæ dulcissimæ nutriciones contra votum fecerunt. Sic in *Inscript. Aquilej.* apud *Bertoli n.* 227. *pag.* 198.

NUTRICOR, in fin. adde: ¶ Particip. *nutricans* apud *Varr. R. R. l.* 2. *c.* 8. Cum peperit equa mulum, aut mulam, nutricantes educamus.

* NYCTOSTRATEGUS, i, *m.* νυκτοστράτηγος, a νὺξ nox, & στρατηγὸς dux exercitus. *Arcad. Charis. Dig. lib.* 50. *tit.* 4. *leg.* 18. §. 12. Et nyctostrategi & pistrinorum curatores personale munus ineunt. Nyctostrategi autem in provinciis ii erant, qui Romæ præfecti vigilum dicebantur. In *Ægypto* νυκτερινοὶ στρατηγοὶ, Constantinopoli vero νυκτέπαρχοι.

NYMPHA, lin. 39. l 41. post *h. e. Echo* adde: ¶ Nympharum templa fuerunt publice vota & dedicata, ut ait *Cic. l.* 3. *de nat. Deor. c.* 17. De iis, quæ aquis præerant, vel quæ aquas ipsas significabant, passim occurrunt vetera monumenta, ut in *Mus. Veron. pag.* 307. *n.* 2. Nymphis sanct. novis repertis in villam Sardinianam . . . . deduct. & apud *Reines. pag.* 193. Pro salute Domini nostri sacratissimi Antonini Pii Nymphis novis sacrum Rufinus Leg. XIII. Geminæ. V. *Lympha*. ¶ Aliquando Nymphis simul ac Lymphis vota nuncupabantur & solvebantur ob aquarum inventionem. Apud *Murator. pag.* 87. *n.* 3. post *Reinesium* & *Gudium*. Nymphis Lymphisque August. ob reditum aquarum P. Pomponius Cornelianus commisit, ut vovit. Nymphæ istæ Genii putabantur esse, qui figura muliebri aquis præerant, iisque medendi vim aliaque tribuebant. ¶ Apud *Fabrett. pag.* 744. *n.* 558. Nymphis Geminis sacrum C. Rufius Gemini F. Politicus &c. *Nymphas Geminas* appellat Rufius de patris cognomine.

* NIMPHARENA, æ, *f.* gemma quædam apud *Plin. lib.* 37. *c.* 10. *sect.* 64. Nympharena urbis et gentis Persicæ nomen habet, similis hippopotami dentibus.

* NYMPHIGENA, æ, *m.* qui ex Nympha genitus est. *Vetus epigramma* in *Anthol. Lat. Tom.* 2. *pag.* 84. *Burmanni*. Sors nova nymphigenæ votum post fata meretur; Quæm pepigit thalamis, hanc habet in tumulis. *h. e.* Achillis e Peleo & nympha Thetide nati, ad cujus tumulum jugulata est Polyxena, quam uxorem ducturus fuerat, nisi a Paride interfectus fuisset.

O

OBCÆCATUS, lin. 2. post τυφλωθεὶς adde: *Cels. lib.* 6. *c.* 6. *sect.* 37. Quidam sine ulla manifesta causa subito obcæcati sunt. *Id. l.* 8. *c.* 4. Ubi calvaria percussa est, protinus requirendum est, num bilem is homo vomuerit, num oculi ejus obcæcati sint. ¶ Translate *Plaut. Men.* &c.

OBCÆCO, lin. 2. post ἐκτυφλόω adde: *Cels. lib.* 8. *c.* 4. Aliquando evenit, ut ex ictu vena aliqua in cerebri membrana rupta aliquid sanguinis mittat, isque ibi concretus magnos dolores moveat, oculosque obcæcet. ¶ Translate *Plin. lib.* 10. &c.

OBEDIO, lin. 18. post *&c. rectius* adde: *Cornel. Fronto ad L. Verum l.* 1. *ep.* 5. Neque me puderet, ea illum obedire mihi, qua clientes obsequuntur.

OBEO, in fin. adde: ¶ Particip. *obiturus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 74. Antonius transmarinas obiturus provincias.

OBERRO, in fin. adde: ¶ Particip. *oberrans* apud *Curt. lib.* 3. *c.* 4. Crebris oberrantibus rivis, qui ex radicibus montium manant.

* OBGANNITUS, a, um, secreto et sæpius dictus. *Apul.* 2. *Met. pag.* 115. *Oudend.* His et talibus obgannitis sermonibus, discessum est.

OBJECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *objectans* apud *Stat.* 2. *Theb. v.* 62. Huc illuc clypeum objectans.

* OBJECTOR, oris, *m.* qui objicit. *Non. c.* 2. *n.* 476. Infitiatores sunt falsi criminis objectores.

OBJICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *objiciens*, *objecturus* apud *Lucr. l.* 5. *v.* 754. Objiciens cæcum radiis ardentibus orbem Luna. *Liv. l.* 37. *c.* 10. Quos objecturus certamini foret.

OBITUS, us, lin. 13. post *venuta*, *incontro* adde: *Apul.* 9. *Met. pag.* 619. *Oudend.* Multarum civitatum obitu, et variorum populorum cognitu summas adipisci virtutes: secundum illud *Horat. de art. poet. v.* 142. Qui mores hominum multorum vidit et urbes, quem *Homerus* vocat πολύτροπον.

OBJURGATUS, dele omnia, et sic potius disponas oportet:

OBJURGATUS, a, um, *ripreso*, *sgridato*, reprehensus, castigatus. *Val. Max. l.* 2. *c.* 2. *sub init.* Vehementer objurgatus. ¶ Usurpatur etiam active quasi ab *objurgor* deponentium more. *Cæl.* ad *Cic. Fam.* 8. *ep.* 9. Hirrus Curionem prorsus non mediocriter objurgatus, hac repulsa se mutavit. Alii tamen minus recte legunt *objurgat*.

OBLIDO, in 2.ª edit. corrige OBLIDO.

OBLIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *obligans*, *obligaturus*, *obligandus* apud *Senec. de benef. l.* 2. *c.* 4. Per quem obli-

gantium

gantium obligaiorumque animi certent. *Curt. lib. 7. c. 10.* Interroganti, quo pignore fidem obligaturi essent, dixerunt. *Liv. lib. 30. c. 12.* Amore captivæ victor captus data dextra in id, quod petebatur, obliganda fidei, in regiam concedit.

OBLITTERO, in fin. adde: ¶ Particip. *oblitterans*, *oblitterandus* apud *Liv. l. 41. c. 24.* Sua beneficia paternas simultates oblitterans. *Cic. in Vatin. c. 6.* Quod maximis reitus, quas postea gessit, oblitterandum esset.

OBMENENS, corrige OBMANENS.

OBNIXE, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Claud. Mamert. de statu anim. l. 1. c. 3. a med.* Obnixius argumentari.

* OBNOXIO, as, a. 1. facio me obnoxium. *Claud. Mamert. de statu anim. l. 2. c. 9. a med.* Et alienis semet notis obnoxiantes.

* OBRADIO, as, n. 1. idem ac splendeo. *Isid. 16. Orig. c. 17.* Obryzum aurum dictum, quod obradiet splendore.

OBSCENUS, col. 2. lin. 37. | 39. post τὰ αἰδοῖα adde; Absolute *Mela l. 3. c. 7.* Pars nudi agunt, pars tantum obscena velati. In singul. *Ovid. 6. Fast. v. 651.* Obscenum virile. Absolute *Jul. Obseq. de prodig. c. 84.* Puer duplici obsceno natus. *Lactant. l. 1. c. 21.* Certamen fuit de obsceni magnitudine.

OBSCURO, in fin. adde: ¶ Particip. *obscurans* apud *Horat. 2. sat. 7. v. 55.* Caput obscurante lacerna.

OBSCURUS, lin. 29 | 30. post *Liv. l. 41. c. 52.* adde: *Cic. de orat. l. 2. c. 36.* Videre res obscurissimas.

OBSECRO, in fin. adde: ¶ Particip. *obsecraturus* apud *Ter. Adelph. 3. 2. 36.* Qui se dicebat ita obsecraturum, ut &c.

OBSEQUOR, in fin. adde: ¶ Particip. *obsecuturus* apud *Plin. l. 8. ep. 6.* In hoc præcipue non obsecuturi, si in ulla re putasset fas esse non obsequi.

* OBSERVANDUS, a, um, qui observari debet, observantia dignus. *Cornel. Fronto ad Antonin. ep. 2.* Inclementius progressus est in Gavium Maximum clarissimum & nobis observandissimum virum.

OBSERVO, in 2.ª edit. lin. 27. *Fam. 1. epist. ult.* corrige *Fam. 10. ep. ult.* In fin. adde: ¶ Particip. *observaturus* apud *Liv. l. 9. c. 30.* Negaverunt, eam lectionem se observaturos.

* OBSIDATUS, us, m. obsidum traditio, obligatio. *Ammian. Marcellin. l. 25. c. 7. ad fin.* Ne quid committeretur per inducias contrarium pactis, obsidatus specie viri celebres altrinsecus dantur Remora, & Victor ex parte nostrorum et Bellovædius; ex parte vero diversa Bineses, tresque alii satrapæ non obscuri. *Id. l. 16. c. 12.* Obsidatus pignore tectus in Gallus.

OBSIDEO, in fin. adde: ¶ Particip. *obsessurus* apud *Liv. l. 30. c. 7.* Ut Carthaginem crederent ea templo Scipionem obsessurum.

OBSIDIUM, in fin. adde: ¶ Significat etiam statum obsidis. *Tacit. 11. Annal. c. 10.* Meherdates obsidio nobis datus. *h. e. datoci per ostaggio.*

OBTEGO, in fin. adde: ¶ Particip. *obtegendus* apud *Cels. l. 3. c. 22.* Os obtegendum, fauces velandæ, tussicula suis remediis finienda.

OBTEMPERO, in fin. adde: ¶ Particip. *obtemperaturus* apud *Ter. Adelph. 4. 3. 70.* Tibi Deos certo scio obtemperaturos magis.

* OBTENSUS, us, m. idem ac obtentus. *Corn. Fronto orat. pro Volumn. Ser.* Ut pro severitate, quæ carebant, obtensui sævitiam subornarent.

OBTEXO, in fin. adde: ¶ Particip. *obtexens* apud *Plin. l. 2. c. 39.* Per nubes cælum aliud obtexens.

OBTRUNCO, in fin. adde: ¶ Particip. *obtruncaturus* apud *Justin. l. 33. c. 2.* Veluti jacentem obtruncaturus.

OBVERBERO, in 2.ª edit. lin. 2. *Incensum* corrige *Inscenrum.*

* OCCENTATIO, onis, f. idem ac occentus. *Symmach. orat. 2. in Valentinian. c. 14.* Crassus percontanti filio, qui noctis moveri castra jussisset; vereris, inquit, ne tuas aures forte non penetret occentatio bucinarum?

OCCIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *occisurus*, *occidendus* apud *Liv. l. 40. c. 10.* Qui occisurus fratrem fuit. *Cic. pro Rosc. Amer. c. 35.* Nullum modum esse hominis occidendi.

OCCINO, in fin. adde: ¶ Particip. *occinens* apud *Val. Max. l. 1. c. 4. n. 2.* Occinentes in eum adversum corvi.

OCCLUDO, in fin. adde: ¶ Particip. *occludendus* apud *Ter. Eun. 4. 7. 14.* Occludendæ ædes.

OCCUPATUS, in 2.ª edit. lin. ult. 4. 2. 51. corrige 4. 1. 13.

OCCULTO, in fin. adde: ¶ Particip. *occultans*, *occultandus* apud *Tacit. Ann. l. 16. c. 32.* Avaritiam ac libidinem occultans. *Cæs. de B. Gall. l. 7. c. 73.* Reliqua pars scrobis ad occultandas insidias viminibus ac virgultis integebatur.

OCCUPO, in fin. adde: ¶ Particip. *occupans*, *occupaturus*, *occupandus* apud *Tacit. 2. Hist. c. 17.* Faciles occupantibus. *Liv. lib. 4. c. 29.* Cum occupaturus insignem titulum crudelitatis fuerit. *Tacit. 1. Hist. c. 62.* Occupanda urbs.

* OCTAEDROS, i, m. & f. ὀκτάεδρος, h. e. octo sessuum, vel laterum, habens octo triangula æqualia & æquilatera. *Martian. Capell. l. 6. pag. 233. Grot.*

* OCTAS, adis, f. ὀκτάς, id quod octonario numero constat. *Martian. Capell. l. 7. pag. 240. Grot.* Primus imparium trias, secundus pentas, ambo octadem faciunt.

* OCTOAS, adis, f. idem ac octas. *Tertullian. de præscript. c. 49.* Hanc esse ænonum triacontada, quæ sit in pleromate ex octoade, & decade, & duodecade.

OCULARIARIUS, in fin. adde: *Muratorius Dissertat. Antiquit. Ital. 24.* aliique putant, fabros fuisse ocularios, qui aureos, vel argenteos oculos conficerent votivæ tabellæ affigendos Diis adjutoribus, ut recepti visus beneficium testarentur voti compotes facti. Sic & aures argenteas suspensas fuisse aris ex aliis inscriptionibus pronum est suspicari.

OCULO, in fin. adde: ¶ Translate est illuminare. *Id. Apolog. c. 21.* Qui (Christus) jam expolitos homines, & ipsa urbanitate deceptos in agnitionem veritatis ocularet. & *de pudicit. c. 8. init.* In vestibus purpura oculandis.

* OFFARIUS coquus, qui particulatim, id est offatim concoquit. Ita *Isid. 20. Orig. c. 2.*

* OFFECTUS, us, m. malum fascinum, a verbo *officio*. *Grat. Cyneg. v. 406.* Ac sic offectus, oculique venena maligni Vicit tutela pax impetrata Deorum.

OFFENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *offensurus* apud *Liv. l. 2. c. 24.* Ratus, perseverantem sub judicii tempus plebem offensurum.

OFFICIALIS, lin. 10. *Officiales ejus* (Consulis) *Provinciæ Aquitaniæ*. Delenda hæc, atque ita mutanda: L. Julio &c. Pro Pr. Provinciæ Aquitaniæ, consuli, Officiales ejus provinciæ Aquitaniæ optimo præsidi &c. *Index Gruterianus p. XXI.* officiales consulis memorat, inscriptione male accepta, cum non consulis, sed provinciæ præsidis officiales posuerint, ut animadvertit *Maffejus A. C. L. l. 3. c. 4.* col. 212. 213.

* OFFICINATRIX, icis, f. quæ officinam exercet. *Inscript.* apud *Zaccariam Stor. Letter. d' Ital. Tom. 9. pag. 494.* Junia Crocale officinatrix vix. an. XXX.

OFFULA, in fin. adde: ¶ Per syncopen est offla, hinc apud *Petron. Satyr. c. 58.* offla crucis, convicium est in servum nequam.

* OLCINIATES, um, m. incolæ Olcinii urbis Dalmatiæ, quæ nunc *Dulcigno* dicitur. *Liv. l. 43. c. 26.*

* OLEOMELLA, æ, f. arbor in Syria nasci solita. *Isidor. 17. Orig. c. 7.* Oleomella nascitur in Palmaria Syriæ civitate: ex eo ita appellata, quod ex trunco oleum defluat in crassitudinem mellis saporis suavis.

* OLEOSELINUM, i, n. apii species. *Isidor. 17. Orig. c. 11.* Oleoselinum quod mollius folio, & caule tenerum.

OLEUM, col. 2. lin. 1. post *et laborem perdidere* adde: Mihi arridet magis id ductum a palæstritis, qui oleo inungebant nudata corpora, antequam sese luctæ committerent. Saltem hæc quoque interpretatio innuenda fuerat.

OLFACIO, in fin. adde: ¶ Particip. *olfaciendus* apud *Plin. l. 20. c. 13. sect. 51.* Dederunt lethargicis ex aceto olfaciendum.

OLFACTORIA, æ, f. vasculum, in quo odoramenta reconduntur. *Corn. Fronto de orat. l. 2. fragm. 1.* Refricant eamdem unam sententiam sæpius, quam puellæ olfactoriæ sucina.

* OLFACTORIOLUM, i, n. *Isid. 19. Orig. c. 31.* Olfactoriola vascula sunt muliebria, in quibus odoramenta gestantur. Eamdem vocem habes in *Vulgat. Isai. c. 3. v. 20.*

OLLARIA, æ, f. temperatura æris. *Plin. l. 34. c. 9.* Novissima est, &c. Hæc delenda, & sic corrigenda:

* OLLARIUS, a, um, ad ollam pertinens. *Plin. lib. 34. c. 9. sect. 20.* Novissima est (temperatura æris), quæ vocatur ollaria. *h. e.* temperatura æris ad ollas faciendas, nempe *olle di bronzo.*

* OMINALIS, e, idem ac ominosus. *Gell. l. 3. c. 17.* Ante diem quoque quartum calendas, vel nonas, vel idus tamquam ominalem diem plerique vitant. Ita habent optimæ editiones; alii legunt *inominalem*.

OMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *omittens*, *omissurus*, *omittendus* apud *Suet. in Cal. c. 14.* Ne minimam quidem occasionem quoquam omittente in testificanda sollicitudine & cura de incolumitate ejus. *Liv. l. 37. c. 10.* Dixit, omnium se rerum apparatum omissurum. *Val. Max. l. 3. c. 10. ext. 2.* Nec omittendum institutum Deorum cultum putavit.

OMNIMODE, in fin. adde: *Corn. Fronto ad M. Aurel. l. 3. ep. 1.* Vale, & me, obsecro, omnimode ames qua joco, qua serio.

OMNITUENS, in fin. adde: *Apul. de mundo pag. 71. Elmenh.* Sol quidem omnituens ortu suo diem prodit.

* ONA, æ, f. fici Tarentinæ genus. *Plin. l. 13. c. 19.* Tarenti tantum prædulces nascuntur (ficus), quas vocant onas.

Harduinus

Harduinus interpretator ὠνίας, vanales, pretiosas, sed *Gesnerus* approbat antiquam lectionem *amas*, & interpretatur erudas, quæ etiam ante maturitatem dulces sint.

* ONCŌMA, atis, n. ὄγκωμα, tumor, ab ὀγκόω tumefacio. *Veget. l.* 2. *c.* 30. *init.* Sciendum est tubera in corporibus frequenter eacrescere, quæ Græci oncomata vocant.

ONERARIUS, in fin. adde: *Liv. l.* 41. *c.* 4. *init.* Oneraria jumenta. *h. e. bestie da soma.* ¶ *Oneraria* absoluta est navis oneraria. *Cic. ad Att. lib.* 10. *ep.* 12. Occulte in aliquam onerariam corrependum.

ONERO, in fin. adde: ¶ Particip. *onerandus* apud *Suet. in Tib. c.* 32. Præsidibus onerandas tributo provincias suadentibus rescripsit.

* ONĪROS, i, m. ὄνειρος, somnus, item papaver silvaticum apud *Apul. de herb. c.* 53., quia ejus semen soporiferum est.

* ONOCARDĬON, i, n. herba eadem quæ chamæleon. *Apul. de herb. c.* 25.

OPECONSIVA, lin. 3. *suffibulum haud habeat*, corrige *suffibulum habeat*.

* OPICILLUM, i, n. videtur esse diminutivum ab *ops*, *opis*, & significare parvum auxilium, seu remedium. *Varro* apud *Non. c.* 2. *n.* 113. Capas vinarias sirpare oeli, adde cyathum vini in exorculæ opicillum.

OPINOR, in fin. adde: ¶ Particip. *opinandus* apud *Cic.* 3. *Tuscul. c.* 23. Tantum modo affert, nihil evenisse, quod non opinandum fuisset.

* OPISTHODŎMUS, i, f. postica templi, vel domus pars, ab ὄπισθεν a tergo, & δόμος domus. *Fronta de testam. transmar.* Olim testamenta ex Deorum munitissimis adibus proferebantur, aut tabulariis, aut archiis, aut opisthodomis.

OPPERIOR, in fin. adde: ¶ Particip. *opperieodus* apud *Tacit.* 4. *Ann. c.* 66. Senatus oppariendum imperatorem censuit.

OPPŌNO, in fin. adde: ¶ Particip. *oppositurus* apud *Tacit.* 1. *Ann. c.* 77. Oppositurus arma.

OPPOSITUS, in fin. adde: ¶ Per syncopen *oppostus* apud *Lucret. lib.* 4. *c.* 151. At cum, splendida quæ constant, opposta fuerunt.

OPPRIMO, in fin. adde: ¶ Particip. *oppressurus* apud *Liv. l.* 30. *c.* 9. Oppressuras navalia castra.

OPPUGNO, in fin. adde: ¶ Particip. *oppugnans*, *oppugnandus* apud *Justin. l.* 9. *c.* 5. Sive adjuvandos ea manu rex oppugnante aliquo foret. *Liv. l.* 2. *c.* 11. Consiliis ab oppugnanda urbe ad obsidendam versis.

OPUS, eris, in fin. adde: ¶ *Opus incertum* est structuræ genus apud architectos, quod pseudisodomo respondet. V. *Isodomon* in *Appendice*.

ORATUS, us, in fin. adde: *Coripp. l.* 2. *v.* 4. Procerum magnis oratibus actus.

* ORBICULARIS, e, sic vocatur herba quædam a *Marcell. Empir. c.* 4. Aqua, vel succo herbæ cyclaminis, quæ orbicularis dicitur, caput lavato. Adde *Apul. de herb. c.* 17.

ORBITAS, lin. 3. post *filiorum orbitate* adde: *Plaut. Capt.* 3. 5. 105. Quasi in orbitatem liberos producerim. *h. e.* nempe ut orbus fierem.

ORDINARIUS, col. 2. lin. 52. *Ordinarii silices sunt, quibus uti mos est in structuris, quando nec lapide quadrata, nec latere struitur. Vitruv. l.* 2. *c.* 8. Hæc omnia dele, & sequentia repone: *Ordinarii lapides sunt, qui ita secti & dispositi sunt, ut ordines æquales in structura faciant, ait enim Vitruv. loc. cit.* Ex rubro saxo quadrato, aut ex testa, aut ex silicibus ordinariis struat bipedales parietes. Ita enim non acervatim, sed ordine structum opus esse poterit sine vitio sempiternum.

ORDINATOR, in fin. adde: *Apul. de doctr. c.* 1. *pag.* 7. *Elmenh.* Caterum ille rerum ordinator ita reversiones eorum, ortos, obitus, recessus, moras, progressusque constituit, ut ne modico quidem errori locus esset.

ORDINO, in fin. adde: ¶ Particip. *ordinans*, *ordinaturus*, *ordinandus* apud *Flor. lib.* 2. *c.* 16. Metello ordinanti tum maxime Macedoniam, mandata est ultio. *Justin. l.* 22. *c.* 2. Quasi quædam prius ordinaturus. *Suet. de Ill. grammat. c.* 21. C. Melissus curam ordinandarum bibliothecarum in Octaviæ porticu suscepit.

* ORMINĀLIS, is, f. herba, alias satyrion. *Apul. de herb. c.* 15.

ORNATIO, in fin. adde: Lapis Romæ inventus ad aream D. Marci ann. 1780, habet: Deducta ornatione statuæ HS. C. N. *detratta da questi frutti la somma di 100 sesterzi per la paratura della statua*: Integrum lapidis fragmentum videsis in *Ephemer. Florentin. ann.* 1780. *col.* 600.

* ORNATŬLUS, a, um, diminut. ab *ornatus*. *Plaut. in nov. fragm. Cistell. pag.* 19. Muliercula mea ornatula sit, ut quidem hercle scita.

ORNO, in fin. adde: ¶ Particip. *ornans*, *ornaturus* apud *Lucan. l.* 7. *v.* 18. Currus ornante toga. *Claudian. l.* 2. *in Rufin. v.* 449. Ornatura suos extruxit culmina manes.

ORO, in fin. adde: ¶ Particip. *oraturus* apud *Tacit.* 2. *Ann. c.* 26. Misit legatos ad Tiberium oraturos auxilia.

OS, ossis, in fin. adde: Quamvis *Sosipat. l.* 1. *pag.* 23. & 112. *Putsch.* bis *ossu* in recto casu singularis numeri memoret, geminumque faciat ceteris ita desinentibus, *genu*, *tonitru*, *cornu*; & quamvis ex plur. *ossua* derivationem facile agnoscas vocis *ossuarium*, quæ certa legitima est. V. *Ossorium*.

OSCEDO, in 2.a edit. corrige OSCĒDO. In fin. adde: ¶ Oscedo est etiam oris ulcuscula. *Seren. Sammon. v.* 231. Hinc oscedo fugit, linguæ quoque vulnera cadunt. *Isidor.* 4. *Orig. c.* 8. Oscedo est, in qua infantum ora exulcerantur, dicta ex languore oscitantium.

* OSSICULARIS, e, ad ossiculum pertinens. *Vegel. veter. l.* 4. *c.* 28. *ante med.* Ossiculare medicamentum, quod facit ad omnia ossicula.

* OVARIUS, ii, m. qui gallinis præest, et eo tempore ova excludant, quique edita servat, & quæ succi melioris sunt, ea domino cœnaturo, aut statim a balneo exeunti exhibet, quemadmodum *aviarius* & *altiliarius*, qui aves & altilia curat & farcit, uti dictum est loco suo, & quemadmodum memoratur a *Varrone R. R. l.* 3. *c.* 5. curator aviarii, & *cap.* 9. gallinarius. Venit hæc vox in Latinorum censum ex quadam *Inscriptione* ann. 1778. detecta ad quingentos circiter ab urbe Mevania passus in villa Cupri. En illam tibi: Cn. Morcius Cn. T. l. Argentillus ovarius. Eam vidit omnium primus, descripsit, vulgavit & illustravit *Jo. Dominicus Coletius* Tom. IX. *Collect. Ferrar. Opusc. pag.* 179. Rude marmor, solaque pueri effigie ad pectus usque conspicuum, Argentillum Morciamæ familiæ libertum (a Cn. Morcio & a Tito manumissum) nobis exhibet. Is eam, de qua diximus, ovorum curam exercebat. Fuisse id etiam muneris apud veteres, manus vero hoc puerile, allatis Scriptorum testimoniis probat citatus Auctor. Est & apud Græcos verbum ὠοφυλακτέω, ova custodio. Quæ fuerit & quanta apud veteres cura servandi & supponendi ova, abunde docet *Colum. l.* 8. *c.* 5.

* OVILLĪNUS, a, um, derivat. ab *ovillus*. *Theodor. Priscian. de diæta c.* 3. Ovillinum lac. & *cap.* 6. Ovillina caro.

P

PADANUS, in fin. adde: ¶ Lapis in agro Ferrariensi repertus ann. 1765. eo loco, cui nomen *Voghenza*, quique ad sæculum a Chr. nato secundum referri debet, habet Regioo. Padao. *h. e.* regionis Padanæ. Eum vide apud auctorem *Institut. antiqu. Lapidariæ pag.* 16. Vox hæc, quamvis in optimis auctoribus non occurrat, videtur tamen esse bonæ notæ, ut sunt *Transpadanus* & *Circumpadanus*.

* PÆDAGŌGANS, antis, ab inusitato *pædagogo*, qui instruit & educat. *Fulgent. Planciad. de contin. Virgil. ad fin.* Ergo pædagogantis suspectione sepulte.

PÆDAGŌGUS, lin. 18. post *apud Italos pedante* adde: Minime vero gratium, nam felici Romanorum ætate munus & vox pædagogi honestissime audiebat; nec exempla, queis utitur *Forcellinus*, rem ab illo propositam conficere, reperies, si paulo attentius *Plauti* & *Suetonii* loca perlegeris. Lege etiam, si lubet, *Quintil. l.* 1. *c.* 1. *n.* 24. ubi luculentissime distinguit pædagogos a ludimagistris, quos rectius Italice appellari possunt *pedanti*.

* PÆGNIARIUS, ii, m. genus gladiatorum, ut *mirmillo*, *retiarius*, *secutor*, *Threx*. Dicebatur pægniarius, quia ad pugnam exhibebatur in pegmate. V. *Pegma*. Marmor haud multis abhinc annis detectum, in quo gladiatorum indicem habemus, quodque legitur apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 52. Aprilis pægniar. *h. e.* pægniarius. *Sueton. in Cal. c.* 26. *extr.* Gladiatorio munere, reductis interdum flagrantissimo sole velis, emitti quemquam vetabat; remotisque ordinario apparatu, rabidis feris vilissimos senio confectos, gladiatores quoque pægniarios, patresfamiliarum notos, sed insignes debilitate aliqua corporis, subjiciebat. Hæc *Sueton.* Non una adhuc fuit hujus loci lectio; legebant plerique *pegmaras* cum *Casaubono*, qui multa hac de re. Nunc primum pægniarios legimus; & bene se habet apud hunc auctorem hoc verbum, est enim Albano marmore suffultum.

* PALÆPOLITANI, orum, m. incolæ urbis Palæpolis, quæ fuit haud procul inde, ubi nunc Neapolis sita est, in Campania. *Liv. l.* 8. *c.* 22.

PALÆSTRA, in fin. adde: ¶ Palæstra fuit etiam filia Mercurii

curii, de quo *Lactant.* ad *Stat. Theb. l.* 2. *v.* 64. Cum aliquando Mercurius somnum caperet, quidam dormienti tetendit insidias, qui eoeata perecisset, nisi eum filia Palæstra excitasset. Aliam fabulam de Palæstra Mercurii amica, in cujus gratiam ipse omne corporis luctamen palæstram vocari jussit, vide apud *Serv.* ad *Æn. lib.* 8. *v.* 138.

PALLIOLATIM, in fin. adde: *Corn. Fronto de orat. lib.* 2. *fragm.* 1. Ut histriones cum palliolatim saltant, caudam cycni, capillum Veneris, Furiæ flagellum eodem pallio demonstrent.

PALMEUS, in fin. adde: ¶ Est etiam similis palmæ. *Plin. l.* 26. *c.* 10. *sect.* 62. Orchis herba, sive serapias, foliis porri, caule palmeo, flore purpureo, gemina radice testiculis simili. Quidam interpretantur *caule unum palmum longo.*

PALOR, lin. 3. post *erro* adde: Verbum castrense, inde fortasse ductum, quod milites dum palos ad opus faciendum in silvis cæderent, ordinibus neglectis hac illac spargerentur.

PALPEBRA, lin. 13. post *Hoc tamen sine exemplis* adde: En tibi exemplum *Cœl. Aurel.* 2. *Tard. c.* 1. *ante med.* Palpebrum superius paralysi vitiatum laxius fit... Item inferius palpebrum introrsum flectitur.... Quod est utrique palpebrorum vitio commune.

PALPITO, in fin. adde: ¶ Obsceno sensu. *Juvenal. sat.* 3. *v.* 134. Ut semel atque iterum super illam palpitet.

PALPO, in fin. adde: *Apul.* 5. *Met. pag.* 379. *Oudend.* Tunc illæ palpare Veneris iram sævientem sic adortæ.

* PALUDIGENA, æ, m. & f. in palude genitus. *Vet. Epigr. in Anthol. Latin. Burm. Tom.* 2. *pag.* 462. Laeta paludigenam vestivit cera papyrum. *h. e.* papyrum, quæ in paludibus circa Nilum nasci solet.

PALUS, i, lin. antep. post *infixi sunt* adde: ¶ Palus est etiam [illegible]. *Horat.* 1. *Sat.* 8. *v.* 5. Obscenoque ruber porrectus ab inguine palus.

PALUSTER, lin. 2. post *paludosus* adde: *Liv. l.* 22. *c.* 2. Nocturno humore, palustrique cælo gravante caput.

* PANCHROMOS, i, πάγχρωμον, herba verbenaca. *Apul. de herb. c.* 3.

PANDO, in fin. adde: ¶ Particip. *pandendus* apud *Plin. l.* 9. *c.* 8. *sect.* 9. Locum solum pandendis retibus habilem effugere festinant.

PANICEUS, in fin. adde: *Serv.* ad *Æn.* 3. *v.* 257. Majores nostri has mensas habebant in honore Deorum: paniceas scilicet. *h. e.* magnas placentas e pane confectas.

PANTHEON, lin. 8. *Aureliano* corrige *M. Aurelio.* In fin. adde: ¶ *Inscriptio* Ariminensis reperta ann. 1751, edita vero in *Ephem. Florent.* ejusdem anni *col.* 487, & a *Joanne Bianchi* illustrata. Pantheon sacrum L. Viccius Cypærus sex vir, & sex vir Augustalis. Unum hoc est totius Antiquitatis monumentum, in quo Pantheon sacrum dicatur. Nam neque Romanum, quod supra descriptum est, cum illud M. Agrippa sive fecit, sive ad templi usum traduxit, cumque alii vetustate corruptum restituerunt, hoc nomine appellatum est, ut ex descriptis titulis apparet. Existimarunt igitur nonnulli balneum illud ab initio fuisse, ubi feminæ lavarentur, non templum; cui certe magnificentissimo atque præcipuo veteres Christiani rerum potiti non pepercissent. Lege etiam late a *Theodosio II.* quam refert *Theodoretus*, maniam Deorum templa omnia everti debuerunt, Romanum autem Pantheon anno DCVIII, aut sequenti in usus Christianorum translatum fuisse, compertum omnino est. Probant id quidam etiam architecti ex arte sua, et ex unico foramine in supremo culmine lumen admittente. Illud vero balneum ideo Pantheon dictum fuisse ajunt, quod esset speciosa celsitudine fornicatum, ut ex *Ammiano* supra relatum est, sive, ut clarius explicat *Dio Cassius*, quod sua testudine cæli curvitatem omnino imitaretur, [illegible]. ¶ Fuit etiam penes *Marinium* vetus lapis ab eo numquam editus, cujus duo tantum verba ipse affert *Inscript. Alban. pag.* 93. *in adnot.* Pantheon sacru, omissa littera *m*, quod in antiquis monumentis minime insolens. ¶ Vetus Pantheon Ariminense, de quo *Inscriptio* allata, nunc dicitur *Ecclesia S. Michaelis in Foro*, vulgo *S. Michelino.*

PAPILIO, in fin. adde: ¶ Non modo milites, sed etiam Fratres Arvales utebantur papilionibus, dum in luco Deæ Diæ sacrificium eidem faciebant. *Inscript. Fratr. Arval.* n. 4. apud *Marinium.* Promagister prætextam deposuit, et in papilione suo reversus. Hoc actum Romæ ann. Chr. 218. imperante Heliogabalo.

PAPILLA, lin. 3. post *papulæ similis est* adde. Ab *Isidor.* vero 11. *Orig. c.* 1. Dictæ papillæ, quod eas infantes quasi pappant, dum lac sugunt. In fin. adde: ¶ Est etiam germen rosarum cum corymbis, vel spiculis, Itali vocant *il bocciuolo. Auct. Pervigil. Vener. v.* 13. Ipsa surgentes papillas de Favoni spiritu Urget in nutus penates. *h. e.* corymbos papillatos, ut in V. sequenti.

PAPILLATUS, in fine adde: *Hieronym. ep.* 26. *ad Pammach. init.* Quis parturientem rosam, & papillatum corymbum, antequam in calathum fundatur orbis, et toto rubentium foliorum pandetur ambitu, immature demessum æquis oculis marcescere videat?

PAPPAS, in fin. adde: ¶ Unica etiam littera *p* Papas vocatur in *Inscript.* via Ostiensi inventa, eaque non integra, quæ legitur in *Ephem. Florent. ann.* 1786. *col.* 186. Aurelius (ut videtur legendum) Aug. Lib. Narcissus.... natione Parthus: pedagogus puerorum Imp. & papas Galeriæ Augustæ &c. Docuit *Pignorius de servis c.* 20. nobilium & insignium feminarum servos hac voce significari; idque ex *Actis SS. Viti et Modesti*, & ex Glossis *Isidori* ab eo probatum, hujusce lapidis testimonio confirmatur; refertur enim ad tempora Antonini Pii. Dicitur *Papas* & *Papa*, apud Græcos Πάππας & Πάπας; atque hinc fortasse allata vox desumpta; externis enim cum moribus, tum nominibus jamdudum Romani delectabantur. ¶ In quadam vetere Christiana *Inscriptione*, quam vide in *Ephemer. Florent. an.* 1790. *col.* 477. & *an.* 1791. *col.* 148. significat nutritoris manus, quæ significatio multis ex sacra eruditione exemplis comprobari potest, & est illi pæne gemina, quam primo loco attulimus. ¶ Declinatur etiam *Pappas, atis*, ut in *Marmor. Taurinens. Part.* 2. *pag.* 97. L. Antistius sibi, & Antistiæ Chryseidi conjugi carissimæ, & Septicio adjutori pappati optimo.

PAPYRUS, lin. pen. post *l.* 8. *epigr.* 44. adde: ¶ Etiam calcei ex papyro fiebant. *Martian. Capell. l.* 2. *pag.* 28. *Grot.* Papyro textili calceos Philologiæ subligat Phronesis.

PAR, in fin. adde: ¶ Superlat. *parissimus* præter quam in superius allato *Plauti* loco *Curcul.* 4. 2. 20. habetur etiam in *Inscript.* quæ ad Latinæ linguæ infantiam referenda est; spectat enim ad L. Cornelium Scipionem Barbatum, qui consul fuit ann. ab U. C. 453. Quojus forma virtutei parisuma fuit. *h. e.* cujus forma virtuti parissima fuit. Eruta Romæ est cum ceteris Scipionum monumentis an. 1781. Eam vide in *Ephemer. Florent. an.* 1782. *col.* 168.

* PARAGRAMMA, atis, n. sphalma in scribendo. *Hieronym. ep.* 28. Opuscula mea ad describendum hominibus tuis dedi... Unde si paragrammata repereris, quæ sensum legentis impediant, non mihi debes imputare, sed tuis.

* PARAGRAPHUS, i, comm. gen. apud *Isidor.* 1. *Orig. c.* 20. est nota critica figura litteræ r, quæ ponitur ad separandas res a rebus quæ in contextu occurrunt.

PARANYMPHUS, lin. 2. post *nuptias conciliat* adde: *Augustin. de civit. Dei l.* 6. *c.* 9. *ante med.* Quid impletur cubiculum turba numinum, quando et paranymphi inde discedunt?

PARCÆ, in fin. adde: ¶ *Parcabus* in dat. plur. pro *Parcis* legitur in quadam *Inscriptione* in agro Foroliviensi an. 1678. effossa. Eam refert *Morgagnus epist. Æmilian.* 9. n. 3. D. M. Livia Pola Sex. F. Do. Liv. Parcabus M. E. Sed hujus lapidis auctoritatem minime attendendam esse monet vir ille doctissimus.

* PARDALIUM, i, n. unguenti nomen, ita dictum, quod pardalis odorem reddat, quæ Latine panthera dicitur. *Plin. l.* 13. *c.* 1. Fuerat & pardalium (unguentum) in Tharso, cujus etiam compositio et mixtura oblitterata est.

PARENTO, in fin. adde: ¶ Particip. *parentaturus* apud *Curt. l.* 7. *c.* 2. *a med.* Denuntient, omnium sanguine duci parentaturos.

PARIES, lin. 31. post *Vitruv. cit. l.* 2. adde: Accipitur etiam pro sepe. *Plin. l.* 17. *c.* 10. Myrtum ita seri docet Democritus: parietem fore densitatis, ut non virgulæ differantur. *h. e.* sic fore sepem e myrto densissimam. Alii legunt *sic parietem fore miræ densitatis.*

PARISON, in fin. adde: Latine tamen legitur apud *Martian. Capell. l.* 5. *pag.* 174. *Grot.*

PARO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *paraturus* apud *Justin. l.* 22. *c.* 4. Cetera ex hoste melius, quam ex sociis paraturus.

PARRA, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. *Varr. R. R. l.* 3. *c.* 5. *extr.* Venit ad nos Pantulejus Parra.

PARS, col. 3. lin. 62. 63. post *Auct. Priap. carm.* 1. 30. 38. &c. adde: ¶ Pars virilis de uno testiculo. *Colum. l.* 7. *c.* 11. Cum virilem partem unam ferro resectam detraxeris.

* PARTHENON, onis, m. Παρθενών, fuit Athenis templum in arce, sic a Minerva nomen, quam Græci [illegible], *h. e.* virginem vocabant. *Plin. lib.* 34. *c.* 8. *sect.* 19. n. 1. Phidias fecit et ex ebore æque Minervam Athenis, quæ est in Parthenone adstans.

PARTIO, is, in fin. adde: ¶ Particip. *partiturus* apud *Cæs. de*

B. civ. l. 1. c. 4. Quos se pro necessitudine partiturum cum Pompejo erbitratur.

PARTITUS, in fin. adde: ¶ Activa significatione vide in V. *Partior*.

PARTUS, a, um, lin. 3. *l.* 2. *c.* 7. corrige *l.* 7. *c.* 4.

PARUM, lin. antep. post *legi volebant* adde: Hæc eadem formula dicendi occurrit apud *Corn. Fronton. de fer. Alsiens. epist.* 3. Si quemquam condemnas, parum cavisse videtur, ais. Ex quo patet frustra esse qui *patravisse* legebant in cit. *Festi loco*.

PARVOLUM, in fin. adde: Sed ante *Plinium* hac voce usus est *Celsus l.* 7. c. 18. Si scrotum ducitur, aut nihil, aut parvulum intenditur.

PARVOLUS, lin. 19. post *studeat* adde: *Corn. Fronto ad M. Aurel. l.* 1. *ep.* 5. Parvulæ nostræ nunc apud Matidiam in oppido hospitantur. *h. e.* filiæ nostræ parvulæ.

PASSIO, in fin. adde: Etiam *Servius* in *Comment. Virgil.* non semel adhibet. Vide *eumd.* ad *l.* 2. *Georg.* v. 499.

PASTINATUS, us, lin. 1. *l.* 17. *c.* 29. corrige *l.* 17. *c.* 20.

PASTOR, in fin. adde: Hæc narrat *Suet. in ejus vita c.* 32.

PATEFACIO, in fin. adde: ¶ Particip. *patefaciendus* apud *Cic.* pro *Flacc.* c. 2. Qui ea proferenda & patefacienda curavit.

PATRICALIS, e, adject. herba quæ et sideritis et heraclea dicitur. *Apul. de herb. c.* 72.

PATRO, in fin. adde: ¶ Particip. *patraturus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 123. Patraturus reliqua belli.

* PATULCIANUS, a, um, ad Q. Patulcium pertinens, qui fuit quæstor anno U. C. 702. *Cic. ad Att. l.* 14. *ep.* 18. De Patulciano nomine, quod mihi suppetiatus es, gratissimum est. *h. e.* de pecunia a Patulcio exacta; Patulcius enim Ciceronis debitor erat.

* PAVENTIA, æ, f. nomen Deæ apud Romanos, quæ ita appellata creditur, quod averteret pavores ab infantibus, vel quod ea uterentur parentes, ut pueris pavorem inaugerent, si quid deliquissent. *Augustin. de civit. Dei l.* 4. c. 11. De pavore infantum Paventia nuncupetur.

PAVIMENTUM, lin. 7. post *facere* adde: *Horat.* 2. *od.* 14. v. 26. Et mero Tinget pavimentum superbis Pontificum potiore cœnis.

PAVOR, in fin. adde: ¶ Habetur etiam *pavos* pro *pavor* apud *Cic. orat. c.* 46. ex *Pacuvio*, quemadmodum reperire est & *honos*, *arbos* pro *honor*, *arbor*.

PAUSARIUS, lin. 6. 17. ¶ *Pausarii etiam dicti sunt*, &c. delenda hæc & quæ sequuntur, reponendumque. ¶ Ab hac significatione multum recedit hæc vox in *Vet. Inscript.* quam *Fabrett.* accurate descripsit *pag.* 488. *n.* 172. Pro salute Domus Augustæ ex corpore (*h. e.* sodales ex corpore) Pausariorum & Argentariorum Isidi & Osiri mansionem dedicavimus. Inscriptio pompæ Isiacæ causa prodiit, & mansionis, sive ædiculæ fornici incisa est. Urbani sacerdotes sacris Isidis celebrandis *Pausarii* dicuntur, quod in his ædiculis, sive mansionibus propter vias excitatis subsisterent, ac pausarent, ut dictum in V. *Mansio* & *Pausa*. Quia vero mansionem hanc Pausarii aliquot apud tabernas argentariorum faciendam curarunt, & in illud opus quidam etiam ex corpore argentariorum æs contulerunt, idcirco eam utriusque corporis, sive sodalitatis nomine dedicatam esse existimat *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 209. Quia demum pompa Isiaca Commodo imperatore primum Romæ duci cœpta, ut videtur, & ipse stultissimus imperator raso capite Anubim portavit, & pausas omnes edidit, hinc & ad ejus Imperatoris tempora inscriptio referenda, & ejus tituli initium fuit: Pro salute Domus Augustæ. ¶ *Murator.* qui *pag.* 128. *n.* 1. allatam Inscriptionem protulit, pausarios istos nauticos fuisse putat, scilicet portisculos, & a prima hujus vocis significatione minimo recedit. Nos iis, quæ attulimus, multo potiora dicenda haberemus, si operis hujus ratio id permitteret. ¶ Credendum est, sacerdotes etiam aliorum numinum, quorum pompæ duci solebant, pausarios esse dictos, eamdem omnino ob causam; sed unum hoc Isiacæ pompæ monumentum nobis in omnem antiquitatem diligenter inquirentibus videre licuit.

* PAUSULANUS, a, um, pertinens ad Pausulas, urbem Piceni in Italia, cujus mentio est in *Tabul. Peutinger.* Hinc *Pausulani* illius urbis incolæ apud *Plin. l.* 3. *c.* 13. *sect.* 18.

PECTO, in fin. adde: ¶ Particip. *pectens* apud *Ovid. de art. am. l.* 1. v. 376. Pectens ancilla capillos.

PECTOROSUS, in fin. adde: *Plin. l.* 14. *c.* 22. *sect.* 28. Ad hoc pertinent peregrinæ exercitationes, & volutatio in cœno, ac pectorosa cervicis repandæ ostentatio.

PECUALIS, in fin. adde: ¶ Scribitur etiam *pecudalis* a pecuda, V. *Pecua* in fin. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 272. *Grot.* Næ tu, ait, infelix, vel Capella, vel quisquis es, non minus sensus, quam nominis pecudalis hujus incongrui risus adjectione desipere cœpisti?

* PEDALION, i, n. herba eadem ac proserpinaca. *Apul. de herb. c.* 18.

PEDANUS, , in fin. adde: *Cic. ad Att. lib.* 9. *ep.* 18. *ad fin.* Continuo ipse in Pedanum (*scil.* prædium), ego Arpinum. ¶ *Pedani* incolæ urbis Pedi, & illius regionis apud *Liv. l.* 8. *c.* 14.

* PEDUNCULARIA herba, eadem ac pedicularis apud *Marcell. Empir. c.* 1.

PEJERO, in fin. adde: ¶ Particip. *pejeraturus* apud *Quintil. l.* 5. *c.* 5. Ut eum non sit credibile pejeraturum.

PELIACUS, in fin. adde: In hoc *Statii* loco *Peliacus* derivandus est ex monte Pelio, non ex Peleo, ut putat *Forcellinus*.

PELIAS, & quæ sequuntor usque ad lin. 9. delenda, reponendaque sunt, quæ hic subscribo.

* PELIAS, adis, f. Πηλιάς, patronym. femin. a Pelio Thessaliæ monte. *Ovid. Heroid. ep.* 3. v. 116. Transeat Hectoreum Pelias hasta latus. *h. e.* hasta in Pelio monte excisa a Chirone centauro, & Peleo Achillis patri, mox ipsi Achilli tradita, quæ ita gravis fuisse fertur, ut solus Peleus, deinde Achilles, ac tandem Patroclus eam jacere valuissent. *Stat.* 5. *Theb.* v. 335. Ærata dispellens æquora prora &c. ut apud *Forcellinum*.

* PELIAS, adis, f. Πελιάς, patronym. femin. a Pelia Thessaliæ rege. Hinc *Peliades*, *dum*, filiæ Peliæ apud *Phædr. lib.* 4. *fab.* 6. v. 16. & *Hygin. fab.* 24.

PELION, in fin. adde: *Silius* minime corripuit primam in *Pelio*, sed per συνίζησιν binas vocales io in unam longam contraxit, ut idem fecit sæpius in *semiambusta*, *semianimi*, & præsertim in *sinuatis lib.* 6. v. 216. Cetera sinuatis glomerat sub pectore gyris.

* PELLARIUS, a, um, adject. ad pelles pertinens. *Varr. L. L. l.* 7. *c.* 30. Taberna pellaria, *scil.* in qua pelles venduntur. V. *Pellesuina* in *Appendice*.

PELLAX, in fin. adde: *Arnob. lib.* 5. ad *fin. pag.* 188. Quid pro aureis imbribus, in quos idem (Jupiter) se pellax fraude induit perfida?

* PELLESUINA, æ, f. taberna, in qua pelles perficiuntur & venduntur, ita appellata a pellibus suendis. *Varr. L. L. lib.* 7. *c.* 30. Ἀναλογικῶς si essent vocabula, ubi cera, venit, cerearia: ubi pelles, pellaria: ubi calcei, calcearia dicerentur: non lanien, pellesuina, sutrina.

PELLEX, in fin. adde: ¶ Peculiaris est vocis hujus significatio in *Inscript. Maceratensi* eruta an. 1755, quæque legitur in *Ephemer. Florent.* ejusdem anni *col.* 239. Genetiæ Successæ filiæ dulcissimæ, quæ vixit ann. XI. dies XXX. hoc pater infelix posuit piæ natæ merent. & mater similem lacrymis titulum suæ pellici junxit &c. Mater igitur filiolam pellicem suam vocat, vel blande loquendi more *la sua lusinga*, *la sua allettatrice*, vel quod mariti animum amoremque uxori debitum ad se quodammodo pellexerit, ut explicat *Jo. Lamius*. ¶ Etiam pro concubina tantum usurpat *Curt. lib.* 10. *c.* 1. Virginem nobilem constupratam servo suo pellicem dederet.

* PELLION, i, n. herba eadem ac daphnoides, victoriola, daphne Idæa. *Apul. de herb. c.* 58.

PELLIS, col. 2. lin. 6. post *urcendis imbribus* adde: *Martial. lib.* 14. *ep.* 190. Pellibus exiguis arctatur Livius ingens. *h. e.* membranis, in quibus Livii historia perscripta erat.

PELLO, in fin. adde: ¶ Particip. *pellens*, *pellendus* apud *Ovid.* 14. *Met.* v. 216. Glande famem pellens. *Justin. l.* 28. *c.* 2. Prius illis Gallos Italia pellendos, dixit, quam minentur Ætolis.

PELOPONNESIACUS, &

PELOPONNESIUS, in fin. adde: *Id. ibid.* Peloponnesiaci. *h. e.* Peloponnesi incolæ.

PELTATUS, in fin. adde: Etiam *Ovid.* usus est hac voce 2. *Amor. el.* 14. v. 2. Nec fera peltatas agmina velle sequi. *h. e.* Amazones quæ peltis utebantur. *Id. Heroid. ep.* 27. v. 117. Non ego constiteram sumpta peltata securi.

PENDULUS, in fin. adde: ¶ *Pendula Venus* est apud *Apul.* 2. *Met. pag.* 132. *Oudend.* genus quoddam lascivioris concubitus, cujus mentionem facit etiam *Ovid. de art. am. l.* 3. v. 777.

PENITUS, adverb. lin. 11. post *penitius penetraverit* adde: Ita legit *Lindenius*, & *Constantinus* habet in margine, sed alii, & quidem rectius legunt *pectus*, ideoque hujus comparativi exemplum nondum in toto Latio suppetit. Idem *Lindenius* in *Cels. l.* 5. *c.* 28. *sect.* 11. legit *penitiusque condita suppuratione*, sed invitis Codicibus, & editionibus.

PENNA, in fin. *pennae* corrige *penna*, deinde adde: Cum *Isidorus* ann. a Chr. N. 636. obierit, nec illo antiquior

auctoritas

auctoritas hactenus prolata fuerit, videtur pennæ usus in scribendo sero admodum inductas fuisse.

PENNIPOTENS, in x.ª edit. lio. 3. *pennipotentium* corrige *pennipotentum*.

PENSO, in fin. adde: ¶ Particip. *pensaturus* apud *Curt. l. 8. c. 3.* Exigua turis impensa tanta beneficia pensaturi.

* PENTANOMUS, i, m. dimidius denarius, qui numis, seu assibus quinque constat. Usurpat *Auct. de limit. p. 263. Goes.*

* PENTASYLLABUS, a, um, adject. πεντασύλλαβος, ex πέντε quinque, & συλλαβή syllaba, quinque syllabis constans. *Mall. Theodor. de metr. c. 2.* Pentasyllabos etiam quidam & hexasyllabos pedes, quos Græci syzygias vocant, faciendos crediderunt.

PEPO, lin. 1. πέπων corrige πέπων.

PERAGRO, in fin. adde: ¶ Particip. *peragrandus* apud *Sueton. in Aug. c. 93.* In peragranda Ægypto.

PERCARUS, lin. 1. post *valde carus* adde: *Cic. in fragm. orat. pro Scauro edit. ab Angelo Majo, pag. 12.* Frater meus, qui & ipse pro sua fide & humanitate consuluit, & eis vicissim percarus & jucundus fuit.

PERCIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *percipiens, percepturus, percipiendus* apud *Ovid. 2. ex Pont. el. 1. v. 60.* Gaudia percipiens quæ dedit ipse suis. *Curt. lib. 6. c. 9.* Quos facilius, quæ dicam, percepturos arbitror. *Cic. de orat. l. 1. c. 31.* Philosophia oratori necessario percipienda.

* PERCUPIDE, adv. libenter. *Festus in Blaterare.* Blaterare est stulte & percupide loqui.

* PERCUSSIBILIS, e, qui percuti potest. *Cœl. Aurel. 4. Chron. c. 7.* Siquidem catalepti in febribus obmutescunt, majore atque percussibili pulsu testante.

PERCUTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *percussurus* apud *Liv. l. 39. c. 43.* Multos capitis damnatos in vinculis haberet, quos securi percussurus erat.

* PERDIFFICILIS, in fin. adde: *Liv. l. 40. c. 21.* Cum satis constaret, viam exercitui nullam esse, paucis & expeditis perdifficillimum aditum.

PERDISCO, in fin. adde: ¶ Particip. *perdiscendus* apud *Cic. de orat. lib. 1. c. 13.* Locus de moribus est oratori perdiscendus.

PERDO, in fin. adde: ¶ Particip. *perditurus, perdendus* apud *Cic. de orat. l. 1. c. 36.* Neque intelligebat, litem adversariam perditurum. *Ovid. 1. Met. v. 188.* Nunc mihi perdendum mortale genus.

PERDOMO, in fin. adde: ¶ Particip. *perdomiturus* apud *Justin. l. 2. c. 13.* Qua manu cum gloria ejus perdomituram se Græciam dixit.

PERDUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *perducturus, perducendus* apud *Suet. in Vesp. c. 18.* Mechanico grandes columnas exigua impensa perducturum in Capitolium pollicenti præmium obtulit. *Justin. l. 2. c. 13.* Ille perculsus nuntio tradit ducibus milites perducendos.

PEREGRINOR, in fin. adde: *Cic. Acad. l. 4. c. 1.* Tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata abfuit ab oculis & fori et curiæ.

* PEREXPLICATUS, a, um, valde explicatus, expeditus. *Sidon. carm. 23. v. 383.* Jam sexto reditu perexplicato.

PERFICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *perficiens, perfecturus, perficiendus* apud *Plin. l. 23. c. 1.* Perficiente cibos stomacho. *Liv. l. 5. c. 33.* Prædibus acceptis eo anno ædificia perfecturos. *Cæs. de B. civ. l. 3. c. 5.* Comitiis perficiendis undecim dies tribuit.

* PERFLAGRATUS, a, um, *abbruciato*, idem ac valde flagratus. *Martian. Capell. l. 6. pag. 189. Grot.* Dispendiaque lini perflagrata cassum devorante Mulcibero.

* PERFLATIO, onis, f. idem ac perflatus. *Martian. Capell. l. 1. pag. 11. Grot.* Virtus præcedentis officiis, et Mercurialis virgæ perflatione concussa, in cælum itura sustollitur.

PERFORO, in fin. adde: ¶ Obsceno sensu *Auct. Priap. carm. 77. v. 3.* Deprensos ego perforare possum Tithonum, Priamumque, Nestoremque. ¶ Particip. *perforandus* apud *Cels. l. 8. c. 9.* Si latius aliquid abscedet, duobus aut tribus locis erit perforandum.

* PERFOVEO, es, ere, a. 2. valde foveo. *Sedul. l. 4. v. 23.* Solatur nexos in carcere, perfovet ægros.

PERFRICTUS, V. *Perfricatus* adde: ¶ *Apul. 5. Met. pag. 131. Oudend.* Perfrictis oculis.

PERFRINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *perfringens, perfringendus* apud *Lucret. l. 6. v. 137.* Nubem perfringens impete recto. *Cic. 1. Catil. c. 7.* Ad leges perfringendas valuisti.

PERIERGIA, in fin. adde: ¶ Periergia pedisequa & collactea Philologiæ virginis est apud *Martian. Capell. lib. 5. pag. 57. Grot.*: quo indicat studium inane & supervacuum vix superari posse a Philologia. Ceterum personam facit, ut et alias virtutes et vitia.

PERILLUSTRIS, in fin. adde: ¶ Est etiam valde notus. *Nep. in Att. c. 12.* Quod quidem sub ipsa proscriptione perillustre fuit. *h. e.* patefactum omnino est.

PERIRATUS, in fin. adde: *Plaut. Truc. 3. 1. 11.* Fuit edepol Mars meo periratus patri.

PERISCELIS, in fin. adde: ¶ Sed *Hieronym. epist. ad Fabiolam* inquit. Quæ Græce περισκελῆ, a nostris feminalia, vel bracæ ab umbilico usque ad genua pertingentes. Refert Josephus hæc feminalia de bysso retorta ob fortitudinem solere contexi, & postquam incisa fuerint, acu consui.

* PERIZOMATIUM, ii, n. *Isid. 19. Orig. c. 22.* Vestis antiquissima hominum fuit perizomatium, id est succinctorium, quo tantum genitalia conteguntur. Hoc primum primi mortales e foliis arborum sibi fecerunt, quando post prævaricationem erubescentes pudenda velabant.

PERLATIO, lin. 1. post *onis, f.* adde: *trasporto*, translatio, verbale a *perfero. Hygin. Poet. Astron. 1. præf. init.* Exinde uniuscujusque signi historias, causamque ad sidera perlationis ostendimus. *h. e.* causam, ob quam ad sidera perlatum quodque signum est. ¶ Translate est tolerantia. *Lactant. l. 3. c. 22.* &c.

* PERLATRIX, icis, f. quæ affert, *apportatrice*. *Ennod. l. 5. ep. 21.* Perlatrices querelarum litteræ.

PERLEGO, in fin. adde: ¶ Particip. *perlegendus* apud *Plin. l. 1. c. 1. extr.* Libri perlegendi.

PERLITUS, in fin. adde: Certior est auctoritas *Apul. l. 8. pag. 366. Oudend.* Arreptum servulum, nudum ac totum melle perlitum, firmiter alligavit arbori ficulneæ.

* PERLIPPIDUS, a, um, a *lippus*, valde lippus. *Plin. Valer. in lemmate l. 1. c. 34.* Ad os salivosum & perlippidum. *h. e.* valde stillans et veluti lippiens.

PERLUSTRO, in fin. adde: ¶ Particip. *perlustrans* apud *Liv. l. 23. c. 46.* Hunc cum perlustrans diu oculis obequitasset hostium turmis.

PERMISCEO, in fin. adde: ¶ Particip. *permiscens, permixturus, permiscendus* apud *Sil. lib. 13. v. 383.* Fortuna permiscens tristia lætis. *Lucan. l. 2. v. 335.* Proles geminas e sanguine matris Permixtura domos. & *l. 5. v. 233.* Mandique ruinæ Permiscenda fides.

PERMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *permissurus* apud *Cæs. de B. Gall. l. 5. c. 3.* Suas, civitatisque fortunas ejus fidei permissurum.

* PERNIMIUS, a, um, plusquam nimius. *Paulin. Petroc. de vita S. Martin. l. 5. v. 823.* Qui quamquam daræ causæ Pernimiam sentiret onus, tamen vota recepit.

PERNOCTO, in fin. adde: *Plaut. Trucul. 2. 2. 23.* Cum eo noctem pernoctare perpetem. ¶ Particip. *pernoctans, pernoctaturus* apud *Cic. pro Domo c. 30.* Propter inopiam tecti in foro pernoctans. *Liv. lib. 27. c. 38.* Jurejurando adacti, non pernoctaturos se esse extra mœnia coloniæ suæ.

PERNOSCO, in fin. adde: ¶ Particip. *pernoscendus* apud *Cic. de orat. l. 1. c. 5.* Motus animorum sunt penitus oratori pernoscendi.

PERPARUM, in fin. adde: *Veget. Veter. l. 3. c. 3. a med.* Potestas bibendi, nisi perparum, concedenda est.

PERPARVUS, in fin. adde: *Lucret. l. 3. v. 217.* Ergo animam totam perparvis esse necesse est Seminibus.

PERPAUCUS, in fin. adde: *Horat. 1. sat. 4. v. 18.* Dii me finxerunt animi raro & perpauca loquentis.

PERPETRO, in fin. adde: ¶ Particip. *perpetraturus, perpetrandus* apud *Liv. l. 31. c. 17.* Facinus perpetraturi. *Tacit. 4. Hist. c. 51.* Ad reliqua Judaici belli perpetranda.

* PERPRENSUS, a, um, fortiter prehensus. *Apul. 6. Met. pag. 423. Oudend.* Tunc Jupiter perprensa Cupidinis buccula, manuque ad os suum relata, consaviat. Alii leg. *perpressa*, vel *prehensa*.

PERPRURISCO, in fin. adde: *Apul. 10. Met. pag. 750. Oudend.* Mulier ex unguiculis perpruriscens.

* PERQUEO, is, ivi, n. anom. idem fere ac queo. *Apul. 1. Met. pag. 41. Oudend.* Ut toto biduo non claustra perfringi, non fores evelli, non denique parietes ipsi perquiverint perforari. Alii legunt *quiverint*.

PERQUIRO, in fin. adde: ¶ *Perquiritur* imperson. *Cic. pro Cluent. c. 64.* Perquiritur a coactoribus. ¶ Particip. *perquirendus* apud *Cic. 3. de Fin. c. 18.* Pueri ne verberibus quidem a contemplandis perquirendisque deterrentur.

PERRUMPO, in fin. adde: ¶ Particip. *perrumpens, perrumpendus* apud *Sil. l. 14. v. 16.* Medio perrumpens arva profundo. *Cels. l. 7. c. 5. ante med.* Si vero plus est per quod telo revertendum, quam quod perrumpendum est.

PERSÆPE, in fin. adde: ¶ Per τμῆσιν dividitur. *Plaut. Cas. 5. 6. 18.* Per pol sæpe peccas.

PERSCITUS, in fin. adde: *Ter. Andr. 3. 2. 6.* Per ecastor scitus puer.

PERSCRIBO, in fin. adde: ¶ Particip. *perscripturus, perscribendus*

bendus apud *Liv. lib.* 31. *init.* Profiteri ausus, perscriptorum res omnes Romanas. *Cic.* 2. *Verr. c.* 21. In tabulas publicas ad ærarium perscribenda curavit.

* PERSCRIPTITO, as, avi, are, a. 1. frequentativum a verbo *perscribo*, sæpius scribo. *Terentian. Maur. de syllab. v.* 60. Legem metri rogimur Syllabis perscriptitare, non figuris singulis. Alii legunt *præscriptitare*.

PERSEIUS, in fin. adde: ¶ *Perseius* est etiam a Perseo, *Ovid.* 5. *Met. v.* 128. Sternitur & Menalcus Perseia castra secutus.

PERSENTIO, in fin. adde: *Apul.* 7. *Met. a med. pag.* 263. *Oudend.* Quid si ceteri latrones persenserint?

* PERSERVO, as, are, a. 1. constanter servo. *Tertullian. de patient. c.* 5. *ante med.* Nunquam omnino peccasset, si divina interdicto patientiam perservasset. Quidam legunt *præservasset*.

* PERSEVERE, adverb. *severamente*, cum severitate. *Plin. l.* 9. *ep.* 5. *init.* Egregie facis (inquiro enim, et persevero) quod justitiam tuam provincialibus multa humanitate commendas. Quidam legunt *persevera*, at minus recte.

PERSEVERO, in fin. adde: ¶ Particip. *perseveraturus* apud *Plin. l.* 8. *ep.* 6. Et perseveraturum fuisse se, nisi obsequeratur principis voluntati.

PERSICUS, lin. 2. post *Golfo di Persia* adde: Ipsum etiam Rubrum mare Persicus sinus appellatus fuisse videtur ex *Plin. l.* 4. *c.* 26. & *Solin. c.* 52, licet proprie sinus Arabicus nominatur.

PERSONATA, in fin. adde: ¶ Hæc eadem ab *Apul. de herb. c.* 36. vocatur personacia.

PERSOLVO, in fin. adde: ¶ Particip. *persoluturus* apud *Cic.* 5. *Verr. c.* 63. Pœnas vestro judicio non esset persoluturus.

PERSPECTIO, lin. 1. *l.* 2. *c.* 7. corrige *l.* 2. *c.* 8.

PERSPECTO, lin. 3. *c.* 99. corrige *c.* 98.

PERSPICACITER, in fin. adde: ¶ Comparat. *perspicacius* apud *Boeth. de consol. Philos. l.* 3. *metr.* 11. *v.* 8. Lucebit ipso perspicacius Phœbo.

PERSUADEO, in fin. adde: ¶ Particip. *persuasurus* apud *Cæs. de B. Gall. l.* 1. *c.* 6. Allobrogibus sese persuasuros existimabant.

PERTICA, lin. 15. *de nuce* corrige *de castonea*.

* PERTICARIUS, a, um, ad perticam pertinens. *Vet. Inscript.* quam *Joann. Marangoni* primus attulit in opere, cui titulus: *Delle cose gentilesche e profane ecc: Roma*, 1744. *pag.* 488. D. M. M. Licinio Mascha negotianti perticario, & Corneliæ Proclæ conjugi Pomponius Olympus frater, at Filumenus Sotus Zosimus liberti et heredes fecer.

PERVADO, in fin. adde: ¶ Particip. *pervasurus* apud *Liv. l.* 37. *c.* 25. Velut continens incendium pervasurum.

* PERVASOR, oris, m. qui per vim aliena bona invadit. *Cassiod. Variar. l.* 4. *ep.* 20. Manente pœna pervasori. *Paulin. Petrocor. l.* 6. *v.* 44. voces Edere pervasor captivo ex ora jubetur.

PERVASTATUS, in fin. adde: *Liv. l.* 8. *c.* 29. Pervastatis passim agris, prædaque abacta.

PERVASTO, lin. 1. post *prorsus vasto* adde: *Liv. l.* 33. *c.* 37. Liboos eum pervastassent. *Id. l.* 6. *c.* 2. &c.

PERVEHO, in fin. adde: ¶ Particip. *pervehendus* apud *Liv. lib.* 44. *c.* 6. Neque pervehendis commeatibus eo patuisset iter.

PERVENUSTUS, lin. 1. *l.* 2. *ep.* 13. corrige *l.* 3. *ep.* 13.

PERVIAM, in fin. adde: *Corn. Fronto de orat. l.* 1. *fragm.* 2. Ut ubi quæsitis opus sit, perviam potius ad vestigandum, quam invio progrediamur.

* PERVIATICUM, i, n. *provvisione*, idem ac viaticum. *Corn. Fronto orat.* pro *Volumn. Ser.* Estne Volumnio legato perviaticum publice decretum?

PERVILIS, in fin. adde: *Paulin. Nol. de Natal. S. Fel. carm.* 6. *v.* 219. *de nummis pauperis viduæ*. Quais pretium pietas pervilibus aurea fecit.

PEROLA, in fin. adde: *h. e.* in hoc utero, nam sermo est sororum Psyches, quæ eam gravidam alloquuntur, et illius uterum intumescentem manu tangunt.

PERVULGO, in fin. adde: ¶ Particip. *pervulgaturus* apud *Sil. lib.* 7. *v.* 193. Viticulæ nomen pervulgatura Falerni Munera.

PES, lin. 52. post *adhuc reperi* adde: Atqui hujus appellationis monumentum extat apud *Gor. in Columb. Liviæ pag.* 75. Anthus Liviæ puer a pedibus. Ceterum subdubitare mihi liceat cum ipso *Gorio*, num reapse servus a pedibus ille sit, qui Latine *cursor*, & Italice *lacchè*, *valletto* dicitur. Etenim puto illos sic appellari, qui aquam ad pedes lavandos, antequam domini discumberent, ministrabant, vel qui ad discumbentium ac epulantium dominorum pedes stabant iisdem ministraturi, vel denique qui eorum soleas custodiebant. Hinc apparet, a *pedibus* idem valere ac *ad pedes*, quod servile officium continuo statim explicat *Forcellinus*. Idem corrigendus hac de re in V. *A. col.* 2. lin. 52. 153.

PESSUS, in fin. adde: *Auct. lemmatis Cels. l.* 5. *c.* 21. *sect.* 4. Ad inflammationes vulvæ Numenii pessus.

PETAURISTA, in fin. adde: ¶ Translate ita vocantur etiam pulices, eo quod mira pedum alacritate præditi sint. *Plin. l.* 11. *c.* 33. *sect.* 39. Alia (animalia) generantur sordibus a radio solis, posteriorum lascivia crurum petauristæ.

PETO, lin. 56. 155. post *principatum petit* adde: ¶ Hinc ea significatio in rebus amatoriis. *Propert. l.* 2. *el.* 9. *v.* 23. Hic etiam petitur, qui te prius ipse reliquit. Dii faciant isto capta fruare viro. *Id. ibid. el.* 20. *v.* 27. Cum te tam multi peterent, tu me una petisti. *Sallust.* in *Catil. c.* 25. Lubidine sic accensa Sempronia, ut viros sæpius peteret, quam peteretur. In fin. adde: ¶ *Petit* pro *petiit* habet ultimam longam, quod duas vocales in unam contrahit. *Ovid.* 1. *Fast. v.* 109. Flamma petit altum, propior locus aera cepit. *Virgil.* 9. *Æn. v.* 9. Sceptra Palatini sedemque petit Evandri. ¶ Particip. *petiturus* apud *Tibull. l.* 1. *el.* 9. *v.* 9. Lucra petituræ rates.

PETRICOSA, in fin. adde: Alii vero *prætricosa* eodem sensu, & quidem rectius quam *petricosa*, ut versus ratio constet; nam secunda syllaba in *petricosa* est manifesto brevis.

PETULANTIA, in fin. adde: ¶ Plural. apud *Gell. l.* 3. *c.* 3. Delicta sua & petulantias dictorum, quibus multos ante læserat, diluit.

PETULCUS, in fin. adde: ¶ Translate ita vocantur etiam meretrices. *Serv.* ad 4. *Georg. v.* 10. Hædi petulci dicti ab appetendo. Unde & meretrices petulcas vocamus.

PHALERÆ, lin. 28. post *modo allotus* adde: Phalerarum, quibus strenui milites donabantur, figuram vide in *Mus. Veronens. pag.* 121. *n.* 4.

PHIDIAS, in fin. adde: ¶ Primam hujus vocis syllabam corripuit *Auson. epigr.* 11. *v.* 1. Cujos opus? Phidiæ, qui signum Pallados, ejus quique Jovem fecit. Rectius tamen produxit *Martial. l.* 9. *epig.* 45. Inscripta est basis, indicatque nomen: Λυσίππου lego, Phydiæ putavi.

* PHILOPÆS, ædis, φιλόπαις, *h. e.* amans liberorum vel puerorum, herba eadem ac marrubium. *Plin. lib.* 20. *c.* 22. Marrubium Græci prasion vocant, nonnulli philopæda aut philochares.

* PHILOSOPHASTER, tri, m. *filosofastro*, malus philosophus. *Augustin. de civit. Dei l.* 2. *c.* 27. Vir gravis & philosophaster Tullius. Ita vocatur, quod (6. *Verr. c.* 11.) Florem ludorum celebritate placandam censuerit, licet ii ludi tanto religiosius, quanto turpius, celebrari crederentur.

PHILOSOPHICUS, in fin. adde: *Macrob.* 7. *Saturn. c.* 1. *init.* Tamquam debeat servis, vel etiam philosophicis carere tractatibus tale convivium.

PHILOSOPHUS, lin. antep. post *aniculam probat* adde: *Cic. ad Q. Fr. l.* 3. *ep.* 1. *c.* 1. Quamquam ea villa, quæ nunc est, tanquam philosopha videtur esse, quæ objurget ceterarum villarum insaniam.

* PHILOSTORGUS, i, φιλόστοργος, ad amandum propensus. *Corn. Fronto ad amic. l.* 1. *ep.* 3. Frugi, probus, philostorgus, cujus rei nomen apud Romanos nullum est.

PHILUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. *Liv. l.* 41. *c.* 21. Furius Philus. *Cic. de amic. c.* 4. Fulvius Philus.

PHYSETER, in fin. adde: *Senec. Hippol. v.* 1030. Fluctus refundens ore physeter capax.

PICTURA, in fin. adde: *Lucret. l.* 2. *v.* 35. Textilibus si in picturis ostroque rubenti Jactaris. ¶ Translate est fucus, pigmentum. *Plaut. Mostell.* 1. 3. 105. Scita es tu quidem: nova pictura interpolare vis opus lepidissimum. *h. e.* faciem tuam satis pulcram fuco illinere vis.

PIETAS, lin. 19. 122. post *filius persolvit* adde: ¶ *Pietatis causa* in monumentis adjectum est, ut constaret non ex testamento, sed factum sponte & impensa ejus qui posuit, & ne quis se pro herede gessisse contenderet. *Fabrett. c.* 12. *n.* 314.

PIGER, lin. 9. post *ferre laborem* adde: *Id.* 1. *sat.* 7. *v.* 27. Discedat pigrior ultro Muneribus missis.

PINACOTHECA, in fin. adde: ¶ *A pinacothecis* dicitur apud *Spon. Miscell. erud. ant. pag.* 58. Flavius Apollonius procurator Augusti, qui in domo Augusta tabulas pictas custodiret, & eos, qui spectatum veniebant, admitteret.

PINCERNA, in fin. adde: ¶ Neque abest hæc vox a litteratis lapidibus. Apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 181. Antilocho pincernæ Q. V. A. XXX. Pertinet hæc inscriptio ad Christianæ Religionis hominem inter cælites jam relatum,

relatum, & ad tertiam vel quartum a Chr. nato sæculum, videturque Antilochus etsi Christianus de domo Cæsarum fuisse, ibique pincernæ officium exercuisse. V. *Lamium de erudit. Apost. pag.* 320.

* PINGUIUSCULUS, a, um, *grassetta*, diminut. a comparat. *pinguior*. *Solin. c.* 12. (*al.* 18.) Corpora pinguiuscula, atque eo tarda.

* PIPERATARIUS, a, um, ad piper pertinens. *Hieronym. in Chron. Euseb. ad ann. Chr.* 92. Multa opera Romæ facta, in his stadium, horrea piperataria, Vespasiani templum.

PISCATOR, in fin. adde: *Ter. Eun.* 2. 2. 26. Cetarii, lanii, coqui, fartores, piscatores.

* PISCICEPS, icupis, m. qui pisces capit. *Varr. L. L. l.* 7. *c.* 35. Si ab avibus capiendis auceps dicatur, debuisse ajunt ea piscibus capiendis pisciceps, ut aucupem, sic piscicupem dici. Ex hoc *Varr.* loco apparet nomen hujusmodi minime usitatum tunc temporis fuisse.

PISCICULUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. *Plin. l.* 33. *c.* 4. *ad fin.* Junius Pisciculus.

* PISIDICUS, a, um, ad Pisidiam pertinens. *Plin. lib.* 21. *c.* 7. *sect.* 19. Non improbatur & Pisidice iris.

PISTOR, in fin. adde: quod posterioribus etiam temporibus, saltem in domo Augustæ, servatum est, ut ex inscriptionibus sequioris ævi colligitur. *Inscript.* Ravennæ inventa, editaque in *Ephemer. Florent. an.* 1750. *col.* 685. Florentius pater pistorum regis Theodorici. *h. e.* præfectus pistorum.

PLACAMEN, in fin. adde: *Sil. lib.* 13. *v.* 415. Dat prædicta sacris duro placamina Diti.

PLACO, in fin. adde: ¶ Particip. *placans*, *placaturus* apud *Val. Flacc. lib.* 5. *v.* 99. Placentia carmina manes. *Justin. l.* 18. *c.* 6. Velut placatura viri manes.

PLANCIANUS, in fin. adde: *Inscriptio in Musæo Pio-Clement. Tom.* 2. *pag.* 21. Diana Planciane. *h. e.* quæ in domo Plancorum ædem habebat.

PLATO, col. 2. lin. 3. 14. *decessit die natali suo*. Falsum id esse probat *Odoardus Corsini* apud *Gorium Symbol. litter. Tom.* 6. *pag.* 82.

* PLAUSTRILUCUS, a, um, lucens instar sideris, quod plaustrum dicitur. *Martian. Capell. lib.* 9. *pag.* 309. *Grot.* Sub te plaustrilucis luminat ignibus Anguis Parrhasias disjiciens feras. *Grotius* mallet *plaustriducis*.

* PLAUSTRIX, icis, f. quæ plaudit. *Non. c.* 2. *n.* 631. Ita tonstria, ita impolstria, ita curatria, ita plaustria, ita assestrix.

PLAUTINUS, in fin. adde: *h. e.* pistoriæ prosapiæ, nam M. Accius Plautus ob paupertatem in pistrino molam versavit, pistores autem a Latinis dicuntur & qui farinam subigunt panemque conficiunt, & qui molas versant ac frumenta pinsunt. Christiani vero contumeliosa appellatione ita dicebantur.

PLERIQUE, col. 2. post *dissolvi* adde: Certior locus *Cic. de Invent. rhet. l.* 1. *c.* 2. Nec ratione animi quidquam, sed pleraque viribus animi administrabant. Cum hic *quidquam* plene concinat cum *pleraque*, apparet *pleraque* hic pro *omnia* adhiberi.

PLUMBARIUS, in fin. adde: ¶ *Plumbarium*, ii, n. μολυβδοθήκη, locus, in quo plumbea vasa reponuntur, uti *argentarium*, in quo argentea, *aurarium*, in quo aurea. Legitur hujusmodi vox in *Notis Tironis pag.* 164. *Grut.* quemadmodum *aurarium* in iisdem *pag.* 166. V. *Argentarium*.

PLUSCULUS, lin. 4. post *utendum erit* adde: ¶ In numero plurali usurpat *Apul.* 2. *Met. pag.* 133. *Oudend.* Ad cujus noctis exemplar similes adstruemus alias plusculas. & *l.* 5. *pag.* 212. Pyxides plusculas inde depromit. *h. e.* plures.

* PODICUS, a, um, a nomine πούς, ποδός, pes, ad pedes carminis pertinens. *Martian. Capell. l.* 9. *pag.* 328. *Grot.* Sed temporum alia simplicia sunt, quæ podica etiam perhibentur. Pes enim est numeri prima progressio.

PŒCILE, lin. 4. *l.* 25. *c.* 9. corrige *l.* 35. *c.* 9. In fin. adde: ¶ Fuit Atheniensi similis Pœcile, quam Hadrianus constituit in villa sua Tiburtina. *Spartian. in Hadrian. c.* 26.

POETOR, in fin. adde: ¶ Et etiam *poeta*, as, apud *Fronton. c.* 1. *ep.* 9. *ad Aurel. Cæs.* Igitur priusquam poetare incipia, pausam tecum facio.

POLENTINUS, col. 2. lin. 6. 17. post *fluminis solus* adde: Non ad Pollentiam in Liguria, sed ad alteram in Piceno pertinere hunc *Statii* locum probat *Jacobus Durandi in Cacciat. Pollent. §.* 2. *pag.* 16.

POLION, in fin. adde: *Cels. l.* 5. *c.* 23. *sect.* 7. Polii, quod Ægyptiæ fabæ magnitudinem æquet, arefactum in duas potiones dividendum est. Ita legit *Leonard. Targa* in sua *Celsi* 2.ª edit., alii *spoli* manifesto errore.

POLLEN, in fin. adde: *Cels. l.* 4. *c.* 4. Polline etiam piperis palatum recte respergitur.

POLLENTIA, in fin. adde: ¶ Pollentia fuit etiam Dea apud Romanos a pollendo dicta, quæ eadem videtur ac Victoria, et Pellonia. *Liv. l.* 39. *c.* 7. Malus in Circo instabilis in signum Pollentiæ procidit, atque id dejecit. Ea religione moti patres & diem adjiciendum ludorum celebritati censuerunt, et signa duo pro uno reponenda, & novum auratum faciendum. Sunt qui putant in allatis *Plauti* locis eamdem Deam esse intelligendam, nam ex *Inscriptione* paucis abhinc annis eruta certum est fuisse Pollentiæ ædem Victoriæ.

POLLUO, in fin. adde: ¶ Particip. *polluendus* apud *Tacit. Hist. l.* 2. *c.* 76. Polluendam perdendamque rempublicam relinquere.

POLYDORUS, in fin. adde: ¶ Alius fuit Polydorus filius Hippomedontis & Evanippes. *Hygin. fab.* 71. ¶ Fuit etiam hujus nominis sculptor quidam statuarius. *Plin. l.* 34. *c.* 8. *sect.* 19. *n.* 34. & *l.* 36. *c.* 5. *sect.* 19. *n.* 11.

* POLYGONUM, i, n. πολύγωνον, figura mathematica pluribus angulis constans. *Censorin. de die nat. c.* 8. *a med.* Cetesum e loco sexto conspectus omni caret efficientia: ejus enim linea nullius polygoni efficit latus.

POLYPTOTON, in fin. adde: apud *Quintilianum* quidem Græce, sed apud *Martian. Capell. l.* 5. *pag.* 175. *Grot.* Latine vox hæc sertiatur.

* POLYSIGMA, atis, n. vitium elocutionis, ubi littera *s* crebrius geminatur. Sosia in solario solaas sarciebat suas. Hæc habet *Martian. Capell. l.* 5. *pag.* 167. *Grot.*

POLYXENA, in fin. adde: ¶ Fuit etiam alia Polyxena una ex Danai filiabus, quæ Ægyptum interfecit. *Hygin. fab.* 170.

POMIFER, in fin. adde: *Plin. l.* 16. *c.* 2. *sect.* 7. Arbor ipsa omnibus horis pomifera, aliis maturescentibus, aliis vero subnascentibus.

* POMULUM, i, n. diminut. a *pomum*. *Paulin. Petroc. lib.* 5. *v.* 452. Repere consuetis per mitia pomula natis. *h. e.* per ramos pomorum.

* POMUSCULUM, i, n. diminut. a *pomum*. *Vet. epigr. in Anthol. latin. Burmann. Tom.* 2. *pag.* 461. Unumquemque suum referunt pomuscula succum.

PONDERATUS, lin. 1. post *examinatus* adde: Proprie usurpat *Scribon. Larg. compos.* 106. In unum omnia ponderata contunduntur, & cribrantur. ¶ Translate vero *Corn. Nep. in fragm. codicis Guelpherbyt. n.* 2. Locuples ac divinæ naturæ, quo majorem sui pareret admirationem, ponderatioraque sua essent beneficia, neque ubi omnia dare, nec rursus cuiquam omnia voluit negare. *Sidon. l.* 8. &c.

PONDUS, lin. 14. post *prensandi causa* adde: Improbat hanc nostri Lexicographi interpretationem *Lupius in Dissert. & epist. philolog. ep.* 1. & quidem merito, absurda enim videtur, eamque potius amplectendam esse existimem, quam idem *Forcellinus* semetipsius immemor attulit in V. *Toga*. Verum aliam affert *Lupius* hoc fere sensu: *h. e.* dextram porrigere vendentibus ponderata obsonia, etiamsi hæc prensatio in eorum tabernis, ponderibus in fronte occupatis, fieri debeat, trans quæ manus extendenda sit, ut venditori porrigatur trans illa stenti, sibique suffragium daturu. Erant hæc pondera in frontibus tabernarum lapidea & inscripta, quorum adhuc ingens Romæ numerus.

* PONTIVAGUS, i, m. qui vagatur per pontum, qui meri gaudet. *Vet. Epigr. in Anthol. Latin. Burmann. Tom.* 1. *p.* 487. Lustrent pontivagi Cumæi litoris antra; Indigenæ placeant plus mihi deliciæ.

POPPÆANUS, in fin. adde: & *Marinio Fratr. Arval. pag.* 40.

POPULO, in fin. adde: ¶ Particip. *populaturus* apud *Cæs. de B. Gall. l.* 5. *c.* 56. Pronuntiat, se Remorum agros populaturum.

* PORCILIA, æ, f. *porchetta di latte*, porca lactens, porcula. *Inscript. Fratr. Arval. apud Marinium n.* 41. *lin.* 22. Et porcilias piaculares epulati sunt. *h. e.* eas, quæ ob piaculum immolabantur. Habetur vox hæc etiam in *Not. Tironis pag.* 167. *Gruter.*

* PORCILIARIS, e, ad porciliam pertinens. *Inscript. Fratr. Arval. n.* 41. *lin.* 18. Ad aram rectus reddidit porciliares.

PORCULA, in fin. adde: Certior fortasse est locus *Arnob. l.* 7. *pag.* 224. Quæ est causa, ut ille tauris Deus, hædis alius honoretur, aut ovibus, hic lactentibus porculis, alter intonsis agnis?

PORRIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *porrigendus* apud *Cic. de Fin. l.* 3. *c.* 17. Ne digitum quidem porrigendum in eam esse dicebant.

PORTA, col. 2. lin. 4. post *ruptio fit* adde: ¶ Translate accipitur pro podice. *Catull. carm.* 15. *v.* 18. Quem, attractis pedibus, patente porta, Percurrent raphanique, mugilesque.

* PORTICULUS, i, m. idem ac porticula. *Inscript.* apud *Murator. pag.* 1718. *n.* 14. Hæc autem maceria compresa

(sic)

(*sic*) cum munimento & porticulo, quæ facit in fronte pedes XX, in agro pedes XXVII. Eusebiorum (*lege* Eusebiorum).

PORTUENSIS, lin. 2. post *prope Ostiam* adde: *Inscript.* apud *Murator.* pag. 720. *n.* 1. Memmio Vitrasio Orfito susceptorum Ostiensium sive Portuensium antiquissimum corpus ob utilitatem urbis Romæ recreatum statuam constituit.

POSTERIOR, lin. 14. post *posteriora lateat* adde: Posteriora pro podice usurpat *Lamprid.* in *Heliogab.* c. 5. Nedum ingenicularet posterioribus eminentibus.

POSTLIMINIUM, in 1.a edit. lin. 2. pro *lib.* 49. lege *lib.* 29.

POSTULO, col. 2. lin. 47. post *decidens sponte* adde: ¶ Significat etiam sibi temere, sibi arrogare, qui gradus significationis differre videtur ab antea allato, & cum infinito similiter adhibetur. *Catull. carm.* 65. *v.* 41. Sed qui se ferro postulet esse parem? *Cic.* 1. *de Orat.* c. 11. Nam quod in non poteris, set nescies, quia nostrum tam impudens est, qui se scire, aut posse postulet? In fin. adde: ¶ Particip. *postulaturus* apud *Liv. l.* 58. *c.* 47. Non sum postulaturus a vobis.

POTENTATUS, lin. antep. *leg.* 64. corrige *leg.* 63.

* POTICA, æ, f. Dea nomen apud Romanos, quæ puerorum potui præerat. Hujus mentionem facit *Donatus* ad *Ter. Phorm.* 1. 1. 15. Videtur eadem fuisse ac Potina.

* POTITOR, oris, m. qui potitur. *Val. Max. l.* 3. *c.* 2. *n.* 20. Annibalem paulo ante spe sua Capuæ potitorem, ne castrorum quidem suorum potentem esse passa trium virorum fortis temeritas.

PRÆALTUS, in fin. adde: Comparat. apud *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 299. *Grot.* Saturni prealtius omnibus sidus.

PRÆCIPITO, in fin. adde: ¶ Particip. *præcipitaturus* apud *Suet.* in *Ner.* c. 47. Procurrit, quasi præcipitaturus se in Tiberim.

PRÆCIPUUS, in 1.a edit. col. 2. lin. 1. *Sincos* corrige *Scincos*.

PRÆCONIUM, in fin. adde: ¶ Decuria Julia præconia consularis legitur in *veteri Lapide* Romæ invento anno 1781, editoque in *Ephem. Florent.* ejusdem anni col. 437. & ab *Amaduzio* illustrato. M. Falcidio M. Fil. Pal. (Palatina tribu) Hypatiano adlecto in ord. Dec. Puteolanor. ordo Decuriæ Juliæ Præc. (Præconiæ) Cos. (Consularis) ob merita M. Falcidii Cupiti præconis & apparitor. Aug. patris ejus. Hæc igitur decuria, fortasse a Julio Cæsare instituta, dicitur præconia consularis, quod solis præconibus consuli inservientibus constabat. In antiquis Monumentis habetur Decuria viatoria consularis, Decuria viatoria prætoris, quæ ex solis viatoribus erant consulis aut prætoris servitio addictis.

PRÆCURRO, in fin. adde: ¶ Particip. *præcursuros* apud *Hirt. de B. Alex.* c. 8. Affirmabat, eos præcursuros, & loca excelsiora occupaturos.

PRÆDIATUS, lin. 2. post *bene prædiatus* adde: *Martian. Capell. l.* 1. *pag.* 16. *Grot.* In secunda autem regione mansitabant præter Jovis domum, quæ ibi quoque sublimis est, ut est in omnibus prædiatus.

PRÆDICO, in fin. adde: ¶ Particip. *prædicaturus*, *prædicandus* apud *Cæs. de B. civ. l.* 2. *c.* 32. Qui de meis in vos meritis prædicaturus non sum. *Cic.* 5. *Tuscul.* c. 17. Beata vita glorianda & prædicanda est.

* PRÆDICTIVUS, a, um, προδεικτικός, qui prædicit, qui prognostica continet. *Cæl. Aurelian. Acut. l.* 1. *c.* 12. Item libro prædictivo, quem προδεικτικόν appellavit (Hippocrates).

* PRÆDIGESTUS, a, um, qui cruditatibus aut obstructionibus impeditus est. *Cæl. Aurelian. Tard. l.* 5. *c.* 5. Adjicientes, quod bibi debeat medicamen prædigesto corpore, & omnino nullo obstaculo impedito.

PRÆDIRUS, in fin. adde: *Vet. epigr.* in *Anthol. Lat. Burmann. Tomo* 2. *pag.* 319. Infernas ululans mulier prædira per umbras.

* PRÆLIGO, is, ere, a. 3. præfero, præopto. *Sidon. l.* 7. *ep.* 4. Ego tamen morum illius æmulator esse prælegerim.

PRÆFERO, in fin. adde: ¶ Particip. *præferendus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 69. Brutus cuilibet ducum præferendus.

PRÆFICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *præficiendus* apud *Liv. l.* 35. *c.* 42. Neque mittes quempiam ei classi, quem Annibalem, præficiendum.

PRÆFIGURO, in fin. adde: ¶ Particip. *præfiguratus* apud *Cyprian. l.* 2. *ep.* 3. Sacramentum præfiguratum.

PRÆGNATIO, & quæ sequuntur, deleas, & hæc reponas velim.

* PRÆGNATIO, onis, f. *gravidanza*, κύησις, graviditas. De mulieribus. *Apul.* 1. *Met. pag.* 39. *Oudend.* Amatoris uxorem, quod in eam probrum dixerat, jam in sarcinam prægnationis obsepto utero, & repigrato fetu, perpetua prægnatione damnavit. ¶ De bestiis *Varr. R. R. l.* 2. *c.* 1. *a med.* Appello futuram e conceptu ad partum: hi enim prægnationis primi & extremi fines. ¶ De arboribus *Id. R. R. l.* 1. *c.* 44. Prægnantia, cum sunt matura, pariunt poma, aut spicam. ¶ Translate. Deum ipsum alloquitur *Apul.* ad *Asclep.* ad *fin.* Cognovimus te, lumen maximum: intelleximus te, o vitæ vera vita, o naturarum omnium fecunda prægnatio.

PRÆJUDICATUS, in 1.a edit. lin. 1. προπεπραμένον corrige προκατεγνωσμένον.

PRÆLUSIO, in 1.a edit. lin. 3. *percursio* corrige *præcursio*.

PRÆMETUO, lin. 2. post *ante metuo* adde. *Prudent.* in *Symmach. l.* 2. *v.* 581. Qui dum præmetuit cultus inolescere Christi.

PRÆMISSUS, in 1.a edit. lin. 2. *Cic. Catil.* c. 9. corrige *Cic.* 1. *Catil.* c. 9.

PRÆMITTO, in 1.a edit. lin. 2. *Amph.* 3. 1. corrige *Amph.* 1. 1.

PRÆMUNIO, in fin. adde: ¶ Particip. *præmuniendus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 6. Præmuniendæ regalis potentiæ gratia.

PRÆNESTE, in 1.a edit. lin. 7. *Silv.* 6. *v.* 15. corrige *Silv.* 4. *v.* 15.

PRÆNOMEN, in 1.a edit. lin. 5. *Liv. l.* 10. corrige *Liv. l.* 30. Lin. 9. *& alia pronomina* corrige *& alia prænomina*.

* PRÆNUNTIATOR, oris, m. qui prænuntiat. *Augustin. Confess. l.* 9. *c.* 5. Credo, quod præ ceteris Evangelii, vocationisque gentium sit (Isaias) prænuntiator apertior. Adde *de Genes. l.* 8. *c.* 4. *extr.*

PRÆNUNTIO, in 5.a edit. lin. 7. *Cic. de Divin.* corrige *Cic.* 1. *de Divin.*

PRÆOCCUPATIO, in 1.a edit. lin. 2. *Lep.* in *Eumen.* corrige *Nep.* in *Eumen.*

PRÆOCCUPO, in fin. adde. ¶ Particip. *præoccupandus* apud *Liv. l.* 44. *c.* 3. Ad loca opportuna præoccupanda.

* PRÆOLEO, es, ere, n. 2. multum, vel bene oleo. *Corn. Fronto* ad *M. Cæsar. l.* 2. *ep.* 3. Namque ut crocus, ita somnus, priusquam prope adsit, longe præolet, longeque delectat.

PRÆOPTO, in fin. adde: ¶ Particip. *præoptandus* apud *Liv. l.* 23. *c.* 43. Punicam Romanæ societatem atque amicitiam præoptandam esse.

PRÆPARO, in fin. adde: ¶ Particip. *præparans*, *præparaturus*, *præparandus* apud *Curt. l.* 5. *c.* 9. Nabarzanes aditum nefariæ spei præparans. & *lib.* 3. *c.* 5. Præparaturus classem. *Suet.* in *Ner.* c. 47. Præmisit libertorum fidissimis ad classem præparandam.

PRÆPILATUS, lin. 1. *in modum pilæ efformatus*, vox *efformatus* Latina non est, & ab ipso *Forcellino* inter barbaras relata.

PRÆPINGUIS, in 1.a edit. lin. 1. εὐπαχής corrige εὐπαγής.

PRÆPONO, in 1.a edit. col 2. lin. 7. *proportionem rerum* corrige *proportione rerum*.

PRÆRIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *prærepturus* apud *Liv. l.* 5. *c.* 20. Non avidas in direptiones manus otiosorum urbanorum prærepturas fortium bellatorum præmia esse.

PRÆRODO, in fin. adde: ¶ Particip. *prærodens* apud *Plin. l.* 9. *c.* 62. Conger & muræna caudas inter se prærodentes.

* PRÆROGATIO, onis, f. distributio. *Fulgent. Mythol. l.* 1. *fab.* 2. *init.* Saturnus per annonæ prærogationem ad se populos attrahens, a saturando Saturnus dictus est.

* PRÆROGATIVARIUS, a, um. Prærogativarii dicuntur a *Cassiodor. Var. l.* 11. *ep.* 17. veterani, quod iis prærogativa debetur, et protectorum dignitas iis tamquam pretium longi laboris accedat.

PRÆSAGUS, in 1.a edit. lin. 5. *Val. Flacc. lib.* 3. corrige *Val. Flacc. l.* 5.

PRÆSCISCO, in fin. adde: ¶ Particip. *præsciscendus* apud *Ammian. Marcellin. l.* 20. *c.* 7. Ad præsciscendos adversos subitosque motus munimentum locare.

PRÆSENTIA, lin. 18. post *c.* 15. *a med.* adde: ¶ Quemadmodum præsens eum etiam significat, qui adest, tuetur, fovet, præsto est, ita præsentia tutelam, favorem, auxilium. *Inscript.* apud *Gruter. pag.* 28. *n.* 4. Præsentiæ Matris Deum P. Septimius Felix ob coronam millesimi Urbis anni. *h. e.* ob coronam in ludis relatam millesimo ab urbe condita anno, nempe sub Philippis Augg.

PRÆSENTO, in 1.a edit. lin. 10. *præbet. edit. vet.* corrige *præbet. Ita edit. vet.*

PRÆSERVO, in 1.a edit. lin. 1. *Cæl. Aurel. l.* 3. corrige *Cæl. Aurel. Acut. l.* 3.

PRÆSTINO, in fin. adde: ¶ Particip. *præstinaturus* apud *Apul.* 1. *Met. pag.* 26. *Oudend.* Festinus accucurri id omne præstinaturus.

PRÆSTO, as, col. 2. lin. 10. *Colum. l.* 11. *circa med.* corrige *Colum. l.* 11. *c.* 1. *circa med.*

PRÆTENTURA, in fin. adde: ¶ Sed prætentura proprie fuit tota illa castrorum pars, quæ est inter viam principalem

palem & portem prætoriam, cujus ratinnem fuse expouit Hygin. Gromat. de castrametatione.

PRÆTEREO, in fin. adde: ¶ Particip. præteriturus apud Ovid. 3. Fast. v. 697. Prateriturus eram gladius in principe fixos.

PRÆTERMITTO, in 1.ª edit. col. 2. lin. 7. l. 9. ep. 1. a med. corrige l. 9. ep. 11. a med. Lin. ult. in 1.ª edit. an facili re corrige an facili te. In fin. adde: ¶ Particip. prætermissurus apud Liv. l. 23. c. 5e. Nihil eorum quæ pati aut timere possent, prætermissurus.

PRÆTEXTATUS, lin. 21. post factum est adde: Sed eum hæc rei explicandæ ratio minus satisfaciat doctis, quid si dicamus prætextata verba esse ea, quibus aliquid præfari, vel prætexi debet honoris causa, quemadmodum ab obscenis dictis, honos sit auribus, prætexero solemna fuit?

* PRÆVAPORATUS, a, um, antea evaporatus. Theodor. Priscian. l. 1. c. 2. Alcyonii radices cumbures, & prævaporatis locis adsperges.

PRASIUS, in fin. adde: ¶ Hæc gemma prasinus appelletur ab Auct. fragm. inter orat. Symmach. pag. 60. & 61. V. Nubesco in Appendice.

PRANSITO, in fin. adde: ¶ Particip. pransitans apud Lamprid. in Heliog. c. 27. Pransitans & cœnitans.

PRATUM, in fin. adde: ¶ Translate dicitur de æquore. Cic. in Arat. v. 129. Naves Auta solent rostro Neptunia prata secantes.

PRAXITELES, in 1.ª edit. col. 2. lin. 5. Cic. e. 6. Verr. c. 2. corrige Cic. 6. Verr. c. 2.

* PRECAMEN, inis, n. preghiera, preces. Auct. carm. de pulice v. 35. Rursum mutatus, fundensque precamina mille.

PRECOR, in fin. adde: ¶ Particip. precaturus apud Ovid. 2. Fast. v. 636. Perca precaturæ sumite vina manus.

PREMO, in 1.ª edit. col. 2. lin. 21. novumque prematur corrige nonumque prematur. In fin. adde: ¶ Particip. pressurus apud Ovid. Heroid. ep. 10. v. 10. Movi Thesea pressuras semisupina manus.

* PRETIO, as, avi, atum, a. 1. apprezzare, æstimo, pretium statuo. Cassiodor. Var. l. 5. ep. 20. Gemmarum divites venæ Auri fulgore pretiantur.

PRIDIE, in fin. adde: ¶ Pro formula pridie calendas, nonas, idus, adhibetur etiam secundo calendas, nonas, idus, licet id negent omnes grammatici. Hujus formulæ exampla plurima affert Marinius Fratr. Arval. pag. 50. Inter quæ præcipuum est Cic. pro Quint. c. 6. Rome egreditur ante diem II. Cal. Febr. ¶ Pridie Cal. pro nominativo ponitur e Cic. ad Att. l. 6. ep. 1. a med. Litterarum datarum pridie Cal. Januar. suavem habuit recordationem clarissimi jurisjurandi, h. e. dies, qui fuit pridie Cal. Jan., quo die epistola tua data est, suavem habuit recordationem.

PRIMÆVUS, in 1.ª edit. lin. 7. A 7. Æn. v. 161. usque ad lin. 11. inverso ordine posita sic corrigito: 7. Æn. v. 161. Ante urbem pueri, & primævo flore juventus Exercentur equis. Sil. l. 16. v. 406. Id. l. 5. v. 18. & Senec. in Hippol. v. 620. & Virgil. 10. Æn. v. 325. fidens primævo corpore Clausus. Lucan. l. 6. v. 562. Val. Flacc. l. 2. v. 653. centumque pares primæva &c.

PRIMIPILARIS, in fin. adde: ¶ Translate Sidon. l. 6. ep. 1. Te primipilarem spiritualia castra venerentur.

PRIMITUS, lin. 7. post primitu deleas velim, quod sequitur producta ultima, nam in hoc Catulli loco ultima non producitur, sed eliditur a proxime sequente voculi.

* PRIMORDIALITER, adverb. initio. Claud. Mamert. de statu anim. l. 2. c. 5. In regiones suas, unde primordialiter existunt, corpora naturaliter feruntur.

PRIMUS, in 1.ª edit. col. 2. lin. 58. c. 19. corrige c. 10.

PRINCIPALIS, in 1.ª edit. lin. ult. c. 27. corrige c. 17.

PRINCIPIUM, in 1.ª edit. lin. 22., in 2.ª edit. col. 2. lin. 21. post V. Insinuatio adde: ¶ Et absolute principium idem significat. Apul. 10. Met. pag. 692. Oudend. Exemplo legis Atticæ, Martique judicii causæ patronis denuntiat præco, neque principia dicere, nec miserationem commovere.

PRISCUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. Hinc Cæsonius Priscus apud Suet. in Tib. c. 42. Helvidius Priscus apud eumd. in Vesp. c. 15. T. Numicius Priscus apud Liv. l. 2. c. 63.

PRIVATIM, in 1.ª edit. col. 2. lin. 12. & lib. 23. corrige & lib. 33. In fin. adde: ¶ Idem etiam significat ac domi. Liv. l. 23. c. 7. Nec privatim se tenuit, in foro cum filio clientibusque paucis ultro inambulavit.

* PROAPODOSIS, is, f. προαπόδοσις, figura quædam elocutionis. Martian. Capell. lib. 5. pag. 173. Grot. Proapodosis, redditio orationis, id est, cum nomen in postrema parte membri, aut eadem quæcumque pars orationis redditur, ex quo idem membrum cœpit; ut si dicas, publicas tibi calamitates immutere debet respublica.

PROBO, in fin. adde: ¶ Particip. probans apud Phædr. l. 5. fab. 5. v. 37. Turpem aperto pignore errorem probans.

* PROCELLOSE, adverb. turbide, procellæ more. Augustin. Confess. l. 13. c. 20. Genus humanum profunde curiosum, & procellose tumidum.

PROCELLOSUS, in fin. adde: ¶ Superlat. apud Augustin. de civ. Dei l. 5. c. 22. extr. Procellosissimum pelagus.

PROCLAMO, in 1.ª edit. lin. 5. Liv. l. 21. corrige Liv. l. 2.

PROCLIVITER, in fin. adde: Lucret. l. 2. v. 791. Quippe etenim multo proclivius exorientur.

PROCRASTINO, lin. 3. post cœperunt adde: ¶ Etiam activorum more usurpatur. Corn. Fronto orat. pro Volumn. pag. 307. Quis segeti torridæ messem procrastinat?

PROCRESCO, in fin. adde: Corn. Fronto ad M. Aurel. l. 1. ep. 8. Qui (amor) in officiorum ratione coleratur, non ultra myrtos laurusque procresceret.

PROCUMBO, in fin. adde: ¶ Licet in exemplis supra allatis prima syllaba in procumbo producatur, corripitur tamen a Lucret. l. 4. v. 950. Brachia, palpebræque cadunt, poplitesque procumbunt.

PROCURO, in fin. adde: ¶ Prima syllaba in procuro anceps est, corripiunt enim Tibull. lib. 1. el. 5. v. 13. & Ovid. 3. Fast. v. 343., producunt vero Virgil. 9. Æn. v. 158. & Phædr. l. 3. fab. 3. v. 18.

PROCURSUS, in fin. adde: idem ac progressus. Val. Max. lib. 3. c. 2. init. Nos quia jam initia procursusque virtutis patefecimus, actum ipsum prosequamur.

* PRODORMIO, is, ire, n. 4. ante, vel multum dormio. Corn. Fronto ad M. Cæsar. l. 1. ep. 3. Quo pacto ego magister? Qui unum hoc, quod te docere cupio, ut dormias, non impetro. Perge ut libet, dummodo Dii te mihi, sive prodormias, sive pervigiles, protegant.

* PRODUX, ucis, m. idem fere ac tradux, id quod ex aliquo producitur. Tertullian. de carne Chr. c. 20. Cum quid extraneum extraneo agglutinatur, ita concernetur & conviscoratur cum eo, cui agglutinatur, ut, cum avellitur, rapiat secum ex corpore aliquid, a quo avellitur, quasi sequelam quandam abruptæ unitatis, & producem mutui coitus.

PRŒLIARIS, in fin. adde: ¶ Prœliaris Dea est Minerva, utpote bellipotens. Apul. 10. Met. pag. 741. Oudend. Prœliaris Deæ comites armigeri, Terror & Metus nudis insultantes gladiis.

PRŒLIUM, col. 2. lin. 35. & l. 2. v. 665. corrige & l. 3. v. 265.

* PROFICIENTER, adverb. cum profectu. Augustin. ep. 80. (al. 199.) Cum se in hac dilectione cor nostrum proficienter extendit.

PROFLIGO, col. 2. lin. 1. post in sanità adde: ¶ Peculiari translatione significat impendere, absumere apud Tertullian. Apolog. c. 42. Tura plane non emimus. Si Arabiæ queruntur, scient Sabæi pluris & carioris suas merces Christianis sepeliendis profligari, quam Diis fumigandis.

PROFLUVIUS, in fin. adde: ¶ Profluvius substantive idem est ac profluvium. Veget. veter. lib. 1. c. 3. & 38. Atticus profluvius. V. Atticus in Appendice.

* PROHIBITRIX, icis, f. proibitrice, quæ prohibet. Martian. Dig. lib. 1. tit. 2. leg. 2. Oportet, legem esse præceptricem quidem faciendorum, prohibitricem autem non faciendorum.

PROJECTIO, in fin. adde: ¶ Pro jure projiciendi, h. e. projecturam immittendi. Ulpian. Dig. lib. 43. tit. 17. leg. 3. §. 5. Videamus, si projectio super vicini solum non jure haberi dicatur.

PROJECTITIUS, in fin. adde: Ammian. Marcellin. l. 28. c. 6. a med. Salutet te Palladius projectitius. h. e. projectus & nihili habitus.

PROJICIO, in fin. adde: ¶ Particip. projecturus apud Curt. l. 9. c. 4. Jam vestem detraxerat corpori, projecturus semet in flumen.

PROLICIO, in 2.ª edit. lin. 2. projicienda corrige prolicienda.

PROLIXUS, in fin. adde: ¶ Prolixum adverbialiter idem est ac vehementer, valde, diu. Apul. 8. Met. pag. 533. Oudend. Puella, luctu redintegrata, prolixum ejulat.

PROLUSIO, in fin. adde: Macrob. 7. Saturn. c. 5. Est rhetorica prolusio, communes locos in utramque partem inventorum alternatione tractare.

PROMISSUS, lin. 9. post ter Ducit adde: ¶ Significat etiam porro missum, productum. V. Promitto, Inscriptio, quam

ex *Martorellio* refert *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 140., quaque Puteolis exstat ad portam, qua iter Neapolim. T. Ælius Hadrianus Antoninus Aug. Pius onus pilarum vi maris conlapsum a Divo patre suo promissum restituit. Significatur opus non jam pollicitum, minimeque factum (id enim *Antoninus* restituisse non diceretur), sed porro missum & in mare productum. *Vellej. l. e. c.* 81. Aqua Julia promissa.

PROMO, in fin. adde: ¶ Particip. *prompturus* apud *Apul. in Florid.* Qui etile carmen prompturus est.

PROMULGO, in fin. adde: ¶ Particip. *promulgaturus* apud *Liv. l.* 3. *c.* 9. Dicit se legem promulgaturum.

PRONAON, in fin. adde: ¶ Hæc vox de porticu, quæ in templi fronte extruebatur, a *Vitruvio* fere accipi solet, & eam, quæ a tergo esset, posticum ipse appellat, ut apparet ex cit. *lib.* 3. *c.* 1. At vero suspicatur *Morcellus Inscript. pag.* 274. huic quoque pronaon fuisse nomen, idque illi indicare videtur *Inscriptio* paucis abhinc annis Romæ reperta, in qua legimus *Pronaon frontis*. Quæ si non omnino certa, certum illud tamen, primæ illi voci alteram quoque adjunctam esse. ¶ Scribitur etiam *pronaum*, ut in cit. *Gruteri* lapide, & in *Mus. Veron. pag.* 82. *n.* 3.

PRONURUS, lin. 4. post *Laomedontis* adde: *Modestin. Dig. lib.* 38. *tit.* 10. *leg.* 4. §. 6. Pater meus uxoris meæ socer est, hæc illi nurus: & avus meus socer magnus est, illa illi pronurus.

PROŒMIUM, in 2.a edit. lin. 1. προίμιον corrige προοίμιον.

PROPELLO, in fin. adde: ¶ Ex supra allatis *Ovidii*, *Propertii*, *Lucani*, *Lucretii* aliorumque poetarum locis apparet, primam syllabam produci, apud *Lucret.* tamen *l.* 4. *v.* 195. & *l.* 6. *v.* 1024. corripi. ¶ Particip. *propellendus* apud *Cels. l.* 7. *c.* 5. *n.* 2. Ubi apparuit mucro, si et arundo haeret, propellenda est.

PROPERATUS, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Solin. c.* 26. (*al.* 39.) Lucinæ illis properatius tempus est.

PROPINO, in fin. adde: ¶ Prima syllaba anceps est. Brevis enim apud *Martial. lib.* 6. *ep.* 44. *v.* 6. & *Juvenal. sat.* 5. *v.* 127., aliosque; longa autem apud eumd. *Martial. lib.* 1. *ep.* 69. *v.* 3., *l.* 3. *ep.* 82. *v.* 25., *l.* 8. *ep.* 6. *v.* 13. &c.

* PROPITIATOR, oris, m. qui propitium reddit. *Hieronym. ep.* 21. *ad Damas. n.* 2. Habentes propitiatorem Dominum nostrum Jesum Christum.

* PROPITIATORIUM, ii, n. ἱλαστήριον, locus aut instrumentum, quo Deus placari solet. Tabula posita super arcam Fœderis. *Isidor.* 15. *Orig. c.* 4. Propitiatorium oraculum inter duo Cherubim. Et dictum propitiatorium, quasi propitiationis oratorium. Propitiatio enim placatio est.

* PROPITIATRIX, icis, f. quæ propitiat. *Ambros. de laps. virg. c.* 4. *n.* 16. Immaculatam promisissent virginem, hostiam vivam Domino, propitiatricem videlicet delictorum.

PROPITIUS, lin. 20. post *primam corripere* adde: *Senec.* enim in *Agam. v.* 403. Et si propitios, attamen lentos Deos. Ubi *propitios* tribrachys est.

PROPŌNO, in fin. adde: ¶ Particip. *proponens*, *propositurus* apud *Justin. l.* 5. *c.* 7. Sibi quisque ante oculos obsidionem, famem, & superbum victoremque hostem proponentes. *Tacit.* 11. *Ann. c.* 25. Moneado, se motus senete & exresatos simul propositurum.

PROPULSO, in fin. adde: ¶ Particip. *propulsans*, *propulsaturus* apud *Curt. l.* 9. *c.* 2. Propulsans famem. *Liv. l.* 4. *c.* 43. An bello intestino bellum externum propulsaturos?

PRORETA, in fin. adde: *Paul. Dig. lib.* 39. *tit.* 4. *leg.* 11. Quod si absente domino, id a magistro, vel gubernatore, aut proreta nauteve aliquo factum sit.

PRORIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. *proripiens* apud *Suet. in Calig. c.* 57. Actor proripiens se ruina sanguinem vomuit.

PROSCHŎLUS, in fin. adde: *Augustin. de verb. Apost. serm.* 179. *c.* 7. Tam pauper, ut proscholus esset grammatici.

PROSCRIPTURIO, in fin. adde: ¶ Vix permitti usum hujus verbi monet *Quintil. l.* 8. *c.* 6.

PROSĔQUOR, in fin. adde: ¶ Particip. *prosecuturus* apud *Suet. in Aug. c.* 97. Tiberium Beneventum usque prosecuturus.

PROSPICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *prospecturus* apud *Claudian. de IV. consul. Honor. v.* 335. Hanc (animam) moderatricem operum, prospecturamque labori.

PROSTERNO, in fin. adde: ¶ Particip. *prostraturus* apud *Curt. l.* 8. *c.* 5. Dicit, semetipsum, cum rex inisset convivium, prostraturum humi corpus.

PROSTIBULUM, in fin. adde: At hæc habet *Isidor.* 18. *orig. c.* 39. Idem vero theatrum, idem & prostibulum: eo quod post ludos exactos meretrices ibi prosternerentur. Est igitur prostibulum idem quod lupanar.

PROSTITŬO, in 2.a edit. lin. 7. *prostiturus* corrige *prostituturus*.

PROSTITUTIO, in fin. adde: ¶ Translate *Tertullian. Apolog. c.* 27. Prostitutio imaginum.

* PROTAULES, is, m. πρωταύλης, qui tibia primo loco sonat, a πρῶτος primus, & αὐλὸς tibia. *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 530. P. Lecilius Ɔ. L. Crœsus protaules. Hæc vox legitur etiam in *Notis Tironis pag.* 173. *Gruter.* Hujus officii meminit *Firmic. lib.* 3. *c.* 7. *n.* 10. Musicæ disciplinæ professores secundi, qui nunquam sibi vindicent principatum. h. e. qui nunquam erant protaules.

PROTECTIO, lin. 4. post *cap.* 8. adde: *Corn. Fronto ad amic. l.* 1. *ep.* 8. Nec ita ei studerent, nisi protectionis dignum tanto studio arbitrarentur.

PROTECTOR, lin. 8. post *Protect. Augg. NN. &c.* adde: ¶ Allata exempla & alia quæ afferri possent, ad Imperatorum custodes spectant. Sed *protector* dicitur etiam is, qui aliorum corpus custodiebat. *Ammian. Marcellin. l.* 18. *c.* 5. *init.* Protector ducis Mesopotamiæ. *Marinius Inscript. Alban. pag.* 70. Protector Pr. Pr. *h. e.* Præfecti prætorio. Duo hæc exempla maxime animadvertenda.

PROTERO, in fin. adde: ¶ Particip. *proterens* apud *Val. Max. lib.* 1. *c.* 7. *ext.* 1. Serpens omne, quidquid obvium fuerat, proterens.

PROTERRITUS, in fin. adde: *Cæs. de B. Gall. l.* 5. *c.* 58. Proterritis hostibus, atque in fugam conjectis.

* PROTESTATIO, onis, f. *protesta*, actus protestendi. *Symmach. l.* 1. *ep.* 56. Alia est enim protestatio amoris, alia linguæ ostentatio.

PROTESTOR, lin. 5. post *protestantur* adde: *Apul.* 10. *Met. pag.* 732. *Oudend.* Mulier magno fidem ejus protestata clamore.

* PROTĔA, æ, f. herba palustris. *Apul. de herb. c.* 67.

* PROTHEOREMA, atis, n. prævia consideratio. *Martian. Capell. l.* 2. *pag.* 35. *Grot.* Multiangula forma protheorematum, vel elementorum diversitate formatæ.

PROTOMAGISTER, in fin. adde: *Marinius*, qui Tabulam hanc diligentissime inspexerat, affirmat *Fratr. Arval. pag.* 495. non *Protemag.*, sed *Promag.* tantum ibidem legisse; hinc patet, vocem hybridam *protomagister* inter barbaras amandandam esse, quam primus *Ursinus*, deinde *Gruterus*, mox *Forcellinus* eorum auctoritate nimium confisus in Lexicum invexit, qui tamen de ejus αὐθεντίᾳ subdubitavit.

PROTOPLASTUS, in fin. adde: ¶ Male corripiunt primam *Orient. commonit.* 2. Per pomum, protoplaste, cadis. & *Alcim. Avit. lib.* 2. *v.* 35. His protoplastorum sensum primordia sacro Continuere bonis.

PROTRAHO, in fin. adde: ¶ Particip. *protrahens*, *protrahendus* apud *Suet. in Ner. c.* 3. In medium manibus suis protrahens. *Cels. l.* 7. *c.* 12. *sect.* 1. Testa specillo conquirenda, & vulsella protrahenda.

PROTURBO, in fin. adde: ¶ Particip. *proturbans* apud *Val. Flacc. l.* 6. *v.* 130. Fulmineumque viris proturbans ingerit ensem.

* PROVECTIBILIS, e, adject., qui proficere, & provehi in melius potest. *Fulgent. Planciad. de contin. Virgil. pag.* 747. *Staver.* Ita & ingenio natum est provectibile.

PROVEHO, in fin. adde: ¶ Particip. *provehens* apud *Liv. l.* 40. *c.* 14. Illo etiam gaudio provehente.

PROVIDEO, in fin. adde: ¶ Particip. *provisurus* apud *Liv. lib.* 44. *c.* 34. Dicit, se quod sit officium imperatoris, provisurum, et bene gerendæ rei occasionem eis præbeat.

* PROVORSUM FULGUR appellatur, quod ignoratur noctu, an interdiu sit factum, itaque Jovi Fulguri (*lege* Fulguritori) & Summano fit, quod diurna Jovis, nocturna Summani fulgura habentur. Hæc *Festus*. Putant eruditi *provorsum* perperam hic positum fuisse pro *controvorsum*, h. e. *controversum*, recte enim controversa ea dici possunt fulgura, de quibus controversia est, quo tempore ceciderint, diluculo nempe, sive crepusculo.

PROXIMITAS, in fin. adde: ¶ Item conjunctio. *Apul. de doctr. Plat. lib.* 2. *pag.* 20. *Elmenh.* Est amoris tertia species, quam diximus mediam divini atque terreni proximitate collectus, nexuque & consortio parili copulatur.

* PRUNULEUM, i, n. idem ac prunum. *Corn. Fronto de orat. l.* 2. *fragm.* 1. Eam eloquentiam partim ignesis nucibus Catonis, partim Senecæ mollibus & febriculosis prunuleis insitam, subvertendam censeo radicitus.

PRURIGINŌSUS, in fin. adde: ¶ Item turpi prurigine laborans. *Auct. Priap. carm.* 63. *ad fin.* Quæ tot figuris, quot Philænis enarret, Non inventis, pruriginosa discedit.

* PSYCHE, es, f. ψυχὴ, h. e. anima. Fabulam de Psyche formosissima puella narrat *Apul. Met. l.* 4. 5., & 6. quæ & voluptate & eruditione est refertissima. Psyche dicitur re-

gis

gis cujusdam filia fuisse, minima ex tribus sororibus forma conspicuis. Hanc, ob eximiam pulcritudinem, nemo ausus amare, sed quisque pronus venerari, atque hostiis quasi Deam placare. Invidia succensa Venus, a Cupidine petit, ut contumacem puellam severissime coerceret. Ille matri obsecuturus visam Psychen adamavit, et in montis cacumen a Zephyro perlatam aurea in domo solam constituit. Ibi puella, ancillis corpore cassis sibi ministrantibus, ignoto utitur conjugio. Nocte enim adveniens Cupido, Veneris prœliis obscure peractis, crepusculo incognitus discedebat. Illuc se conferunt ejus sorores, eique persuadent, maritum ejus serpentem esse; illa velut bestiam interfectura novaculam sub pulvinar abscondit, lucernamque modio contegit. Cumque altum soporem traheret maritus, prolata lucerna, et arrepta novacula, dum, Cupidine cognito, immodesto amoris torretur affectu, stillam ferventis olei super humerum Dei evomit lucerna. Tum exsiliens Cupido, multa super puellæ curiositatem increpitans domo extorrem ac profugam dereliquit; tandem multis jactatam ærumnis, Jove petente, in conjugium accipit; celebranturque in cælo solemnes nuptiæ, ex quibus nascitur Voluptas. *Fulgent. Mythol. l.* 2. c. 6. hanc fabulam allegorice ad animam retulit.

* PTEROPHORITÆ, arum, m. incolæ regionis, quæ circa Riphæos montes est. *Mela l.* 1. c. 2.

PUBLICE, in fin. adde: ¶ *Publice signare* est forma seu sigillo publico notare. *Cic. de leg. l.* 3. *c.* 3. *Æs*, argentum, aurumve publice signanto. Quod idem valet, ac illud, quod habetur in vet. *Lege Vellejate* apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 109. *col.* 2. *pag.* 25. Præter pecuniam certam, creditam, signatam forma P. P. R. *h. e.* publica populi Romani.

PUBLICUS, in fin. adde: ¶ *Publica* absolute pro meretrice usurpari videtur apud *Senec. ep.* 88. *a med.* In his libris quæritur, libidinosior Anacreon, an ebriosior vixerit; in his, an Sappho publica fuerit: & alia, quæ erant dediscenda, si scires.

PUDOR, col. 2. lin. 22.|23. post *omnia velle* adde: ¶ *Pudor candidus* etiam dicitur, licet pudoris color sit purpureus; sed candidus a candore & ingenua simplicitate scite appellatur, qualis nempe pueros puellasque decet. *Apul.* 8. *Met. pag.* 588. *Oudend.* Quod de pudore, candido scilicet, suo tam deformiter triumphassem.

* PUERIGENUS, a, um, a puer, & geno seu *gigno*, inserviens gignendis pueris. *Fulgent. Mythol. lib.* 1. *præfat. a med.* Puerigena semine visceribus virginum infundentem Jovem inquirimus.

PUERILIS, in fin. adde: ¶ *Puerile* absolute est id quod *Apul.* 3. *Met. pag.* 211. *Oudend.* vocat puerile corollarium, nempe παιδεραστίαν. *Martial. l.* 9. *ep.* 69. Fessus mille modis illud puerile poposci. *h. e.* quod pueri dare solent amatoribus suis. Hinc *Plaut. Cist.* 4. 1. 5. *eodem sensu.* Fariundum est puerile officium; conquiniscam ad cistulam.

* PUERINUS, a, um, idem ac puerilis. *Inscript.* apud *Marinium Inscript. Alb.* pag. 49. T. Fl. Eros Herculem puerinum cum basi Dianæ D. D. Hinc *Martial. l.* 3. *ep.* 47. memorat Fanum Herculis pusilli.

* PUGILLATOR, oris, m. qui pugillares fert, tabellarius. *Sidon. l.* 9. *ep.* 14. *ante med.* Igitur interrogas per pugillatorem, quos recurrentes asseram versus.

PUGILLARIS, in fin. adde: Immo *Juvenalis loc. cit.* in prosodiam peccavit, qui primam syllabam in *pugillaris*, quæ natura brevis est, produxit: brevis enim est in *pugil, pugillus* et *pugillar*, unde ortum videtur *pugillaris*. Hinc fuit, qui pro *pugillares* legendum censeret *pupillares*. *h. e.* juveniles, minime grandes testiculos, at id non convenit auctoris sententiæ. Adde, secum pugnare *Forcellinum*, dum in V. *Pugil* vituperat *Prudentium*, quod primam produxerit, in V. vero *Pugillaris*, quod primam corripuerit.

PUGNO, in fin. adde: ¶ Particip. *pugnaturus* apud *Tacit. Ann. l.* 2. *c.* 80. Consisterent in acie, non pugnaturis militibus.

PULCHER, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. *Liv. l.* 38. *c.* 35. T. Claudius Pulcher.

PULLARIUS, ii, lin. 4. *qui ex eo nominatur pullarius*, delenda quæ sequuntur, & hæc reponenda. *Liv. l.* 9. *c.* 14. Auspicia secunda esse, Tarentini, pullarius nuntiat: litatum præterea est egregie: auctoribus Diis, ut videtis, ad rem gerendam proficiscimur. Adde *Inscript.* apud *Gruter. pag.* 627. *n.* 5., aliam apud *eumdem pag.* 557. n. 6. item aliam apud *Fabrett. c.* 10. *n.* 36. Ceteræ, quæ pullarios memorant, & apud *Reines.* & *Murator.* occurrunt, a chartariis fodinis videntur erutæ. ¶ Pullarios libertinæ conditionis fuisse ex citatis optimæ notæ lapidibus omnino discimus; præterea suum etiam cuique legioni fuisse pullarium.

* PULLIGER, a, um, qui pullum gerit, parturit. *Fulgent. Mythol. lib.* 1. *præfat. a med.* Olorinis plumis reptantem adulterum ova pulligera virginibus incolcantem inquirimus. *h. e.* Jovem cygni specie cum Leda concumbentem, quæ ovum peperit, unde nati sunt Castor & Pollux.

PULPA, in fin. adde: ¶ Obscene sensu pulpam videtur usurpasse *Cic. ad Fam. l.* 9. *c.* 22. pro scurti natibus, mammis &c. *culpam* vero legentibus nullam profecto sensus obscænitatem in ea voce deprehendere licebit.

PULPAMENTUM, in fin. adde: ¶ Accipitur etiam pro quovis cibo lautiore, quemadmodum & pulmentum. *Cic.* 5. *Tusc.* c. 32. Mihi amictui est Scythicum tegmen, calceamentum solorum callum, cubile terra, pulpamentum fames, lacte, caseo, carne vescor. Nonnulli legunt *pulmentum*.

PULVINAR, col. 2. lin. 10. post *spectare solebant* adde: Alii tamen multo probabilius *pulvinar* in Circo mœnianum fuisse ajunt, unde Augustus, & tota Cæsarum domus ludos spectabant; dictumque pulvinar, quod Augusti, tamquam Dei, sedes esset, vel quia ipsa Augusti sedes pulvinaris formam imitaretur. *Inscriptio*, quam ex *Odericio* refert *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 93. D. M. S. Ti. Claudio Sabino sodales ærarii a pulvinari B. M. F. Ærarii isti sodales fuerunt æreorum operum artifices, quorum officinæ, fortasse etiam collegii schola, mœnianum Augustum quam proxime spectabant, sive in Circo ipso, sive extra Circum, nam et utrobique tabernæ erant, & utrinque mœnianum ipsum exstabat ac prominebat ingenti mole.

PULTICULA, in fin. adde: *Cels. l.* 2. *c.* 30. Pulticula vel ex alica, vel ex panico, vel ex millo; itemque ex iisdem sorbitio, & magis, si hæc ante fricta sunt, alvum adstringunt.

PUMILIO, lin. 7.|8. post *pumilionis erit* adde: *Lucret. l.* 4. *v.* 1155. *de feminis.* Parvula, pumilio, χαρίτων ἴα, tota merum sal.

PUNICE, in fin. adde: *Apul. Apolog. pag.* 336. *Elmenh.* Loquitur nunquam, nisi Punice.

* PUPILLARIUS, a, um, idem ac pupillaris. *Vet. Scholiast.* ad *Pers. sat.* 2. *v.* 19. Stajus tutor pupillarius fuit.

* PUPILLATUS, us, m. ætas *pupillare*, ætas pupillaris. Optimæ notæ *Inscriptio* ad prima Romanorum imperatorum tempora referenda, Romæ inventa ad aream D. Marci an. 1780. Claudia tutori a pupillatu ob redditam sibi ab eo fidelissime tutelam &c. Integram vide apud *Morcell. de stil. Inscript. Latin. pag.* 445. & in *Ephemer. Florent.* an. 1780. *col.* 556.

PUPULA, in fin. adde: ¶ Interdum vox est & appellatio blandientis, ut puellulam significat. *Apul.* 6. *Met. pag.* 411. *Oudend.* Sed adhuc istud, mea pupula, ministrare debebis. Loquitur Venus ad Psychen, licet ὑποκοριστικῶς.

PUPULUS, lin. 1.|2. *Deprehendi* corrige *Deprendi*.

* PURGATUS, us, m. idem ac purgatio. *Cic. de nat. Deor. l.* 2. *c.* 50. *init.* Vomitione canes, purgatu autem alvos ibes Ægyptiæ curant. Quædam edit. habent *purgatione*.

PURPURARIUS, lin. 6. post *L. purpurario*, adde: Alia apud *Ursatum Marmor. erudit. pag.* 230. C. Pupius C. L. Micus purpurarius &c. Hunc lapidem ornant libra, ampullæ, vasa, quæ omnia purpuræ venditorem indicant. Adjecta enim lapidibus ornamenta de verborum significatione nos admonent.

* PURPURIO, onis, m. adjunctum Jovis in quadam *Inscript.* quæ legitur in *Ephemer. Florent. an.* 1754. *col.* 504. & apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 1. Licinia Quinta, Liciniæ Purpuris, Octavia Saturnina Jovi Optimo Maximo Purpurioni. Dicitur autem Jupiter *Purpurio* non ex purpura, qua ornari solebat, sed ex cognomine Liciniæ Purpuridis, ejus scilicet feminæ, quæ in hoc cippo secunda legitur, quæque signum ejus una cum sororibus dedicarat. Deorum enim adjuncta ex iis etiam desumi solebant, qui vel aliquod eorum signum possiderent, vel iis aliquid dedicarent. Hinc Hercules Paternianus, Pluto Hervianus, Diana Valeriana, Juno Claudia, Juno Aufidiana, Jupiter Trajanus &c. V. *Maffejum Art. Crit. Lapid. col.* 91.

PURUS, in fin. adde: ¶ Apud *Cic. de leg. l.* 2. *c.* 22. pura familia ea dicitur, quæ justa defuncto persolverat, & funestæ opponitur, quæ funere adhuc polluta est.

* PYLÆMENIUS, a, um, adject. pertinens ad *Pylæmenen* Paphlagoniæ regem. *Plin. lib.* 6. *c.* 2. Gens Paphlagonia, quam Pylæmeniam aliqui dixerunt.

PYLIUS, in fin. adde: ¶ *Pylii, orum* sunt Pyli oppidi incolæ. *Mela l.* 2. *c.* 3.

PYRA, in fin. adde: *Auct. de B. Afric. c.* 91. Maximam in medio foro pyram construxerat.

PYRAMIS, in fin. adde: ¶ Est etiam τὸ αἰδοῖον ἀρρενικόν. *Auct. Priap. carm.* 63. *v.* 14. Libidinoso tenta pyramis nervo.

Q

QUADRAGESIMUS, in fin. adde: ¶ *Quadragensuma* ἀρχαϊκῶς pro *quadragesima* habetur in quodam Galliæ numo apud *Spanhem. Dissert.* 13. *pag.* 549. Quadragensuma remissa, *levato la gabella della quarantesima*. In aliis vero numis sic legitur: XXXX remissa, vel R. XXXX, vel Quadrag. remiss.

* QUADRIANGULUS, a, um, idem ac quadrangulus. *Auson. epig.* 128. *v.* 3. Muliebre membrum quadriangulum cernit.

* QUADRIENNALIS, e, ad quadriennium pertinens. *Modestin. Dig. lib.* 50. *tit.* 12. *leg.* 10. Largior, & dedicen agonem quadriennalem ex triginta millibus.

QUADRIENNIUM, in fin. adde: *Id. de senect. cap.* 4. *init.* Quæstor deinde quadriennio post factus sum.

QUADRIFIDUS, lin. 5.|6. post *Scindebat* adde: *Colum. l.* 4. *c.* 33. Taleæ quadrifidas radices subministrant.

* QUADRIPARTIO, is, itum, a. 4. in quatuor partes divido. *Dictys Cret. l.* 1. *c.* 19. Per æquationem numeri atque partium quadripartitur exercitus.

* QUADRISEMUS, a, um, vox hybrida, ex *quatuor* & σῆμα *punctum*, idem ac tetrasemus. *Martian. Capell. l.* 9. *pag.* 331. *Grot.* Proceleusmaticus, qui ad numeros aptatur, quadrisemo (*scil.* numero) exordium debet accipere. *h. e.* quatuor syllabis brevibus.

QUADRUPEDUS, in fin. adde: ¶ *Quadrupedo* absolute idem est ac quadrupedo gradu. *Corn. Fronto ad M. Aurel. l.* 1. *ep.* 1. Æque pernicitas equorum exercetur, sive quadrupedo currant & exerceantur, sive tolutim. ¶ Scribitur etiam *quadripedus*. *Id. de orat. l.* 2. *fragm.* 1. Verum sententia ejus tolutares video, quamquam quadripedo concito cursu, tenere nusquam, pugnare nusquam.

QUADRUUS, in fin. adde: Quaque hominis natura viget, quam corpore toto Quadrua vis animat. Hoc vero Interpretes de quatuor hominis ætatibus intelligendum esse dicunt, quæ successione quadam se mutuo excipientes naturam humanam quodammodo animare ac tueri videtur.

QUÆSTIO, lin. 41.|42. *Amer. c.* 18. *ad fin.* corrige *Amer. c.* 28. *ad fin.*

QUÆRO, col. 1. lin. 15. post *Quæsitum est* adde: ¶ *Legibus quærere* ille dicitur, qui in judicando non indulget causarum patronis, sed legum sanctiones unice intuetur. *Plin. lib.* 5. *ep.* 21. Causa dilationis Nepos prætor, qui legibus quærit.

* QUÆSTIONALITER, adverb. per quæstionem, seu interrogationem. *Fulgent. Planc. de prisc. serm.* n. 16. Problema est propositio in capite libri quæstionaliter posita.

QUALIS, in fin. adde: ¶ *Qualis* relative positum ad exemplum significandum rei prædictæ, ut Italice dicimus, *come è appunto*. *Quintil. lib.* 9. *c.* 2. Et ipsi nosmet rogamus: quale est illud Terentianum: quid igitur agam? *Id. inferius.* Quod fit & multis & variis figuris, cum aut aliud exspectasse nos, aut majus aliquid timuisse simulamus, aut plus videri posse ignorantibus; quale est prooemium pro Cœlio.

QUANTULUS, in fin. *amici quantulum ferentes auxilii* corrige *amici quantulum quantulum ferentes auxilii*. Sic enim habet editio *Elmenhorstii*, quod unice probat *Oudendorpius*: hujus elegantis repetitionis exemplum habes infra in V. *Quantus*.

QUARTARIUS, lin. 1. pro *quarta pars alicujus mensuræ* repone *quarta pars sextarii*, quæ fuit mensura tam aridorum, quam humidorum.

QUASI, col. 2. lin. 9. post *ad fin, &c.* adde: ¶ Peculiare est illud *Spartian. in Geta c.* 4. Cum diceret quasi joco, quasi serio, omnes cum liberis occidendos partium diversarum. *h. e.* partim joco, partim serio.

QUASSO, in fin. adde: ¶ Particip. *quassandus* apud *Ovid. de art. am. l.* 1. *v.* 697. Quassanda est ista Pelias hasta manu.

* QUATRIO, onis, m. *il quattro del dado*, τετρὰς. quaternarius numerus: et dicitur de quatuor punctis, quæ in jactu talorum exsistunt. *Isid.* 18. *Orig. c.* 21. Jactus quisque apud lusores veteres a numero vocabatur, ut unio, binio, trinio, quatrio, quinio, senio. Postea appellatio singulorum mutata est, & unionem canem, trionem suppum, quatrionem planum vocabant.

QUATUORVIRI, in fin. adde: *Cic. pro Cluent. c.* 8. A. Aurius cum armatis Larinum advolavit, quatuorviros, quos municipes fecerant, sustulit.

* QUERELO, as, vel Querelor, aris, dep. 1. idem ac queror. *Serv. in argum. ad Virgil. Bucol.* Hinc est, quod postea eum querulantem invenimus.

QUEROR, in fin. adde: ¶ Particip. *querendus* apud Ovid. 15. *Met. v.* 493. Nec enim fortuna querenda Sola tua est.

QUIA, in fin. adde: ¶ Secundam syllabam in *quia* corripuit semper *Virgil.*, at produxerunt *Phædr. l.* 1. *fab.* 5. *v.* 7. Ego primam tollo, nominor quia Leo. & *Auson. Profess. carm.* 8. *v.* 7. Sed quia nostro docuere in ævo. *Terentian.* vero *Maur.* ex pravo suorum temporum more vocem hanc unica syllaba pronuntiat, vel in unam contrahit, *v.* 1037. Quia mutas ita conjungi natura recusat. & *v.* 1198. Nec modo quia verbo finem facit unde, putato, & alibi sæpissime.

QUICUMQUE, col. 1. lin. 10. *quicumque terræ* corrige *cuicumque terræ*.

QUIETE, in fin. adde: *Liv. lib.* 27. *c.* 12. Quietius deinde tranquilliusque eum bellaturum.

QUIETUS, in fin. adde: ¶ *Quietus* dicitur etiam, qui quieti, seu somno indulget. *Tacit. Ann. l.* 1. *c.* 49. Quos simul vescentes dies, simul quietos nox habuerat, discedunt in partes, ingerunt tela. ¶ *Quietum, i,* n. absolute positum, videtur significare aerem quietum apud *Petron. cap.* 131. Myrto florenti quietum verberabat.

QUINCUNX, col. 2. lin. 12. post *notam quinorii numeri V referunt* adde: Minime vero gentium; sed potius quia quinque unciæ sic olim scribebantur [illegible], ideo arbores eo ordine collocatæ in quincuncem dispositæ dicebantur, nam unciæ signum erat hic –, vel ˙, vel ▲, vel ◡. Hinc etiam triens sic scribebatur ◡◡, vel [illegible]; quadrans sic [illegible] vel [illegible]. De his multa habet *Marinius Frat. Arval. pag.* 227. & 259.

QUINQUE, in fin. adde: *Cic. de nat. Deor. l.* 1. *c.* 8. Unde vero ortæ illæ quinque formæ.

QUINQUENNALIS, lin. 7. post *celebrari solita* adde: *h. e.* quarto anno completo, & quinto incepto, cujus certaminis exemplum sumpsisse Nero videtur a Neapolitanis, qui in honorem Augusti illud primi instituerant, more nempe Græcorum, qui Olympicos ludos quarto quoque anno celebrare consueverant. Lin. 13. post *ut cuncta fere nova* adde: ¶ Idem illud quinquennale certamen lapso temporis interruptum instauravit Domitianus, & Jovis Capitolini honori sacravit. Hinc vocatum etiam est agon Capitolinus. Hic æstivo tempore celebrabatur, & ex eorum numero erat, qui conceptivi dicti sunt. *Sueton. in Domit. c.* 4. Instituit & quinquennale certamen Capitolino Jovi triplex, musicum, equestre, gymnicum, & aliquanto plurium, quam nunc est, coronarum. Certabant enim & prosa oratione Græce Latineque: ac præter citharœdos chorocitharistæ quoque, & psilocitharistæ: in stadio vero cursu etiam virgines.

QUINQUENNIS, in fin. adde: *Colum. l.* 7. *c.* 3. *ante med.* Ovis post bimatum maritari debet, juvenisque habetur quinquennis.

* QUINQUEPEDALIS, e, qui est quinque pedum. *Hygin. de limit. pag.* 212. Terminus egregius dicitur quinquepedalis.

QUINTANUS, lin. 6. *Nonæ quintanæ* corrige *Nonæ quintanæ*.

QUOD, *quale*, lin. 11. post *ab ea pellito* adde: ¶ Quod ad illud, omisso verbo *pertinet*, vel *attinet*. *Cæl.* apud *Cic.* 8. *Fam. ep.* 1. Quod ad Cæsarem, crebri & non belli de eo rumores.

* QUOMODOLIBET, adverb. *in qualunque maniera*, quocumque modo libuerit. *Augustin. de civit. Dei l.* 21. *c.* 19. Qui quomodolibet vixerint.

* QUOTLIBET, adverb. quotcumque. *Hygin. astron. l.* 1. *c.* 6. *extr.* Si non in triginta partes unumquodque hemisphærium dividatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen &c.

R

R *littera*, lin. 15. *R pro S* corrige *S pro R*

RANA, in fin. adde: Hanc eamdem *Id. l.* 9. *c.* 42. *sect.* 67. ranam piscatricem vocat, & *Cic. de nat. Deor. c.* 49. ranam marinam.

* RAPIDULUS, a, um, diminut. a *rapidus*. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 270. *Grot.* Quo terrore, & rapiduli sonitus raucitate concussi eodem se quamplures convertere Divi.

RAPIDUS, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Curt. l.* 4. *c.* 9. *a med.* Cum modo saxa lubrica vestigium fallerent, modo rapidior unda subduceret. Superlat. præter *Ovid. loc. cit.* habet etiam *Cæs. de B. civ. l.* 1. *c.* 50. Rapidissimum flumen.

RAPINA, in fin. adde. At minimo vero defenderit locum in *Inscript. Frat. Arval. tab.* 41. *lin.* 50. Cum rapinis acceperunt.

perent. Hic enim *rapinæ* sunt aut fructus aliquis, aut legumen, aut herba. Sunt etiam qui apud *Colum. l.* 11. *c.* 2. *rapinas*, ut & *napinas*, non loca rapis aut napis consita, sed raporum & naporum fructus intelligant.

* RAPINATIO, onis, f. præda, rapina, actus rapiendi. *M. Aurel. apud Fronton. l.* 2. *ep.* 7. Vide tibi istos equites, inquit, nam illi solent maximas rapinationes facere.

RAPIO, in fin. adde. Hinc apud *Marin. Inscript. Alban. pag.* 137. habetur particip. *rapiatus* pro *raptatus*. ¶ Particip. *rapturus* apud *Stat.* 9. *Theb. v.* 272. Desiluit ripis fratrem rapturus Agenor.

RAPTO, in fin. adde: ¶ Particip. apud *Stat.* 9. *Theb. v.* 303. Nunc tela natantia raptans.

* RAPTRIX, icis, f. quæ rapit. *Hieronym. in Chron. Euseb. ad ann.* 660. *ab Abraham.* Frustra igitur Jovis fabula, & raptrix fabula fingitur, *h. e.* fabula Jovis rapientis Ganymedem, vel Europen.

RATIOCINOR, in fin. adde: ¶ Particip. *ratiocinatus* apud *Apul.* 1. *Met. pag.* 73. *Elmenh.* His ego auditis, mores atque parsimoniam ratiocinans Milonis.

* RAUCEDO, inis, f. *raucedine*, raucitas. *Isidor.* 4. *Orig. c.* 7. Raucedo est amputatio vocis.

* RAVITUDO, inis, f. *raucedine*, ravis. Vide quæ attulimus in V. *Gravitudo* in *Appendice*.

* REBAPTIZATOR, oris, m. qui iterum baptizat. *Augustin. serm.* 46. *de pastor. in Ezech. n.* 37. Abundare audio hæreticos in Africa, abundare audio rebaptizatores in Africa.

n REBELLATUS, a, um, particip. sensu deponent. qui rebellavit. *Val. Max. l.* 10. *c.* 9. *n.* 1. M. Flavius trib. pl. ad populum de Tusculanis retulit, quod eorum consilio Veliternos, Privernatesque rebellatos diceret. Codic. MS. habent *rebellaturos*, sed manifesto errore.

RECALCO, in fin. adde: *Prudent. Cathem.* 9. *v.* 75. Limen recalcandum patet.

RECEDO, in fin. adde: ¶ Particip. *recessurus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 55. Ut denuntiaret militibus, vestigio se non recessurum.

RECEPTACULUM, lin. 8. post *frugibus* adde: *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag.* 286. Lania M. F. Celerina receptaculum aquæ inchoatum ab Amarantho liberto suo consummavit. L. D. D. D.

RECESSUS, a, um, lin. 5. *Vitruv. l.* 5. *c.* 8. corrige *Vitruv. l.* 5. *c.* 8.

RECITO, in fin. adde: ¶ Particip. *recitaturus* apud *Plin. l.* 6. *ep.* 15. Tam sollicite recitaturis providendum est, non solum ut sint ipsi sani, verum etiam ut sanos adhibeant.

RECOGNITUS, in fin. adde: ¶ *Descriptum & recognitum*, formula qua significatur exemplum cum autographo rite collatum: *copia autenticata. Cajus Dig. lib.* 10. *tit.* 2. *leg.* 15. Si quæ sunt cautiones hereditariæ, eas judex curare debet, ut apud eum maneant, qui majore ex parte heres sit: ceteris descriptum & recognitum faciat, cautione interposita, ut, cum res exegerit, ipsæ exhibeantur. Apud *Gruter.* in titulo Vestini Aug. liberti *pag.* 214. Descriptum & recognitum, factum in pronao ædis Martis ex commentario, quem jussit proferri Cupertius Hostilianus per T. Rustium Lysiponum scribam, in quo scriptum id, quod infra scriptum est. ¶ In exemplis militarium diplomatum fere semper legitur, ut apud *Gruter. pag.* 573. *n.* 1. Descriptum & recognitum ex tabula ænea, quæ fixa est in ara, vel ad aram gentis Juliæ, vel alibi, &c.

RECOGNOSCO, in fin. adde: ¶ *Recognovit* sic olim scribæ publicos subscribebat, postquam exemplum cum autographo contulisset. Apud *Spon.* in rescripto Antonini Pii *Miscell. pag.* 352. Rescripsi. Recogn. Undevicensimus. Principis subscriptio est *Rescripsi*: sequitur *Recognovit*: postrema vox tabellionis nomen est, qui Hadriani sententiam ex autographis litteris, Antonini Pii permissu, descriptum se recognovisse testatur. ¶ Particip. *recognoscens*, *recogniturus*, *recognoscendus* apud *Suet. in Cal. c.* 27. Custodiarum seriem recognoscens. *Justin. l.* 3. *c.* 1. Recogniturus & numerum militum, et in armis industriam singulorum. *Suet. in Tib. c.* 61. In recognoscendis custodiis.

RECREPO, in fin. adde: ¶ Activ. *Virgil.* seu *Auct. Ciris v.* 108. Saepe lapis recrepat Cyllenia munera pulsus. *h. e.* imitatus sonum lyræ a Deo Cyllenio, seu Mercurio, pulsæ.

RECTE, in fin. adde: *Cic. ad Att. l.* 9. *ep.* 4. Sed vereor, ne tibi ἄκαιρος sim. Si enim recte ambulaverit is, qui hanc epistolam tulit, in ipsum tuum diem incidit. *h. e.* in diem febris quartanæ, ea enim tunc laborabat Atticus.

RECTITUDO, in fin. adde: ¶ Est etiam recta ratio. *Justinian. in præf. Novell.* 13. Rectitudinem nominum currumpentes.

RECULA, in fin. adde: *Donat. in vita Virgil. init.* Pater Virgilii, silvis coemundis & apibus curandis reculam auxit.

RECUSATIO, in fin. adde: ¶ Translate *Petron. satyr. c.* 141. Recusatio stomachi. *h. e.* nausea, fastidium.

RECUPERO, in fin. adde: ¶ Particip. *recuperaturus*, *recuperandus* apud *Cæs. de B. Gall. l.* 3. *c.* 8. Quod per eos suos se obsides, quos Crasso dedissent, recuperaturos existimabant. *Curt. l.* 4. *c.* 1. *a med.* qui ad Hellesponti oram recuperandam a Dario erat missus.

RECURO, in fin. adde: ¶ Particip. *recurans* apud *Apul.* 6. *Met. pag.* 430. *Oudend.* Vulneratis domo relictis, & plagas recurantibus.

RECUSO, in fin. adde: ¶ Particip. *recusaturus*, *recusandus* apud *Suet. in Claud. c.* 26. Dixit, nisi permansisset, non recusaturum se confodi manibus ipsorum. *Cæs. de B. Gall. l.* 8. *c.* 1. Dixit, non esse alicui civitati sortem incommodi recusandam.

* RECUSSABILIS, e, qui recutitur. *Cæl. Aurel. Tard. l.* 3. *c.* 6. Recussabilis sphæra, quam Italicam vocant. Est saccus rotundus acinis, farina, arena pro diversis usibus eorum, quibus destinabatur, impletus, ut illo impellendo excipiendoque exercerentur, qui opus haberent. Totam rem describit *Mercurialis de arte gymn. l.* 2. *c.* 4. Hinc hujusmodi exercitatio dicitur ab eod. *Cæl. Aurel. Tard. lib.* 5. *c.* 11. Corycomachia.

REDAMO, in fin. adde: Ubi notandum est, Ciceronem significare, sibi non probari, vel tunc temporis minime usitatam fuisse, hanc vocem.

REDDO, in fin. adde: ¶ Particip. *reddens*, *redditurus* apud *Tacit.* 13. *Ann. c.* 20. Vicem reddens. & 1. *Ann. c.* 33. Libertatem reddituros.

REDICULUS, in fin. adde: *Plin. l.* 10. *c.* 43. *sect.* 60. Ad rogum usque, qui constructus dextra viæ Appiæ ad secundum lapidem, in campo Rediculi appellato.

REDIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *redacturus* apud *Cæs. de B. Gall. l.* 7. *c.* 13. Quod eo oppido recepto, civitatem Biturigum se in potestatem redacturum, confidebat.

REDIMICULUM, lin. antep. post *faceret denuo* adde: *Isidor.* 19. *Orig. c.* 31. Redimicula autem sunt, quibus mitra adligatur.

REDIMO, in fin. adde: ¶ Particip. *redimens*, *redempturus* apud *Senec. Med. v.* 662. Redimens fatum conjugis uxor. *Tacit. de Agric. c.* 6. Redempturus mutuam dissimulationem mali.

REDUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *reducturus*, *reducendus* apud *Justin. l.* 7. *c.* 3. Mulieres e convivio evocat, cultius exornaturos, gratioresque reducturus. *Cic.* 3. *Offic. c.* 22. Hunc Fabricius reducendum curavit ad Pyrrhum.

REDUNCUS, in fin. adde: Hic tamen *Ovid.* posuit redunco pro *adunco*; aduncum enim est aquilæ rostrum, non reduncum.

REDUNDANTER, in fin. adde: Comparat. apud *Ambros. epist.* 82. (*al.* 63.) *n.* 27. Pro remedio parcius, non pro deliciis redundantius bibendum.

REFECTUS, us, in fin. adde: *Apul.* 5. *Met. pag.* 324. *Oudend.* Psyche instrumentum cœnatorium rata refectui suo commodum, libens accumbit.

REFELLO, in fin. adde. ¶ Particip. *refellens* apud *Cic. de orat. l.* 2. *c.* 2. In quo liceat mihi fingere, si quid velim, nullius memoria jam refellente.

* REFESTINO, as, avi, a. a. *Paulin. ad Augustin. epist.* 45. (*al.* 44.) *extr.* Qui a tenebris justissime refestinavit ad lucem suam. *Hieronym. in Rufin. l.* 3. *c.* 3. Et refestinante eo, qui ad te remeabat.

REFLATUS, a, um, lin. 2. *Id. in fin. lib.* 5. corrige *Id. in fin. lib.* 4.

REFLO, in fin. adde: ¶ Particip. *reflandus* apud *Sidon. l.* 9. *ep.* 13. Quibus antra per palati Crepulis reflanda buccis Gemit aura tibialis.

* REFLUAMEN, inis, n. quod refluit, superest, *Venant. Fortunat. de vita S. Martin. l.* 1. *v.* 29. Parvula grammaticæ lambens refluamina guttæ. *h. e.* sectatus grammaticas quisquilias.

REFORMATIO, lin. 2. *Metam. l.* 2. corrige *Metam. l.* 3. In fin. adde: ¶ Translate *Senec. ep.* 58. *a med.* Quid de istis capiam, quæ modo tractavimus, remotis a reformatione morum? quomodo meliorem me facere ideæ Platonicæ possunt?

REFORMIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *reformidans* apud *Cic.* 3. *de Fin. c.* 2. Vulgi reprehensionem reformidans.

REFOVEO, in fin. adde: ¶ Particip. *refovendus* apud *Vellej. l.* 1. *c.* 15. Post bellum vires refovendæ magis, quam spargendæ.

REFRICO, in fin. adde: ¶ Particip. *refricaturus* apud *Cic. ad Att. l.* 12. *ep.* 18. Quæ res forsitan sit refricatura vulnus meum.

REFUNDO, in fin. adde: ¶ Particip. *refundens* apud *Senec.*

Hippol.

Hippol. v. 1030. Fluctus refundens ore physeter capax.

REFUSIUS, in fin. adde: Cum vero *Pontedera in posthumis*, probante *Schneidero* & *Benedicto del Bene*, legendum ostenderit *in plano refusus ex egesta humo*, patet adverbium *refusius* inter falsas lectiones amandandum esse.

REFUTATIO, in fin. adde: *Quintil. l.* 4. *c.* 3. Refutatio maledictorum.

REGALIS, in fin. adde: ¶ *Inscript.* nuper inventa Formiis, eo loci ubi Formianum Ciceronis fuisse creditur. L. Varronio L. filio, Pal. Capitoni, scribæ ædilic., accenso veloto, II viro quinquen., curatori aquar., patrono coloniæ ordo regalium, quorum honore contentus sua pecun. posuit. L. D. D. D. *Trajanus Marulli*, qui ann. 1813. Neapoli hanc inscriptionem vulgavit, censet, *ordinem regalium* esse ordinem eorum, qui in Regia, *h. e.* in Martis templo ministrabant, aut qui in templo Vestæ, Regia nuncupato, aut qui in aliqua ex septem ædibus, quæ Romæ regiæ vocabantur, aut qui finibus regundis præerant, vel tandem qui viarum regalium curam habebant, quod postremum verosimilius nobis videtur.

* REGELATIO, onis, f. *didiacciamento*, actus regelandi. *Aggen. de limit. pag.* 57. *Goes.* Gallia immodicas Alpium nives in mare transmittit, & subitarum regelationum inundationes patitur. Adde *pag.* 70.

REGIFUGIUM, in fin. adde: Hic dies festus rectius ab *Ovid.* 5. *Fast.* v. 728. *Fuga regis* vocatur.

REGINA, in fin. adde: ¶ Hoc nomine etiam appellatur Messalina Claudii imperatoris uxor. *Plin. l.* 29. *c.* 1. *sect.* 8. Jam vero & adulteria etiam in principum domibus, ut Eudemi in Livia Drusi Cæsaris, item Valentis in qua dictum est regina. *h. e.* Messalina, de qua paulo supra verba fecerat.

REGLUTINO, in fin. adde: ¶ Est etiam redintegrare, rursus conjungere. *Prudent.* περὶ στεφ. 10. v. 874. Fortasse plaga collum dividens Rursus coibit ac reglutinabitur.

REGNO, in fin. adde: ¶ Particip. *regnandus* apud *Virg.* 6. *Æn.* v. 770. Si unquam regnandam acceperit Albam.

REGUSTO, in fin. adde: ¶ Particip. *regustandus* apud *Cic. ad Att. l.* 4. *ep.* 17. Nam Vesturio dandi sunt dies, & illa Latinus Ἀττικισμὸς regustandus.

REJICIO, in fin. adde: ¶ Particip. *rejecturus*, *rejiciendus* apud *Ovid.* 9. *Met.* v. 512. Ergo ego, quæ fueram non rejectura petentem, Ipsa petam? *Cic. de leg. l.* 1. *c.* 23. Ad bona deliganda, & rejicienda contraria.

RELAXO, in fin. adde: ¶ Particip. *relaxans* apud *Sil. l.* 14. v. 400. Diversa relaxans Brachia.

RELEGO, in fin. adde: ¶ Particip. *relegans*, *relegandus* apud *Plin. l.* 8. *ep.* 14. Quanquam propior aliquanto est sententiæ relegantis, quæ absolvit, quam quæ occidit. & *ibid.* Hos alius post quæstionem supplicio liberandos, alius in insulam relegandos, alius morte puniendos arbitrabatur.

RELEVO, in fin. adde: ¶ Particip. *relevandus* apud *Suet. in Dom. c.* 12. Tentavit quidem, ad relevandos castrenses sumptus, militum numerum diminuere.

RELICTUS, a, um, in fin. adde: ¶ Superlat. *relictissimus* apud *Fronton. de fum. & pulv.* Nec tantum eos, quos alii quoque laudibus ante decoraverint, verum conquirat Deos & homines a ceterorum laudibus relictissimos, ibique signum benignitatis expromet.

* RELIGIOSULUS, a, um, aliquantisper religiosus. *Hieronym. in Rufin. l.* 3. *c.* 3. Et tibi quasi religiosulus & sanctulus personam humilitatis imponis.

RELINQUO, in fin. adde: ¶ Particip. *relinquens*, *relinquendus* apud *Catull. carm.* 35. v. 3. Novi relinquens Comi mœnia. *Ovid.* 1. *Trist. el.* 3. v. 62. Roma relinquenda est.

* RELUCESCO, is, xi, n. 3. idem ac reluceo. *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 294. *Grot.* Alias cum Luna in superiore, aut inferiore latitudinis loco fuerit, pleno luminis affigio relucescit.

RELUDO, in fin. adde: *Manil. l.* 5. v. 170. Ut teneat tantos orbes, sibique ipse reludat.

REMANEO, in fin. adde: ¶ Particip. *remansurus* apud *Curt. l.* 9. *c.* 7. In eadem domo familiaque imperii vires remansuras esse.

REMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *remissurus* apud *Ovid.* 5. *Met.* v. 95. Jamque remissurus tractum de corpore telum.

REMIXTUS, in fin. adde: *Horat.* 4. *od.* 15. v. 30. Lydis remixto carmine tibiis.

REMOROR, in fin. adde: ¶ Particip. *remorans* apud *Ovid.* 6. *Fast.* v. 772. Et fugiunt, freno non remorante, dies.

REMOVEO, in fin. adde: ¶ Particip. *remoturus* apud *Curt. l.* 7. *c.* 2. Libertatem linguæ ab auribus credulis remoturus.

REMULCEO, in fin. adde: *Apul.* 5. *Met. pag.* 349. *Oudend.* Quo cuncta dulcissimis modulis animos audientium remulcebant.

REMULCUM, in fin. adde: *Auson. epist.* 8. v. 9. Celerisque remulci Culpabam properos adverso flumine cursus.

REMURMURO, in fin. adde: ¶ Est etiam queri, lamentari. *Fronto pro Vol. Seren.* Si quis quid remurmurat, aut deprecatur, multo scrupulosius ausculto.

* RENORMATUS, a, um, ab inusit. *renormo*, ad normam rursus exactus. *Frontin. de colon. pag.* 104. & 137. *Goes.* Ager renormatus.

RENOVO, in fin. adde: ¶ Particip. *renovans* apud *Ovid.* 4. *Trist. el.* 6. v. 13. Hoc tenuat dentem terram renovantis aratri.

RENUNTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *renuntiaturus*, *renuntiandus* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 92. Juravit, etiamsi factus esset consul suffragiis populi, tamen se eum non renuntiaturum. *Liv. l.* 36. *c.* 3. Num prius societas eis & amicitia renuntianda esset, quam bellum indicendum?

RENUNTIUS, in fin. adde: *Cod. Theod. lib.* 3. *tit.* 7. *leg.* 1. Taciti nuntii, renuntiique corrupti.

REPARO, in fin. adde: ¶ Particip. *reparans*, *reparaturus*, *reparandus* apud *Curt. l.* 5. *c.* 7. Hoste & æmulo regni reparante tum cum maxime bellum. *Justin. l.* 22. *c.* 3. Majore mole reparaturus bellum Syracusas concessit. *Hirt. de B. Alex. c.* 12. Non tamen reparandæ classis cogitationem deposuerunt.

* REPENTALITER, adverb. repente. *Fulgent. Mythol. l.* 3. *c.* 2. Melius est duceri, quam ex necessitate veniente repentaliter perterreri.

REPELLO, in fin. adde: ¶ Particip. *repellens* apud *Claudian. de VI. consul. Honor.* v. 485. Tyrrhenam labente manum pro ponte repellens.

REPERIO, in fin. adde: ¶ Particip. *reperiens*, *reperturus* apud *Cic.* 4. *Acad. c.* 16. Zeno nihil novi reperiens, sed emendans superiores. *Curt. l.* 10. *c.* 5. Qui post Alexandrum respiceret, utique non reperturas.

* REPETITUS, us, m. *ritorno*, actus repetendi, accessus. *Non. c.* 1. *n.* 325. Pedato positum pro repetito, vel accessu, quasi per pedem, sicut nunc vulgo dicitur tertio pedatu.

REPETO, in fin. adde: ¶ Particip. *repetiturus*, *repetendus* apud *Tacit.* 15. *Ann. c.* 17. Syriam repetiturus. *Cic.* 10. *Philipp. c.* 10. Ne mors quidem in repetenda libertate fugienda.

REPIGRITIOR, rectius scribitur REPIGRATIOR.

REPLEO, in fin. adde: ¶ Particip. *replens*, *repleturus*, *replendus* apud *Senec. Hippol.* v. 1171. Dædalea vasto claustra mugitu replens. *Plin. paneg. c.* 55. Ut qui exhaustum ærarium non sis innocentium bonis repleturus. *Plin. alter l.* 34. *c.* 15. His adjicitur, cum sunt repurganda vulnera, aut replenda, ceratum.

REPORTO, in fin. adde: ¶ Particip. *reportans* apud *Plin. paneg. c.* 16. Imperatore veram ac solidam gloriam reportante.

REPOSCO, in fin. adde: ¶ Particip. *reposcens* apud *Tacit.* 3. *Ann. c.* 13. Quid dicturi reposcentibus aut prospera, aut adversa?

REPREHENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *reprehendens*, *reprehendendus* apud *Suet. in Vesp. c.* 23. Reprehendenti filio Tito, quod etiam urinæ vectigal commentus esset. *Plin. l.* 9. *ep.* 26. Plurimum autem refert reprehendenda annotes, an insignia.

REPRIMO, in fin. adde: ¶ Particip. *reprimendus* apud *Tacit.* 15. *Ann. c.* 43. Subsidia reprimendis ignibus in propatulo quisque haberet.

* REPROPITIO, as, avi, a. 1. expio, propitium reddo. *Tertullian. ad nation. l.* 1. *c.* 17. Quod irreligiosi dicamur in Cæsares, neque imagines eorum repropitiando, neque genios dejerando hostes populi nuncupamur.

REPUDIO, in fin. adde: ¶ Particip. *repudiaturus* apud *Suet. in Tib. cap.* 35. Quam uxorem se nunquam repudiaturum ante juraverat.

REPURGO, in fin. adde: ¶ Particip. *repurgans*, *repurgandus* apud *Plin. l.* 8. *c.* 25. Os repurgans. *Suet. in Tib. c.* 8. Cura repurgandorum tota Italia ergastulorum.

* RESALVATUS, a, um, *risalvato*, iterum servatus. *Augustin. de civ. Dei l.* 18. *c.* 31. Apparet quippe id esse completum, cum resalvati ex monte Sion adscenderunt, ut defenderent montem Esau.

RESCINDO, in fin. adde: ¶ Particip. *rescindens*, *rescissurus*, *rescindendus* apud *Suet. in Calig. c.* 3. Lenis adeo & innoxius, ut Pisoni decreta sua rescindenti &c. *Justin. l.* 14. *c.* 1. Rescissurosque se ferro decreta Macedonum affirmarent. *Cæs. de B. Gall. lib.* 7. *c.* 35. Pontes rescindendos curare.

RESCRIBO, in fin. adde: ¶ Particip. *rescribendus* apud *Suet. in Aug. c.* 45. Quod inter spectandum, epistulis libellisque legendis, ac rescribendis vacaret.

RESERVO,

RESERVO, in fin. adde: ¶ Particip. *reservans* apud *Lucret. l.* 1. *v.* 607. Concedit natura reservans semina rebus.

* RESIBILO, as, avi, *n.* 1. idem fere ac sibilo. *Sidon. carm.* 9. *v.* 83. Mox contra tonitrus resibilante Audebat Superos ciere planta.

RESPICIO, in fin. adde. ¶ Particip. *respiciendus* apud *Ovid.* 1. *Amor. el.* 8. *v.* 38. Quantum quisque ferat, respiciendus erit.

RESPUO, in 1.ª edit. lin. 10. *Vitruv. l.* 7. *c.* 2. & *Lucret. l.* 6. *v.* 1052. lege inverso ordine *Lucret. l.* 6. *v.* 1052. & *Vitruv. l.* 7. *c.* 2.

RESTAURO, in fin. adde: ¶ Particip. *restauraturus* apud *Justin. l.* 31. *c.* 3. Promittens hac manu non minus bellum, quam gesserit, Italiæ restauraturum.

RESTILLO, in fin. adde: ¶ Translato sensu usus est hoc verbo elegantissime *Cic. ad Att. l.* 9. *ep.* 7. Litteræ tuæ mihi quiddam quasi animulæ restillarunt; recreatum enim me non queo dicere. Ita habent meliores editiones, quædam *instillarunt*.

RESTINGUO, in fin. adde: ¶ Particip. *restinguendus* apud *Liv. l.* 28. *c.* 42. Velut ad commune restinguendum incendium concurrent.

RESTITUO, in fin. adde: ¶ Particip. *restituens*, *restituturus* apud *Justin. l.* 35. *c.* 1. Regibus bellum restituentibus. *Suet. in Vesp. c.* 7. Orantes opem valetudinis, demonstratam a Serapide per quietem, restituturum oculos, si inspuisset.

RESTRICTUS, in fin. adde: ¶ Superlat. *restrictissimus* apud *Justinian. Cod. lib.* 1. *tit.* 17. *leg.* 2. § 10. Si quid restrictissimis tradatur regulis.

RESUMO, in fin. adde: ¶ Particip. *resumens*, *resumpturus* apud *Justin. l.* 20. *c.* 5. Crotonienses vix vires longo otio ex prioris belli clade resumentes. *Tacit.* 2. *Hist. c.* 76. Resumpturos arma, ubi metus abscesserit.

RETARIUS. *Cretarius* corrige RETARIUS. V. *Cretarius*.

RETICEO, in fin. adde: ¶ Particip. *reticendus* apud *Ovid. Heroid.* 19. *v.* 63. Multaque præterea linguæ reticenda modestæ.

* RETICULATIM, adverb. In modum retis. *Veget. de re veter. l.* 2. *c.* 4. *extr.* Ures reticulatim. Ita legit *Schneiderus*, sed *Gesnerus* habet *regulatim*.

RETINEO, in fin. adde: ¶ Particip. *retinens*, *retenturus* apud *Cic. ad Q. Fratr. l.* 1. *ep.* 2. *c.* 3. Homo sui juris dignitatisque retinens. *Liv. l.* 32. *c.* 8. Nec Attali auxilia retenturos ultra quam regi commodum esset.

* RETRANSEO, is, ivi, *n.* 4. iterum transeo. *Innocent. de cas. pag.* 222. *Goes.* Casa retransit limitem sextaneum ante se.

* REVIMENTUM, i, *n.* κατακτενί. *frangia*, fimbria. *Cornel. Fronto de laud. fum. & pulv.* Quin omnia, ut in tenui veste oris detexta, & revimentis sint cincta. Ita perspicue Codex. Hinc *Angel. Maius* ad hunc locum addit. *Revimentum* explicatur in *Glossario Philoxeni* κατακτενί. In *Lex.* autem *Cyrilli* scribitur redimentum, sed mendose, ut exempla *Frontonis*, et *Glossaris Philoxeniani* ostendunt. Et quidem in ipso *Lex. Cyrilli* κατακτίζω explicatur *rebio*, quod patet scriptum esse pro *revio*, a quo *revimentum*. Hactenus ille; fatendum tamen est, *revimentum* pro *rebimentum* scriptum recte deduci posse ex verbo *rebito* compositum a simplici *bito*, quod idem est ac *eo*, *ambulo*, *perambulo*, ita ut denotet fimbriam, quæ totam vestem ambit. Viderint eruditi.

REVIRESCO, in 1.ª edit. lin. 12. *reviscere* corrige *revirescere*.

REVOLO, in fin. adde: ¶ Particip. *revolans* apud *Manil. l.* 2. *v.* 193. Cum sol æquoreis revolans decurrit in astris.

* REVOLUTIO, onis, f. *rivoluzione*, reversio, conversio. *Augustin. de civ. Dei l.* 22. *c.* 12. *extr.* Aut post multas itidem per diversa corpora revolutiones aliquando tamen eam, sicut Porphyrius, finire miserias &c. Loquitur de Pythagorica animarum migratione. Adde *de Trinit. l.* 12. *c.* 24.

RHA, in fin. adde: Huic (Tanai) Rha vicinus est amnis, in cujus superciliis quædam vegetabilis ejusdem nominis gignitur radix, proficiens ad usus multiplices medelarum. Hanc radicem Itali appellant *rabarbaro*.

RHACOMA, in 1.ª edit. lin. 3. *Radix costo* corrige *Radix costa*.

RHINOCEROS, in 1.ª edit. lin. 1. ῥινόκερων corrige ῥινόκερως

RHINOCOLURA, in 1.ª edit. lin. 2. κόλουρον corrige κόλουρα

RHENO, lin. 4. post *quo pellis significatur* adde: Multo verosimilius tamen est, vocem *heno* significare animal illud, quod bovem cervi figura *Cæs. de B. Gall. l.* 6. *c.* 26., tarandum *Plin. l.* 8. *c.* 34. *sect.* 52., recentiores vero Galli *renne*, Germani *reunthier*, nos vulgo *rangifero* appellamus, cujus pellis tegumenti loco erat Germanis, et eodem, quo ipsum animal, nomine appellabatur. In ipsa vero Germania olim indigenæ videntur fuisse rhenones, nunc in Laponia tantum degere, quoniam excisis silvis & agris cultis longe clementius Germaniæ cælum sit, quam illa fuerit ætate.

RHIPODES, in 1.ª edit. lin. 1. ἱμάντιον corrige ἱμάντων

* RHONCHO, as, avi, *n.* 1. ῥογχάζω, rhonchos edo. *Sidon. l.* 1. *ep.* 6. *ante med.* Si relinquare inter bubsequas rusticanos, subulcosque ronchantes.

* RHYTHMICE, es, f. ῥυθμική, scilicet τέχνη, ars. *Martian. Capell. l.* 9. *pag.* 317. *Grot.* Rhythmice est ars omnis in numeris, quæ numeros quosdam propriæ conversionis accipiat.

* RHYTHMIZOMENON, i, *n.* ῥυθμιζόμενον, id quod ad numeros, vel rhythmum redigitur. *Martian. Capell. lib.* 9. *pag.* 316. *Grot.* Interest tamen inter rhythmum, & rhythmizomenon: quippe rhythmizomenon est materia numerorum.

* RHYTHMOIDES, is, m. & f. ῥυθμοειδής, similis rhythmo, vel numeris. *Martian. Capell. l.* 9. *pag.* 327. *Grot.* Verba, quæ rhythmoides, id est similia numeris indicantur.

RICTUS, in 1.ª edit. lin. 8. *turpior spumante rictus.* corrige *turpior, spumante rictu*.

RIDEO, in fin. adde: ¶ Particip. *ridendus* apud *Horat.* 1. *ep.* 1. *v.* 9. Solve senescentem mature sanus equum, ne Peccet ad extremum ridendus.

* RIGEFACIO, is, *a.* 3. rigidum ex frigore reddo. *Frontin. strateg. l.* 2. *c.* 5. *n.* 13. Hos consul & adortus temere, & secutus jejunum exercitum in maximo frigore transitu fluminis rigefecit.

RIGEO, in fin. adde: ¶ Significat etiam arrigere, & quidem obsceno sensu. *Auct. Priap. carm.* 71. *v.* 8. Tota nocte mihi litat rigendo.

* RIGIDULUS, a, um, *rigidetto*, diminut. a *rigidus*. *Epigr. in Anthol. Latin. Burmann. Tom. I. pag.* 239. Animula, vagula, blandula, Quæ nunc abibis in loca Pallidula, rigidula, nudula. Apud *Spartian. in Hadrian. c.* 25. legitur in quibusdam edition. *Pallidula, rigida, nudula*.

RIPENSIS, in fin. adde: ¶ *Milites ripenses* sunt iidem ac riparienses in *Cod. Theodos. lib.* 7. *tit.* 20. *leg.* 7. & militia ripensis *Ib. tit.* 22. *leg.* 8.

* RISIBILIS, e, qui ad ridendum aptus est, qui ridere potest. *Martian. Capell. l.* 4. *pag.* 123. *Grot.* Et quemadmodum omnis homo risibilis est, ita omne risibile homo est. Ut enim proprium est hominis, esse risibile, ita proprium est, risibile non esse præter hominem.

RISUS, in fin. adde: ¶ Risus fuit Deus apud Thessalos. *Apul.* 3. *Met. pag.* 193. *Oudend.* Nam risus iste, quem publice gratissimo Deo Risui per annua reverticula solemniter celebramus, semper commenti novitate florescit. Iste Deus numquam patietur, ut ex animo doleas, sed frontem tuam serena venustate lætabit assidue.

RITUALIS, in fin. adde: Hic tamen *Davisii* & *Ernesti* editiones habent *tonitruales*.

RIVALIS, lin. 10. post *apud judicem est* adde: *Donatus* tamen ad *Ter. Eunuc.* 5. 8. 42. Rivales dicuntur æmuli de mulieribus, facta translatione nominis a feris bestiis; quæ sitientes cum ex eodem rivulo haustum petunt, in prælium contra se invicem concitantur.

RIVALITAS, in fin. adde: ¶ Est etiam æmulatio inter mulieres, quæ eumdem virum amant. *Apul.* 10. *Met. pag.* 724. *Oudend.* Cujus (fortunæ) instinctu domum juvenis protinus se direxit sæva (*lege* scæva) rivalitas. Et illico hæc eadem uxor cœpit puellam, velut æmulam tori, primo suspicari, dehinc detestari, dehinc crudelissimis laqueis mortis insidiari.

RIVULUS, in fin. adde: *Prudent.* περὶ στεφ. 10. *v.* 160. Almonis usque pervenitis rivulum.

ROBIGINOSUS, lin. 3. post *rubidum* adde: *Apul. in Florid. pag.* 357. *Elmenh.* Telum sanguine rubiginosum.

ROBUSTE, lin. 1. post *valide* adde. *Nazar. paneg. ad Constantin. c.* 17. Fecunda malis suis natio ita raptim adolevit, robusteque recreata est.

ROGALIS, in fin. adde: ¶ *Sidon. l.* 3. *ep.* 13. Enimvero sordidior & deformior est cadavere rogali.

ROGATUS, us, in fin. adde: Adest exemplum etiam in quarto casu singulari. *Cic. pro Flacc. c.* 4. Numquam nobis ad rogatum respondent.

* ROGITATUS, a, um, *dimandato spesso*, sæpe rogo, quæsito. *Cic. in nov. fragm. orat. pro Scauro edit. ab Angelo Maio pag.* 11. Testium fidem ipsa tollit consensio, quæ lato facta est compromisso Sardorum, & conjuratione rogitata.

ROGO, in fin. adde: ¶ Particip. *rogaturus* apud *Suet. in Cæs. c.* 82. Quasi aliquid rogaturus propius accessit.

* ROMANIA, æ, f. est ipsum Romanum imperium, & barbariei opponitur apud Venant. *Fortunat. l. 6. carm.* 2. v. 7. Hinc cui barbaries, illinc Romania plaudat, Edit. venet. habet *Germania*.

ROBATIO, in 2.ª edit. lin. 4. *littore*. *Item* repone *littore*. ¶ *Item*

RORIDUS, in fin. adde; *Apul.* 4. *Met. pag.* 276. An ignoras hoc genus bestiæ locus consitos, & specus roridos, & colles frigidos semper incubare?

RORIFLUUS, in fin. adde: Hujus carminis auctor, cujus nomen & ætatem ignorat *Forcellinus*, quamquam minus recte vocat *Varronem Atacinum* in V. *Legicrepo*, est Sisebutus Visigothorum in Hispania rex, qui ab ann. 612 ad an. 620 regnavit. V. *Burmannum* in *Anthol. Lat. Tom.* 2. *pag.* 322. & seq.

RORULENTUS, lin. 2. post *pruinosus* adde: *Cato c.* 37. Caveto, ne quam materiam doles, neu cædas, neu tangas, si potes, nisi siccam, neu gelidam, neu rorulentam. *Acc.* apud *Non. c.* 4. n. 417. Ut rorulentas terras ferro proscindunt.

* ROSATIO, onis, f. *spargimento di rose*, rosarum profusio. *Inscript.* apud *Zaccariam annal. lettar. d'Italia Tom.* 1. *P.* 2. *pag.* 208, & apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 639. Ita ut ex reditu ejus insulæ quodannis (quotannis) die natalis sui & rosationis & violæ & parentalibus memoriam sui sacrificiis quater in annum factis celebrent &c. Vox hæc occurrit etiam in fragmento cujusdam testamenti, quod extra portam Labicanam prope aquæductus Claudii imperat. in vinea *Hieronymi de Lazaris* Romæ inventum fuit, & accurate descripsit *Jo: Zaratinus Castellinius*, ex cujus schedis hoc quod sequitur, descriptum fuit. Item XII. K. Junias die rosationis, item III. N. Januaries die natali meo &c. Mos hic spargendi rosas super defunctorum sepulcra pluribus adductis inscriptionibus demonstrat idem *Marinius ibid. pag.* 562.

ROSTRATUS, lin. 12. post *fronte impellerent* adde: ¶ *Rostratæ* absoluta sunt naves rostratæ. *Symmach. orat.* 2. *in Valentinian. c.* 3. Scit bicornis iste (*h.* e. Rhenus) vicinis accumbendum esse rostratis. & *c.* 21. Habeat sua quodammodo castra rostratæ.

ROSULA, lin. 10. post *parva rosa* adde: *Dracont. Hexaem.* v. 164. Qui rosulis stellare nemus, vel floribus agros imperat.

ROTA, in fin. adde: ¶ Est etiam nomen piscis. *Plin. l.* 9. *c.* 4. Apparent & rotæ, appellatæ a similitudine, quaternis distinctæ radiis, modiolos earum oculis duobus utrimque claudentibus. Adde *l.* 32. *c.* 11.

ROTATOR, in fin. adde; *Cassiodor. Variar. l.* 7. *ep.* 5. Quidquid aut instructor parietum, aut sculptor marmorum, aut æris fusor, aut camerarum rotator, aut gypsoplastes, aut musivarius ignorat. *h.* e. qui cameras in fornicis speciem ædificat.

* ROTUNDA, æ, f. *massa rotunda, turunda*. *Scribon. Larg. compos.* 201. *extr.* Atque ita emplastrum mixtibus subigetur, & redactum in rutundas ampliores, quas magdalidas dicunt, reponetur.

ROTUNDE, lin. 5. post *cum rotunditate* adde: *Colum. de arbor. c.* 5. *ante med.* Ut in arbam quam rutundissime formetur. Ita optime edidit *Schneiderus* ex Cod. Sangermanensi, cum antea *Gesnerus* haberet *rectissime*.

RUBELLUS, in fin. adde: *Martian. Capell. l.* 8. *pag.* 271. *Grot.* Depilis, rubellumque calvitium.

RUBEUS, in fin. adde: Perperam omnino spinosas virgas a rubo ineptas vocat *Forcellinus*, iis etenim usos fuisse veteres ad ligandas vites constat ex *Colum. l.* 4. *c.* 31. Cetera vincula, qualia sunt ex rubo, majorem operam postulant. et *Plin. l.* 16. *c.* 69. Siquidem & genistæ, & populi, & ulmi, & sanguinei frutices, & betulæ, & arundo fissa, & arundinum folia, at in Liguria, & vitis ipsa, & recisis aculeis rubi alligant.

RUDIS, lin. 23. [24. post *ipsa rudem* adde: ¶ *Summa rudis*, & *secunda rudis* vocabatur is, qui inter gladiatores primas aut secundas partes tenebat. *Inscript.* apud *Don. cl.* 11. *n.* 12. & *Murator. pag.* 1152. n. 4. D. M. Cornelio Eugeniano summa rudi, & Corneliæ Rufinæ parentibus dulcissimis filia fecit. Alia apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 682. D. M. Q. Titio Lathrico secunda rudi Cæsarum fecit Nymphulie Quartiea uxor bene merenti. ¶ Poterat gladiator donari rude plus vice simplici. *Inscript.* apud *Montfauc. Tom.* 5. *P.* 1. *pag.* 108. Dimachæro, sive essidario (*lege essedario*) P. VII. R. I. *h.* e. essedario pugnarum septem, rudis unius, ut explicuimus in V. *Dimachæro*. Gladiatorum quippe familiam suos etiam habuisse veteranos jam didicimus ex marmore Albano, quod post alios, qui illud descripserant, quique in eo explicando laboraverant, peculiari jure exhibuit etiam *Marinius Inscript. Alban. pag.* 12. *n.* 11.

RUDUS, lin. 10. post *primus admovit* adde: ¶ *Purgare rudera* latinum est, illud contra *rejicere rudera* ab antiquis esse negat *Morcellus Inscript. pag.* 272. ac notas illas R. R. quas plerique *ruderibus rejectis* explicare solent apud *Gruter. pag.* 198. n. 2. 3. e. & alibi, legendas esse ait per hæc verba *recta regione*, quæ omnibus litteris perscripta apud eumdem *Gruter.* exhibentur *pag.* 200. *n.* 3., quæque rei plane conveniunt, de qua in cippis riparum Tiberis agitur. Hanc eamdem sententiam amplexus est *Marinius Frat. Arval. pag.* 617.

RUMPO, in fin. adde: ¶ Particip. *rumpendus* apud *Justin. l.* 1. *c.* 6. Proinde videant, fugientibus hæc, an illi pugnantibus acies rumpenda sit.

RUMPOTINUS, lin. 3. post *inserviunt* adde: *rumpotinus* est quasi *rumpos tenens*.

RUNA, in fin. adde: *Cic. de leg. l.* 3. *c.* 9. C. vero Gracchus runis & emissitiis, quas ipse se projecisse in forum dixit, quibus digladiarentur inter se cives, nonne omnem reipublicæ statum permutavit? Ita legunt *Davisius, Ernesti*, & *Goerenz* in suis editionibus, alii nullo sensu *ruinis*. ¶ Runa est etiam littera apud populos septentrionales, qui iis litteris utebantur ad res gestas scripto consignandas, aut ad magicas præstigias, easque oblongis baculis inscribere solebant. *Venant. Fortunat. l.* 7. *carm.* 18. v. 19. Barbara fraxineis pingatur runa tabellis. Codd. quidam habent *rhuna* cum adspiratione. De iis litteris runicis V. *Maffej. in Verona Illustrata* qui tamen perperam putat, litteras runicas easdem fuisse ac Græcas & Romanas.

RUNCO, in fin. adde: ¶ Particip. *runcans, runcaturus* apud *Pers. sat.* 4. v. 35. Runcans arcana lumbi. *Colum. l.* 3. *c.* 6. Qui runcaturi sunt.

* RUPTORA, æ, f. *rottura*, ruptio. *Gell. l.* 20. *c.* 1. *in med.* Neque rumpi membrum facile possit ad alterius rupturæ, ut ais tu, æquilibrium. Quidam legunt *ruptæ*, vel *rupti*.

* RURALITER, adverb. more rusticorum. *Cassiodor. Variar. l.* 3. *ep.* 51. Necdum fundatis ædificiis ruraliter.

* RUSELLANUS, a, um, pertinens ad *Rusellas*, urbem Etruriæ, quæ a *Plin. l.* 3. *c.* 5. vocatur Rusellana colonia. *Liv. l.* 10. *c.* 4. & 37. Rusellanus ager. *Id. l.* 28. *c.* 45. *extr.* Rusellani, *h.* e. Rusellarum incolæ.

S

SACERDOTALIS, in fin. adde: ¶ Apud *Murator. pag.* 161. n. 4. & *Lupium in epitaph. Severæ M. pag.* 3. legitur *sacerdotalis*. Lali publici sacerdotalis cineribus locus. Avonia Aphrodisis conjugi bene merenti fecit. Hominem Græcum significari, cui cognomen esset *Lalu*, existimavit *Lupius epist.* 2. *pag.* 16., hunc fuisse publicum, *h. e.* servum sacerdotum, nempe augurum, qui præcipue hoc nomine dicebantur; vocem vero *sacerdotalis* ex *sacerdotia* derivari, quo nomine Collegium sacerdotum intelligatur, quemadmodum *servitium* numerum quemdam servorum significat, & *satellitium* satellitum multitudinem. Fit igitur ex sacerdotio sacerdotalis, ut ex officio officialis, ex trinoctio trinoctialis. *Marinius* tamen *Fratr. Arval. pag.* 213. putat *sacerdotalem*, seu *sacerdotinlem* illum quandoque appellatum fuisse, qui sacerdos antea fuerit, postea esse desierit, quemadmodum *consularis*, *quatuorviralis*, *præsidalis* dicebatur, qui *consul*, *quatuorvir*, *præses* fuerat; & nonnullis allatis Inscriptionibus id confirmare conatur. Censet etiam *Lali* positum pro *L. Ali*, & *Publici* esse illius viri cognomen. Quid amplectendum, viderint eruditi.

SACRARIUM, in fin. adde: ¶ *Sacrarium litterarum* est ludus litterarius. *Symmach. orat.* 2. *in Valentinian. c.* 22. Nusquam majus silentium, quam in sacrariis litterarum.

SACRARIUS, in fin. adde: Subdubitat *Marinius Frat. Arval. pag.* 294. num *Forcellinus* recte assequutus fuerit sensum vocis *Sacrarius*; quid vero reapse vox hæc significet, is minime statuit.

* SACRATE, adverb. *religiosamente*, religiose. *Augustin. ep.* 22. *sub fin.* Aliud bene, aliud sacrate vivere. *Id. de doctr. Christ. lib.* 2. *c.* 16. An magis sacrate accipiendus sit numerus. *h. e.* mystice.

SACRIFICO, in fin. adde: ¶ Particip. *sacrificans* apud *Suet. in Aug. c.* 14. Circa Perusinum murum sacrificans.

SACRILEGUS, in fin. adde; *sacrilegus nuptiarum* est adulterus. *Cod. Justinian. lib.* 9. *tit.* 9. *leg.* 30. *extr.* Sacrilegos autem nuptiarum gladio puniri oportet. Adde *Cod. Theodos. lib.* 11. *tit.* 36. *leg.* 4.

SÆVITIA, lin. 31. *de equo admissario* corrige *de asino admissaria*.

SAGITTA, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. *Tacit.* 4. *Hist. c.* 49. Claudius Sagitta. *Id.* 4. *Hist. c.* 44. & 13. *Ann. c.* 44. Octavius Sagitta.

SAGACITER, lin. 2. post *odorandi* adde: *Horat. epod.* 12. *v.* 4. Namque sagacius unus odoror.

* SAGINATOR, oris, m. *ingrassatore di sè stesso*, qui sagina pinguefactus est. *Tertullian. de jejun. extr.* Saginator Christianus ursis, & leonibus forte, quam Deo, erit necessarius. Alii legunt *saginatior*.

SAGULATUS, lin. 1. 12. *c.* 1. corrige *c.* 11.

SAGUS, in fin. adde: ¶ *Saga manus. h. e.* venefica, habetur in *Maffej. Mus. Veronen. pag.* 170. *n.* 1. Eripuit me saga manus crudelis ubique Cum manet in terris, & nocet arte sua. Marmoris hujus auctoritas allata est etiam a *Forcellino* ad V. *Concustodio*.

* SALAMBO, onis, f. Veneris nomen apud Babylonios, ducitur a σάλη agitatio, nam in illius sacris magna jactatio fieri solita, ut honos illi haberetur, quæ Adonidem quæ[r]eos hac illac cursitavarat. *Lamprid. in Heliogab. c.* 7. Salambonem etiam omni planctu & jactatione Syriaci cultus exhibuit, omen sibi faciens imminentis exitii.

SALARIUS, lin. 14. post *lib.* 1. *epigr.* 82. adde: Salariorum Collegium seu Corpus memoratur in *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 294. Divo Constantino Augusto corpus Salariorum posuerunt.

SALAX, lin. 8. post *habuissent* adde: ¶ Non modo de animalibus, sed etiam de hominibus, immo potius, quod mirere, de Diis usurpatur. *Salax Deus* est Priapus. *Auct. Priap. carm.* 34. *v.* 1. Cum sacrum fieret Deo salaci. *Lactant. l.* 1. *c.* 16. *a med.* Quid ergo est, quare apud poetas salacissimus Jupiter desierit liberos tollere?

SALIATUS, in fin. adde: *Cic. in fragm. orat. pro Scauro edit. ab Aug. Maio pag.* 9. In Saliatu memoraverat esse patricium.

SALII, in fin. adde: ¶ Salii dicti sunt etiam populi quidam ex Francorum gente. *Ammian. Marcellin. l.* 17. *c.* 8. *ante med.* Julianus petit primos omnium Francos, eos videlicet quos consuetudo Salios appellavit, ausos olim in Romano solo apud Toxandriam locum habitacula sibi figere prælicenter. Ab his Saliis putat *Alciatus* legem Salicam nomen duxisse.

SALSE, in 2.a edit. lin. 3. *Cic.* 1. *de orat.* corrige *Cic.* 2. *de orat.*

* SALSIUSCULUS, a, um, diminut. a *salsus*, aliquantisper salsus. *Augustin. Confess. l.* 8. *c.* 3. Et ebriosi salsiuscula quædam comedunt.

SALTATIUNCULA, in fin. adde: *h. e.* componerent cantilenas quasdam, quas saltando canerent.

SALTO, col. 2. lin. 34. post *Omnia secunda: saltat senex* adde: Fuit enim etiam religionis saltare: qua de re ita *Servius ad Virg. Eclog.* 5. *v.* 73. Ut in religionibus saltaretur, hæc ratio est, quod nullam majores nostri partem corporis esse voluerunt, quæ non sentiret religionem.

* SALVATRIX, icis, f. quæ salvum facit. *Prosper Aquit. epigr.* 39. *v.* 3. Salvatrix autem cunctorum gratia Christi.

SALUBER, in fin. adde: ¶ Salubre pretium, *prezzo basso, confacevole*. *Colum. l.* 7. *c.* 3. *a med.* Cicercula sumptuosior est, quam ut suburbanis regionibus salubri pretio possit præberi.

SALUM, in fin. adde: At enim genitivi singularis exemplum habes apud *Solin. c.* 52. (*al.* 65.) *de serpentibus*. Idque ipsum palam est, non qualibet magnitudine evenire, ut per tantam sali latitudinem ad loca permeent destinata.

SALVO, in fin. adde: Legitur tamen exemplum hujus verbi apud *Lactant. de ira Dei c.* 5. *ante med.* Laudabile videtur prodesse potius, quam nocere; salvare, quam perdere.

SALUTIFER, in fin. adde: *Apul.* 4. *Met. pag.* 291. *Oudend.* Nunc maxime funditus perii, nunc spei salutiferæ renuntiavi.

SANCTE, lin. 3. post *& ritibus* adde: *Cic. pro Rab. Post. c.* 4. *init.* Si est hoc novum in lege Julia, sicuti multa sunt severius scripta, quam in antiquis legibus, & sanctius.

* SANCTULUS, a, um, diminut. a *sanctus*, aliquantisper sanctus. *Hieronym. in Rufin. l.* 3. *c.* 3. Et tibi quasi religiosulus, & sanctulus personam humilitatis imponis.

SANGUIS, in fin. adde: ¶ In casu accusativo habet etiam *sanguem*. *Inscrip. Frat. Arval. n.* 41. *lin.* 22. apud *Marinium*. Et porcilias piaculares epulati sunt, & sanguem. Adde *Calendar. Constantinian. ad IX. Kal. April.*

SAPO, in 2.a edit. lin. 2. *Gallorium* corrige *Galliarum*.

* SAPONARIUS, ii, m. *saponajo*, qui saponem conficit. *Plin. Valerian. l.* 3. *c.* 14. *ante med.* Recipe lexivæ, qua utuntur saponarii, libram unam, uncias quatuor.

* SAPŌRO, as, avi, atum, a. 1. saporem tribuo. *Dracont. in Hexaem. v.* 539. Autumnus qui dulcia poma saporat.

SARCINATOR, in fin. adde: ¶ A *sarcina* deducit *Beda pag.* 2345. *Putsch.* Sartrix, vel sartrix, quæ sarcit: sarcinator, qui sarcinas servat.

SARCINATRIX, in fin. adde: ¶ Etiam *sarcinatrix*, ut & *sarcinator*, a *sarcina* deducitur. *Non. c.* 1. *n.* 276. Sarcinatrices, non, ut quidam volunt, sarcitrices, quasi a sarciendo; sed magis a sarcinis; quod plurimum vestium sumant. *Varro in* ὄνῳ λύρας. Homines rusticos in vindemia incondita cantare: sarcinatrices in machinis. Adde *Fronton. pag.* 2190. *Putsch.* Sartrix, quæ sarcit: sarcinatrix, quæ sarcinas servat.

SARCIO, in fin. adde: ¶ Particip. *sarciendus* apud *Cæs. de B. civ. l.* 3. *c.* 74. Exercitui quidem omni tantus incessit ex incommodo dolor, tantumque studium infamiæ sarciendæ.

* SARCITECTOR, oris, m. *Isidor.* 19. *Orig. c.* 19. Sarcitector dictus, quod ex omnibus hinc inde conjunctis tabulis unum tecti faciat corpus; idem & tignarius.

* SARCŌMA, atis, n. est superfluum carnis incrementum, quo ultra modum corpora saginantur. Græci enim carnem σάρκα vocant. Hæc habet *Isidor.* 4. *Orig. c.* 7.

SARDA, in fin. adde: ¶ Item vestis genus. *Plin. l. 35. c. 17. sect. 57.* Primum abluitur vestis Sarda, dein sulphure suffitur, mox desquamatur cimolia.

* SARTRIX, icis, f. V. *Sarcinator*, & *Sarcinatrix* in *Appendice*.

* SATURANTER, adverb. ad saturitatem. *Fulgent. contin. Virgil. ante med.* Saturanter hæc in libro Physiologo, quem nuper edidimus, omnem arithmeticæ artis digessimus rationem. *Id. Mythol. l. 3. c. 6.* Sed quia hæc saturantius Apulejus pæne duorum continentia librorum tantam falsitatum congeriem enarravarit.

* SAUCIETAS, atis, f. idem ac sauciatio. *Cæl. Aurel. l. 2. c. 13. a med.* Neque gravedo, aut singultus, vel quæpiam saucietas ægrum sequi videbitur.

SAUROCTŎNOS, lin. 3. dele *Apollinem*, quam vocem *Harduinus* duorum tantum Codicum fide fretus in textum intrudendam curavit, reclamantibus omnibus Latinis Scriptoribus, & *Martial. l. 14. epigr. 172.*, qui idem narrat de puero, non de Apolline; præterea lege *puerum* pro *puberem*.

SCALPTOR, in fin. adde: ¶ Verbum hoc ad ipsa etiam metalla, ac metallorum artifices translatum est. Apud *Marinium Inscript. Alban. pag. 109.* D. M. P. Ælius Felix Q. & Novallius Aug. Lib. atjutor præpos. (*h. e.* adjutor præpositi) scalpturum sacræ monetæ fecit sibi & suis &c. Scalptores monetæ ii dicuntur, in hoc lapide, qui formas æneas ad cudendos numos parabant, *le matrici di bronzo per coniar le monete*, χαράγματα, τυπωτήρια. Plura hac de re vide apud eumd. *Marinium pag. cit.* & sequ. in adnot. ¶ Hinc *scalpturas lineares ære cælando* vocantur a *Marcello*, quos *incisori in rame* Itali vocant.

SCAPUS, in fin. adde: ¶ Est etiam τὸ αἰδοῖον ἄῤῥενος. *Augustin. de civ. Dei l. 7. c. 24. ad fin.* Super Priapi scapum nova nupta sedere jubebatur. Adde *Veget. Veter. lib. 3. c. 15.* Collyrium facito, & in scapi ejus foramen inserito. Ita habet *Schneiderus*, cum *Gesnerus* antea legerit *veretri* pro *scapi*.

SCATEBRA, in fin. adde: ¶ Translate *Corn. Fronto ad Antonin. ep. 11.* Illud vero etiam comiter, ut cum Appiano, me rogante, procurationem dedisses, causidicorum scatebra exerceretur idem petentium. *h. e.* ingens numerus, caterva.

SCELERATUS, lin. 4. post *cives* adde: *Ovid. 11. Met. v. 781.* Ego sim sceleratior illo, Ni tibi morte mea mortis solatia mittam.

SCENICUS, lin. ult. post *scenicus* dicitur adde: ¶ Et *scenico* absolute pro scenica muliere. *Cod. Justinian. lib. 5. tit. 27. leg. 1.* Si ex ancilla, vel ancillæ filia, vel liberta, vel libertæ filia, vel scenica, vel scenicæ filia susceptos filios in numero legitimorum habere voluerint.

SCEPTRUM, in fin. adde: ¶ Est etiam τὸ αἰδοῖον ἄῤῥενος. *Auct. Priap. carm. 24. v. 7.* Sceptrum, quod pathicæ patunt puellæ.

SCISSUS, lin. 16. post *rugoso* adde: at apud *Auct. Catalect. Virgil. epigr. 5. v. 49.* scissus venter est podex diffututus.

* SCITUS, us, m. idem ac scitum. *Liv. l. 25. c. 7.* Comitia de senatus sententia, plebisque scitu sunt habita. *Cic. ad Att. l. 4. ep. 2.* Si neque populi jussu, aut plebis scitu, id facere jussus esset.

SCOPULUS, in fin. adde: Optimæ tamen editiones habent *pro scopo*. Hinc cit. *Suetonii* locus in V. *Scopus* transferendus.

SCORTEUS, in fin. adde: ¶ *Scorteum scortum* appellatur ab *Apul. 1. Met. pag. 37. Oudend.* meretrix annosa, vieta ac deformis instar corii.

SCRIBO, in fin. adde: ¶ Particip. *scripturus*, *scribendus* apud *Tacit. 2. Ann. c. 29.* Scripturus patri, ut placatus legionum preces exciperet. *Suet. in Tib. c. 2.* Decemvir legibus scribandis.

SCRIPTUM, lin. 29. | 30. post *ut sit 4. declin.* adde: Hujus vocabuli exemplum suppetit apud *Corn. Fronton. in orat. pro Volumn.* Fueruntne omnes, quibus unquam scriptus publicus Concordiæ latus est, decuriones? *h. e.* quibus publice scribatus officium delatum est.

* SCROBATIO, onis, f. fovea ad arbores depangendas. *Scrobatio arborum* legitur in *Verrii* Calendario Prænestino. Fortasse *Forcellinus* vocem omisit, quia cum *Pontedera* Calendarium hoc, tamquam opus spurium, rejicit Ego contra sentire ausim. Præcipua enim difficultas adversus illius Calendarii [illegible] allata a *Pontedera* de mensibus olim serius, quam nune [illegible]ractis, facile tollitur.

SCROBIS, in fin. adde: ¶ Pro muliebris natura. *Arnob. l. 4. pag. 131.* Partunda, quæ in cubiculis præstu est virginalem scrobem effodientibus maritis.

SCULPONEATUS, lin. 2. *studiosius ruor* corrige *studiosius rurur*.

* SCUTĀTOR, oris, m. *soldato armato di scudo*, scuto tectus & munitus. *Veget. de re milit. l. 2. c. 17.* Ferentarii autem, armaturæ, scutatores; sagittarii, funditores, hoc est levis armatura, adversarios provocabant. *Stewechius* ex Cod. legit *scultatores*, h. e. *speculatores*; sed omnino legendum esse *scutatores* probat versio Italica *Boni Giamboni*, quæ an. 1815. Florentiæ primum prodiit: hæc habet: *I ferentarj e le armadure, e quegli cogli scudi, ed arcadori* ec. Quidam huc trahunt etiam locum *Liv. l. 28. c. 2.* Erant in Celtibero exercitu quatuor millia scutatorum, & ducenti equites. Non est dissimulandum, *scutatorum* recte etiam accipi posse pro genitivo plurali a *scutatus*, *i*; et observandum, nunquam absolute positum inveniri *scutatus*, sed una cum *milite*, aut *manu*, aut alio quolibet vocabulo.

SCYTHICUS, in fin. adde: ¶ *Scythici ignes* sunt splendor smaragdi. *Martial. l. 14. ep. 109.* Gemmatum Scythicis ut luceat ignibus aurum, Adspice, quot digitos exuit iste calor. *h. e.* smaragdis; nam *I. l.* habet *l. 4. ep. 28.* Indos sardonychas, Scythas smaragdos.

SCYTHIS, in fin. adde: ¶ Est etiam smaragdus, nam ut ait *Plin. l. 37. c. 5.* nobilissimi smaragdorum sunt Scythici, ab ea gente, in qua reperiuntur, appellati. *Martian. Capell. l. 1. pag. 18. Grut.* Diadema, cui æqua Scythidis vireta, nec ceraunoiorum vibrans fulguraasque lumen, nec fluctuicolor hyacinthi condabatur abesse profunditas. Adde *pag. 20.*

SECTOR, in fin. adde: *Sector materiarum* est etiam ipse materiarius, qui materiam, hoc est ligna in silvis secat, cædit. *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval. pag. 588.* Silvano sacrum sectores materiarum Aquilejenses, & incolæ posuerunt, & mensam.

* SECUBITO, as, avi, n. 1. *spesso dormire solo*, frequentativum a *secubo*. *Lucil.* apud *Non. c. 4. n. 397.* Si secubitet, sic quoque a me, quæ roget, non impetret. Alii legunt *Si se cupit*, nullo sane sensu.

SECURITAS, in fin. adde: ¶ Veteres *Securitatem* tamquam Deam venerabantur, eamque mulieris habitu repræsentabant. Statuam illi a Prænestinis dedicatam docet *Inscript.* apud *Gruter. pag. 105. n. 6.* Securitati Aug. sacrum Decurion. populusque Coloniæ Prænestin. Atque hoc titulo Securitas, quasi Augusti virtus, Augusta, aut Augusti dicta est in nummis.

SECURUS, col. 2. lin. 29. | 30. post *1. Met. a vers. 197.* adde: *Liv. l. 9. c. 22.* Dictator securior ab Samnitibus agere.

SECUS, n. lin. 14. post *Ammian. l. 29. c. 6.* (*al. 36.*) adde: *Auson. epigr. 70. v. 6.* Corrupit totum qui puerile secus.

SECUTOR, in fin. adde: ¶ Fuit etiam titulus Martis. *Apul. 7. Met. pag. 466. Oudend.* Prælectum grandem hircum Marti Secutori comitique victimant. *h. e.* custodi & sodali; hic enim sermo est de latronibus, quibus mos erat Marti sacrificare, ut illum sibi propitium redderent.

SEDEO, in fin. adde: ¶ Est etiam ventrem exonerare. *Marcell. Empir. c. 29.* Qui propter perfrictionem assidue sedere cupiunt, & nihil dejiciunt. ¶ Particip. *sessurus* apud *Horat. de art. poet. v. 154.* Si plausoris eges aulæa manentis, & usque sessuri, donec cantor, vos plaudite, dicat.

SEDICULUM, in fin. adde: Affert etiam *Varr. L. L. lib. 7. c. 30.* ned tantum ut doceat, eam vocem minime usitatam tunc temporis fuisse.

SEDITIŌSUS, in fin. adde: ¶ Est etiam rixosus, & qui domi semper tumultuatur. *Cic. ad Att. l. 2. ep. 1. a med.* Sed ego illam odi male consularem. Est enim seditiosa, & cum viro bellum gerit, neque solum cum Metello, sed etiam cum Fabio, quod eos mihi amicos esse moleste fert. *Cic.* loquitur de Clodia P. Clodii sorore, & Metelli tunc consulis uxore.

SEGMENTATUS, lin. 2. post *emblematis distinctus* adde: *Inscript.* apud *Marin. Fratr. Arval. n. 32.* Discumbentes toralibus segmentatis. *Ibid. n. 41.* Fratres Arvales super toralibus segmentatis discubuerunt.

* SEGUSINUS, a, um, pertinens ad Segusium, seu Segusionem, seu Segusiam urbem Alpium Cottiarum, nunc *Susa*. *Inscript.* in *Marmor. Taurinens. n. 11. pag. 137.* Genio municipii Segusini Jul. Marcellinus V. P. ex voto posuit.

* SELĪNON, vel SELĪNUM, i, n. σέλινον, apium. *Apul. de herb. c. 8. 116. & 118.*

* SELINOPHYLLON, i, n. σελινόφυλλον, herba eadem ac callitrichon, polytrichon, adianton &c. *Apul. de herb. c. 47.*

* SEMANTICUS, a, um, σημαντικός, *h. e.* significativus, vim significandi habens, a verbo Græco σημαίνω significo. *Martian. Capell. l. 9. pag. 332. Grut.* Dehinc trochaicus, qui semanticus dicitur, id est, qui e contrario octo primis positionibus constet: reliquis in elationem quatuor brevibus arctetur. *Id. ibid. pag. 333.* Semanticus sane, quia,

cum

eum sit tardiur tempore, significationem ipsam producte & remanentis cessationis effingit.

SEMENTIS, in fin. adde: ¶ Et ipsum semeo animale. *Arnob. l. 5. pag.* 163. Necesse est eredara, & receptacula lapides habuisse genitalia, & jaculatum combibisse sementem, & completis temporibus sustulisse alvos graves, & postremam peperisse feminei maris difficultate connixos.

SEMENTO, in fin. adde: Fortassa legendum *semea daturas*.

SEMICINCTIUM, in fin. adde: *Isidor. Orig. l.* 19. *c.* 33. Cinetas est lata zona, & minus lata semicinctium, & utrisque minima cingulum.

SEMICLAUSUS, in fin. adde: In bac *Inscript. Silvanus* dicitur semiclasus fraxino, qood, Dei Termini ritu, caput ejus humerique exstarent, reliquum corpus trunco inclusom lataret.

SEMICOMBUSTUS, in fin. adde: *Sidon. l.* 3. *ep.* 53. Cadaver facibus admotis semicombustam.

SEMINUDUS, in fin. adde: ¶ Traadale *Id. l.* 31. *c.* 35. Nec pedes vagus & prope seminudos genera armorum, veliti Romano parmam gladiumque habeoti par erat.

* **SEMIPERSA**, æ, pæne Persa, V. in *Semimedus*.

* **SEMISQUARTUS**, V. in *Semistertius*.

* **SEMISTERTIUS**, a, um, idem ac sestartios, *h. e.* cui deest dimidia pars tertia. *Priscian. de ponderib. pag.* 5347. *Putsch.* Sestertias numus duarum semissis librarum, per duas L L & S, ex qua incipit semis, perscriptus, unde sestertius dicitur semistertius, de quo Aruntius hæc ait: Sestertius olim dupondius & semis, quasi semistertius. *Varr. L. L. l.* 4. *c.* 36. Dupondius enim & semis antiquus sestertius est. Est veteris consuetudinis, ut retro ora dicerentur, ita ut samistartios, semisquartus proaoaciarent. Sestartius igitur ab semistertios dictus.

* **SEMIVULSUS**, a, um, *mezzo strappato*, dimidia parte evulsus. *Martian. Capell. l.* 5. *pag.* 5. *Grot.* Absqoa lauri a-rentis paucis admodum foliis, vittisque (*al.* vitibusque) semivulsis.

SEMPER, in fin. adde: ¶ Cum genitivo. *Apul. in Florid. pag.* 357. *Elmenh.* Totoque abhinc orbe, totoque abhinc tempora, laudes benefacti tui obique gentium, semper annorum repræsentet (liber meus).

SENARIUS, in fin. adde: *Macrob.* 7. *Saturn. c.* 13. *ante med.* Complicatas senarium aumarum digitus iste demonstrat, qui omnifariam pleous, perfectas atque divinos est. Adde *in Somn. Scip. c.* 6. *Frontin. de aquæd. c.* 25. Senaria fistola, quæ sex scilicet quadrantes in diamatro habat.

SENATUSCONSULTUM, in fin. adde: ¶ In veteribus Romanorum nummis distingoenda sont hæc duo, *S. C.* & *ex S. C.* diversam enim significationem habent. In libera republica auri, argenti, æris flandi, feriondi jus omne penes senatum fuit, ideoque nota illa *S. C.* æreis nummis omnibus, aliquibus etiam consularibus ex argento apponebatur, & senatus auctoritatem in ea re monetaria significabaat. Sub imperatoribus res nummaria ita constituta est, ut horam quidem auctoritate aurei & argentei nummi cuderentur: ærei vero auctoritate senatus. Hinc notæ illæ in pecunia aurea & argentea per ea tempora nunquam signantur, leguntur vero semper in ærea; ac si quando in hac non apparent, dicendum, nummos illos extra urbem eusos fuisse, institutos, sola imperatorum auctoritate, in aliis atque aliis provinciis monetariis officinis. Quia vero aliquando nummi ex auro argentoque sub imperatoribus confecti nova aliqua nota signabaotar, quæ senatus decreto probata erat, idcirco in iis inscriptum legimus *ex S. C.*, quæ verba non jam monetæ hujus cudendæ potestatem significant, quæ nulla tunc erat penes senatum, sed ad typum, signumque, quo expressa erat, referantur. V. *Auctor. Institutionis antiquitatis nummariæ pag.* 41. *& seq.* Atque hæc quidem, quæ fere omnes probant, a *Morcello de stilo Latin. Inscript. pag.* 223. 224. non omnia probantur: is enim statuit, omnes nummos senatus nomine esse percussos; aurum, argentum, æs auctoritate senatus semper esse signatum.

SENECTUS, in fin. adde: ¶ Ultimam in *senectus* corripit nimis licenter *Auctor elegiar.* quæ vulgo *Corn. Gallo* tribuuntur *el.* 5. *v.* 246. Continuos gemitus ægra senectus habet.

SENONES, in fin. adde: ¶ In numero singulari. *Cæs. de B. Gall. l.* 8. *c.* 30. Qua ex fuga, cum constaret, Drappetem Senonem Provinciam petere.

SENSUALIS, lin. alt. pro *habilem* repone *flabilem*; ita enim omnino legendum cum edit. Parmensi an. 1788. V. *Flabilis in Appendice*.

SENTIO, in fin. adde: ¶ Particip. *sensurus* apud *Ovid.* 13. *Met. v.* 287. Est animus certe vestros sensurus honores.

* **SENTIX**, icis, m. idem ac rubus, sentis, hinc *senticosus*, *senticetum* recte deducuntur. *Apul. de herb. c.* 87. A Græcis dictus batus, aliis cynosbatos, Itali sentiem appellant, alii rubum.

* **SEPARATUS**, us, m. *divisione*, separatio. *Apul. in Florid. pag.* 350. *Elmenh.* Adolescens est viseoda pulcritudine, crinibus fronte parili separatu per malas revulsis.

SEPARO, in fin. adde: ¶ Particip. *separandus* apud *Curt. l.* 7. *c.* 2. *a med.* Separandos a cetero exercitu ratus.

* **SENTIFICO**, as, avi, a. 1. sensu instruo. *Claud. Mamert. de statu anim. lib.* 5. *c.* 17. Universum corpus movere, & sentificare. *Id. l.* 3. *c.* 2. Nec alia pars animæ sentificat oculum, & alia vivificat digitum.

SEPICULA, lin. 2. *Apul. l.* 9. corrige *Apul. l.* 8.

SEPIMEN, lin. 1. *Apul. l.* 12. corrige *Apul. l.* 5.

* **SEPTIREMIS**, is, f. ἑπτήρης, navis, quæ habet septem ordines remorum. Adjectiva usurpat *Curt. lib.* 10. *c.* 1. *ante med.* Imperavit ingentium carinas navium ponere: septiremes omnes esse, deduciqne Babylonem.

* **SEQUESTRATIM**, adverb. *separatamente*, separate. *Cassiodor. Variar. l.* 15. *ep.* 5. Quæratis forsitan sequestratim principis bona.

* **SERENE**, adverb. *chiaramente*, clare. *Augustin. de Trinit. lib.* 8. *c.* 3. Quanto flagrantius diligimus Deum, tanto certius, seraoiusque cidemus.

* **SERENIGER**, a, um, idem ac serenifer. *Carm. in Anthol. Latin. Burmann. Tom.* 2. *pag.* 595. Pulcra serenigero fulserunt sidera motu.

SERIUS, in fin. adde: ¶ Peculiare est illud *Plin. l.* 8. *ep.* 5. Encolpios quidem lector, ille seria nostra, ille deliciæ meæ, exasperatis faucibus pulvere, sanguinem rejecit.

SERMOCINATRIX, in fin. adde: *Apul.* 9. *Met. pag.* 624. *Oudend.* Nec commorata illa sermocinatrix immodica, sic anus incipit.

SERTA, lin. 9. post *seram* adde: ¶ Est etiam idem ac sertum. *Charis. l.* 1. *pag.* 83. *Putsch.* Serta neutro genere dicuntur, ut Virgilius (*Æn.* 6. *v.* 16.): Serta procul tantum capiti delapsa jacebant. Sed Propertius feminine extollit (*l.* 2. *el.* 33. *v.* 37.): Cum tua præpendent demissæ in pocula sertæ. & Cornel. Severus (*in fragm.*): Huc ades Aonia crinem circumdata serta.

SERVATUS, in fin. adde: ¶ Est etiam in servitutem redactus, & solvendo tributo obnoxius. *Cic. pro Flacc. c.* 28. *de gente Judæorum.* Nunc vero id magis, quod illa gens, quid de imperio nostro sentiret, ostendit armis: quam cara Diis immortalibus esset, docuit, quod est victa, quod elocata, quod servata. Sunt qui lectionem sollicitant, sed nihil mutandum.

SERVO, in fin. adde: ¶ Particip. *servaturus* apud *Cæs. de B. Gall. lib.* 2. *c.* 33. Præsidia indiligentius servaturos credebant.

SERUM, col. 2. lin. 11. post *in serum abeat* adde: *Catull. carm.* 80. *v.* 8. *de fellatore*. Et emulso labra notata sero. *h. e.* semine genitali.

SESCUNCIA, lin. 2. post *quasi sesquiuncia* adde: *Cels. l.* 5. *c.* 18. *sect.* 28. Malagma, quod habet galbani sine surculis sescunciam.

* **SESQUATUS**, a, um, particip. ab inusitat. verbo *sesquo*, *as*. Proprie sesquatus numerus is est, qui cum altero comparatur: hunc cum dimidio continet; sed latior quoque eidem potestas tribuitur, nam tum *Terentianus Maur.*, tum *Augustinus* locis mox citandis verbo *sesquare* rationem tum pæonum sesquialteram, tum epitritorum sesquitertiam comprehendunt. *Terentian. de ped. pag.* 2417. *ad fin. Putsch.* Impar numerus pæonicis utrisque coget Aptare duobus tria, vel quaterna ternis, Sesquata fere quod numeros pars secat istos. *Augustin. de music. l.* 1. *c.* 10. *n.* 57. Illi autem (numeri) sesquati vetere jam nomine vocantur. Nam sesque (*leg.* sesqui) appellantur, ubi duo numeri ad se ea ratione affecti sunt, ut tot partes habeat ad minorem major, quota parte sui eum præcedit; nam si est tria ad duo, tertia parte sui præcedit major minorem: si quatuor ad tria, quarta; si quinque ad quatuor, quinta; atque ita deinceps. Apud *Terentian.* alii legunt *sescupla*, alii *sesquialtera*, nonnulli *sesquatra*, sed nihil mutandum.

SESQUIPLARIS, V. *Simplaris*. Cum nihil de voce *Sesquiplaris* attulerit *Forcellinus* aut in V. *Simplaris*, aut in V. *Duplaris*, ad quas lectorem appellat; hæc habeas a me ita disposita:

* **SESQUIPLARIS**, is, &

* **SESQUIPLARIUS**, i, m. est miles, qui ob virtutem singula stipendia cum dimidio accipiebat. *Veget. de re mil. l.* 2. *c.* 7. Torquati duplares, torquati sesquiplares, quibus torques aureus solidus virtutis præmium fuit, quem qui meruisset, præter laudem interdum duplas consequebatur annonas. Duplares duas, sesquiplares unam semis consequebantur annonam. *Hygin. Gromat. de castromet.*

Alia milliaria (cohors) turmas habet XXIV., ie aisdem decuriones, duplicari, sesquiplarii, equos sieguli decuriones tarnos, duplicarii & sesquiplarij binos habent. *Inscript.* apud *Reines. cl.* 8. *n.* 13. Aurelius Quintus duplicerius heres, & Aurelius Aoriaeus sesq. (*h.a.* sesquiplarius) secundas heres amico optimo F. C.

SESTERTIUS, in fin. addo: ¶ *Sestertium* foit etiam locus axtra portam Esquilinam duobos passuum millibus cum dimidio ab urbe distans, ubi cruces & patibula defixa, cadavera abjecte, aliaque qoæ ed supplicia plebis. *Vet. Scholiast.* ad *Horat. epod.* 5. Esquilina porta Romæ dicitur, ad sessorium (*lege* sestertium), ubi eertus erat locus sepulcrorum ad corpore paujerum aut sceleratorum, viliumqoe comburenda, aut canibus projicienda. *Plutarch.* in *Galba c.* 28. Σηστέρτιον habet.

* SESTINATES, atium, m. Incolæ orbis in Umbria, quæ Sestieum appellatur. *Plin. lib.* 3. *c.* 14. *sect.* 19.

SETIA, lin. 2. *patria Valerii Flacci*. Atqui *Heinsius*, & *Burmannus*, id affirmante *Christ. Theoph. Harles*, valde probabiliter demeestrarunt illius patriam fuisse Patavium. Eos console, si libet.

SEXAGENARIUS, lin. 5. post *mulier arit* adde: *Eutrop. l.* 8. *c.* 7. (*al.* 3.) Hadrianus obiit major sexagenario, *h. e.* annos natus sexaginta & amplius.

SEXAGINTA, in fin. adde: *Liv. l.* 44. *c.* 4. Cum imperator major sexaginta annis omnia militaria munera impigra ipse obiret.

* SEXCENARIUS, e, um, ex seacentesimo numero coestans, *Cæs. de B. civ. lib.* 3. *c.* 4. Exspectabat fueditorum cohortes sexceoarias duas. *h.a.* quæ seacentis militibus, ut qoadriegentariæ, quæ qoingentis, constabaet.

SEXENNIUM, io fin. adda: *Plaut. Poen. prol. v.* 67. Puer saptuenois subripitur Carthagioe, seaeneio prius quidem, quam moritur pater.

* SEXUALIS, e, ed sexum partineos. *Cæl. Aurel. Acut. l.* 3. *c.* 17. Pessulum seosim cum sexualibus maoibus ie muliebre vereedum mitti jubemus. *h. e.* per manus alterius feminæ, quæ est ejusdem sexus.

SICCUS, in fin. adde: ¶ *Sicca puella* dicitur, quæ in concubitu sine sensu voluptatis est. *Ovid. de art. am. lib.* 2. *v.* 686. Siccaque de lace cogitat ipsa sua. *Martial. l.* 11. *ep.* 82. Et jacet in medio sicca puella toro. Huic oppoeitur ea, quæ eb eod. *lib.* 11. *ep.* 17. vocatur *uda puella*. ¶ Comparativi & superlativi exempla habeas etiam apud aurea ætatis scriptores. *Catull. carm.* 25. *v.* 12. Atqui corpora sicciora cornu. *Cato R. R. c.* 50. Loca primum arato, quæ siccissima sunt.

SICILYCUS, in fin. adde: ¶ Observaodum est in *Festo* sicilicom neutrius esse generis, & male ab eodem derivari a *Sicilio*, cum in paregrino verbo frustra qoæratur atymologia Latiea; *Scaliger* enim putat recte deduci posse a siclo Hebræorum, qui semueciam æquabat, ejusque propterea dimidium, scilicet quarta pars unciæ, diminotive forme *sicilicus* vocabatur. ¶ Fuit atiam grammaticorem oota, & idem erat oc comma. *Marius Victorin. pag.* 2467. *Putsch.* Quoties ante distioctum (*h.a.* finem periodi) mora fuerit oecessaria, inter duas litteras ἀνάω aversam, id ast sicilicum ponite. *Id. pag.* 2456. *Putsch.* Consonantes lıtteras oon geminabant, ut in his *Annius*, *Lucullus*, *Memmius*, & cetera his similia, sed supra litteram, quam geminari oportebat scilicet, sicilicum imponebaot, cujus figura hæc est ›, quod erat signom gemioandi, sicut apparet io multis adhuc veteribus ita scriptis libris. Ceterum *Marinius Frot. Arval. pag.* 30. & 59. putat *Victorinum* hallucioatum fuisse, cum minime distinxerit lineolam illam, quæ litteris vocalibus ad consonantes *m* & *n* indicandas superponebatur tali pacto *Cōjux*, *Mēses*, *Parentū*, ab altero nota, oempe sicilico, quæ supra litteram u tunc impoeebatur cum eam vel geminare, vel per duas vocales *ou* efferre solebaot veteres, quemadmodum *Fūnus*, *Mūsa*, *Sūra*, ut videre est in ioscriptionibus, quas idem *loc. cit.* affert.

SICUBI, in fin. adde: ¶ Idem ac alibi. *Apul.* 2. *Met. pag.* 93. *Oudend.* Pooe tergum Deæ saxum insurgit; in speluncæ modum muscis & herbis & foliis & virgulis, & sicubi pampinis, & arbusculis alibi de lapide florentibus.

SIGILLARIUS, io fio. adde: ¶ A Græcis dicebatur δακτυλιογλύφος, quod anulos conflaret ex auro argentoque, alio atiam metallo, iisdemque gemmas iecluderet, aut signa gemmis metallove incideret. *Augustin. de civ. Dei l.* 22. *c.* 4. artificem & insignitorem gemmarum appellat. Vox *sigillarius* de solis anulorum artificibus est intelligenda. ¶ *Flaturarius sigillarius*. V. *Flaturarius*.

* SIGNILIS, e, idem ac signatus. *Martian. Capell. l.* 6. *p.* 191. *Grot.* In Alexandria etiam Canopos quarta parte interstitii signilis ultra terras emineat, Trioeasque geminas & devexa non cereet.

SIGNO, in fin. adda: ¶ Particip. *signans*, *signaturus* apud *Virgil.* 2. *Æn. v.* 697. Stella viam signans. *Plin. l.* 2. *ep.* 20. Aurelia, ornata fæmina, signatura testamentum.

SIGNUM, lin. 26. post *Cels. l.* 2. *c.* 3. 4. & 5. adde: ¶ Signum est etiam agoomen alicui facetiarum ceosa additum, quod & vocabulum *Tacit.* 1. *Ann. c.* 23. appellat. *Vopisc. in Aurel. c.* 6. Aurelianus fuit gladii exserendi cupidus; nam cum esseot io exercitu duo Aureliaoi tribuni, hic (*imperator nempe*) & alius, qui cum Valeriaoo captus est, huic signum exercitos apposuerat *manu ad ferrum*: ut si forte quæreretur, quis Aureliaous aliquid vel fecisset, vel gessisset, suggereretur, *Aurelianus manu ad ferrum*, atque cognosceretur. *Inscript.* apud *Murator. pag.* 1382. *n.* 8. D. M. Octaviæ Felicitati signo Leonti conjugi dulcissimæ & iecomparabili, quæ mecom vixit annis XXXIII. mensibus VII sine ulla qoerella, Aur. Felicissimus signu (*leg.* signo) Leontius B. M. F. Ea qua Inscriptioea apparet, Octaviam Felicitatem cogeomento vocatam fuisse *Leontiam*, Aurelium vero Felicissimum ejus maritum, *Leontium*. Alia *Inscript.* apud *Gruter. pag.* 631. *n.* 7. D. M. & quieti æternæ Lucilis Metrobii signo Saprieii statoris civitatis Vienes. qui vixit &c. Adde aliam apud *Fabrett. pag.* 252. *n.* 42. Hic jacet Aufidia Severina signo Florenti &c.

* SILANIANUS, e, um, pertieens ad Silanum, ut seeatosconsoltum Silaeianum, qood factum est sub consulibus P. Cornelio Dolabella, & C. Junio Silano, de servis, cujus dominus occisus fuerit. *Ulpian, Dig. lib.* 29. *tit.* 5. *leg.* 1. §. 7. & 21.

* SILIQUATICUM, i, n. vectigal, qood in nundinis penditur fisco ob venditionem propoeendam. Hoc inductum fuit a Valentiniaeo & Theodosio, augendo jam exhausto arario, ut nundinis quibusque, decreto provincialium, loco & tempore coestituto, ea qualibet mercium negotiatione fisco io singulos solidos venditor dimidiam siliquam, ac similiter emptor alteram dimidiam siliquam referret, ut est in eorum *Novella* 48. *Cassiodor. Variar. l.* 4. *ep.* 19. Siliquatici namque præstationem, quam rebus omoibus oundieaodis provida definivit aotiquitas, ie frumentis, vioo, & oleo dari præsenti tempora non jubemus. Adde *l.* 2. *ep.* 30. & *l.* 3. *ep.* 25.

SIMUS, in fin. adde: ¶ Foit etiam cognomen apud Romaoos. *Plin. l.* 11. *c.* 37. *sect.* 59. Non aliis aeimalium nares amineet; avibus, sarpentibus, piscibus foramioes tantum ad olfactus sioe naribus: & hiee cogeomina Simorum, Silonum. ¶ Etiam herba, de qua *Id. lib.* 22. *c.* 22. *sect.* 32. Simus lapides renum io vino decocta atque pota eximit. Mures enecat caverna eorum simo præclusa.

* SINAPISMUS, i, m. curatio per sinapi. *Cæl. Aurel. Tard. l.* 3. *c.* 8. Item sinapismus usque ad cutis homorem adhibeedus, qui maxime vehementem fortitudinem locis humore corruptis, atque, ut ita dixerim, halentibus (*lege* habentibus) admovet ac ministrat.

SINGULARIUS, in fin. addo: ¶ Plures aliæ inscriptiones exstant apud *Marinum Inscript. Alban. pag.* 68. & 70. Vide etiam quæ ibi adnotantur.

SINŌPEUS, lin. 1. *disyllab.* corrige *trisyllab.*

* SIRBENUS, a, am, qui incondite & confuse loquitur, a συρβηνεύς, quod a σύρβη tumultus. *Corn. Fronto de Ier. Alsiens. ep.* 5. Neque balbam virginem, quæ vestalis sit, capi fas est, neque sirbenam. Vide adnotat. *Angeli Mail* ad hunc locum.

* SIRŌNA, æ, f. Deæ cujusdem nomen apud Romanos. Quidam putant fuisse Dianam, nam semper cum Apolline invocatur, alii Isidam Saiticam; nonnulli eam faciunt Deam pistrinorom. *Inscript.* apud *Gruter. pag.* 37. *n.* 10. Apollini Granno, & sanctæ Sironæ sacrum. Adde aliam *ibid. n.* 11. Alia *Inscript.* nuper reperta Oppenheeou ad Rhenum. Deo Apollini & *Sironæ* Julia Frontina V. S. L. L. M.

* SITITES, æ, m. σιτίτης, saginatus. *Plin. l.* 37. *c.* 7. *sect.* 25. Proximos carbunculos illis, quos vocant sititas, innato fulgore radiantes. *h. e.* quasi saginatos ob colorem saturom, eumdemque inoatum. Ita legit *Harduinus*, aliæ edit. habeot *syrtitas*.

SIVE, in fin. adde: ¶ Inservit demum continuationi sermonis, vocesque conjungit, quemadmodum particula &, idque apud recentiores Latinæ linguæ scriptores. Apud *Marinum Inscript. Alban. pag.* 5. L. Cornelius Scipio Orestus V. C. augur taurobolium, sive criobolium fecit die IIII. Kal. Mart. Tusco & Anollino Coss. (id est ann. Chr. 295.). Cum enim in basi hujus Lapidis tum taurus appareat, qui in taurobolio cædebatur, tum aries, qui in criobolio;

caesum

cortum est, utrumque sacrificium ab Orelte factum esse. Apud eumd. *Marinium ibid. pag.* 4. & apud *Donatum in Supplem. Thesaur. Murator. pag.* 556. Ob merita, quæ erga se, sive parentes suos semper innocenter exhibuit.

SMINTHEUS, I, corrige SMINTHEUS.

SMYRNÆUS, lin. 3. post *hyssopum* adde: ¶ Hinc apud *Liv. l.* 37. *c.* 16. & 54. Smyrnæi sunt Smyrnæ urbis incolæ.

SOBRIETAS, lin. pæn. post *exutis miles* adde: *Ammian. Marcellin. l.* 31. *c.* 10. Sobrietas consiliorum.

SOBRINUS, lin. antep. post *Justinian. loco cit.* adde: *Donatus ad Ter. Andr.* 4. 5. 6. Sobrini sunt consobrinorum liberi, quasi sobrini. *Id.* ad *Hecyr.* 3. 5. 9. Sobrini sunt ex duabus sororibus; consobrini ex fratre & sorore.

SOCIO, in fin. adde: ¶ Particip. *socians*, *sociandus* apud *Ovid.* 11. *Met. v.* 4. Cernunt Orphea percussis sociantem carmina nervis. *Horat.* 4. *od.* 9. *v.* 4. Verba loquor socianda chordis.

SOCRATICUS, in fin. adde: ¶ *Cic. l.* 1. *de offic. ab init.* Sed tamen nostra legens non multum a Peripateticis dissidentia, quoniam utrique & Socratici & Platonici esse volumus, de rebus ipsis utere judicio tuo; nihil enim impedio: orationem autem Latinam profecto legendis nostris efficies pleniorem. Hæc Cicero. Locus hic interpretum omnium ingenia torsit & fefellit. At rem omnem composuit *Facciolat. in adnotat.* Tum vos Peripatetici, tum nos Academici profitemur dogmata Socratis & Platonis. Nam Socrates philosophorum veluti parens peperit Platonem, Plato Aristotelem Peripateticorum caput, & Xenocratem caput Academicorum. Itaque veteres Academici iidem erant ac Peripatetici, ut dicitur in *cap.* 3. *libr.* 3. Porro etiam Stoica cum Socraticis cohærent, ut est in proœmio *Paradoxorum*, & in *Academ. l.* 4. *c.* 44. Alii vocem *utrique* referendam putant ad eos, qui sequuntur, ut sensus sit: volumus esse utrique. Alii pro *utrique* legunt *utrumque*. Alii *Socraticos* in *Stoicos* mutant.

SODALITIARIUS, in fin. adde: Hanc autem vocem, quæ etiam legitur in alio Lapide apud *Gruter. pag.* 602. *n.* 5. & apud *Gorium Inscript. Etrur. pag.* 116. minime probat *Maffejus A. C. L. l.* 3. *c.* 3. *col.* 242. & seqq. At & Lapidem ipsum, & ipsam vocem Latinæ consuetudini respondentem ingeniose defendit *Petr. Laurent. Del Signore in suis Riccardianis marmorib. marm. XIX.*

SOL, in fin. adde: ¶ Solis promontorium appellatur mons in Mauritania apud *Plin. lib.* 5. *c.* 1. ¶ Solis fons fuit in Africa in medio nemore Jovis Ammonis apud *Curt. l.* 4. *c.* 7. *a med.* & *Melam l.* 1. *c.* 8. Solis insula in Carmania apud *Plin. l.* 6. *c.* 13. *sect.* 26. Alia etiam inter Indiam & Taprobanen apud *Plin. lib.* 6. *c.* 25. *sect.* 24. Solis urbs est ipsa urbs Æliopolis apud *Melam l.* 3. *c.* 8. & *Plin. l.* 36. *c.* 8. *sect.* 14., quæ Solis oppidum appellatur ab eod. *lib.* 5. *c.* 9. *sect.* 11. Ostia Solis sunt in India apud *Melam lib.* 3. *c.* 7. Solis gemma candida est, & ad speciem sideris in orbem fulgentes spargit radios apud *Plin. lib.* 37. *c.* 10. *sect.* 67.

* SOLICATIO, onis, f. apricatio, seu insolatio. *Cœl. Aurel. Tard. lib.* 4. *c.* 2. Solicationes, quas Græci ἡλιώσεις vocant, adhibendæ sunt.

SOLIDUS, in fin. adde: ¶ Comparat. apud *Colum. l.* 7. *c.* 8. Cum paulo solidior caseus factus est. *Pallad. in octobr. c.* 14. *ad fin.* Quod si vinum nascitur virtute solidius.

* SOLITATIM, adverb. *de solo a solo*, cum solitate. Legitur hæc vox nunc primum apud *Corn. Frontun. lib. de oration. fragm.* 5.

SOLITAURILIA, in fin. adde: ¶ Solitaurilia duplicis generis erant, nam Numæ lex apud *Festum in Opima*: Solitaurilia utra voluerit, cædito. Alia enim vocabantur majora, in quibus nempe hostiæ majores, *h. e.* adultæ & perfectæ ætatis; alia minora, in quibus minores hostiæ, *h. e.* adhuc lactentes immolabantur. Hinc suovetaurilia lactentia vocantur hæc minora a *Catone R. R. c.* 141. Mars pater ejusdem rei ergo macte hisce suovetaurilibus lactentibus esto. De majoribus vero mentio est apud *Marin. Inscript. Frat. Arval. n.* 35. Q. Licinius Nepos immolavit suovetaurilibus majoribus. Adde *ibid. n.* 41. & 43. Quando autem majores vel minores hostiæ in suovetaurilibus immolarentur docet *Serv.* ad *Æn. l.* 12. *v.* 170. In rebus, quas volebant finiri celerius, senilibus, & jam decrescentibus animalibus; in rebus vero, quas augeri & confirmari volebant, de minoribus & adhuc crescentibus sacrificabant.

SOLIVAGUS, in fin. adde: *Martian. Capell. lib.* 1. *pag.* 15. *Grot.* Solivaga virginitas. *h. e.* quæ parem detrectat.

SOLIUM, lin. 3. post *possint sedere* adde: *Serv.* ad 1. *Æn. v.* 510. vocat armarium ex uno ligno factum, in quo reges ob corporis sui tutelam sedebant: dictum quasi solidum, quoniam ex produra roboris materia fiebat.

SOLVO, in fin. adde: ¶ Particip. *solvens* apud *Ovid.* 3. *Met. v.* 700. Lapsæ nullo solvente catenæ.

* SOPHICUS, a, um, ad sophum pertinens. *Auct. carm. de Provident.* quod *Prospero Aquitano* tribui solet *v.* 673. Hic sophicas artes Græcorum, & vana secutus Dogmata.

* SOPHISTRIA, æ, f. σοφίστρια, deceptrix. *Hieronym.* in *Chron. Euseb. ad ann.* 770. *ab Abraham*, Hydram callidissimam fuisse sophistriam asserit Plato.

SOPHOS, in fin. adde: ¶ *Sophus*, *i*, m. substantive, significat elegantiam dictionis & gravitatem. *Venant. Fortunat. l.* 3. *carm.* 23. Ardua suscepi missis epigrammata chartis, Atque cothurnato verba rotata sopho.

SOROR, in fin. adde: ¶ Sæpe *sorores* vocantur turpes amicæ. *Petron. Sat. c.* 127. Feminam ornatam, & hoc demum anno virum expertam concilio tibi, o juvenis, sororem. *Tibull. l.* 3. *el.* 1. *v.* 26. Teque suis jurat caram magis esse medullis: Sive tibi conjux, sive futura soror. *Martial. l.* 12. *ep.* 20. *v.* 2. Quare non habeat, Fabulle, quæris, Uxorem Themison? habet sororem.

SPARGO, in fin. adde: ¶ Particip. *sparsurus*, *spargendus* apud *Ovid.* 1. *Met. v.* 253. Jamque erat in totas sparsurus fulmina terras. *Vellej. lib.* 1. *c.* 15. Post bellum vires refovendæ magis, quam spargendæ.

SPARTA, in fin. adde: *Cœl. Aurel. Tard. lib.* 4. *c.* 9. *init.* Cum nullus cupiditati locus, nulla satietatis spes est, singulis Sparta non sufficit sua. Loquitur de viris mollibus, qui propter libidinem nonnullis corporis partibus obscene abutuntur. ¶ Hoc proverbium deductum videtur ex Græca voce σπάρτιον, quæ significat funem sparteum, & præcipue funiculum fabrorum, quo, rubrica vel alio colore tincto, lineam in ligno vel lapide ducunt, quam in cædendo, secando, poliendo potissimum sequantur. Funiculus autem (apud Hebræos חֶבֶל) designat partem quandam agri fune extento dimensam, & etiam sortem, vel hereditatem; funibus enim veteres ad agros dividendos utebantur. Hinc illud proverbium non ad urbem Spartam pertinet, sed significat, quæcunque sors obtigerit, eam esse ornandam, *h. e.* ea quemque contentum esse debere. Hinc *Hieronym. ep.* 2. *ad Nepotian.* Si autem ego pars Domini sum, & funiculus hereditatis ejus, nec accipio partem inter ceteras tribus, habens victum & vestitum, his contentus ero.

* SPATANGIUM, ii, n. a Græca voce σπάταγγος, *h. e.* echinus, genus quoddam piscis. *Cod. Theodos. lib.* 14. *tit.* 20. *leg.* 1. Spatangium in prima qualitatis piscem imputari præcipimus, quod decem librarum pondus sua magnitudine minime excedere videtur.

* SPATARIUS, ii, m. qui spatas vel spathas conficit, vel custodit, armiger. *Inscript.* apud *Murator. pag.* 2043. *n.* 6. Salvius Antoniæ Drus... spatarius. *Murator.* hic adnotat: Rara inscriptio, quæ spatarii munus in aula Cæsarum exhibet, & quidem Tiberii Augusti ævo. Quod verum est, si legitima esset inscriptio.

SPECIALITER, lin. 3. post *sit vocatur* adde: Adverbium *specialiter* hic & *lib.* 2. *c.* 18. institium esse probat *Leon. Targa*, ideoque expungendum. ¶ Comparat. apud *Cœl. Aurel. Acut. l.* 3. *c.* 17. Qui perniciosius atque specialius jactantur.

SPECTO, in fin. adde: Eadem hujus vocis significatio videtur esse in *Edicto Nervæ*, quod subjicitur *epist.* 66. *lib.* 10. apud *Plin.* Quædam sine dubio, Quirites, ipsa felicitas temporum edicit, nec spectandus est in his bonus princeps, quibus illum intelligi satis est, cum hoc sibi quisque civium meorum spondere possit, me &c. ¶ *Spectavit*, hoc verbo in tesseris gladiatoriis adscripto, significabant veteres datam alicui gladiatori vacationem a munere, & libertatem, eumque pileatum, mæniano ultimo inter libertinos in theatro sedisse, eisem inter cives, ac ludos spectasse; idque tunc obtinuit, cum ludus gladiatorius, nondum ingenuis apertus, a mancipiis exercebatur, quibus ludorum tempore in cavea sedere nefas erat. Apud *Fabrett. pag.* 18. *n.* 188. Philomusus Perelı spectavit. Quare *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 255. tesseram gladiatoriam, quæ est apud *Gruter. pag.* 332. *n.* 7. Faustus Antoni Sp. K. Apr. M. Lep. L. Arr. Cos. ita legendam censet: Faustus Antonii (servus) spectavit Kalendis Aprilibus M. Lepido, L. Arruntio consulibus. Plura de hac re vide apud *eumd. loc. cit.* ¶ Particip. *spectaturus* apud *Sueton. in Claud. c.* 21. Vox præconis irrisa est, invitantis more solemni ad ludos, quos nec spectasset quisquam, nec spectaturus esset.

SPECULATORIUS, lin. 3. post *consilia hostium* adde: Absolute *Tertullian. de coron. mil. c.* 1. Speculatoriam morosissimam de pedibus absolvit. *h. e.* speculatoriam caligam.

SPECULOR,

SPECULOR, in fin. adde: ¶ Particip. *speculans* apud *Manil. l.* 4. *v.* 168. Et gravia annonæ speculantem incendia ventis Credere opes.

SPECUS, col. 2. lin. 59. post *castra caperent* adde: ¶ Obscena de muliebri natura. *Tibull. in Priap. carm.* 84. *v.* 34. Triplexque quadruplexque compleas specum.

* **SPERNOR**, aris, ari, depon. 1. idem ac sperno. *Corn. Fronto de oration. l.* 1. *fragm.* 2. Si placebis tibi pio aliquo cultu, parentis pietatem spernabere?

ⁿ **SPHÆRULA**, æ, f. parva sphæra. *Augustin. de Genes. ad liter. l.* 2. *c.* 15. *de luna*. Si ea una sphærulæ suæ parte semper lucet.

ⁿ **SPHINGATUS**, a, um, V. *Sphinx* in *Appendice*.

SPHINX, in fin. adde: ¶ Est etiam *Sphinga*, *æ*, f. *Sidon. l.* 5. *ep.* 7. Confestim videbis illic & oculos Argi, & manus Briarei, & Sphingarum ungues. *Isidor.* 20. *Orig. c.* 11. *de lectícis*. Sphingæ sunt, in quibus sunt sphingatæ effigies, quos nos griphos dicimus.

* **SPILUMENE**, es, f. σπιλουμένη, *h. e.* macula, nomen statuæ cujusdam mulieris, vel anus sordidæ apud *Plin. l.* 34. *c.* 8. Praxiteles fecit item stephusam, spilumenen, œnophorum.

SPINA, col. 2. lin. 24. | 25. post *de angue* adde: *Corn. Fronto ad Antonin. ep.* 13. Græci ἱερὸν ὀστέον, Suetonius Tranquillus spinam sacram appellat. *h. e.* partem ultimam spinæ, ubi vertebræ desinunt. In fin. adde: ¶ Fuit etiam urbs ad Padum sita non longe a Venetis. Hinc ostium Spineticum apud *Plin. l.* 3. *c.* 16. *sect.* 20.

SPINULA, in fin. adde: ¶ Est etiam vertebrarum series in homine. *Apul.* 10. *Met. pag.* 745. *Oudend.* Longe suavior Venus placide commoveri, & leviter fluctuante spinula, & sensim annutante capite cœpit incedere.

SPIRACULUM, in fin. adde: ¶ Est etiam inspiratio. *Juvenc. l.* 1. *v.* 105. *de Zacharia D. Jo. Baptistæ patre*. Mox etiam assuetam penetrant spiracula mentem. *h. e.* donum prophetiæ.

SPIRAMENTUM, in fin. adde: ¶ Est etiam odor, halitus. *Macrob. Saturn. l.* 1. *præf. a med.* Ut qui odora pigmenta conficiunt, ante omnia curant, ut nullius sint odoris propria, quæ condientur, confusura (*aliis leg.* confusuri) videlicet omnium succos odoraminum in spiramentum unum.

SPISSO, in fin. adde: ¶ Est etiam spissius iterare. *Petron. c.* 142. Eumolpus exhortabatur Coraca, ut spissaret officium. *h. e.* ut frequentius succuteret.

SPLENDESCO, in fin. adde: ¶ Particip. *splendescens* apud *Apul.* 11. *Met. pag.* 758. *Oudend.* Palla nigerrima, splendescens atro nitore.

SPOLIO, in fin. adde: ¶ Particip. *spolians* apud *Ovid.* 12. *Met. v.* 440. Gladium spoliantis in ima Ilia demisi.

SPONGIOSUS, lin. 2. post *rarus* adde: *Cels. l.* 4. *c.* 1. Pulmo spongiosus, ideoque spiritus capax.

* **SPONGUS**, i, m. idem ac spongia. *Juvenc. lib.* 4. *v.* 696. Tunc concitus unus Cogebat spongo turpi, calamoque revinctu Impressum labiis acidum potare saporem.

SPONSA, in fin. adde: *Cic. ad Att. l.* 14. *ep.* 20. Quare, sine, quæso, sibi quemque scribere. Suam cuique sponsam, mihi meam. Id more proverbii dictum videtur.

SPONSO, in fin. adde: ¶ Particip. *sponsans* apud *Paulin. Nolan. de natal. S. Fel. carm.* 6. *v.* 43. Et variis animam sponsantes dotibus adstant.

SPRETOR, in fin. adde: *Apul.* 3. *Met. pag.* 209. *Oudend.* Spretor matronalium amplexuum.

SPURCUS, col. 1. lin. 3. post *nubilum spurcum* adde: *Cic. pro Domo c.* 18. Hanc tibi legem Clodius scripsit spurciorem lingua sua.

SPURIUS, lin. 12. | 13. post *habebitur* adde: *Apul.* 6. *Met. pag.* 397. *Oudend.* Impares enim nuptiæ, & præterea in villa sine testibus, & patre non consentiente factæ, legitimæ non possunt videri: ac per hoc spurius iste nascetur. Est ergo spurius natus ex non legitimis nuptiis. Lin. pen. | ult. *spuria & fuscina* corrige *spuria & fascina*.

SPUTISMA, in fin. adde: Legendum vero est *pytismatis*.

SQUALENS, in fin. adde: ¶ Comparat. *squalentior* apud *Martian. Capell. l.* 6. *pag.* 192. *Grot.* Ne indecenter, & squalentior peragratrix calicularum aurutam curiam credar intrasse.

STADIUM, lin. 22. *CXXV. pedes* corrige *CXXV. passus*.

STAGIRITES, in fin. adde: ¶ Legitur etiam *Stageriter* apud *Varr. R. R. l.* 2. *c.* 3. in edit. *Gesneri & Schneideri*, extrita nempe *i*, altera ex duabus vocalibus diphthongi *ei*.

STATA, in fin. adde: Immo corrigendus videtur *Muratorius* ex aliis tribus inscriptionibus, quas ipse attulit *p.* 33. *n.* 1. & 2., *pag.* 59. *n.* 8., quemadmodum & ex aliis inscript. apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 614. ubi legere est *Statæ*, ut apud *Festum*.

* **STATIELLAS**, atis, m. Statiellas ager in Liguria inter Dertonam & Vada Sabatia, qui pertinet ad urbem, quæ dicebatur Aquæ Statiellæ, seu Aquæ Statiellorum, nunc *Aqui*. *Liv. l.* 42. *c.* 7. ¶ *Statiellates*, *ium*, sunt incolæ ejusdem urbis. *Liv. lib.* 42. *c.* 8. & 21. ¶ Hinc *Statielli*, *orum*, cives illius urbis. *Liv. l.* 43. *c.* 21. ¶ *Statiellenses*, *ium*, sunt iidem ac Statiellates. *Brutus* apud *Cic. ad Fam. l.* & *ep.* 11. *extr.*

STATIO, col. 2. lin. 49. post *Sueton. in Ner. c.* 37. adde: ¶ *Stationes agrariæ*, quid sint V. *Agrarius* in *Appendice*. In fin. adde: ¶ *Stationem suscipere* est imperii administrationem suscipere. *Imper. Antonin. Pius* apud *Fronton. ep.* 6. Non difficile jam mihi persuasi, mi Fronto carissime, vel præcipue hunc diem, quo me suscipere hanc stationem placuit, a te potissimum vere religioseque celebrari. *Fronto* enim *ep.* 5. eidem Antonino scripserat se initi ab illo imperii die vota reddidisse & suscepisse apud Lares Penates, Deosque familiares pro ejus incolumitate.

STATIUS, in 1.ª edit. lin. 55. *Labdaicos* corrige *Labdacios*.

STELLA, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen Romanum. Hinc Arruntius Stella poeta nobilis, Patavinus, vir consularis, qui ab amicis suis *Statio* & *Martiale* passim celebratur. Ille *primum Silvarum* librum ei inscripsit, hic ejus sæpissime meminit in epigrammatis suis. Illius mentionem habet etiam *Tacit. Ann. l.* 13. *c.* 22.

STELLO, lin. 4. post *in cærimoniis habitæ* adde: *Dracont. Hexaem. v.* 164. Qui rosulis stellare nemus, vel floribus agros Imperat.

* **STERCEJA**, æ, f. mulier quæ pueros a stercore purgat. *Tertullian. advers. Valentinian. c.* 8. *extr.* Quare non & stercejæ, & syntrophi nominantur? Alii legunt *stercojæ*.

STERNUMENTUM, in fin. adde: *Cels. lib.* 6. *c.* 7. *sect.* 9. Sternumenta quoque admota id commode elidunt. Loquitur *Cels.* de pulice aliove animali in aurem ingresso, quod per sternumentum ejiciendum sit.

STERQUILINIUM, in fin. adde: ¶ Reperitur etiam *sterquilinum*. In vetustissimo enim *Catonis & Varronis* codice Veneto ubique *stercilinum*, h. e. *sterculinum* scriptum reperit *Victorius*. Apud *Colum. l.* 1. *c.* 6. *sect.* 21. Cod. Sangermanensis habet *stercilina*. In *Phædr. l.* 3. *fab.* 12. *v.* 1. *sterquilino* reposuerunt viri docti, ita exigente Iambici versus ratione. Sic enim legendum. In sterquilino pullus gallinaceus. *Alfenus* vero *Dig. l.* 8. *tit.* 5. *leg.* 17. bis *sterculinum* habet. Etiam *Bentlejus* ad *Terent. Phorm.* 3. 2. 41. ubicumque sterquilinium legitur, errorem esse librariorum putat, eumque sequitur *Heusingerus Emend. pag.* 338., *Schneiderus*, aliique permulti.

* **STHENELEIS**, idis, patronymic. femin. *Ovid.* 12. *Met. v.* 581. In volucrem corpus nati Stheneleida versum Mente dolet patria. *h. e.* Cycnum, filium Stheneli, in avem sui nominis mutatum. Plerique legunt *Phaethontida*, quidam *Cycneida*, at *Heinsius* legendum putat *Ledeida*.

STILUS, in fin. adde: ¶ Est etiam votum, sententia, suffragium, quod nempe stilo in tabellis scribebatur. *Apul.* 10. *Met. pag.* 694. *Oudend.* Cum jam sententiæ (judicum) pares, cunctorum stilis ad unum sermonem congruentibus, ex more perpetuo in urnam æream deberent conjici.

STIPULOR, in 1.ª edit. lin. 14. post *non dabatur*, adde: *aut non ducebatur*.

STIRPITUS, lin. 2. post *funditus* adde: *Ulpian. Dig. l.* 47. *tit.* 7. *leg.* 3. Si quis ex Seminario, id est, stirpitus arborem transtulerit. *Sidon. l.* 1. *ep.* 2. Barba concavis hirta temporibus, quam in subdita vultus parte surgentem stirpitus tonsor assiduus genas ad usque forpicibus evellit. ¶ Translate. *Cic.* 4. *Tuscul.* &c.

STOLA, lin. 18. | 19. post 2. *Trist. v.* 251. adde: Matronarum stola rubra fuisse videtur. Etenim *Auct. Priap. carm.* 12. *v.* 11. vetulam matronam describit stola rufa indutam, & *Propert. l.* 2. *el.* 19. *ad fin.* Illaque plebejo, vel sit sandycis amictu. *h. e.* toga, ut plebeiæ mulieres, vel stola purpurea, ut matronæ solent. Sed fortasse rubra dicebatur stola, quia purpurea instita imam ejus partem ambiebat.

ª **STOMOMA**, atis, n. στόμωμα. *Plin. lib.* 34. *c.* 11. *sect.* 25. Squamæ æris est alterum genus subtilius, ex summa scilicet lanugine decussum, quod vocant stomoma. Adde *Cels. l.* 6. *c.* 6. *sect.* 5. qui tamen Græcis litteris scribit.

* **STRATONICEUS**, a, um, ad Stratoniceam pertinens, Stratonicensis. *Cic.* 4. *Acad. c.* 6. Bene autem nosse Carneadem Stratoniceus Metrodorus putabatur.

STRIDEO, lin. 20. post *findere* adde: *Cels. l.* 2. *c.* 6. Mors denuntiatur, ubi is qui mentis suæ non est, neque id facere

cere

cere tenus solet, stridet dentibus. In fin. adde. Idem sentit *Heynius*.

STRIDOR, in fin. adde: *Cels. l.* 2. *c.* 7. Oculorum quoque frequens motus, & insolitus dentium stridor insaniæ signa sunt.

STRIGO, lin. 5. post *currendum est*, *scio* adde: Alii tamen legunt *tricandum*, alii vero cum *Perotto* reponunt *tardandum*, quod rectius videtur, nam *currendum* male opponitur verbo *strigandum*, *h. e.* quiescendum; etenim musca non subsistentem, sed tarde incedentem mulam increpet: adde, *tardandum* satis argute respondere illis muscæ verbis c. 2. Quam tarda es?

STRINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *stricturus* apud Suet. in *Calig. c.* 53. Peroraturus, stricturum se lucubrationis suæ telum, minabatur.

STROBUS, lin. pæn. *l.* 2. *c.* 17. *a med.* corrige *l.* 12. *c.* 17. *a med.*

STUDIOSE, in fin. adde: *Cic. de offic. l.* 3. *c.* 28. Qui ea non studiosissime persequetur.

STULTULUS, in fin. adde: Optimæ tamen editiones habent *astutule*.

STUPPEUS, in fin. adde: *Apul. in Apol. pag.* 276. *Elmenh.* Capillus ipse, vides quem impleeus atque impeditus, stuppeo tomento assimilis.

STUPRATUS, lin. 2. post *Liv. lib.* 8. *c.* 22. adde: *Id. lib.* 39. *c.* 15. Simillimi feminis mares stuprati & constupratores.

SUADEO, in fin. adde: Dixerit *Auct. epigr. in Anthol. Latin. Burmann. Tom.* 1. *pag.* 33. Quis tibi Taurobolus vestem mutare suasit?

SUASORIUS, in fin. adde: *Apul.* 5. *Met. pag.* 330. *Oudend.* Imprimens oscula suasoria.

SUAVILOQUUS, in fin. adde: *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 560. Suaviloquæ Claudiæ garrulæ, quæ vixit annis III. mensibus V. diebus III. Memomenas & Helpis parentes infelicissimi.

SUBACTUS, in fin. adde: ¶ Item de muliere a viro compressa. *Augustin. de civit. Dei lib.* 6. *c.* 9. *sect.* 3. Adest Dea Preme, ut subacta (nova nupta) ne se commoveat, comprimatur.

SUBADMOVEO, in fin. adde: Longe aliter legit ex Codice Sangermanensi *Schneiderus*. Hujusce sensum magistri lecessunt admotam generis ejusdem feminæ. Quam quidem lectionem si admittamus, nulla amplius est in toto Latio verbi *subadmoveo* auctoritas.

SUBAGITO, lin. 3. post *a subigo* adde: Vetus *Scholiastes* nuper edit. ab *Angelo Maio* hæc habet ad sequentem *Terentii* locum. Tractum e porcis verbum, qui quando lac augent, matrem subegitant.

* SUBDIACONUS, i, m. ὑποδιάκονος, suddiacono, qui uno gradu diacono inferior est. Apud Scriptores Ecclesiasticos, & in *Cod. Justinian. lib.* 1. *tit.* 3. *leg.* 6. & 10.

* SUBDIMIDIUS, a, um, ὑφημιόλιος. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 252. *Grot.* Subdimidius numerus est, qui ipsum aliquem numerum, & dimidium ejus habet. Contra ex iisdem numeris minor majori aut subdimidius, quem ὑφημιόλιον Græci appellant: superdimidii rationem habent 3 ad 2, 300 ad 200: contra subdimidii 2 ad 3, 200 ad 300.

SUBDISTINCTIO, in fin. adde: ¶ Est etiam nova aut altera distinctio. *Mall. Teodor. de metr. c.* 3. Sed quoniam de syllabis ac pedibus abunde dictum est, ad ipsam metrorum demonstrationem, distinctionem, subdistinctionemque veniemus.

SUBDUCO, in fin. adde: ¶ Particip. *subducturus* apud *Liv. l.* 37. *c.* 10. Dixit, subducturum per simulationem reficiendi quasdam naves.

SUBEO, in fin. adde: ¶ Particip. *subiturus* apud *Cæs. de B. civ. l.* 3. *c.* 13. Jurat, se eam non deserturam, eumdemque casum subiturum.

SUBEREUS, in fin. adde: *Colum. l.* 9. *c.* 1. *ante med.* Idque fabricatur ex robore querceo, vel subereo. Ita cum *Pontedera* legit Ms. Codicum fretus auctoritate *Schneiderus*, cum antea legeretur *ex robore, quercu, vel subere*.

SUBIGO, in fin. adde: ¶ Particip. *subacturus* apud *Curt. lib.* 7. *c.* 7. *a med.* Quos Spitamenes fame in deditionem subacturus obsedit.

* SUBIGUS, i, m. Deus apud Romanos, qui adesse sponsis prima nocte connubii creditus est. *Augustin. de civ. Dei l.* 6. *c.* 9. *sect.* 3. Adest Deus Subigus, ut viro (nova nupta) subigatur.

SUBJICIO, col. 2. lin. 41. | 42. post *ministrare*, *præbere* adde: *Cels. præf. lib.* 1. Quod si scientiam hanc non subjiciet evidens causa, multo minus eam posse subjicere, quæ in dubio est.

* SUBINFERO, ers, tuli, latum, annum., subjicio, subdo, subjungo. *Augustin. de Gen. ad litt. l.* 3. *c.* 24. *init.* Subintulit de omnibus. *h. e.* subjungit.

SUBITUS, lin. 35. post & *lib.* 7. *v.* 594. adde: ¶ *Ad subitum*, subito. *Cassiodor. præf. ad epist. Var. a med.* Quæ dictiones sic poscantur ad subitam, ut via vel scribi posse videantur.

SUBLECTUS, lin. 3. post *additi*, *adlecti* &c. adde: *Inscript.* apud *Marinium Fratr. Arval. pag. CLXXV.*, & 723. Sublectus inter prætorios ab Imp. Cæsare Nerva Trajano.

SUBLIMATUS, in fin. adde: ¶ In sublime elatus. *Apul.* 3. *Met. pag.* 213. *Oudend.* Mox (femina mutata in bubonem) sublimata in altum forinsecus totis alis evolat.

SUBLIMITER, in fin. adde: ¶ Translate *Quintil. l.* 9. *c.* 4. *a med.* Quis dubitat, alia lenius, alia sublimius, alia concitatius, alia pugnacius, alia gravius esse dicenda?

SUBMAGISTER, in fin. adde: *Marinius* tamen *Fratr. Arval. pag.* 35. integram inscriptionem affert, quæ talis est. Deo invicto Mithræ C. Lucretius Mnester, M. Æmilius Philetus summag. anni primi M. Æmilii Chrysanti D. S. D. D. & *summag.* significare contendit *sub magisterio anni primi M. Æmilii Chrysanthi*. Ut hanc vero interpretationem probabilem esse confirmet, aliam inscriptionem affert quæ sic legitur apud *Fabrett. cl.* 6. *n.* 18. Orienti Fructus Ponti ... Cum Myrone E ... Sub M. Æmilio Chrysantho mag. anni primi. *h. e.* magistro anni primi. Patet igitur, si *Marinio* fides præstanda, vocem *Submagister* perperam in Latium irrepsisse.

SUBMINISTRO, in fin. adde: ¶ Particip. *subministraturus*, *subministrandus* apud *Hirt. de B. Alex. c.* 35. Quod Cappadocia magnam commeatus copiam erat subministratura. *Cæs. de B. Gall. l.* 3. *c.* 25. Lapidibus telisque subministrandis.

SUBMOVEO, in fin. adde: ¶ Particip. *submoturus*, *submovendus* apud *Liv. l.* 37. *c.* 11. Inde facile telis ancipitibus hostem submoturus. *Val. Max. l.* 2. *c.* 6. *n.* 7. Submovendam superstitionem esse existimans.

* SUBNERO, onis. m. ita appellatur imperator Domitianus, qui Neronem scelesta vita imitatus per omnia est, quasi alter, vel parvus Nero. *Tertullian. de Pall. c.* 4. *a med.* Ne eamdem forte constantiæ mendatum sit, impuriorem Physcone, & molliorem Sardanapale Cæsarem designare, & quidem Subneronem.

SUBO, lin. 11. ¶ *Item de hominibus* &c. hæc et quæ sequuntur ita dispone: ¶ Item de mulieribus. *Horat. epod.* 12. *v.* 11. Jamque subando Tenta cubilia tectaque rumpit. Et de viris. *Tertullian. in Apolog. c.* 14. Jupiter subans in sororem. *Hieronym. advers. Jovinian. lib.* 1. Epicurum subantem in hortulis suis inter adolescentulas & mulierculas eloquamur.

* SUBQUARTUS, a, am. *Martian. Capell. lib.* 7. *pag.* 252. *Grot.* Subquartus numerus, quem ὑπεπίτεταρτον Græci appellant. Superdimidii rationem habent 3 ad 2, subquarti 4 ad 5, 8 ad 10. V. *Subdimidius* in *Appendice*.

SUBRIDEO, in fin. adde: *Claudian. in Eutrop. l.* 2. *v.* 108. Subrisit crudele pater.

* SUBRINGO, is, a. 3. *Cornel. Fronto ad M. Cæsar. lib.* 2. *ep.* 7. Ubi id audivi, calcar equo subringo. *Angelus Maius* affirmat ita prorsus esse in Codice: nullus quidem dubito, sed legendum puto *subrigo*.

SUBROGO, in fin. adde: ¶ Particip. *subrogandus* apud *Liv. l.* 23. *c.* 24. Ad consules subrogandos.

* SUBRUTILO, as, avi, n. 1. rutilus, seu clarus fio. *Claud. Mamert. de statu anim. c.* 155. Tibi subrutilare debet, quid sit anima. *h. e.* clarum tibi esse debet.

* SUBSCALPO, is, e. 3. scalpendo subservio. *Martian. Capell. l.* 1. *pag.* 4. *Grot. de Psyche a Venere exornata*. Prætera ne ullum tempus sine illecebris oblectamentisque decurreret, pruritu subscalpentem circa ima corporis apposuerat voluptatem.

* SUBSELLARIUM, ii, n. locus in theatro, in quo sedes erant spectatorum. *Inscript.* ad Castrum novum reperta an. 1777. et ex parte edita a *Morcello de stil. Inscript. Latin. pag.* 542. qui perperam legit *subseliarium*, integra vero a *Marinio Frat. Arval. pag.* 527. L. Atejus M. F. Capito curiam, tabularium, scænarium, subsellarium loco privato de sua pecunia C. C. N. F. (*h. e.* Castronovanis faciunda) coeravit (*h. e.* curavit). Existimat autem idem *Morcellus* hæc loca, sive sedes inter tribunal censeri posse, ex quo magistratus spectabant.

* SUBSENTATOR, oris, m. *adulator*, assentator. *Plaut. in Colace* apud *Corn. Fronton. ad M. Cæsar. l.* 2. *ep.* 9. Qui data fide firmate fidentem fefellerint, Subdoli subsentatores regi qui sunt proximi.

* SUBSEQUUS, a, um, subsequens. *Oros. lib.* 1. *c.* 1. Fidem enuntiationis futurorum, & subsequa probatione fecerunt.

SUBSOLANUS,

SUBSOLANUS, lin. 9. post *ac Eurum* adde: Plural. *Cels. l.* 2. *c.* 1. *ab init.* Si genus aliud ventorum est, salubriores septentrionales, quam subsolani, vel austri sunt.

SUBTERRANEUS, in fin. adde: ¶ *Subterraneum* absolute est locus subterraneus. *Apul.* 11. *Met. p.* 766. *Oudend.* Cum ad inferos demearis, ibi quoque in ipso subterraneo subrotundo me tibi propitiam frequens adorabis.

* **SUBTERTIUS**, a, um. *Martian. Capell. lib.* 7. *pag.* 251. *Grot.* Subtertii numeri rationem habent tria ad quatuor, sex ad octo. *Id. ibid.* Subtertiæ minores. V. *Subdimidius* in *Appendice*.

SUBTRAHO, in fin. adde: ¶ Particip. *subtracturus*, *subtrahendus* apud *Justin. l.* 16. *c.* 4. Quasi minis populi occulte eos subtracturus. *Curt. l.* 7. *c.* 2. Materiem consternationis subtrahendam ratus.

* **SUBTUSSIO**, is, ivi, n. 4. aliquantulum tussio. *Veget. Veter. l.* 3. *c.* 25. Cui, cum sub linguam tetigeris, subtussiet.

SUBULA, in fin. adde: ¶ Subula videtur esse etiam acuta pars marculi, qua lapicidæ utuntur ad poliendos lapides. *Simplic.* apud *Goes. pag.* 88. Si superior tantum pars dolata est, at inferior subulis impolita relicta. *Alius ibid. pag.* 3. Terminus si superius politus fuerit, & inferius subulis impolitus, monumentalis est, non habet fidem finitionis.

SUCCENSEO, lin. 14. post *quod &c.* adde: ¶ Particip. *succensens*, *succensendus* apud *Suet.* in *Vespas. c.* 5. C. Cæsar succensens propter curam verrendis viis non adhibitam. *Gell. l.* 6. *c.* 2. *ante med.* Peccata quoque hominum, & delicta non succensenda sunt.

* **SUCCINATUS**, a, um, similis succino. *Isidor.* 20. *Orig. c.* 3. Vinum succinatum succinæ gemmæ simile est, id est fulvi coloris.

SUCCINUM, lin. 8. ¶ *De metallo*. Cur *Forcellinus* putaverit, succinum metalli genus esse, fateor me ignorare. Nuspiam profecto id dictum invenias; nec locus allatus *Apuleji* hanc opinionem confirmat.

* **SUCCUBITANUS**, a, um, ad Succubonem Hispaniæ urbem in Bætica pertinens. *Trebell. Poll. in Claud. c.* 14. Purpura Succubitana. *Capitolin. in Antonin. philos. c.* 1. Municipium Succubitanum. *h. e.* ipsa urbs Succubo.

SUCCUMBO, in fin. adde: ¶ Particip. *succubiturus* apud *Manil. lib.* 1. *v.* 470. Quidquid subduxit flammis natura, pepercit Succubituro oneri.

SUCOSUS, lin. 2. post *humidus* adde: *Cels. l.* 2. *c.* 18. Ex ipsis pomis firmiora, quæ sucosa, quam quæ fragilia sunt.

* **SUCOSITAS**, & Succositas, atis, f. abundantia succi. *Cæl. Aurel. Acut. l.* 2. *c.* 29. Ejus (fici) quamquam sit reflata sucositas, tamen manet veluti mellosa dulcedo.

* **SUESSULANUS**, a, um, ad Suessulam Campaniæ urbem pertinens. Hinc Suessulani ejus urbis incolæ apud *Liv. l.* 8. *c.* 14. & *Plin. l.* 3. *c.* 5. *sect.* 9.

SUFES, in fin. adde: ¶ *Sufes* recte deducitur ab Hebraico שפט *sofet* judex, etenim apud Carthaginienses, ut olim apud Hebræos judices suprema utebantur auctoritate.

SUFFIBULUM, in fin. adde: Apud *Fabrett. de column. Trajan. pag.* 168. Hoc (*lege* huc) præter Virgines Vestales, & sacerdotem publicum introire nefas esto. Is cum introierit, suffibulum habeto.

* **SUFFULGEO**, es, n. 2. idem ac fulgeo. *Epigr.* in *Anthol. Latin. Burmann. l.* 5. *epigr.* 25. Tum fit, ut humor aquæ suffulgeat.

SUGGESTUS, us, lin. 30. l. 31. post *Circensibus celebrandis* adde: ¶ Translate *Apul.* 5. *Met. pag.* 330. *Oudend.* Neve se de tanto fortunarum suggestu pessum dejiciat.

SUILLUS, lin. 7. post *carne porcina* adde: *Cels. lib.* 3. *c.* 9. Protinus suillam assam, & vinum homini dabat. *Id. lib.* 5. *c.* 26. *sect.* 30. Nam & avis, & venatio, & suilla elixa dari potest.

SULCO, in fin. adde: ¶ Particip. *sulcans*, *sulcandus* apud *Lucan. l.* 9. *v.* 668. Sulcans regna meatu. *Claudian. in Eutrop. l.* 2. *v.* 426. Sulcandas qui prævius edocet undas.

SULPHURATUS, in 2.a edit. col. 2. lin. 5. *sulphuratinem* corrige *sulphuratiorem*.

SUMMANUS, in fin. adde: Ex *Inscript. n.* 43. *Fratr. Arval.* apud *Marinium* habemus, patrem appellatum fuisse, & hostias atri coloris eidem immolari solitas.

SUMO, in fin. adde: ¶ Particip. *sumens*, *sumpturus*, *sumendus* apud *Suet.* in *Aug. c.* 94. Sumenti virilem togam tunica lati clavi ad pedes decidit. *Ovid.* 3. *Fast. v.* 691. Oscula sumpturos. *Suet.* in *Aug. c.* 10. Alii exequiarum die dixerunt ponendos anulos aureos, ferreosque sumendos.

* **SUPERÆDIFICO**, as, avi, atum, a. 1. supra exstruo. *Paulin. Nolan. ep.* 58. Si digna tanto monimento superædificetur operatio.

* **SUPERAURATUS**, a, um, auro supra tectus. *Ovid. in Halieut. v.* 107. Et superaurata sparulus cervice refulgens.

SUPERBIO, in fin. adde: ¶ Particip. *superbiens* apud *Phædr. l.* 5. *fab.* 7. *v.* 38. Superbiens honore divinæ domus.

SUPERCONTEGO, in fin. adde: *Sil. l.* 16. *v.* 42. Supercontexere herbida lapsos Pondere.

* **SUPERDIMIDIUS**, a, um, sesquialter. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 253. *Grot.* At ubi inter majores, minoresque numeros ratio membrorum est, major aut superdimidio vincit, quem ἡμιόλιον, aut supertertio, quem ἐπίτριτον, aut superquarto, quem ἐπιτέταρτον Græci vocant. Superdimidius est, qui ipsum aliquem numerum, & dimidium ejus habet.

SUPERFLUO, is, lin. 2. post *abundo* adde: *Cels. l.* 6. *c.* 18. *sect.* 2. Tum in æneo vase leniter coquuntur, ne superfluant.

SUPERJACIO, in fin. adde: ¶ Particip. *superjacturus* apud *Val. Max. l.* 1. *c.* 8. *ext.* 10. Superjacturus se rogo.

SUPERILLINO, in fin. adde: *Veget. Veter. lib.* 3. *c.* 3. Diu subactam & calidum ita, ut manus pati possit, superillines renibus.

* **SUPERILLINITUS**, a, um, supra unctus, a verbo *superillinio*. *Apul. de herb. c.* 74. Succus superillinitus.

SUPERIMPONO, in fin. adde: ¶ Particip. *superimponendus* apud *Cels. l.* 3. *c.* 10. Superimponenda sunt cataplasmata.

SUPERINJICIO, in fin. adde: Illita linteolo superinjicienda.

SUPERINUNGO, in fin. adde: ¶ Particip. *superinungendus* apud *Cels. lib.* 6. *c.* 6. *sect.* 1. *a med.* Superinungi vero oculi debent.

* **SUPERINVOLVO**, is, a. 3. *portar sopra*, supra jacio. *Lucan. l.* 9. *v.* 484. Auster, Qui super ingentes cumulos involvit arenæ. Per τμῆσιν dividit.

* **SUPERLIMEN**, inis, n. superliminare. *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval. pag.* 324. Sit superlimen & fastigium.

SUPERO, in fin. adde: ¶ In hac postrema significatione non solum adhibetur absoluta neutrorum more, sed accusativo etiam jungitur. *Inscript.* quam habet cippus maximæ formæ Romæ inventus an. 1754., & quæ in *Ephemer. Florent.* ejus anni *col.* 680. edita est. L. Plautio &c. parentes miseri qui eum superaverunt. *h. e. che gli sopravvissero*. ¶ Particip. *superandus* apud *Sil. l.* 10. *v.* 347. Custos lucachiæ multa superandus nocte juvencæ.

* **SUPEROBDUCTUS**, a, um, superinjectus. *Paulin. Nolan. carm.* 25. *v.* 110. Sed superobducto prædita palliolo.

* **SUPERPARTICULARIS**, e, epitheton numeri, quo alius continetur integer, & insuper aliquota ejus pars, ut superdimidius. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 251. *Grot.*

* **SUPERPARTIENS**, entis, epitheton numeri, quo alius continetur integer, & insuper aliqua ejus pars. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 252. *Grot.*

SUPERPONO, in fin. adde: ¶ Significat demum præponere, proficere. *Lactant. de mort. persecut. c.* 36. Parumper hoc fuit, nisi provinciis singulos quasi pontifices superponeret.

* **SUPERQUARTUS**, a, um. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 251. *Grot.* Major numerus aut superdimidio vincit, aut superquarto. V. *Superdimidius* in *Appendice*.

* **SUPERQUINTUS**, a, um. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 251. *Grot.* Ad superquintum ratio procedit. V. *Superdimidius* in *Appendice*.

* **SUPERSEXTUS**, a, um. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 251. *Grot.* Et sic ad supersextum, ulterioresque ratio procedit. V. *Superdimidius* in *Appendice*.

* **SUPERSISTO**, is, stiti, a. 3. *star sopra*, supersto. *Apul.* 8. *Met. pag.* 539. *Oudend.* Fremens invadit, ac supersistit sicarium. *Id.* 11. *Met. pag.* 804. Ante Deæ simulacrum constitutum tribunal ligneum jussus superstiti.

SUPERSTO, lin. 3. post *evertit* adde: *Ovid. Heroid. ep.* 10. *v.* 123. Ossa superstabunt volucres inhumata.

* **SUPERSUS**, a, um, superstes. *Plaut.* in *nov. fragm. Trucul. pag.* 37. Tu nunc supersus solus sermoni meo es. *h. e.* præsens es.

* **SUPERTERTIUS**, a, um, ἐπίτριτος. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 251. *Grot.* Major numerus aut supertertio vincit, quem ἐπίτριτον Græci vocant. *Censorin. de die nat. c.* 10. *a med.* Cum earum pondera inter se collata rationem haberent, quam tria ad quatuor: quem phthongum arithmetici Græci ἐπίτριτον vocant, Latini supertertium. V. *Superdimidius* in *Appendice*.

SUPERVENTUS, in fin. adde: Exempla habes etiam in casibus recto, tertio & quarto plural. *Veget. de re milit. l.* 3. *c.* 22. Imparatis, cibum capientibus, in itinere lassis, equos suos pascentibus, ac nihil tale suspicantibus superventus adsolent fieri. & *c.* 8. Postremo noctis obscuritas, necessitas somni, pascentium equorum dispersio occasionem superventibus præbet. & *c.* 22. Qui vero superventus,

perventus, & subsessas passus est, culpam suam non potest axcusara.

SUPERVIVO, in fin. adde: ¶ Particip. superviveas apud Apul. 1. Met. pag. 50. Oudend. Etiam mihi ipse supervivens & postumus. h. e. mihi superstes, qui quodammodo revixi.

SUPINITAS, in fin. adda: ¶ De stupiditate. Jul. Firmic. de error. prof. relig. ante med. Erubescite, o miseri, aupinitatem.

* SUPPARATORA, e, f. [illegible], suffectio, reperetio. Tertullian. de resurr. corn. c. 61. Sublata enim morte, neque victus fulcimenta ad præsidia vitæ, neque generis supparatura gravis erat membris.

SUPPEDITO, in fin. addn: ¶ Particip. suppeditans apud Cic. de amic. c. 23. Suppedisans omnium rerum abundantiam & ropiam.

* SUPPETIUM, ii, n. idem ac suppetiæ. Commodian. Instruct. c. 43. Suppetiom nullum erit. & c. 70. Jam petit suppetium miser.

* SUPPLANTATOR, oris, m. ingannatore, qui supplantat. Hieronym. ep. 83. ad Ocean. a med. Rachel propter aquas, supplantatoris osculo salutatur. h. e. Jacobi, qui Esau fratrem suum supplantavit: Adde Ambros. epist. 60. Ille est supplantator, qui usurerum captat emolumenta.

SUPPLEO, in fin. adde: ¶ Particip. supplens, supplendus apud Auson. Mosell. v. 312. Libataque supplens Præmia. Censorin. de die nat. c. 20. Dies, qui annum vecum suppleturus videbatur.

SUPPLICATOR, in fin. edde: Augustin. de civ. Dei lib. 5. c. 23. ad fin. Victis supplicatoribus dæmonum.

SUPPRIMO, in fin. adde: ¶ Particip. supprimendus apud Cels. l. 5. c. 26. sect. 21. Sanguis supprimendus.

SUSCIPIO, in fin. adde: ¶ Particip. suscipiens apud Suet. in Claud. c. 1. Corpus ejus, suscipientibus obviis scribarum decuriis, ad urbem delatum est.

SUSPECTO, in fin. adde: ¶ Perticip. suspectandus apud Apul. in Apol. pag. 332. Elmenh. Vidua non minus suspectans novam domum, quam ipsa jam ob unum divortium suspectanda.

SUSPICIO, in fin. addn: ¶ Particip. suspiciendus apud Cic. de Div. in. l. 2. c. 75. Et eam naturam suspiciendam admirandamque hominum generi pulcritudo mundi, ordoque rerum cælestium cogit confiteri.

SUSPIRATUS, in fin. adde: Cic. ad Att. l. 1. ep. 18. Quem nemo præter nos philosophos espicere sine suspiratu posset. Quidam tamen legunt suspirio.

SUSTENTACULUM, in fin. adde: ¶ Translate pro alimento posuit Augustin. de mor. Eccl. Cathol. c. 33. Viliore victu vivere placet, minimeque sumptuoso corporis sustentaculo ætatem tranquillam ducere.

SYCOPHANTA, in fin. adde: Prudent. in proœm. Apotheos. v. 37. Væ captiosis sycophantarum strophis! Væ versipelli astutiæ!

SYMPLEGAS, in fin. edde: ¶ Significat etiam cohæsionem. Rutil. Itiner. v. 461. Ut, præbente algam densi symplegade limi, Servet inoffensas semita clara notas.

* SYMPERASMA, atis, n. συμπέρασμα, conclusio. Martian. Capell. lib. 4. pag. 98. Grot. Quid syllogismus, quid symperasma &c. Adde l. 4. pag. 127. Hoc a Græcis συμπέρασμα dicitur, a nobis dici potest confinis conclusio.

* SYNECHES, is, συνεχής, continuus, perpetuus. Martian. Capell. l. 9. pag. 331. Grot. Ille (pes) vero major est, qui ex quatuor brevibus (syllabis) efficitur; at vero brevior, id est dicemus, syneches vocatur, quia ipsa assiduitas, & frequentia comprehendentis se invicem syllabæ nec magnitudinem aliquam, nec modum divinæ potestatis extendit.

* SYNONYMA, orum, n. συνώνυμα, a σύν simul & ὄνομα nomen, verba ejusdem significationis. Corn. Fronto de orat. l. 1. fragm. 3. Nonne tu tumultuariis quibusdam & lucrativis studiorum solatiis fulciebas? Synonymis colligendis, verbis interdum singularibus requirendis, ut veterum commata, ut colas (lege cola) synonymorum ratione converteres, ut de vulgaribus elegantia, de contaminatis nova redderes, imaginem aliquam accommodares, figuram injiceres, prisco verbo adornares, colorem vetusculum appingeres. Adde ibid. fragm. 6.

* SYNTROPHUS, i, m. σύντροφος, simul nutritus, qui una educatus est. Tertullian. advers. Valentinian. c. 8. extr. Quare non & sterceja, & syntrophi nominantur?

SYRIATICUS, in fin. adde: Corn. Fronto de princip. histor. fragm. 2. Corruptissimi vero omnium Syriatici milites, seditiosi, contumaces. Porro Syriaticus pro Syriacus ubique apud Florum, Solinum, Isidorum legendum contendit Salmasius, quicum sensit Millerus in sua Flori editione.

SYRIUS, lin. 13. post colebatur adde: Non eadem videtur fuisse Dea Syria, ac Cybele, nam apud Apul. 9. Met. pag. 613. Oudend. Sacerdos Deæ Syriæ, qui furtim abstuleras de templo Deorum matris cantharum aureum, dum in carcerem cum sociis suis detruderetur, ait: Propter unicum caliculum, quem Deum mater sorori suæ Deæ Syriæ hospitale munus obtulit, noxios religionis antistites ad discrimen vocari capitis?

* SYRON, i, n. herba quædam apud Plin. l. 27. c. 7. sect. 19. Molon scapo est striato, foliis mollibus, parvis; vocatur a quibusdam syron.

* SYRTIBOLOS regio. Plin. l. 6. c. 26. sect. 29. Persæ rubrum mare semper accoluere, propter quod is sinus Persicus vocatur; regio ibi maritime syrtibolos. h. e. regio palustris, syrtibus similis, a σύρτις, & βῶλος gleba.

SYRTIS, in fin. adde: ¶ Habet etiam genit. Syrtidos. Lucan. lib. 9. v. 709. Natus & ambiguæ coleret qui Syrtidos arva Chersydros.

* SYSTALTICUS, a, um, συσταλτικός, contrahendi vim habens. Martian. Capell. l. 9. pag. 335. Grot. Tropi, quos systalticos dicimus.

T

TABERNACLARIUS, in fin. adde: Vide de hac voce quæ disputat Cajetanus Cognolatu in præfat. hujus Lexici pag. XXXVI. & seqq.

TABULARIUS, lin. penult. post Præsidiolis officii adde: ¶ Tabularius rationis patrimonii legitur in Vet. Inscript. in Epigr. Florent. ann. 1771. col. 680. Ti. Claudius Aug. L. Primigenius Tabul. Rat. Patrim. fec. sibi. Qui scilicet rem privatam Cæsaris in Codicem expensi & accepti referebat, chi registra l'entrate del patrimonio imperiale.

* TABULIUS, a, um. Ager Tabulius apud Liv. l. 31. c. 13. V. in Trientius.

TACITUS, i, col. 2. lin. 2. Galliæ Belgicæ rationes procuravit. Falsum id esse, demonstravit Hieronym. Tiraboschi in Hist. Litter. Ital. Tom. 2. pag. 250. edit. Venet. Hoc enim munus exercuisse videtur Cornelii Taciti Historici pater.

TALEOLA, in 1.a edit. lin. 2. c. 13. corrige c. 33.

TANAGRIUS, in 2.a edit. corrige TANAGRICUS.

* TANAITIS, idis, vel idos, f. ad Tanaim pertinens. Sic vocantur Amazones, quæ prope Tanaim habitabant. Senec. Hippol. v. 399 Qualis, relictis frigidi ponti plagis, Egit catervas, Atticum pulsans solum, Tanaitis aut Mæotis.

* TARDICORS, ordis, m. & f., qui tardo & stupido corde est. Augustin. Enchirid. c. 103. Sed ut intelligamus per quascumque differentias distributum, reges, privatos, nobiles, ignobiles, ingeniosos, tardicordes, fatuos.

TARDUS, lin. 19. post in tranquillo mari adde: Id. ibid. v. 7. Nequidquam hos procos mi elegi loripedes, tardissumos.

TARMES, lin. 2. post lignum adde: nempe a [illegible] proterit, verbi τείρω tero, attero.

* TAUROBOLUS, i, m. sacerdos taurobolium celebrans. Epigr. in Anthol. Latin. Burmann. Tom. 1. pag. 33. Quis tibi Taurobolus vestem mutare suasit?

TAXATIO, lin. 2. post æstimatio, pretium adde: Cic. In fragm. orat. pro Tull. novissime editis pag. 25. Ejus rei taxationem nos fecimus; æstimatio vestra est: judicium datum est in quadruplum.

* TAXEOTICUS, a, um, ad taxeotam pertinens. Justinian. Cod. lib. 1. tit. 3. leg. 53. Taxeoticæ jussiones. & ibid. Taxeotica fortuna.

TAXO, in fin. adde: ¶ Particip. taxandus apud eumd. Senec. ep. 81. ante med. Uni sapienti notum, quanti res quæque taxanda sit.

TEMPORALIS, lin. antep. post ut pridem, nunc, modo adde: ¶ Temporales aræ erant cespititiæ, in quibus non perpetua & stata peragebantur sacrificia, sed quæ extraordinarii tantum sacri causa constituebantur. Inscript. Frat. Arval. apud Marin. n. 43. lin. 16. Aræ temporales refectæ.

* TEMPORANEUS, a, um, opportuno, tempestivus. Augustin. Confess. l. 13. c. 18. ante med. Erumpet temporanea lux nostra.

TENEDIUS, in fin. adde: Corn. Fronto ad M. Cæs. lib. 1. ep. 9. Tum securim Tenediam, quam minaris, abde aliquo, ac reconde.

TENTIGO, lin. 1. post τοῦ αἰδοίου adde: [illegible]. Lin. 2. post Auct. Priap. carm. 33. adde: [illegible].

TEPIDARIUM, lin. 4. post occidente hiberno adde: Cels. l. 1. c. 3. Commune est omnibus post fatigationem cibum sumpturis in tepidario sedere.

TEPIDUS, col. 1. lin. 1, post *viginti quinque* adde: *Varr. R. R. l. 3. c. 10.* Anser incubat tempestatibus dies XXX, tepidioribus XXV,

* TEPŌRO, es, a. 1. tepidum reddo. *Dracont. Hexaem. v. 28.* Glaciemque tepurat Flammeus ignis aquæ.

* TERAMNON, V. *Ateramnon* in *Appendice*.

TERGEMINUS, col. 1. lin. ultim. post *Plin. l. 18. c. 3.* adde: Occurrit hujus portæ nomen etiam in quadam fictili lucerna, quam ex *Passerio* refert *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 260. Ex off. P. Vetti ad Port. Trig. Nomen scilicet suum, & officinæ locum ad portam trigeminam figulus inscripsit. Opinatur autem idem *Morcellus citat. operis pag.* 134. non jam, ut affirmat *Forcellinus*, portam Ostiensem, quæ nunc *di S. Paolo*, dictam fuisse trigeminam, sed aliam, quæ prope Ostiensem fuit, nomenque e tribus portis factum esse, Urbium enim portas sæpe geminas fuisse & antiqua monumenta declarant, & quædam indicia, quæ alicubi adhuc manent, certe demonstrant; ejusque constructionis ea ratio fuit, ut in turba alius ingredientibus aditus, alius egredientibus exitus pateret. Simile aliquid tres etiam portas ad commodiorem usum induxit, nomenque dedit portæ trigeminæ, quæ non solum Romæ fuit, sed quam etiam Pompeji habuere, & urbs quædam in Epiro, ut apud eumd. *Morcellum loc. cit.*

TERMINO, col. 2. lin. 6. | 5. post *malo dolore* adde: ¶ Pro composito *distermino*, *h. e.* terminis statutis secerno ac discrimino. *Inscript.* quam ex *Odericio* refert *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 149. Cn. Sentius Saturninus C. Clodius Licinus Cos. terminaverunt locum publicum ab privato. V. *Marinium Inscript. Alban. pag.* 23. Ad hanc etiam significationem referenda sunt exempla supra allata ex *Liv. l. 32. c. 28.* et ex eodem *l. 42. c. 1.*

TERMINUS, in fin. adde: ¶ Translate & joculariter significat etiam *τὸ αἰδοῖον ἄρρενος*. *Pompon. in Pistore* apud *Non. c. 2. n. 600.* Nisi nunc aliquis subito obviam accurrit mihi, Qui occquiniscat, quo compingam terminum in locum tutum, *h. e.* in illius podicem.

TERREO, in fin. adde: ¶ Particip. *terrens*, *terrendus* apud *Sil. l. 3. v. 35.* Ast Stygius sævis terrens latratibus umbras Janitor. *Cæs. de B. Gall. lib. 7. c. 84.* Multum ad terrendos nostros valuit clamor.

TERRITO, in fin. adde: ¶ Particip. *territandus* apud *Corn. Fronton. de fer. Alsiens. pag.* 190. Ferunt, canem denique custodem apposuisse umbris territandis.

TERSUS, in fin. adde: ¶ Comparat. *tersior* apud *Quintil. l. 10. c. 1. a med.* Multo est tersior, ac purus magis Horatius.

TESSERA, in fin. adde: ¶ *Tessera gladiatoria* dabatur iis gladiatoribus, qui non modo rude, sed etiam libertate donabantur. De iis multa habet *Morcellus de stil. Inscript. Latin. pag.* 255. sed nullus est scriptoris Latini locus, in quo *tessera gladiatoria* aperte scribatur, licet quas affert *Morcellus*, revera tesseræ gladiatoriæ sint. Etiam *Marinius Fratr. Arval.* nonnullas primum attulit, ut *pag.* 823. Pinitus Allei Sp. K. Feb. Ti. Cl. Cæs. II. C. Cæc. cos. *h. e.* Pinitus (servus) Alleji spectavit (in theatro) Calend. Februar., nempe Tib. Claudio Imperat. II. & C. Cæcina Largo consulibus. (*h. e.* anno XXXXII. a Chr. nato).

TESTA, lin. 28. | 29. post *in Parentalib. n. 11. v. 9.* adde: ¶ Item dolium ligneum apud *Apul. 9. Met. pag.* 604. *Oudend.* Scabiem vetustam cariosæ testa occipit exculpere. *h. e.* dolii cariæ exesi ob vetustatem. Certe hoc ligneum erat, nam adeo altum, ut totus homo in illud delituerit, & tamen non majoris ponderis quam quod idem homo collo gerere potuerit, præterea *rimis hiantibus* quassum illud paulo prius dixerat.

* TESTICIUS, a, um, ad testu vel textum pertinens. *Cato c. 74.* Panem testicium sic facito. Manus, mortariumque bene laveto. Farinam in mortarium indito, aquæ paulatim addito, subigitoque pulcre: ubi bene subegeris, defingito, coquitoque sub testu. Ita legit *Schneiderus* usus lectione editionum principum. Vulgatam enim lectionem *depstiticium*, vel *depsticium* ineptam putat, quia omnis farina in panem depsitur, adeoque omnis panis esset *depsticius*; sed qui sub testu coquitur, recte dicitur *testicius*, diversus a furnaceo, qui quidem melior est, utpote magis coctus, teste Galeno *l. 1. de alim. facult.* Confer locum *Plin. l. 18. c. 11. sect.* 28. Quamquam etiam *testuatium* recte legeretur, ita enim *Varro* vocat. V. *Testuatium* apud *Forcellinum*.

TESTICULATUS, in fin. adde: ¶ Testiculatam vocat *Apul. de herb. c.* 82. herbam mercurialem.

TESTIFICO, in fin. adde: ¶ Particip. *testificans* apud *Suet. in Galb. c. 9.* Civem Romanum se testificans.

TETRAO, in fin. adde: ¶ Hanc avem etiam *tetricem*, vel *tetracem*, & *taracem* appellat *Nemesian. in fragm. 1. de aucup. v. 1.* Et tetracem, Romæ quem nunc vocitare taracem Cœperunt, avium est multo stultissima.

* TETRAPLASIUS, a, um, *τετραπλάσιος*, quadruplus. *Martian. Capell. l. 9. pag.* 322. *Grot.* Atque est in tetraplasi (*lege* tetraplasia) ratione, ut sunt 12. ad 3.

* TETRAPLO, as, a. 1. *τετραπλασιάζω*, quadruplico. *Martian. Capell. l. 9. pag.* 322. *Grot.* Diesis tetraplatur.

TEXO, in fin. adde: ¶ Particip. *texendus* apud *Virgil. 2. Georg. v.* 371. Texendæ sepes etiam, & pecus omne tenendum.

TEXTRIX, in fin. adde: *Apul. 6. Met. pag.* 417. *Oudend.* Modicum te progressam textrices orabunt anus, *h. e.* Parcæ, quæ telam texunt.

* THAPSITANUS, a, um, ad Thapson pertinens, pæninsulam Africæ. Hinc Thapsitani sunt incolæ illius pæninsulæ apud *Auct. de B. Afric. c. 79. 80. & 97.*

* THEANGELIS, idis, f. herba quædam a *θεὸς* Deus, & *ἄγγελος* nuntius, quasi deorum nuntia, quod pota divinandi facultatem præbeat; ea nascitur in monte Libano. *Plin. l. 24. c. 17. sect.* 102.

THECA, in fin. adde: *Suet. in Claud. c.* 35. Sera enim ac vix remisit, ne cujus comiti aut librario calamariæ, aut graphiariæ thecæ adimerentur.

* THERÆUS, a, um, ad Therem pertinens, Græce *Θήραν*, unam ex insulis Cycladibus, in Ægæo, ex qua profecti sunt Theræi, qui Cyrenen in Africa condidere. *Tibull. l. 4. carm. 1. v.* 139. Nec fera Theræo tellus obsessa colono. *Plin. l. 21. c. 18. sect.* 70. Laus prima Hammoniaco cypero, secundo Rhodio, tertia Theræo.

* THERICLEUS, a, um, ad Thericlem pertinens. Vasa Thericlea erant pocula fictilia a Thericle figulo quodam Corinthio elaborata, qui Aristophanis coætaneus fuit. Hujusmodi vasa e terra nigra, & maximi ponderis fiebant, ad latera depressa, satis profunda, ansis hinc inde prominentibus, quibusdam etiam animalium figuris anaglyptico opere distinguebantur. Mox ad eorum similitudinem fieri cœperant calices ex terebintho (*Theophrast. mox citand.*), ex vitro (*Suidas & Etymolog. M.*), ex argento (*Cic. mox. citand. & Philoxeni Glossæ*), & auro (*Plutarch. in Philopœm. & Josephus Antiquit. Jud. l. 12. c. 2.*) *Plin. l. 16. c. 40. sect. 76. n. 3.* Celebratur & Thericlea nomine calices ex terebintho solitus facere torno, per quem probatur materies. Hic certe *Plin.* male interpretatus est *Theophrasti* locum *de histor. plantar. lib. 5. c. 4.* ubi hæc habemus: *τορνεύονται δὲ ἐξ αὐτῆς (τῆς τερμίνθου) καὶ κύλικες Θηρίκλειοι· ὥστε μὴ δύνασθαι διαγνῶναι πρὸς τὰς κεραμέας*. *Plinius* itaque Thericlem e ligno terebenthino pocula tornasse perperam tradit, & inde ea nomen accepisse: Satis enim aperte *Theophrastus* Thericlem figolina vasa torno confecisse declarat; quod ipsum etiam evincitur ex *Athenæo lib. 11. c. 6.*, & ex *Hesychii Lexico*. *Cic. Verr. 5. c. 18.* De Diodoro Verri dicitur, habere eum perbone toreumata; in his pocula duo quædam, quæ Thericlea nominantur, Mentoris manu summo artificio facta . . . . Abesse ab domo paulisper maluit Diodorus, quam præsens illud optime factum argentum amittere. Alii legunt *Heraclea*, & sic habet *Olivetus*: at *Lambinus*, *Canterus*, *Grævius*, *Lallemandus* & *Ernestus* receperunt in textum *Thericlea*, tum quia sic in plurimis Ms. codicibus scriptum invenerunt, tum quia nuspiam mentio est de poculis Heracleis, contra vero sæpissime habetur de Thericleis, ut supra ostendimus. De his vasis Thericleis multa habet *Larcherus* in *Act. Acad. Paris. Inscript. & politior. litterar. Tom. XLIII. pag.* 196.

THERMÆ, in fin. adde: Allatus *Senecæ* locus illud maxime animadvertendum nos monet, quotiescumque thermæ ab Augustis præsertim Romæ conditæ memorantur, non balnea solum publica indicari, sed ædificia plane admiranda, in quibus præter lavacra & laconica nihil eorum defuisse videtur, quæ voluptatem explere, animumque relaxare posse putarentur. Nam in thermis spatiari, natare, ludere, litteris etiam operam dare fas fuit; ibi xysti, porticus, areæ, platanones, piscinæ, [illegible], cellæ, bibliothecæ tabulis pictis, statuis, signis omnis generis ornabantur. *Morcell. de stil. Inscript. Latin. pag.* 146.

THLASPI, lin. 2. *indeclin.* Perperam statuit *Forcellinus* hoc nomen esse indeclinabile, nam *Cels. l. 5. c. 23. sect. 3.* & *Scribon. compos.* 170. habent in genitivo *thlaspis*, & *Leon. Targa* affirmat, ita habere omnes omnino libros, qui *Celsi* opera continent.

THRASCIAS, in fin. adde: Atque hoc quidem nomen legitimum esse, & Græcæ huic voci respondere, ostensum est ex marmore bilingui Romæ eruto an. 1779. Vide marmor, et inscripta ibi ventorum nomina apud *Marinium Inscript. Alban.*

Alban. pag. 577. Θρασκιας. Circius. Hoc autem sane præclaro testimonio ea melius declarantur ac definiuntur, quæ dicta sunt in V. *Circius a Forcellino*.

* THYNICUS, a, um, ad Thynos pertinens. *Isidor.* 19. *Orig. c.* 32. Thynicus anulus purus, primum in Bithynia fabricatus. Affert deinde molles versiculos *Mæcenatis ad Horatium*. Lucentes, mea vita, nec smaragdos, Beryllos mihi, Flacce, nec nitentes, Nec præcandida margarita quæro, Nec, quos Thynica lima perpolivit, Anellos, nec iaspios lapillos. Ita totum *epigr.* legendum censet *Burmannus in Anthol. Latin. lib.* 2. *epigr.* 524., cum in superioribus editionibus mendosum omnino esset.

THYRSUS, in fin. adde: ¶ Translate est etiam τὸ αἰδοῖον ἄρρενος. *Apul.* in Ανεχομ v. 17. Thyrsumque pangens hortulo in Cupidinis.

THYSDRITANUS, in fin. adde: ¶ *Thysdritani* sunt incolæ oppidi Thysdri apud *Auct. de B. Afric. c.*97.

* TIGNOSERRARIUS, i, m. faber tignarius, qui tigna in asseres & tabulas serra secat. *Inscript.* prope Florentiam reperta, quam refert *Cantinius in Inscr. dell' Accad. Colombaria Tom.* 1. *pag.* 96. D. M. C. Sevio Dec. Col. Tignos. M. Sevius Fr. D., quam sic legit. Dis Manibus. Cajo Sevio Decurioni Collegii Tignoserrariorum M. Sevius fratri dulcissimo. Si fides habenda erudito viro, hic mentionem habemus novi collegii. Præterea cum hactenus incompertum sit nomen Sevii, is narrat in agro Florentino parvum quoddam flumen esse, quod olim *Sevir*, nunc *Sieve* appellatur, quodque propter fundos familiæ Seviæ fortasse olim transibat, ideoque ab eadem nomen sumpsisse putat.

TIMEO, in fin. adde: ¶ Particip. *timens* apud *Sallust.* de *B. Catilin. c.* 32. Præsentiam ejus timens. Cum genitivo *Lucret. l.* 6. *v.* 1237. Vitai nimium cupidi, mortisque timentes.

TINEA, in 2.a edit. lin. 9. *Horat. lib.* 11. corrige *Martial. lib.* 11.

TINGO, in fin. adde: ¶ Particip. *tincturus* apud *Ovid. Fast. l.* 1. *v.*321. Sanguine tincturus cultros.

TOGA, lin. 4. post *Virg.* 1. *Æn. v.* 286. adde: Hinc jure togæ carebant, quibus aqua et igni fuerat interdictum, ut est apud *Plin. l.* 4. *ep.* 11.

TOLERABILIS, in 2.a edit. lin. 17. *Colum. l.* 3. *c.* 7. corrige *Colum. l.* 7. *c.* 3.

TOLERATUS, col. 2. lin. ult. *tolerantiora* corrige *toleratiora*.

TOLLO, col. 3. lin. 8. post *sine idoneo auctore* adde: Prætervolavit *Forcellini* oculos, ceteroquin acutiores, exemplum *Pers. sat.* 4. *v.* 1. Barbatum hoc crede magistrum Dicere, sorbitio tollit quem dira cicutæ. *Tollit* est pro *tulit*, vel *sustulit*, Socrates enim multo ante ad plures abierat, quam hæc scriberet *Persius*, qui idoneus certe Latinæ linguæ auctor habendus est.

TONITRUALIS, in fin. adde. ¶ Est etiam qui ad tonitrua pertinet. *Cic. de Divinat. lib.* 1. *c.* 33. Quod Etruscorum declarant & haruspicini, & fulgurales, & tonitruales libri, nostri etiam augurales. *h. e.* qui de tonitribus agunt. Ita legit *Davisius & Ernesti*, alii *rituales*.

TORNUS, lin. 9. *h. e. postquam pocula torno polita sunt, superaddita est iis vitis per scalpturam.* Hæc deleas velim, malam enim esse Virgiliani loci interpretationem demonstravit *Ciampi in Dissert. dell' antica toreutica pag.* 43. reponendum vero puto. *h. e.* quibus poculis facili torno superaddita vitis est, nam veteres hanc etiam tornandi calluisse artem multis argumentis probavit idem citatus Auctor.

* TORQUATIANUS, a, um, ad Torquatum pertinens. Lapis apud *Marinium Inscript. Alban. pag.* 6. Fortunæ Torquatianæ Q. Cæcilius Narcissus D. D. *h. e.* Fortunæ, quæ præcipue a familia Torquatorum colebatur.

TORUS, lin. 48. post *super extentos funes ponebantur* adde: Torus proprie vocabatur culcita superior, seu cervical, cui sedentes in lecto cubitis innitebantur, seu recumbebant. Torus autem dictus est propter rotunditatem, & quandam cum funibus similitudinem. Hinc ad architecturam deductum vocabulum, & ad culcitam, ac tandem ad totum lectum.

TOTUS, in fin. adde: *Colum. lib.* 5. *c.* 3. *sect.* 5. Denique quotcumque pedum spatia facienda constueris, totam partem (*h. e.* tantam) longitudinis ac latitudinis duces.

TRABS, lin. 49. | 50. post *Œdip. vers.* 537. adde: ¶ Est etiam τὸ αἰδοῖον ἀῤῥενος. *Catull. carm.* 29. *v.* 10. Tota ista trabe lentus irrumasti. Deinde in 2.a edit. *Pro trabs dixere trabs* corrige *Pro trabs dixere trabes*.

* TRACHY, yos, τραχὺ, *h. e.* asperum. *Plin. lib.* 12. *c.* 25. *sect.* 54. Hoc genus arboris balsami trachy appellant.

TRACTATOR, in 2.a edit. lin. 8. *Manumque ductam* corrige *Manumque doctam*.

TRACTO, in fin. adde: ¶ Particip. *tractans* apud *Virgil.* 3. *Georg. v.* 502. Ad tactum tractanti dura resistit (tellus).

* TRAGANTHES, is, f. τραγάνθης, a τράγος hircus, & ἄνθος flos, genus quoddam artemisiæ. *Apul. de herb. c.* 11.

* TRAGŒDIOGRAPHUS, i, m. tragœdiarum scriptor. *Hieronym. in Chron. Euseb.* ad ann. 1560. *ab Abraham.* Aristarchus tragœdiographus agnoscitur.

TRAHO, in fin. adde: ¶ Particip. *tracturus* apud *Liv. l.* 33. *c.* 9. Rasam partem profligatam cetera tracturam.

TRANO, in fin. adde: ¶ Particip. *transnaturus* apud *Curt. l.* 8. *c.* 13. Quasi flumen transnaturus foret.

TRANSADIGO, in 2.a edit. lin. 6. *transacto* corrige *transadacto*.

TRANSCENDO, col. 2. lin. antep. post *transibis* adde: ¶ Particip. *transcendens*, *transcensurus* apud *Sil. lib.* 3. *v.* 607. At tu transcendens, Germanice, facta tuorum. *Apul. in Apolog. pag.* 355. *Elmenh.* Ad testimonium illud Crassi a suspicionibus Æmiliani transcensurus.

* TRANSCENDENTIA, æ, f. *Aggen. de limit. pag.* 63. *Goes.* Nam transcendentiam non habet de hoc effectivus.

TRANSCURRO, in fin. adde: ¶ Particip. *transcurrens*, *transcursurus* apud *Cæs. de B. civ. l.* 1. *c.* 58. Remos transcurrentes detergere, si possent, contendebant. *Curt. lib.* 4. *c.* 13. *a med.* Haud dubius sine nova transcursuros, si nemo se opponeret.

TRANSFERO, in fin. adde: ¶ Particip. *translaturus*, *transferendus* apud *Liv. l.* 45. *c.* 37. Pecuniam regiam translaturus. *Suet. in Aug. c.* 86. An verborum volubilitas in nostrum sermonem transferenda?

TRANSGREDIOR, in fin. adde: ¶ Particip. *transgrediens* apud *Liv. l.* 33. *c.* 22. Cornelius adjiceret, Bojos adversus se transgredientes Padum.

* TRANSGRESSOR, oris, m. *trasgressore*, qui transgreditur. *Arnob. l.* 7. *pag.* 215. Ut contempti se vellent de audacibus & transgressoribus vindicare. *Tertullian. de resurr. carn. c.* 39. Quia jam transgressor legis videbatur. *Alcim. l.* 2. *v.* 120. Hujus transgressor de cunctis sumere formam Elegit. *h. e.* Diabolus.

TRANSMITTO, in fin. adde: ¶ Particip. *transmissurus* apud *Cic. Att. l.* 8. *ep.* 11. Ante puto transmissurum, quam potuerit conveniri.

TRANSPORTO, in fin. adde: ¶ Particip. *transportaturus* apud *Curt. lib.* 7. *c.* 8. Ille ne ratibus equitem, phalangemque transportaturum esse pronuntiat.

* TRANSPUNGO, is, a. 3. *trapassar pungendo. Cæl. Aurel. Tard. l.* 3. *c.* 4. Lienem igneo cautere transpungere.

* TRANSVORATIO, onis, f. actus transvorandi. Per metonymiam est locus, per quem transeunt ea, quæ vorantur. *Cæl. Aurel. Tard. lib.* 1. *c.* 4. *n.* 109. Tunc si medicamen ad superiora occurreris, & transvorationis ceperit partes. *Id. ibid. l.* 2. *c.* 11. *n.* 135. Aliquando etiam remeantis materiæ causa laxiora transvorationis efficiuntur loca. & *c.* 13. *n.* 176. Terminatur enim hoc asperitas faucium, ut transvorationis partes leniantur.

TRAPETUM, lin. 7. post *relinquuntur* adde: Consule tamen quæ de *trapeto torculario Catonis* commentatus est *Schneiderus* in sua editione scriptorum rei rusticæ *Tom.* 1. *pag.* 610. & seqq.

TREMULUS, lin. pen. post *horror* adde: ¶ *Tremulum* adverbii more positum pro *tremule*. *Martial. l.* 14. *ep.* 203. Tam tremulum crissat, tam blandum prurit.

TREPIDARIUS, lin. 2. *crebiter* corrige *crebriter*.

TREPIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *trepidaturus* apud *Justin. l.* 22. *c.* 5. Qui tanta audacia hostium perculsi trepidaturi sint.

TRIANGULARIS, in fin. adde: Non modo dici potest, sed dictum fuit a *Martian. Capell. l.* 6. *pag.* 190. *Grot.* Vel lineares ductus, vel circulares flexus, vel triangulares abduntur anfractus.

* TRIAS, adis, f. τριὰς, *triade*, numerus ternarius. *Martian. Capell. l.* 7. *pag.* 239. *Grot.* Trias vero princeps imparium numerus, perfectusque censendus.

TRIBUNAL, col. 2. lin. 8. post *casis ita impositis* adde: ¶ Translate significat eminentiam. *Apul. in Florid. pag.* 356. *Elmenh.* Quid superest ad honoris mei tribunal & culmen, ad laudis meæ cumulum?

TRIBUO, in fin. adde: ¶ Particip. *tribuens*, *tribuendus* apud *Martial. l.* 11. *ep.* 6. *v.* 8. Aurum Fabricius, te tribuente, volet. *Cic. de Divin. l.* 2. *c.* 71. Nihil prorsus somniis tribuendum est.

TRIBUS, col. 2. lin. 5. post *suis locis* adde: *Marinius Frat. Arval. pag.* 482. ex inscriptionibus affert etiam aliam tribum nomine *Ver. h. e. Verriam*, aut *Verginiam*, aut *Vergiliam*, aut denique *Verniam*.

TRIBUTARIUS, in fin. adde: ¶ *Tributaria pœna* est, quæ

ineo tributi solvitur. *Hieronym. in Chron. Euseb. ad an. 780. ab Abraham*. Atheoienses pueri a Theseo tributaria pœna liberati sunt.

* TRICESIMANI milites dicebantur, qui in legione XXX. Ulpia militabaot. *Ammian. Marcellin. l. 18. c. 9.* Tricesimani, Decimaoique Fortenses (*leg.* Fretenses).

TRICHILA, in fin. adde: Nihil tamen mutandum putat *Marinius Frat. Arval. pag.* 616.; alias enim affert inscriptiones, in quibus non modo *triclia*, sed & *triclea* legere est. ¶ *Trichilo strata* est apud *Cæs. de B. civ. l. 3. c.* 96. In castris Pompeji videre licuit trichilas stratas, magnum argenti pondus expositum, recentibus cæspitibus tabernacula constrata. Quidam mallent interpretari *triclinia*, alii vero affirmaot *pergulas* hic esse intelligendas, nam quemadmodum cœnaculum stratum est mensis tricliniaribus stratum, in quo nempe triclinia posita & parata sunt; ita *trichila strata* est mensis strata, in qua mensæ dispositæ sunt. Legimus enim apud *Macrob. Saturn. l. 2. c. 9.* e *veteri scriptore*. Triclinia lectis eburneis strata.

TRICLINIARIUS, lin. 10. post *cubitaria* adde: ¶ Etiam absolute *tricliniares*, & *tricliniarii* sunt servi triclinarii, quorum ingens Romæ numerus fuit. *Inscript. apud Fabrett. cl.* 10. n. 210. Aureliæ Crescentinæ statuam ponendam tricliniares decreverunt. & apud *Zaccariam Stor. Letterar. Tom.* 1. *pag.* 362. T. Flavi Aug. L. Fortuoati Cæs. N. tricliniarii ex Dec. III.

* TRICLINIASTES, is, m. idem ac tricliniarius. In *Not. Tiron. pag.* 162. *Gruter.*

TRIENNIUM, in fin. adde: ¶ *Triennia* absolute sunt Thebanorum sacra trieterica, quæ in honorem Bacchi tertio quoque anno celebrabantur. *Ovid.* 9. *Met.* v. 641. Ismariæ celebrant repetita triennia Bacchæ.

TRIERIS, lin. penult. post *c.* 4. *pag.* 113. adde: ¶ *Trieris* adjective est apud *Auct. de B. Afric. c.* 44. Item altera navis trieris ex eadem classe. Ita legunt *Oudendorpius* & *Oberlinus* ex vet. Codice; vulgo *triremis*.

TRIGARIUS, in fin. adde: *Inscript.* apud *Marinium Inscr. Alban. pag.* 102. D. M. fecit Miedia Elpis C. Julio Thallo marito suo bene merenti, qui egit officinas plumbarias Transtiberina & Trigarii, superposito (*h. e.* præfecto) auri monetai numulariorum &c. ex qua discimus, C. Julium Thallum habuisse officinam plumbariam in regione Transtiberina, & in loco, cui nomen *Trigarium*, ubi nempe equi exercebantur.

TRIGEMINO, as, avi, atum, a. 1. *triplicare*, triplicem facio. *Corn. Fronto de oration. fragm.* 4. Quæ ratio sit verba geminandi, & interdum trigeminandi.

* TRIGIES, adverb. *trenta volte*, tricies. *Martian. Capell. l. 7. pag.* 241. *Grot.* Trigies dipondius.

TRILIX, in fin. adde: *Arnob. l. 3. pag.* 113. Vestis indigent Dii tegmine, ut virgo Tritonia qualitate pro temporis aut trilices tunicas, aut de serico imponat.

* TRINIO, onis, m. *terzina*, τριών, in ludis tesserarum est jactus ternarius, ut senio senarius. *Isidor.* 18. *Orig. c.* 63.

TRIPES, in fin. adde: Ultimam corripuit *Auson. Eidyll.* 13. v. 39. Qui bipes, & quadrupes foret, & tripes, omnia solus.

* TRIPLICITER, adverb. τριχῶς, *triplicemente*, tribus modis. *Auct. ad Herenn. l. 4. c.* 42. Commutabimus tripliciter verbis, pronuntiando, traducendo. *Martian. Capell. l. 3. pag.* 54. *Grot.* L vero littera tripliciter sonat.

* TRIPODATIO, onis, f. actus tripodandi. *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval. n.* 41. *lin.* 38. Post tripodationem deinde signo dato publici introierunt, & libellos receperunt.

* TRIPODO, as, avi, atum, a. 1. salto, pedibus terram pulso, ut neutrum verbum *tripudio*. *Inscript.* apud *Marinium Frat. Arval.* n. 41. o. *lin.* 31. Ibi sacerdotes clusi, succincti libellis acceptis carmen descindentes (pro discindantes. (V. *Discindo* in *Appendice*) tripodaverunt in verba hæc: Enos Lases juvate, Enos Lases juvate, Enos Lases juvate. Videtur autem hoc verbum ex *tripus*, *odis* deductum, & ex iis motibus, quos Pythia ex mensa tripede responsa ferens patiebatur, sive ex ijs choreis, quæ circa tripodem ducebantur, sacri illi sacerdotum saltus videntur significari; nisi forte a *pes*, *pedis* derivare hanc vocem magis placeat, quod nempe sacerdotes ita metricis modis terram pulsarent, ut tribus pedibus saltare viderentur. Solemnis hujus cantus atque saltatus prima veluti vestigia apud *Liv. l. 1. c.* 20. Salios item duodecim Marti Gradivo legit Numa, ac per urbem ira canentes carmina cum tripudiis, solemnique saltatu jussit. Porro, quemadmodum *saltare fabulam*, *Cyclopa*, *Œdipodem*, *saltare carmina* significat hæc omnia solo gestu agere, & spectatoribus intelligenda exhibere V. *Salto*, ita *carmen tripodare in verba hæc* significat carmen cum saltatu pronuntiare, verbumque *tripodo* ad ea refertur, quæ activa dicuntur. ¶ Quam derivationem nonnulli tribuunt voci *Tripudio*, eadem assignari posse videtur verbo *Tripodo*. Ea est a *ter* & *pedes*. Citant autem *Horat. l. 3. od.* 18. *in fin.* Gaudet invisam pepulisse fossor Ter pede terram. ¶ Idem verbum *tripodare* legendum apud *Veget. de re mil. l. 2. c.* 23. Saltus quoque & ictus facere pariter assuescant, insurgere trepidantes (*corrige* tripodantes) in clypeum, rursusque subsidere, nunc gestiendo provolare cum saltu, nunc cedentes in terga resilire. Codices Ms. habent *tripudiantes*, vel *tripedantes*.

* TRIPOLIUM, ii, n. τριπόλιον, herba quædam apud *Plin. l. 26. c. 7. sect.* 22. Tripolium in maritimis nascitur saxis, ubi alludit unda, neque in mari, neque in sicco, folio isatis crassiore, palmo alto, radice alba, odorata; eadem videtur quibusdam, quæ polium.

TRITURA, in fin. adde: ¶ Est etiam tritus, *sfregamento*. *Apul.* 9. *Met. pag.* 618. *Oudend.* Pectora copulæ sparteæ tritura continua exulcerati.

TRIUMPHO, in fin. adde: ¶ Particip. *triumphaturus* apud *Liv. lib.* 36. *c.* 39. Proconsulem P. Cornelium triumphaturum esse censebat.

* TROCHÆIDES, is, τροχαιοειδής. *h. e.* similis trochæo. *Martian. Capell. l. 9. pag.* 333. Alius vero numerus est, qui trochæides nominatur, id est, qui figuram quamdam, speciemque trochæi habere videtur, ex elationibus geminis, & longa positione consistens.

TROCHÆUS, in fin. adde: *Prudent. Enchirid. præf.* v. 8. Nos citos iambicos Sacramus, & rotatiles trocheos.

TROCHAICUS, in fin. adde: *Quintil. l. 9. c.* 4. *ad fin.* Comicus, atque senarius, quem trochaicum vocant.

* TROPICE, adverb. *figuratamente*, per tropum. *Augustin. de Genes. ad litt. l. 4. c.* 9. Maluit tropice loqui.

TRUCIDO, in fin. adde: ¶ Particip. *trucidaturus* apud *Suet. in Cal. c.* 29. Trucidaturus fratrem.

* TRUCULO, as, a. 1. verbum turdorum vocem repræsentans, quo utitur *Auct. carm. de Philom.* v. 15. Dum turdus truculat, sturnus tunc pusitat ore: Alii legunt *trutilat*.

TU, lin. pænult. post *quia te carent* adde: Sed apud *Marinium Inscript. Alban. n.* 139. Cum vita fuectus juegar tis umbra figuris. Hic *tis* est pro *tuis*, non pro *tui*.

TUFA, in fin. adde: sed, teste *Schwebelio*, recte hanc vocem *Vegetio* vindicant membranæ Guelpherbyt. Erant enim tufæ, Græce τοῦφα, vel τουφία apices cassidi vel galeæ inserti, ex Indicorum boum caudis facti, ut ex *Cosma Indicopleuste* probat *Ducangius* in *Glossar. Græco*. At *Jo. Laur. Lydus de magistrat. reip. Rom. l. 1. c.* 8. nos docet, lanceas fuisse promissis jubis ornatas, quas Romani jubas, barbari autem, nonnihil corrupta voce, tufas vocant.

TUITIO, in fin. adde: Aliam denique affert *Salomonius Urb. Patav. Inscript. pag.* 120., quæ Patavii reperta an. 1696. Frontem templi pecunia sua ornavit, & tuitioni dedit HS ∞ ∞ N. CCXXXXII.

TULLIANUS, in fin. adde; ¶ Non solum Romæ, sed propter similitudinem etiam extra urbem, nempe in Thessalia, carcer vocatur Tullianum. *Apul.* 9. *Met. pag.* 613. *Oudend.* Statimque vinctos in Tullianum compingunt.

* TUMENTIA, æ, f. *gonfiezza*, tumiditas. *Cæl. Aurel. Acut. l. 1. c.* 10. Capitis tumentia. Adde *l. 3. c.* 8.

TUMULTUATIO, in fin. adde: ¶ Significat etiam militum tumultuariorum conjurationem. *Isidor.* 9. *Orig. c.* 3. Conjuratio est, quæ fit tumultu, quando vicinum urbis periculum singulos milites jurare non patitur, sed repente colligitur multitudo, & tumultuosa in ira conflatur. Hæc & tumultuatio dicitur.

TUMULTUOR, in fin. adde: ¶ Particip. *tumultuatus* apud *Petron. c.* 79. Non diu tumultuatus stabuli januam effregit.

TUNES, ētis, f. corrige TUNES, ētis, est enim a Græco τύνης.

THYANÆUS, in fin. adde: *Ovid.* 8. *Met.* v. 719. Ostendit adhuc Thyaneius illic Incola de gemino vicinos corpore truncos. Alii tamen aliter legunt.

V

VACATIO, lin. 20. post *Senatui placere* adde: *Senec. de brevit. vitæ c.* 20. Lex a quinquagesimo anno militem non cogit.

VACCULA, lin. 4. post *vaccula &c.* adde: *Arnob. lib.* 7. *pag.* 225. Steriles vaccula.

VACO, in fin. adde: ¶ Particip. *vacaturus* apud *Justin. l.* 38. *c.* 4. Ut ne vacaturos quidem bello suo putet.

VAGABUNDUS, in fin. adde. ¶ Nimis licenter secundam corripit *Dracont. in Hexaem.* v. 140. Cum vagabunda volat commotis plausibus ales.

VALETUDINARIUS,

VALETUDINARIUS, lin. 6. post [illegible] adde: *Cels. in præf. l.* 1. Qui ampla veletudinem nutriunt, quia singulis summa cura consulere non sustinent, ad communia ista confugiunt.

* **VALIDO**, a, avi, atum, a. 1. validum reddo, confirmo. *Auct. fragm.* inter orat. *Symmach. edit. ab Angelo Maio pag.* 59. Respublica potuit quassatus validare.

VANNO, in fin. adde: (*lege* lumbis).

* **VANULUS**, a, um, diminut. e *vanus*. *Prudent.* [illegible] 10. *v.* 304. Quod pavendum vanulæ Edentularum cantilenæ sueserint.

VAPORARIUM, lin. 3. post *intelligunt* adda: Rectius definitur, os fornacis ad calefacienda balnea accensæ, quod *Vitruv. l.* 5. *c.* 10. vocat præfurnium, *bocca del forno*.

VARICULA, in fin. adde: Suspecta vox est *J. Frederico Clossio in Specimine observation. criticar. in Corn. Celsum*, & censet legendum *verrucula*, quemadmodum legitur *l.* 5. *c.* 28. *sect.* 14., putat enim, a *varice* generis mascul. rectius *varicului*, quem *varicula* derivari posse; præterea non liquere, quid sibi velit ista *varicula*. *Constantinus* legere mallebat *caruncula*, sensu quidem opportunissimo, sed hujusmodi vocabulum nimis recedit e vulgate scripture, quam editiones omnes constantissime retinent.

UBERTIM, in fin. adde: En locus *Ammian. Marcellin. l.* 22. *c.* 15. *ante med.* Nubes incrementa ubertim suggerere Nilo creduntur.

* **UBIDIUS**, adverb. idem ac *uberius*. *Symmach. orat. in Gratian. c.* 6. Virentibus ramis artifex rusticandi alienum germen includit, ut novella præsegmina coagulo libri ubidius inolescent.

UBIQUE, lin. 11. post *indigemus* adda: ¶ Etiam cum genitivo *gentium*. *Apul. in Florid. pag.* 357. *Elmenh.* Laudes beneficti tui ubique gentium, semper annorum repræsentet.

VEHO, in fin. adde: ¶ Particip. *vecturus* apud *Claudian. de nupt. Honor. & Mar. v.* 141. Accingere nostram Vecturus dominam.

VELITES, in fin. adde: ¶ Cum *Ovidius* citato versu in *Ibin* primam vocis hujus syllabam producat, dicendum est, *velites* non esse a *volando*, quasi *volites*, ut vulgo creditur, sed quia sub velis, seu vexillis militabant, non sub aquilis legionum, a velis nomen traxisse, unde & *vexillarii* postea dicti.

VELITOR, lin. 3. post *in eum velitantur* adde: *Apul.* 5. *Met. pag.* 359. *Oudend.* Primis Veneris præliis velitatus Cupido.

* **VELLIGER**, a, um, qui vellus fert. *Germanic. fragm. in Antholog. Latin. Tom.* 2. *pag.* 340. *Burmann.* Velliger & nigra cursus statione tenebat. *h. e.* Aries, signum Zodiaci.

* **VENDIBILITER**, adverb. cum facilitate vendendi. *Hieronym. ep.* 7. *ad Demetriad.* Fuge lasciviam puellarum, quæ ornant capita, crines a fronte demittunt, cutem poliunt, utuntur pigmentis, adstrictas habent manicas, vestimenta sine ruga, socculosque crispantes, ut sub nomine virginali vendibilius pereant. *h. e.* amatore & emptore facilius invento.

VENDITO, col. 2. lin. 1. post *venditabat* adde: ¶ Est etiam simpliciter vendere. *Apul.* 9. *Met. pag.* 602. *Oudend.* Dolium istud ego quinque denariis cuidam venditavi. In fin. adde: ¶ Particip. *venditans* apud *Vellej. l.* 2. *c.* 63. Senatui se litteris venditans.

VENDO, in fin. adde: ¶ Particip. *vendens* apud *Martial. l.* 12. *ep.* 4. Merx est quæ vendita sæpe Vendentem nunquam deserit, aut minuit.

VENIA, col. 2. lin. 7. post *exprobraret* adde: ¶ Etiam absoluta *venia*. *Censorin. de die nat. c.* 12. Denique Plato ille, venia ceterorum, philosophus sanctissimus.

VENOSUS, in fin. adde: ¶ Translato *Pers. sat.* 1. *v.* 76. Est, nunc Brisaei quam venosus liber Acci. *h. e.* deformis, ut sunt homines senes, et macri, quibus dedit longa ætas *deformem pro cute pellem*, at ait *Juvenal. sat.* 10. *v.* 192., istis enim venæ exstent, carne senio absumpta.

VENTER, lin. 17. post *reddere* adde. Aliam significationem horum verborum *ventrem facere*, vide infra apud *Alfenum Dig. lib.* 8. *tit.* 5. *leg.* 17. In fin. adde: ¶ Ventrem pro podice habet *Auct. Catal. Virgil. epigr.* 5. *v.* 39. Videbo Scissumque ventrem, & herniosi patrui Pedes inedia turgidos.

VENTIO, in fin. adde: *M. Aurel. ad Fronton. lib.* 2. *ep.* 8. Nam ille tua quotidie in Lorium ventio, ille in serum exspectatio.

VENTITO, in fin. adde: ¶ Particip. *ventitans* apud *Solin. c.* 52. (*ol.* 65.) Elephanti ad potum ventitantes.

VENTRALIS, lin. 10. *Callistrat*, corrige *Ulpian*.

* **VEPRATICUS**, a, um, *di pruno*. *Colum. l.* 7. *c.* 1. Asellus qualicumque pabulo contentus; quippe vel foliis, spinisque vepraticis alitur, vel objecto fasce sarmentorum. Ita legit *Schneiderus*, vulgo vel *foliis, spinisque*, vel *perticis saligni*.

VEPRES, lin. 17. *Ovid.* 15. *Met.* corrige *Ovid.* 5. *Met.*

* **VERBERABUNDUS**, a, um, qui verberibus castigat. *Plaut. in novis fragm. pag.* 30. Ut eum verberabundum adducam domum.

VERBERO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *verberaturus* apud *Suet. in Calig. c.* 26. Veste detracta, subjectaque militum pedibus, quo firma verberaturi insistereat.

VERBERO, onis, in fin. adde: *Cic. Att. l.* 14. *ep.* 6. Discrucior, Sextilii fundum a verberone Curtilio possideri.

VERBIGENA &c. delenda, quæ apponuntur, & hæc reponenda. Dei Filium hac voce appellat *Prudent. Cathemer. Hymn.* 3. *v.* 2. O Crucifer bone, lucisator, Omniparens, Verbigena, Edite corpore virgineo, Sed prius in genitore potens, Astra, solum, mare quam fierent. Vocem hanc a Christiano poeta pro Dei Filio adhibitam reprehendit *Clericus Biblioth. univers. Tom.* 12. *pag.* 166. Adnotatum tamen est ab antiquissimo *Prudentii* interprete, quod licet ex Latini sermonis proprietate *Verbigena* sonet *Verbo genitum*, ut *Martigena Marte genitum*, non id tamen, quod a Catholica fide alienum est, sentire *Prudentium*, sed hanc vocem pro ipso *Verbo genito* adhibitam ab ipso fuisse. *Josephus Theoli c.* 3. suæ præfationis in hunc poetam Parmæ editum an. 1788, qua ratione Dei Filius *Verbigena* appellari possit, docta admodum contra *Clericum* demonstrat.

* **VERGOBRETUS**, i, m. [illegible], nomen supremi magistratus apud Gallos. Nonnulli derivant e *virga*, quæ vox *purpuram* Gallice sonat, ut ait *Serv. ad Æn. l.* 8. *v.* 660. & *breit*, quæ Celtice *pictum* significat, *h. e. purpura indutus*; alii vero e Celticis vocibus *Fear-go-breith*, *h. e. vir ad judicium*, nempe judex. *Cæs. de B. civ. l.* 1. *c.* 16. Liscus summo magistratui præerat, quem vergobretum appellant Ædui, qui creatur annuus, & vitæ necisque in suos habet potestatem. *Gesnerus* in suo *Thesauro* penultimam producit, sed Græcus *Cæsaris* Metaphrastes brevem habet, scribit enim per ε.

VERITAS, in fin. adde: ¶ Singularis est loquendi modus apud *Auct. ad Herenn. l.* 4. *c.* 22. *extr.* Hæc tria genera proxime exornationum perraro sumenda sunt, cum in veritate dicemus, propterea quod non hæc videntur reperiri posse sine elaboratione & consumptione operæ. *In veritate dicere*, est veram causam agere in foro, non in schola fictam exercitii gratia. Etenim fictis causis quædem exquisitiores deliciæ convenire possunt, non item veris, in quibus affectatior ornatus suspicionem habet falsitatis.

* **VERNEMETES**, is, n. vox Celtica, quæ significat fanum ingens; hujusmodi nomen habuit Ecclesia S. Vincentii in urbe Burdigalensi. *Venant. Fortunat. l.* 1. *carm.* 9. *v.* 5. Ecce beate nitent Vincenti culmina summi, Munere martyrii qui colit astra poli. Nomine Vernemetis voluit vocitare vetustas, Quod quasi fanum ingens Gallica lingua refert. Hujusmodi templum nunc S. Cruci dicatum est.

* **VEROSUS**, a, um, verus, verax. *Martian. Capell. l.* 4. *pag.* 96. *Grot.* Illa autem, quæ in argumentatam verosæ assertionis acrimoniæque detulerat.

VERPUS, lin. 1. post *i, m.* adde: Salax homo, quasi totus penis. *Catull. carm.* 47. *v.* 4. Verpus præposuit Priapus ille. ¶ Est etiam circumcisus &c.

VERRUCULA, lin. 1. post *exigua verruca* adde: *Cels. l.* 5. *c.* 28. *sect.* 14. At [illegible] nominatur, quod super corpus, quasi verrucula, eminet.

VERSIFICO, in fin. adde: *Apul. de Deo Socrat. pag.* 46. *Elmenh.* Vel Sibyllæ fatiloquia versificet.

VERSURA. Humani aliquid passus est *Forcellinus*, dum hoc de Versura caput exararet. Reficiendum quidem fere totum mihi esset, sed ne longior sim, illud tantum animadvertas velim, versuram facere nihil aliud significare, quam pecuniam mutuam cum fenore reddendam accipere. Hinc versuram facere ab aliquo, est simpliciter pecuniam ab aliquo sumere mutuam; versuram, seu versura solvere est æs alienum ære alieno, sive pecunia mutuo sumpta, solvere & expungere. Si omnia auctorum loca, quæ hac super re attulit *Forcellinus*, attentius consideres, id tibi certo constabit, quod supra posuimus. Venia tamen Lexicographo nostro danda est, cui fucum fecit *Festi* & *Donati* auctoritas, quos in verborum notatione, & interpretatione non semel peccasse, jampridem eruditi animadverterant.

VERTO, in fin. adde: ¶ Particip. *vertens* apud *Cic. pro Quint. c.* 12. Anno vertente sine controversia.

VERTUMNUS, io fiu. adde: ¶ Herba heliotropium vaceta diritur etiem vertumous. *Apul. de herb. c.* 49.

VERU, lia. 17. post *veruque olius* adde: ¶ Significal etiam plurali numero sive vallus, ea quibus vallum fieret, sive ferree instrumeeta, quibus aliquid rlauderetur ar muniretur, *cancelli di legno*, aut *di ferro*. Romani eoim sapulera, vel olie lara tutandi causa modu periete & meceria rlaudebant, modo robustis stipitibus aepiebant, modo tandem ferreis & oblougis iastrumentis muniebent. *Inscript.* apud *Gruter. pag.* 61. *n.* 3. Hær area intra heur definitionam cipporum rleusa verubus &c.

* **VERVA**, æ, m. lapideum caput vervecum, siva arietum, quod olim, ut nunc etiem fieri solet, ie ædificiorum zaphoris insculpebatur. Optimæ notæ *Inscript.* Petavii detecta eon. 1696. quæque ibi legitur ed D. Petri, hebaturque ia *Urbis Patav. Inscript. Jacobi Salomonii pag.* 120. N. Juaius Sabinus IIII vir adilicia potestat. e lage Julia municipeli patronus Collegi Centouariorum fruutem templi vervis & hermis mermoreis pecunie sua ornevit, & tuition. dedit HS. ∞ ∞ N. CCXXXXII.

VESICOLA, lin. 1. post *parva vesica* adde: *Lucret. lib.* 6. *v.* 129. Cum plena anime vasirula parva Sæpe ite dat pariter sonitom displosa repeete.

VESTA, lie. 13. post *externo est. Alii legunt extremo* adde hur postremnm quidem rectius est, nem *Marinius Frat. Arval. pag.* 378. & seqq. adductis *Ciceronis*, *Ovidii*, *Virgilii*, *Vellejl Paterculi*, *Juvenalis* locis, ut Jenum umnium primum, ita Vestem ia Deorum invocationibus omnium ultimam appellatem fuissa ostendit.

VETERINARIUS, ia fin. adde: ¶ *Veterinarium*, *ii*, n. est locue ia rastris, ubi jumeate ægrota, vel vulnerata curebantur. *Hygin. Gromat. de castramet.* Fit oumerus rampedetura veletudineru, veterinaru, & fabricæ, quæ in unum ad eeecentos homiees computantur.

VETO, in 2.ª edit. lir. pæn. *veram* rorriga *vetueram*.

VETUSCOLUS, in fin. adde: & epud *Corn. Fronton. de oration. frogm.* 3. Ut rolorem vetusculum adpiugeres.

VEXILLUM, lio. 24.|25. post *signum* edda: *Macrob. Saturn. l.* 1. *c.* 16. Siquidem justi sunt continui triginta dirs, quibus eaarcitui imperato vaxillum russi roluris ia erco positum est. Porro hoe vexillam aatendebetur supra prætorium testa *Plutorch. in Fab. c.* 15. In fin. adde: *Liv. l.* 8. *c.* 8. Tribus ee veaillis coustabat; vexillum centum octoginta sae homines eranl.

VEXO, in fin. edda: ¶ Particip. *vexans* apud *Liv. lib.* 42. c. 67. Veaantibas eos Coronæis.

VIBRO, in fin. adde: ¶ Particip. *vibrandus* epud *Claudian. de IV. consul. Honor.* v. 519. Jam rornus avita Tentatur vibrauda tibi.

* **VICENALIS**, a, virenerius. *Apul. de doctr. Plat. lib.* 1. *pag.* 5. *Elmenh.* Viceeelis sphæra tertio est loco, Heac eandem paulo ente diaerat *vigintiangulom*.

VICETYA, lin. 8. *Justia. l.* 2. corriga *Justin. l.* 20.

* **VICIALIS**, e, *di veccia*, ad viciem pertinens, viciarius. *Colum. l.* 7. *c.* 30. Crepusculo aqua datur, perumque hordei rum vicielibus. *Vicialia* dicuntur viciarum culmi, *gambi di veccia*, ut apud *Varron. R. R. l.* 1. *c.* 23. & alibi *fabalio* sunt fabales rulmi sieceti. Ita *Schneiderus* io sue edit. ea optimis Codic. Ms., antea *Gesnerus* com viciæ lib. II. e. *h. e.* libris II. semis, sad hoc ex vitiata, ut cuique petet, Codicis lectiona.

* **VICILINUS**, Jovis epithetoa epud *Liv. l.* 24. *c.* 44. Et in Jovis Vicilini templo, quod in agro Compsauo est, arme coucrepuissa. Quidem dictum putent quasi *Vigiliai*, eempe *custodis* a *vigil*, alii *Viculinum* iaterpretantur vicorum aut virularum eumen.

VICISSITODO, in fin. adde: ¶ Siegularu est illud *Apul.* 3. *Met. pag.* 173. Complicitis deniqua pedibus, ac pelmulis in alterees digilorum vicissitudines super geeua coneexis. *h. e.* (ul ait *Plin. l.* 28. *c.* 6. *sect.* 17.) digitis pectinatim inter se impleeis.

* **VICTIMATOR**, oris, m. victimarius. *Lactant. ad Stat. Theb. l.* 4. *v.* 463. Sacerdotum consuetudo lalis est, ut eut ipsi perculiant victimas, & agones eppelleotur; aut sic teneotes cultrum elter impingat, ideo dicitur *In vulnus cecidere greges*, quia victimatores dicuntur.

VICTOR, lia. 21. post *Superstitera* adde: ¶ *Victor* dictus aliquendo, qui opem vita periclitanti attolisset. Nam de M. Octavio Herennio, qui a prædonibus circumveetus fortissime repugnaverat, victorque raresseret, hær scribit *Macrob. Saturn. l.* 3. *c.* 6. aa Massurio Sabino *Memorabilium l.* 2. Huec ie semeis Hercules docuit sua opere servatum, cui Octavius impetrato a magistratibus loco ædem sacravit & signum, Victoramque littaris incisis appellavit; dedit ergo epitheton Deo, quo & argumentum veterum victuriarum Herculis, & commemoretiu eove historiæ, quæ recenti Romano sacro causam dedit, contineretur.

VICTORIALIS, io fin. adde: ¶ *Victorialis* absolute est herba eadem ar Idæ daphne, dephae Aleaaadrina apud *Apul. de herb. c.* 58.

VICTORIATUS, in 2.ª udit. lin. pæn. *victoriarum* coerige *victoriatum*.

* **VILEFACIO**, is, eel, e. 3. *avvilire*, vilem reddo. *Lactant. od Stat. Theb. l.* 5. *v.* 28. Fletu noa indecenti, noa oimio, qui formem deturparet, dignitetem ejus vilefaceret.

* **VILLOLUS**, i, m. diminut. a *villus*, laaugo. *Catull. carm.* 61. *v.* 139. Sordebant tibi villuli, Conratiune, hodia atque heri. Ite habet *Doeriogius* in sua *Catull.* editioue; quem quidem lectiooem unice probamus; elii aliter leguel.

VINARYUS, lin. 18. ¶ *In vetari lapide apud Gruter.* &c. delenda hæc, atque ita mutanda: ¶ *Vinariarius* etiam hebetur ie litteratis lapidibus. *Vinariarius in castris* legitur apud Gruter. *pag.* 1116. *n.* 7. eumque significet, qui vinu ia restris negotiabatur. Neque in hac scriptione lapicidæ errorem suspicatur *Marinius Inscript. Alban. p.* 90. *Vinariarium* eaim *Maurarium* iu alio mermore vidit, & *Negotiator vieoriorius* optime ronjerlure legit apud eumd. *Gruter. pog.* 614. *n.* 3. ¶ *Minister vinarius* est οἰνοχόος, pincerne, *coppiere*. *Hieronym. in Chron. Euseb.* nd onn. 1570. *ob Abraham*. Naemias Hebræus minister vioarius Artaxarxis regis. ¶ *Vinorius* est etiem &c.

VINCEUS, in fin. adda: sed in *novis frogm. Plaut. edit. ab Angelo Maio pag.* 30. legitur *junceo* pro *vinceo*, opportuoiore quidem vocabulo, & ab aliis etiem scriptoribus usurpeto. V. *Junceus in Appendice*.

VIOLA, in fin. edde: ¶ Viola diritur etiam locus violis ronsitus. *Colum. de arbor. c.* 30. Violem qui facturus est, terrem sterroratam & repastinatam eu minus aite pedem ie pulvinos redigat. *Morgagni* legere mallet *saturus* pro *facturus*, & *Schneiderus violarium* pro *violam*. *Benedictus Del Bene* vertit, *chi ha da fare un violajo*.

* **VIOLARIS**, e, ad violam pertinens. *Inscript.* apud *Fabrett. cl.* 10. *n.* 443. XI. K. Apr. die violari eodem loco præsentibus divideretur sportule &c. *h. e.* die, quo viole super defunctorum sepulrra spargebantur. V. *Rosatio in Appendice*.

VIRETUM, ie fin. edde: ¶ Translate dicitur de smaregdorum multitudine, qui, virides cum sint, quoddam quesi viretum in diademate gemmis distinctum repræsentant. *Martian. Capell. l.* 1. *pag.* 18. *Grot.* Diadema, cui neque scythidis virete, nec ceraunorum vibrans fulguraesque lumen abesse rredebatur.

VIRGO, lin. 19. post *a Phœbo dilecta* addo: ¶ Virgines supplirio affici, nefes olim fuit. *Tacit.* 5. *Ann. c.* 9. *de Sejani filia puerili admodum ætate ad supplicium rapta* Tredunt temporis ejus auctores, quie, triumvirali supplirio offici virgieem, iaauditum hebebatur, a carnifice laqueum juxta rampressem. *Suet. in Tib. c.* 61. Immaturæ pueliæ, quie mure tradito nefas esset, virgines strangulari, vitiatæ prius a rernifice, dein strangulatæ. Quidam putant hic oon simpliciter virgines, sed impubea, investesque intelligendas. Lea enim noo tam virginitati ignotum cautumqua voluit, qeam ætati. Ita nec pueros interfici fas fuit, nisi toge sumpta, & relatos in viros. Hier teste *Dione lib.* 47. *c.* 6. a Triumviris in proscriptioae jussus est puer quidam togam virilam sumere, ut scilicet jure interfici posset.

VIRILIS, col. 2. lin. 19. *manobelos* corrige *monobelos*.

VISOR, io fio. adde: *Ernestius*, & *Oberlinus* vocem *visoribus* e teatu sustuleruat samquam insititiam, & barbarum glosseme.

VITIO, io fiu. adde: ¶ Partirip. *vitiandus* apud *Suet. in Aug. c.* 71. Ad vitiandas virgines promptior.

VITUPERO, ia fie. edde. ¶ Particip. *vituperons*, *vituperaturus* epud *Curt. lib.* 8. *c.* 6. Puerorum sermonibas vituperantium, criminaatiumque regem faciles aures præbere. *Vellej. l.* 2. *c.* 101. Tam varie se ibi gessil, ul aec laudaturum magea, oec vituperaturum mediorris meteria deficiat.

ULCISCOR, ie fie. adde: ¶ Particip. *ulciscens* apud *Ovid. ex Ponto l.* 1. *el.* 8. *v.* 20. Se eimis ulrisrees aatitit ipse aocens.

ULTYO, lin. ult. *Ultioai ceasuisset* corrige *Ultioni statuendam censuisset*.

ULTRA, lie. 28.|29. post *hoieines crederent* adda: *Rhunkenius* hoc in loco negat fuisse unquam, qui *ultra famam* legerent; si qui vero sint qui ita legaat, a *Velleji* mente eos longe aberrare putat.

ULVOSUS,

ULVOSUS, a, um, ulva abundans. *Sidon. carm.* 7. *v.* 324. Ulvosa quem vel Nicer abluit unde, Prorumpit Francus.

* ULYSSEUS, vel ULISSEUS, a, um, ad Ulyssem pertinens. *Apul.* 2. *Met. pag.* 121. *Oudend.* Hostes & omnes inimici nostri tam diram, immo vero Ulysseem peregrinationem lacidant.

UNCTUS, a, um, lin. 28. post *lautam cœnam* adde: *Apul.* 3. *Met. pag.* 219. *Oudend.* Et haurito plusculo uncto corporis mei membra perfricui. *h. e.* unguento haurito.

UNCUS, in 1.ª edit. lin. 8. *Hemonias* corrige *Gemonias*.

UNDECIMUS, in fin. adde: *Plin. lib.* 11. *c.* 54. *sect.* 118. At ultra undecimum diem plerosque certum est mori.

* UNDIVAGUS, a, um, qui per undas vagatur. *Epigr. in Anthol. Latin. Burmann. Tom.* 2. *pag.* 303. Tethyos undivagæ cum prosilit æquore Titan.

UNDO, in fin. adde: ¶ Item fluctuando moveri. *Apul.* 2. *Met. pag.* 105. *Oudend.* Fotis spinam mobilem quatiens placide, decenter undabat. *h. e.* lumborum crispitudine fluctuabat.

* UNGUENTO, as, avi, atum, a. 1. *untare con unguenti, aspergere, fregare con unguenti*, χρίω, ungo, unguentis ungo, perfusis unguentis orno. *Inscript.* n. 40. *lin.* 14. apud *Marinium Frat. Arval.* Ture & vino fecerunt (Fratres Arvales), & Deam unguentaverunt, & in cathedris consederunt. *Ibid.* n. 41. *lin.* 31. & Deas unguentaverunt. Ex loco *Cicer.* allato in V. *Ungo*, certum est id moris apud veteres fuisse, ut honoris cultusque causa Dearum, Deorumque signa unguentis ungerent. *Ibid. Inscript.* n. 36. hæc habentur: Deinde coronis illatis, signisque unctis C. Catilium Saturninum magistrum annuum fecerunt. Item in *Inscript.* n. 34. Sumptisque præteatis, & coronis apiceis vittatis lucum Deæ Diæ summoto (populo) ascenderunt, deinde coronis illatis, signisque unctis.

UNICUS, lin. 6. *unico gaudens mulier marito*. Hic *Horatii* versus ad hanc significationem minime pertinet, nam hic *unicus* idem est ac summe dilectus, egregius, præstentissimus.

* UNIMEMBRIS, e, unum habens membrum, vel partem, *Ulpian. Dig. lib.* 12. *tit.* 2. *leg.* 13. *n.* 2. Et quasi ἀκρωτήριος, id est, unimembris condictio dari debet adversus furis heredem.

VOCABULUM, in fin. adde: ¶ Significat etiam cognomentum. *Tacit.* 1. *Ann. c.* 23. Centurio Lucilius interficitur, cui militaribus facetiis vocabulum *cedo alteram* indiderant. *h. e.* cognominaverant *cedo alteram*, scilicet *vitem*, quia, ut idem ait, fracta vite in tergo militis, alteram clara voce, ac rursus aliam poscebat.

VOCIFEROR, in fin. adde: ¶ Particip. *vociferans* apud *Ascon. in Cic. Divin. in Verr. c.* 5. Siculi accusatorio vociferantes.

VOCO, col. 2. lin. 10. post *Curcul.* 4. 4. 7. adde: ¶ *Vocare ad sacra* idem est ac inaugurare; nam cum novus sacerdos electus & cooptatus esset in aliquo sacerdotio, ad sacra, *h. e.* ad sacrificia vocabatur, ut nempe eorum, quæ ipsius collegæ fecerant, particeps esset. *Inscript. Frat. Arval.* apud *Marinium n.* 1. Cn. Lentulus augur magister in locum L. Pauli Drusum Cæsarem arvalem cooptavit, & ad sacra vocavit. In fin. adde: ¶ Particip. *vocaturus*, *vocandus* apud *Liv. lib.* 44. *c.* 20. Extemplo senatum vocaturi consules fuerint. *Ovid.* 14. *Met. v.* 246. Neque enim vocandus hostis es.

VOLUCRA, scribe VOLUCRA, nam est ab *Involūcrum*. In fin. adde: Est etiam *volucre* gen. neutr. *Plin. lib.* 17. *c.* 28. Alii volucre appellant animal prærodens pubescentes uvas. Aliqui legunt *volvocem* V. in *Volvox*.

VOLUPTAS, lin. 37. | 38. post *voluptatem suam explere* adde: ¶ Interdum voluptas accipitur pro effectu voluptatis, nempe pro semine virili. *Arnob. l.* 5. *pag.* 158. Juppiter voluptatem in lapidem effudit. *Hygin. poet. astron. l.* 2. *c.* 13. Cum Vulcanus Minervæ vim cœpisset inferre, & plenus cupiditatis ad eam, ut complexui se applicaret, ferretur, repulsus effudit in terram voluptatem.

VOLUTABRUM, in fin. adde: *Arnob. l.* 7. *pag.* 214. Cum ad ultimum porculi cœnum vobis profunderent, ex volutabris horreatibus, lutosis, & voraginibus sumptum.

* VOLUCRITAS, atis, f. volubilitas. *Fulgent. Mythol. l.* 2. Mundus celeri quadam volucritate versatur.

* VOMITUS, a, um, particip. a verbo *vomo*. *Cœl. Aurel. Acut. l.* 3. *c.* 20. Egestio vomitorum similis, hoc est, spumose & acerrima.

VORO, in fin. adde: ¶ Particip. *voraturus* apud *Justin. l.* 30. *c.* 4. Vates canere, Oriens Romanorum imperium, vetus Græcorum, ac Macedonum voraturum.

VOVEO, lin. 13. post *esse futuram* adde: *Marinius Frat. Arval. pag.* 147. contendit legendum *esse futurum*, cum & *Tabula* hic citata, & *Tertulliani* optimæ editiones, & *Gruterus* diserte ita habeant.

URCEOLUS, lin. 3. *Juvenal. sat.* 3. *v.* 103. corrige *Juvenal. sat.* 3. *v.* 203.

URO, in fin. adde: ¶ Particip. *urendus* apud *Horat.* 1. *sat.* 3. *v.* 37. Neglectis urenda filix innascitur agris.

USURPATOR, in fin. adde: *Symmach. orat.* 1. *in Valentinian. c.* 15. Meritn usurpator tanti nominis oblatus ad pœnam.

VULGO, as, in fin. adde: ¶ Particip. *vulgans*, *vulgaturus*, *vulgandus* apud *Tacit.* 13. *Ann. c.* 7. Hæc atque talia vulgantibus. *Claudian. de laud. Stilich. l.* 2. *v.* 295. Nec littera venit Vulgatura nefas. *Suet. de ill. gram. c.* 8. Quos libros Orbilius suppressos redemisse se dicit, vulgandosque curasse nomine auctoris.

VULNERO, in fin. adde: ¶ Particip. *vulnerandus* apud *Hirt. de B. Alex. c.* 30. Plurimum autem proficiebant hostes in repellendis vulnerandisque nostris.

VULPINARIS, in fin. adde: Alii tamen rectius legunt: An vulpinaris, amasio? ut nempe sit a verbo *vulpinor*.

VULVA, in fin. adde: ¶ Per similitudinem dicitur etiam de podice viri, qui muliebria patitur. *Pers. sat.* 4. *v.* 35. Penemque, arcanaque lumbi Runcantem, populo marcentes pandere vulvas.

Z

ZINGIBERI, in fin. adde: *Cels. l.* 5. *c.* 23. *extr.*

* ZODIUM, ii, n. ζῴδιον, parvum animal, signum cæleste in Zodiaco, seu Signifero. *Censorin. de die nat. c.* 8. Plores, proximantia sibimet zodia invicem se videre, omnino negaverunt.

ZOTHECA, in fin. adde: Quidam cum *Salmasio* putant, h. l. Zothecam esse locum, in quo viva animalia servabantur custodiæ causa, & saginabantur ad sacrificia, ut nempe ad manus semper essent, & in hospitum adventantium, & sacrificare volentium commoda; quemadmodum & in templo Hierosolymitano conclavia erant eidem huic usui destinata. Hoc vero sensu vocis etymon esset a ζῷον animal, & θήκη repositorium, propterea que scribendum ζωθήκη.